ایمان پلوروونکي

دویم توک

لیکوال
عنایت الله

Ketabton.com

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دويم ټوک

ايمان پلورونکي

د سلطان صلاح الدين "ايوبي" د زمانې رښتيني کيسې

(د ښځو او ايمان جنګونه)

ليکوال : عنايت الله "التمش"
ژباړن : عبدالواسع "صابر"

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب پیژندنه

د کتاب پښتو نوم : ایمان پلورونکی
د کتاب اردونوم : داستان ایمان فروشون کی [سلطان صلاح
"ایوبی" کے دور حقیقی کهانیان عورت اور ایمان کی معرکه ارائیان] .
لیکوال : عنایت الله "التمش"
ژباړن : عبدالواسع "صابر"

د چاپ واک : د پیغام خپرندوی مرکز سره خوندي دی
اوسنی پته : ډهکی منورشاه قصه خوانی بازار پېښور
قندهار ارگ بازار صداقت کتابخانه
ننگرهار جلال آباد ښار د مخابراتو چوک
عبدالمجید مومند کتابخانه ....
ټیلفون : ۲۵۶۳۸۵۳ - ۰۹۱

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قاهره کې بغاوت او سلطان " ایوبی"

فلسطین لا د صلیبیانو تر پښو لاندې زګیروی کول، بیت المقدس په صلیب پورې تړاو درلوده ؤ، له دغه سپیڅلي ښاره لا وینې بهېدلې، د دغو خاپونو مسلمانان چې د صلیبیانو د ظالمانه تیري په شکنجو کې راغلي وه ، مغلوبېدل، پرتکی یې وهلې، او د صلاح الدین ایوبی انتظار یې کاوه، هغوې ته دا پیغامونه رسیدلی وه ، چې صلاح الدین ایوبی د فلسطین خمکو ته داخل شوی او د شوبک کلا د مسلمانانو په واک کې راغلی ، دا د هغوی له پاره زیری و، خو دغه زیری هغوی ته د اجل پیغام ثابت شو، صلیبیانو د شوبک د ماتې بدله د بیت المقدس او نورو ښارونو او کلیو له مسلمانانو اخیستل پیل کړي وو، هغوې د مسلمانانو مړاوي کول غوښتل، چې جاسوسی او څارګری ته زړه ښه نه او د حملې پر وخت د مسلمانانو د مرستې جرئت ونه کړای شي، تر ټولو زیات ظلمونه د کرک پر مسلمانانو کیدل ، تر شوبک ورسته کرک یوه لویه کلا وه، چې عیسایانو پرې ویاړ کاوه او همدغسې ویاړ یې پر شوبک هم کاوه، خو د هغوی دغه ویاړ د صلاح الدین ایوبی غوره چالونو او د هغه د مجاهدینو زړورتوب د شګو د زرو په څېر خور وورکړی و، اوس صلیبیانو د کرک استحکام غوښت نو د هغو ځایو پر مسلمانانو یې تېری یو احتیاطي تدبیرو ګڼلو، له صلیبیانو سره وېره پیدا شوې وه، چې مسلمانان به صلاح الدین ایوبی ته اطلاعات ورکوي، له دې امله یې د دغه ځای مسلمانان د شوبک په څېر په بیګار کمپونو کې واچول.

... د فلسطین سوبه زمونږ ستر عزم دی، خوله کرک نه د مسلمانانو را ایستل تر هغې هم باید ستر مقصد وګڼل شي د اطلاعاتو د څانګې مشر سلطان صلاح الدین ایوبی ته ویل : دا د طلعت چنګېز په نامه یو ترکي ؤ چې د اطلاعاتو شپږ تنه یې له شوبک نه د تښتېدونکیو عیسویانو په لباس کې کرک ته لېږلي وو، هغوی درې میاشتې وروسته راغلي وو، د علي بن سفیان په موجودیت کې یې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاى حالات داسې ښکاروول ، چې صليبي پوځ له شوبک تښتېدلى او کرک ته رسېدلى په ډېر بد حالت کې دى، دغه جنګ بايللى عيسوي پوځ چې له شوبکه کرک ته ولاړ، د هغه ځاى پر مسلمانانو يې ژوند حرام کړ، د مسلمانانو پرله پسې بنديانول پيل شول، مسلمانو ښځو له کورونو څخه وتل پرېښودل، چېرې يې چې پر کوم مسلمان شک راته، هغه يې نيوه او بېګار کمپ ته يې استاوه، هلته به له انسان نه داسې شى جوړېده چې خبرې يې نشوى کولاى ، د سهار له تيارې به يې د ماښام تر تيارې پورې کار پرې کاوه، پر وچه ډوډۍ او اوبو يې ژوند تيرولو " مونږ هملته تر ځمکې لاندې چارې سرته رسولي ، هلته چې څومره مسلمانان او د جګړې وړ دي ، هغوې له دې ځايه بايد وويستل شي او په شوبک کې د پوځ په ليکو کې تنظيم شي، ترڅو چې د مرستې د رارسېدلو نه پرته پر کرک حمله وکړاى شي .

چنګيز ترکي وويل: زمونږ په شته والى کې ځينى کسانود هغه ځاى څخه د راوتلو اظهار هم کړى وه خو دا کار له دې امله ګران دى چې هر لوري ته صليبي پوځ پروت دى او هغوې خپلې کورنۍ او په ځانګړې توګه ښځينه د عيسويانو لاسو ته پرېښودلاى نه شي، په سملاسى توګه د دې خبرې اړتيا ده، چې پر کرک حمله وکړاى شي او مسلمانانو ته نجات ورکړل شي .

تردې د مخه د اطلاعاتو يو کس دا خبر ورکړى وُ، چې د صليبيانو نظر دا دى، چې سلطان صلاح الدين ايوبى به کرک کلا بند کړي، نو د صليبيانو يو لښکر چې د يو صليبي حاکم ريمانډ تر قوماندې لاندې دى، د شا له لوري حمله وکړي، سلطان صلاح الدين ايوبى لا د مخه خپلو قوماندانانو ته ويلي وو، چې صليبيان به د شا له لوري حمله کوي، د دې وړ حالاتو له پاره هغه زيات شمېر پوځ ته اړتيا لرله، هغه د چنګېز د لېږلو پر وخت علي بن سفيان ته وويل د احساساتو غوښتنه خو دا ده چې مونږ بايد په سملاسى توګه پر کرک حمله وکړو، اټکل کوم چې د هغه ځاى مسلمانان په دوزخ کې پراته دي، خو د حقيقت غوښتنه دا ده چې د خپلو صفونو له

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مستحکم کلکولو پرته یو ګام هم پورته نه کړم، ګزار هغه مهال پکار دی چې باور دې وي اغېز یې ښه وی، مونږ هغه مېړمنې او کوچنیان هېرولای نه شو چې د دښمن له لاسه خوار او ذلیل وژل شی، هغوی زمونږ بی نومه ورکي شهیدان دي، دا د قوم ستره قرباني ده، زه د هغوی د عزت او پت له پاره فلسطین نیول غواړم، که زما هدف دا نه وي نو بیا د جګړې مقصد ډاکه او لوټ تالان پاتې کېږي، هغه قوم چې خپلې کوچنۍ لوڼی او زامن هېر کړي، چې د دښمن د تېري لـه امله خوار او ذلیل ووژل کیږی ، داسې قام به بیا د غلو او لارې شوکوونکیو یوه ډله وي، د دغسې قام وګړي بیا له دښمن نه د انتقام اخیستلو پر ځای پخپله یو بل لوټوي، او یو بل ته دوکه ورکوي، د هغوی حاکم د قام په لوټنه مزې چرچې کوي، کله چې بیا دښمن هغوی کمزوري ووینی او یرغل پرې وکړی نو دوی بیا پوچ شعارونه ورکوي او قام ناخبره ساتي، له دښمن سره د پردې تر شا جوړ جاړی کوي، د خپل هیواد یوه برخه ځمکه او وګړي دښمن ته سپاري او باقی پاتې یې خپله واکمني جوړوي، ځکه هغه پوهېږي، چې دښمن یې نـه بخښـي، دا څو ورځې مزې چړچې په دې خاطر کوی چې د قام د وینو اخري څاڅکې هم په ډېر تلوسه ژر ژر وڅښي .

سلطان صلاح الدین ایوبي د داسی بې شمېره قومونو نومونه واخیستل او وې ویل. هغوی پراختیا غوښتونکي وه ، د هغوې په وړاندې تردې پرته بل هیڅ هدف نه وُ، چې پر ټوله نړۍ دې پادشاهي وکړي او د ټولې نړۍ خزانې دې راټولې او تر خپلو پښو لاندې دې ډېرۍ کړي، هغوی د نورو قامونو عزتونه پامال کړل خو بیا یې خپلې لوڼه او خویندې د نورو په لاسو بې پته شوې، د دغسې قامونو واکمن د پردیو په خاوره کې مړه شول او نوم او نښان یې هم پاتې نه شو، هغه قامونه چې غیرتمن او دا احساس یې لاره چې د هغوی خاوره او نـاموس د دښمن په ناولو لاسو پلیته شوی او باید بدله یې واخیستل شي- مونږ هم حمله کوونکي یو او صلیبیان هم، خو فرق دا دی چې هغوی لـه لرې لرې هیوادو څخه زمونږ د دین د نوم او نښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دورکاوي له پاره راغلي دي، هغوی د دې له پاره راغلي دي، چې د مسلمانانو مېرمنې تر خپل واک لاندې راولي او له هغوی نه صليبيان وزېږوي، مونږ د هغوی له پت نه د دفاع په خاطر حمله کړې ده، که مونږ د کفري توپان مخه ونه نيسو، نو بې غېرته به يو، مسلمانان به نه يو، او که د اسلام دفاع په دې ډول سره وکړو، چې د دښمن په انتظار په کور کې کښېنو، چې کله دښمن حمله وکړي، مونږ به يې پر خلاف جنګېږو او بيا په وياړ سره ووايو، چې مونږ د دښمن حمله په شاه وتمبوله ، نو دا زمونږ د بې زړه توب نښه ده، د دفاع طريقه بايد داسې وي چې کله دښمن ستا د وهلو لپار توره له تيکی راباسي، چې ستا تورې د هغه غاړه لا پخوا پريکړې وی هغه چې سبا حمله کوي ! ته پرې همدا نن حمله وکړې .

علی بن سفيان وويل: زما سره د دې يو علاج شته چې له سلطان نورالدين زنګي نه دې مرسته او کومک وغوښتل شي او پر کرک دې حمله شی .

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل : دا به هم زيانمنه وي له زنګي سره بايد دومره پوځ موجود وي، که صليبيان پر مونږ د شا له لوري حمله کوي، چې زنګي پرې هم د شا له لوري حمله وکړای شی، زه د مرستی غوښتلو قايل نه يم، د دې پر ځای زه دا هم کولای شم، چې چريکي ګروپونه کرک ته ولېږم او پر صليبيانو ژوند نا آرامه کړم، هيله من يم چې زمونږ د اطلاعاتو ځوانان به د وينو په بيه د صليبيانو جرړې پرې کوي، خو انتقام به يې د هغه ځای له بې ګناه مسلمانانو اخيستل کيږي، چريکان خو به د خپل کار سرته رسولو وروسته ځانونه بچ کړي هغوی خو هر ډول مشکلات زغملای شي، زمونږ تش لاسي خويندې وروڼه به ځپل کيږي، البته پردې ورانديز غوروکړه چې له هغې ځايه مسلماني کورنۍ څه ډول راويستل کيدای شی ، په حمله کولو کې به يو څه وخت ته اړتياوي، مونږ د پوځ په ليکو کې زيات شمېر ځوانان شامل کړي، له کرک نه هم ځوانان راغلي او را روان دي .

زه احساس کوم چې مونږ بايد د هغه ځای د مسلمانانو په باب خپله پاليسي بدله کړو! دا خبره د صليبيانو د جاسوسي شبکې مشر هرمن په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې حال کې وکړه، چې د کرک خو تنه صلیبي پادشاهان، د هغوی پوځي قوماندانان او اداري مسوولین موجود وه، هغوی چې څومره خپل ماتې خوړلي پوځ ته کتل هغوی ته پر خپل عقل غوسه او د انتقام احساس غالبېده، هغوی خپله ماته ډېر ژر پر سوبه بدلول غوښتل، په هغوی کې یوائې د استخباراتو مشر هرمن داسې یو سړی وو، چې په سړه سینه یې سوچ او خبره کوله ، هغه لیدل چې صلیبي ملګري یې د کرک پر مسلمانانو څه وړ ظلمونه کوي، هغه وویل: تاسې همدا ډول رویه په شوبک کې له مسلمانانو سره کوله، چې په نتیجه کې هغوی د مسلمانانو له بېګار کمپ څخه هغه مسلمان پوځیان وتښتول، چې مونږ خطر ناک جاسوسان ګڼل او بندیان کړي مو وو، زه باور لرم چې هغوی ته د هغه ځای مسلمانانو پنا او هغوی د شوبک د کلا ننې حالات ځارلي وو، سربېره پردې صلاح الدین ایوبي چې پر مونږ د کلا کوم دېوال را وران کړ ، په هغې کې هم د دننه مسلمانانو لاس و، هغوی ستاسې له ناروا تېریو دومره په تنګ راغلي وو، چې د ځانونو په قربانۍ کولو یې د مسلمان پوځ مرسته وکړه او کله چې د مسلمانانو د پوځ د مخکې لښکر لومړی ټولی شوبک ته را ننووت، مسلمانانو یې لاربښوونه وکړه .

یو صلیبي قوماندان وویل: څکه مونږ د دې ځای د مسلمانانو زور او قوت ختمول غواړو، چې د هغوی همت او څواک به له منځه ولاړه شي

هرمن وویل : د دې پر ځای که تاسې هغوی خپل دوستان کړي، له تاسې سره به مرسته وکړي، که تاسې ماته اجازه راکړی، زه به هغوی په مینه او دوستۍ سره له دین بدلولو پرته د صلیب مرستیالان کړم، زه به هغوی د مسلمانانو پر خلاف وه جنګوم .

یو مشهور صلیبي پادشاه ریماند وویل: هرمنه ! تاسې هېر کړي دي کیدای شي ته به یو څو تنو مسلمانانو ته مادي لالچ او هغوی به له مسلمانانو سره خیانت ته تیار کړی ، خو ټول مسلمانان د اسلامي پوځ مخالف او ټول قام غدار کېدلای نه شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمنه! ته پر هغو خلکو دومره باور مه کوه ! مونږ هغوی دوستان کول نه غواړو، مونږ د هغوی نسل له منځه وړل غواړو، هر صلیبي چې له کوم مسلمان سره مینه او دوستي کوي، نو د دې مطلب دا دی چې له اسلام سره مینه کوي، حال دا چې زمونږ هدف د اسلام له منځه وړل دي ، په کرک، یوروشلم، عکا، عسقلان او هر چېرې چې د صلیب واکمني ده، هلته مسلمانان دومره تنګ کړی، چې یا هغوی مړه شي او یا د صلیب په وړاندی په ګونډو شی .

هرمن وویل: له مسلمانانو سره چې څه کیږي، صلاح الدین ایوبی له هغی نه پرله پسې خبریږي، تاسې هغه هڅولی، چې ژر تر ژره پر کرک حمله وکړي، خو دا مو هېره کړېده چې زمونږ پوځ په سملاسي توګه د اسلامي پوځ د حملې په وړاندې مقاومت کولای نه شی .

فلپ اګستس وویل: د دې حل دا نه دی چې مونږ دې مسلمانان پر سر کښېنوو، تاسې تر اوسه هم د مسلمانانو جنګي بندیان ژوندي ساتلي دي، هغوی ولې نه وژنی؟

ګې آف لوزینان وویل: ځکه چې ایوبي به زمونږ جنګي بندیان ووژني، زمونږ سره د مسلمانانو دری سوه یوشپېته جنګي بندیان دي، او له مسلمانانو سره زمونږ دولس سوه پنځه او یا بندیان دی .

اګستس وویل: آیا مونږ د مسلمانانو د وژنې له پاره څلور صلیبیان وژلای نه شو؟ زمونږ هغه بندیان چې له صلاح الدین ایوبی سره دي بی زړه او ډارن وو، هغوی د جګړې په ځای بندیان شول، هغوی ژوندي پاتې کېدل غوښتل، هغوی چې د مسلمانانو په لاسو ووژل شي نو ښه ده خو ته په ډاډ سره مسلمان بندیان ووژنه .

د سر لبنکر په عهده یو صلیبي وویل: آیا که تاسې له مسلمانو اوسېدنکو سره د وحشیانو په څېر رویه وکړی او مسلمان جنګی بندیان د وژنی، نو صلاح الدین ایوبی ته به ماتې ورکړای شی؟ دا مهال د پوځ پر وړاندې مسئله دا ده : که صلاح الدین ایوبی پر مختګ وکړي، د هغه مخه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خنګه نیسو، د شوبک کلا ترې څه ډول نیول کېدای شي؟ که د کرک ټول مسلمانان ووژني، بیا به څه کیږي ؟ تاسې ولې د صلاح الدین ایوبي په خېر پراخ نظري نه غوره کوي ؟ آیا هرمن ویلای شي چې په مصر کې د هغه څمکیزې چارې څه او بریالیتوب یې څومره دی؟

هرمن ځواب ورکړ چې څومره هیله کېدای شي، تر هغې هم زیات ځکه علي بن سفیان له صلاح الدین ایوبي سره په شوبک کې دی، ما په قاهره کې د هغه له غیر حاضرۍ نه ښه ګټه پورته کړې ، د قاهرې مرستیال ناظم الدین فاطمیانو د ځان ملګری کړی. ناظم الدین د صلاح الدین ایوبي ځانګړی باوری سړی خو اوس زموږ په لاس کې دی ، فاطمیانو د پردې تر شا خپل خلیفه ټاکلی ، هغه په قاهره کې دننه د بغاوت او د سوډانیانو د حملې انتظار باسي، زموږ پوځي افسران په سوډان کې سوډاني پوځ روزي . صلاح الدین ایوبي چې په قاهره کې کوم پوځ پرېښی، د هغې دوه تنه مرستیال قوماندانان زموږ په لاسو کې لوېږي، له هغې خوا به سوډانیان حمله کوي، په قاهره کې به پاڅون او فاطمیان به د خپل خلافت اعلان کوي .

ریمانډ وویل: تاسې دا هېر کړي چې صلاح الدین ایوبي څومره چالاک سړی دی، هغه به پر کرک حمله وځنډوي او قاهرې ته به ځان ورسوي! ؟

ریمانډ وویل: د هغه د پاتې کیدو له پاره ضروري ده، چې همدلته مصروف کړای شي، یوه چاره دا هم ده چې د هغه مخه ونیول شي او د هغه یو پوځی عسکر هم قاهرې ته ونه رسېږي .

هرمن وویل:: زه ډاډه یم په قاهره کې چې د هغه کوم پوځ دی، هغه به یې هیڅ په کار رانه شي، زما سړیو د هغه ځای په پوځ کې دا شکونه پیدا کړي چې هغوی یې په قاهره کې د دې له پاره پرېښي چې د غنیمت له مال نه بې برخې شي، او دا هم ورته وایي چې ایوبي په شوبک کې په سوونو عیسوي انجونې نیولې او پر سپاهیانو یې وېشلې دي، زما بریالیتوب دا دی، چې ما دغه خبره مسلمانو پوځي حاکمانو ته کړې او د هغوی په وسیله مې دغه اوازې خپرې کړې دي، داسې حالت مې پیدا کړي چې د قاهرې ټول پوځ به

Scanned by CamScanner

(c) kotobun.com: The Digital Library

له سوډانیانو سره ملګری شي، صلاح الدین ایوبی به مجبور وي چې له دې ځایه خپل ټول پوځ په قاهره کې د بغاوت د غلي کولو له پاره بوځي، خو دا پوځ به هغه مهال رسیږي، چې قاهره به د فاطمیانو د خلافت مرکز او هلته به د سوډان پوځ واکمن وي، ضروري نه ده چې مونږ دلته پر صلاح الدین ایوبی حمله وکړو او هغه دلته ایسار کړو مونږ به هغه همداسې سر ګردانه پرېږدو، مونږ یې د مسلمانانو په لاسو وژل غواړو.

هرمن ټینګار وکړ او بیا یې وویل: تاسې تر اوسه د مسلمانانو پر روحیاتو پوه نشوی همدا لامل دی چې تاسې زما مهمې خبرې نه منی، مسلمان که پوځي وي او د تمرینانو په جریان کې د هغه په دماغ کې دا خبره کېښول شی چې هغه د هیواد او قوم ساتونکی دی نو بیا د خپلې خاورې او خلکو له پاره ځان قربانوي، د نړۍ پادشاهي د هغه په قدمونو کې کېږده، هغه به عسکر اوسېدل غوره کړي، خو له خپل قام سره به خیانت ونه کړي او که په همدې عسکرو کې د نفساني خوندونو، شراب څښلو ، واک او منصب هیلې پیدا کړای شي، نو بیا له خپل دین نه هم پرې تېرېږي، مونږ چې کوم مسلمان پوځي حاکمان د ځان ملګري کړي ، په هغوی کې مو همدغه کمزوري پیدا کړي او کوو یې ...

خو د پوځ خاین کول دومره آسان نه دي لکه څومره چې اداري واکمن د ځان تابع کول آسان دي.

هرمن وویل: اداري چاروکو د امیرانو او وزیرانو په ډلو کې د شاملېدلو هېلې زیاتې وی.

پدې خلکو د پادشاهی نیشه سپره وي، د مسلمانانو تاریخ وګوری، هغوی تر خپل پیغمبر وروسته د خلافت تر لاسه کولو له پاره یو تر بله وجنګېدل خو د هغوی جنرالانو په خورا صداقت خپل کارته دوام ورکړ، هغوی نور هیوادونه د خپلو تورو تر سیوري لاندې راوستل، او د اسلامي سلطنت د پراختیا هڅې یې وکړې، خو کله چې د هغوی چارواکو ولیدل، چې پلانی جنرال دومره منلی شوی چې د هغه د سوبو له امله ورته قام په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه سترګه ګوري، نو واکمن او د هغه درباریانو هغه جنرال ته ناسم احکام لیږلي او هغه یې ذلیل او رسوا کړی ، پخپله د خلیفه مسند له مخالفینو محفوظ پاتې شوی نه دی، د مخالفینو سترګې د اسلامي حکومت د پراختیا پر ځای د خلافت لاسته راوړلو په لور شویې ، جنرالانو بایکاټ کاوه او د هغوی فتحه شوې سیمې په کرار کرار له لاسه ووتې، نتیجه یې دا ده چې اوس مونږ په عربو کې ناست یو، صلاح الدین ایوبي له هماغو جنرالانو څخه یو دی، چې اسلامي سلطنت تر هغو پورې رسول غواړي، تر کومه ځایه چې پخوانیو جنرالانو رسولی و، په دې سړي کې ښه والی دا دی چې د بیورو کراسۍ او خلافت پروا نه کوي، هغه چې کله د مصر خلافت د خپلو هیلو پر وړاندې خنډ ولید نو خلیفه یې عزل کړ، دغه زړور ګام هغه د قوي ځواک او خپلې پوهې او تدبر په رڼا کې پورته کړ.

هرمن خبرې کولې او ټولو صلیبي واکمنو په غوره سره اورېدلې، هغه ویل: صلاح الدین ایوبي د خپل قوم دغه کمزوري پېژندلې، چې غیر نظامي قیادت د واکمنۍ هیله من وی، او دغه هیله داسې ده، چې د ښځې، پیسې او له شرابو سره عادت کېدل ترې پیدا کیږي، مونږ یوازې هغه پوځیان پخپلو لاسو کې اخیستی شو چې د اقتدار غوښتونکی وی ، لدې امله مونږ زیات کوښښ په همداسې خلکو باندې کوو، د پوځ د کمزوري کولو لاره دا ده، چې هغوی د خلکو په نظر کې رسوا کړای شي، دا زما کار دی، چې کوم یې، تاسې ښایي زما خبرې تایید نه کړی، خو زه یې په آسانۍ سره ماتې ورکولای نه شی! هغه یواځې د جګړې له پاره نه چې د هغه ټول پوځ پرې پوهیږي، د هغه بنسټیز غوره والی دا دی، چې له خلیفه یا غیر نظامي قیادت نه او امر نه اخلي، هغه کوټلی مسلمان دی، هغه وایي چې د قرآن په احکامو باندې عمل کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما چې کوم جاسوسان په بغداد کې دي، هغوی خبر رااستولي، چې ایوبي نور الدین زنګی هم د ځان ملګری کړی او له دې ځایه یې انقلابي وراندیزونه وراستولي ، پر کومو چې عمل کول پیل شوي ، یو یې دا چې امیر العلماء فتوای ورکړې، چې خلافت به یو او هغه به د بغداد خلافت وي، دغه خلافت به د نورو هیوادونو په باب د احکامو نافذولو او د روغې جوړې د خبرو اترو منظوري لومړی له نظامی قیادت نه اخلي، او چارې به یې د پوځي حاکمانو په لاسو کې وي، خلیفه به د لرې پرتو سیمو جنرالانو ته کوم فرمان لیږلی نه شي دریم دا چې د خلیفه نوم به په خطبه کې نه اخیستل کیږي، او د خلافت د اغیز ختمولو له پاره ایوبي احکام صادر کړي ، چې خلیفه او یا د هغه نائب او یا د کومې سیمې حاکم، چې کله په دوره بهرته ځي نو خلکو ته به په لارو کې د دریدلو، نارو وهلو او سلام کولو اجازه نه وي ؟

صلاح الدین ایوبی تر ټولو مهم کار دا کړی چې د سني او شیعه بېلتون یې له منځه وړی ، هغه شیعه ګانو ته په نظامي او اداري چارو کې پوره نمایندګی ورکړې ، او په ډېرو اغېزمنو لارو چارو یې شیعه علماء قایل کړي دي، چې داسې دودونه پرېږدي، چې له اسلام سره مخالف وي، ... د صلاح الدین ایوبي دا ډول کارونه زمونږ له پاره زیان رسوونکي دي، مونږ د مسلمانانو همدغه کمزوري استعمالول غواړو، اوس زمونږ له پاره دا ډول کوښښونه په کار دي چې د مسلمانانو اداري قیادت له صلاح الدین ایوبي او پوځ سره مخالف کړو.

یوازی اوس نه، بلکې د تل له پاره فلپ اګستهس چې د مسلمانانو سره سخت دښمن و وویل : زمونږ دښمنی یوازی له صلاح الدین ایوبی سره نه ده بلکی زمونږ جګړه د اسلام پر خلاف ده، مونږ دا کوښښ باید وکړو چې که صلاح الدین ایوبی مړ شی قوم بل ایوبي پیدانه کړای شي، دا قوم باید د غلطو او بې بنسټه عقایدو پر وسله ووهل شي، په هغوی کې د پاچا کیدلو مینه د لهنتوب تر بریده پیدا کړی، عیاشان یې کړی، او داسی دود په کې پیدا کړی. چې دغه وګړي د تخت ناستی له پاره یو تر بله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجنګیږي، او بیا دغه دول نا اهله خلافت د پوځ پر سرونو حاکمان کړی او زه په پوره باور سر ویلای شم، چې دغه قوم به یوه ورځ د صلیب غلامان وي، د هغوی تمدن او مذهب به د صلیب په رنګ کې رنګ شي ، هغوی به د پادشاهۍ او خلافت د لاسته راوړنې له پاره لاس اوګرېوان وي، او د خپلو مخالفینو د خپلو له پاره به زمونږ مرستې غواړي، هغه مهال به زمونږ نه هیڅوک هم ژوندي نه وي، زمونږ ارواوې به یې ګوري، چې ما کومه وړاندوینه کړې ده، هغه تکي په تکي رښتیا ثابته شوې ده، د اسلام د جرړو سستولو له پاره یهودان تاسې ته خپلې انجونې وړاندی کوي، هغوی وکاروي، یهودان یوازې د دې له پاره خپل دښمنان وګڼي چې هغوی بیت المقدس خپل مقدس ښار او فلسطین خپل وطن ګڼي، هغوی ته ووایې، چې فلسطین به ستاسې وي، په اخر کې به دا سیمه مونږ هم تاسې ته درکوو، اوس زمونږ ملګرتیا وکړی، خو دا احتیاط به خامخا کوی، چې یهودان ډېر چالاک قوم دی ، هغوی ته چې کله هم ستاسې له لوري خطر متوجو شو نو ستاسې مخالف کیږي، د هغوی دولت او انجونې وکاروي او په بدله کې یې ورته فلسطین ورکړی .

د شوبک او کرک له کلا ګانو ډېره لرې یوه پراخه سیمه پرته وه، چې له خاورو او شګو جوړه او د شګو او خاورو په غونډیو کې راګېره وه، دغه سیمه تقریبًا یو نیم لک مربع میله پراخه او پلنه وه، په دې کې ډېره سیمه شګلنه او میداني وه او ژورې کندې یې هم لرلی، لرې لورې څوکې هم پکې وې، هغه وخت چې صلیبي واکمنو د اسلام د بیخ ایستلو پلانونه پلی کول نو په زرونو پیاده او په آسونو او اوښانو سپرو لښکرو منډې ترړې وهلې، د تورو او برچو خلکا له ورایه ښکارېده، د آسونو او اوښانو د ځغاستې له امله ګردونو په آسمان کې وریخ جوړه کړی وه، په دغه دوړو او ګردونوکې بر چې هم وارېدلې او غشي هم، پیاده عسکرو تر آسونو د مخه کېدو کوښښ کاوه، د آسونو سپرو پرکندو خېزونه وهل، شاو خوا د غونډیو پر څوکو دوه دوه سپاهیان کرار کرار ګرځېدل، د یوې غونډۍ په لمن کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور لمبې راپورته کېدې، له غونډې پورته تللې او بیا به غلې شوې، شور او ځوږ آسمان ښوراوه .

صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له یوې دنګې څوکې یې دغه نظاره په غور سره لیدله، هغه له ډېره وخت د دغه میدان پر شاو خوا غونډیو ګرځېده او دوه مرستیالان یې هم ورسره وو.

یوه مرستیال یې وویل: زه په باوري توګه ویلای شم چې په څومره چټکتیا سره نظامي زده کړه روانه ده نو نوي سپاهیان به انشاء الله په څو ورځو کې پوره تجربه تر لاسه کړي .

بل مرستیال یې وویل: کوم سپاره چې تاسې له هغه پلنې کندې په خېز وهلو ولېدل، هغه ټول له کرک نه راغلي سپاره دي، ما هغوی نا آشنا ګڼل، خود غشي ویشتونکیو نښه ویشتل هم معیاري کېږي.

د جګړې د ډګر دغه منظره په اصل کې عسکري روزنه وه، د کومې په باب چې صلاح الدین ایوبي ډېر کلک احکام صادر کړي او له شاو خوا سیمو زیات شمېر سپاهیان جذب کړای شوي وو، له کرک نه هم زیات شمېر ځوانان په پټه راتښتېدلي وو، دا د سلطان صلاح الدین ایوبی د اطلاعاتو کمال و، چې له کرک نه یې هم ځوانان راوستي وو، د شوبک هغه مسلمانان چې د صلیبیانو تیري یې سملي (زغملی) وو، په ډېر جوش او خروش د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې شامل شول ، چې د هغوی د نظامي روزنې چار همالته سمبال شوې وه، سلطان صلاح الدین ایوبی له دې کار سره ځانګړې مینه درلوده ، خو هغه خپل مرستیال باوري کاوه، چې نوي عسکر به په لږه موده کې تمرین کړای شي او د ازمېښت د پاره به چمتووي .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: سپاهیان یوازې د وسلو په استعمال او بدني تکړه توب له مخې نه ازمایل کېږي! د عقل او احساس کارونو ته هم اړتیا وه ده، زه داسې پوځ ته اړتیا نه لرم چې په پټو سترګو پر دښمن یرغل کوي او یوازې پر وژنه پوهېږي، زما داسې پوځ ته اړتیا ده، چې هغوی ته څرګنده وي چې دښمن یې څوک دی؟ د دښمن اهداف څه دي؟ زما لښکرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته باید معلومه وي، چې هغوی د الله جل جلاله د لارې سپاهیان دي، او د هماغه په لاره کې جنګیږي، دا جوش او خروش چې زه یې وینم، د هر ضروري دی خو چې دوی ته خپل مقصد څرګندنه وي، خپل حیثیت و نه پېژني، جذبات یې د هر زړ سرېږي هغوی ته ووایی او په ذهن کې یې کېښنوی چې مونږ فلسطین ولې نیول غواړو؟ هغوی ته ووایاست چې غداري څومره ستر جرم دی ! هغوی وه پوهوی، چې تاسې یوازې د فلسطین له پاره نه ! بلکې د اسلام د ساتنې، سر لوړی او پراختیا له پاره جنګېږی، تاسې د راتلونکیو نسلونو د عزت ، پت او وقار له پاره د جګړې ډګر ته خی، تر عملي زده کړې وروسته هغوی ته وعظ وکړی او خپل ملي ستر توب پرې روښانه کړی .

یوه مرستیال یې وویل: خوږه مشره! هغوی ته هر ماښام وعظ کیږي، مونږ له هغوی نه الله مه کړه وحشیان نه جوړوو.

صلاح الدین ایوبي وویل: د دې خیال هم وساتی چې د هغوی په زړونو کې د مسلمان قوم د هغو انجونو مظلومانه حالت هم انځور کړی چې د کفارو له خوا تښتول شوی پت او عزت یې لوټیږي.

هغوی ته د قرآن هغه پاڼې هم وریادوی، چې صلیبیانو تر پښو لاندې کړې ، او هغوی ته هغه جوماتونه هم وریادوي چې کفارو پکې خپل آسونه او خاروي تړلي او تړی یې، د لوڼو پت او د جوماتونو احترام د مسلمانانو د عظمت نښې دي، هغوی ته ووایی په کومه ورځ چې تاسې له خپلو ذهنونو د خپلو لوڼو عصمت او د جوماتونو درناوی وویسته په هماغه ورځ به مو دا دنیا د ځانونو له پاره جهنم کړې وي، او په اخرت کې چې کوم عذاب راتلوونکی دی، د هغې خو کوم تصور هم نشی کولای.

پر غونډیو چې کوم دوه دوه او څلور څلور سپاره ګرځېدل هغه پیره داران وو، د صلیبیانو د حملې وېره موجوده وه، تر ډېر لرې ځایه پوځونه موجود وو، خو بیا هم د تمرین د دغه ساحې شاو خواته د پیرې ارتیا وه، له دغو پیره کوونکیو یو یادوه چې د غونډۍ پر سر روان وو، ودرېدل، هغوی ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندي د یوه دبري د پاسه صلاح الدین ایوبي ولاړ ښکارېده د پیره کوونکیو لوري ته یې شا وه، فاصله به دوه دوه نیم سوه گزه وه، یوه پیره دار وویل: کم بخت مونږ ته شا کړې ده، که له دې خایه یې پر غشي وه ولم، نو زره یې سوري کولای شم، ستا څه خیال دی؟ ملگری یې وویل: بیا به چېری تښتي؟ هغه ورته وویل، هو! ته صحیح وایې، که دغه خلک مونږ ونیسي او و مو وژني هیڅ خبره نه ده، خو که ژوندی یې ونیولو نو داسي سزاگانې به راباندې تېرې کړي، چې مونږ به بیا ورته د تولو انډیوالانو نومونه ښیو.

هغه ملگري یې ورته وویل: دا کار د هغه ساتونکیو ته پرېږده ! که د صلاح الدین ایوبی وژل دومره آسان وای، نو تر اوسه به ژوندی نه وو.

هغه بل ملگري یې وویل: دا کار اوس کول په کار دي، اورېدلي مې دي چې فاطمیان وایي: تاسې له څه کولو پرته زمونږ نه دېرې زیاتې پیسې اخلی ! خو چاری ترسره کولای نشی .

لومړی ملگري یې وویل: زه هیله لرم چې دا کار به دېر ژر وشي ، اوریدلی مې دي چې حشیشیان (چرسیان) پدی کار کې دېر زرور دي د وژنې په چار کې له سره تیرېږي، تر اوسه خو هغوی هیڅ ونه کړل، زه له دې نه هم خبر یم چې د ایوبي په ساتونکیو کې درې تنه حشیشیان (چرسیان) شته، دا خو د هغوی پوره کمال دی چې تر ساتونکي تولي پورې رسېدلي دي، او څوک پرې پوه شوي هم نه دي، خو هغوی به یې کله وژني ؟ وېرېږي به ... هغوی خبرې کولې او مخکې روان وو.

موژخین لیکی چې له مصر نه د صلاح الدین ایوبي د نشتوالی پر وخت هلته د مخالفینو تر څمکی لاندې کوښښونه راڅرگند او داسې حالات تری پیدا شول چې یوازې معجزې یې مخه نیولای شوه، یوه خبره دا وه چې کوم فاطمی خلافت معزول شوی او د ورانکارولـه نیولو وروسته پـه څرگنده خاموشه شوی و، خو په ایرو کې د بلې سپرغۍ په څېر یې سرایت کاوه، د دې توطی تر شا صلیبیان وو، او عملي کوونکی یې هغه مسلمانان مشران

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا کې یې خضر الحیات پرمخ پروت ولید، په ناڅاپي توګه د چا فکر شو چې د خضر ښي لاس ګوته پر ځمکه او په خاوره کې یې په ګوته څه لیکلي وو او مړ شوی و، پر ځمکه هغه لیکلي وو مصلح د "ح" توری یې پوره کړای شوی نه و، د دغه حرف کېدو ته په رسېدو یې ساوتلي وه، مړی پورته کړای او دغه کلمه وه ساتل شوه، یو سړی یې د کوتوال (د اوسني زماني امنیه قوماندان) غیاث بلبیس پسې په منډه ولیږه، همدا ویل کېدای شول چې خضر د خپلې مړینې پر وخت پر خاورو د خپل قاتل نوم لیکلی دی، غیاث بلبیس کوتوال هم او د مصر د ژاندارم پولیسو قوماندان هم وُ چې دا هم د سلطان صلاح الدین ایوبي باوري حاکم و، د علي بن سفیان په څېر د ښاري جرایمو ماهر پلټونکی و.

غیاث بلبیس له رارسېدو سره سم پر ځمکه لیکل شوی لفظ مصلح په غور سره وکوت، په دې کې د ښار د امنیې مرستیال قوماندان مصلح الدین د خضرالحیاه له مړینې په خبرېدو هم راورسېده، غیاث بلبیس د هغه له لېدو سره پر ځمکه پښه راکښله او د مصلح کلمه یې ورانه کړه، څرنګه چې مصلح الدین د ښار د امنیې مرستیال قوماندان و، نو ځکه د کوتوالي محکمه د هغه تر لاسه لاندې وه، هغه بلبیس ته په امرانه لهجه وویل، د قاتل پته باید تر سهار د مخه ولګول شي، زه تر ډېره انتظار کولای نشم بلبیس هغه ته ډاډ ورکړ، چې قاتل به ډېر ژر و نیول شي، او بیا ترې روان شو، په همدې شپه بلبیس د خضر الحیات مرستیال او د هغه په دفتر کې ټول هغه وګړي راوه غوښتل، چې هغه ته نږدې وو، وپوښتل شو چې د وژل کېدو په ورځ د هغه کارونه څه وو، له هغو خلکو نه معلومه شوه چې نن ورځ د اداری مشرانو یوه غونډه وه، چې د پوځ کوم نماینده پکې نه و، د خضر مرستیال د هغه د کومک له پاره په غونډه کې هم شامل وُ په غونډه کې د مالیو په لړ کې د پوځ مصارف تر څېړنې لاندې راغلل، نو خضر وویل: په مصر کې باید ځنې لګښتونه و درول شي، ځکه چې د مصر امیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي په شویک کې د ډېر زیات عسکر ځېره کړیدي، چې د هغوی له پاره زیاتو پیسو ته اړتیا ده .

د پولیسو مرستیال قوماندان مصلح الدین یې مخالفت وکړ او وې ویل د پوځ مصارف غیر ضروري دي، د نور پوځ د ځېره کولو پر ځای مونږ باید د موجوده پوځ مسایلو ته پاملرنه وکړو، چې لا د مخه زمونږ لپاره یوه ګرانه مسئله جوړه شوې ده،هغه وویل چې په مصر کې کوم پوځ موجود دی، په هغوی کې بې باوري او بدامني لیدل کیږي، له شویک نه چې کوم د غنیمت مالونه لاسته راغلي، په هغو کې هیڅ برخه دې پوځ ته راو نه لېږل شوه. خضر الحیاه وویل: تاته معلومه نه ده چې د مصر امیر صلاح الدین ایوبي د غنیمت د مالونو د نه وېشلو هدایت کړی دی او په اوسنی وخت کې دا ډېره ښه پرېکړه ده، د غنیمت د مالونو په هیله د جنګېدونکي پوځ کومه ملی جذبه او دیني نظریه نه وی .

پر دې مسئله بحث په تونده خبرو واوښت، مصلح الدین تر دې پورې وویل چې د مصر امیر له مصري عسکرو سره دومره ښه رویه نه کوي، لکه له شامي او ترکي سپاهیانو سره یې چې کوي، هغه په غوسه کې ځنی نورې ناروا خبرې هم وکړې، چې په ځواب کې یې خضر وویل: مصلحه ! ستا په ژبه صلیبیان او فاطمیان خبرې کوي .

له دې وینا سره غونډه له ځوږ نه ډکه شوه او پای ته و رسېده، د خضر الحیات مرستیالانو وویل : چې له غونډې وروسته مصلح الدین د حضر الحیات دفتر ته راغی، هلته بیا ګرمې خبرې اترې وشوې، مصلح الدین خضر الحیات پردې قانع کاوه چې مصري پوځ ډاډه نه دی ، هغه بیا مخکینی خبرې تکرار کړې، چې په غونډه کې یې کړې وې ، خضر الحیات وویل: که همداسې وي زه دا مسئله ستا له لوري د مصر امیر ته وړاندې کوم، خو زه به ورته خامخا لیکم چې تا د ټول مجلس په مخکې ویلي وو، چې د مصر امیر په پوځ کې امتیازي رویه خپله کړې ده، او زه به ورته دا هم لیکم چې تا زمونږ پردې خبره د باوري کولو کوښښ کاوه، چې سلطان

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې يې وويل: هغه پر مخ نقاب غوړولی و، خو ستا پرده پورته شوه، ما اوس و پېژندلې، مصلح الدين د څه ويلو كوښښ كاوه خو مېرمنې يې هغه خبرو ته پرې نه ښوده، ورته وې ويل: زه ګومان كوم چې تا د بيت المال پيسې خوړلي دي او خضر الحيات دربانډی پوه شوی وه نو تا د كرايې په قاتل هغه له مخې لرې كړ

مصلح الدين وويل: پرما د درواغجن تورونه مه پورې كوه، زما پيسو خوړلو ته څه اړتيا ده؟

مېرمنې يې وويل: ستا ورته نشته، خو د هغې فرنګۍ ورته شته! چې تاله نكاح پرته په كور كې ساتلې ده مېرمنې يې له ډېره سوزه وويل: ستا د شرابو له پاره پيسو ته اړتيا ده، كه دا تور غلط وي، نو ووايه چې دا د خلورو آسونو بګۍ له كومه راغله؟ دې كورته چې هره شپه ډمانې راځي، دا مفتې راوستل كيږي؟ د شرابو كومې مېلمستياوې چې وركول كيږي، د هغو لپاره پيسې له كومه راځي؟

مصلح الدين د قهر او محبت په ګډه وډه لهجه ورته وويل: د الله له پاره غلې شه، ما خو معلومولو ته پرېږده، چې هغه سړی څوک دی ؟ چې دغسې خطرناكه توطيه يې و كاروله، او ولاړ، اصلي حقيقت به تاته پخپله روښانه شي !

مېرمنې يې وويل: زه اوس غلې پاتې كېدای نه شم. تا زما سينه د انتقام له اوره ډكه كړې ده، زه به ټول مصر ته وايم چې زما څښتن قاتل دی ، د يوه مؤمن قاتل، ته زما د مينې قاتل يې، زه به درنه د خپلې مينې بدله اخلم .

مصلح الدين ورته عذر زاری وكړی، مېرمن يې غلې كړه او هغه يې قايله كړه چې تر دوه ورځو بايد غلې وي، چې هغه سړی ولټوي او ثابته كړي چې هغه قاتل نه دی هغه مېرمنې ته دا هم وويل، چې غياث بلبيس څو كسان نيولي دي او قاتل به هم ډېر ژر و نيول شي .

شپه تېره شوه، راتلونكې ورځ هم تېره شوه، مصلح الدين له كوره غايب و، د هغه دويمه مېرمن يا پاره هم چېرې ونه ليدل شوه، له ماښام وروسته مصلح الدين كورته راغی او د لومړۍ مېرمنې كوټې ته ورغی، له هغې سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې د مینې او محبت خبرې کولې مېرمن د هغه په دوکه کې راتلل نه غوښتل، خو د مینې په جال کې ګېره شوه .

مصلح الدین هغې ته ویل چې هغه سړې لتوي چې هغه ته یې سل اشرفۍ ورکړې دي... لږه شېبه وروسته یې مېرمن ویده شوه، په دې شپه مصلح الدین ملازمینو ته رخصتي ورکړې وه، په کور کې داسې چوپتیا وه، چې پخوا تر دې کله هم نه وه، مصلح الدین تر ډېره د ویدې مېرمنې په کوټه کې وه بیا پاڅېده وه ووت .

نیمه شپه به وه، یو سړي د هغه د کور له بهرني دیوال سره شاو لګوله، ودرېده، بل سړی د هغه پر اوږو ودرېده، دریم د هغه پر اوږو پر دیوال واوښت، دننه یې ځان خوړند کړ او بیا یې وه غورځاوه، هغه له دننه څخه لویه دروازه بېرته کړه، دواړه ملګري یې دننه ورغلل، په دې کور کې به هره شپه ساتلې سپي پرانستی و، په دې شپه سپي هم پخپل ځای کې تړلې پاتې و، ښایي چې ملازمینو به د تللو پر وخت کې له یاده ویستي و، چې سپی خو پرانزي، درېواړه سړي برنډې ته ورغلل، تیاره ډېره ژوره وه، هغوی په کرار کرار ولاړل، په توره تیاره کې یو بل پسې روان وو، پر هغه دروازه یې لاس کېښوده چې د مصلح الدین لومړۍ مېرمن چې هغه به د فاطمې په نامه یادوله ویده وه، دروازه یې بېرته کړه، کوټه تیاره وه، درېواړه سړي دننه ورغلل، او په تیاره کې یې لاسونه تپول چې د فاطمی پالنګ یې ومینده، د یوه سړي لاس د فاطمی پر مخ ولګېده، چې سترګې یې خلاصې شوې، هغې وه ګڼله چې د مصلح الدین لاس به وي، هغې لاس ونیو، پوښتنه یې وکړه چېرې ځې ؟

د دې په خواب کې یو سړي د هغې پر خوله توټه واچوله او یو څه یې په خوله کې ورتخته کړ، بیا په سملاسي ډوله درې تنو هغه له لاس پښو ونیوله او یوه یې پر بله توټه خوله کلکه وتړله، یو سړي د بورۍ خوله خلاصه کړه، دوه نورو فاطمه په رسیو کلکه وتړله او د بورۍ خوله یې بنده کړه، هغوی بورۍ له ځان سره واخیسته او بهر ووتل، د لویې دروازې نه هم ووتل، په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه غریبه ښځه وه، هغې ته پته وه چې د کوتوالۍ زېر زمینۍ ته تللو سره دروا غ او رښتیا بېلېږي، خو تر دې د مخه یې د بدن غړي سره جدا کېږي،
خدمتګاره په ژړا شوه وې ویل: که رښتیا وایم نو بادار سزا راکوي او که دروا غ وایم نو تاسې سزا راکوئ، بلبیس د هغې حوصله برابره کړه او هغې ته یې د پوره امان ډاډ ورکړ، خدمتګارې وویل: ما د قتل په دویمه ورځ یوازې همدومره لیدلي وو، چې یو نقاب پوښ سړی راغلی و، مصلح الدین بادار هغه ورځ په کور کې نه و، هغه سړي فاطمه بهر وه غوښته، هغه سړی د لویې دروازې نه بهر او فاطمه دننه وه، هغه ورسره مخامخ نه شوه، ملازمینو هغه لیدلې وه، خو څوک نږدې ورغلي نه وو او نه یې اوریدلي وو، چې د هغوی تر منځ څه خبرې شوې وې، هغه نقاب پوښ سړی ولاړ او فاطمه بېرته راغله یوه کوچنۍ د پیسو کڅوړه یې په لاس کې وه، فاطمې سر خوړند کړی و، او کوټې ته ولاړه ... په یو بل ماښام مصلح الدین څلورو نوکرانو او خدمتګارو ته رخصت ورکړ او خپلو خپلو کورونو ته ولاړل.

بلبیس پوښتنه وکړه تر دې د مخه هم په یوه شپه کې ټول ملازمین رخصت شوي وو؟

خدمتګارې ځواب ورکړ، هیڅکله نه! حیرانوونکې خبره ده چې بادار مو ویلې چې نن شپه سپي هم ترلي پرېږدی تر دې د مخه به یې د شپې سپي ایله کاوه، ډېر سړیخور سپي دي، د بېګانه خلک په بوی پېژني او خوري یې.

غیاث بلبیس پوښتنه وکړه: د مصلح الدین او فاطمې اړیکې څنګه وې؟
خدمتګارې وویل: ډېرې سستې وې بادار مو څه موده وشوه، یوه ښکلې او ځوانه انجلۍ راوستې ده، چې بادار یې خپل غلام کړی دی، فاطمې او بادار مو سره خبرې هم نه کولې.

غیاث بلبیس خدمتګاره جلا کښېنوله او مصلح الدین یې دننه راوه غوښت او بهر ووت، چې بېرته راتـه دوه سپاهیان ورسـره وو، هغوی مصلح الدین له ښي او کیڼ لاسه ونیوه او بهر یې بوته، مصلح الدین ډېر احتجاج وکړ، بلبیس د دې امر په کولو سره بهر ووت خو دومره یې وویل

(c) ketabton.com:

چې دا بندي کړی! دویم امر یې دا وکړ، چې د مصلح الدین پر کور پېره ودروی او ځوک بهر تللو ته پرې نږدي!

هغه مهال فاطمه له قاهرې نه د ېر لرې شمال لورې ته یو داسې ځای ته رسېدلې وه، چېرې چې شاو خوا لوړې غونډۍ شنې ونې او اوبه هم وې، دا ځای له عمومي لارې نه یوې خواته وه، فاطمه هلته لمر خاته وخت رسول شوی وه، آسونه ودرول شول، د فاطمه له خولې او مخه توټه پرانستل شوه او لاس پښې یې هم ایله شول، هغه په هوش کې نه وه، هغه د درې نقاب پوښانو په ولکه کې وه، دری آسونه ولاړ وو، فاطمې چیغې کړې، نقاب پوښانو فاطمې ته اوبه ورکړې او یو څه خواړه یې پرې وخوړل، هغه نه په سد کېده، د هغې نس ته چې اوبه او خواړه ورغلل او تازه هوا یې تنفس کړه، په بدن کې یې قوت پیدا شو، ناڅاپه پاڅېده، منډې یې کړې، درې واړه تښتوونکې یې ناست وو، هغوی ورته کتل ورانډې ولاړه، د یوه کمره تر څنګ ورغله، یو تن نقاب پوښ پورته شو او پر آس سپور ورپسې شو، په منډه ورغی او فاطمه چې په منډو منډو ستړې شوې، پرته وه، راپورته یې کړه پخپله یې پر آس کېښنوله او تر شا یې کېښناست، بېرته یې خپلو ملګریو ته راوستله.

یو تن تښتوونکي ورته وویل: تښتې!، تر کومه ځایه به وه تښتې؟ له دې ځایه خو کوم قوي انسان هم په تېښته تر قاهرې رسېدلای نه شي، فاطمې ژړل، چیغې یې وهلې او کنځلې یې کولې، یوه نقاب پوښ ورته وویل: که مونږ تا بیرته قاهرې ته بوځو، نو هم ستا له پاره د پناه ځای نشته، ته مونږ ته خپل ځښتن سپارلې یې. فاطمې په زوره چیغه کړه وې ویل دا دروغ دي.

تښتوونکي سړي ورته وویل: دا رښتیا دي مونږ ته د مزدورۍ په توګه اخیستې یې، تا زه ونه پېژندلم، ما تاته د شلو اشرفیو کڅوړه درکړې وه، تا خپل ځښتن ته وویل: ته قاتل یې، او تا دا ناپوهي هم وکړه، چې هغه ته دې ویل چې کوتوال ته به وایې، هغه لا د مخه ستانه پوزی ته راغلی و، د هغه یارې لا د مخه د هغه پر زړه او دماغ قبضه کړې وه؟ زه تاته ویلای نه شم

Scanned by CamScanner

(c) ke... .com: The Digital Library

وژل آسان نه وو، هغې آسونو ته وکتل، له آسونو زینو نه کښېنسته کړای شوي نه وو، هغه په کرار پاڅېده او په کراره یې یوه آس ته ځان ورساوه، لمر د غونډیو شاته روان و، او فاطمې ته څرګنده هم نه وه، چې له قاهرې نه کوم لوري ته او څومره لرې ده هغې دا خطره پر ځان ومنله، چې د بېدیا په پراخۍ کې به د بېلارۍ له امله مړه شي خو ځان به د دغو کسانو څخه ضرور ژغوري .

هغې پر آس له سپرېدو سره آس ته قمچین ورکړه، د آس د سومانو غږ درېواړه تښتوونکي راويښ کړل، هغوی فاطمه د یوې غونډۍ خواته په ورتللو لیدلې وه، دوه تنه تښتوونکي پر آسونو سپاره شول، او د هغې پسې آسونه په ځغاسته کړل، د فاطمې له پاره ګرانه دا وه، چې هغې ته له غونډیو نه د وتلو لار معلومه نه وه، د بېدیا غونډۍ د څیرونکیو حیواناتو په څېرو، یوازې بیدیاني وګړي ترې ځانونه ویستلی شي، فاطمې یوه داسې لاره ونیوه، چېرې چې یوې بلې غونډۍ یې مخه نیولې وه، هغه چې هلته ورسېده، شاته یې وکتل چې تښتوونکي ورپسې په چټکتیا را روان دي، هغې آس پر غونډۍ وه خېژاوه او قمچین یې ورکړه، ښه آس و، پورته وخوت او بلې خواته کښته شو، هغې آس یو لوري ته وګرځاوه، لاره یې ومیندله، تښتوونکي هم راورسېدل، فاصله په کمېدو وه، د فاطمې پر خپلو سترګو باور نه راته، چې هغې د سمندر په څېر پراخه بېدیا کې څلور تنه پر اوښانو سپاره خپل لوري ته د راتګ په حال کې وه لیدل، هغې چیغې پیل کړې، هلې غله دي، هلې غله دي وه مې ژغوري او ځان یې هغوی ته ورساه .

فاطمې پسې د دواړو نقاب پوښو غلو آسونه هم رانښکاره شول، چې اوښ سپاره یې ولیدل، د خپلو آسونو واګې یې راټینګې کړې او آسونه یې هم وګرځول، اوښ سپرو اوښان وځغلول، یوه په لینده کې غشی کېښود، وار یې وکړ، غشی د یوه آس په ورمېږ کې ښخ شو، آس له درده خېزه کې کړې، تینډک خور شو او له واکه وه ووت، سپور ترې کوز شو، اوښ سپرو ورته د

Scanned by CamScanner

جګړې بلنه ورکړه، نو هغه بل یې هم آس ودراوه، هغوی ته څرګنده وه، چې د څلورو اوښ سپرو او غشي ویشتونکیو سره مخ دي.

فاطمې ورته وویل، چې د دوی یو ملګری د غونډیو په منځ کې دی، دا دواړه یې ونیول، دا څلور واړه اوښ سپاره د سلطان صلاح الدین ایوبي د پوځ د کومې ګزمې سپاهیان وو، سلطان صلاح الدین ایوبي په ټوله بېدیاکې ګرځنده پیرې خپرې کړې وې، چې د ناڅاپي حملې خطره نه وي، او صلیبي ورانکاري مصر ته داخل نه شي، د دغو ګرځنده ګروپونو ډېره ګټه وه، هغوی زیات شمېر شکمن کسان نیولي وو، اوس یې دا نقاب پوښان ونیول، فاطمې هغوی ته وویل، چې هغه یې څه ډول دلته راوستې ده، د چا مېرمن ده، هغې دا هم وویل چې د مصر د مالیې ناظم وژل شوی دی، د هغې مېړه مصلح الدین قتل کړی دی، چې د ښار ناظم دی او قاتل د دې درېواړو نه یو دی.

درېیم نقاب پوښ هم ونیول شو، له هغوی نه خنجرونه واخیستل شول، لاسونه یې شاته وتړل شول، د هغوی یو آس د غشي لګېدو له امله تښتېدلی و، پر یوه آس یې دوه نقاب پوښان او پر یوه یې یو کښېناوه او خپل قوماندان ته یې ورروستل، فاطمه هغوی پر اوښ کښېنوله، د دغه اوښ سپاهي له خپل یوه ملګري سره سپور شو، د دغه کاروان په وړاندې څلور میله واټن و، چې هغوی تر لمر پرېوتو پورې وواهه، دا ځای د خرماو یو باغ و، چې خیمې هم پکې وهل شوې وې، دا د دغه بېدیانیو ګزمه سپاهیانو مرکزو، فاطمه یې قوماندان ته وروسته او پر درېواړو تښتوونکیو نقاب پوښانو یې پیره ودروله، هغوی سبا ورځ قاهرې ته لېږل کېدل.

صلیبیانو پرېکړه کړې وه چې هغوی به په کرک کې ناست د صلاح الدین ایوبي انتظار نه کوي، هغوی د پوځ ویشل پیل کړي وو، د فرانسې پوځ ته یې د صلاح الدین ایوبي د پوځ د مخې نیولو له پاره د تیاري امر کړی و، د ریماند پوځ ته یې د مسلمانانو پر پوځ د شاه له لوري حملې کولو امر کړی و، د کرک کلا د دفاع له پاره یې د جرمنی پوځ ټاکلی وه د فرانسې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوځ لوړ پوړي قوماندانان د هیواد نیوني او پادشاهۍ د پراختیا هیله من و، په هغوي کې دا یوه خبره شریکه وه، چې مسلمانان باید له منځه یوړل شي، خو د هغوی په زړونو کې چې کوم اختلافات وو، هغې پر پرېکړو اغېزه کوله.

مؤرخ لیکي چې صلیبیان پر توطئو پوهیدونکي وو، او د مسلمانانو کومې سیمې به یې چې ونیولې، هلته به یې عامه وژنه او بې پتي پیل کوله، د دې پر خلاف به صلاح الدین ایوبي د مینې او اخلاقي اصول داسې په ښه توګه کارول، چې دښمنان یې هم تابع کېدل، سربېره پردې صلاح الدین ایوبی په خپل پوځ کې داسې ښېګړې پیدا کړې وې، چې د لس کسه سپاهیانو چریکي ګروپ به د دښمن زرکسیز کنډک ګډوډ کړ او غایب به شول، دغو وګړیو د ځانونو قرباني معمولي ګڼله، صلاح الدین ایوبي به چې په کوم انداز سره د جګړې په ډګر کې لږ شان پوځ منظم کاوه، هغې به لوی پوځ هم ناتوانه کاوه، د شوبک او کرک په ډګرونو کې هم هغه دا ډول نظامي پوهه کارولې وه، صلیبیانو د هغې معلومات واخیست، د خپل پوځ بدني او احساساتي ځرنګوالي ته یې وکتل، نو هغوی د نیغې او مخامخ حملې خیال پرېښود، او کومه بله لاره یې وسنجوله، خو د دغه لارې چارې په باب هم شکمن وو، د دې چاره یې دا وسنجوله، په مصر کې د بغاوت راپورته کولو او پر مصر حملې کولو ته پاملرنه واړوله.

د مصر د مرستیال ناظم مصلح الدین له لوري ورته ډاډمن راپورونه رارسېدل، هغوی تـه لا دا خبر رسیدلی نـه و، چې د مصر د مالي ناظـم خضر الحیات وژل شوی، او مصلح الدین نیول شوی کرک ته د دې خبر د رسیدلو له پاره لږ تر لږه پنځلس ورځې واټن ؤ خکه چې په لاره کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ پروت ؤ، له زیاتو ورځو وروسته یو قاصد په هغې شپه صلیبیانو ته ورسېده، په کومه شپه چې فاطمه تښتول شوې وه، هغه راپور ورکړ چې د بغاوت له پاره شرایط بالکل برابر دي، خو سوډانیان اوس د حملې له پاره تیار نه دی خکه له هغوی سره د آسونو کمی دی، خو اوښان ورسره زیات دی، هغوی لږ تر لږه پنځه سوه اعلی آسونو ته اړتیا لري.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدومره باید ورسره زینونه هم وی د فرانسوي پوځ قوماندان وویل چې پنځه سوه مجهنر آسونه باید فوراً ولیږل شي، او له هغوی سره باید شپږ اوه قوماندانان هم ولیږل شي، چې د سوډانیانو د جنګي استعداد جاج واخلي او ژر تر ژره حمله وکړي.

له صلیبیانو سره د آسونو کمی و، هغوې په کرک کې اعلان وکړ، چې پر مصر د حملې له پاره په سملاسي توګه د پنځه سوه آسونو اړتیا ده نو عیسوی اوسیدونکیو په درې څلورو ورځو کې آسونه برابر کړل او په داسې لارې یې سوډان ته ولیږل چې دوي باوري وو چې نیول کیږي به نه، د هغوی لاربنود هماغه جاسوس وو چې د آسونو د غوښتنې له پاره راغلی و، هغه سوډانی اوله درې کلو راسې یې جاسوسي کوله، له دغو آسونو سره اوه اته پوځي افسران هم وو، چې باید د سوډانیانو د حملې قیادت یې کړی وای، هغوی ته یقین ورکول شوی و، چې له دې ځایه د صلاح الدین ایوبي پوځ نه درپریښودل کیږي...

صلاح الدین ایوبي ته همدومره معلومه وه، چې د مصر حالات ښه نه دي، خو دا ورته هم څرګنده نه وه چې له حالاتو ځینی اور غورځوونکی غر جوړ شوی او د چا ودېدو په حال کې دی، علی بن سفیان، سلطان صلاح الدین ایوبی ته ډاډ ورکړی و، چې هغه د استخباراتو جال خپور کړی دی، هغوی به یې له خطراتو نه د مخه خبر وي، هغه د خضرالحیات له وژنې او د مصلح الدین له نیول کېدو هم خبر نه و، غیاث بلبیس ته مشوره ورکړل شوې وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ولیږي، خو هغه په دې وینا څنډولې وه، چې کله تحقیقات مکمل شی سلطان صلاح الدین ایوبی به له اصلی حالاتو خبر کړای شي.

فاطمه د ګزمه سپاهیانو قوماندان د شپې له خوا په یوه جلا خیمه کې وساتله، د سهار خره لا خپره شوې نه وه، چې هغه او درې تنه مخ پټی تښتوونکي یې له اته کسه ساتونکیو سره د قاهرې په لور ولیږل، دغه کاروان تر لمر پرېوتو وروسته قاهرې ته ورسېده او راسًا کوتوالي ته ورغی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غیاث بلبیس د دغه پېښې په خبرنه بوخت و، هغه مهال په زهر زمینی کې و، هغه د مصلح الدین کور تالاشي کړ او له هغې ځایه یې د هغه بدکاره ښځه ونیوله، هغې ښځې ځان ازبکي مسلمانه ګڼله، هغې د بلبیس د بې لارې کولو ډېره هڅه وکړه، د دې په خواب کې بلبیس هغې ته هغه کوټه له ورایه وښودله، چېرې چې ډېر کلک سرې هم د خپلې سینې رازونه راسپړي، انجلی ومنله چې هغه عیسوي او له یو روشلم نه راغلې ده، هغې له دې اعتراف سره بلبیس ته د خپل بدن او دولت ورکولو لالچ پیل کړ، بلبیس چې د مصلح الدین له کوره کوم دولت لاسته راوړی و، هغه یې ماغزه لړزولي وو، هغه پوه شوی و، چې مصلح الدین څنګه د صلیبیانو په جال کې نښتی و، پخپله انجلی دومره ښکلې او زړه وړونکې وه، چې د رد کولو لپاره یې ډېرین زړه ته اړتیا وه.

بلبیس خپل ایمان محکم وساته، هغه ته څرګنده شوې وه چې دا کومه ستره توطئه ده، چې جرړې یې له یروشلم سره نښتې دي، بلبیس جنی ته وویل چې هغه دې ورته ټولې خبرې ووایي، انجلی ځواب ورکړ، ما چې څه ویلای شول هغه مې وویل تر دې زیات که څه وایم، دا به له صلیب سره خیانت وي، ما پر صلیب لاس ایښی او سوګند مې یاد کړی دی، چې د خپل هدف په سرته رسولو کې به خپل ځان قربانوم، زما سره چې هر ډول رویه کول غواړې وکړه، هیڅ نه وایم، که ما خوشې کړې او یروشلم او یا کرک ته مې ورسوې، نو چې څومره پیسې غواړې، ستا په پښو کې به کېښودل شي، مصلح الدین له تاسې سره بندی دی، نو څکه له هغه نه پوښتنه وکړه، ښایې چې یو څه درته ووایي.

بلبیس له هغې نه زیاتې پوښتنې ونه کړې، هغه مصلح الدین ته ورغی مصلح الدین په ډېر بد حالت کې و، هغه یې له چت سره ځوړند کړی و، داسې چې له اوږو نه یې تړلی و، او پښې یې له ځمکې نه په هوا کې وي، بلبیس له ورتګ سره له هغه نه پوښتنه وکړه مصلح الدین دوسته! د څه چې درنه پوښتنه کوم راته یې وې وایه، ستا محرمن چېرې ده؟ او هغه دې په چا

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندې تښتولې ده؟ اوس به یو څه نورې خبرې هم وایې، ستا یارې خپل ځان ښودلی دی .

مصلح الدین ورته په قهر وویل: رذیله ما پرانزه، چې د مصر امیر راشي، زه به پر تا باندې همدغه حالت راولم کوم چې تا پر ما راوستی دی .

په دې کې د بلبیس د اداري یو موظف سړی راغی او هغه ته یې غوږ کې څه وویل: له حیرانتیا د هغه سترګې ودرېدې، په منډه له زیر زمینی نه ووت، پورته ووخوت، هلته د مصلح الدین مېرمن او د هغې درې تښتوونکی سړی ناست وو، فاطمی هغه ته وویل چې څه ډول وتښتول شوه او ځنګه دا درېواړه ونیول شول .

بلبیس فاطمه او نور درېواړه مجرمان زیر زمینی ته بوتلل او د مصلح الدین مخی ته یې ودرول، مصلح الدین چې هغوی ولیدل، سترګې یې پټې کړې ځکه د لیدلو توان یې نه درلوده .

بلبیس ترې پوښتنه وکړه په دې درېواړو کې قاتل کوم یو دی؟ مصلح الدین غلی و، بلبیس ترې درې کرتې پوښتنه وکړه، خو هغه بیا هم غلی و، بلبیس د زیر زمینی یو تن ته اشاره وکړه، هغه سړی رامخی ته شو، له مصلح الدین نه یې غېږه تاوه کړه او ځان یې ورپورې ځوړند کړ، د دې سړي وزن د مصلح الدین تخرګونه سره په جلا کېدو کړل، چې په رسیو تړل شوي وو، هغه له درده چیغی کړې وې ویل منځنی یې قاتل دی .

بلبیس هغوی درېواړه یوه جلا ځای ته بوتلل او هغوی ته یې وویل چې وایې تاسې ځوک یې او دا تړوله لړۍ ځنګه روانه شویده ؟ او که نه نو له دې ځایه به ژوندی ولاړ نه شی! هغوی پخپلو کې مشوره وکړه او قایل کېدو ته یې غاړه کېښوده، بلبیس هغوی سره جلا جلا کړل او فاطمه یې پورته وخېژوله، فاطمی هغوی ته هماغه خبرې وکړې، چې د مخه یې ورته کړې وې، هغې د خپل ځان په باب وویل، چې مور یې سودانۍ او پلار یې مصری دی، درې کاله کېږي چې له خپل پلار سره مصر ته راغلي یم مصلح الدین زه ولیدلم او زما پلار ته یې سړي راولېږل، ماته ځرګنده نه ده چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خومره پيسو خبره وشوه پلار مې زه د مصلح الدين په کور کې پرېښودم او د پيسو يوه کڅوړه يې له ځان سره يوړه، مصلح الدين يو عالم او ځو کسه سړي کورته راوغوښتل او په اصولي ډول مو نکاح وشوه او زه د مصلح الدين منکوحه مېرمن شوم، هغه له ما سره زياته مينه کوله او مينه زما کمزوري وه، د پلار له لوري راسره دومره مينه شوې نه وه، ما گومان کاوه چې زه دلته پلار د پلورلوله پاره راوستلې وم، ماته له مصلح الدين نه هيڅکله شکايت پيدا شوی نه و، چې هغه به گوندې دومره بد سړی وي، هغه شراب نه څښل، د بهرنيو فعاليتونو په باب يې راته هيڅ پته نه وه.

صلاح الدين ايوبي چې د شوبک په لور کوچ وکړه ، تر هغې وروسته په سملاسي ډول په مصلح الدين کې يو بدلون راغی هغه به د شپې تر ډېره وخته له کوره بهر و، يوه شپه فاطمې وليدل چې په شرابو خمار کور ته راغی، د فاطمې پلار شرابي و، هغې د شرابو بوی او شرابيان پېژندلای شول، هغې له مصلح الدين سره د مينې له امله دا هم وزغمل، بيا به کورته شپې له خواشکمن سړي راتلل، يوه شپه مصلح الدين فاطمې ته د پيسو دوه کڅوړې او ځو طلاوې ورکړې او په کور کې يې کېښودې، او يوه شپه چې هغه په شرابو کې غرق نشه شو، نو فاطمې ته يې وويل که د مصر شمالي سيمه چې د روم تر بحيری پورې غزېدلې ماته را کړای شي او که د سوډان له پولو سره تړلې سيمه؟ ستا چې کومه خوښه وي، ته به يې ملکه او زه به يې پادشاه يم. فاطمه دومره هوښياره جنۍ نه وه، چې په دې لړ کې يې له هغه نه پوښتلي وای، هغې دا گڼلې وه چې مېړه يې ډېر شراب څښلي او پرتې وايي، په هوش کې به هغه د غسې خبرې نه کولې، بيا يوه ورځ يوه ښکلې انجلۍ د هغه کورته راوستل شوه، دوه سړي ورسره وو د انجلۍ يې هم په کور کې وه نکاح يې شوې نه وه، دغې انجلۍ د فاطمې د ملگرتيا زياته هڅه وکړه، ځو هغې له جنۍ کرکه کوله. هغې جنۍ ترې مېړه خپل کړ، تردې وروسته د خضرالحيات وژنه پېښه شوه.

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د درېوارو مخ پټيو مجرمانو په لومړي سرکې بلبيس ته غلطې خبرې وکړې، خو بلبيس هغوی لارې ته راوستل درېوارو چې جلا جلا کومې خبرې وکړې، له هغو نه څرگنده شو، چې درېواړه د فدايانو د ډلې سړي دي، هغوی د صليبيانو له لوري د مصلح الدين سره ملگري شوی وو، مصلح الدين ته بې شمېره دولت او يوه انجلۍ ورکړل شوې وه، او دا وعده هم ورسره شوې وه، چې که د صلاح الدين ايوبي پر خلاف يې پاڅون بريالی کړ، نو د مصر له پولو سره جوخت به يو جلا رياست د هغه له پاره جوړېږي، چې واکمني به يې د مصلح الدين او عيسوي انجلۍ. په واک کې وي، مصلح الدين لوړ پوړي چارواکي د خان ملگري کول پيل کړي وو، خو خضرالحيات يې نه ملگری کېده، پرماليه او بيت المال قبضه اړينه وه، چې د خضرالحيات په شته والي کې يې امکان نه لاره، د خزانې ساتونکی تولی د سر تېرو سپاهيانو ټاکل شوې ډله وه، مصلح الدين د خضرالحيات له وژنې سره د دغه کنډک بدلول غوښتل او پر ځای يې بايد بغاوت ته تيار سپاهيان او دوه تنه حشيشيان (افيميان) ټاکلي وای، دياد شويو درې کسانو کار د هر هغه چا وژنه وه، چې پرېکړه يې مصلح الدين کړې وای، هغوی ته د دې کار اجوره په پرله پسې توگه د صليبيانو له لوري ورکول کېده، څرنگه چې هغه دغه کار د کسب په شکل کاوه، نو ځکه يې له بلې لارې هم د مزدورۍ اخيستنې کوښښ هم کاوه، نو ځکه يې له مصلح الدين نه پنځوس اشرفۍ او دوه طلاوې هم غوښتلې، چې هغه د خضرالحيات تر وژنې وروسته ورنه کړې، هغه ورته ويلي وو، چې تاسې ته پوره اجوره درکول کېږي، هغوی ورته د وژنې گواښ وکړ او مصلح الدين ورته په بدل کې د خپلې ښځې وراندېز وکړ او ورته وې ويل چې تاسې ته به د دې نه ښه قيمت په لاس درشي ځکه فاطمې له هغه سره پدې هکله مرسته نه کوله.

مصلح الدين لا تردې وخته په چت کې ځوړند و، هغه چې کله د تحقيقاتو له پاره پرانستل شو. بې هوشه شوی و، د جاسوسې نجلۍ کوټې ته چې ورغلل هغه مړه شوې وه، له خولې يې ځگونه تللي وو، طبيبانو چې وليدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي ويل چې زهر يې خوړلي دي، له هغې سره يوه وړه کڅوړه پرته وه، د هغې نه له ورايه څرګندېده، چې زهر پکې بند شوي وو، چې نجلۍ د خپلو جامو په کومه برخه کې پټه کړې وه ... د هر وخت وروسته مصلح الدين په هوش راغی، خو هغه اپلتې يې غړولې، په خبرو خبرو کې به غلې شو او بيا به يې په غټو غټو تولو ته کتل، بيا به يې بې مفهومه خبرې کولې، طبيبانو پرې دارو وخوړل، خو د هغه دماغ د جزا اونيول کېدو له تکليفه ګډ وډ شوی و.

په هماغه شپه غياث بلبيس ته يو عزتمند سړی راغی، د هغه نوم زين الدين علي و هغه بلبيس ته ووېل چې هغه ته څرګنده شوې ده، چې کوم جاسوس او څو تنه ورنکاري نيول شوي دي او هغه هم يو څه څرګندونی کول غواړي، زين الدين د سياسي او ټولنيزو چارو د ډګر ستر مشر و، هغه پير او لاربنود نه و، خو ستر ستر حاکمان يې مريدان وو هغه ته د حاکمانو او ټولنې د لوړې طبقې په خلکو کې له درې څلورو کسانو له لوري معلومه شوې وه، چې د سلطان صلاح الدين ايوبي او د هغه د پوځ د غير حاضرۍ له امله دښمن ګټه پورته کوي او په داسې چالاکۍ سره د سازش او بغاوت زهر خپروي، چې د چا نيول آسان نه دي، زين الدين - غياث بلبيس او د علي بن سفيان مرستيال حسن بن عبدالله ته د څه ويلو پر ځای په شخصي توګه د دغه ورانکارۍ د درک لګولو هڅې پيل کړې وې، د پوځ غټ او واړه افسران به هم د هغه مجلس ته راتلل، له هغوی نه يې د زياتو خبرو معلومات تر لاسه کړي وو، او د زيات شمېر کسانو نومونه او د هغو کړنې ورته څرګندې وې، هغه په اصل کې په خانګړې توګه د ورانکارو پر خلاف خپله دله جوړه کړې وه، چې خورا حساس رازونه يې لاسته راوړي وو.

يوه مصري تاريخ ليکونکي پخپل کتاب سلطان صلاح الدين ايوبي کې د توطئو او بغاوت د خپرنې شمله د زين الدين او علي بن سفيان پر سر تړلې ده، او د درې څلور کسه موزخينو حواله يې وړاندې کړې ده، خو د هغه زمانې چې کومې ليکنې ساتل شوي دي، له هغو نه څرګنديږي، چې د مالي چارو د ادارې د مشر خضرالحيات له وژنې د صليبيانو دا توطئه رسوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې وه، چې د وسیلې په توګه پکې هماغه مسلمانان کارېدل چې صلاح الدین ایوبي پرې باور لاره، په هر حال د دغه ستر شخصیت د ځانګړیو خپرنو او د هغو لاسته راوړنه یوه داسې کارنامه وه، چې موزخینو ورته پر ځای شاباسی ورکړې دی، هغه بلبیس ته وویل چې لا یو څو ورځې نور هم خپلو څېړنو ته دوام ورکول غواړي، تر څو تولې توطئې په نخښنه کړای شي، خو د نیول شویو ورانکاریو خبره ښار کې مشهور شوه چې د هغه له امله یې نور ملګري پټ شول هغه یې ورته نومونه او درکونه وښودل او خپل مخبران یې هم بلبیس ته وسپارل ، حسن او بلبیس پریکړه وکړه چې صلاح الدین ایوبي ته دې په سملاسي ډول اطلاع ورکړل شي او د دې کار لپاره یې همدا زین الدین وټاکه، په هماغه ورځ یې د دولس تنه سپرو سپاهیانو په بدرګه د شوبک په لور ولېږه .

* * *

په دریم ماښام دغه کاروان شوبک ته ورسیده، سلطان صلاح الدین ایوبي چې کله زین الدین ولیده، نو حیران هم شو او خوښ هم د هغه له شخصیت نه خبر و، د غېږې روغبړ یې ورسره وکړ، زین الدین وویل : ما کوم ښه خبر راوړی نه دی، د مالیې رئیس خضر الحیات وژل شوی دی ، او شوی دی ... د سلطان رنګ ژېړ شو.

زین الدین هغه ته داد ورکړ او تفصیلات یې ورته وویل : د هغه پوخ په باب یې چې په مصر کې و، ورته وویل. د هغوی تر منځ بې باوري خپره شوې ده، دغسې آوازې خپرې شوې دي چې د شوبک فاتح پوځ په سرو او سپینو زرو موړ کړای شوی او عیسوی انجونې هم ورته سپارل شوي دي، په مصري پوځ کې دا وېره هم خپره کړای شوې چې د سوډانیانو یو ستر لښکر پر مصر د حملې په حال کې دی، چې د مصر لږ شان پوځ یې مخه نیولی نه شي اود مصري پوځ ټول سپاهیان به ووژني، او صلاح الدین ایوبي هم دا غواړي چې مصري پوځ ووژل شي، سر بېره پردې دا آوازه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوره ده، چې سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې په ډګر کې سخت زخمي شوی دی، کېدای شي چې ژوندی پاتې نه شي، د هغه قوماندنان هلته خپلسري شوي دي زین الدین وویل چې هلته د سلطان صلاح الدین ایوبي د زخمي کېدلو خبر باوري ګڼل شوی دی، نو ځکه د مصلح الدین په څېر حاکمان مصر د صلیبیانو په مرسته په کوچنیو کوچنیو برخو ویشل او د خپلواکو ریاستونو د جوړولو لارې چارې لټوي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د وخت ضایع ګولو پرته د هر چټک قاصد راوغوښت او د نور الدین زنګي په نامه یې په یوه پیغام کې د مصر ټول حالات ورته ولیکل او له هغه نه یې پوځي مرسته وغوښته، هغه ورته ولیکل چې که زه دلته پاتې کېږم، نو مصر له لاسه وځي او که ځم نو د شوبک سویه په ماتې باندې بدلیږي، نیول شوې سیمه باید په هیڅ حالت کې هم له لاسه ورنه کړل شي، ما تر اوسه دا پرېکړه ونه کړی شوه، چې دلته پاتې شم او که مصر ته ولاړ شم، هغه قاصد ته وویل. چې شپه ورځ دې آس ځغلوي، که آس یې ستړې شي، چې هر څوک سپور یې مخې ته ورشي له هغه سره دې بدل کړي او که څوک انکار وکړي نو .... خو خپل رفتار دې نه کموي، هغه ته یې دا لارښوونه هم وکړه، چې که د دښمن په ګېر کې راشي، نو د ځان ویستلو کوښښ دې وکړي او که ونیول شي، نو دا پیغام دې په خوله او تېردې کړي، خو چې پیغام د دښمن لاسته ورنه شي، قاصد روان شو، سلطان صلاح الدین ایوبي همدغسې یو بل استاذی راوغوښت او هغه یې د خپل ورور تقی الدین په لور د پورتنیو لارښوونو سره ولېږه، هغه په وروستی پیغام کې خپل ورور ته ولیکل، له تاسره چې هر څه دي، هر څومره جنګیالي سپاهیان چې راټولولی شي، پر آسونو سپاره شي او قاهرې ته خانونه ورسوی، په لاره کې له ارتیا پرته مه تم کېږي، زه نه پوهېږم چې له تاسې سره به کوم ځای کې ګورم ؟ او ګورم به هم او کنه؟ که په قاهره کې مو سره ونه لیدل او زه ژوندی پاتې نه شوم، نو د مصر امارت پخپل لاس کې واخله، مصر د بغداد د خلافت ملکیت دی او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله د دغه ملکیت د ساتنې مسوولیت ایوبي کورنۍ ته سپارلی دی، تر روانېدو د مخه د محترم پلار (نجم الدین ایوب) لاسونه ښکل کړه او ورته ووایه چې پر ملا دې وتپوي، بیا د مور مرحومې مزار ته ورشه، د هغه روح ته دعا وکړه، راځه! الله جل جلاله ستا ملګری دی، زه چې هر چېرې یم هلته به انشاء اللله د اسلام بیرغ نه راښکته کیږي، ته په مصر کې د اسلام توغ سر لوړی وساته، دغه قاصد هم ولېږل شو.

د دغو دوارو استازیونه چې کوم سلطان نورالدین زنګی ته ورسېده، د هغه برنې حالت دا و چې چپ لاس یې د تورې په ګذارونو ریچې ریچې شوی و، او په ملا کې یې غشي خښ و، هغه د زنګی په پښو کې پرېووت، همدومره وه یې ویلای شول، چې په لاره کې د دښمن سره مخ شوی وم، بیا مې هم پیغام راورساوه.

هغه پیغام د سلطان زنګي په لاس کې کېښود او شهید شو، د نور الدین زنګي پوځ چې کله د شوبک کلاته په نږدې کېدو شو، نو په کلا او ښار کې اعلان وشو، چې د صلیبیانو پوځ دی، له یوې شپې ضایع کولو پرته د شوبک پوځ د مقابلې تیاری وکړ، خو په ګردکې چې کوم بېرغونه را ښکاره شول، هغه د مسلمانانو بیرغونه وو، بیا له دورو نه د تکبیر ملکو تی نارې راپورته شوې، له کلا نه سلطان صلاح الدین ایوبي له مرستیالانو سره د استقبال له پاره مخې ته ورغی اوښه راغلاست یې ورته وویل.

* * *

درې څلور ورځې وروسته چې په قاهره کې کوم پوځ و، هغې ته په میدان کې د راټولېدو حکم وشو، پوځیانو پوښتنې کولې چې څنګه ورته د تیارسۍ امر شوی دی، ځینو ویل، چې بغاوت به وي، ځینو ویل چې د سوډانیانو یرغل را روان دی، تر قوماندانانو پورې یې څوک خبر نه وو چې د دغو راټولېدو هدف څه دی؟ دغه امر د پوځ له مرکزي قوماندانۍ نه شوی وو، کله چې ټول فوځ په خپل ترتیب په میدان کې راټول شو، له یوه لوري شپږ اوه آسونه د میدان لوري ته په ځغاسته را ښکاره شول ټولو چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وليدل، حيران پاتې شول، تر ټولو د مخه صلاح الدين ايوبي را روان و، ټول ترې خبر وو، چې هغه په شوبک کې دی، سلطان صلاح الدين ايوبي حيرانوونکې حرکت وکړ هغه له پرتوګ پرتـه نورې ټولې جامې وويستلې، سر يې هم لوڅ کړ، او د پوځ د ټولو صفونو په مخ کې پر آس سپور په ډګ ډګ تېر شو بيا د پوځ مخې ته راغی او په لوړ غږ يې وويل: زما په بدن باندې چا کوم زخم وليده؟ آيا زه مړ او که ژوندی يم؟

يو اوښ سپاره وويل د مصر د امير بخت دې لوړ وي، مونږ ته ويل شوي وو، چې تاسې زخمي شوي ياست او د رغېدو نه ياست سلطان صلاح الدين ايوبي يو ځل بيا په لوړ غږ وويل چې تر وروستی صفه رسېده که دا خبر دروغ وي نو هغه ټولې آوازې هم دروغ دي، چې ستاسې غوږونو ته رسول شوي دي، هغه وويل: د کومو مجاهدينو په باب چې تاسې ته ويل شوي وو، چې په شوبک کې سره او سپين زر لوټوي، او له عيسوي انجونو سره مزې چړچې کوي، هغوی د فلسطين په شګلنو دښتو کې له يوې کلا نه بلې او له بلې نه د بلې فتح کولو په تياريو کې اختـه او د سپېڅليو احساساتو په سمندر کې لامبو وهي. هغوی ولې د لوږې تندې مري؟ يوازې د دې له پاره چې ستاسې د ميندو، خويندو او لوڼو پت او عزت له صليبي وحشيانو وژغوري، په شوبک کې مونږ د مسلمانو انجونو د هغوی د مور او پلار دا حال ليدلی دی چې لوڼه يې له عيسويانو سره دي او مور او پلار يې د هغوی په بېګار کمپونوکې له تکاليفو تېرو لومري، اوس، کرک، يروشلم او د فلسطين هر کلی چې د عيسويانو په واک کې دي، له مسلمانانو سره همدغه چلند کيږي، له جوماتونو طبيلې جوړې شوي، او د قرآن عظيم سپېڅلې پاڼې په کوڅو او بازارونو کې د هغوی په پښو کې رغړېږي او مونږ به مزې او چړچې کوو؟

دا وينا دومره جذباتي او پاروونکې وه، يو قوماندان چيغه کړه وې ويل: بيا نو مونږ دلته څه کوو؟ مونږ ولې د جګړې ډګر ته نه بېول کيږو؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي ورته وويل: تاسې دلته د دې له پاره کښېنول شوي ياست چې د دښمن خپرې کړای شوې آوازې واورئ ! او پر هغو باور وکړئ ! تاسې دلته د خپل بيرغ پر خلاف بغاوت وکړئ ! چې سوډانيان له صليبيانو سره يو ځای د مصر خاوره ونيسي او ستاسې لوڼې هم بې پته کړي! تاسې د قرآن پاک پاڼې په خپلو لاسو ولې بهر نه غورځوئ؟ آيا تاسې د قرآن بې حرمتي پر صليبيانو کول غواړئ؟ تاسې چې د خپلو ايمانونو ساتنه کولای نه شي، د خپل قوم د پت ساتنه به څنګه وکړئ ؟

په ټول پوځ کې وارخطايي پيدا شوه، صلاح الدين ايوبي وويل: تاسې ته دلته څو تنه قوماندانان نه ښکاري، زه به هغوی تاسې ته دروښيم.

هغه يوه لوري ته اشاره وکړه، لس يوولس کسه سړي چې په غاړو کې يې رسۍ اچول شوې او لاسونه يې شاته تړل شوي وو د پوځ مخې ته راوستل شول، هغوی يې د صفونو مخې ته تېر کړل، سلطان صلاح الدين ايوبي اعلان وکړ، دا ستاسې قوماندانان وو، خو دا د هغه قوم دوستان دي، چې ستاسې د دين، پيغمبر او هيواد دښمنان دي، دا دي نيول شوي دي، سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ ته د خضر الحيات د وژنې او د مصلح الدين د نيول کېدو ټوله پېښه واوروله او مصلح الدين ميدان ته راوستل شو، هغه لا تردې وخت هم د لېونتوب په حالت کې و، سلطان صلاح الدين ايوبي هغه تېره شپه په کوتوالۍ زندان کې لېدلی و، هغه سلطان صلاح الدين ايوبي پېژندلی نه و هغه د خپل رياست او خپلواکۍ خبرې کولې، اوس سلطان صلاح الدين ايوبي هغه پر آس کښېناوه او د پوځ مخې ته يې راووست، هغه چې پوځ وليده په لوړ غږ يې وويل. دا خو زما پوځ دی، د مصر د حکومت پر خلاف بغاوت وکړئ، زه ستاسې پادشاه يم، صلاح الدين ايوبي د مصر دښمن دی، تاسې هغه ووژنئ.

هغه خبرې کولې او لکه د لېونو په څېر يې له خولې نه ځګونه روان وو، د پوځ له صفونو د شغ غږ راغی او يو غشی مصلح الدين په مرۍ کې ښخ شو، هغه د پرهوتو په حال کې و، چې څو نور غشي يې پر بدن ننوتل،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي چیغې کړې او غشي ویشتونکې یې منع کړل، قومدانانو غشي ویشتونکیو ته د را مخکې کېدو وویل، له هغوی نه یوه یې وویل، مونږ یو خاین وژلی دی، که دا قتل وي نو زمونږ غاړې حاضرې دي، سلطان صلاح الدین ایوبي هغوی وبخښل، د هغه په بدن کې لاتر دې وخته یوازې پرتوګ و، نور بدن یې لوڅ و، هغه جلا د همالته راوغوښتو او هغه خاینان چې د پوځ مخې ته درول شوي وو، د هغوی سرونه یې همالته له تنو نه جلا کړل.

هغه د یوه بل حکم په کولو ټول په حیرانتیا کې واچول، امر یې وکړ چې دا پوځ به له دې ځایه نیغ (مستقیم) د جګړې ډګر ته ځي، ستاسې شخصي او نور سامانونه به تاسې پسې راوړل کېږي، پوځ کوچ وکړه، مطلب یې دا و چې مصر به بې پوځه پاتې کېږي، سلطان صلاح الدین ایوبي د غدارانو پرې کړای شو یو سرونو ته وکتل او له چا سره یې په خبرو پیل وکړ، سلګۍ غوندې یې وکړه او پر مخ یې غبرګې اوښکې راغلې، جامې یې واغوستې او یوه لوري ته ولاړ، هغه خپلو ملګریو حاکمانو ته وویل. زه دا خطره وینم چې دښمن به زمونږ په قوم کې همداسې خاینان پېدا کوي او داسې یوه ورځ به راشي چې د غدارانو ورمېږونه پرې کوونکي به هم دښمن ته دوست وايي، دوستانو! که اسلام سرلوړی لیدل غواړئ نو دوست او دښمن وه پېژنئ!!!

د مصر کومو حاکمانو ته چې څرګنده نه وه چې پوځ ته ولې د تللو امر شوی، هغوی ته یې وویل- چې دا پوځ دلته بې کاره ناست و، ما ورته امر وکړ، چې دلته یې بېکاره مه پرېږدئ، جنګي تمرینات پرې وکړئ، له ښاره یې لرې بوځئ او وخت په وخت یې په جګړیز حالت کې وساتئ، ذهني روزنه یې هم وکړئ، خو زما امر عملي نه کړای شو، ما دولس تنه مسئوولو حاکمانو ته د مرګ سزا ورکړه، هغوی د یوې توطئې له مخې پوځ اوزګار وساته، عسکرو په جواری او نشو ساعت تېرول پیل کړي وو او ذهنونه یې آوازو منلو ته تیار شوي وو، تاسې ښایي فکر کوئ چې مصر بې پوځه پاتې شو، مه وېرېږئ، پوځ راروان دی کوم پوځ چې شوبک فتحه کړی دی، هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګیږي، بیا یې هیڅ ډول لالچ غداري ته تیارولی نه شي .

دغه بدلون داسې پېښ شوی و، چې کله سلطان صلاح الدین ایوبي، نورالدین زنګي او خپل ورور تقي الدین ته استازي ولېږل، پخپله په پټه د قاهرې په لور روان شو، خپلو مرستیالانو ته یې قومانده وسپارله او کوتلې لاربښوونې یې ورته وکړې، چې له غیرحاضرۍ نه یې هیڅوک خبر نه شي، هغه ورته ویلي وو، چې زنګي به خامخا مرسته راولیږي خومره پوځې مرسته چې هغه راوه لېږي، همدومره پوځ قاهرې ته راوه لېږئ، خو په لاره کې دې زیات پړاوونه نه کوي، له دې نه سلطان صلاح الدین ایوبي دوه هدفه لرل، یو دا چې که د مصر پوځ باغي شو، نو د جګړې له ډګر نه راغلی پوځ به بغاوت غلی کړي او که حالات ښه شول، نو د مصر پوځ به محاذ ته ولاړ شي او د محاذ پوځ به مصر ته راشي، سلطان صلاح الدین ایوبي چې قاهرې ته ورسیده، په قاهره کې د هغه شتوالی پټ وساتل شو، په هماغه شپه یې د زین الدین په لاربښوونه ټول خاینان په ویدو ونیول، پر خو نورو ځایونو کې یې هم تالاشي وکړه، هغو درې تنو حشیشانو هم د ځینی کسانو نومونه ښودلي وو، هغوی هم وه نیول شول، د هیچا د رتبې او مرتبې خیال ونه ساتل شو.

فاطمه د سلطان صلاح الدین ایوبي له امر سره سمه زین الدین ته وه سپارل شوه، او ورته وویل شوه چې په یوه موزون ځای کې یې د نکاح چاره تر سره کړي، اوس سلطان صلاح الدین ایوبي د تقی الدین انتظار کاوه، هغه دوه درې ورځې انتظار وکړ، تقی الدین له دوه سوه سپرو سره راورسېده، صلاح الدین ایوبي هغه ته د مصر حالات او پېښې او راتلونکي پلان ورکړ او پر خپل ځای یې وټاکه، او دا یې ورته اجازه وکړه چې سوډان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې تر نظر لاندې ساتي او چې کله ضروري او مناسبه وګڼی حمله دې پرې وکړي.

د دغو لارښونو او احکامو وروسته صلاح الدین ایوبي شوبک ته روانېدو، چې په همدې شیبه کې علي بن سفیان چې له هغه سره راغلی و د کرک صلیبیانو ستاسې له پاره ډالی راليږلې ده. که لږ څه نور وويل انتظار وکړی ډالی به وګوری علی بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبي حیران پرېښود بهر ووتو هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته هم د بهر را تللو بلنه ورکړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له علی بن سفیان سره روان شو، لږ څه وړاندې په میدان کې پنځه سوه آسونه ولاړ وو، پر هر آس زین هم و، له دغو آسونو لږ اخوا اوه اته صلیبیان پر رسیو تړلي ولاړ وو، او د خپل پوځ یو سرحدی کنډک هم د تیارسی په حال کې ولاړو، سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل دا آسونه له کومه راغلي دي؟ علی بن سفیان یو سړی راوباله او د سلطان صلاح الدین ایوبي مخی ته یې ودراوه وې ویل: دا زما د استخباراتو سړی دی، دا له درې کلو راسې د صلیبیانو له پاره جاسوسي کوي، دی د صلیبیانو او سوډانیانو تر منځ د اړیکو کار کوي، هغوی دی خپل جاسوس ګڼي، خو دا په اصل کې زما سړی دی، دی کرک ته تللی او صلیبي شاهانو ته یې د سوډانیانو پیغام رسولی و، چې هغوی ته د پنځه سوه آسونو او زینونو اړتیا ده، هغوی ورته له آسونه سره دا څو تنه خپل پوځي افسران هم ورکړل دوی د هغه سوډاني لښکر د قیادت له پاره روان وو، چې پر مصر د حملې له پاره تیارېږي، زما دې زمري دوی دی خوا راتا ګړل او په جال کې یې ورننبلول خپله سرحدي قشله یې راوغوښته خپله پېژند ګلوي یې ورسره وکړه او دغه کنډک دا پنځه سوه آسونه او دا صلیبي افسران قاهرې ته راوستل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان صلیبي افسران د نورو معلوماتو تر لاسه کولو له پاره خپل مرستیال حسن بن عبدالله ته وسپارل او پخپله له سلطان صلاح الدین ایوبي سره د شوبک په لور روان شو.

Scanned by CamScanner

د کنډرو هډو

د توطئو او تکیو د مجرمانو وینې لا د قاهرې شګو زغملې نه وې، چې د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقي الدین د هغه په بلنه قاهرې ته له دوه سوه سپرو سره راورسېده. د توطئې د مجرمانو مړي پرې شوي وې، او داسې ښکارېدل، چې د قاهرې شګې د دغو مجرمانو له وینو جدېولو څخه زغورې، چې له صلیبیانو سره یو ځای شوي او د اسلامي امت د بېړۍ د راکښته کولو په هڅوکې مصروف وو. سلطان صلاح الدین ایوبي د هغوی ټولو مړي وکتل، د هغوی پرېکړای شوي سرونه یې پربې روحه سینو ایښې وو. یوازې یو مړی چې تر ټولو د لوړې مرتبې خاین او د سلطان صلاح الدین ایوبي مکمل باوري سړی و. دا د قاهرې مرستیال ناظم مصلح الدین و. د پوځ په مخکې چې کله د مصلح الدین جرمونه ویل کېدل د اسلام یو احساساتي سپاهي په لینده کې غشی ایښی او د مصلح الدین له مړي نه یې تېرو بېر ایستلی و. سلطان صلاح الدین ایوبي د سپاهي دغه غیر قانوني حرکت بخښلی و، چې یو د ایمان څښتن هم د اسلام پر خلاف خیانت زغملی نه شي، همدې سلطان صلاح الدین ایوبي پخپل پوځ کې دایمان قوت پیدا کړی و.

د دغه مړو په لیدلو د صلاح الدین ایوبي په مخ کې د خوښۍ څرک هم نه لیدل کېده، چې د هغه په صفونو او د حکومت په نظام دومره زیات شمېر توطیه ګر او خاین کسان نیول شوي دي او هغوی ته د مرګ سزا ورکړل شوې ده، د هغه څېره غمجنه، او سترګې یې سرې وې. لکه د اوښکو نه بهېدلو هڅه چې کوي، په قهر خو ډېر زیات و، چې څرګندونه یې هغه په دې الفاظو وکړه: له دوی نه به د یوه جنازه هم نه ادا کېږي، د دوی مړي به یې خپلوانو ته نه ورکول کېږي، چې کفن هم ورنکړي، د شپې په تیاره کې یې په یوه ژوره کنده کې وه غورځوی، خاورې پرې واچوی او ځمکه پرې هواره کړي، چې په دې دنیا کې خو یې د مړي پته هم ونه لګېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدين ايوبي اعتمادي ملګري قاضي بهاوالدين شداد ورته وويل: محترم اميرا د کوتوال بيان او د ګواهانو شاهدي بايد وليکل شي او په يوه دوسيه کې وساتل شي، چې د دې ګوتنيونې ځاى پاتې نه شي، چې دا پرېکړه يوازې د يوه کس وه، ستاسې پرېکړه په حقه ده، له پوره انصاف نه کار اخيستل شوى، خو د قانون غوښتنه بل څه ده.

آيا قرآن دا حکم کړى دى، چې له کفارو سره د ملګري شويو مسلمانو چې د اسلام جرړې پرې کوي، هغوى ته دې دا حق ورکړل شي، چې د عدالت په مخکې ودرېږي، د ديندارو او الله جل جلاله او رسول الله صلى الله عليه وسلم د عظمت ساتونکى دې دروغجن ثابت کړي؟

سلطان صلاح الدين ايوبي دا خبره له خورا صبر او زغم وروسته وکړه، چې د يو باديانته مسلمان قهر او غوسه ترې له ورايه ښکارېده، هغه ټولو حاکمانو ته چې هلته موجود وو په خطاب کې وويل: که ما پر دوى بې انصافي کړې وي، نو ماته د دومره زياتو مسلمانانو د وژنې په بدله کې د مرګ سزا راکړى او زما مړى له ښاره لرې وغورځوى، چېرى چې دښتې ګيدړې او کارغان زما هډوکي هم د ځمکې پر مخ پرې نږدي، زما ملګريو! خو ماته له سزا راکولو د مخه قرآنکريم سر تر پاى ولولى! که قرآن ما ته سزا راکوي، نو زما غاړه حاضره ده!

کوم بل چا وويل: . قدرمنه سالاره! بې انصافي شوى نه ده، د قاضي شداد مقصد دا دى، چې د قانون بې ارزى ونشي سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: زه پوه شوم د هغه مقصد د آيينې په څېر روښانه دى، زه تاسې ټولو ته يوازې همدومره ويل غواړم، چې د وخت حاکم په ځانګړې ډول پوهېږي، چې څوک ورته د غدارۍ په جرم مخې ته راوستل شي، چې دا خاين دى، نو دا د وخت د واکمن مسئووليت دى، چې هغه د شهادتو او د قانون په نورو پېچلتياو کې له پرېوتو پرته خاين ته هماغسې سزا ورکړي، څنګه يې چې حقدار دى، که هغه له سزا ورکولو تېښته کوي، وېرېږي او وړاندې وروسته کوى يې، نو دغسې حاکم پخپله خاين دى او يا خو لږ تر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږه نا اهل او بې ایمانه خامخا دی، هغه وېره لري، چې که قاضي ته ورشي، نو مجرم به هم هغه ته مجرم وواییي، زما زړه پاک دی، ما د غدارانو په صف کې ودروي، الله جل جلاله به ترې ما جلا کړي، که ستاسي زړونه د کعبې د رب په رڼا روښانه وي، نو له مجرمانو سره د مخامخېدو نه مه وېرېږئ، خو زما دوست بهاوالدین چې کومه مشوره راکړې ده، پر هغې عمل وکړئ، کاغذونه تیار کړئ او پر محترم قاضي صاحب پرېکړه و لیکئ، څرګنده ده چې دا پرېکړه به د هغه نه وي، وه لیکئ چې د مصر امیر چې د پوځ اعلی قوماندان هم دی، هغه خپل ځانګړي اختیارات کارولي او مجرمانو ته یې د مرګ سزا ورکړې ده، چې جرمونه یې بې له شکه ثابت شوي وو.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقي الدین ته وکتل، هغه ستړی او له ډېر لرې سفر نه راغلی و، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه ته وویل زه ستا په مخکې بې خوبي او ستړیا وینم، خو ته آرام کولای نه شې، ستا سفر لا پای ته رسېدلی نه دی، بلکې اوس به پیل کیږي، زه باید شوبک ته ولاړ شم، خو له تاسره به له ضروري خبرو اترو وروسته انشاء الله روانېږم.

د ښار ناظم وویل: کومو کسانو ته چې د مرګ سزا ورکړل شوه، د هغوی له کونډو او بچیانو سره څه وکړو؟

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : د هغوی له پاره زما پر هماغه احکامو عمل وکړئ، چې تر دې د مخه مې د غدارانو د کورنیو په باب صادر کړي دي. خو دا یې هم وویل: چې د کونډو په باب څېړنه وکړئ چې هغوی خو به د خپلو مېړونو په څېر د ښمنانو په جال کې نښتې نه وي ، په مونږ کې خوشځپالنې هم خاینان پیدا کړي دي، تاسې ولیدل، چې صلیبیانو زمونږ د ورونو ایمانونه د ښایسته ښځو په مقابل کې وپېرودل په هغوی کې چې کومې کونډې نېکې او مومنې دي، د هغوی ودونه یې له خوښې سره سم وکړئ، پر یوې هم خپله پرېکړه ونه تپئ، خو پام کوئ، چې کومه ښځه بې سر سیوري پاتې نه شي، او له با عزته ژوند بې برخې نه شي، او د اړتیا په حال کې پرې نه ښودل شي، خو د دې خبرې هم خیال وساتئ، چې څوک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی غوړونو ته دا خبره ونه رسوي، چې خاوندان یې بې ګناه وژل شوي دي، د هغوی په ذهنونو کې دا خبره کښېنوی، چې تاسې خوش بختې یې، چې له هغو مجرمانو مېړنو مو نجات ومینده ... د هغوی د اولادونو روزنه په خصوصي ډول وکړی، ټول مصارف یې له بیت المال نه ورکړی، د خاینانو بچي خاینان نه وي په دې شرط چې پالنه او روزنه یې صحیح وشي، دا په ټولو مسلمانانوحق لري چې د هغوی ښوونه او روزنه په مینه او اخلاص سره وکړي.

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي غوښتل چې بېرته ژر ولاړ شي، له هغه سره فکر و چې د هغه په نشتوالي کې صلیبیان حمله ونه کړي د نور الدین زنګی رالېږل شوی پوځ د شوبک او کرک سیمو ته رارسېدلی و، د قاهرې پوځ لا ور روان و، خو دغه دواړه پوځونه باید له سیمې سره بلد کړای شوي وای، هغه خپل دفتر ته ولاړ، او خپل ورور تقی الدین، علی بن سفیان، حسن بن عبدالله، غیاث بلبیس او څو تنه نور مرستیالان او حاکمان یې راوغوښتل، هغه زیاتره لارښوونې تقی الدین ته کول غوښتل، چې د هغه په غیر حاضرۍ کې به یې ورور تقی الدین د مصر حاکم او د پوځ اعلی قوماندان وي، او ده ته به همدومره واک حاصل وي، څومره چې صلاح الدین ایوبي پخپله لرلو.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور ته وویل: تقی الدینه! له همدې اوس نه له زړه نه اوباسه چې ته زما ورور یې! که نا اهلي، بد دیانتي، لټي، خیانت، سازش او یا بې عدالتي دې وکړه، د هماغومره سزا مستحق به ګڼل کېږې چې د اسلامی شریعت په قانون کې لیکل شوې ده.

تقی الدین وویل: محترم امیر صاحب! زه خپل مسئوولیتونه ښه پېژنم او له هغو خطرونه هم خبر یم، چې مصر ورسره مخ دی.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: یوازی مصر ته نه بلکې ټول اسلامی امت ته ورپېښې دي او د اسلام د پر مختګ او اسلامي سلطنت د پراختیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او استحکام په لارو کې ستر خنډونه دي، تل یاد ساته، هر هغه سیمه چې اسلامي سلطنت ورته ویل کېږي، هغه د کوم فرد یا ډلې جاګیر نه دی، د الله جل جلاله ځمکه ده او تاسې ټول د هغې ساتونکي او امانتګر یاست ، د دې خاورې زره زره او بخرې ، بخرې تاسې سره امانت ده، د دې ځمکې خاوره هم چې د کوم کار له پاره کارول غواړې نو فکر وکړه چې د کوم بل انسان حق لاندې نه کړې، په الهی امانت کې خیانت ونه کړې - تقی الدینه ! زما خبرې په غور سره واوره! د اسلامي نړۍ تر ټولو ستره بدبختي دا ده، چې په همدې مسلمانانو کې د خاینانو، شر خوښوونکیو او د سیسته کارانو شمېر ډېر زیات دی، په هیڅ قوم کې هم دومره خاینان پیدا شوي نه دي، لکه په مسلمانانو کې چې پیدا کیږي، ان تر دې چې د جهادي کارنامو له مخې ویاړلی تاریخ ، د خیانتونو تاریخ ترې هم جوړ شوی دی ، او د خپل قوم پر خلاف توطئی جوړول زمونږ کلتور ګرځېدلی دی... تقی له علی بن سفیان نه پوښتنه وکړه! زمونږ هغه جاسوسان چې د صلیبیانو په سیمو کې کار کوی وایي چې صلیبي واکمن، مذهبی مشران او پوهان د مسلمانانو د دې کمزورۍ نه خبر دی چې مسلمانان د ښځو، پیسو او واکمنۍ په خاطر په خپل دین، وطن او قوم پر غلامۍ هم ډیل نه کوي .

سلطان صلاح الدین ایوبي د غونډې ګډون کوونکیو ته وکتل ، وې ویل: زمونږ د استخباراتو کسانو مونږ ته ویلی دي، چې صلیبیانو خپلو جاسوسانو ته په ذهنونو کې دا خبره کیښنولې چې د مسلمانانو تاریخ چې څومره له فتوحاتو ډک دی، همدومره یې د غداریو تاریخ هم دی، مسلمانانو دومره سوبې کړې نه دی څومره چې پکې غداران پیدا شوي دي، د رسول الله صلی الله علیه وسلم او خلافت راشده وروسته مسلمانان د منصب تر لاسه کولو له پاره د یو بل پر خلاف راپورته او په جګړو اخته شول ، هغوی د واکمنۍ په خاطر یو بل ووژل، یو سړی به خلیفه یا امیر وټاکل شو، نو د خلافت او امارت بل هیله من به د هغه پر خلاف تر دې بدترسازشونه وکړل ان چې په پټه به یې د اسلام له دښمنانو هم مرسته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښته او د چا لاس ته به چې خلافت او امارت ورغی هغه به هر هغه مشر وواژه، چې د ده خلافت او واکمنۍ ته ترې خطر وو ، ملي پرتم پای ته ورسېده او خانګړې واکمني پاتي شوه بيا د همدې ځانګړې واکمنۍ او ګټې ساتنه پيل شوه، د هيواد پراختيا پای ته ورسېده، بيا د سلطنت دفاع کمزوري شوه او بيا سلطنت، . . . صليبيان زمونږ د دې تاريخي کمزورۍ نه خبر دي، چې زمونږ وګړي د شخصي واکمنۍ د ساتنې او استحکام لپاره د سلطنت ډېره لويه برخه هم له لاسه ورکولای شي ، همدا زمونږ د تاريخ په برخه دي. . .

تقي الدين او زما ملګريو! کله چې ماضي ته ګورم او چې کله په اوسني وخت کې د خاينانو زياتوالي او د توطئو جالونو ته ګورم، نو دا خطراحساسوم، چې يوه ورځ به داسې راشي ، چې مسلمانان به د تاريخ له ليکنو سره هم خيانت کوي، هغوی به د قوم په سترګو کې خاورې اچوی چې د پردې تر شاه به يې له دښمنانو سره دوستي وي، پر خپلو ماتو او شکستونو به پرده اچوي، د اسلامي سلطنت جرړي به وچې شي ، په مسلمانانو کې به يو داسې نسل پيدا شي، چې له هغوی سره به يوازې يوه ناره پاتې وی اسلام زنده باد هغه نسل به له تاريخ نه ناخبره وي، هغه نسل ته به هيڅوک دا خبره نه کوي، چې د اسلام ساتونکي او لوړوونکی هغه کسان وو، چې شګلنو دښتو، غرونو، درو او پرديو هيوادونو ته ولاړل او وه جنګېدل، هغوی پردريابونو اوسيندونو تېر شول، هغوی چې زخميان شول، چا يې پر زخمونو پټۍ کې نه اېښودې، که هغوی شهيدان شول، نو ملګريو ته يې د قبر ايستلو وخت په لاس ورنغی، هغوی خپلې وينې يې وبهولې، خپلې هم او د دښمن هم او شاته يې د خلافت په ماڼو کې شراب بهيدل، د لوڅو نجونو ګډاګانې وي صليبيان پر خپلو پيسو او خپلو لوڼو زمونږ خليفه ګان او اميران رندوي، کله چې هغو خليفه ګانو وه ليدل چې قوم د هغو توريالیو پلوي کوي چې په اروپا او هندوستان کې يې د اسلام بيرغونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړ کړي، نو بيا همدغو واکمنانو د اسلام پر هماغو مجاهدينو د لوټ تالان او زنا په څېر تورونه پوري کړل، هغوی يې له مرستو او رسد نه بې برخې کړل.

ماته د قاسم هغه تاند او ښکلی زلمی زوی رایادېږي، چې هغه د ډېر کم عمر پر مهال د هندوستان يو ځواکمن پادشاه ته ماتې ورکړه او د هندوستان دومره پراخه سيمه يې تر واک لاندې راوسته چې هغه پنوځي مرسته او خوراکي شيان نه غوښتل، د فتحه شويو سيمو له خلکو سره يې داسې رويه وکړه چې هندوان يې غلامان شول او د هغه له مهربانی نه اغېز من او مسلمانان شول، ماته چې دغه هلک رایادېږي، زړه مې درد کوي، د هغه مهال واکمن له هغه سره څه ډول چلند کړی و؟ پر هغه يې د زنا تور ولګاوه او د مجرم په توګه يې بېرته راوه غوښت، سلطان صلاح الدين ايوبي ته سلګی ورغلې او غلی شو.

بهاو الدين شداد په خپلو يادښتونو کې ليکي: زما ګران دوست صلاح الدين ايوبي به چې د خپلو سرتېرو مجاهدينو په سوونو شهيدان وليدل، نو د هغه په سترګو کې به ځلا او مخ کې ښکلا ښکارېده، خو چې يوازې يو خاين ته به يې د مرګ سزا ورکړه او د هغه مړی به يې وليده نو رنګ به يې مړاوی شو او له سترګو به يې اوښکې روانې شوې...

د محمد بن قاسم له يادولو سره هغه په سلګو شو، ما ورته کتل چې هغه خپلې اوښکې تم کړې بيا يې وويل: دښمن د هغه هيڅ ونه کړای شول، خو خپلو شهيد کړو ، دښمنانو خو محمد بن قاسم د فاتح په توګه ومانه خو خپلو ورته زنا کار ووايه، صلاح الدين ايوبي د طارق بن زياد يادونه وکړه او په هغه ورځ هغه دومره احساساتي شوی و، چې ژبه يې نه درېده، حال دا چې هغه به ډېرې لږې خبرې کولې، رښتيا خوښوونکی وو پر مونږ ټولو چوپتيا خوره وه، او مونږ ټولو په خپل بدن يو ارياناوونکی اغېز احساساوه، صلاح الدين ايوبي بې شکه چې يو ستر قايد او لارښود و، هغه ماضی نه هېروله، د حال له خطرو سره يې مقابله کوله، او راتلونکي حالات يې تر نظر او څارنې لاندې ساتل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : د صلیبیانو سترګې زمونږ راتلونکې ځاري، صلیبي واکمن او پوځي قوماندانان وایي چې مونږ به اسلام د تل له پاره ختمو، هغوی زمونږ سلطنت تر ولکې لاندې راوستل نه غواړي، هغوی زمونږ زړونه د نظریاتو په تورو غوځول غواړي، زما استخباراتو ماته ویلي دي، چې د صلیبیانو تر ټولو زیات اسلام دښمن پادشاه فلپ اګستس وایي، چې هغوی خپل قوم ته یو مقصد په ګوته کړی دی، اوس به د صلیبیانو راتلونکی نسلونه د دغه هدف او موخی له پاره کار کوي دا ضروري نه ده چې هغوی به دغه مقصد د تورې په زور لاسته راوړي، له هغوی سره یو ځو نور چالونه هم شته ...

تقي الدینه! څرنګه چې هغوی راتلونکي وخت ته سترګې په لار دي، همدغسې مونږ هم باید خپله اینده په نظر کې ولرو، څرنګه چې هغوی زمونږ په منځ کې د خاینانو پیدا کولو تخم کرلی دی، همدغسې زمونږ هم باید داسې لارې چارې غوره کړو، چې د غدر او خیانت مکروبونه د تل له پاره ورک کړو، د خاینانو پرله پسې وژنه کوم علاج نه دی، غداري ته میلان باید پای ته ورسول شي، د واکمنۍ د هوس په پای ته رسولو او د رسول الله له دین سره مینه یې اساسی علاج دی، دا په هغه حالت کې پیدا کېدای شي، چې د قوم په سترګو کې د دین د دښمنانو تصور موجود وي، مسلمانانو ته باید څرګنده وي، چې د صلیبیانو په تمدن کې دومره بې حیا یې ده، چې ډېره زړه وړونکې ده او ملتونه د هغوی په تمدن کې ډېر ژر ډبیږي او جذبیږي ، په هغوی کې شراب هم روا دي د ښځو له پردیو سره ګډیدل ، او ځانله اوسېدل هم روا دي، زمونږ او د هغوی تر منځ دا تر ټولو ستر فرق دی، چې مونږ د پاک لمنی ساتونکي یو او هغو د ناموسونو سوداګر، همدا هغه بیلتون دی چې زمونږ ځني مسلمانان ورونه یې له منځه وړل غواړي تقي الدینه! ستا د یوې جګړې ډګر د ځمکې پر مخ دی، او دویم تر ځمکی لاندې، یوه جګړه دې د دښمنانو پر خلاف ده او بله د خپلو پر خلاف، که په مونږ کې خاین وګړي نه پیدا کېدای، نو اوس به مونږ دلته نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، د اروپا په زړه کې به ناست وو او صلیبیانو به د خپلو ښکلو لوڼو پر ځای کومه غور وسله زمونږ پر خلاف کاروله او غوره جنګي چالونه به یې کارول، که زمونږ د ایمانونو تودوخه زیاته وی، نو تر اوسه به مو صلیبیان د خاشاکو په څېر سېزلې وو.

تقی الدین وویل! زه ستاسې پر زیاتره مشکلاتو اوس وه پوهېدم، محترم نور الدین زنګی هم په مکمل ډول خبر نه دی، چې په مصر کې تاسې د خاینانو د پوځ تر منځ راګېر یاست، تاسې باید له هغوی نه مرسته غوښتې وای، هغه به مرسته درسره کړې وه.

سلطان صلاح الدین ایوبي ځواب ورکړ: تقی الدینه وروره! مرسته یوازې له الله جل جلاله نه غوښتل په کار دی، که مرسته له خپلو وغواړې او که له پردو نه، د سړي ایمان کمزوری کوي، د صلیبیانو پوځ په زغرو کې پټ دی، زما عسکرو معمولي جامې اغوستې وي، بیا یې هم صلیبیانو ته ماتې ورکړې ده، که ایمان د فولادو په څېر کلک وي نو بیا زغرو ته اړتیا نه شته، زغرې او خندقونه د ځان ساتنې احساس پیدا کوي او سپاهي پخپل ځان کې بندي کوي یاد ساته د جګړې په ډګر کې له خندق نه بیرون اوسه، ګرځه راګرځه، جنګېږه، د دښمن شاته مه ځه، هغه خپلې شاته راوله، د جګړې مرکز قایم او ټینګ ساته، اړخونه خپاره کړه او دښمن په دواړو اړخونو کې راګېر کړه، احتیاطي پوځ هغه ځای ساته، له کومه ځایه چې پر دښمن د شا له لورې حمله کولای شي، له چریکانو پرته هیڅکله جګړه مه کوه، د چریکي ګروپونو په وسیله تل د دښمن ذخېرې او ګودامونه له منځه وړه، هغه خوراکي مواد او ذخیره چې د دښمن سره د جګړې په ډګر کې وي او هغه چې ورپسې راوړل کیږي، چریکان د دښمن د څارویو د له منځه وړلو او وېرولو له پاره وکاروه، له مخامخ ټکر نه ځان ساته، جګړه اوږده کړه، دښمن وارخطا وساته، زه چې کوم پوځ شاته پرېږم، دا د جګړې له ډګر نه راغلی دی، په دې پوځ کې له خپل سر سره لوبې کوونکي چریکي ځوانان او ګروپونه شته، دوی ته یوازې د اشارې اړتیا ده، ما په دې پوځ کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان تودوخه ژوندۍ ساتلې ده، چېرې داسې ونه شي، چې ته خپل ځان پادشاه وګڼې او د دوی ایمانونه سست شي، پر مونږ چې کومه حمله کېږي هغه زمونږ پر ایمانونو حمله ده، د صلیبي تهذیب اغېزې ډېرې په چټکتیا سره په مصر کې خپرېږي.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقی الدین ته په تفصیل سره وویل چې په سوډان کې پر مصر د حملې له پاره تیاری روان دی، په سوډانیانو کې اکثریت د هغه ځای د حبشانو دی چې عیسویان نه بلکې مسلمانان دي، په هغوی کې هغه مسلمانان هم دي، چې د مصر د پخوانی پوځ خپلسري سپاهیان دي او د بغاوت په جرم له پوځ نه شړل شوي وو، سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خو په کور کې ناست د دښمن د راتګ انتظار مه کوه، استخبارات به تاته پرله پسې خبرونه درکوی حسن بن عبدالله درسره دی، هر کله چې دی دا احساس کړی چې دښمن د تیری او حملی اراده لری د وخت ضایع کولو پرته حمله پری وکړه او دښمن د تیاري په حالت کې له منځه یوسه، خو خپل شا لوري ته نظم کلک او برابر ساته، قوم د جګړې له حالاتو نا خبره مه ساته که الله مه کړه ماتې وخورې، نو خپلې سهوې او غلطۍ ومنه قوم ته ووایه چې د ماتی لاملونه څه وو، جنګونه د قام په وینو قوم تل پر خپل ځان باوري وساته، جنګ د پادشاهانو لوبه مه ګڼه، دا یوه ملي مسئله ده، په دې کې ملت له خپل ځان سره وساته، ما چې کوم فاطمی خلافت ړنګ کړی و، هغه زمونږ پر خلاف فعالیت کوي، معلومه شوې ده چې هغوی په پټه خپل خلیفه هم ټاکلی دی، د هغوی خلیفه العاضد مړ شوی دی، خو هغوی خلافت په دې هیله ژوندی ساتلې دی چې سوډانیان به پر مصر حمله کوی او صلیبیان به بیا مصر ته راشي دا خاوره به ونیسی او د وژونکی ډلې ملاتړ هم په برخه دی، ز ه علی بن سفیان له ځان سره بیایم، د هغه مرستیال حسن بن عبدالله او کوتوال غیاث بلبیس به له تاسره وي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی به د پټو چلوټو په پلټنه بوخت وي... د نویو پوځیانو ځېره کول چټک کړه او دوامدار جنګي تمرینات کوه .

حسن بن عبدالله وویل: لږه موده کیږي چې مونږ ته خبرونه راځي، چې د مصر له جنوبي سیمو ځوانان په پوځ کې نه ځېره کیږي، دا هم څرګنده شوې ده چې د هغو ځایونو خلک له پوځ سره مخالفت ته تیاریږي، علی بن سفیان پوښتنه وکړه: معلومه کړې موده چې لامل یې څه دی؟ حسن بن عبدالله وویل: زما دوه تنه جاسوسان هلته وژل شوي هم دي، له هغه ځایه خبر اخیستل آسان کار نه دي، خو بیا هم ما نوي جاسوسان لېږلي دي کیدای شی څه نوی خبرونه راوړي .

غیاث بلبیس وویل: زه له خپلو وسیلو معلومات تر لاسه کوم، ګومان کوم چې د هغې پراخې سیمې خلک په کومه نوې افواه غولیدلي دي، هغه سیمه ډېرې مشکلې لارې لري، وګړي یې کلک او سخت دي، خو په عقیده کې سست او خیال پرست دي .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خیال پرستي ډېر ستر لعنت دی، هغه سیمه تر ځارنې لاندې ساتی او د هغه ځای خلک له توهماتو وژغوری .

* * * *

دری ځلور ورځې وروسته د کرک په کلا کې هم یوه غونډه جوړه شوه، دا د صلیبي واکمنو او اعلی قوماندانانو غونډه وه، هغوی ته خو دا خبره څرګنده وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي د فلسطین یوه کلا (شوبک) ترې نیولې ده، او اوس به پر کرک حمله کوي، هغوی همدې احساس وارخطا کړي وو، چې که مسلمانانو کرک هم د شوبک په څېر فتحه کړ، نو بیا به د یروشلم (بیت المقدس) ژغورل ډېر ګران وی صلیبیان پوه شوي وو، چې سلطان صلاح الدین ایوبي له تیاری سره سره مخ پر وړاندې را روان دی، هغه یو ځای نیسي، بیا د پوځ کمی په نویو عسکرو پوره کوي ، هغه نوي له زړو عسکرو سره روزي او چې کله یې باور راشي، چې نوی عسکر د مقابلې وړ شوی دی، رامخی ته کیږي له همدي امله هغوی د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک کلا دفاع کلکوله، او له کلا نه بهر يې د جګړې پلان هم جوړ کړی و، خو په دې غونډه کې هغوی پخپل پلان کې د بدلون کولو اړتيا احساس کړه، ځکه چې د هغوی د استخباراتو مشر هرمن هغوی ته د سلطان صلاح الدين ايوبي، د هغه د پوځ او د مصر د تازه حالاتو په باب خبرونه اورولي وو.

صليبي جاسوسانو کرک ته په ډېره لږه موده کې دا خبر رسولی وه، چې سلطان صلاح الدين ايوبي هغه پوځ قاهرې ته بيولی، چې دلته جنګېده او د شوبک کلا يې نيولې وه او په قاهره کې چې کوم پوځ وه هغه يې په ډېره چټکتيا شوبک ته رالېږلی دی، له بلې خوا نور الدين زنګي د خپل غوره پوځ مرسته دلته رارسولې ده. د سلطان صلاح الدين ايوبي ورور تقي الدين له دمشق نه قاهرې ته رسېدلی دی، چې هلته به د خپل ورور سلطان صلاح الدين ايوبي ځای ناستی وي، سلطان صلاح الدين ايوبي قاهرې ته تللی و هلته يې دسيسه کارانو ته د مرګ سزاګانې ورکړې او اوس بېرته د فلسطين ښار نايب ناظم مصلح الدين نيول شوی او د خيانت په جرم اعدام شوی دی، مصلح الدين د صليبيانو د کار سړی و، د صليبيانو له پاره دا خبره ښه نه وه چې د قاهرې مشر هرمن غونډه له دغو بدلونونو خبروله وې ويل: د مصلح الدين د وژل کېدو له امله خو مونږ ته زيان رسيدلی دی، خو د تقي الدين مقرري زمونږ په ګټه ده، هغه بې شکه چې د صلاح الدين ايوبي ورور دی، خو هغه صلاح الدين ايوبي نه دی، زما ورانکاري جاسوسان به د هغه په تېر ايستلو بريالی شي، دا ښه خبره ده چې سلطان صلاح الدين ايوبي او علي بن سفيان په قاهره کې نه وي .

ريمانډ پوښتنه وکړه، زه حيران يم چې هغه ستا د فدايانو ډله څه کوی؟ هغوی خو به دوه مخيزه لوبه نه کوی ؟

بدبختانو تر اوسه سلطان صلاح الدين ايوبي ونه وژلی شو، څو زمونږ ډېرې پيسې په دوی بې ځايه ولاړې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمن وویل : پیسی نه ضایع کیږي، زه هیله لرم چې صلاح الدین ایوبي به د جګړې تر مرکزه هم راونه رسیږي، له هغه سره څلورویشت تنه محافظین قاهرې ته تللي دي، چې څلور پکې د فدایانو له ډلې دي، د هغوی وخت رارسېدلی دی، ما یې چاره سنجولې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي به په لاره کې ووژني.

فلپ اګستهس وویل: مونږ باید په خوش باوریو اخته نه شو، فرض کړې چې که صلاح الدین ایوبي ونه وژل شو او روغ رمټ تر محاذه راورسېده، له هغه سره خو اوس دمه پوځ دی، نوي عسکر یې هم روزلي دي، او د نور الدین زنګي مرسته هم ورته رارسېدلې ده، د شوبک په څېر مستحکمه کلا یې هم نیولې ده اوس به ورته له قاهرې نه خوراکي مواد نه راځي، په شوبک کې یې دا هر څه پریمانه راټول کړي دي، په دغسې حالاتو کې باید مونږ څه وکړو؟ زه خو هغه ته دا موقع ورکول نه غواړم چې هغه دې کرک کلا بند کړي او مونږ دې د کلا بندۍ په حال کې وجنګېږو.

اوس باید زمونږ خبره تر کلا بندۍ ونه رسیږي، یو بل صلیبي واکمن وویل: مونږ باید بهر جګړه وکړو او په داسې شکل چې شوبک مو کلا بند کړې وي.

فلپ اګستهس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي بیدیانی ګیدړ دی، هغه ته په بېدیاکې ماتې ورکول آسان کار نه دي، هغه به مونږ ته د شوبک د کلا بندۍ موقع او اجازه راکړي، خو مونږ به کلا بند کړي، زه د هغه پر چالونو پوه شوی یم، که تاسې هغه مخامخ جګړې ته راویستلای شي، زه ستاسې د برۍ ضمانت کوم، خو هغه به هیڅکله مخ په مخ جګړه ونه کړي.

تر ډېرو بحثونو وروسته پرېکړه وشوه، چې نیم پوځ دې له کلا نه بهر وه لېږل شي او د صلاح الدین ایوبي پوځ ته مخامخ دې خېمې ووهی، او د هغه پوځ دې تر دقیقې څارنې لاندې ساتي، په دې پلان کې د بهر جنګېدونکي پوځ په باب پرېکړه وشوه، چې که د بهرني پوځ شمېر د صلاح الدین د پوځ درې چنده نه وي نو دوه چنده خو دې خامخا وی د شاله لوري

(c) kitabton.com: The Digital Library

حملې له پاره جلا پوځ وټاکل شو، او په پلان کې دا خبره هم وټاکل شوه، چې د مسلمانانو پوځ ته به رسد له شوبک نه راځي، په دې خاطر د شوبک او مسلمانانو د پوځ تر منځ فاصله باید د چریکي ګروپونو د حملو لپاره وه ټاکل شي پوځي قومانداناانو پرېکړه وکړه، چې د مخامخ لوري نه دې دومره زیات شمېر پوځ حمله وکړي، چې صلاح الدین ایوبي په مخامخ جګړه کولو مجبور شي، په اصل کې صلیبیان پر خپل زغره وال پوځ غره وو، د هغوی زیاتره پوځیانو زغرې اغوستې وې، پر سرونو یې اوسپنیزې خولۍ وې، له وچولیونه تر خولو پورې یې مخونه پر اوسپنیزو خولونو پوښلي وو، هغوی اوښانو ته هم زغرې اغوستې وې، د اوښانو پر سرونو یې هم اوسپنیز غلافونه غوړولي وو، او له اړخونو سره یې د اوسپنې پترې ځړېدلې وو، چې د غشیو مخه یې نیوله، هغوی هڅه کړې وه چې ډېر ښه آسونه تر لاسه کړي، که د اروپا یې هیوادونو آسونه په عربي بیدیا وو کې ژر ستړي کېدل، او جل وهل، صلیبیانو عربي آسونه اخیستي وو، خو شمېره یې دومره زیاته نه وه، هغوی د مسلمانانو له کاروانونو آسونه غلا کول پیل کړي وو، د سلطان صلاح الدین ایوبي آسونه ډېر ښه وو، د عربي نسل دا آسونه په بېدیاوو کې له تندې بې نیازه تر ډېره په آسانۍ ځغاستل.

پر دغو جنګي تیاریو سر بېره چې صلیبیانو د نظریاتي جنګ کومه جبهه پرانستې وه د هغې په باب یې د استخباراتو مشر هرمن رپوټ وړاندې کړ، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به د مصر له جنوبي سیمو نوي عسکر تر لاسه نه کړي شي، دا هماغه سیمه وه چې د علی بن سفیان مرستیال حسن بن عبدالله یې په باب خبر ورکړی و، چې د هغه ځای خلک اوس په پوځ کې نه شاملیږي، لا چې ځنې وګړي یې د پوځ مخالف شوي هم دي، دا د زحمت کښو او جنګیالیو خلکو سیمه وه، چې له سلطان صلاح الدین ایوبي سره یې ډېر ښه جنګیالي وو، خو اوس د هرمن له خبرونو څرګندیدله چې صلیبي وړانکاري هلته رسیدلي دي، هلته خبره تر دې رسېدلې وه، چې حسن بن عبدالله د دې خبرې د معلوملو له پاره چې ولې د هغه ځای خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوځ مخالف شوي ؟ دوه تنه جاسوسان لېږلي او دواړه وژل شوي وو، د هغوی مړی هم په لاس ورغلي نه وو، دغه سيمه چې ډېره پراخه او پلنه وه، د جاسوسانو لپاره يوه مستحکمه کلا ګرځېدلې وه له هغه ځايه هېڅ معلومات په لاس نه راتلل، همدومره معلومه شوې وه، چې د هغه ځای خلک مسلمانان دي، خو په عقيدوی توګه سست او اوهام پالونکي دي.

هرمن له تفصيلاتو پرته وويل چې د هغه ورانکاري بريالی دی هغوی به اوس د مصر په ټولو سرحدي سيمو کې همدا ډول چلند خپلوي او خپروي او بيا به يې د مصر دننه سيمو ته د داخلېدو هڅې کوي، هغه هيله څرګنده کړه چې د مصر کلي به يې هم تر اغېز لاندې راشي، هغه وويل: زه د مسلمانانو يوه داسې خامي د همغوي پر خلاف کاروم، چې هغوي يې خپله نيکی ګڼي، مسلمانان د ملنګانو، فقيرانو، وظيفو او چيلو کوونکيو عاملانو او ملايانو او په ګوښه کې د ناستو ذکر کوونکيو مجذوباتو ډېر ژر مرېدان کيږي، دا ډله د اسلامي پوځ د هغو قوماندانانو مخالفه ده کومه چې زمونږ پر خلاف جنګونو کې يې شهرت ميندلی دی، دا ملنګان خلک په دې باورکوي، چې الله جل جلاله د همغوي اوري او همدوی د الله جل جلاله خاص بنده ګان دي، هغوی يوازی شهرت پيدا کول غواړي، په هغوي کې د جګړې ډګر ته د تللو جرئت نه شته، له دې امله هغوی په خانقاه کې ناست هماغه شهرت تر لاسه کول غواړي چې قوماندانانو د جګړې په ډګر کې ګټلی دی، کـه د انصاف او نـاپيلتوب لـه نظره وکتـل شـي، نـو د مسلمانانو دغه پوځي مشران چې په هغوی کې سلطان صلاح الدين ايوبي او نور الدين زنګي هم شامل دي، د قدر وړ انسانان دي، په هغوی کې چې چا تر اروپا پورې اسلام خپور کړ او هسپانيه يې پخپل حکومت کې شامله کړې و، په صحيح توګه د دې حقدار دي چې مسلمان قوم پرې ووياړي، خو د هغوي وروستيو خليفه ګانو خپل نومونه په خطبو کې شامل کړل او د مجاهدو قوماندانانو اهميت يې راکم کړ، د دې سره سره په مسلمانانو کې د تش په نامه مولويانو او عالمانو يوه ډله پيدا شوه، چې له عمل نه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرېدل، هغوی دا وګڼله، چې هر څه د مولوی حق دي، خو هغوی د وروستیو عیاشو خلیفه ګانو تر څنګ د جهاد معنی مسخ کړې وه چې خلک جهاد ته د تللو پر ځای په بې عمله واکمنانو راټولوي او هماغوی د الله تعالی غوره کړای شوي بنده ګان وګڼي، د هغوی مرموزې خبرې او جادو ګرانه انداز خلک داسې ګڼي چې د دغو غوره انسانانو په سینو کې پټ رازونه پراته دي ، چې الله جل جلاله هر بنده ته ښودلي نه دي، له دې امله ساده انسانان د دوي په جال کې راګېر شي، هرمن وویل زه په اصل کې همدغسې ملنګان استعمالوم، د مسلمانانو دغه کمزوري مونږ ته ډېره ګټه رسوي، زه مسلمانانو ته همدغه د اسلام خبرې اوروم خو د اسلام له اساسي روح نه یې پرې لرې باسم، تاریخ ګواه دی چې یهودانو په نظریاتي ورانکارۍ سره اسلام په کافي توګه کمزوری کړی دی، زه د هماغوی پر اصولو کار کول غوارم .

همدا هغه جبهه وه چې تل به یې په باب سلطان صلاح الدین ایوبی فکر مند و، او د وارخطایي لامل یې دا وه چې په دې جبهه کې یې د خپل قوم وګړي پر خلاف جنګېدل، او څوک پرې نه پوهېدل .

* * * *

سلطان صلاح الدین ایوبي، تقی الدین او خپلو هغو حاکمانو ته چې په قاهره کې پاتې کېدل لارښوونې وکړې او د جګړې له ډګر څخه د (کرک) په لور روان شو، له هغه سره د څلور ویشتو محافظینو ډله وه ، صلیبیان یې له باډیګارډانو ځینی خبر وو او له دې نه هم خبر وو چې په هغوی کې د دوی اړوند څلور کسه د فدایانو د ډلې وو، چې د ډېرې چالاکۍ او زړورتوب له امله آن په ساتونکې ډله کې شامل کړی شوي وو، د هغوی هدف د سلطان صلاح الدین ایوبی وژل وو، خو وخت په لاس نه ورته، ځکه چې د ساتونکي ټولی شمېره به تر څلور ویشتو ډېر زیات و او د هغوی پېره به تل بدلېده هیڅکله هم داسې شوي نه وو، چې دغه څلور تنه فدایانو دې یو ځای پیره شوي وي د ساتونکي ټولي قوماندان به تل هوښیار او تیارسی

(c) ke...com: The Digital Library

اوسېده، خو هغه په دې نه پوهېده چې په ملګريو کې يې قاتلان هم شته، هغه به تل ويښ و چې کوم ساتونکی پخپله دنده کې بې پروايي ونه کړي، اوس سلطان صلاح الدين ايوبي په سفر کې وه هغه پخپله ويلي وو، چې د ساتونکي پوځ ټول سپاهيان له ځان سره نه بيايو څلور ويشت سپاهيان بس دي، حال دا چې په لاره کې د صليبي چريکانو خطره هم وه.

سلطان صلاح الدين ايوبي له قاهرې نه تنکۍ غرمه روان شوی و، نيمه شپه يې په سفر او پاتې يې په آرام کې تېره کړه، د سهار په تياره کې يې د کوچ کولو امر وکړ، د غرمې لمر آسونه بې دمه کړل، نو په يوه داسې ځای کې دغه کاروان تم شو چېرې چې اوبه هم وي، ونې هم او د کمرونو سيوری هم و، لږه شيبه وروسته د سلطان صلاح الدين ايوبي لپاره خيمه ودرول شوه، او دننه پکې سفري بستره وه غوړول شوه، له خوراک، څښاک نه چې اوزګار شو، سلطان صلاح الدين ايوبي د آرام او دمې لـه پاره اړخ ولګاوه، دوه تنه ساتونکی دګېرډۍ مخې او شاتنه به پيره وه درېدل، نور ساتونکي نږدې تر يوه سيوري لاندې کښېناستل، يو څو تنه يې آسونو ته د اوبو ورکولو له پاره ولاړل، علی بن سفيان او نور حاکمان چې لـه سلطان صلاح الدين ايوبي سره ملګري وه د يوې ونې سيوري لاندې وغزېدل، هغوی کيږدۍ درولی نه وي، دغه ځای داسې و، چې د سلطان صلاح الدين ايوبي خيمه ترې لږ شانتې پناه وه، د بېديا لمر ځمکه او آسمان سېزل چاته چې چېرته سيوری ښکاره شو، همالته کښېناست يا څملاست.

دا لومړی ځل و چې د سلطان صلاح الدين ايوبي پر خېمه چې کوم دوه کسه ساتونکی پيره شول، دواړه د افيمانو له ډلې وو، چې لـه يوې مودې د داسې موقع ميندلو په لټه کې وو، دا وخت ځکه ډېر موزون و، چې زياتره ساتونکي د آسونو اوبه کولو ته تللی وو، اوبه ديوه کمره بلې خواتـه وې، د کاروان سامان وړونکی اوښان هم اوبو ته بيولي وو، کوم ساتونکي چې لـه دوه پيره دارانو پرتـه پاتې وو، پـه هغوی کې هم دوه تنـه نور افيميـان وو، هغوی په اشارو اشارو کې موقع مناسبه وګڼله او پر سلطان صلاح الدين

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوبي یې د حملې پرېکړه وکړه، د سلطان صلاح الدین ایوبي د خیمې مخې ته ولاړ ساتونکی پرده لږه پورته کړه، دننه یې وکتل او بهرنیو ملګریو ته یې اشاره وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبي په دې حالت کې په درانه خوب ویده و، چې شا یې د خیمې د دروازې لورې ته وه، یو ساتونکی ورو دننه ورغی هغه خنجر راونه ویسته او یوازې یې توره راویستلې وه، بلکې د هغه په لاس کې چې کومه برچه وه هغه یې هم له خیمې نه بهر ایښې وه، د هر ساتونکي په څېر دی هم یو قوي ځوان و، له ورایه خو هغه که د سلطان صلاح الدین ایوبي دوه چنده غټ نه و، نو یو نیم چنده خو خامخا وه هغه په کرار کرار تر سلطان صلاح الدین ایوبي ورغی او د برېښنا د پړک په څېر یې سلطان صلاح الدین ایوبي له مرۍ نه په دواړو لاسو ونیو، سلطان صلاح الدین ایوبي راویښ شو، هغه په ډډه هم واوښت، خو څومره کلکه چې د هغه مرۍ نیول شوې وه، له هغې نه ځان خلاصول ګران وو، د اسلام د دې زړور جنرال ژوند یوازې څوشیبې پاتې وې، اوس هغه پر مخې پروت و، حمله کوونکی یې پر ملا ګونډه زور کړه او یو لاس یې د هغه له ورمېږ نه لرې کړ، په بل لاس یې د سلطان مرۍ کلکه ونیوله، هغه د خپل ملا بند نه یوه پوړۍ غوندې راو ویستله، په همدې یو لاس یې پرانستله او د سلطان صلاح الدین ایوبي په خوله کې یې د ورکولو کوښښ کاوه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي په زهرو وژل غوښتل، ځکه چې له مرۍ تاوه ولو یې ځرګندیدله چې مرۍ یې خفه کړای شوې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي ناتوانه وه پر ملا یې یو قوی ځوان ناست او له مرۍ نه یې نیولی وه ساه یې بنده شوې وه، د هغه خوله خلاصه وه، خو د پوړۍ په لیدو یې بنده کړه، هغه د مرګ په حال کې هم خپل حواس پر ځای ساتلی وه، سلطان صلاح الدین ایوبي له خپل کمر بند نه د تورې په څېر خنجر راوویسته، چې هغه به د ګانې په څېر تر ملا تړلی و، حمله کوونکي د هغه په خوله د زهرو ورکولو کوښښ کاوه نووی نه شول لیدی چې سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر را ایستلی دی، سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر د هغه په نس کې ننه ویست

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا راکش کړ او یو ځل بیا یې د حمله کوونکي پر ګیډې وردننه کړ، حمله کوونکی د سنډا په څېر وچې دومره ژر مړ کېدای نه شو، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه سپاهي وچې د خنجر له ګذار او مقصد نه خبرو، هغه خنجر د حمله کوونکی له ګیډې نه راونه ویست همالته یې پکې وګرځاوه او لاندې یې دیکه ورکړه، د حمله کوونکی کولمې او لړی راوه ووت.

د حمله کوونکي له لاسه د سلطان صلاح الدین ایوبي مړی خلاصه شوه، د بل لاسه نه یې د زهرو پوړی پرېوته، سلطان صلاح الدین ایوبي خپل بدن وښوراوه او حمله کووکی یې دیکه کړ، نو حمله کوونکی له کټ نه لاندې پرېووت، اوس هغه د پاڅېدو نه و، دغه جګړه تقریبًا په څو شیبو کې پای ته ورسېده، خو له خیمې نه بهر بل ساتونکی ولاړ و، هغه په خیمه کې درب غوندې واورېده پرده یې پورته کړه او دننه یې وکتل، هلته یې بله دول نقشه ولیدله، هغه توره ایستلې راغی او پر صلاح الدین ایوبي یې وار وکړ، خو سلطان د خیمې منځنی ستنه د تورې مخې ته ورکړه، او پر توره د خیمې ستن وه لګېده، خو صلاح الدین ایوبي لکه څنګه چې پیدایشي تورزن و، څنګه چې د حمله کوونکی توره پرستن وه لګېده، له بلې خوا نه سلطان پر ګذار کوونکی د خنجر وار وکړ، حمله کوونکی هم جنګیالی و، څکه د ساتونکیو په ډله کې شامل کړای شوی و، خپل ځان یې بچ کړ، له دې سره صلاح الدین ایوبي د ساتونکیو قوماندان ته ورغږ کړ، حمله کوونکی بل وار وکړ، صلاح الدین ایوبي یې له مخې نه لرې شو، خو په همدې حالت کې یې ځان د هغه څنګ ته ورساوه، دا ځلې حمله کوونکی ځان د صلاح الدین ایوبي له خنجر نه ونه ژغورلای شو، د صلاح الدین ایوبي له غږ سره دوه تنه ساتونکي خیمې ته راغلل، دواړو پر سلطان صلاح الدین ایوبي حمله وکړه په دې وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبي دویم ساتونکی هم زخمي کړی و، خو هغه لا جنګېده.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپله حوصله له لاسه ورنه کړه، الله جل جلاله یې مرسته وکړه چې د ساتونکیو قوماندان خېمې ته راورسېده، هغه نورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکیو ته غږونه وکړل او پخپله د صلاح الدین ایوبي په وینا له حمله کوونکیو سره په جګړه شو، په دې کې څلور پنځه ساتونکې نور هم راوه رسېدل، بلې خواته علی بن سفیان او نورحاکمان د شور او زوږ په اورېدو راغلل، چې خېمې ته یې وه کتل رنګونه یې والوتل، څلور کسه ساتونکي په وینو لژند پراته وو، دوه یې مړه وه درېم یې د مړینې په حال کې و چې خېته یې له سره تر پای څېرې شوې وه او پر سینه یې هم دوه ژور زخمونه خوړلي وو، د څلورم په نس کې یو زخم او په ورانه هم لګېدلی و، په ځمکه ناست او زارۍ یې کولې زه ژوندی پاتې کېدل غواړم ما د خپلې خور له پاره ژوندی پرېږدی صلاح الدین ایوبي خپل ساتونکی منع کړلو هغوی دومره پارېدلی وو، چې کله یې درېم ساتونکی د ساه اخیستلو په حال کې وه لیده، مړی یې پرې کړه، څلورم یې صلاح الدین ایوبي له مرګه وژغوره، دا د ترحم ولولې هم وې او ضرورت هم، چې ددسیسی په اړوند بیان ترې واخیستل شي او د دغی توطئې سر او بېخ هم ترې څرګند شوی وای.

د سلطان صلاح الدین ایوبي طبیب له دغه کاروان سره موجود و، هغه جراح و، چې هر ځای به ورسره و، صلاح الدین ایوبي هغه ته وویل چې دغه زخمي باید په هر حالت کې ژوندی وه ساتل شي، خو صلاح الدین ایوبي پخپله ګرېېدلی هم نه وه، هغه سا او تیګاه و، خو په احساساتی توګه ډاډه ښکارېده، د قهر او غوسې نښې پکې نه وې، هغه موسکی شو وې ویل زه پدی هکله حیران نه یم داسې باید شوی وای!

د علی بن سفیان احساساتی حالت بدل شوی وو دا د هغه (مسئوولیت) و، چې هر څوک د ساتونکیو په ډله کې تاکل کیږي د هغه په باب باید مکمله څېړنه وشي چې خامخا باید باوري سړی وي، اوس د دې خبرې څېړنه په کار وه چې ساتونکیو کې اوس هم کوم ورانکاري پاتی دی او که نور یې سم او مخلص سړي دي ... د صلاح الدین ایوبي پر بستره هغه پوړی پرته وه، چې حمله کوونکی د هغه په خوله کې ورکول غوښتل، دا یو ډول سپین پوډر وو، چې یو څه یې په بستره باندی توی شوي وو، طبیب هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین پوډر وکتل، او چې کله یې واورېدل چې دا یې د صلاح الدین ایوبي په خوله کې اچول غوښتل، د طبیب رنګ والوت، هغه وویل دا داسې زهر دي، چې یوه ذره یې د انسان له ستوني تېره شي، ډېر ژر په آسانۍ سره مړ کېدای شي، هغه یې تریخوالی نه احساسوي او نه پخپل بدن کې کوم بدلون ګوري، طبیب د صلاح الدین ایوبي بستره پورته کړه، بهر یې وه لېږله او پاکه یې کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي زخمي راپورته کړ او پر خپله بستره یې څملاوه و هغه په نس کې په توره لګېدلی و او دویم زخم یې په ورون خوړلی و، د نس زخم یې نه ښکارېده سر سري غوندی و، خو د ورانه زخم یې ښه ژور او پراخه و، هغه بیا بیا له صلاح الدین ایوبینه د خپل ژوند سوال کاوه، د هغه په زړه کې له صلاح الدین ایوبي سره کومه دښمني نه وه او نه یې ورسره عقیدوي اختلاف لاره، هغه یوازې د کرایې قاتل و، له خپلو تپي کیدو او نیول کېدو سره یې د پېغلې خور غمونو په سر اخیستی و، په وار وار یې د هغې نوم اخیسته او ویل یې چې زه مسلمان یم زما ګناه وبخښی او د یوې مسلمانې خور په خاطر راته بخښنه وکړی.

سلطان صلاح الدین ایوبي له زغم نه په ډکه لهجه ورته وویل: مرګ او ژوند د الله جل جلاله په واک کې دي، تا وه لیدل چې څوک وژني او څوک ژوندي ساتي، خو دوسته! دا مهال چې ستا روح د چا په واک کې دی ته هغه وینې، خپلې ګناه ته وګوره، خپلې ناتوانۍ ته وګوره، زه به تا ژوندی له خپلو ملګریو سره بهر وغورځوم، بېدیانۍ ګېدړې او مرغان به دې په داسې حال غوښې کې خورې چې ته به ژوندی یې، په هوش کې به هم یې، خو تښتېدلی به نه شې، بوټۍ بوټۍ به مړ شې او د خپلې ګناه سزا به په خپلو سترګو وویني.

زخمي په ډېر تکلیف راپورته شو او صلاح الدین ایوبي یې له دواړو لاسو ونیو او په چیغو چیغو یې وژړل، صلاح الدین ایوبي ترې پوښتنه وکړه، ته څوک یې؟ له کوم ځایه راغلی یې؟ زما سره دې څه دښمني وه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي ځواب ورکړ: زه د فاطمیانو سړی یم، مونږ څلور واړه د چرسیانو له ډلې وو، څوک دوه کاله او څوک څلور کاله د مخ ستاسې په پوځ کې شامل شوي وو، مونږ ته دا زده کړای شوي وو چې ستاسې ساتونکی ټولي ته څه ډول رسېدلای شو... هغه خبرې پیل کړې او د راز خبرې یې وکړې، هغه وویل چې په ساتونکي ټولي کې همدا څلور قاتلان وو، د هغه د خبرو پر مهال صلاح الدین ایوبي طبیب ته وویل چې ته د مرهم پټۍ کار ته دوام ورکړه، طبیب پټي ته یوه دوا ورکړه او د ویني بندولو هڅې یې پیل کړې، هغه زخمي‌ته ډاډ ورکړ چې روغ به شي، زخمې په خپلو خبرو کې وویل چې د معزول فاطمی خلیفه او حشیشیانو تر منځ ژمنه شوې وه فاطمیانو له صلیبیانو مرستې اخیستی او اخلي یې او بیا یې د دې خبرو تفصیل ووایه، تر ډېر وخت وروسته طبیب د زخمی مرهم او پټۍ سرته ورسوله، اصلی مرهم خو د صلاح الدین ایوبي مهرباني وه، چې د بدلې اخیستلو څوک په کې نه و.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: مړی بهر ګذار کړی او د زخمی په باب یې علی بن سفیان ته وویل چې له همدې ځایه یې قاهرې ته واستوی او کوم کار ځایونه یې چې ښودلي دي د هغوی پر خلاف اجراآت وکړی، زخمي ډېر د څېړنه یې علی بن سفیان ډېره ښه کولای شوه، ځکه چې ځینی دومره خطر ناک وو، چې په ځانګړې طریقه خملاوه او د علی بن سفیان سفر بېرته د قاهری په لور پیل شو. ټپي یې هماغه وخت پر اوښ

پر سلطان صلاح الدین ایوبي څو کرتې قاتلانه حملې شوي دي، خو د هغو ټولو یادونه په تاریخ کې راغلې نه ده، یوازې د پورته ډول دوه حملو یادوه شوې ده، یو ځلې یوه فدایي وژونکي د ویدو په حالت کې پر سلطان صلاح الدین ایوبي د خنجر وار کړی و، چې خنجر یې په پګړه کې لګېدلی و، او سلطان صلاح الدین ایوبيپرې راویښ شوی و، چې هغه هم قاتل د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي لـه لاسه وژل شوی و، د هغه په ساتونکی ټولي کې څو کسه وه نیول شول چې کرایې وژونکي وو.

* * *

د مصر سوېل لوېدیځې سیمې چې د سوډان لـه پولو سره نښتې وې لـه سوونو کلو نور راسې پکې د تاو راتاو ودانیو کنډرې وې هغه د مصر سرحد څه بل ډول و، صلاح الدین ایوبي بـه ویـل چې مصر په اصل کې سرحد نـه لري، خو بیا هم سوډانیانو یو خیالي غونډې سرحد جوړ کړې و، د کنډرو شاو خوا سیمو ته په ګرانه خلک ورتلل، ویل کیدل چې د فرعونانو په وختو کـې دا سـیمه شـنه او ځروبـه وه او هلتـه اوبـه زیـاتې وې، وچ خوړونـه او د سیلابونو ژور او وچ خوړونه هم وو، چېرته به کمرونـه د یوې پایې په شکل او چېرې به شګلن ګټونه وو، چې شکلونه یې د یو سترې پخوانـۍ ودانـۍ د کنډرو په څېر وو، یو ځای بـه یـوه غونډۍ د ستنې په څېر نېغه ولاړه وه او بل ځای به د یوه دېوال په څېر ولاړه وه چېرې به چې ځمکه هواره وه، هلتـه به شګې وې، لوړ او ټیټ کمرونه او ګټونـه بـه هم وو، د دې سیمې په شاو خوا کې یو ځای ځای اوبه هم وې، هلته به ونې غـی وی اوسیدونکیو به یې کرکیله هم کوله، زیات وکم څلوېښت میله اوږده اولس دولس میله پلنـه دا سیمه ودانه وه، اوسیدونکی یې مسلمانان وو، لږ شان وګړي یې نا مسلمان وو، خو د هغوی عجیبي غریبې عقیدې وی.

د فرعونیانو د ودانیوله کنډرونه به خلک وېرېدل، د هغې شاو خوا سیمه هم داسې وه چې پـه لیـدونکي بـه یې وېره راتله، لـه هغې ځایـه څوک نـه تېرېدل، خلکو بـه ویل چې د هلته د فرعونیانو بلاګانې اوسې، چې د ورځې هم د حیواناتو په شکل ګرځي، کله د اوښ سپرو سپاهیانو په څېر او کله د ښکلیو نجونو شکلونه راڅرګندیږي، د شپې هم لـه دغو ځایونو ویروونکی غږونه راځي، تقریبًا لـه یوه کال راهسې د دغه ځای په باب د خلکو تلوسیې زیاتې شوې وې، تر دې د مخه چې د صلاح الدین ایوبي پـه لښکرو کې د ځوانـانو د شـاملولو پروګـرام پیـل شـوی و، نـو پـوځي مـامورین هم پـه دغـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیمو کې ګرځېدل راګرځېدل، د دغه ځای اوسیدونکیو هم هغوي خبر کړي وو، چې د کنډرو لوري ته به نه ورځې، هغوی ته د خطر ناکو غړونو، وېروونکیو شیانو او بلاګانو کیسې اورول شوې وې، له دې سیمې نه زیات شمېر ځوانان په پوځ کې ځېره شوي وو خو چې بیا وروسته پوځي مامورین ورغلل، نو د هغوی ارادی بدلې شوې وی ، په سرحد کې ګزمه کوونکیو پوځیانو رپوټ ورکړی و، چې د ګزمې سپاهیان هم دغه سیمې ته دننه نه ورځي و او هغوي هم دې لوري ته کوم انسان هم په ورتلو لیدلی نه و، خو اوس ځنې خلک ګوري چې دغو کنډرو ته ورځي او له هغې ځایه بېرته راتلونکي وېریدلي نه وي، لا چې داړه غوندې هم ښکاري، تر دې وروسته دا خبر راغی چې هره پنجشنبه تر ماښام په هغو کنډرو کې مېله غوندې جوړېږي او تردې وروسته دا پېښه وشوه چې د سرحدي پولیسو څلور پنځه سپاهیان بې درکه شول، د هغوی په باب راپور ورکړ شوی و چې باغیان شوي دي .

سلطان صلاح الدین ایوبي که له یوې خوا دښمن هیوادونو ته خپل استخباراتی کسان لیږلي وو، بلې خواته یې د هیواد په دننه کې هم د استخباراتو جال خپور کړی و، نامسلمانو مؤرخینو په ځانګړې توګه صلاح الدین ایوبي ستایلی دی، چې هغه د اوسنی وخت استخباراتو او کوماندو یې جنګ ته ځانګړې پاملرنه کړې او نوې لارې چارې یې غوره کړې وې او دا یې ثابته کړې وه چې یوازې د لسو کسو کوماندو یې سپاهیانو نه د زر نفرو پوځ کار اخیستل کېدای شي، دا ښېله خبره ده چې د مسلمانی له امله اروپایي مؤرخینو د صلاح الدین ایوبي دغه فاتح ته په تاریخ کې هغه مقام ورکړی نه دی، لکه څنګه یې چې ورکول په کار وو، خو د هغه مهال مؤرخینو چې کومې لیکنې کړې دي، له هغو نه څرګندېږي چې د اسلام دغه ستر سپاهي، د استخباراتی چریکي او کوماندويي جنګونو خومره اعلی پوهېدونکی و، د هیواد په دننه کې یې استخباراتي چینلونو د ګوټ ګوټ څارنه کوله او د پوځ د قوماندې مرکز ته یې راپورونه ورکول، دا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د نظام غوره والي و، چې د مصر ډېرو لرې پرتو سيمو د حالاتو په باب هم خبرونه مرکز ته رسېدل، د څه په باب چې ويل کېدل چې دغه کوچنۍ سيمه به ګواکې د هيڅا هم په ياد نه وي، خو استخباراتو چې د هغه ځای د خلکو د هغې بدلون وکوت، خبر يې ورکړ، هغوی ته لا دا هم معلومه نه وه چې په کنډرو کې دننه څه کيږي ؟ تر دې اطلاع وروسته د استخباراتو دوه کسان ووژل شول .

د هغه ځای خلکو نه يوازې دا چې هغو کنډرو ته ورتلل پيل کړل، لا چې د فرعونيانو دغو زړو ودانيو ته هم ورتلل، چې د مخه يې د هغو ځايونو په خيال کې راتللو سره هم ويښتان زيږه کېدل، څه موده د مخه دغه کار داسې پيل شوی و، چې يوه کلی ته يو تن اوښ سپور راغی، دا بېګانه مسلمان او مصري و، د هغه اوښ د ښه نسل او روغ رمټ و، دغه مسافردکلي خلک راټول کړل او داسې کيسه يې ورته واوروله چې له غربت نه په تنګ راغلی وم، له کوره د غلا او لارو شوکولو په نيت راووتم، پياده وم او په دې هيله دې سيمې ته راغلم، چې دلته کومه آبادي نه شته نو ځکه به د غلا کولو وروسته نه نيول کيږم، ډېرې ورځې پياده ګرځېدم، خو هيڅ ښکار مې ګوتو ته رانغی، بالاخره دغو کندو ته چې هيڅوک نه ورتلل ورغلم او راپريوتم په بدن کې مې توان پاتې نه و، آسمان ته مې لاسونه پورته کړل او له خدايه مې مرسته وغوښته، بيا مې يو انګازې لرونکی غږ واورېده - ته نېک بخته يې چې تر اوسه درنه کومه ګناه ونه شوه، يوازې د ګناه نيت دې کړی دی، که تا څوک لوټلې او دلته راغلی وای، نو له بدن نه به دې د هډکو پنجره جوړه شوې وه، او د شيطان ګومارليو برېڅو به ستا غوښې په ژوندينه ټوټه ټوټه کړې وای او ستا په مخ کې به يې خوړلې وای .

اوښ سپور ووېل: چې دغه غږ زه بې هوشه کړم، خو دا مې احساسوله چې څوک مې راپورته کوي، چې سترګې مې وغړولې نو ناست وم، او مخې ته مې يو سپين ږيری بوډا ولاړ و، چې د شيدو په څېرسپين او له سترګو يې د نور وړانګې راوتلې، زه پوه شوم چې کوم آواز مې اوريدلی و، هغه د دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بزرگ و . زما ژبه گونګې شوه اورېدمه، بزرګ سړي راپورته کړم راته وې ووېل. مسافره مه وېرېږه، دا ټول وګړي چې دلته له راتلو ویرېږي بدبخته دي. معوی دلته شیطان نه راپرېږدي، ته ولاړ شه او خلکو ته ووایه چې دلته اوسی د فرعونانو خدایي له منځه تللې ده، دا د حضرت موسی علیه السلام هیواد دی، حضرت عیسی علیه السلام به هم دلته له آسمانه راکوزیږي، اوس به د اسلام ځراغونه له همدې کندوو نه روښانه کیږي، چې رڼا به یې ټوله نړۍ روښانه کړي، ولاړشه خلکو ته زما پیغام ورسوه او دلته یې رلاوله، اوښ سپور بېګانه سړي وویل زه پاڅیدلای نه شوم، تللی نه شوم، بدن مې وچ کلک شوی و، سپین ږیري بزرګ راته وویل: پورته شه او پنځوس قدمه د شمال په لور ولاړ شه، شاته مه ګوره، وېرېږه مه، خلکو ته پیغام ورسوه او کنه زیان به درورسیږي، یو چو شوی اوښ به وویني، له هغه سره به خواړه او اوبه هم وي، او له هغه سره چې نور هر څه وي هغه به هم ستا وي.

اوښ سپاره خلکو ته وویل:- چې زه راپورته شوم په بدن کې مې توان راپیدا شو، زه وېرېدم چې دا به د کوم فرعون بد روح وي، شاته مې ونه کتل، د بد روح له وېرې مې قدمونه شمېرل، او لاره مې ورکه کړه، پنځوس قدمه وروسته دا اوښ تړلی و، خواړه هم پرې تړلي وو، خواړه مې وخوړل او اوبه مې وڅښلې، زما په بدن کې دومره طاقت پیدا شوی چې د مخه راکې نه و، هغه یوه کڅوړه پرانسته او خلکو ته یې وښودله، چې د سرو زرو اشرفۍ پکې وې، دا کڅوړه هم پر اوښ تړلې وه، زه پر اوښ راسپور شوم او پیغام واوراوه او ولاړ د هغه د کیسی اورولو انداز دومره اغېزمنه وه چې د خلکو په زړونو کې کنډرو ته د تللو لېوالتیا پیدا شوه، خو د کلی سپین ږیریو وویل چې دا بېګانه سړی داسې نه وي چې د هغو کنډرو د شرارتونو یوه برخه وي، . . . په بشري فطرت کې دا کمزوري ده چې د پټو شیانو د راسپړلو او رازونو پیدا کولو هڅې کوي، په کومو بدنونو کې چې د ځوانۍ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې وي، هغوی خطرونه پر ځانونو مني، د کلي ځوانانو اراده وکړه چې هلته به ورځي، د اشرفیو جادو اغېزه ناکه وه، چې خلکو ترې ځانونه بچ کولای نه شول.

* * *

په دې ځلوېښت میله اوږده اولس میله پلنه سیمه کې چې څومره کلي وو، له هغو ټولو نه خبرونه راغلل چې یوه بېګانه مسافر دغه کیسه اورولې ده، ځنې خلک په تشویش کې وو، او ځینې نور د تشویش او پرېکړې تر منځ سر ګردانه وو، خو هلته له ورتللو ټول وېرېدل، ځینې هم ورغلل خو د ژور خوړونو او کمرونو سیمه یې له ورایه وه لیده او له ویرې بېرته راغلل، څو ورځې وروسته دوه تنه ځلمي پر اوښانو سپاره په ټوله سیمه کې وګرځېدل، هغوی هماغسې خو لړه مختلفه کیسه واوروله هغوی ډېر لرې په سفر پر آسونو روان وو، دوه یا بوګان هم ورسره وو چې قیمتي مالونه پرې بار وو، دا د سوداګرۍ مال و، چې سوداګران ته یې وړ، په لاره کې غلو لوټ کړل، له مال سره یې ترې آسونه او یابوګان هم واخیستل او هغوی دواړه یې ژوندي پرېښودل، دواړه د کمرونو او خوړونو سیمې ته راغلل له ولږې، تندې، ستړیا او غمونه بې هوښه پرېوتل، هغوی هم سپین ږیري بزرګ ولیدل، دوی ته یې هم هماغه پیغام ورکړ او ورته وې ویل: تاسې شیطاني وحشیانو لوټ کړي یې، تاسې د الله جل جلاله نېک بندګان یې، ولاړ شي، پنځوس قدمه وروسته به دوه اوښان ووینې او پر هغوی چې څه ترلې وي، هغه به اوښانو سره ستاسې وي، خو په خپلو کې به جنګ نه کوی، ګنی د تل له پاره به ړانده شي هغوی ته هم سپین ږیری بزرګ ویلي وو، چې هر کلي ته ورشی او دې خلکو ته ووایي چې له کنډرونه مه وېرېږي.

تردې وروسته دغسې ډېر روایتونه د یو بل له خولې واورېدل شول، چې په هغو کې د وېرې او ډار هیڅ اغېز نه و، لا چې دومره جاذبه پکې وه، چې خلکو د کنډرو پر شاو خوا ګرځېدل پیل کړل، هغوی ځینې کسان کنډرو ته د ورتګ او بېرته راتلو په حالت کې هم وه لیدل، هغوی وویل چې په کنډرو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې یو سپین ږیری بزرګ دی چې غیب حالونه وایي، او د آسمانونو په باب خبرونه وایي، دا هم وویل شول، چې هغه امام مهدي دی، چا وویل چې حضرت موسی علیه السلام دی، او چا به ورته حضرت عیسی علیه السلام ویل، دا یوه خبره په باوري توګه ویل کېده چې هغه که هر څوک دی خو د الله جل جلاله رالېږلی بنده دی. هغه له ګناګاروسره نه ګوري، نه یې هغوی لیدلی شي، هغه ته د ورتلو له پاره باید نیت پاک وي، دا هم واورېدل شول چې مړي هم ژوندي کوي ... دغو جادو ګرانه او پټو پټو خبرو او کیسو خلک کنډیزې سیمې ته وروستل، چې مخکې ولاړل، خلکو د لومړي ځل له پاره هغه کنډرونه ولیدل، له کومو نه چې وېرېدل، هغو ته دننه هم ورغلل، دا د غلامانو هستوګنځی، غارونه، کوټې او ورکې راورکې لارې وې ، یوه ډېره پراخه کوټه چې چت یې ډېر لوړو وه، جالی پرې راځړول شوې وه او چاپېریال یې له هیبته ډک و، خو هلته خوږ بویي خپره وه، چېرې به چې پوړی کښته تللې او بیا به زېر زمینیو کې پای ته رسېدلې .

دا د هغو فرعونانو ودانۍ وې چې خپل ځانونه یې خدایان ګڼل، هغوی به ځینو خلکو لیدای شول، خلک به یې په دغو ودانیو کې راټولول او هغوی به یې یوازې اواز اورېده، دا آواز به له تونلونو راتېرېده چې هلته غټې غټې کوټې وې خو چا لیدلې نه شوې، خبرې کوونکی به د تونل په بل سرکې و، چې هیڅوک نه پوهېدل چې هغه کوم ځای دی، هغه به دا د خدای آواز ګڼه، چې عامو وګړیو لیدلی نه شو، په دغو لویو کوټو کې د رڼا له پاره داسې ترتیب نیول شوی و، چې څراغونه نه ښکارېدل خو کوټې دننه روښانه وې، د آیینې په څېر به د اوسپنې له سپینو څادرونو نه کار اخیستل کېده، چې د هغو تر شا مشالونو رڼا به یې منعکس کوله... دا خو پخوانۍ خبرې وې اوس د صلاح الدین ایوبي په زمانه کې په دغه پخوانۍ ودانۍ کې د هماغو آوازونو انګازې شوې، چې خلکو خدایي آوازونه ګڼل، په لږ وخت کې د خلکو له زړونو د کنډرونو وېره ووتله، هغوی به چې کله هغه لویې کوټې ته ورتلل لومړی به له تیاره او پراخو او اوږدو تونلونو تېرېدل، مخې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به یې یوه پراخه او لوړه کوټه راتلله، چې په هغې کې به رڼا وه خو مشال به نه ښکارېده، هغه به دا نګازې(انعکاس) په خبر غرې راته مونږ تاسې له تیارو را وویستلې او رڼا ته مو راوستلې، دا د کوه طور رڼا ده، دا رڼا په زړونو کې داخل کړې د فرعونیانو بد روحونه هم مړه شوي دي، اوس دلته د موسی علیه السلام نور دی، او دا نور به عیسی نور هم روښانه کړي، الله تعالی یاد کړی.

خلکو به سترګې برندې نیولې او په وازو کومیو به یې کلمه طیبه ویله، که په دې آوازونو کې د الله تعلی، موسی علیه السلام، عیسی علیه السلام او پاکې کلمې یادونه نه کېدای، کېدای شو چې پر خلکو یې اغېز کړی نه وای، هغوی ټول مسلمانان وو او چې هر څه یې کول او منل د خپل دین په نامه یې منل، او چې کله یې دا غږ واورېده، چې د الله جل جلاله رسول صلی الله علیه وسلم ته خدای د حرا په غار کې پیغمبري وربخښلې وه، تاسې به هم د دغو غارونو په تیارو کې الهی نور وويني نو خلکو سرونه ټيټ کړل او دغه آواز یې چې په انګازو کې د جادو او هومره اغېزو، پر خپلو زړونو نقش کړ، خو خلکو دغه هستۍ ته وررسېدل غوښتل، د چا چې دا غږ او مسافرو ته یې اوښان، خواړه او اشرفۍ ورکولې، د خلکو تلوسې زیاتېدلې، هغوی به چې خپلو کورونو ته تلل، نو هغوی ته به ښځو ویل، چې یو بېګانه سړی راغلی و، چې د کنډرونو د ملنګ د کراماتو کیسې یې کولې، هغه ویل چې هغه دروېش یې لیدلی دی.

یوه ورځ په دغو کلیو کې د یوه لوی کلي له امام نه خلکو پوښتنه وکړه، هغه وویل: هغه یو نیک سړی دی، یوازی له ښه کسانو سره ويني، غوره هغه وي چې جنګ جګړی نه کوي، په سوله او امن کې ژوند تېروي: دغه ملنګ د حضرت عیسی علیه السلام پیغام راوړی دی، په دې پیغام کې محبت دی او جنګ جګړی نشته، په دې پیغام کې نصیحت دی چې څوک مه زخمي کوي، بلکې پر ټپونو یې ملهم کیږدی... که تاسې د دغو اصولو سره سم ژوند تېروی نو ستاسې ژوندون به بدل شی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د یوه جومات امام هم د هغه آواز حق وګاڼه، نو بیا د شک او ګومان ځای پاتې نه شو، د خلکو ډلې ډلې کنډرو ته ورتلل پیل شول بیا اعلان وشو چې هره پنجشنبه به د دننه تللو اجازه وي او ماښام به میله جوړیږي، لکه چې له هماغې وروسته د پنجشنبې ورځ ځانګړې شوی او له دې سره ښځو ته هم د ورتللو اجازه ورکړل شوه، اوس کنډرو ته څوک پخپل سر ورتللی نه شول، د پنجشنبې په ورځ به هلته شاو خوا میله جوړه وه، د لرې لرې ځایونه ځینې به خلک پر آسونو، اوښانو، کچرو او پیاده هم راتلل، او تر ماښامه به یې کنډرو ته د ورتلو انتظار کاوه ... د کنډرو دننه حیرانوونکې رڼه یو انقلاب راغی، هلته اوس خلکو ته د نېکۍ او ګناه د خیالاتو داسې شکلونه ښکاریدلو چې خلکو هغه متحرک او مجسم لیدل او حیران دریان پاتې وو، چاته د پوښتنې ګیګنې او شک کولو اجازه نه وه، او نه هغوی د پوښتنې او ګومان اړتیا احساسوله.

د لمر پرېوتو سره به د تیاره تونل خوله خلاصه شوه، کومه چې دننه تللې وه، دا په اصل کې د دغه ودانۍ له منځه تېرېدونکې لاره وه، دیوالونه یې له ډېرو غټو ډبرو جوړ وو، د پاسه پرې همداسې پرېړ چت و، دا تونل هر لس دولس قدمه یو لوري ته کږېده، په خوله یا دروازه کې به یې څو کسه ولاړ وو، له هغوی سره د خرماو ډېرې لګېدلي وی، دغه د خرماو ډېرې د خلکو ډالۍ وې، زیارت کوونکیو ته چې د دننه تللو اجازه ورکول کېده، نو په دروازه کې به یې یو سړی ته درې خرما د خوراک له پاره ورکولې او اوبه به یې پرې څښلې، بیا به یې دننه لېږل، له تیاره تونل نه به چې تېر شول، کله به چې هغه روښانه کوټې ته ورسېدل، هلته به یې دا غږونه اورېدل کلمه طیبه ولوله، خپل الله جل جلاله یاده کړه حضرت موسی علیه السلام تشریف راوړی دی، حضرت عیسی علیه السلام راڅرګند پدونکی دی له زړه نه بدي او دښمني اوباسه، جنګ جګړې پای ته ورسوه، او وګوره د هغو خلکو حالت چې د جنت په دوکه وجنګول شول د دې غږ سره به د خلکو سترګو ته یوه ډېره تېزه رڼا راغله د هغوی مخ به یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه لوري ته کړ او وه به یې درول، د هغوی سترګې به چې رڼا ونیولې، بیا به رڼا یو څه تته شوه ، تر دې وروسته به رڼا کله تېزه او کله تته وه، او خلکو ته به په مخامخ دېوال کې ځلېدونکې ستوري ښکارېدل، په دغو ستورو کې به حرکت و، او ډېر بد شکله انسانان به یې د تېرېدلو په حال کې لیدل، بیا یو انګازه لرونکی غږ اورېدل کېده، دا ټول ستاسې په څېر ښکلي ځوانان وو، هغوی د الله جل جلاله پیغام وانه ورېده، توري یې تر ملا کړې، پر آسونو سپاره شول او د خپلو ځانونو په څېر ښکلي ځوانان یې ووژل، هغوی ته دوکه ورکړل شوهو چې تاسې وجنګېږي، که مړه شوی نو جنت ته به ولاړ شي، وګوری د هغوی انجام، خدای د هغوی نه شیطاني وحشیان جوړ کړي او آزاد یې پرېښي دي د دې اوازونو سره به د وریځی او برېښنا په غړمبار او پړکار اورېدل کېده، یو څه نور غږونه به هم واورېدل شول، چې د بېلا بېلو ځیرونکیو حیواناتو به وو، رڼا به دومره تېزېده، چې په سترګو به تیاره راتله، بیا به د اوږدو اوږدو غاښونو لرونکي ځیروونکي له بنې لوري نه کینې لوري ته تللو دا هم انسانان وو، خو شکلونه یې د ډېرو بروونکیو حیواناتو په څېر وو، هغوی به لاسونو کې لوخې پیغلی راپورته کړې وې، چې ځوانې او ښکلې به وې، نجونو به پړتکی وهلې، د وریځې غرهار به نور هم دروند اورېدل کېده او آواز به راتـه دوی پر خپلې ښکلا ویاړ کاوه، د خدای ښکلایې ناپاکه کړې وه بیا به ډېر ښکلي ښکلي ځوانان او نجونې تېریدلې، دوی ټولو خنداګانې او خوښۍ کولې د دوی په باب به ویل کېدل دا نېک او پاک وګړي دي، دوی هیڅکله د جنګ جګړې خبرې هم کړې نه دي، دوی په خپلو کې د مینه او محبت په فضا کې د ژوندانه شپېې ورځی تیروی .

تر دې وروسته به یې زیارت کوونکي یوې ژېړ زمیني ته بوتلل، چې هلته به د انساني هډوکو پنجرې هم وې هلته آواز اورېدل کېدل حضرت عیسی علیه السلام دا څرګندېدونکی دی ... جنګ جګړې او وینې تویول له زړونو اوباسې، اود هغه ځای څخه یې په یوه بله لاره خلک به بهر ویستل، خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به دومره تر اغېز لاندې راتلل لکه حيرانوونکي خوب يې چې ليدلې وي، چې وېروونکي او ښکلي دواړه وي، هغوي به يو ځل بيا دننه تللو ته لېواله وو، خو بيا به يې څوک هغه لوري ته بېرته نه پرېښودل، په کومه لاره به چې دننه راغلي وو، هغوی به بېرته خپلو کورونو ته تلل نه غوښتل، شپه به يې همالته کنډرو ته نږدې تېرولـه هلتـه بـه ورسره ځنې کسان کنښناستل او د کنډرو دننه رازونه به يې ورته ويل، يو راز دا و، چې دننـه د چا غږ اورېدل کيږي، هغه د خدای له لوري دا پيغام راوړی دی، چې حضرت عيسی علیه السلام دنيا ته راځي او خليفه العاضد هم بيا دنيا ته راغلی دی .

العاضد د فاطمي خلافت خليفه و، چې ګدی يې په مصر کې وه، سلطان صلاح الدين ايوبي هغه معزول کړی او مصر يې د بغداد د عباسي خلافت سره تړلی وو العاضد له عزل کېدو وروسته سملاسی مړ شوی و، دا دوه دوه نيم کاله پخوانی پېښه وه، فاطميانو له صليبيانو او حشيشيانو (چرسيانو ډلی) سره د جوړ جاړي په نتيجه کې يو توطئه جوړه کړې وه، چې د هغې موخه د سلطان صلاح الدين ايوبي سلطنت ړنګول او يو ځل بيا په مصر کې د فاطميـانو خلافت قـايمول وو، د دغـی تـوطئی د بريـاليتوب لـه پـاره يې سوډانيان تيار کړي وو، چې پر مصر يرغل وکړی .

د کنډرو د مرېدانو په شمېر او د هغوی د عقايدو په کلکوالی کې ورځ په ورځ زياتوالی راته، او د مصر د سويل لوېديزو سيمو خلک قايل شوي وو، چې حضرت عيسی عليه السلام خليفه العاضد بېرته رالېږلی دی او پخپله هم بېرته را روان دی، دغو خلکو د سلطان صلاح الدين ايوبي په پوځ کې له شـاملېدلو نه توبـه وکړه، ځکه چې هغوی جنګ جګړې ګناه بلله، صلاح الدين ايوبي يې يو ګناهګار سلطان ګاڼه چې د خپلې اقتدار د پراختيـا لـه پاره يې ځوانان دوکه کول او په خپلو لښکرو کې يې شاملول، چې که هغوی شهيدان شولو نو سيده به جنت ته ځي، د کنډرونو دننه نړۍ د دغو خلکو له پاره عبادت ځای و، ځينو خو يې د خوړونو او کمرونو په سيمه کې ډېرې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړې کړې وې، او د هغه شخصیت د لیدو له پاره ناکراره وو، چې غږ یې په کنډرونو کې اورېدل کېده، خو لیدلی یې نه شو.

د چرسیانو د دلې هغه ټپي ساتونکی چې پر صلاح الدین ایوبي د حملې پر وخت نیول شوی وو علی بن سفیان قاهرې ته بوته، هغه یې په یوه ځانله کوټه کې وساته، د سلطان صلاح الدین ایوبي له امر سره سم یې د هغه د علاج له پاره یو جراح طبیب مقرر کړ. خو په اصل کې هغه یو مجرم و، د هغه د کور په مخکې به یو پیره دار ولاړ و، هغه لا تر دې وخته د تېښتې وړ نه و، کنډرې هماغه په نښه کړې وې، پرېکړه شوې وه، چې کله هغه روغ شي، نو د هغه په لارښوونه کې به جاسوسان ولېږي او د کنډرو دننې حالات به معلوم کړي

زخمي ته د نا څرګندو لاملونو له مخې دا ګومان پیدا شوی و چې ژوندی نه پاتې کېږي، ژړل به یې او بیا بیا به یې د خپل کلي نوم اخیسته او ویل به یې چې ماته مې خور راوغواړئ، زه به هغه ونه لیدلی شم حسن بن عبدالله د هغه دغه کمزوري د نورو رازونو دا فشا کولو له پاره استعمالوله، ټپي د خپلې خور په باب بې شانه احساساتي و، د استخباراتو څارواکو چې کله پردې خبره باور راغی چې د زخمي په سینه کې نور رازونه پاتې نه دي، نو دوه تنه استاذي یې راوغوښتل هغوی ته یې د ټپي د کور او کلي پته ورکړه او ورته وې ویل چې د هغه خور له ځان سره راولې، دا سیمه د مصر په سویل لویدیځ کې وه ... استاذی په هماغه وخت روان شول.

سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې محاذ د شوبک کلا ته ورسېده، د هغه په مخکې د قاتلانه حملې هیڅ اغېز نه و، لکه چې څه پېښ شوي نه وي، د هغه د ساتونکي ټولي قوماندان او نور حاکمان چې ورسره وو، ډېر وارخطا او شرمنده وو، هغوی وېرېدل هم، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به پرې خامخا غوسه کېږي او پوښتنه به هم ترې کوي، خو هغه دې لوري ته هیڅ اشاره هم ونه کړه، البته د مرکزي قوماندې افسرانو ته یې وویل: تاسې ولیدل چې زما پر ژوندانه هیڅ باور په کار نه دی، تاسې زما جنګي چالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دقت سره مطالعه کړي، دښمن چې کوم بل محاذ پرانستی دی، پر هغې ژور نظر ساتي، او د ورانکارانو نیول او په سزا رسول پرله پسې جاري ساتي هغه چاته دومره هم ونه ویل چې د ساتونکیو د ټولي تصفیه وکړي او پر هغه دومره لویې پېښې هیڅ اغېزونه کړ، د شوبک کلا ته چې ورسېده تر ټولو ړومبی یې پوښتنه وکړه چې د استخباراتو کوم مامور بیرته راغلی که نه؟ هغه ته وویل شول چې دوه مامورینو ډېر څه کړي او پوره معلومات یې راوړي دي، هغه دواړه یې راوه غوښتل او د صلیبیانو د عزایمو په باب یې معلومات واخیستل، د نور الدین زنکي د رالیږلي کومکی پوځ قوماندان او د مصر نه د راغلی پوځ قوماندان سره له مرستیالانو را وغوښتل او پخپله په ژور سوچ کې ډوب شو.

په څلورمه ورځ د هغه ټپی قاتل خور راورسېده، له هغې سره څلور سړي نور هم وو، د کومو په باب چې وویل شول، چې دا د زخمي تره او د ترونو زامن دي، خور یې ځوانه او ښکلې وه د خپل ورور له پاره ډېره خفه وه ټپي یې ایکی یو ورور و، مور پلار یې مړه شوي وو، د هغې نجلې او ورسره څلورو کسانو له زخمي سره د لیدلو له پاره د علی بن سفیان اجازه ضروري وه، علی بن سفیان یې خور ته اجازه ورکړه او له هغې سره راغلي څلور سړي یې ورپرې نه ښودل. هغوی عذر او زارۍ وکړي، چې مونږ د دومره لرې ځایه راغلي یو، دومره اجازه راکړۍ چې ټپی ووینو، هغه سره به هیڅ خبره نه کوي علی بن سفیان ورته په دې شرط اجازه ورکړه چې زه به هم موجود یم، او هغوی ومنل ټول یې زخمي ته وروستل، خور یې ورور وکوت، ورته په ژړا شوه، او پرې راپرېوته د ورور مخ یې ښکل کړ او په چیغو چیغو یې وه ژړل، د نورو سړیو په باب علی بن سفیان زخمي ته وویل چې دوی ته لاس ورکړه، دوی بېرته ځي، هغه څلورو واړو ته لاس ورکړو نو علی بن سفیان هغوی ته د بهر تللو وویل، او دا یې هم ورته وویل چې په اینده کې ورسره لیدلی نه شي، هغوئ ولاړل، نو خور یې د علی بن سفیان په پښو کې پرېوته ، پښې یې ورته مچې کړي او په ژړا او زارۍ یې علی بن سفیان ته ویلو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا د ورور د خدمت لـه پـاره پريـږدي، علـي بـن سـفيان د يـوې دغسـې احساساتي غوښتنه رد نه کړای شوه، د نجلی جامی تالاشي کړای شوې، هغې ته يې د پاتی کېدو اجازه ورکړه او پخپله ترې ولاړ.

خور او ورور يوازې پاتی شول، نو خور يې لـه ورور نـه وه پوښتـل چې څـه يې کړي دي، ورور يې چې څه کړی وه هغه يې ورتـه وويـل خور يې پوښتنه وکړه چې څه رويه به ورسره کيږي ؟ ورور يې ځواب ورکړ، د مصر پر امير د قاتلانه حملی ګناه خو بخښلی کېدای نه شي، که دې خلکو پر ما رحم وکړ، نو وژنی به مې نه خو د تل له پاره به مې په زېر زمينی کې بندي کړي.

خور يې پوښتنه وکړه. زه به بيا تا تر ټول عمر ونه ليدلی شم.

ورور يې په ژړغوني غږ وويل: شاز جانی! بيا به نه زه مرم او نه به ژوندی يم، هغه ځای ډېر وېروونکی دی، چېرې به چې ما د تل له پـاره بندي کـوي.

خور يې چې نـوم يـې شـار جـاو د ماشـومانو غونـدی پـه کوکـو شـوه، هغـې وويـل، ماتـه هغـه وخـت هـم منعـه کـړی وې، چـې د دغـو خلکـو پـه خبـرو مـه غولېږه، خـو تـا بـه ويـل چـې د صـلاح الـدين ايـوبي وژل روا دي، تـه لالـچ اخيستی وې. تا زما هم څه پروا ونه کړه! زما به څه حال وی که ته نه يې نو زه به څه کوم؟

د زخمي ورور ذهن مشوش و، کله به يې د پښېمانتيا خبرې کولې او ويـل به يې چې زه د هغو وګړيو په جال کې ګېر شوی وم، هغه به دا هم وويـل چې سلطان صلاح الـدين ايـوبي انسـان نـه دی، دالله رالېږلې ملايکـه ده، مونږ څلور تنه پرېږ او تندرست ځوانانو دومره هم ونه کړای شول چې د هغه بدن د خنجر په څوکه وګروو، پر هغه زهرو هم څه اغېز ونه کړ، هغه په يوازې ځان زما درې ملګري ووژل او زه يې د مرګ تر خولې ورو ستم.

دا خلک خو څه دروغ نـه وايـي چـې د صـلاح الـدين ايـوبي ايمـان دومـره مضبوط دی چې کوم ګناهګار سړی يې وژلی نه شي.

خور يې وويل: تاسې څلور واړه مسلمانان واست، دومره سوچ مو هم ونه کړ، چې هغه هم مسلمان دی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جذباتي ډول يې وويل: هغه د الله جل جلاله د خليفه سپکاوی کړی دی، ته نه پوهېږې چې العاضد خليفه د الله جل جلاله لېږل شوی خليفه و؟
خور يې وويل: هغه چې هر څوک و زه دومره پوهېږم چې ته زما ورور يې او زما نه د تل له پاره جدا کيږې، آيا ستاد ژغورنې ليار به په کوم شکل پيدا کېدای شي؟
ورور يې ځواب ورکړ: ښايي پيدا شي، ما په دې شرط هغوی ته ټول رازونه ويلي دي چې زما ګناه به بخښي خو زما ګناه دومره درنده ده چې شايد ونه بخښل شي.
دا مهال بايد زخمي ويده شوی وای او هغه ته دومره ډېرې خبرې ښې نه وې ځکه چې د نس د ټپ د بيا تازه کېدلو وېره يې وه خو هغه خپلو خبرو ته دوام ورکړ، او خور يې ژړل، په خبرو خبرو کې د هغه زخم ځړيکه وکړه او بې هوشه شو، خور ته يې وويل: شارجا بهر ولاړه شه، که څوک وګورې نو ورته ووايه چې طبيب راوه غواړي، زه مړ کېږم، شار جا په منډه بهر ولاړه، بهر پيره دار ولاړ و، هغه ته يې د ورور حالت ووايه، هغه ورته د جراح د کور لاره وښوده، چې د ټپي د څارنې له پاره موظف و، هغه ته امر شوی و چې شي، هغه شاهي جراح و.
شارجا په منډه ولاړه، د جراح کور نږدې و، شارجا طبيب ته د ورور حالت ووايه، هغه په منډه راغی او زخمي يې وليده، د هغه د نس پټی په وينو سره وچول، او ډېر وخت وروسته يې بيا پټی وتړله، وينه يې بنده شوه هغه زخمي ته دوايي ورکړه، چې له املمه يې هغه ته خوب ورغی ويده شو، شارجا دغه زلمي طبيب ته په حيرانتيا او مينه کتل، د هغې دا هيله نه وه، چې په دې تيره شپه به څوک د هغې د مجرم ورور د ليدلو له پاره راځي، خو طبيب په منډه راغی او په دومره دقت سر يې د زخمي مرهم پټی وکړه چې شارجا يې اريانه کړه د زخمي سترګې چې ورغلې، نو جراح سترګې پټې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او له ځان سره يې وويل مرګ او ژوند ستا په لاسه کې دي خدايه! د دي بدقسمته پر حال رحم وکړه، الهي ده ته ژوند ورو بخښې.

د شارجا سترګو ته اوښکې راغلې، پر هغې د جراح سپېڅلتيا اغېز وکړ، د جراح مخې ته په زنګنو شوه او له دواړو لاسو يې ونيو او ښکل يې کړل، د جراح له پوښتنې سره شارجا وويل چې د زخمي خور ده.

شارجا له جراح نه پوښتنه وکړه، آيا ستا په زړه کې دومره ډېره مهرباني ده، چې زما زخمي ورور په تکليف کې ليدلی نه شې، يا يې د دې له پاره ژوندی ساتل غواړې، چې تاسې ته ټول رازونه ووايي؟

جراح وويل: ماته دا هيڅ په زړه پورې نه ده چې له ده سره کوم راز شته او کنه دا زما دنده ده چې دی له مرګه بچ شي، او د ده ټپونه بيخي روغ رمټ شي زما په نظر کې مؤمن او مجرم هيڅ فرق نه لري.

شارجا وويل: تاسې ته به هيڅ پته هم نه وي چې د ده ګناه څه ده؟ که تاسې ته يې پته وای نو پر زخم به مو د مرهم په ځای مالګه دوړولې وای.

جراح ځواب ورکړ: ماته معلومه ده خو زه به د ده د ژوندي ساتلو پوره پوره هڅې کوم.

شارجا له جراح نه دومره اغېز منه شوه چې له هغه سره يې خبرې پيل کړې هغه ته يې وويل چې مور او پلار يې په وروکتوب کې مړ شوي وو، هغه مهال يې ورور د لس دولس کلو و، زما ورور زما پالنه او روزنه وکړه، که ورور مې نه وای، نو زه به خامخا خلکو تښتولې وم، ورور مې خپل ژوند زما له پاره وقف کړ، جراح په غور سره د هغې خبرې اورېدلې، او په دې خيال يې له کوټې نه حويلۍ ته بوتله چې د زخمي سترګې له خوبه ونه غړېږي، جراح په داسې انداز د شارجا خبرې اورېدې لکه هغه چې شپه همدلته تېرول غواړي خو هغه ترې روان نو شارجا هغه له لاسه ونيو وې ويل. که تاسې ولاړ شي زه ويرېږم، جراح هغې ته وويل چې له ځان سره يې بوتللای نه شي، او له هغې سره پاتې کېدلای هم نه شي، جراح په کور کې يوازې اوسېده هغه د شارجا په خاطر يو څه نور هم تم شو، او د شپې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم پار کې ترې ولاړ، سبا ورځ لا لمر ختلې نه و، چې د زخمي د لیدنې له پاره راغی، هغه د شپې په خبر په خپل وقت سره د ټپي پر ټپونو مرهم کېښودل، پر هغه یې شیدې وڅښلې او داسې خواړه یې ورکړل چې شارجا کله لیدلي هم نه وو.

په دې وخت کې علی بن سفیان هم راغی، د زخمي حالت یې وکوت بېرته ولاړ، خو جراح لا پاتې و، هغه له شارجا سره خبرې اترې کولې او د هغې خبرې یې اورېدلې په هغه ورځ تر ماښام وروسته خپل کورته ولاړ، نو زخمي خپلې خور ته وویل: شارجا یوه خبره واوره، زما ژوند د دغه جراح په ولکه کې دی، خو زه ګورم چې ستا تر لیدو وروسته اوس دی زما علاج په ډېره ښه توګه تره سر کوي، زه به مرګ قبول کړم، خو ده ته به دومره زیات قیمت ورنه کړم، چې ده په خپل زړه کې ساتلی دی ... زما ګومان نه بلکې یقین دی چې دی زما د ژوندي ساتلو له پاره ستا د عزت نذرانه اخیستل غواړي، شارجا وویل: زه خو دی ملایکه ګڼم، ده تر اوسه داسې کومه اشاره نه ده کړې او زه خو هم ماشومه نه یم، خو زه هغه داسې نه ګڼم. د شارجا د خبرو انداز داسې و چې ورور یې شکمن غوندې شو چې د هغې له جراح سره مینه پیدا شوې ده.

* * *

په هماغه ماښام جراح راغی ټپي ویده شوی او شارجا ویښه وه، هغه له جراح سره حویلۍ ته ووتله، تر ډېره وخته یې خبرې کولې، جراح هغې ته وویل چې ورور یې د درملو خوړوله امله په دومره ژور خوب ویده شوی چې ښایي تر سهاره یې سترګې ونه غړېږي، راځه چې زمونږ کور ته ځو... شارجا لږه وراخطا غوندې شوه خو د جراح غوښتنه یې رد نه کړی شوه، له هغه سره روانه شوه، دغه ښکلې، زلمی او متواضع جراح یوازې اوسېده په مخکې څرګند شي، خو داسې ونه شول، هغې هیله لرله چې نن شپه به دغه سړی د هغې دوستانو په څېر خبرې کولې، نجلۍ د هغه ډېرو مهربانه خبرو ستړې کړه، هغه له شارجا سره د همدرد او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ترې ناڅاپه پوښتنه وکړه، زه د بیدیا د لرې سیمو یوه غریبه نجلۍ یم او د یوه داسې مجرم خور یم، چې د مصر پر پادشاه یې وژونکی حمله کړې، له دې سره سره تاسې زما سره دومره د مهربانۍ رویه ولې کوی ؟ چې زه یې حق هم نه لرم، جراح له موسکا پرته هیڅ ځواب ورنه کړ، نجلۍ ورته په څرګنده وویل په ماکې له دې یو غوره والی بل هیڅ نشته چې زه یوه ځوانه نجلۍ یم او کیدای شي چې ښکلې هم یم

جراح ورته وویل: په تا کې یو ښه والی بل هم شته چې ته پرې نه پوهیږې، ستا په عمر او شکل زما یوه خور وه، لکه څنګه چې تاسې یوه خور او وروریې.همداسې مونږ هم یوه خور او ورور پاتې شوي وو، ما د ستا د ورور په څېر د خپلې خور پالنه وکړه او د خپل ژوندانه ټولې خوښۍ مې هغې ته ورکړې، هغه ناروغه شوه او زما په غېږ کې مړه شوه، زه یوازې پاتې شوم، ته مې چې وه لیدې، ګومان مې وکړ چې خپله خور مې وه میندله که ته خپل ځان ته ځوانه او ښکلې نجلۍ وایې او زما په نیت شک کوې، نو د دې علاج همدا دی چې زه به له تاسره د دومره مینې څرګندونه نه کوم چې تر اوسه مې کړې ده، ستا له ورور سره به خپل سرو کار ساتم د هغه درملنه زما دنده ده .

شارجا د شپې ناوخته له هغه ځایه را روانه شوه، جراح ورسره و، د نجلۍ ګومانونه پای ته رسېدلي وو، بله ورځ جراح د زخمي لیدلو ته ورغی، هغه له شا رجا سره هیڅ خبرې ونه کړې، چې کله روان شو شارجا ورپسې بهر ولاړه او هغه یې راستون کړ، هغې ژړل، هغه وېرېدلې وه چې جراح ګوندې تر خفه شوی دی جراح هغې ته وویل زه خفه نه یم خو تا په کوم بل ګومان اخته کول نه غواړم ... د شپې چې کله زخمي ویده شو نو شارجا له هغهځایه د جراح کورته ورغله، دا د هغې ناتواني وه چې کنترول یې نه پرتې وې، چې هغه یې خلاصول غوښتل هغې له جراح نه پوښتنه وکړه ، آیا الله د رالېږل شوی وې؟ پورې له جراح سره وه، د هغې په ذهن کې څو غوټې ترناوخته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ځواب ورکړ خلیفه انسان وی د الله جل جلاله رالیږل شوي یوازی نبیان او پیغمبران دی چې دا لړی په رسول اکرم صلی الله علیه وسلم پای ته رسېدلې ده.

نجلۍ بیا پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي د الله جل جلاله رالیږل شوی دی؟

جراح ځواب ورکړ نه! هغه انسان دی، خو له عامو انسانانو د هغه رتبه لوړه ده، ځکه چې هغه د الله جل جلاله او د هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم ستر پیغام د نړۍ ګوټ ګوټ ته رسول غواړي.

شارجا وویل: بیا خو زما ورور ډېر لوی ګناهګار دی، که هغه ته چا دا خبری کړی وی، لکه تاسې چې ماته وکړې، نو هغه به له دې ګناه نه بچ شوی و، اوس خو به هغه ته بخښنه ونه کړای شي.

جراح هغې ته وویل: وبه شي! صلاح الدین ایوبی ما ته ویلی دی چې دده د ژوندی ساتلو کوښښ وکړئ نو ددی مطلب دا دی چې هغه ته سزا نه ورکول کیږي، هغه ته سزا نه ورکول کیږي او هغه ته هم په کار ده چې له ګناهونو توبه وکاږي، زما پوره باره دی چې هغه ته به هیڅ سزا ورنه کړی شي.

شارجا د جراح لاس ونیو وې په ژړا کې ورته وویل: تاسې چې زما نه څه ډول قیمت اخیستل غواړي زه به یې درکړم، تاسې ما خپله وینځه کړی او زما ورور به ستاسې د ټولو عمر لپاره غلام وي زه به خپل ټول ژوند صلاح الدین ایوبي او ستاسې په خدمت کې تېر کړم، د دې په بدله کې زما د ورور تداوي وکړي او هغه له سزا وژغورې.

جراح د هغې پر سر لاس راکش کړ وې ویل: اجر له الله جل جلاله نه غوښتل کېږي، د ورور د ګناه سزا خور ته نه ورکول کیږي، او د ورور روغتیا قیمت له خور نه نه اخیستل کیږي، د ټولو ساتونکی الله جل جلاله دی، هماغه سپیڅلي ذات ماته ستا د حیا او پت د ساتنې او د هغه یو مخلص بنده ستا د ورور د روغتیا پالنې دنده راسپالې ده، دعا کوه چې زه په دې امانت کې خیانت ونه کړم د خویندو له دعاګانو سره عرش هم په

Scanned by CamScanner

(c) ket...com: The Digital Library

حرکت راځي . . . دعا کوه . . . دعا کوه . . . د هماغه ذات باري ستر توب
یاد ساته، چې شیطان تاسي له هغه نه بې لارې نه کړي . ،
نجلی د جراح د خبرو د جادو تر اغېز لاندې راغله، یو خو خبری داسې
وې، چې جراح هغې ته وکړې، خو اصلي اغېز د جراح رویې پیدا کړی و . د
جراح په باب له هغې سره ځنی نور شکونه راولاړ شول وو او هغه بل څه
وختل، لکه له هغه سره چې احساس هم نه وي چې په داسې یوازیوالي او
نیمه شپه کې یوه ځوانه او ښکلې نجلۍ د هغه رحم و کرم ته ناسته ده . . .
نیمایي شپه تېره شوې وه، جراح هغې ته وویل: پاڅېږه چې تر خپل ځایه
دې ورسوم او وروړ دې هم وګورم.
دواړه له کور ووتل او د شپې په تیاره کې په کرار کرار روان شول، هغوی
د دوه کورونو تر منځ کوڅه کې تېرېدل. دا یوه تنګه کوڅه وه چې په اخر کې
یې هغه کور و چې د شارجا ورور پکې ساتل کېده. او په دروازه کې به یې
پیردار ولاړ وه هغوی دواړه چې په دې کوڅه ور برابر شول، دواړه د شا له
لورې کلک ونیول د دواړو خولې په توټو وتړل شوې. چې غږ ترې هم وتلی نه
شو، جراح په بدني لحاظ کمزوری نه و. خو هغه په ناخبرۍ کې نیول شوی
و، حمله کوونکي څلور پنځه کسه ښکارېدل، هغوی دواړه یې پورته کړل او
په تیارو کې ورک شول، لږ وړاندې آسونه ولاړ وو. د جراح لاس پښې په
رسیو تړل شوی وه، هغه یې پر آس واچاوه او یو کس ورسره په آس باندې
سپور شو، هغه د چا غږ واورېده چې شارجا ته وویل شور مه کوه پر آس
سپره شه دا ستا له یاره راوستل شوی دی .
د شارجا له خولې نه توټه لرې کړای شوې وه، جراح د هغې غږ واورېده
دی پرېږدی، د ده هیڅ ګناه نشته، دا ډېر ښه سړی دی- چا وویل ده ته
زمونږ اړتیا ده- بل د امر په لهجه وویل :شارجا! غلې پر آس سپره شه، وخت
مه ضایع کوه او بیا آسونو منډې پیل کړې، په لږه شیبه کې آسونه له قاهرې
نه ووتل، شارجا د آس په سپرلۍ ډېره ښه پوهېده.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار مهال د پیره دار د بدلېدو وخت شو، نوي پیره دار راغی، خو هغه د شپې پیره دار نه وو هغه دننه ولاړ او وې کتل هلته زخمي ویده و، او کمپله پرې د پاسه غوړېدلې وه، مخ یې هم پټ و، نوی څوکېدار بهر ولاړ او په دروازه کې ودرېده، هغه ته څرګنده وه چې اوس جراح د زخمی د لیدلو له پاره راځي، علی بن سفیان هم راځي، هغه ته دا هم پته وه چې د زخمي خور له هغه سره یو ځای اوسېږي او له هغې پرته بل چاته د تللو اجازه نشته، خو د تېپي خور یې هم چېرې ونه لیدله، چې لمر راوه خوت علی بن سفیان راغی، له څوکیدار نه یې پوښتنه وکړه جراح راغلی دی او که نه ؟

پیره دار ځواب ورکړ جراح راغلی نه دی، لومړنی پیره دار دلته نه و، او دننه د تپی خور هم نشته علی بن سفیان د دې فکر سره دننه ولاړو چې د زخمي حالت به خراب شوی وي او خور به یې د جراح پسې تللې وی زخمي خو یوازې د علی بن سفیان له پاره نه بلکې د ټولې اسلامي نړۍ له پاره ډېر ارزښتناک و، د هغه د رغېدو انتظار کېده او د یوه ډېرې لویې توطئی د رسوا کېدو هیله وه .

علی بن سفیان ژر دننه ولاړ، زخمي له سره تر پښو په کمپل کې پټ و، د تازه وینې بوی یې احساس کړ، د زخمي له مخ نه یې کمپله لرې کړه، نو دومره په وېره ترې شاته راغی، لکه هغه چې زخمي نه ښامار وي ،له هماغه ځایه یې بهر ولاړ پیره دار ته غږ وکړه څوکېدار په منډه راغی علی بن سفیان ورته د زخمي مخ وښوده، پوښتنه یې وکړهو دا خو هغه شپېنی څوکیدار نه دی؟ د نوي څوکیدار څېره له وېرې ژېړ واوښته او په ژړغوني آواز یې وویل. همدا و، په دې بستر کې څنګه ویده شوی دی ؟

علی بن سفیان ورته وویل : ویده نه دی، وژل شوی دی !

هغه کمپله پورته او لرې کړه، بستره په وینو سره وه، هغه زخمي نه و بلکې د شپې له خوا څوکیدار و.

علی بن سفیان وکتل د مړی له زړه سره نږدې د خنجر دوه زخمونه وو، د چرسیانو د ډلې زخمي غایب و، علی بن سفیان په کوټه، حویلی په غور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره وکتله، هیچیری هم د وینو څاڅکي ونه لیدل شول، د دې نه څرګندېدله چې څوکیدار یې ژوندی راوستی د زخمي پر بستره یې څملولی او بیا یې په خنجر باندې وهلی دی، ځېز کولو او وهلو ته یې پرېښی نه دی، کنه نو د وینې څاڅکی به خواره وو، چې کله یې ساه ختلې کمپله یې پرې هواره کړې ده، او وژونکیو زخمي له ځانه سره بیولی دی، او خور یې هم ورسره بیولې ده، داسې څرګندېده چې د زخمي په تښتولو کې یې خور هم مرسته کړې ده، هغه ځوانه او ښکلې نجلی وه هغې به څوکیدار غولولی وي، د نجلۍ ملګریو به بیا په ناخبرۍ کې نیولی وي، علی بن سفیان پر خپله غلطۍ افسوس وکړ، چې د زخمي څلورو ملګریو ته له هغه سره د لیدلو وخت ورکړ، هغوی ویلی وو چې د زخمي د تره او ترور زامن دي، هغوی دننه ورغلي او لیدلی یې و، چې د دې ځای پیره او ساتنه څه ډول ده؟ د هغه خور ته هم دلته د اوسېدو اجازه ورکول په کار نه وو، هغوی دا خبره هم باوري کړې ننه وه چې هغه به ګوندی په رښتیا د زخمي خور وي، او یا د قاتلانو ډلې ملګرې.

علی بن سفیان په قهر شو او پر خپله سهوه پښېمانه هم، خو هغه پخپل زړه کې د زخمي او د هغه د ملګریو دومره بریالۍ تېښته وستایله، د علی بن سفیان په څېر هوښیار سړي تېروېستل څه آسان کار نه وو، هغو څلور کسو هم دوکه ورکړې وه، هغه له نوي پیره دار نه څه پوښتنې وکړې، هغه ورته وویل چې تر دې د مخه یې د شپې هم پیره کړې ده، هغه وویل چې نجلۍ یې له جراح سره د هغه کور ته په ورتلو او شپې ناوخته به بېرته راتللو لیدلې ده له دې نه له علی بن سفیان سره شک پیدا شو چې نجلې جراح هم د خپل حسن او ځوانی په جالی کې ګېر کړی و، علی څوکیدار ته وویل چې په منډه ولاړ شه او جراح راوله، د څوکیدار له تللو وروسته هغه د پټې نښې په لټون کې اخته شو، بهر ولاړ ځمکه یې وکتله، د پښو نښې یې ولیدلې، خو نښو له هغه سره مرسته نه کوله، زخمي خو په ښار کې پټیدای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شو، يوه لاره پاتې وه، چې د زخمي پر کلي (له کومه ځايه چې د هغه خور راوستل شوې وه) حمله وکړای شي، خو هغه کلی ډېر لرې و.

څوکيدار بېرته راغی وې ويل جراح په کور کې نشته، علي بن سفيان د هغه کورته ورغی، ملازم يې وويل چې جراح د شپې ناوخته له يوې نجلۍ سره وتلی وو بيا بېرته رانغی، د نجلۍ په باب د جراح نوکر وويل چې تردې د مخه هم ورسره راغلې وه، او دواړه تر ډېره وخته دننه ناست وو، د علي بن سفيان باور راغی چې جراح هم د زخمي په تېښتولو کې شريک دی، او دا د نجلۍ د ښکلا کمال دی، علي بن سفيان د خپلې ادارې مامورين راوه غوښتل او هغوی ته يې د زخمي د تښتولو په باب وويل، هغوی ټول يوېې او بلې خواته خپاره شول، په يو ځای کې يې د ډېرو آسونو د سومانو نښې وليدې، د شاو خوا اوسيدونکيو درې څلورو کسانو وويل چې د شپې يې د ډېرو آسونو د ځغاستې غږونه اورېدلي دي، د استخباراتو مامورين د آسونو د سومانو په تعقيب پسې له ښاره ووتل، خو مخکې تلل بيکاره وو، د شپې د ځغاستونکيو آسونو د سومانو په تعقيب پسې د ورځې تلل بېکاره وو، هغوی ته همدومره پته ولګېده چې تېښتوونکي دې لوري ته تللي دي، د علي بن سفيان له پاره يوازې دا کار پاتې و، چې د مصر سر پرست امير تقي الدين ته اطلاع ورکړي، چې د چرسيانو د ډلې زخمي د هغه ملګريو تېښتولی دی، له هغه سره دا فکر هم پيدا شو، چې زخمي چې کومې د راز خبرې کړې وې هغه هم بې بنسټه وې، او هغه د خپل ځان خلاصولو او د تېښتې د وخت ميندلو له پاره دا کار کړی و. هغه سلطان صلاح الدين ايوبي او علي بن سفيان هم غولولي وو.

نيمه ورځ تېره شوې وه، چې علي بن سفيان تقي الدين ته د خبر ورکولو له پاره ورغی، هغه مهال د هغه زخمي بندي چې د پورته کېدلو توان يې هم نه لاره له قاهرې نه لرې يوه ويجاړ ځای ته رسول شوی و، خو هغه ژوندی نه و، د جراح لاس او پښې تړلي وو او هغه پر يوه آس د بې روحه څيز په څېر پروت و، د هغه پښې د آس پر شا يوې خواته خو تنه او سر يې بلې خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوړند وو، تو له شپه یې هغه په همدې حالت کې وړی و، د سهار خړه لا رڼا شوې نه و، چې کله آسونه ودرول شول، د جراح پر سترګو پټۍ وتړلې شوې هغه د پټیو تړونکی سړی ونه لیدی شو، ځکه چې سر یې خوړند و، له پټۍ تړلو وروسته یې پښې پرانستل شوې، او هغه یې پر آس کښېناوه، لاسونه یې تړلي وو، شاته یې یو سړی پر آس سپور شو، او آسونه تر لږ آرام وروسته بیا روان شول، هغه ته همدومره معلومه شوې وه چې یو څو نور آسونه ورپسې را روان دي، او سپاره یې په کرار کرار خبرې اترې کوي، آسونه روان روان وو او لمر راپورته کېده، بیا جراح احساس کړه چې آسوه پر لوړه خیژي، په لږه لږه فاصله کې ښي او کیڼ لوري ته ګرځی راګرځی او بیا مخ په کښته ځي، هغه اټکل کاوه، چې دا سیمه لوړه ژوره ده.

ډېر وخت وروسته چې کله ټکنده غرمه شوه، هغوی ته له وروسته نه آوازونه وشول، چې دا ترې څرګندېده چې کوم سپور له آس نه راپرېوتی دی ، د هغه آس هم ودرول شو او شاته وګرځول شو، هغه بیا دپخوا په شان غږونه واورېدل، پورته یې کړی... سیوري ته یې یوسی، بې هوښه شوی دی، اوه خدایا! له ده نه خو وینې بهیږي ؟ دا یې د شارجا ترهېدلی غږ واورېده. د جراح سترګې او لاسونه پرانیزی، چې پټۍ پری بنده کړي، که نه نو زما ورور به مړ شي، دا د چرسیانو د ډلې زخمي و چې له آس نه پرېوتی وو تو له شپه د آس له سپرلۍ او ځغاستی له امله یې د ګېډی زخم خلاص شوی و، او له زخم نه یې هم وینه روانه وه هغه د رد زغامه خو وینه یې روانه وه په اخر کې چې هغه ځای ته راورسېده وینه ترې نوره هم زیاته وبهیده، چې بې هوښه شو او له آس نه راپرېووت ، هغه یې پورته او د یوه کمره سیوري ته یې وه رساوه، په خوله کې یې ورته اوبه واچولې، خو اوبه یې له ستوني تېری نه شوي، جامې یې په وینو لمدی شوی وی.

د جراح سترګې پرانستل شوې او ورته وویل شول، چې اخوا دیخوا به نه ګوري، هغه په خپل نس د خنجر څوکه احساس کړه، له ځان نه یې مخکې روان کړ د کمره سیوري ته زخمي پروت و او شارجا ورسره ناسته وه، هغې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ته وویل: د خدای له پاره زما ورور وژغوره جراح تر هر څه رومبی د زخمي په نبض لاس کېښود، هغه ته امر شوی و، چې یو خوا بل خوا به نه ګوري، هغه ناست و، او د زخمي نبض یې کوت، د هغه په نس کې د خنجر څوکه چوخېده، د ټپی نبض یې چې احساس کړ، ناڅاپه پاڅېده او شاته وګرځېده، د هغه مخې ته څلور کسه ولاړ وو، چې مخونه یې په تورو نقابونو کې پټ وو، یوازې سترګې یې ښکارېدې، د یوه په لاس کې خنجر وو جراح په غوسه وویل: په تاسې ټولو دې د الله لعنت وي، تاسې دی د ژغورنې په ځای وواژه تاسې ټول د ده قاتلان یې، دا خو مړ دی، مونږ دی په کټ کې هم نه ښورا وه او تاسې پر آس کېښناوه را مو ووست، د ده زخم خلاص شوی دی، او د بدن ټوله وینه یې ضایع شوې ده.

شارجا د ورور پر مړي ورپرېوته او په چیغو چیغو یې وژړل. په نقابونو کې پټ مخیو سړیو د جراح پر سترګو پټی وتړله او له هغه ځایه یې یو څه لرې بوته، مړی یې پر آس واچوه او قافله بیا روانه شوه، جراح د شارجا سورې کړیکې او ژړا فریاد اورېده، له جراح سره پر آس چې کوم سپور و، هغه ته جراح وویل دا زخمي بیخي رغېده، خو تاسې هغه وواژه هغه ته هیڅ سزا نه ورکول کېده، سپاره وویل: مونږ هغه د ژوندي پاتې کېدو له پاره راوستی نه و، مونږ په اصل کې هغه راز راتېښتولی دی، چې دې زخمي سره و، د ده په مړینه زمونږ هیڅ غم نشته، مونږ خوښ یو چې ته او ستاسې حکومت له دې راز نه ناخبره واست چې د ده په سینه کې و.

جراح پوښتنه وکړه نو تاسې ماته د کوم جرم سزا راکوی؟

سپاره ځواب ورکړ: مونږ به تا د پیغمبرانو په څېر ساتو، په تا به تود باد هم نه لګیږي، مونږ ته د دې له پاره راوستی وې، چې که په لاره کې زخمي په تکلیف شي، نو ته به یې مرهم پټی کوې، خو مونږ دا فکر ونه کړ چې له تا سره خو نه درمل شته او نه مرهم، ستا د راتښتولو دویم لامل دا و، چې مونږ دا نجلۍ هم له ځان سره راوستل غوښتل، که مونږ دا راوستلی وای، نو ته چې له دې سره وې، زمونږ پسې به دې ټول پوځ راوېښ کړی و، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ستا راتښتول هم ضروري وو، دریم دا چې مونږ یوه جراح ته اړتیا لرو، تابه مونږ له ځان سره ساتو.

جراح ووېل: زه به د داسې کوم سړی علاج ونه کړم چې زما د حکومت مخالف وي، تاسې ټول د فاطمیانو صلیبیانو او سوډانیانو دوستان یاست او د همغوی په اشاره د اسلامي حکومت پر خلاف ورانکاري کوي. زه به له تاسې سره هیڅ مرسته ونه کړی شم.

سپاره ووېل: بیا خو به ته ووژل شې، جراح ووېل: مرګ به زما له پاره غوره وي. سپاره ځواب ورکړ چې بیا خو به مونږ له تاسره هماغه رویه کوو، چې ستا لپاره به ښه نه وي، بیا به ته زمونږ هر امر منې، خو زه درته وایم چې د بدې رویې نوبت به نه راځی، تا د صلاح الدین ایوبي پادشاهي لیدلې ده، زمونږ پادشاهي به هم وګورې، نو پخپله به ووایې چې زه همدلته اوسېږم، دا خو جنت دی که تا زمونږ له جنت نه انکار وکړ، بیا به درته خپل جهنم وښیو.

آسونه روان وو، د جراح پر سترګو پټی تړلې وې، د پټی په تیاره کې یې د خپلې راتلونکې د لیدو کوښښ کاوه، د تېښتې په پلانونو یې هم سوچ کاوه، بیا بیا به یې د شارجا فکر په مغزو کې ګرځېده، خو هغه به چې فکر وکړ چې دا جنی هم د دغې ډلې ملګرې ده نو نهیلې به شو، چې له هغه سره به هیڅ مرسته ونه کړای شي.

***

د هغوی سفر دومره اوږد نه و، خو د سرحدي ټولیو او د هغوی د ګزمو له وېرې د مجرمانو دغه قافله په بې لارېو پټه او ډېره لرې راتاوه شوې وه، له ماښام وروسته هم روان وو او شپه تېرېده، د نیمې شپې نه لږ د مخه دغه کاروان ودرېده، جراح یې له آس نه راکوز کړ او لاسونه یې پرانستل، څرنګه چې تیاره وه نو ځکه یې د هغه له سترګو پټی هم لرې کړ هغه ته د خوراک لپاره هم څه ورکړل شول، اوبه یې پرې وڅښلې او تر دې وروسته یې پرې لاس او پښې بیا وتړل، او د ویده کېدلو یې ورته ووېل: سپاره ستړي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي وو، هغوی د دوه نیمو شپو راسې ویښ وو، وغزېدل او ویده شول، له آسونو یې زینونه هم لرې کړل او لږ لږ یې وتړل، د جراح د تېښتې هیڅ امکان نه و، هغه تړلی ویده شو.

لږه شیبه وروسته یې سترګې وغړېدې، پوه شو چې د روانېدو له پاره یې راوښوي، خو چا د هغه د پښو رسۍ پرانستلې، هغه غلی پروت و، مرګ ته هم تیار و، د هغه دا هیله وه، چې هغوی به یې وژني او غورځوي به یې خو د پښو د رسۍ له پرانستلو وروسته یې چې د لاسونو پرانستل پیل شول، نو پرانستونکي د جراح په غوږ کې وویل: ما په دوه آسونو باندې زینونه تړلي دي، غلی زما پسې راځه! زه له تاسره ځم هغوی د بې هوشۍ په خوب ویده شوي دي دا د شارجا غږ و.

جراح په کراره پورته شو او په شارجا پسې روان شو، په شګو کې د مزل پر وخت د پښو غږ نه پورته کېږي، څو قدمه وړاندې دوه آسونه ولاړ وو، پر یوه شارجا سپره شوه، او بل باندې جراح سپور شو، شارجا وویل : څنګه ته پر آس ښې او کیڼ لوری ته په ګرځولو خو پوهېږې ؟جراح له ځواب ورکولو پرته آس پونده کړ، د شارجا آس هم ورسره په ځغاسته شو، د آسونو د ځغاستې پر وخت شارجا جراح ته وویل، زما پسې راځه! زه پر لار بلده یم، په تیاره کې زما نه مه جلا کېږه .

د ځغاستې په حال کې د آسونو ځوږ تېښتوونکي راویښ کړل خو تعقیبول یې آسان نه وو، هغوی لومړی باید لیدلی وای چې دا د چا آسونه دي؟ له هغوی سره د شارجا د تېښتې وېره نه وه، په دې خبرنه کې یو څه وخت تېر شو، چې هغوی څوک وو؟ او څه وخت وروسته به ورته معلومه شوې وي، چې شارجا او جراح وتښتېدل، بیا به هغوی آسونه زین کول، په دې کې به دومره وخت لګېدلی وی چې تېښتېدونکی دوه دوه نیم میله وړاندې تللي وو، .... شارجا او جراح بیا بیا شاته کتل، د آوازونو د اورېدو کوښښ یې هم کاوه، د هغوی باور راغی چې څوک ورپسې نه راځي، هغوی لاتر دې دمه د آسونو د وروکولو خطره پر سر اخیستلای نه شوه، نو ځکه هماغسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چار ګامو روان وو، بلاخره داسې ځای ته ورسېدل چې آسونه پخپله ورو شول، خو هغوی ډېر لرې تللي وو جراح شارجا ته وویل دلته به خامخا کوم ځای کې د سرحدي ګزمې سپاهیان وي، خو هغه ته پته نه وه چې کوم ځای به وي، شارجا ته هم څه پته نه وه، هغې جراح ته وویل چې هغوی د ګزمه سپاهیانو له وېرې په لرې او شاړو لار تللي وو، کنه نو د هغې کلی لرې نه وو هغې جراح ته ډاډ ورکړ چې قاهرې ته په صحیح لاره روان دي او قاهره لرې نه ده.

سبا ورځ به د غرمې مهال و چې علی بن سفیان د مصر د سر پرست امیر تقی الدین سره ناست و، تقی الدین ویل زه په دې حیران نه یم چې ستاسې په خبر ازمیېل شوی حاکم دا غلطي کړې، چې یوی شکمنی نجلۍ ته مو له مجرم زخمي سره د اوسېدو اجازه ورکړې او څلور شکمن کسان مو زخمي ته وروستلی دي، زه په دې حیران یم چې دا ډله دومره منظمه او زړوره ده چې زخمي یې وتښتاوه پیردار یې وواژه او بیا یې د زخمي مجرم په بستره کې واچا وه دا یو منظم پروګرام او ترتیب شوی جرم دی.

علی بن سفیان وویل: زه ګومان کوم چې دغه کار جراح او نجلۍ په آسانه کړی دی، په دې کار کې هم زمونږ د قوم د همدغه کمزورۍ اغېز څرګندېږي، چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې تل له امله خفه وي او وایي چې د دولت او ښځه نشه به اسلامي امت ډوب کړي، جراح خو ما نیک عمله انسان ګاڼه، خو یوی جلۍ هغه ړوند کړو په هر حال د زخمی بندي د کلی پته معلومه ده، ما ورپسی یو ټولی عسکر لیږلي دي.

تقی الدین پوښتنه وکړه په سویل لویدیزو سیمو کې چې زمونږ بندي د کومو کنډرو یادونه کړې وه، د هغې په باب تاسې څه کول غواړی؟ علی بن سفیان ځواب ورکړ، زه ګومان کوم چې هغه دروغ ویلي وو، هغه د خپل خلاصون له پاره دغه بې بنسټه کیسه جوړه کړې وه خو بیا به هم استخبارات د هغې سیمې په باب معلومات راټول کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی لا په دې مسئله خبرې کولې، چې په دروازه کې ولاړ پیره دار راغی او داسې خبر یې راووړ، چې هغوی دواړه یې حیران کړل هغوی یو بل ته وکتل، داسې ښکارېدل لکه هغوی چې له خبرو معزور وي. علی بن سفیان پاڅید وې ویل، بل څوک به وي، بهر ولاړ، په هغه پسې تقی الدین هم ورغی، خو هغه بل څوک نه، د هماغوی خپل جراح یې مخې ته ولاړ و، او د زخمي بندی خور هم ورسره وه، د هغوی آسونه ډېر ستمبدل، د جراح او شارجا سرونه او مخونه له دوړو او ګردونو ډک وو، شونډې یې وچې او خولې وازې پاتې، وې، علی بن سفیان ترې لږ په غوسه پوښتنه وکړه، بندي مو چېرته پرېښود؟ جراح ورته په لاس اشاره وکړه، چې مونږ لږ آرام کولو ته پرېږدی، دواړه یې دننه بوتلل، د هغوی له پاره یې اوبه او خواړه راوه غوښتل. جراح ورته په تفصیل سره وویل چې څه ډول وتښتول شول، په سفر کې زخمي بندی مړ شوو هغه ته هیڅ پته نه وه چې زخمي بندی هم راتښتول شوی دی، سبا د ورځې ورته د سفر په حال کې پته ولګېده، چې کله زخمي له آس نه راپرېووت او د زخم د خلاصېدو له امله مړ شو، جراح څه چې ډول شارجا آزاد کړ او له هغه سره راوتښتېده هغه یې هم ورته مفصل ډول وویل، شارجا هم خپلې خبرې وکړې، نو علی بن سفیان وه پوهېده، چې دا یوه بېدیانې جنی ده، کلکه او زړوره هم ده او دا دومره چالاکه نه وه، څومره چې فکر کېده، هغې وویل چې د خپل ورور په اسره او د هماغه په خاطر ژوندې وه، هغه د ورور د ژوند په خاطر مرګ ته هم تیاره وه، جراح چې په څومره اخلاص د هغې د ورور علاج وکړو له هغې نه دومره اغېز منه شوه چې د هغه مریده شوه، ماته جراح ملایکه ښکارېده په لومړي ورځ چې له هغې سره کوم څلور سړي راغلي وو هغه زمونږ هیڅ نه کېدل، هغوی زمونږ د تره او ترور زامن نه وو، هغوی د هغې ډلې سړي وو چې صلاح الدین ایوبي او د هغه لوړ پوړي چارواکي وژل غواړي، کله چې د علی بن سفیان سړي د شارجا کلی ته ورغلي وو هغه مهال دا څلور سړي په کلی کې وو، هغوی ته معلومه شوه چې د شارجا ورور زمخي او نیول شوی دی، هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره په دې نیت را روان شول چې زخمي به راتښتوي، له هغوی سره دا وېره وه چې زخمي سره کوم راز دی هغه رسوا نه شي، هغوی ته دا څرګنده وه چې خمي چېرې او په څه کار کې نیول شوی دی .

د شارجا له وینا سره سم د هغې هم دا اراده وه چې خپل ورور به راتښتوي، هغې چې له ورور سره د پاتې کېدلو کومه هیله کړې وه، له هغې نه یې دوه موخې وې، یوه یې دا چې د خپل ورور خدمت او پالنه به کوی او بله یې دا چې که وخت په لاس ورغی نو خپل ورور به تښتوي، هغه څلور سړي چې زخمي یې وکتل بېرته ستانه نه شول ، بلکې په قاهره کې پاتې وو، هغوی د شارجا د اشارې په انتظار وو، خو جراح نجلۍ ته داسې خبرې وکړې چې هغې هیڅکله اورېدلې نه وي، هغه به هر وخت له جراح سره ناسته او د هغه خبرو اورېدو ته به لېواله وه، یوه ورځ هغه د جراح کورته روانه وه نو هغې ته له هغو څلورو نه یو سړي په مخه ورغلی وه هغه شارجا ته وویلی چې د زخمي په تښتولو کې باید نور وخت تېر نه شی شارجا هغه ته وویل چې هغې خپله اراده بدله کړې ده، د هغې ورور به همدلته اوسي، هغه سړي شارجا ته وویل چې داسې ښکاری لکه چې د دماغ دی خراب شوي دی .

شارجا دا هیله نه لرله چې هغوی به دومره زړورتوب وکړی او د هغې ورور به وتښتوي، هغې ورته خپل پرېکړه واوروله چې هغه به ورسره هیڅ مرسته ونه کړي، هغه سړي ورته وویل مونږ ستا هر حرکت وینو، مونږ دا ګڼله چې تا ګوندې جراح په خپل جال کې ګېره کړی دی، خو داسې ښکاری چې ته پخپله د هغه په جال کې ګېر شوې یې. شارجا هغه وراټه، څرنګه چې د هغې دا هیله نه وه چې هغه وګړي به دومره د زړورتوب څرګندونه کوي له دې امله یې جراح ته هم څه یادونه ونه کړه چې د هغې د زخمي ورور د تښتولو خطره ده .

په هماغه شپه جراح او شارجا د هغو څلور واړو په ولکه کې راغلل، هغوی یې چې کله پر آسونو د سپرولو له پاره پورته کول، نو هغې وه لیدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پر يوه آس د هغې ورور هم په زخمي حالت کې ناست و. هغه مهال هغه يو څه خوشحاله شوه چې ورور يې آزاد کړای شوی دی، نو هغه تېښتې ته تياره شوه، خو جراح يې له هغوی سره بندي ليدل نه غوښتل، نو هغوی ته يې څکه وويل چې جراح پرېږدي! خو خبره يې وه نه منل شوه د هغه لاسونه او پښې يې وتړل، پر آس يې بار کړ، په لاره کې شارجا ته وويل شول، چې د هغې ورور يې څه ډول راوتښتاوه، هلته يوازې دوه کسه ورغلي وو، يوه يې له پيره دار نه د کومې پوښتنې په باب په خبرو مصروف کړ، بل يې د شاله لوري له غاړې نه وينو او دواړو پورته کړ او دننه يې وهوور، زخمي چې هغوی وليدل، پورته شو کښېناسته، د هغه په بستره يې پيره دار څملاوه او د هغه پر زړه يې د خنجر دوه زور گذارونه وکړل او هغه يې وواژه بيا يې پرې کمپله وغوړوله، دواړو زخمي بندي راپورته کړ او راووتل، هغوی ته دا هم معلومه وه چې شارجا د جراح په کور کې ده، هغوی وېرېدل چې شارجا به ورسره دا کارونه مني او تښتونه به ناکامه شي خو د هغې راتښتول هم له هغه ځايه ضروري وو څکه چې له هغې سره هم يو راز و، دوه سړي ورته په کمين کې ناست وو، څنګه چې جراح او شارجا هغې تنګۍ او تياره کوڅې ته ورسېدل، هغوی دواړه هم ونيول شول اود اغوا کار بريالی سرته ورسېده .

* * *

د علی بن سفيان په خبر د استخبارتو فنی ماهر کومه ازموينه کول نه غوښتلو هغه په سملاسي توګه د جراح او شارجا په خبرو باور ونه کړ، دا هم د توطئې يوه کړی کېدای شوه، هغې دواړه سره جلا کړل، او لـه هغوی نه يې پخپل انداز پوښتنې وکړې، جراح هوښيار سړی و، هغه علی بن سفيان قايل کړو چې هغه کومې خبرې کړې دي تکی په تکی صحيح دي، هغه وويل چې يو خو احساساتي ارخ دی، د دغه جلۍ شکل او صورت د هغه مرۍ خور په څېرو، څکه يې هغه خوښېده، او هغه يې خپل کورته بوتلله همو او د زخمي په کور کې به هم ورسره تر ډېره وخته ناست و، جراح وويل، چې د هغه د دې روېې نه نجلۍ دومره اغېزمنه شوه. چې هغې ورته خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځني شکونه په ځکې کېښودل، دا د هغه جلۍ دویم اړخ و چې له امله یې جراح ورته زیاته پاملرنه وکړه، نجلۍ مسلمانه وه، خو داسې ښکارېدل چې پر هغې ډېرو بهرنیو اثراتو کار کاوه، جراح د هغې له ذهن نه دغه اثرات لرې کړلو ځرنګه چې نجلۍ کلیوالي او د وروسته پاتې ذهن لرونکې وه او د لرې پرتو سیمو اوسېدونکې، نو ځکه به چې د هغې په ذهن هر څه واچول شولو هغه به یې صحیح ګڼل، د هغې له خبرو نه ځرګنده شوه، چې د هغوی په سیمه کې د اسلام خلاف تبلیغات او د صلاح الدین ایوبي پر خلاف تخریبي چارې ښې په زور او شور او پرته له کوم خنډ او بندیز روانې دي.

علي بن سفیان له شارجا سره څه خبرې ونه کړې تش له هغې نه یې پوښتنې کولې او له ځوابونو یې بیان ترتیبېده، هغې د فرعونیانو د کنډرو په باب هماغه څه وویل، چې مخکې ویل شوي دي.

هغه هم د کنډرو د هغه بزرګ سړي ګروهمنه وه، د چا په باب چې ویل کېدل چې ګناهګارانو ته نه ښکاري، او د هغه یوازې آواز اورېدل کیږي. شارجا وویل چې ورور یې په پوځ کې و، او هغه په کور کې یوازې اوسېده، هغې ته د کلي ځني خلکو ویلي وو، چې هغه دې کنډرو ته ورشي، ځکه چې د هغه انسان پیغلې نجونې ډېرې خوښېږي، شارجا د علي بن سفیان د پوښتنو په ځواب کې دا هم وویل چې د هغوی د کلي درې ښکلې پیغلې د کنډرو هغه بزرګ ته ورغلې وې چې بیا بېرته رانغلې، یو ځلې د هغې ورور کلي ته راغلی و، شارجا له هغه پوښتلي وو، چې کنډرو ته ورشي او که نه؟ ورور یې هغه منعه کړې وه شارجا په ښه ډول ونه ویلای شول، خو دا پته وه لګېده چې د مصر په سویل لویدیزو سیمو کې کاروانه روان دي، نجلۍ د جراح په باب وویل، چې که هغه یې کلي ته هم بیولی وای او بندي کړی یې وای، نو له هغې ځایه به یې هم د خپل سر په بیه را خلاص کړی وکله چې د هغې ورور مړ شو نو کلي ته د تللو اراده یې هم پرېښوده، او عزم یې وکړ چې جراح به له دې ځایه آزادوي، هغه ځلورو مجرمانو شارجا خپله ملګرې ګڼله، خو جراح هغې ته ویلي وو، چې هغوی د الله تعالی ډېر لوی مجرمان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، هغې ته دا هم معلومه شوې وه، چې د هغې له وررور سره يې هيڅ همدردي نه وه بلکې له هغه راز سره يې کار وو چې له هغه سره ؤ نو ځکه هغوی وواژه .

علی بن سفيان له هغې نه پوښتنه وکړه چې اوس هغه څه کول غواړي او د خپل ځان په باب يې څه فکر کړی دی؟ هغې ځواب ورکړ، چې خپل ټول ژوند به د جراح په قدمونو کې تېر کړی او که جراح هغې ته ووايي چې اور ته ودانګه، نو اور ته به ودانګي، هغه دې خبرې ته تياره شوه چې تر کنډرو پورې به د ورتلونکيو لارښوونه هم وکړي او د خپلې سيمې هر هغه سړي به په ګوته او ونيسي چې د مصر د حکومت پر خلاف کار کوي.

د علی بن سفيان په مشوره د پوځ او اعلی حاکمانو غونډه راوغوښتل شوه، او حالات د تقی الدين مخې ته وړاندی کړای شول د ټولو دا فکر و، چې تقی الدين نوی نوی مصر ته راغلی دی او د لومړی ځل له پاره دومره درونډ مسئووليت ورته سپارل شوی دی، نو ځکه به هغه په احتياط سره پرېکړې کوي، او کېدای شي چې له کومې خطرې سره مخ کېدل ونه غواړي، په غونډه کې زياتره چارواکو پر دې خبره اتفاق وکړ چې ښکاره معلومه ده چې لری او پراخه سيمه زياتره وګړي بې لارې کړای شوي دي، نو ځکه دې د دغو خلکو پر خلاف پوځي عمليات نه کيږي، مسئله دا وه چې د کنډرو دننه چې کوم حالات معلوم کړای شوي وو، له هغو نه څرګنديدله چې هلته يوه نوې عقيده را منځته شوې چې هغو خلکو منلی هم ده، نو ځکه به دغه وګړي پر خپل عبادت ځای پوځي يرغل ونه زغملای شي، د دې حل دا وړاندې کړای شو، چې دغی سيمې ته دې مسلمان معلمان، عالمان او پوهان ولېږل شي چې خلک سمی لارې ته راوبولي، د هغوی احساسات دې نه مجروح کوي .

تقی الدين وويل: د دې مقصد خو دا دی، چې تاسې له انسانانو ويرېږی او ستاسې په زړونو کې د الله جل جلاله او رسول اکرم صلی الله عليه وسلم مينه نشته چې دوی د يوه رښتوني دين سپکاوی کيږي، زه د مصر امير او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلی قوماندان ته د خبر ورکولو اجازه نه ورکوم، تاسې نه پوهیږې چې هغه په فلسطین کې له څومره څواکمن دښمن سره په مقابله اخته دی، تاسې هغه ته دا ثابتول غواړې چې مونږ تول دری څلور زره بې لاری شویو انسانانو او د اسلام د دین له دښمنانو څخه ویرېږو، زه د نیغی او مستقیمی سختې او کوټلې حملې قایل یم.

یو مرستیال قوماندان وویل: محترما! بې ادبي دي معاف وي. صلیبیان پر مونږ تور لګوي چې اسلام د تورې په زورخپور شوی دی، مونږ د دغه تور عملی تردید کول غواړو، مونږ به له ځانونو سره د مینې او محبت پیغام یوسو، تقی الدین ورته په ټوکه کې وویل نو بیا مز.تر ملا تورې ولې تړلې دي؟، په دې پوځ دومره لګښتونه ولې کیږي؟ آیا تر دې به دا غوره نه وي چې مونږ لښکرې رخصت کړو او وسلې په نیل سیند کې واچوو، د تبلیغیانو یوه ډله جوړه کړو ،د ملنګانو او مسافرو په څېر کلی په کلي وګرځو؟ تقی الدین دا په احساساتی انداز وویل: که د الله جل جلاله او پیغمبر صلی الله علیه وسلم د پیغام پر خلاف صلیبیانو تورې را ایستلې وي، نو بیا خو به د مسلمانانو تورې په تېکو کې نه پاتې کېږي، او چې کله د مسلمان توره له تیکی راووځي، نو هر هغه سر به له تنې جدا کوي، چې د اسلام د مبارکې کلمې لا اله الا الله محمد رسول الله له منلو انکار کوي، هره هغه ژبه به پرې کوي، چې حق کلمی ته دروغ وایې صلیبیان که دا تور لګوي چې مونږ اسلام د تورې په زور خپور کړی دی، نو زه له هغوی نه معافی غوښتنې ته تیار نه یم، اسلامي سلطنت ولې کمزوری کیږي؟ پخپله مسلمان ولې د اسلام دښمن کیږي؟ یوازې د دې له پاره چې صلیبیانو د ښځو ، شرابو او د زرو او مرغلرو او د واک او اقتدار حرص او هوس په وسیله د مسلمانانو تورې زنګ وهلی، هغوی پر مونږ باندې د جنګ خوښونې او ظلم او تیرې تورونه لګوي، زمونږ د جنګیالیتوب روایات ختمول غواړي، ځکه چې هغوی د جګړې لویه زمونږ نه ورای نه شي، د هغوی د وچې لښکرې او سمندري بېړۍ ناکامې شوې دي، اوس زمونږ په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځ کې ورانکاري کوي، د الله جل جلاله د رښتیني دین جرړې غوڅوي، او تاسې وایي چې د هغوی پر خلاف تورو ته لاس مه وروړی.

دوستانو! په غور سره واورئ چې صلیبیان او ستاسې نور دښمنان له تاسې نه د دوستۍ په پلمه توري اخیستل غواړي د شا له لوري ستاسې وهل او ودرول غواړي د هغوي دا اصول یوه غولونه ده چې که څوک تاسې ته په یو مخ څپېړه درکړي نو تاسې ورته بل لوری ورمخ کړئ، آیا له تاسې نه کوم یوه ته څرګنده نه ده چې په کرک کې هغوي له مسلمانانو سره څه کوي؟ آیا تاسې په شوبک کې د مسلمانانو بېکار کمپونه لیدلي نه دي؟ هلته یې څومره مسلمانی بیبیانې بې پردې کړي، هغه مو اورېدلي نه دي؟ چې په نیول شوی فلسطین کې مسلمانان د وېرې ترهې، بې پتی او مظلومیت ژوند تېروي، صلیبیانو د مسلمانانو له کاروانونو لوټي او ښځې تښتوي، او تاسې وایي چې د اسلام په نامه توره پورته کول جرم دی، که دا ګناه وي نو زه پرې نه شرمېږم.

د صلیبیانو تورې د بې وسې مسلمانانو سرونه پرې کوي، یوازې په دې خاطر چې له الله جل جلاله سره مینه لري، د صلیب او بوتانو عبادت نه کوي، ستاسې تورې هغه مهال د لاسونه غورځېدل په کار دي، چې مخې ته مو بې وسې او بې وسلې انسانان وي او هغوی ته الهی پیغام رسیدلی نه وي، مونږ باید د دې اصولو منونکي نه اوسو، چې د خلکو پر احساساتو حمله و کړو، ما لیدلي دي چې په عربو کې ډېر کوچني کوچني واکمنان او نا اهله امیران د خلکو د خوښۍ له پاره ډېر په زړه پورې کلمات کاروي، د هغوی غلط احساسات او ولولې نورې هم راپاروي او هغوی خوښ ساتي، چې خلک هغوی له مزو چړچو او غیر اسلامي ژوند دود څخه منع نه کړای شي، د دغو امیرانو د کار طریقه دا ده چې هغوی د څټمیسنو(چا پلوسانو) یوه ډله پیدا کړې، چې د هغوی هر غږ ته لبیک وایي، او همدغه وګړي په خلکو کې ګرځي، دا ثابتوي چې د هغوی امیر څه ویلي دي، هغه د الله تعالی آواز دی، چې نتیجه یې داده چې د الله جل جلاله بنده ګان د بد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارو او عیاشو انسانانو غلامان کیږي او قوم په حاکم او محکوم ویشل کیږي. . . مونږ ګورو چې دښمن زمونږ جرړې غوڅوي، او زمونږ د قوم یوه برخه د کفر په تیارو کې ننباسي، که مونږ کوتکی تګلاره ونه ټاکله، نو مطلب به یې دا وی، چې مونږ د کفر ملاتړ کوو، ماته می ورور صلاح الدین ایوبي ویلي وو چې خیانت او غداري د مسلم امت یو دود ګرځیدلی ، خو زه دا هم ګورم، چې داسې یو دود هم پیل شوی چې یوه ډله به حکومت کوی او نور به یې تر لاس لاندې محکوم وي، واکمن ټولی به د قوم خزانه په شرابو بهوي او ملت به یو ګوټ اوبو ته تږی وي، زما ورور صحیح ویلي وو، چې مونږ باید د ملت او دین اینده په نظر کې ونیسو، مونږ باید پخپل ملت کې د عزت او عمل لوړوالی پیدا کړو، راتلونکی نسلونه به زمونږ له قبرونو څواب غواړي د دغه مرام له پاره باید له داسې چارو ځانونه ونه ژغورو چې د دین او هیواد له پاره ګټور نه وي، که دغه په حقه ګامو ته د قوم د څوکسو له پاره ګټور نه وي، نو مونږ یې باید هیڅ پروا ونه کړو. مونږ د مسلمان امت ګټه او عزت او څو کسو د خوښۍ له پاره قربانولای نه شوو مونږ د خپل هیواد یوه لویه برخه یوازې د دې له پاره د ورانکارۍ په جال کې ګیر پرېښودلای نه شو، چې هلته ګواکې د خلکو احساساتو ته زیان رسیږي، تاسې ګوری چې د هغه ځای خلک ساده او ناپوه دي، هغوی خپل هغه مسلمان ورونه چې د قبیلو سرداران او مذهبی مشران دي، د دښمن سره د سازش په نتیجه کې بې لارې کوی .

په غونډه کې د هیچا هم دا هیله نه وه چې د تقی الدین عکس العمل او غبرګون بهه دومره سخت او پرېکړه به یې کوټلې وي هغه چې کوم دلایل وړاندې کړل، د هغې پر خلاف په چاکې د دې جرئت نه و چې مخالفت خو لاڅه چې وړاندیز یې هم وکړی هغه وویل : په مصر کې چې کوم پوځ دی یا له محاذه راغلی دی او تردې د مخه هم جنګېدلی دی، د دغه پوځ دې پنځه سوه آس سپاره، دوه سوه اوښ سپاره او پنځه سوه پیاده نن مابنام د سیمې په لور وه لېږل شي چېرې چې شکمنی کنډرې دي، دغه پوځ به له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې سیمې دومره لرې اوسي، چې که اړتیا پېښه شي په سملاسي توګه کلابندي وکړای شي، له ما سره چې له دمشق نه کوم دوه سوه کسه سپاره راغلي دي، هغوی به کنډرو ته دننه ورځي حمله به کوي، یو چریکي ګروپ به کنډرو ته دننه ورځي او دوه سوه سپاره به کنډري کلا بند کوي که له بهر نه حمله وشوه، نو د پوځ زیاته برخه به یې مقابله کوي او کلا بندي به نوره هم راتنګوي، په دې عملیاتو کې دې پوځ ته په کلکه وویل شي، چې له بې وسلې خلکو سره به څه کار نه لري.

تر دې پرېکړې وروسته په سملاسي توګه پوځي حاکمان د لېږد، حملې، کلا بندۍ او نورو پلانونو په جوړولو لګولې شي شو.

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي د مصر له حالاتو ناخبره د کرک او شوبک د کلا ګانو تر منځ په یوه پراخه بیدیا کې چېرې چې شګلنې غونډۍ، خوړونه او لوی لوی ګټان هم وو او ځای ځای اوبه او پرېمانه سیوري هم زیات وو، د صلیبیانو د نوي جنګي پلان سره د خپل پوځ صفونه ترتیبول، د استخباراتو مامورینو هغه ته ویلي وو، چې صلیبیان به له دوه چنده ځواک سره چې زیاتره سپاهیان به یې زغرې لرونکي وي، له کلا نه بهر راووځي او حمله به کوي، دغه پوځ به د سلطان صلاح الدین ایوبي مجاهدین په مخامخ جګړه کې مصروفوي او نور به یې د شا له لورې یرغل راوړي، سلطان صلاح الدین ایوبي خپل پوځ تر لرې لرې واټن پورې خپور کړو تر هر څه رومبی یې دا کارو کړ، چې هر ځای اوبه او سیوري وو، هغه یې ونیول، د دغو ځایونو د دفاع له پاره یې د غشو کمانونو لرونکي غشي ویشتونکي ولېږل، د هغوی غشي تر لرې ځایه رسېدل، هلته یې منجنیقو[1] نه هم ولګولو چې د اور ګولۍ یې ویشتلې، دا کار یې څکه کړی و، چې دښمن

---

[1] - منجنیق یوه لرګینه دستګاه وه چې د میچینو غزی په شان د اور پنډوسکې پر ویشتلې کېدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو راونه رسیږي، لوري څوکې او غونډۍ یې هم نیولې وې، سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو عسکري ټولیو ته امر کړی و، چې که دښمن حمله وکړه تاسې نور هم خپاره شئ چې دښمن په خپرېدلو مجبور کړئ.
سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ داسې ترتیب کړ، چې دښمن دا پرېکړه ونه کړای شي چې د مسلمانانو د پوځ اړخ کوم او وروستۍ برخه یې کومه ده.
سلطان صلاح الدین ایوبي د خپل پوځ یوه غټه برخه محفوظه وساتله، یوه برخه یې داسې په حرکت کې وساتله، چې هر ځای اسلامي پوځ ته د کومک اړتیا وي، دوی مرسته ور رسولای شي، د هغه تر ټولو خطرناکه وسله د هغه چریکي ګروپونه وو، او تر دوی زیات خطرناک یې استخباراتي نظام و، چې هغه ته یې د صلیبیانو د هر حرکت خبر ورکاوه، سلطان صلاح الدین ایوبي د شوبک کلا نیولې وه د صلیبیانو په پلان کې دا هم وو، که حالات یې په ګټه وو نو شوبک به هم کلا بندوي او نیسي. هغوي هیله لرله چې د هغوی دومره زیاتې لښکرې به د سلطان صلاح الدین ایوبي لږ شمېر پوځ په بیدیا کې له منځه یوسي. یا به یې دومره کمزوري کړي چې شوبک ته به له بهر نه مرسته ونه رسولی شي، د دغه پلان له مخې سلطان صلاح الدین ایوبي د شوبک کلا هغه برخه چې صلیبي پوځ پرې حمله کولای شوه تشه پرېښوده، هغه د صلیبیانو له پاره موقع ورکړه چې صلیبیان د دغه ځای په تش لیدلو پر سوبک کلا حمله وکړي، هغې لوري ته یې د پېرې څوکۍ هم لږې کړې او تر لږې لږې ځایه یې سیمه خالي پرېښوده.
صلیبي جاسوسانو په سملاسي کرک کلا ته خبر ورکړ چې سلطان صلاح الدین ایوبي له صلیبیانو سره د جنګېدلو له پاره خپل پوځ له شوبک نه لرې راټول کړی دی، او د شوبک کلا لاره پاکه شوې ده، صلیبیانو په سملاسي توګه هغه پوځ چې پر سلطان صلاح الدین ایوبي یې مخامخ حمله کوله، امر وکړ چې لاره بدله او د شوبک په لوري ولاړ شي لکه چې دغه پوځ هغې لوري ته وګرځېده، د دې پوځ پسې د رسد د زخیرو کاروان روان و، دغه پوځ چې کله د شوبک څلور هیلۍ ته ورسېده، نو وه درول شو، دا د دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځ مهاليز پراو و، د رسد د آسونو رهړې، اوښان او کچرې د زرونو په شمېر را روان وو، هغوی ته هېڅ خطره نه وه، ځکه چې د مسلمانانو د پوځ تر لرې لرې ځايونو پورې نوم او نښان نه و، صليبي واکمن ډېر خوښ وو، هغوی د شويک کلا د خپلو قدمونو لاندې ليدله خو د شپې له خوا هغوی د شا لورې ته آسمان تک سور وه ليده، د اور لمبی دومره لوړې وې چې د دومره لرې نه هم ښکاريدې. صليبيانو آسونه وځغلول، چېرې چې اور لګېدلی و، هلته د دوی د رسد وسايل وو، هلته يې پخپل سر منډې وهونکې آسونه او بې مهاره اوښان يو خوا بل خوا د ځغاستې په حال کې وه ليدل.

دا تباهي د سلطان صلاح الدين ايوبي يوه چريکي ګروپ جوړه کړې وه، په رسد کې د آسونو او اوښانو له پاره وچ واښه وواو په سلونو رهړو بار وو، هغه يې د رسد د کمپ څلورو خواو ته د رولي وو، صلبيان په تېرو تنه اخته وو هغوی ته پته ونه وه چې سلطان صلاح الدين ايوبي يې د هر حرکت څارنه کوي، د شپې چې کله د کيمپ وکړې ويده شول، نو مسلمان چريکان پر اوښانو ورغلل او د وښو پر انبارونو يې اورين غشې وه اورول، وښو فوراً اور واخيست، په لږه شېبه کې ټول کمپ د اور په لمبو کې راګېر شو، په اور کې راګېر انسانان د ځانونو ژرغورنې له پاره يو خوا بل څو ځغاستل، چې زياتره يې د غشيو خوراک شولو کومو څارويو چې رسۍ شکولی شوی، هغه وتښتېدلو او چې کومو ونه شکولی شوی هغه ژوندي وسوځېدل تر لرې لرې ځايه يې کمپ په جهنم بدل شوو چريکانو زيات شمېر آسونه او اوښان ونيول او بېرته ولاړل.

د سهار تر رڼا وروسته چې د صليبي پوځ قوماندانان هلته ورغلل، هيڅ شی‌هم بچ پاتې شوي نه وو، د هغوی د يوې مياشتې ذخيره له منځه تللې وه، هغوی پوه شول چې د شويک لاره چې پرېښوودل شوې وه دا هم د سلطان صلاح الدين ايوبي يو چال وو هغوی له څه مطالعې پرته وويل چې له کرک نه تر شويکه زمونږ د رسد لاره خطر ناکه دهو له دې امله يې د شويک کلا بندي وځنډوله، له رسد پرته کلا بندي ناممکنه وه، او چې کله

Scanned by CamScanner

(c) ket...om: The Digital Library

هغوی ته دا خبر هم راورسېده چې تېره شپه د هغه پوځ د رسد هم تباه کړای شوی چې پر سلطان صلاح الدین ایوبید مخامخ یرغل له پاره لېږل شوی و، نو هغوی پر ټولو جنګی پلان د بیا غور کولو پرېکړه وکړه، هغوی ته هیچېری هم د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ نه ښکارېده.

سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ورکړل شو، چې صلیبیانو په دواړو، محاذونو وړاندې تګ ځنډولی نو هغه خپل قوماندانان یې راوغوښتل او ورته یې وویل: صلیبیانو جنګ ځنډولی دی، خو زمونږ جنګ جریان لري، هغوی د دوه پوځونو مخامخ ټکر ته جنګ وایي، زه چریکی او شپینو یرغلونو ته جنګ وایم، اوس چریکان فعال وساتي، صلیبیان دواړو لوریو ته په شا تګ کوي، هغوی په ډاډه زړه په شا تګ ته مه پرېږدي، په وروستی یا یوه اړخ یې ناڅاپي یرغل وروړئ او ترې غایب شي، صلیبیان تاسې مخامخ جنګول غواړي ، خو زه به تاسې په داسې میدان کې له هغوی سره مخامخ کوم چې ستاسې د خوښې لامل وي او چیرې چې شګې هم ستاسې مرسته کوي .

د سلطان صلاح الدین ایوبید هستوګنی ځای نه و، هغه له خپلو ملګریو او ساتونکي پوځ سره یوې او بلې خواته کوچېده، په یوه ځای کې به نه اوسېدلو لدی سره سره هم داسې ښکارېده چې هر ځای کې موجود دی.

* * *

په مصر کې د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین د صلیبیانو پریو بل محاذ یرغل کاوه، دا د مصر سوېل لویدنیزه سیمه وه د کومې سیمې ویرووونکیو کمرونو دننه چې د فرعونانو د زمانې هیبت ناکې کنډرې او هلته حضرت عیسی علیه السلام له آسمانه بیرته راتلونکی و، ټوله سیمه د یوې نوې ګروهې منونکې شوې وه .. د پنجشنبې ماښام و د لیدونکیو ګڼی ګونې د ګنډرو په غار ډوله دروازو کې د ننوتلو ټېل پیل کړی و، دننه په یوه لویه کوټه یو پراسراره غږ انګازې کولې، خلکو ته په دېوالونو ګناهګار او نېکان د تللو پر وخت ښکارېدل، هلته هماغسې ګڼه ګونه وه چې په تېرو پنجشنبو شپو کې به وه، ناڅاپه د هغه پر اسراره انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ غلی شو، د چا په باب چې مشهوره وه چې ګناهګارانو ته ښکاري، د دې پر ځای یو بل غږ واورېدل شو، بې لارې انسانانو! نن شپه کورونو ته مه ځئ، سبا ورځ به تاسې ته هغه راز څرګند شي، د څه لپاره چې تاسې لېوال وئ، له دې ځایه ژر بهر ووځئ، حضرت عیسی علیه السلام تشریف راوړي، د دې کنډر نه لرې ولاړ او ویده شئ، په لویه کوټه کې چې حیرت وهلیو خلکو ته په دیوالونو باندې کوم ځلېدونکي ستوري ښکارېدل، د هغو ځلېدل غلي شول .

هغه مهال به دغون سوریو کې ښکلې او ښایسته نجونې او هلکان په خندا خندا تېرېدل، خلکو ولیدل چې عسکري ډوله خلکو نیولي او له ځانونو سره یې بیا یې، له ځینو ځایو چغې هم اورېدل کېدې، د وریځې چې کوم شور او ځوږ و، هغه هم غلی شو، د خلکو له پاره دغه ځای ډېر سپېڅلی و، هغوی له ویرې وه تښتېدل او کنډرې یې خالي کړې .

دغه انقلاب علی بن سفیان او تقی الدین رامنځته کړی و. له هغوی سره هماغه سپاهیان وو چې تقی الدین یې امر کړی و، دغه ګروپونه تر ماښام وروسته کنډریزې سیمې ته نږدې ورغلي وو د هغوی لارښوونه شارجا کوله ، چې پر آس سپره وه، د پنجشنبې په ماښام یې هلته پوځي ټولي ور رسولي وو، ځکه چې په دې شپه به هلته مېله جوړېده، او د لرې لرې ځایونو به خلک ورته راتلل، د پوځ زیاته برخه چې هغوی پنځه سوه آس سپاره. دوه سوه اوښ سپارل او پنځه سوه کسه پیاده عسکر وو، له دغې سیمې نه لرې لرې ساتل شوي وو، هغوی د بې وسلې خلکو پر خلاف نه کارول کېدل، هغوی ته دا دنده سپاره شوې وه چې د سوډان پر پولو څارنه وکړي، ځکه چې په هغه کنډریزه سیمه کې ورانکاري صلیبیانو او سوډانیانو په لمسونه کېدله، نو ځکه د دې وېره موجوده وه چې هسې نه په سیمه کې نظامي عملیات اجراء کړي او سوډانیان یرغل وکړي، تقی الدین د هغې سیمې سرحدي ټولي، چې د سرحداتو د ساتنې له پاره موظف وو، نږدې راغوښتي او تر خپلې قوماندې لاندې کړې وو. دوه سوه آس سپاره چې له دمشق نه د

(c) keta...m: The Digital Library

تقی الدین سره راغلي وو، د هغه ځای چاپېر کرای شوي او د لېونتوب تر حده زړور وو، د څغاستې پر حال آسونو نه غښتي ویشتل د هغوی ځانګړی کمال و، په سپاهیانو کې د صلاح الدین ایوبي په لاسو روزل شوي چریکان وو، هغوی ته داسې روزنه ورکړل شوې وه، چې په ډېر سختو کمرو او ونو به په حیرانوونکې چټکتیا سره ختل او کوزېدل، له څو ګزه خپور بل اور نه تېرېدنی د هغوی شغل وه، دا چیریکي سر تیرې مې هغه مهال د کنډرو په لوري وه لېږل، چې خلک کنډرو ته دننه ور روان وو، تر هغې ځایه شارجا وروستل، علی بن سفیان ورسره ملګری و، ګرندي استاذي هم ورسره وو، چې په خبر رسولو کې خنډ رانه شي، د کنډرو له دروازې بهر دوه سړي ولاړ او دننه تلونکیو ته یې دري خرماوې او اوبه ورکولې، د دروازې دننه توره تیاره وه، خلک به له دغو تیارو تېرېدل او روښانه کوټې ته به رسېدل، بهر یوازې یو مشال بل و، چې معمولي رڼا یې ورکوله، شپږ کسه سړي چې سرونه یې په څادرونو کې پټ وو له زیارت کوونکیو سره تر دروازې ولاړل، له ګنې ګوڼې جلا او د خرماو ویشونکیو تر شا ودرېدل، هغوی ته یې وویل چې مخامخ ولاړ شي، خو خرما ویشونکي هغه مهال حیران پاتې شول چې د هغوی په شاګانو کې د خنجرونو څوکې و چوخول شوې، دغه شپږ کسه چریکان وو، هغوی د یو یو سړي شاته ځان ورساوه او شاته یې د خنجر د څوکې په چوخولو ورته په غوږ کې وویل: که ژوندي پاتې کېدل غواړی، له دې ځایه په کراره بهر ولاړ شی، تاسې ټول د پوځ په ګېرکې یاست، د خرماو او اوبو ویشونکي د لږ څه مزاحمت پرته بهر ووتل، چریکانو خپل خنجرونه داسې په چوغو کې پټ کړل، چې له هغوی پرته هیچا هم ونه لیدل دغه څلور کسه چې څنګه بهر راووتل، هلته څو کسه سړي ولاړ وو، هغوی څلور واړه ونیول او په دیکو دیکو یې تر لرې ځایه ورسول، هلته څو کسه رسیو وتړل شول، شپږ کسه چریکان د خرماو او اوبو پرته له شکیزو سره پاتې شوي وو، هغوی دننه تلونکیو خلکو ته ویل چې له خرماو او اوبو پرته دننه ورځی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې دننه څخه نوی حکم راغلی دی، ساده زړي کليوال همداسی دننه روان وو.

له هغوی سره اوس چريکان هم دننه روان وو او مشالونه هم دننه ورتلل، خلک حيران وو چې مشالونه څنګه دننه وړل کيږي، لږ تر لږ پنځوس مشالونه او دوه سوه چريکان کنډرو ته ننوتل، هغوی روښانه کوټې ته ورننغلل، بلکې په تيارو لارو او د غلامانو څارن ځايونو ته ورغلل، چې له بهره راتلونکي خلک ورتللی نه شول، په هغوی کې له ځينو سره خنجرونه او له ځينو سره خنجر ډوله وړې چړې وی او له ځينو سره وړې ليندۍ او غشي وو، له هغې دروازې نه هم چې خلک پرې راوتل، چريکان ننوتل، هغوی له لاربښوونې سره سم ځانونه تياره ځايونو ته ورسول، د تقی الدين دوه سوه آس سپاره مخکې ولاړل، او هغوی ټولې کنډرې کلا بندۍ کړې، له هغوی سره پياده ټولی هم و، چې سپاهيانو يې له دننه راوتونکي خلک يوه لوري ته راټولول پيل کړل، چريکان چې له مشال وړونکيو سره دننه ولاړل، نو هغوی داسې احساس کړه، لکه د کوم ځيز نس ته چې ورننويستل شوي وي، دننه لارې او کوټې د کولمو په څېر وې ... دغو لارو هغوی پر يو جادو واړول، چې په ليدلو يې چريکان حيران پاتې شول، دا يوه ډېره پراخه او لوړه کوټه وه، دننه پکې ډېر سړي او ښځې وې، په هغو کې ځنی داسې وو، چې مخونه يې د ځيروونکيو حيواناتو په څېر وو، ځينی خو انسانان وو، خو د هغوی دومرهبد شکلونه وو، چې په ليدلو يې سړي وېرېده، هغه د پيريانو او بلاګانو په څېر ښکارېدل، د هغوی په منځ کې ښکلې نجونې هم وې چې جلبوونکې او ځلېدونکې جامې يې اغوستې په خندا خندا يوې او بلې خواته ګرځېدې، يوه لوري ته د يوه ديوال تر څنګ يو څو ښکلې نجونې د ښکلو ځوانانو سره په ناز ناز روانې وې، هلته له چت نه تر فرش پورې پردې ځړول شوې وې، چې ښي او کيڼ لوري ته به تلی راتلې بل لوري ته سترګې برېښوونکې روښنايي بلېده او مړه کېده.

Scanned by CamScanner

(c) k... .com: The Digital Library

که چریکانو ته ویل شوی نه وی چې د کنډرو په منځ کې چې هر څه دي او په هر شکل دي هغه انسانان دي، او دننه نه کوم پیری شته او نه بلا او نه ښاپیری، نو چریکان به ټول له هغې ځایه راتښتېدلي وو، هلته چې کومې ښکلې پیغلې او ځلمي وو، هغه هم ویروونکي ښکارېدل، دغه حیرانوونکي مخلوق چې کله مشال وړونکي چریکان وه لیدل. نو د هغوی د وېرولو له پاره یې ویروونکي غږونه وه ایستل، کوم سړی چې بد شکله او د ځیروونکیو ځناورو په څېر وو، د هغوی آوازونه هم وېروونکي وو، په دې دوران کې ښايي یو یا دوه کسانو یې له ویرې خپلې اصلي څېرې راڅرګندې کړې وي، دا د ځیروونکیو حیواناتو څېرې وې، چې کله یې لرې کړې، انسان ترې راووت، چیریکانو ټول راونیول او د ټولو څېرې یې لرې کړې، هلته شراب هم پراته وو، هغه ټول یې بهر وېوړل، د کنډرو د نورو برخو په تلاشی کې یو سړی وه نیول شول چې په یو تنګ سوري کې یې سر ننه ایستی او وېروونکې چغې یې وهلې، او ویل یې ... له ګناهونو توبه وکړی! عیسی علیه السلام راتلونکی دی ... او دغسې نورې کلمې چې هغه ویلې، دغه سرنګ تاو راتاو هغه کوټې ته ورغلی و، چې روښانه او لیدونکیو یې پر اسراره، وېروونکي او ښکلي مخلوق لیده او حیرانېدل، دغه سړی یې له هغه ځایه لرې کړو د چریکانو قوماندان سر په سوري کې ننه ویست وې ویل: ای بې لارې شویو خلکو! نن شپه کورونو ته مه ځی سبا سهار به تاسې ته هغه رازونه رسوا شي چې تاسې یې د لیدلو لپاره لېواله واست.

په کنډرو کې دننه هیچا هم مقاومت ونه کړ، د تورو او خنجرونو په مخکې ټولو ځانو نه د نیول کېدو لپاره وړاندې کړل، چریکان د نیول شویو کسانو په ښودانه هغه ځایونو ته ورغلل چېرې یې چې د برېښنا په څېر ځلېدونکې رڼا برابره شوې وه، په پټو پټو ځایونو کې مشالونه ایښودل شوي وو، شاته یې د لرګو تختې وې، چې زر ورق پرې لګول شوي وو، دغه تختې به یوې او بلې خواته کېدلې نو د زر ورقونو ځلکابه پر سترګو پرېوته او رڼا به یې ځو چنده کوله، د کوټې د تیاره کولو له پاره به یې مشالونه

شاته کول، د وریځې د غرهاري آوازونه به یې د اوسپنیزو څادرونو په ښورولو پیدا کول، په پردو باندې یې ځای ځای زر ورقونه تښلولي وو، چې کله به پرې د مشالونو رڼا ولګېده نو د ستورو په څېر به ځلېدل، بلې خواته د پردو رنګ داسې و، چې چا ویلای نه شول چې دا ګونډې توته ده، هغو به د دېوالونو درځونه ګڼل، د عقل او فکر لرونکی انسان له پاره دا کومه معمی نه وه، بې شکه چې د رڼا ګانو د ځانګړې ترتیب جادو وه ، چې خلک یې تر اغېز لاندې راوستل، خو څوک به چې دننه ورتلل د هغوی به بیا پر خپل عقل او حواسو هیڅ کنترول نه و، پر هغوی به چې کله دننه تللو پر وخت خرماوې او اوبه ښنبل کېدې، په هغې کې د کوم نشه یې څیز ګډون شوی و، چې په سملاسی توګه یې اغېز کاوه تر دغه اغېز لاندې به چې د لیدونکیو په ذهنونو هر ډول تصور کېښنول کېده او غوږونو ته چې هر ډول آوازونه رسول کېدل، هغه یې په سلوکې سل صحیح او په حقه ګڼل، د همدې نشې اغېزو، چې خلک به بهر ولاړل د بیا راتلو هیله به یې کوله هغوی ته معلومه نه وه چې د هغه عقیدی تاثیرنه دی، بلکې د هغه نشې اثر دی چې هغوی ته په خرماو او اوبو کې ورکول کیده .

د خرماو په ډېریو او د اوبو په مشکونو هم قبضه شوې وه، دننه د نیولو او تالاشۍ لړۍ روانه وه، بهر دوه سوه کسه سپاهیانو کنډرې کلا بند کړې وې، هر لوري ته د مشالونو رڼا وه، د پوځ زیاته برخه او نور سرحدي ټولې د سوډان له پولو سره په ګزمه بوخت وو... شپه تېره شوه، د سوډان له لوري کومه حمله ونه شوه، په کنډرو کې هم کوم مقاومت ونه شو، د سهار رڼا به چې سیمه روښانه کړه، نو هلته د کلیوالو خلکو ګڼه ګوڼه وه، ځینی خلک یوې بلې خواته ویده وو. آس سپرو کلا بند کړي وو.

* * *

لږه شېبه وروسته ټول وګړي یو ځای ته راټول او کېښنول شول، د هغوی شمېر به دری څلور زرو تر منځ وه له یوه لوري یوه ډله خلک راغلل، چې پوځیانو رامخکې کړی وو، په دې ډله کې د څېروونکیو حیوانانو او د

(c) ketabton.com: The Digital Library
Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرغانو د څېرو په څېر انسانان وو، په دوي کې بد شکله او وېروونکي انسانان هم وو، او په دغه ډله کې هغه ټول کسان وو چې خلکو ته په کنډرو کې دننه ښوډل کېدل، او ویل کېدل چې دا آسمان دی چې چېری چې دغه وګړي د خپلو ګناهونو سزا ویني، د هغوی تر ټولو ستره ګناه دا ویل کېده چې دغه وګړي له جنګونو سره عادت وو یعني پوځیان وو، ددې ډلې نه جلا د لس دولس جنکیو ډله هم مخې ته راوستل شوه دا ډېرې ښکلې نجونې وې، له دوی ښکلي ځوانان هم وو، دغه دواړه ډلې مې یوه لوړ ځای د خلکو مخې ته ودرول، او ورته وویل شول چې خلکو ته خپلې اصلي څېرې وښایاست، ټولو د ځناورو او مرغانو مصنوعي څېرې له مخونو لرې کړې له هغو نه روغ رمټ انسانان راووتل د کومو خلکو چې د وحشي ځناورو څېرې وې هغه هم مصنوعي وې هغوی هم خپلې مصنوعی څیری لرې کړی .

خلکو ته وویل شول د دغه سړو او ښځو نږدې تېرېږی او وه یې پېژنی، خلک دې تـه حیران وو، چې دا خـو آسمانی مخلوق نـه بلکې د ځمکـې انسانان دي، په سړیو کې زیاتره وپېژندل شول، د هماغې سیمې اوسیدونکي وو، نجونې هم وه پېژندل شوې، هغوی هم زیاتره د همدې سیمې وې، او درې څلور پکې یهوداني وې، چې صلیبیانو د دغه مقصد له پاره راوستې وې، خلکو چې هغوی وه لیدل نو بیا یې هغه مجرمان مخې ته راوستل، چا چې دا جادو ګري جوړه کړې وه په هغـو کې شپږ کسه صلیبیان وو، چې د مصر د هغې سیمې ژبه یې ویله او پرې پوهېدل، هغوی ډېر زیات کسان له همدې سیمې نه د ځان ملګري کړی وو، د شپې له نیول کېدو وروسته یې په هغوی اعتراف کړی وو چې هغوی په درې څلور جوماتونو کې خپل امامان مقرر کړي دي، چې خلک یې د دین په پرده کې د غیر اسلامي عقایدو پیروان کول، د دغه ډلې مقصد دا و چې خلک قانع کړي، چې په پوځ کې شامل نه شي، ځکه چې دا ډېره لویه ګناه ده، دغه ډله پخپل مقصد کې بریالی شوې وه، دغه ورانکاري په دې هم بریالی شوی وو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دغه سیمې په خلکو کې له سوډانیانو سره مینه پیدا کړي او هغوی د دین له بدلولو پرته بې دینه کړي .

خلکو ته وویل شول، چې اوس کنډرو ته دننه ورشي وګرځي او د دغه چل او دوکې ثبوت په خپلو سترګو وګوري، خلک دننه ورغلل، ځای ځای سپاهیان ولاړ وو او خلکو ته یې ښودل چې هغوی ته په کومو لارو چارو دوکه ورکول کېده، ډېر وخت وروسته چې ټول خلک دننه وګرځېدل او بیا راغلل، نو تقی الدین هغوی ته وینا وکړه او هغوی ته یې وویل چې په خرماو او اوبو کې نشه ورکول کېده، دننه چې کوم جنت او دوزخ و، هغه د دغې نشې د اغېز له امله و، زه دغو مجرمانو ته وایم چې دننه ولاړ شي، او ماته آسماني مخلوق د حرکت په حال کې راوه ښایي، چې حضرت موسی علیه السلام چیرې او مړ شوی خلیفه العاضد کوم ځای دی، دا ټوله دوکه وه، دا هغه نشه وه چې د حشیشیانو (چرسیانو) استاد حسن بن صباح به پر خلکو څښوله او هغوی ته به یې جنت ورښوده، هغه خو به په یو وخت کې څو کسو ته نشه ورکوله، خو دلته د اسلام دې دښمنانو په یو وخت د دغې سیمې ټول خلک نشه کړي وو.

تقی الدین خلکو ته اصلي خبره وکړه، چې په ړومبی کې د یوه ملنګ کیسه واورول شوه، چې مسافرو ته اوښان او اشرفۍ ورکوي، دا سوچه بې بنسټه کیسې وې، او بې سرو بوله دروغ، کیسو اوروونکیو ته ستاسې د دین او ایمان دښمنانو بې د ریغه دولت ورکاوه... تقی الدین د دغه ورانکارۍ ټول اړخونه روښانه کړل، او چې کله یې د هغو خلکو له اصلیت نه پرده پورته کړه، نو خلک په جوش کې راغلل او راپورته شول په مجرمانو یې حمله وکړه، هغه مهال له خلکو هغه نشه تللې وه، چې د شپې په خرماو او اوبو کې ورکړل شوې وه، پوځ د خلکو د منع کولو ډېر کوښښونه وکړل، خو غوی ټول مجرمان او جینکۍ ووژلې. تقی الدین پوځ په ټوله سیمه کې خپور کړ او د هغوی تر څارنې لاندې یې هلته د ورانکاریو ایجنټان ونیول او بل یې د هغې سیمې په جوماتونو کې د قاهرې عالمان امامان کړل، چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو خلکو دیني او عسکري روزنه یې پیل کړه، د فرعونیانو کنډري د هغو خلکو په لاسونو ویجاړې کړې.

تقی الدین چې قاهرې ته ولاړ، ړومبی کار یې دا وکړ چې د جراح او شارجا له غوښتنې سره سم یې هغوی ته د نکاح اجازه ورکړه او بل کار یې دا وکړ، چې د پوځ د مرکزي قوماندې منصبدارانو ته یې امر وکړ چې پر سوډان د حملې له پاره تیاری پیل کړي، هغه د کنډرو په عملیاتو کې لیدلي وو، چې ګاونډي سوډانیانو دومره پراخه سیمه د خپل اغېز لاندې راوستې وه او دغه اغیز به له شدیدي ځوابي حملې پرته پای ته ونه رسیږي، هغه ته دا هم څرګنده شوې وه، چې سوډانیان د صلیبیانو د لاس اله ګرځیدلي دي، او د حملې کولو په تیاریو کې هم مصروف دي، نو ځکه ضروري وګڼل شوه چې په سوډان باندې دې حمله وکړای شي، د حملې په نتیجه کې که د سوډان کومه سیمه ونیول شي او کنه دومره ګټه خو به خامخا ولري، چې د دښمن تیاری کړې وډې لکي، او د هغوی پلانونه د یوې اوږدې مودې له پاره لـه منځه ولاړ شي، لـه تقی الدین سره د صلاح الدین ایوبي ملاتړ موجود و.

د مصر سر پرست امیر تقی الدین د صلیبیانو ذ فکري یرغل مخه په خپل وخت د نظامي عملیاتو په وسیله ونیوله، او هغه پټه او له رازونو ډکه اډه یې له منځه یوړه، له کومې نه چې دا فتنه راولاړه شوې وه، خو هغه داډه نه و، ځکه چې هغه پوه شوی و، چې دغه اسلام وژونکی زهر د قوم رګونو ته داخل شوی دي، دغـه صلیبي ورانکاري د سوډانیانو په ملاتـر کېدلو او سوډانیانو ته د صلیبیانو ملاتړ په برخه وو تقی الدین د سودانیانو د پر ځای کنبنولو له پاره پر سوډان د حملې تیاری چټکی کړې، سلطان صلاح الدین ایوبي هلته هم د خپلو استخباراتو مامورین لېږلي وو، چې د هغوی د ځان ځاروونکیو هڅو په نتیجه کې مهم اسرار په لاس ورتلل، خو له هغو رازونو چې کومه ګټه صلاح الدین ایوبي پورته کولای شوه، د هغه ورور تقی الدین دوسـې خبـره نـه وه، د دواړو ورونوجـذبات یـو ډول وو، خـو د دواړو پـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځېرکتیا کې د ځمکې آسمان اومره فرق و، دواړو ورونو به چې د کومو عملیاتو پرېکړه کوله، هغه به ډېر سخت وو خو فرق دا و چې سلطان صلاح الدین ایوبي به ډېر احتیاط کاوه، او تقی الدین به په بې صبرۍ کې د احتیاط لمن پرېښوده، هغه ته چې کله پوځي مشرانو وویل چې پر سوډان حمله کول عاقلانه کار دی، خو له صلاح الدین ایوبي نه مشوره اخیستل ضروري دي، نو تقی الدین د خپلو مشاورینو دغه مشوره رد کړه وې ویل:

آیا تاسې خپل محترم امیر ته دا ثابتول غواړئ چې تاسې له هغه پرته سوچ هم نشی کولای او هیڅ هم کولای نه شئ؟ تاسې هېر کړي دي چې د مصر محترم امیر له مصر نه څومره لرې په یوه ستر توپان کې راګېر دی؟ که مونږ د هغه مشورې او پرېکړې ته انتظار وکړو، نو پایله به یې دا وي چې سوډانیان به پر مونږ لومړی یرغل وکړي او پر مونږ به لاس بری شي.

یوه مرستیال قوماندان وویل: تاسې همدا اوس د حملې امر وکړئ، پوځ به په همدې حالت کې له ځنډه پرته کوچ وکړي خو د دومره ستر او مهم کار له پاره ژور فکر ته اړتیا ده، مونږ به د لښکر د چارې په لنډ وخت کې سرته ورسوو، تاسې محترم سلطان صلاح الدین ایوبي ته خامخا خبر ورکړئ او د نور الدین زنګي پاملرنه هم دې لورې ته راواړوئ.

تقی الدین ونه منله، وې ویل: تاسې په مصر کې یو یو خاین او ورانکاری نیسی او له منځه وړئ، زه دغه منبع بندول غواړم، له کوم ځایه چې خیانت او ورانکاري راولاړېږي، د دې کار له پاره زه د چا حکم او مشورې ته اړتیا نه لرم.

تقی الدین ځنی داسې عناصر او حالات له نظره غورځول چې د هغه حمله یې ناکامولای شوه، یو دا چې د صلیبیانو او سوډانیانو جاسوسان په مصر کې موجود وو، چې د مصري پوځونو د هر حرکت څارنه یې کوله، د تقی الدین یو بله کمزوري دا هم وه چې د غه د دښمن جاسوسان مسلمانان وو او په پوځي او اداري چارو کې د لوړو عهدو څښتنان هم وو، بلکه دا چې سلطان صلاح الدین ایوبي چې په ۱۱۶۹ میلادي کال کې کوم سوداني پوځ

Scanned by CamScanner

(c) ....com: The Digital Library

د بغاوت په جرم کې تجزیه کړی و، د هغوی زیاتره قوماندانان په سوډان کې وو، هغوی د سلطان صلاح الدین ایوبي له جنګي چالونو خبر وو، هغوی د هماغه له پوځي ما نورو سره سم د سوډاني پوځ روزنه کړې وه، صلیبیانو هغوی ته ډېره ښه وسله او له اړتیا ډېر اوچت نظامي شیان ورکړي وو، دا کورني نیالګی وو، تقي الدین دا سوچ هم ونه کړ چې هغه د سوډان په کومه سیمه کې وړاندې تلل غواړي، هغه یوه پراخه بیدیاده، چې اوبه پکې تر خطر ناک حده لږې وي، او پر کوم ځای چې هغه یرغل کول غواړي، دومره لرې دی، چې پوځي خوري ورته له خطري پرته رسول ګران دي، د مصر دننیو حالاتو د کنترول او د ورانکارۍ د مخنیوی له پاره هم پوځ ته اړتیا وه، خو تقي الدین دومره پارېدلی و، چې هغه په مکمله توګه د ښه نیت او اسلامي ولولو تر اغېز لاندی نظامي تیاري پیل کړ او سلطان صلاح الدین ایوبي ته یې د خبر نه ورکولو پرېکړه وکړه.

د هغه په دې خپلواکی کې هماغه احساس و چې په صلاح الدین ایوبي کې و، هغه پوهېده چې سلطان صلاح الدین ایوبي مقابله له یوه چټک او تېز توپان سره ده او صلیبیانو د فیصله کوونکی جنګ پرېکړه کړې ده. هغه چې څه فکر کړی و، هغه صحیح و، هغه مهال سلطان صلاح الدین ایوبي له کرک کلا نه اته نهه میله لرې په یوه غریزه سیمه کې د قوماندی مرکز جوړ کړی و، دا د هغه مهالیز تم کېدل وو، هغه د مرکزي قوماندې مرکز د حرکت په حال کې ساته، پر کوم ځای به یې چې یرغل او یا شبخون کاوه له هغې سره به نږدی اوسېده، او حمله کوونکی کنډک قوماندان ته به یې ویل، چې د هغه د بېرته راستنېدو پر وخت به په کوم ځای کې وي، د هغه چریکی قوماندانانو د صلیبیانو خوري (رسد) له منځه وړی و، د ګوریلایانو کوچنی کوچنی ګروپونه د هغو صلیبي پوځونو له پاره ناڅاپي مصیبت ګرځیدلي وو، چې په بیدیا کې خپاره وو، د صلیبیانو تاوان خو بې حده زیات و، خو د ګوریلایي ګروپونو شهادتونه هم له معمول نه زیات وو، چې فدایان به ولاړل، درې څلور به یې ژوندي راتلل، داسې راپورو نه هم

Scanned by CamScanner

(c) k...n.com: The Digital Library

راتلل چې صلیبیانو داسې لارې چارې غوره کړې چې د چریکې ګروپونو شپنۍ حملې بریالیتوب ته نه پرېږدي، له دې امله چریکان مجبور وو چې ځانونه قربانۍ ته تیار کړي، سلطان صلاح الدین ایوبي د خپلو چالو او د پوځونو د خپراوي پروګرام په تغییر کولو فکر کاوه .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو مرستیال قوماندانانو ته وویل: داسې ښکاري چې صلیبیان مونږ مخامخ جګړې ته مجبور وي، خو زه به هغوی بریالیتوب ته پرې نږدم او زه به اوس د زیاتو ځوانانو له شهادتونو هم ډډه کوم .

یوه مرستیال قوماندان وویل : زه د ګوریلایي د ګروپونو د سپاهیانو د شمېر زیاتولو مشوره درکوم، یوه بل مرستیال یې وویل او چې زه هم دا مشوره درکوم چې مونږ باید یوازې په دې مخاذ د دښمن پوځ قوت له نظر ونه غورځوودا چې زمونږ په پوځ کې ایمانی جذبه زیاته ده، جذبه خو سپاهي په زړور توب سره جنګولای او ځان د مرګ خولې ته ورکولای شي، خو د سوبې ضمانت کېدلای نه شي .

سلطان صلاح الدین ایوبي موسکی شو وې ویل: هغوی چې کومې او سپنیزې زغرې اغوستې هغه له هغوی نه مونږ ته ډېره ګټه رسوي تاسې نه ګورئ چې صلیبیان کله کوچ کوي، نو د شپې له خوا له یوه ځایه بل ته ځي، کله چې لمر راپورته شي، نو ګرمي د هغوی زغرې د سکروټو په څېر ګرموي، زغرې اغوستونکی سپاهیان او سپاره د اوسپنې خولۍ او اوسپنیزه سینه پوښ ویستل او غورځول غواړي، پردې سربېره د اوسپنې وزن د هغوی د حرکت چټکتیا له منځه وړي، زه به هغوی د غرمې پر وخت جنګ کولو ته اړ باسم، کله د هغوي پر سرونو د اوسپنې خولونه (خولۍ) له هغوی اوباسي او په سترګو کې یې راتویوي هغوی به ړندیږي، تاسې د سپاهیانو کمی د متحرک جنګی تاکتیک او ولولو په وسیله پوره کړی.

په همدی وخت کې د سلطان صلاح الدین ایوبید استخباراتو د مشر علی بن سفیان یو مرستیال زاهدان راغی، له هغه سره دوه سړي وو، د سلطان صلاح الدین ایوبي سترګی وځلېدې، هغه دواړه یې کېښنول او پوښتنه یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه څه خبر مو راوړي دي ، دواړو له خپلو ګرېوانونو له لرګیو جوړ صلیبونه راوه ویستل، چې په غاړو کې یې اچولي وو، دا دواړه صلیبیان نه مسلمانان وو، خپل ځانونه یې صلیبیان څرګندولو لپاره صلیبونه په غاړو کې اچولي وو، دواړو صلیبونه له غاړو لرې کړل، له هغوی نه یوه یې راپور وړاندې کړ.

دا دواړه د استخباراتو مامورین وو چې له کرک نه بېرته راغلي وو، د مخه یا دونه شوې وه چې کرک د فلسطین یو کلا ډوله ښار و، چې د صلیبیانو په واک کې و، صلیبیانو د شوبک په نامه یوه کلا د سلطان صلاح الدین ایوبي په مقابل کې له لاسه ورکړې وه، هغوی په هیڅ قیمت کرک له لاسه ورکول نه غوښتل له شوبک وروسته هغوی د کرک کلا ښه مستحکمه کړې وه چې په هغو کې یې یو پلان دا هم و، چې د کرک له پاره به په کلا بندی (مجاهده) کې نه جنګیږي، کله چې له شوبک نه عیسوي او یهودی اوسیدونکی کرک ته تښتېدل، هغه مهال سلطان صلاح الدین ایوبیخپلو پوځي ادارو ته امر کړی و، چې د نامسلمانو تښتېدونکیو مخه ونیسی، هغوی بېرته راولی او ښه رویه ورسره وکړی، خو سلطان صلاح الدین ایوبي یو پټ امر دا هم کړی و، چې زیاتره اوسېدونکی تېښتې ته پرېږدی، په دی امر کې دا اواز هم وه چې له هغوی سره د سلطان صلاح الدین ایوبید استخباراتو مامورین هم لېږل کېدل، د دښمن ښار ته د خپلو جاسوسانو د لېږلو له پاره دا ښه وخت و، ځکه چې لږ وخت وروسته پرې حمله کیدونکې وه، د مسلمانانو د استخباراتو مامورین د یهودي او عیسوی پناه اخیستونکو په جامه کې کرک ته ولاړل د هغه ځای مسلمان اوسېدونکی یې د ځان ملګري کړل او پټ مرکزونه یې جوړ کړل، له هغو ځایونو به یې خبرونه سلطان صلاح الدین ایوبي ته رالېږل، سلطان صلاح الدین ایوبیبه پخپله د هغوی راپورونه اورېدل .

په هغه ورځ چې دوه کسه راغلل، نو سلطان صلاح الدین ایوبي په سملاسی توګه خپلې خیمې ته وه غوښتل او نور ټول کسان یې وه ویستل،

Scanned by CamScanner

(c) ketab...com: The Digital Library

د استخباراتو د مامورینو په راپور کې د صلیبي پوځ د نقل و حرکت او تنظیم په باب راپوروونه وو، سلطان صلاح الدین ایوبي له هغې سره سمه نقشه برابروله، دغه مهال د هغه په مخ کې هیڅ بدلون ونه لیدل شو، خبر راوړونکیو چې ورته کله د کرک د مسلمانانو ناتواني او مظلومیت په تفصیل سره بیان کړ، نو د سلطان په څېره څرګند بدلون وه لیدل شو، یو ځل احساساتي شو پاڅېد او په خیمه کې یې په قدم وهلو پیل وکړ، خبر راوړونکیو وویل، چې له سوبک نه کوم صلیبیان کرک ته ورسېدل، هغوی پر مسلمانانو ژوند حرام کړ، سلطان صلاح الدین ایوبي له دېرو حالاتو نه له پخوا نه خبر و، هغو دوه مامورینو هغه ته وویل، چې هلته په بازار کې چې د کومو مسلمانانو دوکانونه دي، هغوی ډېر خفه دي، نا مسلمان وګړي خو د هغوی دوکانونو ته نه ورځي، مسلمانان هم وېروي او د هغوی په دوکانونو کې سودا کولو نه یې منع کوي، هلته د مسلمانانو پر خلاف ناوړه تبلیغات پیل شوي، عیسویان او یهودان د جوماتونو مخې ته اوبښان او آسونه تړي، په اذان او لمانځه څه بندیز نه شته، خو چې کله اذان کیږي نو نامسلمان وګړي شور او غوغا جوړوي، نڅاګاني او خندا ګانې کوي .

د استخباراتو مامورینو وویل چې د مسلمانانو د اسلامی احساس د وژلو له پاره هلته داسې آوازې خپرې دي، چې صلاح الدین ایوبي سخت ټپي شوی او دمشق ته تللی، تر اوسه به وختي مړ شوی وی، او دا آوازې هم خوری شویدی چې د سلطان صلاح الدین ایوبي د مرکزي قوماندې د کمزورتیا له امله په بیدیا کې خور وور شوی دی او سپاهیان یې د مصر په لوري تښتی او دا افواه هم خپره ده چې مسلمانان اوس پر کرک د حملې کولو توان نه لري او ډېر ژر به صلیبي سپاهیان شوبک کلا هم بېرته ونیسی، دا هم ویل کیږي چې سوډانیانو پر مصر حمله کړې ده او د مصری پوځ له سوډانیانو سره یو ځای شوی دی، خبر راوړونکو دا هم وویل چې اوس سهار وختي صلیبي پادریان د مسلمانانو کورونو ته ورځي او د هر مسلمان د کور مخې ته ناقوس غږوي، خپلې مذهبی سندرې وایي هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د خپل مذهب بلنه نه ورکوي، دا کار اوس هلته عیسوي او یهودي نجوني کوي دغه نجوني مسلماني نجوني له ځانونو سره ملګرې کوي و د خپلې آزادۍ ډېر په زړه پورې تصور ورته وړاندې کوي او هغوی ته وایي، چې د مسلمانانو پوخ چې کومه سیمه فتحه کوي، هلته د نجونو بې حیایي کوي.

د سلطان صلاح الدین ایوبیله پاره په دې راپورونو کې کومه نوې خبره نه وه، په لومړي سرکې سلطان صلاح الدین ایوبي ته د هغه استخباراتي چارواکو د کرک د مسلمانانو د پد حالت په باب ویلي وو، هلته د مسلمانانو دا حال و، چې هغوی د سلطان صلاح الدین ایوبي او د هغه پوځ په باب کومه بده خبره اورېدلای نه شوه، خو هلته به چې هغوی هره خبره اورېده، هغه به حوصله ماتوونکې وه، هغوی له وېرې خبرې نه کولې، د هغوی د کورو دیوالونو هم غوږونه لرل، له یو ځای ناستې هم وېریدل له جنازې سره به هم جاسوسان روان وو، او په جوماتونو کې هم جاسوسان وو، د هغوی بد قسمتي دا وه، چې جاسوسي یې خپلو مسلمانانو ورونو کوله، هغوی به په خپلو کورونو کې هم پټې پټې خبرې کولې، د کوم مسلمان پر خلاف یوازې همدومره ویل چې هغه د صلیبي حکومت مخالف دی، د هغه مسلمان د بېګار کمپ د لېږلو له پاره کافي وو.

د استخباراتو یوه مامور وویل: محترم مشره! اوس هلته له یوه بل چال نه کار اخیستل کیږي، هغه دا چې له مسلمانانو سره ښه رویه کیږي، صلیبي حکومت د دې یو مثال داسې وړاندې کړی، چې یوه عیسوي حاکم یو جومات په خراب حالت کې وه لیده، نو د هغه د ترمیم امر یې وکړ، او تر خپلې څارنې لاندې یې ترمیم کړ. هغوی خو له بېګار کمپ نه مسلمانان خوشې نه کړل، خو هغوی ته یې ځینې آسانتیاوې ورکړې وي، د ورځنې سختو کارونو وخت یې هم کم کړی دی، خو د هغوی غوږونو ته دا خبره رسول کیږي، چې تاسې د صلیب پر خلاف ډېره لویه ګناه کړې ده، بیا هم له تاسې سره نرمه رویه کیږي، دا د مینې او محبت وسله ډېره خطرناکه ده د دغې دروغجنې مینې په وسیله مسلمانان ځوانان له نشې او جوارۍ سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادت کوي، که مو په حمله کې وخت ضایع کړ، نو د کرک مسلمانان به تش په نامه مسلمانان پاتې شي، او کنه نو له قرآن مجید نه به مخ واړوي او صلیب به په غاړو کې واچوي، هغه مهال به هغوی بیا زمونږ سره هیڅ مرسته ونه کړای شي، چې کله مونږ کرک کلا بند کړو، له دغه مینې سره سره د مسلمانانو پر خلاف جاسوسی هم ډېره زیاته شوې ده، او مسلمانان نیول کیږي، تر اوسه لا د مسلمانانو جذبې قایمې دي، او د ثابت پاتې کېدلو عزت یې کړی دی، هغوی تر اوسه د نامسلمانو مینه منلې نه ده، خو تر ډېره وخته به ثابت پاتې نه شي.

همدغه حالات وو چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې په اورېدلو خفه شوی و، هغه ته دې خبر ډېر زور ورکاوه چې مسلمان د مسلمان جاسوسي کوي، د هغه د خفګان بل لامل دا و چې عیسویانو د مسلمانانو پر خلاف د ځوانانو د روحیاتو وژنه پیل کړې وه، او له دې سره یې د مسلمانو آوازې، چې د مسلمانانو په منځ کې د اسلامي پوځ پر خلاف خپرېدلې، هغه د استخباراتو د ادارې مرستیال زاهدان راوه وغوښت او پوښتنه یې تری وکړه ... آیا تا د دوی خبرې اورېدلې وې؟ زاهدان ځواب ورکړ، یوه یوه خبره مې اورېدلې ده، صلاح الدین ایوبي پوښتنه وکړه علی بن سفیان له قاهرې نه راوه غوارم او که ته به د هغه ځای ډک کړې؟ دغه چار ډېره باریکه ده د دښمن په ښار کې له افواهاتو د مسلمانانو ژغورل او د هغوی له زهر جینې مینې ساتل دي، زاهدان ځواب ورکړ د علي بن سفیان راغوښتلو ته اړتیا نه شته، حسن بن عبدالله هم له هماغوی سره پرېږدي، د مصر حالات ښه نه دي، هیواد له ورانکاریو او خاینانو ډک دی، د کرک مسایل به انشاء الله چې زه څارم.

سلطان صلاح الدین ایوبي ترې پوښتنه وکړه: تا څه فکر کړی دی؟ هغه په اصل کې د زاهدان ازموینه کوله، هغه پوهېده چې زاهدان مخلص او زحمت کس سړی دی، او په استخباراتي چارو کې د علی بن سفیان شاګرد دی، پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د سلطان صلاح الدين ايوبي مکمل باور و خو بيا يې هم خپل يقين راوستل ضروری ګڼل، چې دا شاګرد به د خپل استاد کمی پوره کړای شي او کنه، هغه د زاهدان له ځواب اورېدلو پرته وويل: زاهدان ما د جګړې په ډګر کې له دښمنه ماتی خوړلې ليدلې نه ده، فکر دې وي چې زه په دې ډګر کې هم ماته خوړل نه غواړم، چې صليبيانو پرې حمله کړې ده، زه د کرک مسلمانان له اخلاقي او فکري تباهی نه ژغورل غواړم .

زاهدان وويل : تاسې پوهېږی چې په کرک کې زمونږ سړي موجود دي، زه به هغوی د دغه کار له پاره موظف کړم، هغوی به مسلمانانو ته ستاسې، زمونږ د پوځ او د مصر د حالاتو په باب صحيح خبرو نه واوروی ، او هغوی ته به ستاسې پيغام ورسوی .

د استخباراتو يوه مامور وويل: د هغه ځای په مېرمنو کې د ملی احساس کمی نشته، مونږ به مسلمانو ميرمنو ته ووايو چې هغوی د مسلمانانو هر کورته ورشي او د نجنو ذهنونه روښانه کړي، زمونږ په نظر خو د هغه ځای جونې د جګړې کولو له پاره تيارې دی .

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل : که ښځی د کور او کوچنيانو صحيح روزنه او پالنه وکړي، نو په دې کار سره به د اسلام په خپراوي او د اسلامي سلطنت په پراختيا کې پوره پوره مرسته وشي، هغوی د دی کار له پاره وهڅوي چې پر کرک ژر تر ژره حمله وکړم بيا يې له زاهدان نه پوښتنه وکړه د دې هدف له پاره به څوک کرک ته ولېږی ؟

زاهدان ځواب ورکړ دوی دواړه به لېږم، دوی د تګ راتګ له لارو نه هم خبر شوي دي او د هغه ځای له چاپېريال سره هم بلد دي، دغه دوه سړي ډېر ځيرک کسان وو سلطان صلاح الدين ايوبي هغوی ته لارښوونې پيل کړې.

* * *

په کرک کې چې د مسلمانو اوسيدونکيو پر خلاف د مينې او محبت کومه وسله کارېده، هغه د صليبيانو د جاسوسي شبکې د مشر جرمني نژاد هرمن اختراع وه، هغه د سوبک له ماتې وروسته پر صليبي واکمنو ټينګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاوه، چې د کرک مسلمانانو ته د مینې دوکه ورکړي او د صلیب وفادار یې کړي او یا یې لږ تر لږه د صلاح الدین ایوبي سره مخالف کړي، صلیبي واکمنو له مسلمانانو دومره کرکه کوله، چې له هغوی سره یې د درواغو مینه کول هم نه غوښتل، هغوی د ظلم، جبر او وحشت په وسیله د مسلمانانو ملی وقار له منځه وړل غوښتل، هرمن په خپل فن کې ښه پوهه لرله، د انسانانو په روحیاتو پوهېده.

هغه په ډېره ګرانه صلیبي واکمن خپل همفکري کړل او دا پالیسی یې غوره کړه، چې د کرک او شاو خوا سیمو کې چې کوم مسلمانان وو، او د صلیبیانو تر جبر او تشدد لاندې یې ژوند کاوه، په هغوی کې چې په چا باندې د جاسوسی اشتباه وي او لږه غوندې ګواهي پرې موجوده وي، هغوی دې ونیول شي او له منځه دې وړل شي، خو هر مسلمان اوسېدونکی دې نه وړول کیږي، د دغې سیاست بنسټیز اصل دا و، چې د عیسوي او یهودي نجونو په وسیله دې د مسلمانانو لونې بې پردې کړای شي او مسلمانان ځوانان دې ذهنی عیاشان او له نشو سره عادت کړای شي، لنډه دا چې د هغوی د بې بندو باری لارې چارې دې وه لتهول شی له دې امله په دغه پالیسی عمل پیل شو، پیل یې له افواهاتو وشو، هرمن دا خبره هم په صلیبي واکمنو باندې منلې وه، چې په مسلمانانو کې د غدارانو د پیدا کولو له پاره دې پیسې وه لګول شي، خو تنو مسلمانانو ته دې د ښکلیو او ځوربو آسونو بګۍ ورکړل شي، لکه د شهزادګانو په څېر دې وه ساتل شي، مدوي دې بیا په مسلمانانو کې د خیانت او آوازو خپرولو له پاره وه کارول شي، هغوی دې وخت په وخت شاهي دربار ته راوه غوښتل شي او شاهانه رویه دې ورسره وکړای شي، د هغوی ښځې دې هم راوه غوښتل شي او درناوی دې وه شي، چې هغوی خپل اصلیت او دین له ذهن نه اوباسي.

هرمن ویلي وو که تاسې مسلمانان خپل غلامان کول غواړي، نو د هغوی په مغزو کې د پادشاهۍ چینجی داخل کړی، هغوی ته آسونه او بګۍ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړي او لمنې یې له اشرفیو ډکې کړي، بیا به هغوی د پادشاهی په نشه کې ساسې اشارو ته ګډېږي، شراب به هم څښي او خپلې لونړې به په خپلو لاسو لوڅې او تاسې ته وه سپاري، که تاسې د مسلمانانو آینده تیاره کول غواړئ، نو دغه نسخه وه ازمیبی، ما ستاسې ته د مخه هم ویلي او بیا هم وایم، چې یهودیانو د مسلمانانو د اخلاقي ګډ وډۍ له پاره خپلې لونړې وړاندې کړې تاسې پوهېږي چې د مسلمانانو تر ټولو ستر او پخواني دښمنان یهودان دي، د اسلام د جرړو ویستلو له پاره یهودان د خپلو لونړو پت او د خپلې شتمنۍ اخري پیسو ټکوور کولو ته هم تیار دي.

په یهودانو کې دا خطره وه چې هغوی د همدې سیمې اوسیدونکي وو، هغوی د مسلمانانو په ژبه هم پوهېدل، د هغوی له دود او دستور نه خبر وو، د هغوی شکلونه او نور کوایف یو بل ته ورته وو، کومې یهودي نجلۍ به چې د مسلمانانو جامې واغوستې او د مسلمانانو کور ته به ورغله، نو له کوم شک او ګومان پرته به مسلمانه ګڼل کېده، له دغه مشابهت او ورته والي نه یهودانو پوره ګټه اخیسته او په اسلامي ټولنه کې غیر اسلامي زهر داخلېدل پیل شوي وو.

په کومه ورځ چې سلطان صلاح الدین ایوبي دوه تنو خبر راوړوونکیو ته لارښوونه وکړه او زاهدان ته یې ویلي وو، چې هغه دې په کرک کې مسلمانانو ته صحیح خبرونه ورسوي.

تر دې شل ورځې وروسته په کرک کې یولېوني او مجذوب انسان په ناڅاپي ډول راڅرګند شو، هغه په لاس کې د لرګي نه جوړ یو ګز اوږد صلیب نیولی و، چې هغه به یې پورته کړ او په چغو چغو به یې ویل، د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلی دی، په شوبک کې مسلمانان خپلې لونړې بې پته کوي، په مصر کې مسلمانانو شراب څښل پیل کړي دي، یسوع مسیح خدای ویلي دي، چې اوس به دا قوم دځمکې په مخ نه پاتې کیږي، مسلمانانو! که د نوح له بل توپان نه ځانونه ژغورل غواړئ نو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلیب تر سیوري لاندې راتول شي، که صلیب مو خوښ نه وي نو د یهوده خدای په وړاندې سجده وکړي ،په جوماتونو کې ستاسې سجدې بې کاره دي .

دغه سړی د جامو أو شکل له مخې ښه روغ رمټ ښکارېده، خو د خبرو له انداز نه لېونې معلومېده، د هغه ږیره هم وه، اوږده چوغه یې اغوستې وه، پر سر یې پګړۍ او د پاسه یې پرې دستمال غوړولی و چې پر اوږو یې راخپور و، په مخ او جامو یې ګردونه پراته وو، چې دا ترې څرګندېدله چې له لرې سفر نه راغلی دی، پښې یې دوړو وهلې وې، هغه به که چا ودراوه نو درېده به خو خبرې یې نه کولی لکه چې څه خبره یې نه اورېدله او نه پرې پوهېده، هره پوښتنه به چې پرې وشوه هغه به خپل اعلان تکراراوه... د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلې دی او نور ... هیچا هم د دې معلومولو کوښښ ونه کړ، چې هغه څوک دی او له کومه ځایه راغلی دی، عیسویان ځکه خوښ وو، چې د یسوع مسیح خدای نوم یې اخیست او یهودان په دې خوښ وو چې د یهوده خدای نوم یې یاداوه نو ځکه د دواړو دا خوښي شریکه وه، چې د مسلمانانو د تباهۍ زیری ورکوي، د صلیبي پوځ څو کسه سپاهیانو چې د هغه اعلانونه واورېدل، نو په قهقهه یې وه خندل، پولیسو چې هغه ولیده، نو لېونی یې وګاڼه او څه کار یې ورسره ونه لاره، په مسلمانانو کې دومره جرئت نه و، چې د هغه خوله یې بنده کړې وای، مسلمانانو چې د هغه له خولې د خپلې تباهۍ اعلان واورېدلی وه هم وېرېدلی وه او غوسه هم شول خو مې څه کولای نه شول .

دغه مجذوب به د ښار په کوڅو کې ګرځېده او همدا اعلان به یې تکراروه چې مسلمانانو! د صلیب سیوری ته راشئ ستاسې د تباهۍ وخت رارسېدلی دی، په جوماتونو کې ستاسې سجدې بېکاره دي، کله کله به یې دا هم ویل، کرک ته به د مسلمانانو پوځ نه راځي، د هغوی صلاح الدین ایوبي مړ شوی دی، ځنې وختونه به یې چټیات او بې معنی خبرې هم کولې، چې دا به یې ثابتوله چې ګواکې لیونی دی، ماشومان به ورپسې روان وو، مسلمانانو به ورته په قهرجن نظر کتل، او خپل بچی به یې په هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسی له تللو منع کول، یوازې یو مسلمان و چې د دغه لیوني پسې به روان و، هغه به د لیوني نه لس دولس قدمه لرې وه دا یو ځلمی مسلمان وه په لاره کې دوه عیسوی ځوانانو هغه ته پېغور ورکړ، یوه یې ورته وویل: عثمانه! ته هم د صلیب سیوري ته راشه، عثمان هغوی ته په قهر وکتل او غلی و، هغو عیسویانو ته پته نه وه چې له عثمان سره یو خنجر دی او هغه د دغه لیوني د وژلو له پاره په هغه پسی روان دی.

د هغه مکمل نوم عثمان صارم و، مور او پلار یې ژوندي وو او یوه یې وره خور یې هم وه، چې نوم یې النور صارم و، د دغی نجلۍ عمر به شل دوه ویشت کاله و، عثمان ترې درې څلور کاله مشر و، احساساتي زلمی و، د اسلام په نامه یې ځان قربانوه، د صلیبي حکومت په نظر کې اشتبا یې و، ځکه چې هغه مسلمان ځوانان د صلیبي حکومت پر خلاف د خفیه عملیاتو له پاره تیارول، هغه لا تر دې دمه په کومه ګناه کې نیول شوی نه و، هغه چې کله د دغه لیوني غږ واورېده بهر راو ووت، لیوني یو غټ صلیب پورته نیولی او د مسلمانانو پر خلاف یې چې څه په خوله ورځي هغه وایي، عثمان صارم دې ته هم ونه کتل چې دا خو کوم لېونی دی، هغه صلیب وه لیده او د لېوني خبرې یې واورېدې، نو له غوسی نه ورته پخپله لیونی شو، خپل کورته ولاړ خنجر یې را واخیست او په کمیس کې دننه یې د نامه لاندې ځورند کړ او د لیوني پسی روان شو، عثمان هغه په داسې ځای کې وژل غوښتل چې څوک یې ونه نیولای شي، هغه د صلیبیانو پر خلاف د نورو چارو سرته رسولو له پاره ژوندي پاتی کېدل غوښتل، هغه په لېونی پسی لس دولس ګامه وروسته روان و او د هغه اعلانونه یې اورېدل، کله چې ده عیسوي ځوانانو پېغور وکړ او یو یې ورته وویل عثمانه! ته هم د صلیب تر سیوري لاندې راشه، نو د هغه سترګی لاپسی خوني شوې او په زړه کې یې د لېوني د وژنې اراده نوره هم پخه شوه.

د لیوني پر شاو خوا د ماشومانو یوه ډله روانه وه، دا وخت د وژنې لپاره مناسب نه و، ورځ تېرېده، او د لیوني آواز تېپېده او په هغه پسی د تلونکیو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو شمېر کمېده، د لمر پرېوتو ته لا لږ وخت پاتې و، یو جومات راغی، لېونی د جومات په دروازه کې کښېناست او صلیب یې پورته کړ وې ویل اوس دا کلیسا ده، جومات نه دی هغه مهال عثمان له هغه سره نږدې وه درېده هغه پوره باور لاره چې دا په رښتیا لېونی دی، خو د ده د وژنې سزا به هم مرګ وي، ځکه چې ده صلیب پورته کړی دی، او د مسلمانانو پر خلاف نارې وهي، عثمان صارم لېوني ته ورنږدې شو او په کراره یې ورته وویل له دې ځایه ژر پورته شه او له خپل صلیب سره ورک شه او که نه نو صلیبیان به دې له دې ځایه مړی پورته کوي.

لېوني هغه ته په برندو برندو وکتل، مخی ته یې ډېر ماشومان ولاړ وو، هغه عثمان صارم ته له ځواب ورکولو پرته کوچنیانو ته په غوسه شو او د لرې کېدلو یې ورته وویل، ماشومان وه وېرېده او وه تښتېدل، نو لېونی جومات ته ننه ووت، د عثمان صارم له پاره دا ښه مناسب وخت و، هغه له ځه فکر پرته له ځپلیو سره جومات ته وخوت او دروازه یې له دننه بنده کړه، په ډېره چالاکۍ یې خنجر راوه ویسته، چې ځنګه یې په لیوني باندی ګذار کاوه، هغه ورته مخ راواړوه، د عثمان د خنجر ګذار ته یې صلیب ونیوه وې ویل ودرېږه ځلمیه! دننه ولاړ شه، زه هم مسلمان یم.

عثمان صارم پرې بل ګذار ونه کړ، لیوني ځپلۍ وه ویستی د جومات دننه کوټې ته ولاړ، هغه صلیب پخپل لاس کې ونیوه په کوټه کې یې له عثمان صارم نه پوښتنه وکړه وې ویل، زه مسلمان یم، زما خبرې په غور واوره ماته ووایه چې له کوم وخت نه په ماپسی را روان یې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ زه توله ورځ تاپسی ګرځېدم، خو ستا د وژنې وخت په لاس نه راته، لیوني ورته وویل: ته ما ولې وژنې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ، ځکه چې زه د اسلام او صلاح الدین ایوبي پر خلاف کومه خبره اورېدلای نه شم، که ته لیوني یې او کنه خو زه تا ژوندی نه پرېږدم لیوني له عثمان صارم نه ځو نورې پوښتنې وکړې، په اخر کې یې ورته وویل ماته ستا په ځبرو خوانانو ارتیا ده، ښه وشول چې ته پخپله ماپسی راغلې، ما فکر کاوه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته به د خپل مقصد له پاره کوم مسلمان په ډېره ګرانه په لاس راشي، زه د صلاح الدین ایوبي د استخباراتو رالېږل شوی سړی یم، ما دا لوبه صلیبیانو ته د دوکې ورکولو په خاطر پیل کړې ده، ما په همدې جامو کې سفر کړی، زه له تاسره یو څو خبرې کول غواړم، یاد ساته که جومات ته کوم صلیبي راغی، زه بیا هماغه چټیات وایم، چې ټوله ورځ مې ویلي دي، ته یې په غور سره اوره، لکه ته چې زما نه اغېزمن شوي یې، زه چې ډېر ژر ژر درته وایم، د ماښام د لمانځه وخت کېدونکی دی، په مسلمانانو کې هم د صلیبیانو جاسوسان دي، زه د لمونځ کوونکیو تر راتلو پورې خپلې خبرې پای ته رسول غواړم.

عثمان صارم هیڅکله جاسوس لیدلی نه و، هغه ته دا پته نه وه چې دا ډېر څېرک جاسوس دی، چې له هغه نه یې څو پوښتنې وکړې او وې پېژانده، چې دا یو باوري ځوان دی، جاسوس ورته وویل: د خپل ځان په څېر څو تنه ځوانان راټول کړه او یو څو مسلمانې جونې هم تیارې کړه، تاسې باید هر کور ته دا پیغام ورسوی چې صلاح الدین ایوبي ژوندی دی او هغه له دې ځایه یوازې د نیمې ورځې مزل په واټن لرې دی، د هغه ټول پوځ نه یوازې دا چې په کرک باندې د حملې له پاره تیار دی، لا چې د هغه پوځ صلیبي لښکرې پوزې ته راوستي دي، په مصر کې حالات آرام دي، هغه چې صلیبیانو کومه ورانکاري پیل کړې وه، هغه بیخي له منځه وړل شوې ده.

عثمان صارم پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي به کله حمله کوي، مونږ د هغه لارې څارو، زه تاسې ته په باوري توګه وایم، چې تاسې له بهر نه حمله وکړې، نو مونږ به په صلیبیانو له دننه نه حمله کوو، د خدای جل جلاله لپاره ژر راشی.

د استخباراتو مامور ورته وویل: زلمیه! له زغم نه کار واخله، لومړی د صلاح الدین ایوبي پیغام واوره او د هر یوه ځلمی په ذهن کې نقش کړه. ایوبي ویلي دي چې تاسې د کرک مسلمان ځوانان د اسلام سپاهیان یاست، ما لومړی جنګ په ورو کتوب کې د کلا بندۍ په حال کې کړی و، د پوځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندہ زما د تره (کاکا) په لاس کې وه، هغه ماته وویل چې په کلا بندۍ کې مه وېرېږه، که ته په دې عمر کې وه وېرېدلې، نو ټول عمر به دې په وېره او ډار کې تېرېږي، که د اسلام د بیرغ پورته کوونکي جوړېدل غواړې نو دا بیرغ همدا اوس پورته کړه، د دښمن دیوالونه مات او ځان ترې اوباسه بیا راوګرځه او پر دښمن ناڅاپي حمله وکړه، زه ونه ډار شوم، په درې میاشتې کلا بندۍ کې مو ولږه هم تېره کړه، خو مونږ محاصره ماته کړه او ترې راووتو، او چې په کومو خوړو مو ځانونه ماړه کړل هغه مو له دښمن نه نیولي وو، د کلا بندۍ پر وخت چې زمونږ کوم آسونه له ولږې مړه شوي وو، د هغه کمی مو د دښمن له آسونو پوره کړ ...

صلاح الدین ایوبي ویلی دي، چې زما د ملت زامنو ته ووایه چې پرتاسې دښمن د میني په وسله حمله کړې ده، تل یاد ساتۍ چې هیڅ یو نامسلمان د مسلمانانو دوست کېدای نه شي، صلیبیان د جګړې په ډګر کې مقاومت کولای نه شي، د هغوی پلانونه له خاورو سره بخاورې شوي دي، نو ځکه اوس هغوی د مسلمانانو د نوي نسل له ذهنونو نه د اسلامي امت نه او نه مذهب سره د ورورولۍ او مینې د ویستلو هڅې کوي، هغوی چې کومه وسله کارولې هغه ډېره خطرناکه او ویرونکې ده هغه ذهني عیاشي، لتې او بېکاره ده، د دغو درېوو خرابیو د پیداکولو له پاره عیسویان او یهودان سره یو شوي دي، یهودان د خپلو لوڼو په وسیله په تاسې کې حیواني احساس راپاروي، تاسې له نشو سره عادت کوي، زه دا نه وایم چې دغه حیواني جذبه او نشې به ستاسې اخرت خراب کړي او له مرګ وروسته به تاسې جهنم ته بوځي، زه دا ویل غواړم چې ستاسې دغه بد عملی به ستاسې له پاره د دې نړۍ ژوند هم تر جهنم زیات تریخ کړي، تاسي چې څه ته د جنت خوندونه وایی هغه د دوزخ عذاب دی، تاسې به د صلیبیانو غلامان شي، چې ستاسې د خویندو او لوڼو بې پتي به کوي، ستاسی د قرآن پاڼی به کوڅو کې بادونه الوزوي، او ستاسې جوماتونه به د آسو په تبیلو بدل کړي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي ویلي دی چې که د یو باو قاره قوم په حیث ژوندي پاتی کېدل غواړی! نو خپل روایات مه هیروی، صلیبیان له یوی خوا په تاسې باندې ظلم او تیری کوي او له بلې خوا د آسونویکی او د پیسو لالچ درکوي، مسلمانان د دغسی عیاشیو منونکي نه وي، ستاسې دولت ستاسې ایمان او عمل دی، دا د صلیبیانو د ماتی ثبوت دی، چې هغوی ستاسې د تورو له وېرې له داسې بې حیا وسلو نه کار اخلي، چې د خپلو لونو په بې پتی کې ستاسې د غلامی خوبونهويني، زما د ملت زامنو! خپل عملونه نیک وساتی، خپل نفسونه پخپل ولکه کې کړی، ظالم واکمن په اصل کې کمزوری وي، هغه خپل مخالفین د ظلم او جبر په وسیله د ځان تابع کول غواړي، او ځنی نور د پیسو په اسره غولوي، تاسې له ظلم او جبر هم مه دارېږی او نه له هغوی نه د څه تمه او اسره وه لری، تاسې د اسلامي امت ګانده آینده او راتلونکی یاست، مونږ د اسلامي امت ماضي یو، دښمن ستاسې له اذهانو روښانه ماضی باسی او د خپلو نظریاتو او ګټوله تیارو یې دکول غواړي. تر څو د اسلام اینده تیاره شي، خپل اهمیت وه پېژنی، دښمن یوازې د دې لپاره ستاسې د بل (تابع) کولو هڅې کوي، چې هغوی له تاسې وېرېږي، پخپلو فکرونو کې ننی ورځې نه راتلونکې ورځې راولی، ځکه چې ستاسې د دښمن نظر ستاسې د دین په راتلونکې باندی دی، تاسې به لیدلي وي چې دښمنان له تاسې سره څه کوي ؟ که تاسې د ذهنی عیاشی په مردار ډنډ کې پرېوتی نو سبا ورځ به د ټول اسلامي امت همدا حال وي.

د سلطان صلاح الدین ایوبي د استخباراتو مامور په ډېره چټکی د هغه پیغام عثمان صارم ته واوراوه او هغه ته یې پرې د عمل کولو لارې چارې هم وښودلې. د اسلام ستر سپاهي سلطان صلاح الدین ایوبي په ځانګړې توګه ویلي دي، چې خپل ځانونه له بې ځایه احساساتو وژغوری، ولولې او احساسات مو پر عقلونو باندی غالب نه شي، له پارېدنې ځانونه وساتی او ځانونه کنټرول کړی، احتیاط حتمی دی، د استخباراتو مامور عثمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صارم ته وویل، چې هغه خپله او دوه نور ملګري به یې په یو شکل نه یو شکل له هغه سره ګوري، او دغه اړیکې به قایموي، په سملاسي توګه دې خبرې ته اړتیا ده چې مسلمانان په خپلو کورونو کې چړې، بر چې، خنجروند او تورې جوړې کړي او په کورونو کې یې پټې کېږدي ښځو ته په کور کې د خنجر او برچې د ګذار کولو او له هغې نه د ځان بچولو لارې چارې ورزده کړي، د یهودي نجونو خبرو ته غوږ کې مه ږدي، له هغوی سره داسې خبرې ونه کړي چې هغوی ته ترې شک پیدا کېږي، پخپل سر کومه جنګی چاره سرته ونه رسوي، ړومبی منظم شي، بیا یو مشر وټاکی، مشر باید د خپلو ملګریو هر یو کار وڅاري، او هیڅوک د خپل مشر له خوښې پرته کوم کار ونه کړي.

لمر په پریوتوو، د جومات امام راغی، د هغه په لیدو لېونی سړی صلیب راپورته کړ، او په منډه بهر راوه ووت، بهر یې بیا هماغه اعلانونه پیل کړل، ... مسلمانانو! د صلیب تر سیوري لاندی راشی، ستاسې اسلام مړ شوی دی امام عثمان صارم ته له غوسې په دک نظر وکتل وې ویل. ده دلته څه کول؟ او تا هغه څنګه دلته کښېنولی و، هغ دې ولې ونه واژه؟ آیا ستا په رګونو کې د مسلمان پلار وینه وچه شوې ده؟ که زه بوډا شوی نه وی، نو هغه به مې له دې ځایه ژوندی پرې ایښی نه و.

یهودي هم نه دی، مسلمان دی، د صلاح الدین ایوبي پیغام یې راوړی دی، ... هغه بوډا امام ته د سلطان صلاح الدین ایوبي پیغام واوراوه او وې ویل زه به په دې پیغام عمل کوم، له نن ماښام نه پرې بسم الله کوم خو مونږ ته د یوه امیر اړتیا ده، آیا تاسې به زمونږ مشري وکړی؟ دا سوچ وکړی چې که صلیبي حکومت ته خبر ورسېده ړومبی به د امیر مړی پرې کوي.

امام خواب ورکړ آیا زه په جومات کې دا ویلای شم چې زه له خپل قوم نه بېل یم خو دا پرېکړه به قوم کوي، چې زه د مشرۍ وړ یم او که نه! زه د خدای جل جلاله په کور کې ولاړ وعده کوم چې زما پوهه زما ما زما اولاد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زما روح به د اسلام د تحفظ او پراختيا او د صليب د ځوړتيا له پاره وقف وي...

زما ګرانه بچيه! د صلاح الدين ايوبي د پيغام يوه يوه کلمه په ذهن کې کښېنوه، هغه تيک ويلي دي ځوانان د دين او هيواد اينده وي، هغوي خپل دين او هيواد روښانه او خپلواک کولای شي او د خپلو پد عمليو په نتيجه کې د غلامۍ ځنځيرونه په خپلو غاړو کې اچولي هم شي، کله چې کوم مسلمان ځلمی د يهودي او عيسوي نجونو په بې حيايۍ زړه بايلي او هغو ته په بد نظر ګوري، نو هغه دا احساس نه کوي چې د هغه خپله خور هم د هغې په څېر د ځوانانو د هوسونو ښکار کېږي. دا هماغه مقام دی چې قومونه تباه کوي...

زما زلميه بچيه! د الله جل جلاله په دې پاک کور کې وعده کوم چې د صلاح الدين ايوبي په پيغام باندې به انشاء الله عمل کوم.

* * *

عثمان صارم کورته ولاړ، خپله خور النور صارم يې ځانله کښېنوله او د سلطان صلاح الدين ايوبيپيغام يې ورته وا ورواوه وې ويل: النور! زمونږ دين او ملي غيرت له تانه ډېره ستره قرباني غواړي، سره له نن خپل ځان يوه مستوره نجلۍ ګڼل پرېږده، مسلمانو نجونو ته دا پيغام ورسوه او هغوی د جهاد له پاره تياري کړه، زه به تاسې ته د خنجر وهلو، غشي ويشتلو او برچې استعمالولو طريقې دروښيم.

وروره! زه خو لا د مخه په دې فکر کې وم چې مونږ د خپلې آزادی او خپل قوم له پاره څه کولای شو، مونږ خو د نارينه و خولې ته ګورو.

عثمان صارم هغې ته وويل چې د صلاح الدين ايوبي او د هغه د پوځ په باب چې څومره خبرونه دلته خپرېږي، هغه ټول دروغ دي، د مسلمانانو کورنيو ته ولاړه شه او ښځينه و ته صحيح خبرونه ورسوه، عثمان صارم هغې ته صحيح خبرونه وويل او دا يې هم ورته وويل چې په مسلمانانو کې غداران او جاسوسان هم شته، هغه خپلې خور ته درې څلور کورنۍ وښودلې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورته وې ويل چې د هغوی مېرمنې د ځان ملګرې کړه او ورته ووايه چې مېرونه يې غداران دي هغې ته يې دا هم وويل چې د عيسوي او يهودي نجونو له دوستۍ نه ځان وژغوره، د هغوی مينه يوازې دوکه ده.

النور پوښتنه وکړه: آيا زه دوی له دلته راتللو منع کړم ؟ هغه خوله تاسره هم آزادانه خبرې اترې کوي ؟

عثمان صارم ورته وويل: زه به هغې ته نن ووايم چې زمونږ کورته دې نور نه راځي، هغه ډېره ذهينه او هوښياره نجلۍ ده.

ديني الګزيندر يوه ځوانه عيسوي نجلۍ وه، کور يې له عثمان صارم نه لږ لرې وه د هغې پلار په ښار والۍ کې يو لوړ رتبه مامور و، د النور ملګرې او له عثمان صارم سره يې هم ژورې اړيکې پيدا کړې وې، چې عثمان به يې وليده ډېره به خوښېده، عثمان صارم هغې ته نه ورتږدې کېده، هغه دا ګڼله، چې دا عيسوي جنۍ ده او دلته د جاسوسۍ له پاره راځي، هغه هيڅکله ديني ته په ناوړه نظر کتلي نه وو، لا چې له هغې سره به يې ټوکې ټکالې هم کولې، چې هغه شکمنه نه شي، خو چې اوس د دې اړتيا پيښه شوه چې ديني الګزيندر د هغوی کورته ورنه شي، نو اوس د هغوی له پاره دا خبر مشکله شوه، چې ځنګه ديي ته ووايي چې نوره دې د هغوی کورته نه ورځې؟ خو د هغې منع کول ضروري وو ځکه چې عثمان په خپل کور کې خور او ملګرو ته يې ته جنګي روزنه ورکول غوښتل، او هغه ته دا هم معلومه نه وه چې تر دې وروسته به د هغوی کور ته څه ډول رازونه راځي د هغه له ډېر فکر وروسته دا اره چاره خوښه شوه، چې خپلې خور ته يې وويل چې ديني الګزيندر کله زمونږ کورته راشي، ته بهر ووځه او ورته وايه چې له کومې ملګرې کره ځم، په دې ډول خپله ملګرتيا له هغې سره سسته کړه، هغه به خپله زمونږ کورته راتلل پرېږدي.

د کرک د ښار خلکو د هغه ليوني خبرې کولې چې د مسلمانانو د تباهۍ وړاند ګوينه يې کوله، په نامسلمانو خلکو د هغه خبرې ډېرې ښې لګېدې، تولو په لټاوه او ورپسې ګرځېدل به ، خو هغه هيچېرې نه ليدل کېده، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت له خوا یې هم لټون کېده، ځکه چې د مسلمانانو د وېرولو او د هغوی د ولولو سړولو له پاره له هغه لیوني نه د کار اخیستلو پرېکړه شوې وه، چاته معلومه نه وه چې هغه چېرې تللی دی، هغه په هماغه شپه کوم لوري ته بې درکه شوی و، لس دولس ورځې غه وه لټول شو، صلیبي حاکمانو له ښاره بهر هم ورپسې آسونه وه ځغلول، هغوی هیله لرله چې له دې ښاره به کوم پل ښارته تللی وي، لس دولس ورځې تېرې شوې خو هیڅچا یې درک ونه لګاوه.

په دغو لس دول ورځو کې عثمان صارم خپلې خور النور او د هغې ملګرو د وسلو کارول ورزده کړل، هغه نجونو ته د برچې کارول ډېر په ګرانه ورزده کړل، سر بېره پردې هغه مسلمانو ځوانانو ته د سلطان صلاح الدین ایوبي پیغام ورساوه او هغوي یې په یوه پټه جبهه کې تنظیم کړل، دغو ځوانانو هغه مسلمان کاریګر پیدا کړل چې برچې، غشي او لیندۍ به یې جوړولې، دا ټول د صلیبیانو مزدوران وو، هغوی د ځانونو له پاره کومه وسله جوړولای نه شوه، مسلمانانو ته د کومې وسلې د ساتنې اجازه هم نه وه هغو کار ګرانو په پټه په خپلو کورنو کې وسلې جوړول پیل کړل، دا ډېر خطر ناک کار و، د نیول کېدو په صورت کې یې سزا یوازې مرګ نه بلکې تر د مرګ د مخه ډېرې وحشیانه سزاګانې هم وې، هلته به چې کوم مسلمان په یو معمولي ګناه وه نیول شو، له هغه به پوښتنې کېدلې، چې د مسلمانانو په کورونو کې څه کیږي، او جاسوسان څوک دي- د دې سره به یې د هغه بدن د مالوچو په څېر داندس کاوه، کارګرانو به چې کومې وسلې جوړولې، هغه به د عثمان صارم په څېر مسلمانو ځوانانو د مسلمانانو په کورونو کې پټې ایښودلې، د ورځې به مسلمانو نجونو د برقعو په څادرونو خنجرونه، غشي او لیندۍ پټې پټې یو ځای نه بل ځای ته وړلې، خو د وسلې جوړولو پروګرام ډېر سست وه.

هلته سلطان صلاح الدین ایوبیته د استخباراتو یو مامور خبر ورکړ چې په کرک او شاو خوا سیمو کې مسلمانانو ته د هغه پیغام رسیدلی دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته ځوانانو او پيغلو پټ مرکزونه جوړ کړي دي، دغه خبر راوړونکی يو ځيرک او زړور مخبرو، مخبر وويل هغه سړی چې د سلطان صلاح الدين ايوبيپيغام يې د کرک مسلمانانو ته ورساو، د يوه لېوني په شکل کې يې دغه بريالیتوب تر لاسه کړ، سلطان صلاح الدين ايوبيپه دې خبر ډېر خوښ و، هغه وويل: د کوم قوم ځوانان چې راويښ شي، هغوی ته هيڅوک ماتې ورکولای نه شي.

د استخباراتو د اداري مرستيال زاهدان وويل: دغه بريالیتوب زما حوصله رالوړه کړه که تاسي اجازه راکړې، نو زه به د نيول شويو سيمو ځوانانو دومره راوه پاروم، چې هغوی به د اور لمبي شي او يو روشلم به وسوځي.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: او په دې اور کې به هغوی پخپله هم وسوځي، زه ځوانان لمبه کول نه غواړم، زه د هغوی په سينو کې د ايمان سپرغی بلول غواړم، د ځوانانو پارول کوم ګران کار نه دی، له هغوی نه به ځيني د پيسو په اسره ستاسي په لاسو کې لوبېږي، او زياتره يې د احساساتي وينا و او جذباتي شعارونو په وسيله راپارېدلای شي، بيا چې ته پر هغوی څه کول غواړې وه يې کړه، هغوی پخپل منځ کې جنګولای هم شي، د دې لامل دا نه دی چې هغوی ناپوه او بې تجربې دي، او يا ګوندې هغوی خپل دماغ نه لري، اصلي خبره دا ده چې دا عمر همداسي دی چې د ويني ګرمي انسان يو څه کولو ته اړباسي، په دې عمر کې ذهن عياشۍ ته هم تمايل پيدا کوي، او د نيکو اعمالو په لور هم، تاسي چې د ځوانانو ذهنونو ته هر ډول خوځښت او پارون ورکړې، د همغې اغېز قبلوي، ستاسي د ملت دښمنان زمونږ د ځوانانو په اذهانو کې د عياشۍ او جنسي خواهشاتو جرايم داخلول غواړي، د هغوی هدف همدا دی چې مونږ هغوی د جهاد لوری ته مايل نه کړو او د دښمن پر خلاف يې استعمال نه کړای شو.

ته هڅه کوه چې ځوانان را وپاروې، بلکې هغوی ته د خپلې اينده په باب فکر او سوچ ورزده کړه، د رسول الله صلی الله عليه وسلم په دې حديث ځان پوه کړه چې خپل ځان وه پېژنه او خپل دښمن وه پېژنه ،د هغوی فکرونه بدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه، په هغوی کې ملي احساس څواکمن کړه، دا ځوانان د ملت ډېره ارزښتناکه شتمني ده، هغوی له پارېدلو او سوځېدلو وژغوره، د هغوی وژنه د پوهانو کار نه دی، پوهه او عقل دا دی چې دښمنان د هغوی له لاسه ووژني، خو هغوی ته خپل دښمن وروپېژنه، که کوم مسلمان په ما پسې بدې ردې ووايي، نو هغه نه د اسلام دښمن دی او نه خاین، هغه زما دښمن دی، زه به هغه ته د هغه قانون په ملاتړ سزا نه ورکوم، چې د اسلام او اسلامي سلطنت د تحفظ له پاره جوړ شوی دی، د ملت قانون د ملت د امير د ځانگړي استعمال له پاره نه وي، د خيانت سزا هغه چاته ورکول کېدای شي، چې د هيواد او ملت جرړې پرېکوي او د دين د دښمنانو متې قوي کوي، که څه هم واکمن پخپله دغه گناه وکړي، هغه خاين دي، او د سزا حقدار.

زاهدان پوښتنه وکړه: په داسې حال کې چې د هغه ځای ځوانان د قربانۍ له پاره تيار شوي دی، مونږ ترې څه ډول کار واخلو سلطان صلاح الدين ايوبي ووېل: د هغوی ولولې مه راپاروی، د هغوی فکرونه راويښ کړی، چې د هغه ځای له حالاتو سره هغوی سمه پرېکړه وکړي، چې هغوی بايد څه وکړي، هغوی د احساساتو د اغېز لاندې پرېکړې ونه کړي، هلته نور هم ذهين مخبران واستوی، او زاهدانه دا ياد ساته! چې دښمن زمونږ نه، زمونږ د ځوانانو د ذهنونو خرابولو کوښښ کوي، او زمونږ د هغو حاکمانو بې لارې کول غواړو چې ذهنونه يې د ماشومانو په څېر دي.

هر يو قوم ته چې له جنگ پرته ماته ورکول غواړې نو د هغوی ځوانان په ذهني عياشي اخته کړی، هغه به تر دې حده ستاسې غلام شی چې خپلې لونې به ستاسې خدمت ته وړاندی کړي او پرې به وياړي، صليبيان او يهودان د غسی سطحی ته زمونږ د ملت راټيټول غواړي لکه سلطان صلاح الدين ايوبي چې ناڅاپه څه وروياد شوي وي، هغه زاهدان ته ووېل ما چاته ويلي وو چې په کرک کې هغو مسلمانانو ته چې وسلې جوړوي اور بلوونکی ماده ورولېږی او يا هغوی ته ووايی چې دغه ماده څه دول جوړېږي. زاهدان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواب ورکړدا خو هغوی ته ویل شوي دي، خبر را رسیدلی دی چې مسلمانانو د دغې مادې جوړول پیل کړي دی .

* * *

په کرک کې په سملاسي توګه داسې حالات پیدا شول، چې د هغه ځای ځوانانو پخپله فکر کول او عمل کول پیل کړلو د عیسویانو تر لاس لاندې سیمو کې صلیبي پوځونو د کاروانونو لوټل پیل کړي وو کاروانونه دومره عام نه وو، سوداګر او نور سفر کوونکي به یو ځای اوسېدل، د هغوی شمېر به چې دوه دوه نیم سوو ته ورسېده، نو د کاروان په صورت کې به یې لېږد کاوه، دا یو دفاعي ګام و، له کاروان سره به وسله وال کسان هم وو، اوښان او آسونه به زیات وو د سوداګرو بې شمېر مال دولت به وو، په کاروانونو کې به ځینې کورنۍ هم وې، دې وګړیو به کوچ کاوه، د صلیبیانو ظلمونو نه به په تنګ راغلیو زیاتره مسلمانانو به هجرت کاوه او د مسلمانانو د واکمنۍ سیمو ته به تلل، دومره لوی کاروان به څو تنو غلو لوټلی نه شوو د کاروان وګړیو به یې مقابله کوله، صلیبیانو دا کار خپل پوځ ته سپارلې و، هغوی ته به که د کاروان خبر راغی نو د خپل پوځ یو دوه ټولي به یې د سیمې د غلو په لباس کې وه لېږه او هغه کاروان به یې لوټ کړ. په کاروانونو کې به یواځې مسلمانان وو، دا جرم هغو صلیبي پادشاهانو هم کړی او د لوټ شویو مالونو یې برخه اخیستې وه، چې اوس په تاریخ کې د صلیبي جنګونو د قهرمانانو په توګه معرفي کوی .

په دې ګناه کې مسلمانان واکمن هم شامل وو، هغوی د کوچنیو کوچنیو ریاستونو واکمن وو، که هغوی سره پوځ هم و، د لوټ شویو کاروانونو درې څلور کسه به د دغو واکمنو دربارونو ته فریادي ورغلل، نو چا به یې خبره نه اوریده، ځکه چې دغو واکمنو ته هم به صلیبي نجونو ، شرابو او د سر زرو د یو څو پیسو تکو برخه ورکول کېده، که دغو واکمنو غوښتې وای نو د صلیبي غلو مخه یې نیولای شوه، خو هغوی دغو صلیبي ډاکوانو ته داسې آزادي ورکړې وه، چې د هغوی د ریاستونو په دننه کې یې هم غلاوې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولې، صلیبیانو هغوی دومره رانده کړي وو، چې د هغوی د ریاستو سرحدي سیمې چې هم ترې په کرار کرار نیولې، هغوی ځینی واړه ریاستونه د همدغو ډاکوانو په وسیله پرله پسې وځورول او بالاخره یې ترې جزیه اخیستل پیل کړل، په دې ډول د اسلامي سلطنت لمن راټولیده، نور الدین زنگی او صلاح الدین ایوبي دغه ریاستونه هم نیول غوښتل، دغه ریاستونه هغوی تر صلیبیانو زیات خطرناک ګڼل یو ځلې نور الدین زنګي صلاح الدین ایوبي ته یو پیغام لیکلی و، چې له ځو نورو خبرو پرته یې ورته د دغو کوچنیو ریاستونو په باب هم لیکلي وو، د دغو کوچنیو ریاستونو واکمنو خپله خاوره له صلیبیانو سره ګرو کړې ده، هغوی له کفارو نه زر، مرغلرې او له مسلمانانو تنبتول شوې نجونې د ډالیو په توګه تر لاسه کوي، او د اسلام نوم ورسره ډوبوي.

دغه مسلمانان تر کفارو زیات خطر ناک او پلید دي، هغوی د پادشاهیو په نشو کې مست دي، او صلیبیان یې د حکومتونو په جرړه کې داخل شوي دي، صلیبیانو ته له ماتی ورکولو د مخه ضروري ده، چې دغه مسلمان ریاستونه ونیول شي او له اسلامي سلطنت سره یو ځای کړای شي، د بغداد تر خلافت لاندې راوستل شي، تر دې سرته د اسلام د ساتنې بله چاره نشته.

د دې خطرو سره سره به کله کله کومه ډېره ستر قافله په بیدیا کې د تېرېدو په حال کې لیدل کېده، له کرک نه ځو میله لرې یو کاروان روان و، په هغې کې تر سلو زیات اوښان وو، زیات شمېر آسونه وو، په کاروان کې د سودا ګرو مالونه وو، او یو ځو ګورنۍ هم پکې وې، یوه کرونۍ داسې هم وه چې په هغې د دوه نجونې وې، دواړه خویندې، قافله له معمول سره سمه د مسلمانانو وه، د کرک له سیمې چې تېرېده صلیبیان پرېدی خبر شول، یو تولی پوځ یې ورپسې ولېږه او په رڼا ورځ یې پر کاروان حمله وکړه، د قافلې آس سپورو کلکه مقابله وکړه، خو ځرنګه چې د صلیبیانو شمېر زیات و، د هغه ځای شګې په وینو سرې شوې، صلیبیانو تر کوچنیانو پورې ووژل، پنځلس شپاړس مسلمان ځوانان پاتې شول، هغوي یې بندیان کړل، دواړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجونې يې هم ونيوې، اوښان او آسونه يې له سامانونو سره بوتلل، دغه کاروان چې کله کرک ته ورسېده تر ټولو د مخه يې بنديان روانکړي وو، په هغوی پسې پر دوه آسونو باندې دوه نجونې وې، چې له جامو يې څرګندېدله چې مسلمانانې دي، ورپسې صليبي عسکر روان ووو چې مخونه ې په نقابونو پوښلي وو او ورپسې به مالونو او سامانونو بار د اوښانو او آسونو کتارو نه روان وو، نجونو ژړل د کرک اوسېدونکي يې د سيل له پاره راووتل، هغوی ورته چک چکې او خنداګانې کولې، ځکه چې هغوی پوهېدل چې دا لوټ شوی کاروان د مسلمانانو دی، او بنديان هم مسلمانان دی، په دغو بنديانو کې يو ځلمی د آفاق په نامه و، دواړه نيول شوې نجونه د همغه خويندې وې، آفاق زخمي هم وه د هغه له تندي او اوږې وينې بهېدلې، هغه د لوټ شوې قافلې په مخ کې کرک ښار ته ننه ووت، نو کله يې چې سيل کوونکی وليدل، په لوړ غږ يې وويل، د کرک مسلمانانو! زمونږ سيل کولو ته راغلي ياست؟ دې نجونو ته وګوري، دا زما نه ستاسې خويندې دي دواړه مسلمانانې دی .

يوه صليبي د شاله لوري په لته ووا هه پر مخې پرېووتو لاسونه يې په رسيو د شا لوري ته تړل شوي وو يو بندي هغه راپورته کړو خو افاق بيا چيغې کړې، . . د کرک مسلمانانو! دا ستاسې لوڼې دي دوه درې پټ مخيو يې په وهلو پيل وکړ، او خويندو يې په چغو چغو ژړل او فريادونه يې کول، د الله جل جلاله له پاره زمونږ ورور مه وهی، زمونږ سره چې هر څه کوی وې کړی، خو هغه مه وهی يوې خور يې چيغې کړې، آفاقه غلی شه! ته د هغوی هيڅ کولای نه شي، خو آفاق نه غلی کيده، په سيل کوونکيو کې مسلمانان هم وو چې خپلې وينې ې څښلې، خو څه يې له وسی نه کېدل، د هغوی غيرت د همغوی له مخې تېرېده او هغوی ورته کتل، په غوی کې له نورو ځوانانو مسلمانانو سره عثمان صارم هم و، هغه خپلو ځوانو ملګريو ته وکتل، د ټولو سترګې سرې وی او زړونه يې په زوره درزېدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم د لږ وخت له پاره له دغه لوټ شوي کاروان سره روان و، په لاره کې یو غریب غونډي موچي ناست و، چې د خلکو څپلې به یې جوړولې، هغه ته کوم مسلمان د خپل کور په ډیوډۍ کې د شپې تېرولو ځای ورکړی و، تو له ورځ به بیرون ناست و څپلې به یې جوړولې او ګنډلې، دهغه له قسمته کاروان د هغه له مخې هم تېر شوو هغه هم د آفاق ناري او جونو فریادونه او ژړاګانی واورېدې، آفاق یې په وینو سور ولیده، پر هغه یې د صلیبیانو تیری هم ولیده، خو داسې یې ولیده لکه هغه چې هیڅ هم لیدلي نه وي، دغه مو چې نه چا جومات او نه کلیسا ته په تللو لیدلی وو هغه کله د یهودانو عبادت ځای ته هم ورغلی نه و، د هغه لوري ته هماغه چا پاملرنه کوله چې څپلې به یې ګنډلې، چا کله په خبرو هم لیدلی نه و، هغه له خلکو نه شرېل شوی انسان ښکارېده، چې له صلیبیانو سره یې هم اړیکې نه وې او له مسلمانانو سره یې هم ...

عثمان صارم په تلو تلو کې له دغه مو چې نه ډ تیرېدو په حال کې و، ناڅاپه وه درېده بندیان مخکې بیول شوي و، اوښان لا وریسی روان وو، کله چې وروستی اوښ تېر شو، عثمان صارم دواړه څپلې و ویستلې، د مو چي مخې ته یې کېښودې، او د هغه مخې ته کښېناست، موچي د چا څپلې جوړولې، هغه عثمان صارم ته سر راپورته هم نه کړ، او نه یې ورته وکتلو عثمان اخوا دیخوا وکتل، غلي شان یې ورته وویل : دغه دواړه جونی باید نن شپه آزادي کړو.

موچي له سر راپورته کولو پره په دومره ټیټ غږ ورته وویل چې بی له عثمان صارم نه بل چا نه اورېدله، پوهېږې چې نن شپه به دا نجونې چېرته وي عثمان صارم ځواب ورکړ، پوهېږم خو له مونږ نه چا هغه ځای دننه لیدلی نه دی ...

موچي چې په خپل کار لګیا و وویل : ما لیدلی دی خو له هغې ځایه د نجونو راویستل ممکن نه دي، عثمان صارم ورته په غوسه ناک ډول وویل :

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د کوم مرض دوایي ؟ زمونږ لارښوونه وکړه، که مونږ نجونو ته ورسیدو او بیا وه نیول شوو نو هم د دغو نجونو مرۍ خو به پرې کړو.

موچي ورته وویل : د څومره ځوانانو قرباني ورکولای شی .

عثمان وویل : څومره ځوانان چې غواړی ؟

موچي ورته وویل : همدا نن شپه امام ته ځانونه ورسوی

موچي ورته وویل : سبا شپې ته .

عثمان وویل: څومره ځوانان له ځان سره بوځم .

موچي له لږ ځنډ وروسته وویل : اته ! چې خنجرونه او اور بلوونکی ماده هم ورسره وی .

عثمان صارم خپلې خپلې په پښو کړې او روان شو.

***

لمر لا پرېوتی نه و، عثمان صارم په لاره کې خپل اوه تنه همزولي له کورونو راوویستل او د امام کورته د ځانونو رسولو یې ورته وویل، پخپله هم د امام کورته ولاړ دا د هغه جومات امام و، چې د عثمان صارم پکې له هغه لیوني سره خبری شوې وې، عثمان صارم همدغه امام پر خپلو ملګریو د مشر په حیث منلي او هغوی قبول کړی و، دغه ځوانان به د یو بل په کورنو کې سره راټولیدل او د اینده په باب به یې پلان تیاراوه، اوس د دوه تښتول شویو نجونو مسئله مخی ته راغله، نو عثمان صارم د هغوی د خلاصون اراده وکړه چې په اصل کې د ځان وژنې اراده وه، هغه د موچي له وینا سره سم د امام کورته ولاړ، امام په نا آرامۍ سره په خپله برنډه کې قدم واهه چې عثمان یې ولیده، ودرېده او پوښتنه یې وکړه عثمانه! تا د هغه د بندي چېغی اورېدلي؟ داسې ښکارېده چې هغه نجونې یې خویندې وې.

عثمان صارم وویل : ای محترم امامه! زه د هغه بندي نارو ته د لبیک ویلو له پاره راغلی یم، برجیس را روان دی او زما ملګري هم راځي.

امام پوښتنه وکړه ته به څه وکړی؟ .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم وویل : زه پوهېږم چې زمونږ بې شمېره نجونې د کافرانو په ولکه کې بندیانې دي، خو دغو دوه نجونو زه په ازمېښت کې اچولی یم .

له یوه سوړ اسویلي وروسته یې وویل: یا الله ما صرف د یوې شپې لپاره ځلمی کړې او یا همدا نن شپه مرګ راپه برخه کړی .

امام وویل : یا الله ما ته ددی توفیق راکړی چې دغه مظلومانی ازادی کړم که نو ټول عمر به مې د دغودوه مسلمانو نجونو زاری او فریادونه په غوږو کې انګازې کوی ... او زه به لیونی شم .

عثمان صارم وویل : مونږ ته د خپلی پوهی روښنایی راوښایه ، زه هیله مند یم چې مونږ به تاسې د یوی شپې څخه زیات غمجن نکړو .

د عثمان صارم دوه ملګری دننه راغلل، امام هغوی ته د کیناستو اشاره وکړه وویل بیا یې دوی دواړو ته وویل: نن شپه داسې معلومیږي چې زما پوه ختمه شوی، زه باید داسی بی واکه نشم، خو څوک چې زمونږ غیرت او احساسات راوپاروي نو بیا بی واکه شو چې د دی د سرولو لپاره څوانی پکار ده .

خو زما زامنو! زه ډېر بوډا شوی یم، زه نوره حوصله نلرم، خو تاسې چې هر څه کوی په احتیاط یې وکړی .

یو یو څوان راتللو چې ټول اووه کسان شولپه اخر کې موچی هم راغی ، هغه د خپل سامان بوجۍ راپښا کړی وه چې زړی څپلۍ او سامان پکې وه ، هغه بوجۍ وغورځوله او ملا یې نیغه کړه بیا یې وخندل، کله چې هغه ملا نیغه کړه او ودریده نو هیچا هم دا فکر نه کاوه چې دا هماغه موچی دی کوم چې په لاره کې ناست او څپلۍ جوړوی، هغه چې کله د امام په کور کې ناست وه موچی نه بلکې برجیس وه، د علی بن سفیان د جاسوسی اداری تکړه او غښتلی مجاهد .

برجیس امام ته وویل : دا څوانان همدا نن شپه د هغو نجونو د خلاصون لپاره کلک دي، پدی کار کې د ناکامی او نیولو څخه برسیره د یقینی مرګ امکان هم شته .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ځوان وویل: ښاغلی برجیس! مونږ دا خطر په ځان منلی دی تاسې د دی فن استاذ یاستی مونږ ته لارښوونه وکړی".
برجیس وویل: که د عقل خبره منی نو زه یوه سلا او مشوره درکوم! د صلیبیانو سره ډېری زیاتی مسلمانی پیغلی دي، په هغې کې ځینی صلیبیانو په ماشومتوب کې د کاروانونو څخه راتښتولی، هغوی ته یې خپله روزنه او ښونه ورکړی، د هغوی څخه د جاسوسۍ او بد اخلاقی لپاره کار اخلی، تاسې دا ټولی نجونی خو نشی راخلاصولی، که تاسې ټول زماد فن څخه ګټه پورته کول غواړی نو زه تاسې ته وایم چې د دی دوه نجونو لپاره اته کسان قربانی کول د عقل خبره نده، حوصله او صبر کول پکار دی.
عثمان صارم په احساساتو وویل: زه څرنګه حوصله او صبر وکړم!
برجیس وویل: زماپشان! ایا زه کسبی موچی یم؟ زه چې کله په مصر کې ووم نو عربی اس راته تیار ولاړ وي او په کور کې دوه نوکران لرم، خو دلته د دری میاشتو څخه په لاره کې د خلکو مرداری څپلۍ او بوتان جوړوم، زه تاسې د دی دوه نجونو او پوره کرک د ازادی لپاره ژوندی ساتل غواړم حوصله او صبر وکړی.
عثمان صارم او د هغه اوه ملګری د حوصلی او صبر له دایری څخه وتلی وه، د هغوی د خبرو څخه څرګندیدله چې هغوی د حوصلی او صبر همت هم نلري. هغوی د چا د لارښوونی څخه پرته په هغه ځای د برید او حملی لپاره چمتو وه چې په کوم ځای کې نجونی ساتل کیدی، هغوی د امام خبری اوریدلو ته هم تیار نه وه، بلاخره برجیس ورته وویل چې د هغه دوه ملګری په هغه ځای کې نوکران دي چیری چې صلیبیان د شپی یو ځای کیږي او شراب خوري. دا دوه جاسوسان د شوبک د فتح څخه وروسته د تښتیدونکو عیسایانو سره راغلی وه، هغوی ته نوکری هم پیدا شوی وه او بریالی جاسوسی یې کوله.
تاسې هغه ودانۍ لیدلی ده چې په کومه کې صلیبی قوماندانان چې د اتیالیا، فرانسی، برتانیا او جرمنی څخه زمونږ د مقابلی لپاره راغلی دی اوسیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې ودانۍ کې یوه لوی کوټه ده چې هغوی د ماښام څخه وروسته پکې یو ځای کیږي، شراب خوري او نڅا کوي، د هغوی د خوشحالی لپاره نجوني موجودې وي، هغوی تر نیمې شپې پورې غوبل جوړ کړي وي، تاسې لیدلی چې هغه ځای لوړ دی او ټول ښار ورڅخه معلومیږي، هلته پوځیان پیره هم کوي، هغې ودانۍ ته رسیدل امکان نلري، هیڅ عام سړی بلکې خاص ښاري سړی هم هلته نژدې نشي ورتلای، زه دا معلومولی شم چې هغه دوه نجونی په کوم ځای کې دي خو هلته رسیدل امکان نلري یوازې یوه لاره شته چې زمونږ پوځ د باندې څخه سمدستي برید وکړي چې پدې سره به ټول عسکري او پوځي قوماندانان له هغه ځای څخه وځي او د حملې په مخنیوی کې بوخت کیږي، خو نن شپه حمله نشي کیدای او دا هم نشو ویلای چې صلاح الدین ایوبي څه وخت برید کوي .

امام د برجیس څخه وپوښتل حملې او برید ته اړتیا ده؟ یا دا چې د دې ودانۍ څخه خلک ووځي او نجونی هلته پاتې شي، پدې صورت کې به زمونږ دا ځوانان هلته ورشي او نجونی به راخلاصې کړي .

برجیس د خپلې تجربې په اساس په ډاډ سره وویل : هو! که په ښار کې غټه او لویه ګډوډي راشي، اور ولګیږي، جنګي سامان تباه شي نو هغوی به د ودانۍ څخه ووځي او هغه ځای ته به ورشي .

برجیس په ژور فکر کې ډوب شو، هغه عثمان صارم او د هغه ملګرو ته په غوره سره وکتل او بیا یې وویل : هو! زما مجاهدینو ورونو! که په کوم ځای کې اور اچولی شي نو بیا ددې دواړو نجونو خلاصون لاره پیدا کیدای شي .

عثمان صارم په ورخطایي سره وویل : زر راته ووایه ښاغلیه! چیرې اور اچول پکار دي، مونږ ټول ښار ته هم اور اچولی شو .

برجیس وویل: تاسې ټولو هغه ځای لیدلی دی په کوم ځای کې چې د صلیبیانو اسونه تړل شویدي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته نژدی شپږ سوه اسونه تړل شوی، نور اسونه جلا جلا ولاړ دي، د دوی سره په خوا کې همدومره اوښان هم ولاړ دي، د دی په څنګ کې د ځارویو لپاره د وچو وښو غرونه ولاړ دي، د هغې څخه لږ وړاندی د پوځ خیمی هم پرتی دی، هلته خرګاډی هم ولاړ دی، هلته داسې سامان ډېر دی چې سمدستی اور اخلی خو د دی ټولو شا او خوا پیره کوونکی پوځیان هلته هیچاته د ګرځیدو اجازه نشته که تاسې ګزمه کوي، د شپی په مهال هلته هیر کړی او دی سامانونو ته اور اچولی شی نو صلیبیان به د نړۍ ټول شی‌ان هلته به ځانونه ورسوي، د وښو، خیمو او سامان لمبی به اسمان ته پورته شی، په ټول ښار به ویره او ډار خپور شی، که د اور اچولو په خوا کې تاسې اسونه هم خلاص کړی، نو هغوی به داسې حال جوړ کړي چې ډېر خلک به تر پښو لاندی کړي، خبره دا ده چې څوک به اور اچوي؟ څوک به اسونه خلاصوی؟ او د اور اچولو لپاره به هلته څرنګه رسیدای شی؟ ".

یو ځوان په ډېر اعتماد وویل داسې وګڼه چې اور واچول شو! او هغه ودانۍ هم خالی شوه نو بیا به مونږ څه کوو؟

برجیس وویل : زه به په هر ګام کې درسره وم! هغې ودانۍ ته تاسې زماڅخه پرته نشی رسیدای، هلته زمادوه ملګری شته دی، هغوی به ماته د نجونو ځای راپه ګوته کوي، دا فکر هم وکړی چې که نجونی راخلاصی شی نو هغوی به چیری ساتل هم غواړی ، د دی پیښی څخه وروسته به د کرک په مسلمانانو قیامت راځي! صلیبیان دا خبره هیڅ نشی منلای چې پرته د مسلمانانو څخه دا کار بل څوک کولای شی .

امام وویل : مسلمانان کله په ډاډ او ارام کې دي؟ زه دا سلا درکوم چې همدا کار باید وکړو، صلیبیانو ته باید څرګنده کړو چې کله مسلمانان هر څومره مجبوره او تر فشار لاندی هم راشی خو غلامی نه منی او د هغوی وار او ګذار څګر ټوټی کوي .

برجیس خو کماندو جاسوس ؤ، هغه ډېر رازونه معلوم کړی او سلطان صلاح الدین ته یې استولی وه، خو هغه ته د داسې لویو عملیاتو وخت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاس نه و ورغلی، هغه داسې سخت او لوی عملیات کول اړین بلل تر څو صلیبیان پدی پوه شی چې مسلمانان هر څه کولای شی، هغه عثمان صارم او نور ملګری پوهول چې هغوی باید څه څه وکړي، د دی عملیاتو دوه برخی ډېری خطرناکی وی :

لومړی دا چې د اور اچولو لپاره باید دری څلور نجونی ولاړی شی، هغوی باید د پیره کوونکی څخه د کوم لوی او غټ افسر پته وغواړی او پدی پلمه پیره کوونکی ووژنی ، برجیس د دی کار لپاره نجونی ځکه غوره کړی چې هغوی د نارینه څخه په پیره کوونکو باندی زیات اثر کولای شی ځکه په نارینه و باندی شک کیدای شو.

دویمه خطرناکه مرحله دا وه چې د صلیبیانو په مرکزی ودانۍ باندی څومره ځوانان حمله او برید وکړی .

برجیس او امام دا پریکړه وکړه چې په برید کې باید کسان کم وي او همدا اته بس دی ځکه زیات کسان شک پیدا کولای شی بیا د نیولو خطر زیاتیږی .

وروسته دا خبره مخ ته راغله چې داسې زړوری نجونی به چیری پیدا شی، عثمان صارم وویل چې یوه به زما خپله خور النور شی، دویم ځوان وویل چې یوه به زماخور شی، د نورو ځوانانو خورګانی نه وي خو دا هیله څرګنده شوه چې هغوی به خپلی همزولی له ځان سره راولی .

برجیس د ځوانانو لارښونه او مشری پخپله غاړه واخیستله، لمر پریوتی وه، د جومات امام یو لوری ته ولاړ، نور ټول یو یو له کوره ووتل، تر ټولو اخر برجیس ووتلو، هغه بیا موچی شو چې د دنیا د حالاتو څخه هیڅ خبر نه ؤ، هغه کړوپ کړوپ داسې روان وه لکه د ټولی نړۍ غمونه چې پده بار وی .

***

عثمان صارم لا د خپل کور څخه لری ؤ، چې رینی الیګزینډر ورسره مخامخ شوه، هغه د صارم د خور النور کلکه ملګری وه، خور او ورور دواړو غوښتل چې رینی الیګزینډر د هغوی کور ته رانشی خو یو دم د هغې منع کول هم ګران کار وه او شک یې پیدا کولو، رینی الیګزینډر د صارم سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته نژدې کاوه، عثمان صارم فکر کاوه چې توکی هم کولی او ځان يې ورته نژدي کاوه، عثمان صارم فکر کاوه چې رينی اليگزينډر غواړي د هغه اخلاق او عمل خراب کړي او پدې توګه د هغه ايمانی احساس او جذبه ختمه کړي، پدې ماښام رينی اليگزينډر ورسره په لاره کې مخامخ شوه، صارم ورته وخندل او لاره يې ورڅخه چپوله چې رينی اليگزينډر يې په لاره کې ودريده او هغه يې ودرولو، عثمان صارم د دی څخه نه ويريدلو چې ګوندي هغه مسلمان ځوان دی او د يوې صليبي نجلۍ سره په ودريدو به ونيول شي او سزا به وګوري، هغه پدې هم پوهيده چې صليبيان او يهوديان پدې خوشحاليږي چې د هغوی يوی انجلۍ شکمن مسلمان په خپل جال کې راګير کړيدی، عثمان ودريده او ويی ويل : زه ډېر ضروری کار لرم رينی اليگزينډر !

رينی اليگزينډرد مينی څخه په ډکو سترګو وويل: ته هيڅ کار نلری عثمان! ايا ته پداسې اسانۍ سره زماڅخه ځان خلاصولی شی؟

عثمان صارم رينی اليگزينډر ته وويل : زه ستا څخه د خلاصون هيڅ فکر او تصور هم نکوم"

رينی اليگزينډر په خندا وويل دروغ مه وايه عثمان! زه ستاسې له کور څخه راغلم، ستا خور ماته په ډاګه وويل چې نور زمونږ کورته زياته مه راځه! عثمان خفه کيږي .

رينښتيا عثمان! تا خپله ولی دا خبره ماته ونکړه؟

عثمان صارم چوپ ودريده، د هغه خور له ورخطايی څخه کار اخيستی وه، هغه ته اوس ځواب ورکول ګران وه، رينی اليگزينډر چې عثمان چوپ وليده نو وی ويل : ته ماته دا ووايه چې زه ولی ستاسې کور ته نوره درنشم؟

د عثمان صارم فکر او سوچ په بل ځای کې وه، هغه ورخطاء وه او احساسات يې پاريدلی وه، هغه د پلمی لپاره څه پيدا نکړل، د هغه د خولی څخه هغه خبره راووتله چې د هغه په زړه کې وه، هغه وويل: رينی اليگزينډر ! زه نه پوهيږم چې ولی می تاته ونه ويل چې نوره زمونږ کورته مه راځه! خو اوس واوره! که زه او ته هر څومره مينه او محبت سره وکړو خو مونږ او تاسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو د بل دښمنان یو! ته د خپل محبت خبره کوې خو زه د ملي او قومي محبت قایل یم کوم چې د صلیب او قران تر منځ هیڅ وخت نشي پیدا کیدای، دا زما وطن دی! ستاسې خلک دلته څه بلا غواړي؟ تر څو چې ستاسې د قوم یو سړی هم زمونږ په خاوره کې موجود وي زمونږ او تاسې دوستی امکان نلري زماپه زړه کې چې څه وه هغه می صفا درته وویل.

ریني الیگزینډر وویل : زماپه زړه کې چې څه دي هغه هم واوره! زماد زړه څخه ستا محبت نه صلیب لرې کولای شي او نه قران، تر څو چې تا ونه گورم زړه می نه قراریږي، تا چې په خندا وگورم نو زماروح هم په خندا شي، عثمان واوره! که ته ما له خپل کور څخه منع کړې نو دا به د دواړو لپاره ښه نشي!

عثمان صارم په حوصله سره وویل: ته ماته اخطار او گوت څنډنه راکولای شې ځکه چې ته د حاکمې ډلې انجلۍ یې - که زما په زړه کې د حکومت نیشه وی نو ته به اوس دلته نه گرځیدی بلکې په بندکې به خوسا شوی وی!

بیا ریني الیگزینډروویل : ایا ته پدی نه پوهیږې چې ستا په هکله زه ټول معلومات لرم؟ ایا زه ستا د پټو کارونو څخه پرده پورته کړم، ایا زه ستا د کور څخه هغه ټوله زیرمه او ذخیره د غشو، تورو، خنجرونو او نورو شیان راوباسم چې تا زماد قوم او حکومت په خلاف ساتلی چې تاته د هغې د ساتلو حق او اجازه نشته، النور ته ته توره وهل او خنجر واړول ور زده کوی، او ستا په پټو ملگرو کې زه څو کسان هم پیژنم، عثمان! ته پدی نه پوهیږې چې ستا او بند تر منځ یوازې زما بدن پرده دی، ته پوهیږې چې زما پلار څوک دی او څه نشي کولای ، هغه پنځه ځلې په کور کې دا ویلی چې د عثمان نیول او بندی کول ضروري دی ، هر ځلې ما خپل پلار ته عذر کړی چې د عثمان خور زما ډېره گرانه ملگری او د هغه پلار د یوی ښځې څخه بی برخې دی، دوه دری ځلی زه خپل پلار د گلی یم چې ستاسې سره اړیکی وشکوم، ماته دا هم ویلی شوی چې مسلمانان د دی وړ ندي چې د هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره اړیکي وساتلی شي خو زه د مور او پلار یواځنی اولاد یم هغوی زماخفه کول نه غواړي .

لمر پریوتی او ماښام تیاره شوي وه، عثمان صارم پدي خبرو چوپ پاتي شو، د هغه فکر او خیال بل لوری ته وه، هغه د کوم ځواب ورکولو څخه پرته روان شو، هغه څو ګامونه اخستی وه چې رینی الیګزینډر داسې ورسره مخامخ شوه چې د دواړو سینې یو له بل سره ونښتی، رینی الیګزینډر خپل دواړه لاسونه د هغه په اوږو کیښودل چې عثمان ته د هغې د بدن څخه داسې زړه راښکوونکی بوی ورغلو چې هغه مخکې نه و محسوس کړی.

نجلی هغه ته دومره نژدی شوه چې شاګانی یې سره ټکر شوي، د رینی الیګزینډر د وریښمو پشان نرم او پاسته ویښتان چې د عثمان صارم په مخ ولګیدل نو هغه داسې وپېپیده لکه د قفس څخه چې مرغی ځان ازادول غواړي بیا رینی الیګزینډر هغه خوشی کړ.

عثمان صارم په بنده بنده ژبه وویل ما خوشي کړه رینی الیګزینډر ! ما همداسی ډېره پرېږده، زما لاره جلا ده، مونږ دواړه یو ځای نشو تللای .

رینی الیګزینډرپه راښکوونکي اواز وویل : محبت قربانی غواړي! ووایه څه قرباني غواړي، زه ژمنه درسره کوم چې څه دی زړه غواړي هغه کوه او څوک تا نشي بندی کولای .

عثمان صارم وویل : او زه هم درسره ژمنه کوم زه تاسې ته نه وایم چې زماپه زړه کې څه دي او څه کول غواړم، زه ستا د دی ښکلی او حسین جادو په جال کې نه راځم .

رینی الیګزینډر وویل : زه باید دا ثابته کړم چې زه ستا لپاره قربانی ورکوم ولاړ شه عثمانه! ستا کار دی، خو زه ستاسې د کور څخه نه منع کیږم.

عثمان صارم منډه کړه، رینی الیګزینډر ورته کتل او سوړ اوسیلی یې وویست.

***

عثمان صارم چې کله کورته ننوت نو برجیس هم را رسیدلی وه، عثمان کورته ننوت او خپلی مور، پلار او خور ته یې ټول څه وویل چې صلیبیانو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو کاروان لوټ کړی او د هغې څخه یې دوه نجونې په زور راوستې، زمونږ ملګرو فیصله کړې چې هغه راخلاصې کړو او پدې کار کې النور ته اړتیا ده.

د صارم پلار د صلیبیانو سره په جګړه کې خپله پښه له لاسه ورکړې وه نو ځکه یې خپل پاتې ټول عُمر پدې ارمان کې تیراوه چې د جهاد څخه بې برخې پاتې شو، هغه عثمان ته وویل! زویه: که تا د داسې خطرناک کار اراده کړې نو زه دا خبره وانه ورم چې زما زوی د خپلو ملګرو سره خیانت او غداري کړي، پدې کار کې د نیول امکان زیات دی، که ته ونیول شوې او ملګرې خلاص شول نو ځان قربان کړه خو د هغوی پته مه ورکوه، ماته د د اسلام سپیڅلي دین د سرلوړې لپاره لوی کړی یې، ما ستا د خور د نکاح کولو څخه وروسته غوښتل چې تا پوځ ته واستوم، ولاړ شه او زما روح ډاډه کړه، یو ځل بیا واوره! زه دا اوریدل نه غواړم چې ستا په رګونو کې د صارم څخه د بل چا وینه ده.

پلار خپلې لور النور ته هم اجازه ورکړه، عثمان هغې ته وویل چې برجیس په برنډه کې ولاړ دی، هغه به د دې عملیاتو مشري او رهنمایي کوي، پلار یې صارم هم برنډې ته راغی او برجیس ته ورغی، عثمان خپلې خور النور ته وویل چې سمدستي خپلې دوه داسې همزولې راولې چې پدې کار کې درسره یو ځای شي، النور سمدستي له کور څخه ووتله او لږ ځنډ وروسته یې دوه همزولې له ځان سره راوستې، په همدې وخت کې د عثمان یو ملګری هم د خپلې خور سره را ورسیده، بیا وروسته د عثمان نور ملګري هم را ورسیدل او سره یو ځای شول.

برجیس نجونو ته لارښوونې پیل کړې چې په کومو لارو ولاړې شي، د هغوی په وړاندې به پیره کوونکې راځي او هغه به مو منع کوي، تاسې ورته ووایئ چې مونږ رینالډ پاچا راغوښتي یو خو اوس راڅخه لاره غلطه شوې نو تاسې زمونږ لارښوونه وکړه، ستاسې یوه ملګرې به د نوکرې په شان درسره روانه وي چې د هغې په سر به سامان وي، پیره کوونکې به ختمول او بیا به اور اچول کیږي، د اور اچولو سامان به د نوکرې ملګرې په سر وي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کول پرې رسیو د غواړي، خلاصول به هغه شوي ترل رسیو په هلته اسونه
بیا ځیني اسونه په خنجرونو وهل هم ضروري دي چې هرې خواته خپاره شي.
برجیس سمدستي نجونو ته د خپل شکل او جامو بدلولو ویل او یوه یې
پکې نوکره کړه چې هغې خپل مخ او لاسونه تور کړل، بیا یې ځوانانو ته
لارښووني پیل کړې، هغه خپله هم ورسره ملګرې وه، د عثمان صارم پلار
هم ځیني مشورې ورکړې، بیا یې ټولو ته خنجرونه ورکړل، د هر وخت تیر
شوي وه خو برجیس ویل چې تر اوسه پورې خلک ویښ دي، هغه ودانۍ به
هماغسې روښانه وه چې نور ښار به ویده شو، تیارې پیل وه تر دې چې د
تللو وخت راغی.
ټول باید جلا جلا ولاړ شي او په ټاکلي ځای کې سره یو ځای شي د
نجونو لاره او کار جدا وه، هغوی ته وخت ښودلی شوی وه چې څه وخت
باید اور واچوي، دا به داسې وخت وي چې د برجیس ملګرې به برید ته
چمتو وي، دا داسې خطرناک عملیات وه چې د لږې غلطۍ او بې احتیاطۍ
په سبب یې ول داسې بندیخانې ته تیله کولای شول چې له جهنم څخه کم نه
وه، زیات خطر نجونو ته وه ځکه چې هغوی کمزورې وي او د نیولو په
صورت کې به په هغوی څه راتلل، النور وویل چې د نیولو په صورت کې
باید ټول ځانونه ووژنو او کفارو ته ژوندي ځانونه پلاس ورنه کړو.
په ښار باندې چوپوالی راتللو تر دې چې ټول ښار چوپ او غلی شو، په
هیڅ ځای کې روښنایي نه ښکاریدله، یوازې یو ځای وه چې هلته د ورځې
په شان غوبل جوړ وه، دا هغه ځای وه چې صلیبي قوماندان هلته راټولیدل
او نڅاګانې یې کولې، پدې شپه د خبرو موضوع هماغه دوه مسلماني
څښل او نڅاګانی یې کولې، پدې شپه د خبرو موضوع هماغه دوه مسلماني
نجونې وې چې د کاروان څخه د مال او سامان سره نیولې شوې وې.
یو قوماندان وپوښتل چې دا نجونې نور کار ته هم پکاریدای شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځي افسر وويل چې نجوني هوښياري معلوميږي خو هغوی د جاسوسی لپاره نشي استعماليدای، د يوی عُمر شپاړس اولس کاله او د بلې عُمر اوه ويشت کاله دی، څه وخت د ساعت تيری لپاره استعماليدای شي.

يو لوړ افسر وويل: وروسته هغوی دوه افسرانو ته وسپاری چې بيا هغوی ورسره واده وکړي.

دا نجونی د هغوی د بد اخلاقه خبرو موضوع ګرځيدلی او د مسلمانانو په خلاف يې بد رد ويل.

پدی وخت کې هغه دوه نجونی په جلا جلا خونو کې وی او دومره يې ژړل چې بی حاله شوی وی.

د هري يوی سره يوه يوه نوکره هم موجوده وه چې ډيری مکاری او چالاکی وی او پدی فن کې يې تجربه لرله.

هغوی نجونی پاکی کړی او د شپې جامی يې وراغوستلی، هغوی هيڅ نه وه خوړلی حال دا چې هغوی ته ډير غوره او ښه خوراکونه ايښودل شوی وه، دواړه يو له بلې څخه هيڅ خبری نه وی چې يو په بلې څه تيريږي، دواړو پخو ښځو هغوی ته شنه شنه باغونه ښودل، يوی ته ويل کيدل چې هغه د فرانسی پاچا خوښه کړی او بلې ته وويل شول چې هغه به د جرمنی ملکه شی.

د دی په خوا کې هغوی ته ګوت څنډنی او اخطارونه هم ورکول کيدل که هغوی دا باشاهان خفه کړل نو بيا به هغوی عامو پوځيانو ته سپارل کيږي.

دواړه نجونی د اطرافی کليو اوسيدونکی وي، هغوی بی زړه او ډارنی نه وی خو بی وسی وی، هغوی د خپل ځان او ابرو د خوندی کولو لپاره هيڅ نشول کولای، د هغوی پلار، مور او ورونو غوښتل چې د هغوی د حيا او ابرود ساتلو لپاره هجرت وکړي خو په لاره کې د صليبيانو په جال کې راګير شول، مور پلار يې شهيدان او ورونه يې بنديان شول، د الله پاک څخه پرته د هغوی اواز اوريدونکی نه وه، هغوی د بند څخه د تښتيدلو ورتيا هم نلرله ، هغوی ژړل او انديښمني وی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی ورورافاق په بیګار کمپ کې زوریده، هغه زخمي وه او صلیبي ځناورودپر وهلی وه، کله چې پخوانی بندیان ماښام د جبري کار څخه راستانه شول نو نوی بندیان یې ولیدل، د هغوی څخه یې د هغوی غمناکې کیسی واوریدلی، په هغې بندیانو کې یو افاق زخمي وه خو هیڅچا یې هم درملند نه وه کړی، پخوانیو بندیانو څه درمل له ځان سره پټ ساتلی وه، هغوی د شپی د افاق زخم پاک کړ او بیا یې دوایي پری واچوله.

افاق د خپلو ټپونو پروا نکوله بلکې هغه خپلو خویندو ته اندیښمن وه، هغه د نورو بندیانو څخه پوښتل چې د هغه خورګانی به چیری وي او خپله څه دول له بند څخه تښتیدلی شي؟ بندیانو هغه ته په ډاګه وویل چې د هغه خورګانی به چیری ساتل کیږي او له هغوی سره به څه سلوک کیږي. بندیانو ورته وویل چې دا بند ځای دیوالونه نلري او نه چاته کړه ور اچول کیږي خو د تیښتی هیڅ امکان نشته، که تیښته وکړی نو چیری به ولاړ شی او بیا به نیول کیږي چې بیا به داسې سزا او مرګ ورکول کیږي چې د هغې تصور هم ممکن ندی، هغه ته وویل شول چې دلته د کلنو کلنو څخه راهیسی بندیان پراته دی حال دا چې د همدی ښار کرک اوسیدونکی دی خو د تیښتی زړه نکوی.

هغوی پدی پوهیدل که صلیبیان دوی ونه نیسی نو بیا به یې تولّه کورنی ونیول شی، د دی تولو خطرونو سره سره افاق د تیښتی او د خپلو خویندو د راخلاصولو په هکله فکر کاوه، هغه په لاره د تللو وړتیا هم نلرله، بندیان د ستړتیا په سبب په درانه خوب ویده شول خو افاق هماغسی ویښ وه.

***

عثمان صارم په خپ اواز وویل: نجونې نیولی شوی نه وی؟ •

برجیس وویل: الله تعالی یادوه عثمان ! مونږ اوس د مرګ په خوله کې پراته یو، د زړه څخه ویره او دار وباسه،

برجیس وویل: ته په نورو نجونو باور لری؟

عثمان صارم وویل: پوره باور پری لرم! د هغوی په هکله اندیښنه مه کوه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس وویل: مونږ د غلا لپاره نه یو راغلی، الله جل جلاله به مدد راسره کوي.
عثمان صارم او برجیس په کور کې نه وه، دواړه د خپلو ملګرو سره د ودانی په خوا کې په یو ځنګل کې پټ ناست وه کوم ځای کې چې دوه نجونی ساتل شوی وی، برجیس هغوی پوه کړی وه چې په کومه اشاره به هغوی کار پیل کوی.
د عثمان صارم سره د هغه څلورو نجونو غم او فکر وه چې د اور اچولو لپاره تللی وی چې په هغې کې یې خور النور هم وه، دا وخت د اور اچولوو سره سم د هغې لمبی باید پورته شی، که پلان کامیاب شی نو د مرکزی ودانۍ څخه به ټول پوځی مشران او چارواکی د اور په لوری ځی او دوه راتښتول شوی نجونی په یوازی پاتی کیږي چې د هغوی خلاصون به بیا اسانه شی، د څلورو نجونو د تللو ډېر وخت وشو خو کار لا نه وُ پیل شوی، کیدای شول پیره کوونکی به هغوی رامنع کړی وي.
نجونی لا پیره کوونکی ته نه وي رسیدلی ځکه چې هلته موجود نه وه او نشتوالی یې خطر وه ځکه چې د ژوند په صورت کې یې هغوی اور اچولو ته نه پریښودلی، څلور واړه د وچو ونو د ډېریو سره تیریدی، په تیاره کې هغوی ته د خیمو انبار نه ښکاره کیده، هغوی څلور واړه یو ځای تللی چې په لاره کې ورته یو مشعل ښکاره شو، هغوی د مشعل په لوری ورغلی چې پیره کوونکی ورته راښکاره شو، مشعل په ځمکه کې ټومبل شوی وه، پیره کوونکی مشعل راواخیست او د نجونو مخی ته ودریده او هغوی یې رامنع کړی، هغه چې د نجونو ځلیدلی جامی ولیدی نو وډار شو، د هغوی سره یوه نوکره هم وه چې سامان یې په سر باندی ایښی وه، پیره کوونکی ورڅخه وپوښتل چې تاسې څوک او چیری روانی یاستی؟
النور په ناز او خندا سره وویل :داسې معلومیږي چې مونږ لاره غلطه کړیده؟ ریناله بلن لیک راغلی وه او مونږ ورسره د شپی لپاره ژمنه کړی وه، لږ څنډ راڅخه وشو نو چا راته وویل چې دا لاره لنډه ده په همدی باندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ شي نو ځکه مونږ دی لوری ته راووتلو ، اسونه تړل شویدي، نو مونږ په کومه لاره ولاړ شو؟

په یو عادي سپاهی باندی د ډار اچولو لپاره د پاچا ریناله نوم اخیستل بس وه ځکه سپاهیان پوهیدل چې صلیبي چارواکی د کومو اخلاقو خاوندان دي، ریناله به دا نجونی د خپلی عیاشی او فحاشی لپاره غوښتی وی د نجونو جامو، شکل او قوارو او بیا د النور خندا او ناز دا ثابتوله چې دا نجونی د صلیبی چارواکو د مطلب شی ان دي. سپاهی هغوی ته لاره ښودل پیل کړل، په همدی وخت کې یوه انجلۍ د هغه شاته شوه او پداسې ځواک یې د هغه په بدن کې خنجر ورننویست چې د زړه څخه یې د باندی ووت، د هغه د لاس څخه مشعل وغورځیده، النور سمدستی په دواړو پښو مشعل مړ کړ، نورو نجونو هم خپل خنجرونه په سپاهی وار کړل چې د هغه د خولی څخه اواز هم ونه وتلو.

برجیس هغوی ته ویلی وه چې کله هغوی وچو وښو ته اور واچوی نو په رڼا کې به ورته خیمی او نور پوځی سامان هم ښکاره شي، هغوی ته ځینی شیان په تیاره کې هم ښکاریدل، نوکری انجلۍ سمدستی خپل سامان ښکته کړ چې د اور اچولو شیان پکې وه.

هغوی د وچو وښو یو انبار ته اور واچولو، بیا یې نورو ته چې لږ څنګ ورسته ټولو انبارونو اور واخیست، اوس نو خطر زیات شو ځکه چې هر لوری ته روښنایی شوه، لږ وړاندی هغوی ته خیمی هم ښکاره شوی، څرنګه چې خیمی له رخت څخه جوړی شوی وی نو اور اخیستل یې ګران نه وه، خالی ګاډی یوی او بلی خواته ولاړه وه، نجونو په پوره چټکتیا سره کار پیل کړ او په خر ګاډو باندی یې اور اچونکی مواد وشیندل چې هغې اور واخیست، پدی وخت کې د اور لمبی او روښنایی تر اسمان پوری ورسیده، نجونی په منډه اسونو ته ورغلی، تر دی وخته پوری هیڅوک هم نه وو راویښ شوی، نجونو د اسونو رسی او پړی پری کړی او بیا یې څو اسونه په خنجرونو زخمیان کړل، هغوی ووریدل او بد حالت یې پیل کړ، هر لوری ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځغلیدل، کوم اسونه چې ترلې پاتي شول هغوی غوبل پیل کړ، دا نه وه څرګنده چې څومره اسونه خلاص شوي او غوبل یې جوړ کړی ، پدې وخت کې اوښان هم راپورته او هر لوري ته په منډو شول .

څلور واړه نجوني د اسونو او اوښانو په منځ کې راګیر شوي، اور دومره ګرم شو چې نژدې شا او خوا یې چا طاقت نشو کولای، د اسونو او اوښانو د منډو او شور څخه سپایان او پوځ رابیدار شو.

راتښتول شوي نجوني د ناوو پشان جوړې شوي وی، دواړو کوټو او خونو ته په یو وخت کې یو یو سړی ورننوت، دا د صلیبیانو جنګی مشران وه، هغوی شرابو مستان کړي وه، نوکراني د خونو څخه د باندی ووتی، دواړه نجوني په کوټو کې په منډو شوی او د پناه ځای یې لټولو، د هغوی د حیاء ، ابرو او عزت بچ کوونکی پرته د الله تعالی څخه بل څوک نه وو، یوه انجلۍ پړمخ ولویده او بیا یې دواړه لاسونه د خدای پاک دربار ته پورته کړل او د خپلې مرستی لپاره یې راوبللو، صلیبی په کړس کړس وخندل او ور وړاندی شو، په همدی وخت کې هغه د باندی شور او غوغا واوریده، دا شور او غوغا ډېره زیاته وه، هغه سمدستی دروازه خلاصه کړه چې کله یې د باندی ولیدل نو لکه ټول ښار چې اور اخیستی وی، اور دومره ګرم او سخت وه چې اسونه د ویرې څخه دی لوړ او پورته ودانی ته هم را رسیدلی وه، د صلیبی واکمن نیشه ختمه شوه، دویم صلیبی واکمن هم له خپلی خونی څخه په ورخطایی راووت، دوه دری کسان په منډه راغلل او په ویریدلی اواز یې وویل: خیمو، ونو او خرګاډو اور اخیستی ، ځغلیدونکو ښاریو څو کسان تر پښو لاندی کړی ، که په ښار کې دا اور لګیدلی وایی نو دی چاروکو یې غم نه کولو هلته د پوځ سامان سوځیده او پوځی ښاروی هر لوری ته تښتیدل. په لږ وخت کې ټول چارواکی او پوځی کسان په منډه شول او د اور په لوری ورغلل، هغوی غوښتل زر تر زره اور ووژنی، د دی ودانۍ په شا او خوا کې چې کوم وسله وال پیره کوونکی وه هغوی هم د اور په لوری ولاړل، ساتوونکی او باډی ګارډان هم د خپلو چارواکو پسی شول .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ټول د ودانی په برجیس په لوړ اواز وویل: تاسې هم په مګړه شی، هغوی خپلو دوه ملګرو لوری ورغلل، د هغوی په لاسونو کې خنجرونه وه، یو نوکر د برجیس سره مخامخ ته ناری کړی چې په ودانۍ کې نوکران وه، هلته شو خو هغه ته د نجونو درک معلوم نه و نو په کوټو باندې سر شول، هیڅ چارواکی او غټ سړی نه ؤ چې د دوی مخه یې نیولې وایی.

برجیس او بل نوکر د نجونو پسې ګرځیده، په برنډه کې ډېری نجونی ولاړې وی چې زیاتی پکې لوڅې او لغړی هم وی، هغوی ورڅخه د نوؤ نجونو په هکله وپوښتل خو هیچاته هم څرګنده نه وه چې نوی نجونی چیری دی.

هغوی ګرځیدل چې په یوه خونه کې یوه انجلۍ راپیدا شوه خو هغه د ویری او ډار څخه پټه شوی وه، خود برجیس ملګرو دواړه نجونی د ورځی په لاره کې لیدلی وي نو ځکه یې پیژندلی خو هغوی خپل مخونه پټ کړی وه چې څوک یې ونه پیژني، انجلۍ چې کله دا مخ پټی ځوانان ولیدل نو چیغی یې کړی خو برجیس هغه وپوهوله چې دوی مسلمانان دي او ستاسې د خلاصون لپاره راغلي خو هغې دا خبره نه منله بلاخره هغوی په زور له ځان سره کړه، په بله خونه کې د هغې بله ملګری پیدا شوه هغې هم د خپلی خور په شان وکړل چې هغه یې هم په زور له ځان سره ملګری کړه، نوری نجونی چې د صلیبیانو سره له ډېری مودی اوسیدی هغوی په حیرانتیا سره دا حالت لیدلو او دا کسان یې ډاکوان او غله ګڼل نو یوی او بلې خواته په منډو شوی، دواړو نجونو چیغی او ناری وهلی برجیس بیا ورته وویل لږ فکر وکړی مونږ الحمدلله مسلمانان یو او په کوم مسلمان کور کې ستاسی یې پټول غواړی، هغوی په ډېره ګرانه غلی شوی او د غازیانو ګروپ له ودانۍ څخه په خیر سره ووت.

***

د اور حالت ډېر ویرونکی ؤ، لمبې ډېری زیاتی لوړی او ډارونکی وی، هر لوری ته اور خپور شو او مخ په خپریدو ؤ، اسونو او اوښانو په ښار کې قیامت جوړ کړی وه، ټول ښاریان راویښ شول، په کوڅو، سړکونو او لارو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خوشې شوې څارويو داسې بد حالت را اخيستی وه چې خلک د ويرې په کورونو کې ننوتي وه، خو اور چې کوم ډار او ويره پيدا کړې وه د هغې په وجه خلک د خپلو کورونو پريښودلو ته تيار وه، ګډ وډي او بې نظمي هرې خواته خپره وه، د سلطان صلاح الدين ايوبي جاسوسان هلته موجود وه، هغوی هوښيار او وخت پيژندونکي وه، هغوی چې کله اور، څاروي او ګډ وډي وليده نو اوازه يې خپره کړه چې د سلطان صلاح الدين ايوبي لښکر ښار ته رانُنوتي دی، دا انګازه د مسلمانانو لپاره ډېره خوشحالوونکې او د صليبيانو لپاره زړه بوګنوونکې وه، دا انګازه د اور پشان په ښار کې خپره شو او کفار تيښتې ته چمتو شول .

صليبي چارواکي چې کله د اور ځای ته ورسيدل نو هيڅ انسان هم په سترګو نشو، هغوی هم همدا فکر وکړ چې د سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ کلا سورې کړې او دننه رانُنوتي دي، هغوی سمدستي پوځ د جګړې لپاره تيارسۍ کړ او يوې برخې ته يې د کلا څخه د باندې وتلو حکم هم وکړ، دوه درې قوماندان د ديوال په سر وختل او د باندې يې هر لورې ته وکتل، د باندې چوپتيا وه او د هيڅ لورې څخه بريد نوۀ شوی، د کلا شاتنۍ دروازه خلاصه شوه تر څو پوځ له کلا څخه ووځي د کلا دروازه د شپې چانه خلاصوله خو دوی پدې خاطر خلاصه کړه چې دا يوه سلطان صلاح الدين ايوبي لښکر مخه ونيي ځکه هغوی ګمان کاوه چې سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ رانُنوتي او دا غوبل يې جوړ کړيدی، دا د پوځ او لښکر د راتللو معنا ورکوي، صليبيانو د سلطان صلاح الدين ايوبي لښکر د مخنيوی لپاره خپل پوځ د باندې د ويستلو او د دروازې خلاصولو خطر يې په ځان قبول کړ، هغوی دا پريکړه په ويره کې کړې وه چې غلطه فيصله وه، کله چې شاتنۍ دروازه خلاصه شوه نو د کلا اوسيدونکي صليبيان په منډه د کورونو څخه د تيښتې په خاطر راووتل، چې پدې کې غوبل جوړ شو او زيات شمير اوسيدونکي دروازې ته راټول، د دروازې څخه پوځيان وتل خو ولسي خلک د سيلاب پشان په دروازه ورغلل چې هيڅا يې مخه نشوه نيولای .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور مخ په خپریدو ؤ، د خرګادو سره نژدې پوځي وسلې او سامان پروت ؤ چې د هغې ساتل او لرې کول ضروري وه یا دا چې اور باید مړ شي خو د اور وژلو لپاره اوبه کمې وې، هلته نه کوم لوی ډنډ وه او نه کومه ویاله، په ښار کې لږ کویان او څاګانې وې خو اوبه راوړنکي هیڅوک هم نه وه، ښاریان په کورونو کې پټ شوي او څه د تیښتې په حال کې وه، دا کار یوازې پوځ کولای شو نو هغوی سمدستي راوبلل شول خو یو چا وویل چې په بیګار کمپ کې مسلمانان پراته دي د هغوی څخه کار واخلئ، هغوی سمدستي حکم وکړ چې د بیګار کمپ مسلمانان پدې پلمه راولئ چې که اور یې ووژلو نو سهار به ټول خوشې شي، بندیان هم د شور او غوبل په وجه راویښ شوي وه خو پیره کوونکو هغوی په زور سره ویده کول، چې د بندیانو د راوستلو حکم ورته راغی، په خوا کې ورسره د خلاصون او ازادۍ ژمنه هم وشوه، پدې بندیانو کې افاق هم وه، د زخمونو له لاسه د هغه بدن خوږیده هغه یو بندي ملګري ته وویل که د صلیبیانو ټول حکومت وسوځي زه د اور وژلو لپاره نه ځم.

یو بندي ورته وویل: لیوني کیږه مه! هغوی ویلي چې تاسې اور مړ کړئ بیا ازاد یاستئ، دا چل دی، دا کافران دروغ وایي، ته زمونږ سره یو ځای ولاړ شه او بیا وتښته، مونږ خو نشو تښتیدلی، دوی زمونږ د کورونو څخه خبر دي، ته باید ولاړ شي.

افاق وویل چیرې به ولاړ شم.

بندي ورته د خپل کور پته ورکړه او ورته یې وویل: زه به وخت نه ګورم که حالت مناسب وه تا به خپل کور ته ورسوم، خو هلته تر ډېر وخت پورې مه پاتې کیږه ځکه چې بیا به صلیبیان زما ټولې کورنۍ ته سزا ورکوي.

صلیبیانو ټول بندیان له ځان سره بوتلل او په مختلفو کویانو باندې یې وویشل، پوځیانو اوبه راویستلې او بندیانو په مشکونو کې وړلې، هغوی په منډه منډه اوبه وړلې او په اور یې اچولې، په دوه درې چکرونو کې ورسره پیره کوونکي وه خو دی کار امکان نه درلوده، بندیان او پوځیان سره ګډ وډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول او هر یو له بل څخه بې پروا شو، صلیبي چارواکو په ویره او ډار سره هر چاته کنځلې کولې، پدې وخت کې د ویریدلي اسونو یوه ډله راغله چې بندیان او سپاهیان یې تر پښو لاندې کړل، ځینې ولویدل خو ځینې یوې او بلې خواته شول، افاق د زاړه بندي سره د کور په لوري روان شو، مسلمانانو ته هیڅ خطر نه و ځکه چې هغوی فکر کاوه چې د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ راغلې دی، بندي خپل کور ته ننوت، د هغه ټوله کورنۍ راویښه شوې وه، هغوی ډېر زیات خوشحاله شول خوپخوانی بندي افاق هغوی ته تسلیم کړ او بیا یې ورته وویل: دا پټ کړئ او ډېر زر یې له ښار څخه وباسئ، زه نشم پاتې کیدای، صلیبیانو سبا د خلاصون وعده کړې، هغوی اوس ځوک نه پیژني، که زه پاتې شوم نو بیا هیڅ وخت نشم خلاصیدای.

د بندي پلار وپوښتل ایا دا خبره ریښتیا ده چې د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ راننوتی دی؟

بندي وویل: هیڅ معلومات نشته! اور ډېر زیات او سخت دی، معلومیږي نه چې کله به مړ شي.

د بندي پلار وویل که زمونږ پوځ نه وي راغلی نو بیا زه دا خطر څرنګه ومنم؟

بندي وویل دا سړی خپله وځي!

پلار یې وویل د ده نه زمونږ لپاره هیڅ خطر نشته، اوس اوس ستا کشر ورور دوه مسلمانې نجونې زمونږ کورته راوستې، دا دواړه د عثمان صارم ملګرو د صلیبیانو د پاچایي میلمستون څخه راخلاصې کړیدي، هغه داړه مونږ په کور کې پټې کړیدي.

بندي وپوښتل هغه نجونې ځوک دي.

پلار یې وویلدا هغه نجونو دي چې هغوی پرون د یو کاروان څخه راتښتول شویدي، د هغوی ورور لکه چې بندي وي.

افاق په ورخطایي سره وویل: چیرې دي هغه نجونې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ ځنډ وروسته افاق خپلې خويندې په غيږکې نيولې، الله پاک د هغوی دعا اوريدلې او قبوله کړې وه، دا ډېر احساساتي وخت وه، د هغوی پلار مړشوی او کاروان تالا شوی وه، هغوی د داسې معجزانه ليدلو تصور هم نه کولو.
بندي سمدستي د کور څخه ووتلو، هغه د بند څخه تښتيدل نه غوښتل، د هغه کوچنی ورور د عثمان صارم او برجيس سره وه، پخوانی بندي سمدستي بيرته کورته راغی او نجونو ته يې وويل : زر شی چې د ښار څخه د وتلو وخت پلاس راغی، هغه ته وويل شول چې افاق د دی نجونو ورور دی. هغه دروازه د ځان سره ملګری کړل او د کور څخه ووتل، د باندې درې اسونه ولاړ وه، دا کار برجيس کړی وه هغه واړه نجونې په اسونو سپرې کړې، کله چې برجيس په دريم اس سپريدلو هغه ته د افاق په هکله وويل شول.
هغه سمدستي افاق په دريم اس باندې سپور کړ او دا يې ورته وويل : الله پامان دوستانو! که ژوندي و بيا به سره ګورو! هغه منډه کړه او د ښار د شاتنۍ دروازې په لوری روان ؤ له کومې چې ښاريان تښتيدل.
برجيس دا لاره مخکې کتلې وه او د تيښتې وخت ورته پيدا شوی وه، هغه په لاره کې درې اسونه راونيول او هلته يې راوستل، کله چې صليبې چاروکو وليدل چې ښاريان تښتي نو د دروازې د بندولو حکم يې ورکړ، کله چې برجيس هلته ورسيده نو دروازه بنديدله او ولسي خلک پکې راګير وه، هلته يو غوبل جوړ شوی ؤ، برجيس يو دم چيغې کړی د شا له لوری پوځ را روان دی، دروازه خلاصه کړه، وتښتی، مسلمانان را روان دي.
خلکو زور ولګولو نو دروازه بيا خلاصه شوه، خلک د سيلاب پشان له کلا څخه په وتلو کې شول کله چې افاق او خورګانی يې له کلا څخه ووتل نو برجيس افاق ته وويل چې د خپلې خور په اس سپور شی ځکه چې يو اس د دوه نرانو زور نشی لرلای ځکه چې زمونږ سفر ډېر اوږد دی. افاق د يوی خور سره سپور شو او بلې ته يې وويل چې د سپرلی څخه ونه ډاره شی ځکه اس هغه نه غورځوی، هغوی خپل اسونه په منډه کړل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس ته معلومه وه چې په لاره کې صلیبي پوځ پروت دی، هغه ته خالي لارې هم معلومې وې چې هلته پوځ نه وو، هغوی هماغه خالي لارې ته شول، د کرک تښتیدونکي خلک یوی او بلې خواته خپاره شول، رښا هر لورې ته خپره وه، افاق او نجونو ته معلومه نه وه چې هغوی په څه ډول راخلاص شول، برجیس چوپ ؤ، د کرک لمبې او رڼا شاته پاتې کیدله او شپه د اسونو د رفتار سره تیریدله.

***

کله چې سهار راوختلو برجیس سره د خپلو درې ملګرو د مسلمانانو سیمې ته ورسیدلو، هغه یو قوماندان ته ځان ور وپیژندلو د سلطان صلاح الدین ایوبي په هکله یې ورڅخه وپوښتل، قوماندان هغه د خپل پوځ مشر قوماندان ته ورسولو او د هغه څخه یې د سلطان صلاح الدین ایوبي معلومات واخیستلو. برجیس په خپل کار او عملیاتو ډیر خوشحاله وه ځکه له یو لورې یې دوه مظلومې نجونې او د هغوی وروړ راخلاص کړي وه او له بل لورې یې په کرک کې داسې لوی او غټ عملیات کړي وه چې د صلیبیانو ملا یې پرې ماته کړه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا سلا او مشوره ورکول غوښتل چې سمدستي په کرک باندې برید او حمله وکړي.

د کرک سهار ډیر بوګنوونکي او ډارونکي وه، د اور لمبې کمې شوي خو اور لا هماغسې لګیده، د صلیبي پوځ سامان او د څارویو واښه ټول سوي وه، خیمې او نور پوځي وسایل او وسلې هم سوځیدلې وې، اسونه او اوښان چې ټوله شپه یې منډې وهلې دي ستړي شوي پراته وو، هر لورې ته د هغو خلکو مړي هم پراته وه چې د اسونو او اوښانو تر پښو لاندې شوي او له منځه تللي وه، بندیانو او سپاهیانو تر اوسه پورې لا اوبه راوړلې او په اور یې شیندلې. صلیبي چارواکي تر دې وخته پورې پدې فکر کې وه چې د صلاح الدین ایوبي سپاهیانو دا کار کړی خو د هغوی هیڅ اثر نه ښکاریده، هغوی د کلا په دیوال هر لورې ته وکتل خو د خپل پوځ څخه پرته هغوی بل څوک ونه لیدل، هلته د اسلامي پوځ هیڅ اثار نه معلومیدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغوی د دې خبرې څېړنه پیل کړه چې اور څرنګه اچول شویدی، هغوی د پیره کوونکې مړی پیدا کړ چې په خنجرونو زخمي او مړ شوی وه خو د اسونو او اوښانو تر پښو لاندې داسې خراب شوی وه چې د خنجرونو زخمونه یې نه معلومیدل، د پیره کوونکې د مړی څخه لږ لرې څلور د ښځو مړی هم پراته وه چې اوښانو او اسونو تر پښو لاندې او خراب کړی وه، څیړونکی عادي سړی نه بلکې د صلیبیانو د جاسوسۍ اداري مشر او استاذ هرمن جرمنی وه، هلته ډېر مړی پراته وه خو د ښځو دا څلور مړی هغه ته پلاس ورغلل، د هغوی څیرې د پښو لاندې بالکل خرابې او مسخ شوی وې او د بدن هیڅ برخه یې هم روغه نه وه پاتې شوی، د هغوی جامې هم تار تار شوی وې. په وینه او خاورو کې د هغوی څیرې هیڅ نه معلومیدی، یوازې د جامو څخه داسې معلومیدی چې ښځې دي، د تولو پوستکي له بدن څخه جلا شوی او په ځینو برخو کې غوښه هم راوتلې او جدا شوی وه، د ځینو هډوکي لوخ او مات شوی وه، د هر مړی په غاړه کې ځنځیر او په هغې کې کوچنې صلیب هم ځوړند وه، دا صلیبونه د دې خبرې ثبوت وُ چې دا ښځې عیسایانې دي.

هرمن او نور افسران پدې حیران وه چې د ښځو مړی دلته څه کوي، دا خو پوځي او عسکري برخه ده، دلته د عامو خلکو لپاره هیڅ اجازه نه وه او نه دلته کومه لاره وه، دا د څارویو او سامان ګودامونه او زیرمې وې، هلته نور مړی هم پراته وه خو هغه د سپاهیانو وه، ښځې د شپې دلته ولې راغلې دي؟ د دې پوښتنې ځوابوونکی هیڅوک نه وُ، یوازې اټکل کیده چې پوځیانو فاحشه ښځې دلته راوستې او بلاخره دلته د پښو لاندې شوی خو خبره دا وه چې اور څرنګه ولګیده، د ښار په مسلمانانو شک کیدای شو خو اصل کار کوونکي پیدا کول ګران کار وه، فیصله وشوه چې په ښار کې جاسوسان او پولیس وګرځي او شکمن مسلمانان ولټوي چې په هر چا باندې لږ شانته شک هم راغلی هغه بندي او تر سختو پلټو لاندې باید راشي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د النور او نورو دری نجونو کورنۍ د بری ورخطاء او اندیښمنی وی ځکه نجونې بیا ژوندی رانغلی، هغوی پدی ویریدل چې ژوندی نه وي نیولی شوی، هغوی خپله دنده په پوره کامیابۍ سره سرته رسولی وه خو تر اوسه پوری لا درکه وی. عثمان صارم او د هغه ملګری هغه ځای ته د خلکو په ډله کې ولاړل چیری چې اور لګیدلی وه، هلته ورته ځرګنده شوه چې د څلور ښځو مړی پیدا شوی، وروسته اعلان وشو چې د څلور ښځو مړی په فلانی ځای کې ایښودل شوی، ټول ښاریان باید هغه وګوري او د پیژندلو کوښښ یې وکړي، عثمان صارم او د هغه ملګری هماغه ځای ته ولاړل او څلور مړی یې ولیدل، د هغوی په سینو باندی صلیبونه ایښودل شوی وه، هیچا هم هیڅ مړی ونه پیژندلو ځکه د پیژندلو لپاره هیڅ نښانی او اثار نه وه، د خیرو څخه هم پوستکی وتلی وه، ځینی خیری دننه ننوتی او چتی شوی وی.

د عثمان صارم اوښکی روانی شوی او د خلکو څخه جلا شو، د هغه نور ملګری هم ورغلل، هغوی ته دا ځرګنده وه چې دا مړی د چا دی، یو پکې د عثمان د خور النور او پاتی دری یې همزولی او مجاهدی ملګری وی، هغوی څلور واړو د شپی خپل ایمانی مسئولیت په پوره بریالیتوب سرته ورسولو او بیا شهیدانی شوی خو د هغوی د شهادت سترګو لیدونکی انسان موجود نه وه، د هغوی حالت داسي ښکاروله چې لومړی هغوی پیره کوونکی وژلی او بیا یې ګودامونو ته اور اچولی چې کله یې اسونه خوشی کړی نو د همدی اسونو تر پښو لاندی شوی، معلومه نه وه چې څومره اسونه او اوښان د هغوی په مړو تیر شوی، د دوه پیغلو د حیا او ابرو د خوندی ساتلو لپاره څلورو نجونو ځانونه قربان کړل، برجیس په خپل لاس د هغوی په غاړو کې صلیبونه وراچول چې د اړتیا په وخت کې یې ښکاره کړي، د هغوی چا جنازه ونکړه ځکه چې ټولو فکر کاوه هغوی عیسایانی دی، هغوی عیسایانو پخپله هدیره کې خاورو ته وسپارلی، په هغوی هیچا هم غم او ویر ونکړ یوازی غائبانه جنازه یې اداء شوی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څلور واړو نجونو پلرونو یو ډول احساسات څرګند کړل، هغوی وویل چې مونږ د خپلو څلورو څلورو اولادونو قرباني کولو ته هم تیار یو، صلیبي چارواکو د شکمنو مسلمانانو کورونه تالا شي کول پیل کړل نو څکه خلکو خپلې وسلې او خنجرونه په ځمکه کې خښ کړل، بله خبره دا وه چې د دې څلور نجونو د شتوالي په هکله به څه ځواب ورکوي، د هماغې شپې په سهار چې کله امام د نجونو د شهادت څخه خبر شو نو هغوی ته یې وویل چې تاسې به خپلو ګاونډیانو او جاسوسانو ته څه ځواب ورکوی؟

امام پوه او هوښیار سړی وه، هغه د ژور فکر کولو څخه وروسته وویل: د څلورو نجونو پلرونه دې ماته راشي!

کله چې هغوی راغلل نو هغوی ټول د صلیبي اداري لوی او مشر چارواکي ته ورغلل، په ډېر خفګان او غصه حالت کې یې وویل: زه د دې خلکو امام یم، دوی ماته خپل شکایت راوړیدی چې کله د شپې دوی د اور وژلو لپاره هلته ولاړل او ټوله شپه یې اوبه راویستلې، په ښار کې غوبل جوړ شوی او هیچا هم پام نه ؤ، کله چې دوی سهار خپلو کورونو ته ولاړل نو ستاسې د پوځ ځینې کسان د هغوی کورونو ته ننوتي او پیغلې لورګانې یې له ځان سره بوللی دي اوس د دې خلکو څلور پیغلې لا درکه دي.

صلیبي چارواکي امام ته وویل: زمونږ په پوځ باندې د تور پورې کولو څخه مخکې لږ فکر وکړه.

امام وویل: زه مذهبي لار ښود یم! زه تاته دا ویلې شم چې ته مونږ رټلې او د ګالې شي او خپل پوځ بې ګناه ثابتولی شې خو د الله تعالی څخه خپل بد او ښه عمل نشی پټولای، تاسې زمونږ چارواکي یاستی خو خدایان نه یاستی، دې خلکو ستاسې د پوځ او سامان د خوندی ساتلو لپاره ټوله شپه کار وکړ خو تاسې دوی ته دا بدله ورکوی چې د نجونو د تښتولو اقرار هم نه کوی.

د څه بحث او خبرو څخه وروسته صلیبي چارواکي هغوی ته داډ ورکړ چې دا نجوني به ولټول شي، امام د هغوی څخه همدا ویل اوریدل نو د باندې راووتل خپلو څلورو ملګرو ته یې وویل چې همدا خبره خپره کړی چې څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه نجونې د شپې د پوځیانو لخوا ځخه تېښتول شویدې نو همدا خپره کړای شوه، د هغوی کفارو ګاونډیانو هم همدا خپره ومنله ځکه پدې شپه د ښار حالت همداسې وه چې هر کار پکې کیدای شو.

***

برجیس د سطان صلاح الدین ایوبی په خیمه کې ناست وه، د سلطان صلاح الدین ایوبی طبیب د افاق تداوی او درمنله کوله، د افاق دواړه خویندې هم وې، برجیس سلطان صلاح الدین ایوبی ته د شپې ټوله کیسه وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبی د دې خبرو په اوریدو سره ډیر احساساتی کیده او سترګی یې سری کیدې، برجیس وویل چې هغو کرک پداسې بد حالت کې پریښې دی که سمدستی حمله پری وشی نو د نیولو او فتح کولو امکان یې زیات دی، په ښار کې سامان ټول سوی او د څارویو خوراک ختم شوی، اسونه او اوښان ډار شوی، په خلکو ویره او ډار خپور شوی، پوځ هم ویریدلی دی.

سلطان صلاح الدین ایوبی په فکر او سوچ کې ډوب شو، ډیر ځنډ وروسته یې سر راپورته کړ، بیا یې خپل سالاران او سلا کاران راوغوښتل، لومړی یې دا حکم وکړ چې افاق سره د خپلو خویندو قاهری ته واستوئ او د هغوی لپاره تنخوا وټاکئ.

افاق وویل: تاسې زما خویندې په خپل کنترول کې واخلئ ، زه به ستاسې سره وم، ما پخپل پوځ کې داخل کړئ، زه به د خپل پلار او مور غچ اخلم، که تاسې ما کرک ته ورسوئ، نو زه هلته هر ډول عملیات کولای شم.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : جګړه او جنګ یوازې په احساساتو نه کیږي ، ډیر اوږد تربیت او روزنې ته اړتیا لری، ته یوازې د مور او پلار غچ اخیستلو ته ورخطاء یې خو زه به د دې ټولو پلرونو او خویندو غچ اخلم کوم چې د صلیبي وحشیانو لخوا ځخه ښکار شویدي، خپل احساسات ساړه کړه .

د افاق احساسات او ولولې داسې راپاریدلې وې چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی ځخه ځان خلاصولو چې قاهری ته ولاړ نشي، هغه ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل شول چې لومړی خپل علاج او درملنه وکړه، چې کله روغ شوی خامخا به دې واستوو، پدې وخت کې مرستیال سالاران او لوړ قوماندان راغلل چې په هغې کې زاهدان هم وه، سلطان صلاح الدین ایوبی افاق او د هغه خورګانی د باندې واستولې، هغه ټولو ته د کرک نوی حالات په مخ کې کیښوده او وویل: ایا سمدستي په کرک باندې برید کول مناسب دي؟

زاهدان د خپلو معلوماتو په اساس وویل چې په کرک او نورو برخو کې صلیبی پوځ شته دی چې مونږ د پوځ محاصره او کلا بندي ماتولی شی، هغوی دا ترتیب هم نیولی چې سامان یې خوندي هر لوری ته رسیدای شي، که د هغوی د رسد د کمی په خاطر حمله کیږي نو دا یوه غلطي ده، د هغوی سره یوازې همدا سامان ندی چې کوم سوځیدلی، د هغوی د هر پوځ سره پوره او مکمل سامان موجود وي پداسې حال کې چې د هغوی شمیر زمونږ پنځه شپږ چنده زیات دی، د غونډی نورو ګډون کوونکو هم خپل خپل وړاندیزونه وکړل خو زیات د سمدستي برید پلویان وه، ځینو د انتظار وړاندیز هم وکړ، سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ټولو قوماندانانو او سلا کارانو سلا مشوری او وړاندیزونه واوریدل خو پدې ډېر خوشحاله وه چې په هغوی کې د جګړې شوق او جذبه موجوده وه، هغوی ټول پدې خبره سره یو وه چې که حمله هر وخت کیږي باید داسې وشی چې بیا ماتی ونه خوړو ځکه مونږ کمزوری یو، سلطان صلاح الدین ایوبی دا خبری اوریدی او چوپ ناست وو، هغه په اخر کې د خپل لښکر په هکله وپوښتل چې د هغوی احساسات او شوق څه دی نو ورته وویل شول چې ټول ښه تیار او تکړه دي .

په اخر کې سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه سمدستي او زر حمله کول غواړم! خو زه د تلوار کولو عادی نه یم، زما په وړاندی یوازی د کرک د کلا پوځ ندی بلکې د صلیبیانو ټول هغه پوځ دی چې هغه د باندې هر لوری ته خپور شوی پورت .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهدان ښه وويل چې نه يوازې دا چې په کلا کې پوځ شته بلکې د باندې هم شتون لري. د دې ټولو سره سره بايد بريد سمدستي او زر وشي، فاصله کمه ده، په يوه شپه کې زمونږ پوځ هلته رسيداى شي خو هغوى بايد يوه جګړه د کلا څخه د باندې هم وکړي د حرکت څخه مخکې مونږ بايد د کرک مسلمانان تيار او چمتو کړو، ماته چې کوم معلومات راغلي د هغې په اساس د کرک مسلمانان سره منظم شوي او هغوى يو تنظيم جوړ کړيدى، د دې هيله شته چې د محاصرې په وخت کې هغوى په کلا کې بې نظمي جوړه کړي، د هغوى نجونې هم د قربانۍ او جګړې ميدان ته راوتلې دي، يوازې څلور نجونو چې څومره زيان صليبيانو ته رسولى هغه څلور پنځه ګروپونو هم نشو کولاى، مونږ به کوښښ کوو چې خپل کماندويان ښار ته ننباسو.

برجيس ووېل: د خبرو به منځ کې د ننوتو ښښه غواړم که کماندويان ليږل غواړې نو سمدستي بايد وشي، ځکه د کرک کوم اوسيدونکي چې د کلا څخه تښتيدلي دي هغه حتماً بيرته کلا ته ځي، د هغوى تر پردې لاندې مونږ خپل کماندويان ننباسلى شو خو د هغې څخه وروسته بيا امکان نلري. د اور لګيدو څخه وروسته صليبيان ډېر محتاط او د ښار ټولي دروازې به بندوي، ماته اجازه راکړه چې زه همدا نن د هغوى سره کلا ته لاړ شم، مونږ به هيڅ وسله نه وړو، هلته وسله ډېره پيدا کيږي.

بلاخره پريکړه وشوه چې همدا نن شپه دې کماندويان د برجيس په مشرۍ روان شي، تر کوم ځاى پورې چې اسونه تلايى شي هغوى دې ورسوي، نور دې پياده ولاړ شي، د اسونو بيرته را رسولو لپاره دې څو کسان هم واستول شي، زاهدان ته حکم وشو چې سمدستي د کماندويانو لپاره ولسي جامې او د اړتيا وړ شيان برابر کړه.

سلطان صلاح الدين ايوبي خپلو قوماندانانو او سالارانو ته د جنګ او جګړې اړوندې لارښووني وکړې او په ځانګړې توګه يې ورته وويل چې دا په ياد ولرئ چې دا هغه پوځ ندى چې په کوم باندې مونږ شوبک فتح کړى و، دا د مصر څخه راغلي او دښمن پکې تبليغات کړي، دوى د محاصروى

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې تجربه نلري، قوماندانان باید هوښیار او بیدار وي، ماته دا شک پیدا شوی چې پدې پوځ کې ځینې سپاهیان ښه فکر نلري، زما سره چې کوم ګروپونه دي هغه ترکان او شامیان دي، همدا رنګه زه به د نور الدین زنګي کومکي پوځ هم له ځان سره ساتم.

که حالات خراب شول نو په ورخطایي سره په شا مه راځئ، زه به ستاسې تر شا پروت وم، همدا رنګه دا هم په فکر کې ولرئ چې د کرک مسلمانان ستاسې سره څه نښې کولای، زه چې د کوم کارغواړم هغسې کار کول هلته مکمل امکان نلري، زه د هغوی څخه دومره زیاته قرباني نه غواړم، هغوی محکوم او مجبور دي، هغوی مظلوم او د ظلم ښکار شویدی، مونږ د هغوی د خلاصون، ازادۍاو نجات لپاره ورځو، د هغوی په ډاډ نه ځو.

***

تر څلور پنځو ورځو پورې په کرک کې د مسلمانانو په کورونو حملې کیدلې او د شک په اساس خو کسان ونیول شول، د بېګار کمپ کسان چې د خلاصون په وعده باندې د اور مړه کولو لپاره راغوښتل شوی وه هغوی بیرته بندیان شول، صلیبیانو د ظلم یو نوی دور پیل کړ څکه د هغوی ډېر زیات زیان شوی وو، هغوی پدې پوهیدل چې داسې زړور کار او عملیات پرته د مسلمانانو څخه بل څوک نشي کولای، په بندي شوی کسانو کې د عثمان صارم دوه ملګري هم وه کوم چې د نجونو په خلاصون کې د هغه سره ملګري وه، هغوی ته ډېر سخت عذابونه ورکول کیدل او د انسانیت له حد څخه زیات ظلم پرې کیده خو هیڅ سړي هغوی پیدا نکړ، بل چا ته دا پلان او عملیات هیڅ معلوم نه وه نو څه به یې ویل یوازې دا دوه ځوانان وه چې حال ورته معلوم ؤ خو هغوی خپلې ژبې بندې کړې وې، هغوی په ماشینو او پرو کې وتړل شول او بندونه یې سره جلا کیدل خو په ژبه یې هیڅ هم ونه ویل، بلاخره هرمن خپله بندیانو ته ورغی او هغه هم خپل پام هماغه دوه ځوانانو ته واړولو، هغوی ته غدارو مسلمانانو ویلې وه چې د دې دوه کسانو لاس هم په عملیاتو کې شتهاو هغه د دې ځوانانو ګاونډي وه، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادي خلک وه خو د صليبيانو لپاره تر جاسوسي وروسته د اسونو او ګاډيو خاوندان شول او د صليبي چارواکو درباريان وګرځيدل، هغوی صليبي غاصبانو ته ميلمستياوی کولی او د خپلو لوڼو سره يې په کيناستو ويار کاوه، د دری ميرمنی وی ، هغوی دا دوه ځوانان د اور په شپه چيری ليدلی وه نو ځکه هغوی ونيول شول .

هرمن چې کله هلته ورغی نو ځوانان د مرګ په حالت کې وه خو هيڅ يې هم نه وه ويلی، هغه دواړه له ځان سره بوتلل، هلته يې درملنه وکړه بيا يې ويده کړل نو سمدستی په خواړه خوب ويده شول.

هرمن د دواړو په منځ کې کيناسته، لږ ځنډ وروسته يو ځوان په خوب کې وويل: زه څه پوهيږم، ما ته څه معلوم دي، که راته معلوم هم واي نو تاسې ته يې نه وايم، تاسې صليب په غاړه ګرځوی او ما تول قران په غاړه کې اچولی.

هرمن وويل: تاسې اور اچولی وه ، تاسې د صليبيانو ملا ماته کړيده، تاسې زړور ياستی، که مړه شوی نو شهيدان به درته ويل کيږي .

ځوان په خوب کې وويل : که مړ شوم نو تر څو چې په بدن کې روح وي ايمان هم ورسره وي او چې کله روح ولاړ نو ايمان خو نه ځي .

هرمن د خپل فن په اساس د هغه په ذهن کې ډېر شيان ور اچول غوښتل خو د ځوان ذهن هغه قبول نکړل، پدی وخت کې بل ځوان هم په خوب کې خبری پيل کړی، هرمن هغه لوری ته متوجې شو، هغه ته يې هم خبری وراچولی چې هغه هم وانه خيستی، د هرمن سره څو نور تکړه جاسوسی استاذان هم وه هغوی ټولو سوړ اوسلی وويست او ويی ويل نوره خواری هيڅ ګټه نلري، د هغوی څخه راز راويستل ممکن ندي، دا دواړه بی ګناه دي، خو زه دا درته وايم چې دا دواړه په خپلی عقيدی کلک او پاخه دي، ما هغوی ته په خوراک کې دومره حشيش ورکړی وه که اس ته يې ورکړی هم په خبرو راځی، خو پدی دواړو يې هيڅ اثر ونکړ، د دی څخه معلوميږي چې د دی خلکو ايمانی جذبه ډېره قوی او کلکه ده، او ايمان يې زړه ته ننوتی شويدی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ځوانان رابیدار شول د باندې په یوه کنډواله کې پراته وه، صلیبیانو هغوی د بې هوشي په حالت کې د باندې غورځولي وه، هغوی راپورته شول یو بل ته یې وکتل او بیا خپلو کورونو ته روان شول.

صلیبیان او یهودیان چې د اور په شپه له خپلو کورونو څخه وتلي وه د ډاډ څخه وروسته بیرته کلا ته راستانه شول، د صلیبیانو پوځ د باندې خیمې وهلي وې، هغوی هم ډاډ ورکړ چې له بهر څخه حمله نه شوی باید بیرته کلاته ولاړ شي.

په همدې خاطر د ښار دروازې خلاصې شوې چې وتلي خلک بیرته خپلو کورونو ته ولاړ شي، خلک ډلې ډلې راتلل، پدې ډلو کې برجیس د پنځلس کماندویانو سره هم کلاته ننوت، د کرک خلکو ولیدل چې هغه غریب موچي چې د نرۍ د حالاتو څخه بې خبره وه د درې ورځو غیر حاضرۍ څخه وروسته بیا په خپل ځای ناست او د خلکو څپلۍ او بوټان جوړوي، هغه شپه په شپه د مجاهدو ملګرو په مرسته ټول کماندویان د مسلمانانو په کورونو کې ځای پر ځای کړل، هغوی پدې غور او فکر کولو چې د سلطان صلاح الدین ایوبي حملې په وخت کې هغوی د کلا په داخل کې څه کولای شي، غټه خبره دا ده چې هغوی باید دیوال په کوم ځای کې سورې کړي تر څو د هغې څخه سپاره او پلي راننوځي یا دا چې کومه دروازه خلاصه کړي.

عثمان صارم په خپلو ملګرو کې زیاتوالی راوستی وه، نجونې هم چمتو او تیارې شوې وې خو ریني الیګزینډرډ سورې په شان په عثمان صارم پسې وه، هغه به یې په لاره کې رانیولو، د هغه کورته به ورتلله بلاخره یوه ورځ یې د عثمان صارم څخه وپوښتل: النور چیرې ده؟

عثمان صارم په بدله خوله ورته وویل ستاسې د قوم د کوم ګنهګار سره - په هغه دې د الله جل جلاله لعنت وي - نه عثمانه د الله تعالی رحمت! ریني الیګزینډر وویل ته خو زمونږ په خلاف مړ کیدونکو ته شهید وایې، النورشهیده شویده!

د عثمان صارم سر چکر وخوړ او هیڅ ځواب یې ورنشو کړای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رینی الیګزینډر وویل: په هغه دوه ځوانانو کې یو ته هم وی چې بندیان شول خو ته تر اوسه پوری ازاد ګرځی ما درته ویلی وه چې ستا او بند تر منځ زما وجود پرده دی، ووایه نوره څومره قربانی غواړی.

عثمان صارم ځوان وه په هغه کې چې څومره جوش او احساسات وه هغومره عقل، پوهه او تجربه نه وه، هغه د رینی الیګزینډر د خبرو څخه په تنګ شو نو هغې ته یې وویل: رینی الیګزینډر ته څه غواړی؟

رینی الیګزینډر وویل: یو دا چې زما مینه او محبت ومنه - دویم دا چې د پټو کارونو څخه منع شه!

عثمان صارم وویل: که ستا په زړه کې زما مینه او محبت وي نو بیا ولی زماد قوم سره مینه او محبت نه کوی.

رینی الیګزینډر وویل: زما نه د خپل قوم سره مینه شته او نه ستا د قوم سره زه تا د خطرناکو کارونو څخه پدی خاطر منع کوم چې هسی بی ځایه به مړ شی او هیڅ به پلاس درنشی، زه احساساتی خبری نکوم، حقیقت وایم، چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک نشی نیولای، زه د خپل پلار د معلومات په اساس خبری کوم، جګړه به د کلا په دننه کې نه بلکې د کلا څخه د باندی به کیږي، زمونږ قوماندانانو د سلطان صلاح الدین ایوبی چلونه یاد کړي، د شوبک د ناکامی څخه هغوی سبق حاصل کړی، اوس به د کرک د محاصری وخت نه راځی، که تاسې د کلا دننه څخه کار او عملیات وکړل نو پرته له مرګ او سخت بند څخه بل څه پلاس نه درځي، زه ستا ژوند او ستا روغتیا غواړم.

عثمان صارم سر ټیټ واچولو او روان شو، هغه د رینی الیګزینډر دا اواز واوریده، فکر او سوچ وکړه عثمان!

***

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو قوماندانانو ته د اخری لارښوونی په وخت کې وویل: زه یو ځل بیا تاسې ته وایم چې دا کرک دی شوبک ندی " " صلیبیان ویښ او تیار دي، زماجاسوسانو ماته ویلی دي چې یوه جګړه به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک څخه د باندی هم کیږي، که د ښار مسلمانانو کوم کار وکړ شاید هغه هم زمونږ په درد ونه خوري، داسې هم کیدای شي چې هغوی ټول ووژل شي، زه هغوی پداسې سخت ازمیښت کې اچول نه غواړم، د هغوی د خلاصون یوائني لاره دا ده چې تیزه او سخته حمله وشي.

د داسې اړینو لارښوونو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ ته حرکت ورکړ تر څو د کرک ښار کلا بند کړي.

د لمر پریوتو څخه وروسته لښکر حرکت وکړ، فاصله زیاته نه وه، تر سهار پوري پوځ د کرک سیمې ته ورسیده، چې وروسته د محاصرې په شکل مخ په وړاندې روان شول، د دې پوځ د سالار لپاره دا یوه عجیبه خبره وه چې تر کلا پوري هغوی ته صلیبي لښکر په سترګو نشو، هغوی ته ویل شوي وه چې د کلا څخه د باندې هم پوځ ځای پر ځای شویدی، هغوی پداسې لاره استول شوي وه چې هلته اصلاً هیڅ صلیبي پوځ نه و، خو بیا هم د مقابلې امکان وه خو هیڅ هم ونشول، سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر کلا محاصره کړه، د کلا څخه د غشو باران پیل شو، پوځ د دې باران په مقابل کې خاص عکس العمل ونښودلو، قوماندانان د دیوال د سورې کولو او دروازو د خلاصولو لپاره یوی او بلی خواته ګرځیدل، هغوی خپل غشي ویشتونکي هم چوپ کړي وه، د هغوی سره هغه جاسوسان وه کوم چې د ښار څخه ښه خبر وه، هغوی د کلا دننه ټول مهم ځایونه ورته په ګوته کړل وه، د کلا دننه هیڅوک هم تر دې وخته خبر نه وه چې کلا د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ محاصره کړې ده، محاصره هم لا مکمله نه وه ځکه د کلا شا خالي او هلته دوه دروازې وې، یو دم په کلا کې اور ولګیده دا هغه کیمیاوي ماده وه چې صلاح الدین ایوبي جوړه کړې وه، دا کیمیاوي مواد د منجنیقونو په وسیله کلا ته غورځول کیدل- خلکو ولیدل چې خپل پوځ یې د کلا په دیوالونو ولاړ دي او غشي ولي او د باندې څخه کیمیاوي مواد او د اور غونډاري راځي، په ښار کې ویره او ډار خپور شو، یهودیان او

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایان په کورونو کې ننوتل، مسلمانانو سلطان صلاح الدین ایوبی د فتح او کامیابۍ لپاره دُعا ګانی کولی.

ځینی مسلمانان داسې هم وه چې د دُعا په خوا کې په خطرناکو عملیاتو کولو یې هم غور کاوه، هغه ځوانان او ځینی نجونی وی، په هغوی کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پنځلس کماندویان هم وه، په ښار کې چې کله بی نظمی شوه نو هغو غلی غلی سره یو ځای شول او د ښار د یوی دروازی د خلاصولو په فکر کې شول.

دروازه ډېره کلکه او د اوسپنی څادر پری لګیدلی وه، د هغې ماتول څه اسان کار نه ؤ، د باندی څخه په دروازه ډېره کیمیاوی ماده وویشتل شوه او ا ور واچول شو، دروازی اور واخیست خو د اوسپنی څادر هغه سوځولو ته پرینښوده، د کلا د دیوال څخه صلیبیانو هغه غشی ویشتل چې تر لری ځای پوری تلل، دا غشی منجنیقونو ته ورسیدل او ځینی کسان یې زخمیان کړل، د دی خطر د ختمولو لپاره هغوی منجنیقونه شاته کړل او دا تجربه ناکامه شوه.

اخر مسلمانو غشو ویشتونکو ته حکم وشو چې د دیوال په سر صلیبیانو باندی غشی وولی، ټوله ورځ د دواړو لورو څخه غشی ویشتل کیدل، په هوا کې یوازی غشی ښکاریدل، صلیبیان په دفاعی حالت کې وه او په لوړه باندی ولاړ وه نو ځکه د مسلمانانو زیات زیان کیده، مسلمان دیوال سوری کوونکی هری خواته ګرځیدل چې مناسب ځای پیدا کړي او دیوال سوری کړی خو له پاسه دومره غشی راتلل چې هلته رسیدل هیڅ ممکن نه وه، د ماښام څخه مخکې اته مجاهد سوری کوونکی وړاندی ورغلل خو دیوال ته تر رسیدو د مخه ټول شهیدان شول او د هر یو په بدن کې څو څو غشی ننوتی وه.

د شپی اوله برخه وه، رینی الیګزینډر په خپل کور کې وه، د هغې پلار ډېر ستومانه او ستړی راغی، هغه زر ویده شو چې بیا زر راویښ شی ځکه چې هغه بیا د شپی کار ته تللو، هغه وویل چې مونږ ته خبر را رسیدلی چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښار مسلمانان کوم غټ پلان لري نو ځکه مونږ باید د هر مسلمان کور تر څارنې لاندې ونیسو.

لږ ځنډ وروسته دروازه وټکول شوه، ریني الیګزینډر خپله دروازې ته ورغله ګوري چې یو معتبر مسلمان ولاړ دی، هغه ته د صلیبیانو لخوا ځخه ډېر شیان ورکول کیدل ځکه هغه د مسلمانانو سره غداري کوله، ریني الیګزینډر ورته وویل چې پلار مې ویده دی، تاسې خبره راته وکړه چې کله راویښ شي زه به یې ورته ووایم.

مسلمان غدار وویل: خبره ډېره مهمه ده زه خپله ورسره لیدل غواړم.

الیګزینډر وویل: دا ممکن نه ده هر څه چې وی ماته ووایی.

د ریني الیګزینډر د پوښتنی په ځواب کې هغه غدار وویل: نن شپه د کلا مسلمان اوسیدونکي ځوانان او نجوني د کلا کومه دروازه یا دیوال ختموي - ما هغوی ته ځان ورنژدې کړی او دا راز مې ورځخه لاس ته راوړی.

دا خبره هم څرګنده شوی چې پدوی کې ځینی د سلطان صلاح الدین ایوبي کماندویان هم دي بلکه دا چې د لاري هغه غریب موچی هم سلطان صلاح الدین ایوبي جاسوس او نوم یې برجیس دی، زه په همدې خاطر ستا پلار ته راغلی یم چې په لاره کې دی مسلمانانو ته کمین ونیسي.

ریني الیګزینډر د څو مسلمانو ځوانانو نوم واخیست چې په هغې کې عثمان صارم هم وه بیا یې وپوښتل ایا دا ځوانان هم پدی پروګرام کې شته؟.

غدار مسلمان وویل: د صارم زوی عثمان خو د دې ډلې مشر دی او د دی ټولو مشر امام رازي دی.

ریني الیګزینډر ورته وویل: تاسې خو په مونږ لوی احسان وکړو چې د دښمن د ارادو ځخه مو خبر کړو که تکلیف درته نه وی لږ وروسته راشې تر څو مې پلار لږ خوب وکړي.

خو هغه غدار مسلمان نه تللو بلکې هغه د صلیبیانو د خوشحالي او زیات دولت او مال لاس ته راوړلو لپاره دا وخت غنیمت بللو. مسلمانو مجاهدینو ته دا څرګنده نه وه چې دا غدار دی او د صلیبیانو لپاره کار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، په همدې ورځ ځوانانو مجاهدینو د دیوال د غورځولو نیت او پلان جوړ کړی وه، پدې غونډه کې امام رازي، نور مشران او دا غدار مسلمان هم وه، هغه ځان ډېر مخلص معرفي کولو، مسلمانانو پده هیڅ شک هم ونکړ چې دا د صلیبیانو پالل شوی مار دی، مسلمانانو هغه د ښار سوداګر او عزتمند انسان بللو.

ریني الیګزینډر غدار ته ووېل بیرون هوا ښه ده راځه چې څو قدمونه ووهو تر هغه به مو پلار هم د خوب څخه راویښ شي بیا دواړه د باندې په ګرځیدلو پیل وکړ، هغه غدار د دومره غټ صلیبي افسر د لور سره په ناز او نخرو روان شو، په تللو تللو کې هغوی د ښار یو کوهي ته ورسیدل، د کوهي په غاړه ودریدل ، ریني الیګزینډر د هغه په سینه لاس کیښوده او په پوره ځواک سره یې ورټیل وهلو، غدار مسلمان پرمخ په کوهي کې ولویده او لاندې وغورځیده، د هغه چیغې واوریدل شوی خو په کوهي کې ختمې شوې.
ریني الیګزینډر په ډېره خوشحالۍ کورته راغله چې د عثمان صارم څخه یې یقیني مرګ منع کړ کوم چې دې غدار ورته برابرولو.

***

ریني الیګزینډر په منډه د عثمان صارم کورته ورسیده، د هغه د مور سره کیناسته او د النور خبرې یې پیل کړې، هغې د عثمان په هکله وپوښتل نو مور یې ورته ووېل چې هغه د ماښام څخه وروسته له کوره وتلی دی، ریني الیګزینډر فکر وکړ چې هغه به د دیوال د ختمولو لپاره تللی وي هغې غوښتل چې عثمان ژوندی پاتې شي او دا ویره ورسره وه چې کوم بل غدار پکې نه وي او چا پوځ ته خبر نه وي ورکړی، هغه د باندې ووتله او په هماغه لورې ولاړه کوم ځای کې چې عثمان صارم او نور مسلمانان د دیوال ختمولو لپاره راټولیدل، هغه غدار مسلمان ریني الیګزینډر ته ویلي وه چې هغوی به صلیبي سپاهیان پداسې شکل وژني چې هیڅوک هم خبر نشي، ځوانان او نجوني به دیوال کنده کوي چې له خاورو څخه جوړ شوی وه خو د هغه دد یوال پلن والی ډېر زیات وه چې په یو وخت کې پرې دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپاره څنګ په څنګ تیریدای شول ، د خاورو په سبب د هغه کینسل اسان کار نه وه خو وخت یې زیات غوښتلو، هغوی د اړتیا په وخت کې د جګړې لپاره هم تیاری نیولی وه، د هغوی سره خنجرونه او برچې وې، دا ډېر خطرناک او د زړورتیا څخه ډک عملیات وه چې د ناکامی امکانات پکې زیات وه، هغوی داسې ځای غوره کړی وه چې د نیولو خطر پکې کمه وه.
دا ډله د ټاکلی شوی ځای په لوری وخوځیده، رینی الیګزینډر په هماغه لوری په منډه وه، هغې عثمان صارم منع کولو، هغې ته معلومات شوی وه چې دا خلک نیول کیږي، او عثمان صارم به ووژل شي، مجاهدین په بله لاره روان وه نو رینی الیګزینډر هغه ځای ته مخکې ورسیده چې لا هیڅوک نه وه را رسیدلی، هغې په تیاره کې یوی او بلی خواته وکتل چې ناڅاپی چا د شا له لوری ونیوله او لرې یې کش کړه، هغه پوځی وه نو ورڅخه وی پوښتل چې ته څوک یې، هغې د خپل پلار نوم ورته واخیست نو هغوی خوشی کړه خو دا یې ورته وویل چې لدی ځای څخه ولاړه شي خو رینی الیګزینډر د هغه ځای څخه تللو ته تیاره نه وه، هلته د پوځ پوره یو ټولی ځای پر ځای شوی وه، د هغوی قوماندان رینی الیګزینډر ته وویل چې دی ځای ته د مسلمانانو یو ګروپ راځي او دیوال سوری کوی مونږ هغوی ژوندی نیول غواړو، دا خبر یو بل غدار مسلمان پوځ ته ورکړی وه .
رینی الیګزینډر هغوی ته هیڅ ویلای نشول هغې یوازې او د عثمان ژوندی پاتی کیدل یې غوښتل، د مسلمان ځوان مینی او محبت د هغې په عقل پرده اچولی وه، په همدی وخت کې پوځی وویل: خبره غلطه نده هغه دی هغوی را روان دي .
رینی الیګزینډر ورخطا شوه او چیغې یې کړې عثمانه بیرته وګرځه! د پوځی ډلی قوماندان د هغې په خوله لاس کیښوده، او ویې ویل دا بدبخته جاسوسه معلومیږي، دا ژوندی ونیسی‌خو د هغې د نیولو وخت پیدا نشو څکه لرې شور او غوغا پیل شوه، د مجاهدینو ډله په کمین کې راګیره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول، د صلیبي سپاهیانو شمیر زیات وه، مخکې لدې چې مجاهدین ځانونه چمتو کړي په کمین کې ولویدل .

سمدستي مشعلونه روښانه شول چې ټول غازیان پکې ښکاره معلومیدل ، د هغوی سره د کیندلو سامان، برچې او خنجرونه وه، د تیښتې هیڅ امکان نه وه، په هغوی کې یو ولس نجوني هم وې، صلیبي قوماندان په لوړ اواز وویل :نجوني ژوندي ونیسي .

مسلمان کماندویانو وویل : د مجاهدینو! هر یو یوه نجلۍ د ځان سره کړي .

د دې څخه وروسته چې کومه جګړه وشوه هغه ډېر خونړۍ وه، کماندویان روزل شوي غازیان وه هغوی ښه په نره وجنګیدل خو نجونو او ځوانانو چې کومه جګړه وکړه هغې صلیبیان حیران کړل، نجوني د ویرې او ډار څخه ناخبره وې او پخپلو خنجرونو یې ډېر صلیبیان دوزخ ته واستول، څرنګه چې جګړه په کلا کې وه نو د پوځ نوري ډلې هم راغلې او د کسانو شمیر نور هم زیات شو، پدې جګړه کې یو ښځینه اواز بیا بیا اوریدل کیده چې عثمان ځانه وباسه !

دا د ریني الیګزینډر اواز وه، تر دې وخته پورې عثمان صارم جنګیده چې د هغه مخې ته یو صلیبي راغی، د عثمان سره خنجر وُ او د صلیبي سره توره، ناڅاپې د صلیبي په ګیډه کې خنجر ننوت دا د ریني الیګزینډر خنجر وُ، یو بل صلیبي پرې غږ وکړ هغې سمدستي د مړه شوي صلیبي څخه توره واخیستله او مقابلې ته وز وړاندې شوه. عثمان صارم د هغې مرستې ته ور وګرځیده خو د یو صلیبي په توره شهید شو، لږ څنډ وروسته یوازې دوه مجاهدې نجوني ژوندي پاتې شوي او نور ټول په شهادت ورسیدل. هغوی دواړه یو ځای د ډېرو صلیبیانو په منځ کې راګیر شوې، کړې وار په وار تنګیدله، هغوی ته وویل شول چې خپل خنجرونه وغورځوي، هغوی دواړو یو بل ته وکتلې او بیا یې خپل خنجرونه پخپلو زړونو کې ننباسل، ریني الیګزینډر زخمي شوه او بیا یې ونیوله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلا د ديوال ختمولو او سورى کولو هيله او اميد همدلته ختم شو او د دى سره د مسلمانانو عمليات هم پاته ورسيدل د مسلمانو مجاهدينو لاربنوونکى شهيدان شول ، د سلطان صلاح الدين ايوبى هيلى او اميدونه يوازى پدى غازيانو پورى تړلى نه وه، هغه کلا ګانى نيول او فتح کول زده کړى وه، اوس لا د محاصرى او کلا بندى دويمه ورځ وه خو دا ځلى صليبيانو هم قسم خوړلى وه چې سلطان صلاح الدين ايوبى ته کرک په هيڅ صورت هم تسليم نکړى .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما فلسطینه زه راځم

صلاح الدین د صلیبیانو په قوي او ځواکمن مرکز الکرک باندي پداسي نوګه ناڅاپي حمله کړې وه چې هغوی د کلا تر محاصرې وروسته خبر شول خو کلا بندي او محاصره مکمله نه وه ځکه چې دا د دری لورو څخه محاصره وه، جاسوسانو سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر ورکړی وُ چې په کلا کې پراته او میشت سربښندونکي به د مجاهدینو سره یو ځای چې کلا ته ورغلي دروازې خلاصي او یا به دیوالونه وغورځوي .

د محاصرې په څلورمه یا پنځمه ورځ د کلا څخه خبر راغی چې په کلا کې د سلطان صلاح الدین ایوبي کماندویان او د کلا اوسیدونکي مجاهدین د عملیاتو په ترځ کې ټول په شهادت ورسیدل او د کلا په عملیاتو کې نجونو هم ګډون کړی وُ چې یوه پکي عیسایي نجلۍ هم وه .

سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا هم وویل: شول چې د کلا مجاهدین د یو ایمان پلورونکي پوسیله چې ځان یې د مجاهدینو په صف کې ننباسلی وُ صلیبیانو ته خبر ورکړ، هغوی ورته په لاره کې کمین ونیوه او ټول یې شهیدان کړل، دا هم ورته وویل : شول چې د کلا دننه څخه نور د هیڅ ډول عملیاتو او مرستې هیله نشته .

هیلي ختمیدې ځکه چې کله په شهیدانو کې ځوانان او نجوني وموندل شوي نو هغوی هر لوري ته د مسلمانانو نیول، بندیانول او زورول پیل کړل. ان تر دې چې نجوني هم ونه بښل شوې، ځوانان د بیګار کمپ ته یوړل شول، بوډاګان پخپلو کورونو کې بند شول، نجوني د پوځیانو بارکونو ته یوړل شوې. ځینو نجونو ځانونه ووژل ځکه هغوی لدې ویریدلې چې عزت او آبرو ته به یې زیان رسیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبي په همدې غم او فکر کې وُ چې د کلا دننه عملیات به د مسلمانانو لپاره ډېره درانه او زیانمن تمام شي، کله چې هغه د کلا د سربښندونکو د قرباني او ځان تیریدنې څخه خبر شو نو خپلو مرستیالانو ته یې وویل: دا ټول زیان او تاوان د یو ایمان پلورونکي پوسیله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيښ شو، يو خائن او غدار د دومره پوځ او لښکر کار په تپه ودراوه، يو لوري ته هغه خلک دي چې د الله جل جلاله او ازادۍ لپاره يې ځانونه قربان کړل بل لوري ته هغه غلامان او ايمان پلورونکي دي چې خپل ايمان يې د صليبيانو او کفارو په قدمونو کې کېښوده ، دا خائنان او غداران غواړي د اسلامي تاريخ لوری بدل کړي .

سلطان صلاح الدين ايوبي له غصې څخه ودريده او خپل ورون يې په څپېړه ووهلو او ويې ويل: زه به انشاء الله که ژوندی وم د هر زر به کرک نيسم او غدارانو ته به سزا ورکوم .

د اطلاعاتي اداری مرستيال زاهدان په همدې وخت کې خيمې ته راننوت، سلطان صلاح الدين ايوبي ورته په غمجنه لهجه وويل : نن شپه بايد کلا بندي مکمله شي، زه اوس تاسې ته وايم چې کوم ګروپونه بايد د کرک شاته ولاړ شي .

زاهدان وويل : د بې وخته خبرې بښنه غواړم ښاغلی آمير! اوس شايد تاسې خپله محاصره مکمله نکړای شی، ځکه چې مونږ وخت بې ځايه تير کړ .

سلطان صلاح الدين ايوبي وپوښتل : ايا تا کوم نوی خبر راوړی؟

زاهدان په زغرده دا خبره وکړه: تا چې په کومه بې خبری کې دښمن لاندی کړی وُ د هغې څخه دی پوره ګټه پورته نکړه !

سلطان صلاح الدين ايوبي خپلو مشرانو او کشرانو ټولو قوماندانانو او چارواکو ته ويلی وه چې هغه پادشاه ندی، هغه ته بايد ښکته او ټيټ نشي، خپلې رايې بايد په پوره ازاده توګه وړاندې کړي او ګوت نيونې هم بايد بې ويرې وکړي .

زاهدان په همدې خبرو عمل کولو ، بله دا چې هغه پدې سيمه کې د اطلاعاتو او جاسوسی اداری مشر او مسئول وُ، د هغه مثال د شغې سترګې وُ چې د خپلو مجاهدينو او سربښندونکو پوسيله يې د څو کيلو مترو څخه د پشان وُ کوم چې په تيارو کې هم ليدل کولای شي، هغه د داسې غوږ پشان دښمن ګنګوسی هم اوريده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبی د هغه په اهميت او قدر پوهيده، هغه ته دا هم ځرګنده وه چې پرته له بريالی جاسوسۍ څخه جنګ ګټل امکان نلري خصوصاً پداسې حالاتو کې چې صليبيانو په اسلامی امت کې د جاسوسانو او ورانکارو جال خپور کړی وُ، سلطان صلاح الدين ايوبی ډېرو تکړه او هوښيارو جاسوسانو ته اړتيا درلوده چې هغه پدی ډګرکې پوره بريالی او کامياب هم وُ.د هغه د جاسوسی اداری دری چارواکی علی بن سفيان او د هغه دوه مرستيالان حسن بن عبدالله او زاهدان سرښندونکی او تکړه جاسوسان وه، هغوی پدی ډګر کې د صليبيانو ډېر پلانونه خنثی او شنډ کړی وه .

زاهدان وويل: تاسې ته ځرګنده وه چې صليبيانو د کرک د کلا ساتنه کلکه او سخته کړی وه " او هم يې څه برخه پوځ د کلا څخه د بهر هم ځای پر ځای کړی، تاسې ته دا ويل شوی وه چې د باندی پوځ به محاصره ماتوی، د جاسوسانو له راپورونو څخه دا ځرګنديده چې دا ځل جګړه به د کلا څخه د باندی وی خو بيا هم تاسې محاصره مکمله نکړه، د همدی حالت څخه دښمن ګټه پورته کړه .

سلطان صلاح الدين ايوبی په چټکتيا سره وپوښتل نو هغوی اوس حمله او بريد کړی ؟

زاهدان وويل : تر نن ماښام پوری به صليبی لښکر هغه ځای ته راشي چيری چې زمونږ پوځيان نشته! زما همسنګر ملګرو چې کوم احوال راوړي هغه دا دي چې صليبی پوځ به اوښ سپاره او آس سپاره وي، پياده او پلی ګروپونه به کم وي، هغوی به د محاصری ځای ته راځی بيا به په ښی او چپ لوری بريدونه او حملی کوي، زمونږ محاصره به ماتيږي، د صليبيانو شمير هم زيات ښودل کيږي .

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل: زه تا او ستا همسنګر ملګرو ته افرين او شاباسی وايم چې دا احوال يې راوړي دي ؟ زه پوهيږم چې دا کار څومره سخت او خطرناک دی، خو زه تاسې ته دا ډاډ درکوم چې صليبی پوځ کومی خاليګاه ته راځی هغه به په همدی خاليګاه کې ختموم، زه د الله جل جلاله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرسته باور لرم، که په تاسی کې کوم غدار او خائن نه وي نو مونږ ته به کامیابی او بری په نصیب شي .

یو مرستیال سالار وویل : اوس هم وخت شته؟ که تاسې حکم کوی نو مونږ به خو ګروپونه هغه ځای ته ولیږو چې خالي او تش دي!

د سلطان صلاح الدین ایوبی په څیره باندی هیڅ ویره او اثر نه ښکاریده، هغه له زاهدان څخه وپوښتل: که ستا اطلاع سمه وي نو ایا ته دا ویلی شی چې صلیبیان به څه وخت د حملی ځای ته را ورسیږی؟

زاهدان ځواب ورکړ: تر نن ماښام پوری !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: : الله جل جلاله دی وکړی چې هغوی په لاره کې ځنډ ونکړی خو هغوی به د وړو او سترو آسونو سره برید ونکړی، کله چې هغوی د محاصری ځای ته راشي نو لومړی به خپلو سپرلیو ته دمه او خوراک ورکوي بیا به ګوری چې کوم ځای خالی دی، صلیبیان دومره بی عقل ندی چې همداسې برید او حمله وکړی .

صلاح الدین خپل دری څلور چارواکې راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: صلیبیان زمونږ په لومه او جال کې انشاء الله راتلوونکی دی ، د کلا شاته چې مونږ څومره خالی ځای پریښی هغه نور هم پراخه کړی، ښی او چپ اړخونه دي قوی کړی او دښمن دی منځ ته راننباسی، هیڅ غشی ویشتونکی دی پرته له اجازی څخه غشی نو خوشی کوی .

د دی خبرو او احکامو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی څو ګروپونه سپاره او پلی غشی ویشتوونکی د ماښام څخه وروسته هغه ځای ته ولیږل چې د صلیبیانو د برید ځای ته نژدی وه، هغه سیمه هواره هم نه وه او شګلنه هم ، هلته غونډۍ، لوړی او ژوری وی.

سلطان صلاح الدین ایوبی د کماندو ګروپونو مشر او قوماندان هم راغوښتی وُ، هغه ته یې وویل: چې په فلانی لاره باندی د صلیبیانو سامان را روان دی هغه د شپی لخوا تباه کول او ختمول دی ، همداسی څه نو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمونه يې ورکړل او بيا له خپلې خيمې څخه راووت، پخپل آس باندې سپور شو، د خپل ساتوونکې ډلې څخه يې څه کسان له ځان سره ملګرې کړل او د محاذ په لوري وخوځيده .

سلطان صلاح الدين ايوبي ځان غولوونکې سړی نه و، هغه له لرې څخه د محاصرې معلومات وکړ او بيا يې خپلو کسانو ته وويل: د صليبيانو څخه دا کلا نيول څه اسانه کار ندی، محاصره به تر ډېر وخته پورې روانه وي .

هغه وليدل چې د کلا د ديوالونو څخه غشي د باران پشان ورول کيږي او دروازې ته رسيدل امکان نلري، د سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ د غشو څخه لرې و، ځوابي غشو ويشتلو ګټه نه درلوده ، سلطان صلاح الدين ايوبي د کلا يو اړخ ته ولاړ، هغه يو راپارونکې حالت وليده، يو ګروپ سربښندونکو په ډېره تيزۍ سره غشي په کلا ويشتل، شپږ منجنيقونو د آور غونډارې کلا ته غورځول، په کوم لوري چې غشي او د آور غونډاري تلل هلته هيڅ صليبي درک نلرلو ځکه هغوی ټول غلي او پټ شوي وه.

سلطان صلاح الدين ايوبي له لرې څخه دا حالت ليدلو او ورته ولاړ وه، ځلوبښت سر ښندونکو پخپلو لاسونو کې برچې او کُلنګان نيولي د کلا په لوري يې منډه کړه او د ديوال بيخ ته يې ځان ورسولو- د کلا ديوال د کانو او خاورو څخه جوړ شوی و، هغوی ديوال سورې کول او ورانول پيل کړل .

د همدې کار لپاره په کلا باندې غشي او د آور غونډاری ويشتل کيدل چې صليبيان پدې سربښندونکو باندې غشي ونه ولي .

د سلطان صلاح الدين ايوبي د خولې څخه ناځاپي ووتل: آفرين! خو د هغه سترګې ودريدې چې کله د کلا څخه آواز راغی او څو سرونه د ديوال څخه رابښکاره شول، څو لوی لوی بيلران هم ښکاره شول چې په هغوی کې بل شوي لرګي او سکروټې پرتې وي، هغه بيلرونه چپه شول او د هغې څخه سکروټې په مجاهدينو باندې راتوی شوې. نورو مجاهدينو په صليبيانو باندې غشي ويشتل تيز کړل چې زيات پکې زخمي شول. د ديوال له بلې برخې څخه غشي راغلل او څه مجاهدين يې زخميان او شهيدان کړل، بيا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړو لورو څخه دومره غشي خوشې شول چې په هوا کې د غشو جال جوړ شو، سربښندونکو خپل کار کاوه او دیوال یې سوري کولو خو دا کار دومره اسانه نه و ځکه دیوال ډیر پلن او ډبل و، د دیوال لاندني برخه نسبت پاسنی برخې ته پلنه وه، د دیوال په سوري کوونکو باندې غشي نه لګیدل خو د آور سکروټې پرې راپریوتې، د بیلرانو راوړونکي د مجاهدینو څخه روغ نشول تللایي خو هغوی به آور او سکروټې خامخا لاندې راغورځولې. لاندني خلکو د آور په لمبو کې هم کار کاوه او د دیوال سوري کول روان وه، غشي یو پر بل ویشتل کیدل، بلاخره دیوال سوري کوونکي وسوځیدل یوازې څو کسان پداسې حالت کې شاته راغلل چې جامو یې اور اخیستې و خو له پاسه پرې غشي راغلل او په نیمه لاره کې شهیدان شول، هیڅ یو هم ژوندي پاتې نشو. د دې پسې لس سربښندونکي بیا د دیوال په لوري په منډه شول او هلته یې ځان ورسولو. هغوی په ډیره چالاکۍ سره د دیوال څخه ډبرې وویستلې، له پاسه پدوی هم د اور څخه ډک بیلرونه خالي شول خو صلیبیانو دې چې شاته وغورځیږي مخې ته راولویدل او په خپل بل شوی اور کې لولپه شول ، د دیوال سوري کوونکو څخه هم څوک ژوندي پاتې نشو.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل آس ته پونده ورکړه او د دې ګروپ قوماندان ته ورغی او ویې ویل: پر تا او ستا په سربښندونکو دې د الله جل جلاله رحمت وي، د اسلام تاریخ به د دې مجاهدینو یاد تل تازه ساتي چې خپل ځانونه یې وسوځول، سمدستې دا طریقه خوشې کړه او شاته راشه، دومره په چټکتیا سره غشي او انسانان مه ختموه، صلیبیان د دې کلا د ساتلو لپاره دومره قرباني ورکوي چې ما د هغې تصور هم نه کولو .

قوماندان وویل: مونږ به هم داسې قرباني ورکړو چې د صلیبیانو په تصور کې نه راځي دیوال به له همدې ځای څخه انشاء الله نړول کیږي، او تاسې به له همدې لارې څخه کلا ته ننوځي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: الله جل جلاله دې ستاسې ارمان پوره کړي! خپل مجاهدين خوندي وساته، صليبيان د باندې څخه حمله کوونکي دي، تاسې به د کلا څخه د باندې جګړه کوئ، محاصره کلکه او سخته کړئ، صليبيان به مونږ له لوري څخه ختموو.

دا مجاهدين شاته راوستل شو خو قوماندان سلطان صلاح الدين ايوبي ته وويل: که د سلطان اجازه وي نو زه به شهيدان راپورته کړم او د هغې لپاره به بيا همدا طريقه غوره کوم.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: ښه ده! خو هيڅ شهيد بايد پاتې نشي!

سلطان صلاح الدين ايوبي د هغه ځای څخه ولاړ، مجاهدينو چې شهيدان په څه توګه راپورته کړل هغه خپله يو ولوله راپارونکې او احساساتي حالت و، څکه نور کسان هم پرې شهيدان شول، سلطان صلاح الدين ايوبي لرې تللی و، هغه به له ځان سره بيرغ نه ګرځولو چې دښمن ته يې ځای څرګند نشي- هغه په يوه غونډۍ باندې وخوت او څملاسته چې دښمن هغه ونه ګوري، هغه ته د کلا ديوال او هغه سيمه ښکاريده چيرې چې د هغه پوځ ځای خالي پريښې و، هغه ټوله سيمه ولټوله او معلومات يې تر لاسه کړ.

په همدې معلوماتو کې لمر سترګه پريوتله او ماښام شو. هغه ته احوال راغی چې د هغه د حکم په اساس سپاره او پلي غشي ويشتونکي دې لورې ته را روان دي، هغه استازي ته وويل: چې قوماندانان دلته راولې، کله چې قوماندانان راغلل نو د کماندوی سربښندونکو مشر هم ورسره وه، هغه ته سلطان صلاح الدين ايوبي لاره وښودله او په هماغه لوري يې واستولو، بيا يې نورو قوماندانانو ته لارښوونې پيل کړې.

***

شپه نيمايي تيره شوې وه چې د آسونو ترپا واوريدل شوه لکه سيلاب چې بند شلولی وي، سپوږمۍ پوره مکمله او روښانه وه، د صليبيانو آسونه او سپاره غونډيو او کمرونو ته نژدې راغلل، د هغوی تر شا اوښ سپاره را روان وه، د هغوی د شمير په هکله تاريخ ليکوونکي سره مختلف دي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویدیځ تاریخ لیکوونکو د دې پوځ شمیر درې زره لیکلی خو مسلمان تاریخ لیکوونکو د لسو زرو پورې لیکلی خو د هغه وخت د ژوند حالات لیکوونکو د لسو څخه تر پنځلسو زرو پورې لیکلی دی. د دې لښکر قوماندان او مشر مشهور صلیبي جګړه مار ریماند و، دوه تاریخ لیکوونکو د هغه نوم رینالټ لیکلی دی خو هغه ریماند دی، هغه د همدې برید او حملې لپاره له ډېرې مودې څخه د کلا څخه د باندې په دښته کې اړولی وه، هغه په همدې شپه یا سهار وختې د صلاح الدین ایوبي په هغه لښکر باندې برید او حمله کوونکی وُ چې د کرک کلا یې محاصره کړې وه.

صلیبي سپاره له آسونو او اوښانو څخه ښکته شول، آسونو ته د دانو توبرې او کڅوړې په غاړو کې واچول شوې، سپرو ته حکم وشو چې د خپلو لپاره د اوبو مشکونه او واښه شاته را روان وه، صلیبیانو پلان درلوده چې سپرلیو ته د حملې څخه وروسته په کلا کې اوبه ورکړي. د صلاح الدین ایوبي څارونکو صلیبیان ښه څرګند لیدل او تر سترګو لاندې یې وه، هغوی پدې وپوهیدل چې دومره څواک به کلا بندي او محاصره ماته کړي.

څکه دا د حملې او برید لپاره ځان برابرول وه. هغوی د یو لوی صف او لیکې په شکل کې مخ په وړاندې روان شول. چې کله لومړۍ لیکې او صف حرکت وکړ د شا لخوا څخه پرې د غشو باران پیل شو، په کومو سپرو چې غشي ولګیدل هغوی په آسونه رانسکور شول او ځینې لاندې راپریوتل، په کومو آسونو چې غشي ولګیدل هغوی بې واکه شول او هر لورې ته وتښتیدل، اوښان چې کله روان شول په هغوی کې ګډوډي او بې نظمي پیل شوه، صلیبي قوماندان هیڅ نه پوهیده چې دا څه وشول او دا ګډوډي ولې جوړه شوه؟

هغه د غوصې په حالت کې چیغې او نارې پیل کړې. زخمي آسونو او اوښانو داسې واویلا او ګډوډي پیل کړه چې په ټول لښکر یې ویره او دار .

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوستو. کله چې د سهار روښنايي شوه نو صليبيان پوه شول چې د سلطان صلاح الدين ايوبي په لومه او جال کې نښتي دي، هغه پدې هم نه پوهيده چې د مسلمانانو شمير څومره دي خو هغه فکر کاوه چې شمير به يې ډېر زيات وي نو ځکه د داسې حالت لپاره چمتو نه ؤ.

ريمانډ د بريد او حملې بندولو حکم ورکړ خو مخکې ګروپ هغې خاليګاه ته ننوتي وه چې د کلا او دوی تر منځ وه او دوی غوښتل هلته ځان ورسوي.

د محاصرې ايوبي لښکر ته لا مخکې خبر ورکړل شوی ؤ نو هغوی د دوی د هر کلي لپاره تيار او چمتو وه، کله چې مجاهدينو دوړې او ګرد وليدلو نو ځانونه يې تيار کړل، کله چې د ګرد څخه آسونه او سپاره راووتل نو مجاهدينو د حملې په شکل او صورت ځانونه برابر کړل او يوه دايره او حلقه يې جوړه کړه.

کله چې صليبي سپاره د دايرې او حلقې په منځ کې راغلل نو له هرې خوا څخه پرې غازيان راتوی شول نو ايله صليبيان پوه شول چې هغوی له خپل عمومي لښکر څخه راشليدلي او لوی لښکر له خپل ځای څخه حرکت هم ندی راکړی.

سلطان صلاح الدين ايوبي د دې حملې او بريد واګې پخپل لاس کې اخيستې وه، صليبيان شاته راتاؤ شول چې بريد او حمله وکړي خو هيڅوک هم د حملې لپاره موجود نه وه او هر لوري ته دښته خالي وه خو د اړخونو څخه پرې د غشو باران کيده. صليبي قوماندانانو خپل لوی لښکر په کوچنيو برخو وويشلو. د سلطان صلاح الدين ايوبي سر ګروپانو د هغه د پلان او حکم سره سم صليبيانو ته د مخامخ جګړې وخت نه ورکولو پداسې حال کې چې د هغوی سپرلۍ ښې ستړې ستومانه او وږې وې. هغوی جنګ ودرولو ځکه هغوی اوبو او ښو ته سترګې په لاره وه او هغه بايد تر سهار پورې را رسيدلي وای.

تر غرمې پورې سامان، واښه او اوبه راونه رسيدې، څو سپاره هغې لورې ته وځغلول شول خو په لاره کې د مسلمانانو د غشو ښکار شول، که هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي ولاړ واي نو هم سامان ته نشول رسيدلاى ځکه سامان او واښه د سلطان صلاح الدين ايوبي کماندويانو لخوا څخه تر حملې لاندې راغلي وه، هغوی په سامان باندې د شپې حمله وکړه او ټول سامان يې تباه او برباد کړ. صلاح الدين ايوبي د خپل خوندي او محفوظ لښکر څخه څه ګروپونه راوبلل او د ريمانډ لښکر يې تر محاصرې لاندې راوست.

که د مسلمانانو شمير د صليبيانو په اندازه وايي نو هغوی پرې حمله کوله او هغوی يې تباه کول.

هغه خپل غازيان له لاسه نه ورکول، هغه صليبيان په جګړه جګړه کې د غونډيو او کمرونو منځ ته راوستل او محاصره يې کړل، هغه پدې پوهيده چې څومره وخت تيريږي صليبيان به ناکاره کيږي، هغه سره د دې چې صليبيان يې په برې سره کلا بند کړي وه خو هغه ته هم زيان رسيده.

هغه چې د صليبيانو لوی لښکر محاصره کړی و نو خپل څو ګروپونه يې هم هلته بوخت وه ځکه نو هغه دا ګروپونه په بل ځای کې نشول پکار اچولی. پدی کندو کې اوبه وي چې د څه وخت لپاره څارويو او انسانانو ته بس کيدی، د پوځيانو لپاره د آسونو غوښې کفايت کولو، د دې څخه وروسته سلطان صلاح الدين ايوبي د ښار مکمله محاصره او کلا بندي پيل کړه، صليبيان په کلاره نه کيناستل، هره ورځ به کوچنی کوچنی جګړې کيدی او ورځې همداسې تيريدی، سلطان صلاح الدين ايوبي د کلا ګرد چاپيره ګرځيده ترڅو داسې ځای پيدا کړي چې د کلا ديوال ونړوی.

***

د محاصرې شپاړسمه يا اولسمه ورځ وه، صلاح الدين ايوبي ماښام په خيمه کې د خپلو مرستيالانو سره ناست و او پدې خبره يې غور کولو چې د کلا ديوالونه په څه توګه نړولی شو، په همدی وخت کې پيره کوونکی راغی او ويې ويل چې د سوډان څخه استازی راغلی!

سلطان صلاح الدين ايوبي سمدستي وويل: دننه يې راوليږه! بيا يې وويل: الله جل علی شانه دی خير کړي چې ښه خبر يې راوړی وي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازی خیمی ته راننوت نو سلطان صلاح الدین ایوبی وپیژندلو چې دا استازی نه بلکې د پوځ قوماندان دی.

هغه ته یې وویل: کینه!کوم ښه خبر دی راوړی؟

قوماندان سر وښورولو او بیا یې وویل: خبر د ستر او اعلی سپه سالار لپاره هم ښه دی او هم خراب! مونږ چې د فتحې په نیت سوډان ته لاړو هغه ونشوه نو دا یې خراب اړخ دی او ښه پدی دی چې مونږ تر اوسه پوری ماتی هم نده خوړلی او پشا شوی نه یو.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: د دی څخه معلومیږي چې د ماتی او پشا کیدو اثار هم څرګند شوی؟

قوماندان وویل: بالکل څرګند دی! زه ستا څخه د حکم اخیستلو لپاره راغلی یم چې مونږ څه وکړو؟ مونږ ته مرسته بالکل ضروری او اړینه ده، که زمونږ سره مرسته ونشي نو پشا راتلل مو حتمی دی.

سلطان صلاح الدین ایوبی د ټول پیغام اوریدلو څخه مخکې هغه ته خوراک او څښاک راوغښتلو او بیا یې ورته وویل: خوراک او څښاک هم کوه او خبری هم.

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک او شوبک ته راتللو نو خپل ورور تقی الدین یې خپل نائب او مرستیال ټاکلی وه او د مصر امیر او د هغه ځای د پوځ مشر هم هغه د مصر او سوډان په پوله باندی د فرعون د وخت په کنډوالو کې د صلیبی وران کارو او دهشت ګردو یوه ډله د خپلو ډرامو او ورانکارۍ د پلانونو سره یو ځای نیولی وه نو ځکه یې سمدستی په سوډان باندی برید وکړ چې کیدای شي د دی ورانکاری ډلی تر شا سوډان ولاړ وي او غواړي په مصر باندی برید وکړي. سلا کارانو او پوځی مشرانو هغه ته وویل: چې لومړی د سلطان څخه پدی هکله اجازه وغواړه او بیا برید وکړه خو تقی الدین هغوی ته وویل: چې زما ورور اوس د صلیبیانو د یو لوی لښکر سره په جګړه بوخت دی نو د هغه اندیښمن کول ندی پکار،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د احساساتو تر تاثیر لاندی برید وکړ خو اوس قوماندان دا احوال تلل څرګند معلومیږي.
راوړي وه چې ماتی او پشا تلل څرګند معلومیږي.
تقی الدین د عام استازی پر ځای پوځی سړی ځکه رالیږلی ؤ چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته ټوله مسئله په فنی توګه وړاندی کړی او په ټولو خبرو یې خبر او پوه کړی، سلطان صلاح الدین ایوبی ته دومره خبر مخکې رسیدلی ؤ چې تقی الدین حمله کړی.
قوماندان د سوډان پیښی سلطان صلاح الدین ایوبی ته دا ډول بیان کړی: تقی الدین حقایقو او ځمکنی واقعیتونو ته ونه کتل او د احساساتو په اساس یې د حملی حکم ورکړ ځکه په هغه کې هم هماغه جذبه، احساس او ولوله وه کومه چې د هغه په ورور سلطان صلاح الدین ایوبی کې وه خو د دواړو ورونو تر منځ په جنګی پوهه او هوښیاری کې توپیر موجود ؤ.
تقی الدین چې کومه فیصله کړی وه هغه په پاک نیت د اسلامی احساساتو په اساس ولاړه وه خو هغه دا حقیقت هیر کړی ؤ چې جهاد یوازی دی ته نه وایی چې په پټو سترګو په دښمن ور ودانګی، هغه په سوډان او مصر کې د خپلو څارونکو او جاسوسانو را پورونه هم په نظر کې ونه نیول، یوازی دا خبره یې په غوږ کې ناسته وه چې صلیبیان سوډانیانو ته روزنه او ټریننګ ورکوي او هلته د حملی او برید لپاره تیاری نیول شوی دی.
تقی الدین غوښتل دښمن د تیاری په حالت کې ختم کړی خو هغه د دښمن ځواک او زور معلوم نکړ چې هغوی څومره ځواک لری؟ څومره کسان به د جګړی ډګر ته راوړاندی کوي؟ او څومره به د احتیاط لپاره ساتی، د هغوی سپاره او پیاده به څومره وي؟ تر ټولو مهمه مسئله دا وه چې د جګړی میدان به څومره لری وي او هلته به خوراک او سامان څه ډول رسول کیږی.
دوه خرابی په لومړی وخت کې راپیدا شوی:
لومړی دا چې سوډانیانو او صلیبیانو په پوله او سرحد باندی د تقی الدین مخه ونه نیوله، هغوی ورته تر هغې پوری د سوډان په دننه کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرمختګ اجازه ورکړه چې لوی دښتي او صحراء ته ورسیده چې هلته هیڅ اوبه نه وې.

دويمه خرابي دا وشوه چې د مصر پوځ او لښکر د صلاح الدين ايوبي د چلونو او پلانونو په اساس جنګیده چې د هر لږ پوځ به لویو لویو لښکرو ته ماتي ورکوله، دا پوځ يوازې هماغه استعمالولای شو نه بل چا.

صلاح الدين ايوبي تل د مخامخ جګړي څخه ځان ساتلو، هغه به خوځنده جګړه کوله، تقي الدين د پرمختګ کوښښ کولو ځکه پدې لښکر کې سربښندونکي کماندويان هم موجود وه خو د دې پوځ جنګول او استعمالول يوازې د صلاح الدين ايوبي کار وُ. په سوډان کې هغوی داسې راګیر شول چې دښمن پرې چلونه استعمالول او دوی هيڅ هم نشول کولای، دښمن تقي الدين د خپلې خوښې ميدان ته راوستلو او بيا يې پرې د سلطان صلاح الدين ايوبي پشان ګوريلايي او غل چکي بريدونه پيل کړل، د تقي الدين غازيانو او د لښکر ځارويو ته څاڅکی اوبه هم نه رسيدلې، کماندويانو ورته وويل: چې مونږ پدې لوی بيابان او دښته کې خوشي کړه چې خپل ښکار وکړو خو هغه ورته اجازه نه ورکوله داسې نه چې مرکز او قومانده ختمه شي او ټول تيت پترک شي.

کله چې د سامان او خوراک خبره رامنځ ته شوه نو ټولو دا احساس وکړ چې دومره لرې ځای او د جګړي ميدان ته شيان را رسول څو ورځې غواړي او بيا د هغې امنيت او خونديتوب هم ګران کار دی ځکه لاره ډاډمنه نده. همداسې وشول چې د سامان لومړی کاروان دښمن د ختمولو پر ځای له ځان سره بوتللو، د دې خبر په اوريدو سره د کماندويانو د قوماندان او تقي الدين تر منځ سختې خبرې هم وشوې، د کماندويانو قوماندان ورته وويل: چې مونږ د جګړي لپاره راغلي يو او حتمًا به جنګيږو خو داسې نه چې دښمن به پر مونږ حملې کوي، سامان به الوزوي او مونږ د مرکز په هيله همداسې چوپه خوله ناست وُ. تقي الدين د حکم په بنسټ هغه ته سخته خبره وکړه نو قوماندان ورته وويل: ته تقي الدين يې، صلاح الدين نه يې، مونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هغه طریقه او جذبه جنگیږو کومه چې سلطان صلاح الدین ایوبی مونږ ته ښودلی، مونږ کماندویان یو د دښمن کېډې ته ننوځو او د هغوی کېډې خیرې کوو. ستا دا لښکر له لوږې او تندې مړ کیږي او سامان ټول دښمن وتښتولو، مونږ پدې عادت شوی یو چې د دښمن په سامان خپل لښکر ساتو.

تاریخ لیکوونکی لیکی چې پدې خبرو د تقی الدین په سترګو کې اوښکې راغلی، ځکه هغه پدې پوهیده چې دا قوماندان د کومې ولولې او احساس په اساس خبرې کوي، تقی الدین په احساساتی توګه وویل: زه د الله جل جلاله له عذاب څخه ویریږم او له فلسطین څخه په ډېر امید راغلی مسلمانان هسې د مرګ خولې ته نشم ننباسلی.

قوماندان وویل : نو بیا تاسې باید دا حمله او برید نه وای کړی!

په مونږ کې ځوک د الله جل جلاله په لاره کې سرښندلو ته تیارنه دی، مونږ اوس د مرګ خولې ته راغلی یو! او دا د مسلمانانو شان دی چې کله د مرګ خولې ته رانژدی شي نو خپل ځان خپل رب ته نژدی بولی، تاسې د احساساتو څخه راووځی مونږ د دښمن په لومه او جال کې راګیر شوی یو.

تقی الدین دومره بی عقل او ناپوه هم نه ؤ بلکې هغه ته د خپل ورور دا خبرې یادې وی چې خپل ځان به پادشاه نه ګڼی او د جګړې په میدان کې به د پادشایانو په شان حکم نه ورکوي، په خپلو غلطیو به پرده نه اچوی ځکه نو هغه د قوماندان دا سختی خبرې سپین سترګی توب ونه ګڼلو بلکې سمدستی یې ټول قوماندانان راوغوښتل او د راتلوونکی حالاتو په هکله یې بحث او خبرې پیل کړې فیصله وشوه چې کماندویان دي هر لورې ته د عملیاتو لپاره خپاره شي، د سامان راتللو لارې دی هم کماندویان د خپل کنترول کې راولی، پوځ باید په درې برخو وویشل شي او د درې لورو څخه په دښمن باندې برید وکړي، تقی الدین چې کوم احتیاطی پوځ ساتلی ؤ هغه هم ډېر کم ؤ، د دې ویش فایده دا شوه چې لښکر د هغو برخو څخه ووتلو چیرې چې اوبه نه وي. د شګو او غونډیو دریاب ؤ چې پوځ پکې خپور شو. دښمن پدې درې برخو هم حملې پیل کړې او هغوی یې نور هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره خپاره او جلا کړل، ځانی زیان ډېر زیات شو، قوماندانانو خپل ګروپونه سره جلا جلا کړل او بیا یې داسې جګړه پیل کړه کومه چې صلاح الدین ایوبی ورته روزنه ورکړې وه خو ښکاره معلومیده چې دوی دا جګړه نشي ګټلی، هغوی خپل احساسات او ولولې پخپل ځای وساتلې. د سامان رارسیدل اوس له نظره وغورځول شول نوهغوی په دښمن باندی بریدونه کول او له هغه ځای څخه یې سامان لاس ته راوړلو.

کماندویانو په پوره سربښندنه په دښمن حملې کولې او هغوی ته یې پوره زیان اړولو، څه به چې پلاس ورتلل هغه به یې نورو مجاهدینو ته رسول.

مرکزی قومانده ختمه شوې وه. تقی الدین د خپلو کسانو سره یوی او بلی خواته کوښښ کولو، د احساساتو تر پولې پورې هغه پوره ډاډه وُ، هغه ته له هیڅ لورې هم دا خبر نه وُ راغلی چې کوم غازی یا کوم ګروپ تسلیم شوی او یا یې وسله غورځولی ده. جګړه وړو وړو ګروپونو ته وویشل شوه او په نیمایی سوډان کې خپره شوه، د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکرو هر قوماندان له ځان سره دا فیصله وکړه چې ټول به کماندوی جګړې کوی خو له سوډان څخه به نه وځی دښمن ته هم زیان رسیده، داسې حالت هم راغی چې دښمن ورخطا شو چې اوس به له سوډان څخه مسلمانان څه ډول وباسی.

غازیان هر لوری ته خپاره شوی وه، اوس مرکز او اعلی سپه سالار ته دا پته نه لګیده چې زمونږ ټول زیان څومره شویدی او څومره غازیان ژوندی پاتی دي خو د دی خبری معلومات ورته کیده چې دښمن ته هم زیات زیان رسیدلی او بیا په مصر باندی تر ډېر وخته پورې حمله نشي کولای. پدی ډول جګړه باندی کومه ګټه هم نه رسیدله ځکه چې کوم ځای پرې نه نیول کیده او لښکر ته ځانی زیان هم رسیده.

په همدی حالاتو کې تقی الدین سلطان صلاح الدین ایوبی ته د خپل یو قوماندان پواسطه احوال ولیږلو، هغه ویل چې یوازې په یو صورت کې فتح او کامیابی لاس ته راتلای شي چې هغې پوځ ته مرسته او کومک ورسیږي. ټول پوځ خپور او پراخه شوی وُ د هغوی د برې لپاره نور پوځ او لښکر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړتيا وه، تقي الدين له سلطان صلاح الدين ايوبي څخه دا هم غوښتي وه که
چيرې مرسته نشي راتلای نو ايا خپل پوځ راتول او له سوډان څخه راوځي؟
په مصر کې چې کوم پوځ پاتې ؤ هغه د پولو او سرحداتو لپاره هم کافي نه ؤ
نو د هغې محاذ ته ليږل هيڅ امکان نه درلوده.

سلطان صلاح الدين ايوبي د پښا تگ سره عادت نه ؤ نو ځکه هغه ته دا
فيصله کول ګران شول چې اوس ورور ته څه ډول حکم او سلا ورکړي خو
هغه حقايق په نظر کې ساتل ځکه هغه پدې حالاتو کې هيڅ ډول مرسته
نشوه ورکولای، هغه خپله مرستې ته اړتيا لرله ځکه هغه د صليبي
يرغلګرو سره په جګړه بوخت ؤ. نو ځکه په ژور فکر او سوچ کې پريوت.

* * *

د تقي الدين قوماندان سلطان صلاح الدين ايوبي ته د جګړې حالات بيان
کړل خو د صليبي داړه مارانو د هغو ورانکاريو په هکله يې هيڅ هم ونه ويل
چې هغوی د اسلامي هيواد او اسلامي امت په خلاف پيل کړې وه.
کيدای شي چې قوماندان ته به هغه حالات معلوم نه وه ځکه چې ډېر
وروسته هغه رسوا شول.

د تقي الدين پوځ په داسې کوچنيو کوچنيو ګروپونو وويشل شو چې شمير
يې لس لس کسانو ته رسيده. په ځينو برخو کې د کوچيانو کړدي، چوپالونه
او جونګړې هم وې، په ځينو سيمو کې شنه چمنونه، ونې او اوبه هم وې خو
زيات نه بلکې ټوله سيمه وچه او د شګو درياب ؤ.

يو ماښام درې غازيان خپل مشر او قوماندان ته راغلل چې دوه پکې
زخميان هم وه، هغوی وويل: چې زمونږ ګروپ ټول دوه ويشت کسان وه چې
يو قوماندان او پاتې غازيان وه، د ورځې دا ګروپ چيرې پټ ؤو ، د هغوی
قوماندان د ورځې داسې ګرځيده لکه چې پيره کوي يا دا چې چاته سترګې
په لاره دي. پدې وخت کې يو سوډاني اوښ سپور راپيدا شو او کله يې چې
قوماندان وليده نو تم شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ورغی د هغه سره یې خبري وکړې خو معلوم نشول چې څه خبره به یې ورسره کړې وي خو قوماندان مونږ ته وویل چې اوښ سپور هغوی ټول خپل کلي ته بللي یاستي، د شپې به د کلي خلک مونږ میلمانه کوي او د دښمن کوم ځای به هم ورته په ګوته کوي. پدې خبره ټول غازیان خوشحال شول ځکه هغوی ته د میلمستیا سره سره د دښمن سره د جګړې وخت هم پلاس ورتللو، د لمر پریوتو سره جوخت دا ګروپ د هماغه کلي په لوری وخوځیده، کله چې ټول هلته ورسیدل ګوري چې دری جونګړې دي چې چار چاپیر یې ونې او تر مخ روانی اوبه هم وی.

غازیان د جونګړو څخه د باندی په شګو باندی کیناستل خو قوماندان یوی جونګړې ته ننوت، مشغلونه بل شول او ټولو غازیانو ته خوراک او څښاک ورکول شو، قوماندان د جونګړې څخه بهر راووت او غازیانو ته یې وویل چې ټول ویده شي چې بیا به د حملې لپاره راپاڅول شي.

په هغو کې دری کسان چې خپل مشر قوماندان ته راغلی وه یو پکې د شپې ویده نشو یا دا چې سترګې یې پرانستی هغه په یوه جونګړه کې د ښځو خنداګانی واوریدی، دی غازی هغې جونګړې ته ور وکتل ګوری چې قوماندان د دوه ښکلو او ښایسته نجونو سره ټوکی ټکالی کوی، شراب یې ترمخ پراته وو، نجونی په اطرافی جامو کې وی خو اطرافی نه معلومیدی.

غازی د باندی خپ خپ اوازونه واوریدل چې یې وکتل نو ډېر خلک دی لوری ته را روان او په لاسونو کې یې توری او برچی دي غازی د جونګړې یو لوری ته پټ شو تر څو د دی خلکو له حال څخه ځان خبر کړی، د راغلو خلکو څخه یو جونګړې ته ننوت او وی ویل: څرنګه وروره! کار پیل کړو؟

قوماندان ورته وویل: تاسې راغلی؟ ټول ویده دی، سمدستی یې ووژنی، پدی سره نجونو په کړس کړس وخندل.راغلی خلک په ویدو او بی خبره غازیانو ورپریوتل، ځینی په خوب کې په شهادت ورسول شول کوم چې رابیدار شول هغوی جګړه وکړه. دوه غازیانو تیښته وکړه او کوم غازی چې د جونګړې خواته پټ شوی ؤ هغه هم ورسره یو ځای شو او دری واړه په یو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوری روان شول خو د هغه دواړه ملګري زخمیان وه. هیڅوک د هغوی پسې رانغلل ځکه چې تیاره شپه وه او هغوی چا ونه لیدل، دا څرګنده نشوه چې قوماندان اوښ سپاره بې لارې کړي ؤ او که له مخکې څخه یې د دښمن سره لاره جوړه کړې وه او د خپلو غازیانو لپاره وخت کتلو، د دې پیښې څخه دا معلومات وشو چې دښمن د غازیانو د ختمولو لپاره له جګړې څخه بر سیره نورې لارې هم کتلې او د ښځو څخه هم پدې لاره کې کار اخلي.

دښمن د انساني فطرت له غریزو او خواهشاتو څخه کار اخیستلو ځکه پداسې دښتو او بیابانو کې انسان د خپل خواهش د پوره کولو لپاره په تلوسه کې وي.

دښمن هم د خپل پوځ پوسیله غازیان لټول او هم یې د هغوی په خلاف پټ جنګ پیل کړی ؤ. کله چې څو داسې پیښې وشوې نو غازیان یې پوه کړل چې د چا په جال او لومه کې پرېنوځي.

د دې پیښو څخه یوه داسې هم وه چې د غازیانو قوماندان عطا الهاشمي په یو ځای کې ناست وه، د هغه ټولې په څو کوچنیو ګروپونو ویشل شوې ؤ. دا د مصر څخه د سامان راتللو لاره وه، عطا الهاشمي د خپل ګروپ پوسیله چې شمیر یې تر سلو هم کم وه ټوله لاره خوندي ساتلې وه، هغه د دښمن په حمله کوونکې ډلې باندې ډېرې سختې حملې وکړې او هغه یې له کاره وغورځول، هغوی به ناڅاپې په دښمن ورپرېوتل، دښمن د هغوی د ختمولو لپاره ډېر کوښښ وکړ خو پرته د څو غازیانو شهید کولو څخه یې بل کار ونشو کړای.

عطا الهاشمي د غونډیو په منځ کې ناست ؤ، د هغه سره شپږ اوه غازیان هم وه، دا د هغوی مرکز ؤ، هغه یو بوډا سړی د دوه اطرافي نجونو سره ولیده، نو هغه درې واړه دوی ته نژدې راغلل، نجونې سوډاني معلومیدې خو جامې یې اصلي نه بلکې بدلې وې، د هغوی په څیرو باندې ګرد او دوړې وې، غمجن او اندیښمن معلومیدل، نجونې د بوډا شاته پټې شوې چې دا د شرم او حیا څرګندول وه. هغه سړی په نیمه مصري او نیمه سوډاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه وویل: چې مونږ مسلمانان یو او دا دواړه زما لورګانی دي، هغوی د لوږې څخه مړې کیږي، نو د خوراک او څښاک لپاره یې څه وغوښتل.

عطا الهاشمي د سوډان په ژبه پوهیده، هغه کماندو ؤ، هغه د کماندوی حملو د برې لپاره سوډاني ژبه یاده کړې وه، د هغه سره د خوراک او څښاک کمی نه وه، ځکه دوه درې ځلې د سامان کاروان تیر شوی ؤ نو هغه ورڅخه د خپلو غازیانو لپاره پریمانه شیان اخیستي وه ترڅو هغوی خپل کار په ښه توګه سرته ورسولی شي. هغوی درې واړو ته یې خوراک او څښاک ورکړه او بیا یې ورڅخه وپوښتل چې هغوی له کوم ځایه راغلي او اوس چیرې تلونکې دي؟ هغه سړي ورته د یو کلي نوم واخیست او بیا یې وویل: چې زمونږ کلی په جګړه کې راګیر شوی چې کله ورته مسلمانان راغلي او کله سوډانیان هغوی د خوراک شیان په کور کې نه پریښودل، هغه به د پوځیانو څخه خپلې لورګانی هم پټې ساتلې خو نور په تنګ راغلي او د کور څخه راووت، هغه د خپلو لورګانو عزت خوندي ساتي، هغه وویل: چې زه مسلمان یم او غواړم مصر ته ولاړ شم خو اوس حالات بالکل خراب دي.

بیا یې عطا الهاشمي ته وویل: که ممکن وي د حالاتو تر ښه کیدو پورې دوې ستاسې سره پاتې شي نو دا په دوی ستاسې لوی احسان وي او د مسلمان شان دی چې د مظلوم مرسته په هر ځای کې د خپل طاقت او قدرت په اندازه کړي او کوي.

عطا الهاشمي ځواب ورکړ ترڅو چې زه دلته وم تاسې درې واړه به ساتم!

بوډا سړي وویل: تاسې دا دواړه زما لورګانی درسره وساتي او زه درڅخه ځم ترڅو خپل څاروی مې چې د شپون سره امانت پریښودي دي خرڅ کړم او دوه درې ورځې وروسته بیرته راځم!

یوې نجلۍ په معصومه ژبه وویل: زه چې ستاسې ژوند ته ګورم نو ډېره حیرانیږم چې څومره سخت ژوندی مو دی! ایا ستاسې خپل بچیان او کورنۍ نه یادیږي؟

عطا الهاشمي وویل: تول را یادیږي خو زه خپل مسئولیت نشم هیرولای!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې معلومیده چې نجونې د خوراک او څښاک څخه وروسته تازه او روغې شویدې، یوه غلې ناسته وه خو بلې خبرې کولې، هغې چې څومره خبرې کولې په هغې کې د عطا الهاشمي او د هغه د غازیانو لپاره د مرستې او ملګرتیا خبرې وې.

نجلې وویل: چې تاسې د خپل وطن څخه دومره لرې خپل ځانونه بربادوی - په دې خبره عطا الهاشمي ناڅاپي ودریده او خپلو ملګرو ته یې وویل: د دې سړی پښې په رسۍ وتړۍ او بیا یې زما په آس پورې کلک کړۍ، غازیانو د هغه پښې کلکې وتړلې او بیا یې په آس وتړلو او هغه یې خلاص کړ.

عطا الهاشمي یو غازي ته وویل: چې په آس سپور شې، هغه غازي سپور شو، عطا الهاشمي دواړه نجونې یو ځای جوختې ودرولې او دوه غازیان یې د غشو سره راوغوښتل، غازیانو ته یې وویل: چې هغوی غشې په لیندو کې کیږدی او د نجونو تندی په نښه کړی بیا یې آس سپاره غازی ته وویل: چې ځان منډې ته چمتو کړی.

په آس پورې تړلی سړی پدې ښه پوهیده چې آس منډه کړی نو د ده به بیا څه حالت کیږی.

عطا الهاشمي هغې درې واړو ته وویل: زه یوازې یو ځل تاسې ته وایم چې خپل ځان سم راوپیژنی او خپل مقصد بیان کړی کنه بیا د بلې خبرې وخت نه درکول کیږی.

چپوالی په ټولو خپور شو، دواړو نجونو خپل ملګری ته وکتل چې د آس پورې تړلی شوی په خمکه پروت و، درې واړو په سترګو کې سره سلا مشوره وکړه نو سړی وویل: زه خپل ځان معرفي کوم!

عطا الهاشمي ورغی او په خوا کې ورته کیناسته وویل: که ریښتیا بیان دې وکړو نو بیرته دی خوشې کوم!

هغه سړی عطا الهاشمي ته وویل: او د کانړی پشان سړیه! زه د ګلانو پشان دوه نازکې نجونې تاته خوشې کوم او ته هغه په غشو باندې ولې! هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د ځان سره وساته او لرې ځای ته لاړ شه که دا بیه درته کمه ښکاري نور څه وغواړه هم یې درکولای شم!
که د سرو زرو غوښتنه دې وکړه د ماښام څخه مخکې یې درته رارسوم!
عطا الهاشمی پورته شو او آس سپور غازي ته یې وویل: چې آس خو ګامه وراندې بوځه!
آس روان شو نو سوډانی چیغې کړې عطا الهاشمي حکم وکړ چې آس تم کړه! بیا هغه سړي ته ورغی او ورته وې ویل: سمه خبره وکړه! هغه سړي ومنله چې زه د سوډان جاسوس یم او صلیبیانو راته روزنه او ټرینګ راکړي، د نجونو په هکله یې وویل: چې هغه مصریاني دي خو صلیبیانو د ورانکارۍ لپاره روزلې دي.
عطا الهاشمي د هغه پښې راخلاصې کړې او بیا یې ځینې پوښتنې ورڅخه وکړې.
بوډا وویل: چې مونږ ته دا دنده سپارل شوې چې د نجونو او سرو زرو په واسطه په سوډان کې خپاره شوي مجاهدین ووژنو او یا یې خپل ملګري کړو که داسې ونشي نو ژوندي یې خپلو کسانو ته په لاس ورکړو.
بیا یې وویل: چې تاسې د کاروان لاره داسې کلکه ساتلې چې صلیبیانو سره د ټولو کوښښونو هغه تر خپلې ولکې لاندې رانه ویستلې شوه، نو هغه ته د دې نجونو سره یو ځای وظیفه وسپارل شوه چې عطا الهاشمي خپل کړي یا دا چې ژوندي یې راولي او که نه کیده نو وي وژني - خو زه حیران یم چې تاسې د دې ښکلو نجونو په لیدلو هم زمونږ د خبرو اترو اثر لاندې رانغلې او سمدستي راباندې پوه شوې نو ای مجاهده! ولې تا دا دوه ښکلې نجونې قبولې نکړې؟
عطا الهاشمي ورته وخندل او بیا یې وویل: زما ایمان او عقیده دومره خامه او کمزورې نده چې پداسې شیانو خرابه شي!
عطا الهاشمي دواړه نجونې هم راوغوښتلې، زیاتې خبرې کوونکې نجلۍ وویل: چې زمونږ سره به اوس څه رویه او چلن کیږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عطا الهاشمی ورته وویل: چې سبا سهار به هغوی خپل مشر سالار تقی الدین ته استقبال کیږي، هغه دری واړه خپلو غازیانو ته وسپارل او ورته یې وویل چې جلا جلا یې سره وساتی، کله چې د هغوی لټون او تلاشي واخیستل شوه نو د دری واړو څخه خنجرونه راووتل او د سړی سره یوه پوړی پوډر هم وه چې په هغې کې حشیش ترل شوی وه.

لمر پریوتو چې د هغه د ټولی یو ګروپ را ورسیده، هغه خپل غازیان هر لوری ته خپاره کړی وه، هغه ټولو ته وویل: چې دا ورانکاری جاسوسان دي، کیدای شي د هغوی ملګرو ته معلومه شي چې دوی نیول شوی نو د هغوی د خلاصولو لپاره حمله کیدای شی، د دی خبرو څخه وروسته هغه ویده شو، هغه ځای لوړ او ژور ؤ، هغه د خوب څخه مخکې وکتل چې دری واړه په څه حالت کې پراته دي، هغه د غونډی په یو اړخ کې پریوت چې خپلو ملګرو نشو لیدلای، هغه سمدستی ویده شو خو لږ وروسته رابیدار شو او په ذهن کې یې دا وګرځیده چې دا دوه نجونی څومره ښکلی او څومره معصومی دي او صلیبیان هغوی څومره خرابی استعمالوی. که دا دواړه په کوم مسلمان کور کې پیدا شوی وای نو هغوی به د ښکلو ناوې په شان واده شوی وای، هغه ته خپله میرمن ورپه یاد شوه چې په څه ډول د هغه کورته را واده شوه، د هغه په خیال او تصور کې خپل میرمن راغله او د ډرامی پشان حالت ورته پیدا شو، هغه د خیالونو او تصوراتو په دنیا ورګډ شو، پدی ورانه او ویجاړه دښته کې دی خیالونو او تصوراتو په هغه باندی نیشه راوسته، پداسې دښتو او بیابانونو کې مجاهدین په همداسې خیالونو کې خپل وخت تیروی.

پدی وخت کې سپوږمۍ راوختله او هر لوری ته روښنایي خپره شوه، هغې د جادو پشان کار وکړ او هر لوری ته یې داسې اثر ورغورځولو چې د مرګ خطر د خلکو له ذهن څخه وځی.

عطا الهاشمی راپورته شو او په هغه لوری ولاړ کوم ځای کې چې دواړه نجونی پرتی وی، هغه پداسې شکل ولاړ لکه خپل کسان ګوری او حالت یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلوموي . هغه دواړه نجونې يو ځای پرتې وې شا او خوا يې مجاهدين پراته وه .

د نجونو ملګرې د دوه دری غازيانو په حلقه کې پروت وُ، عطا الهاشمي پخپله پښه د يوې نجلۍ پښه زور کړه نو د هغې سترګې خلاصي شوې، هغې وېيرژانده نو راپورته شوه، د عطا الهاشمي سره روانه شوه، نجلۍ پدې ډېره خوشحاله وه چې قوماندان د هغې د حسن او ښکلا تر جادو لاندې راغلی نو په خوښې ورسره روانه شوه، هغه خپلو همسنګر ملګرو ته کتل چې په څومره بې پروايي سره ويده دي چې يوه نجلۍ ورڅخه پورته کړې شوه او دوې پرې خبر هم ندي. هغه د غصې پر ځای پخپلو کسانو رحم راغې چې پداسې دښتو او بيابانونو کې جګړه کوي، هغوی پرته له الله جل جلاله څخه د بل چا تر کنترول او څارنې لاندې نه وه ځکه چې مرکز يې ختم شوی وُ .

نجلۍ هغه خپل د ملاستې ځای ته بوتله، د هغې په سر پړونی نه وُ، د سپوږمۍ رڼا د هغې په ويښتانو باندې داسې لګيده لکه چې د سرو زرو تارونه وي، تر ډېر وخته پورې هغه نجلۍ ته کتل او هغې ده ته کتل .

نجلۍ په خمارونکې خندا او اواز سره ووېل : زه پدې حيرانه يم چې ته ولې ويريږې - ايا ته ماته اړتيا نلرې ؟

عطا الهاشمي ورته همداسې پټه خوله کتل نو نجلۍ د هغه يو لاس راونيولو او پخپلو شونډو يې کېښوده، بيا يې ووېل : زه پوهيږم چې تا ولې زه راوستم.وخت غنيمت وبوله او د فکر او خيالاتو د دنيا څخه بيرون شه ؟

عطا الهاشمي خپل لاس د هغې څخه راخلاص کړ ووېل: زه پدې فکر کوم چې ستا پلار به هم زما پشان يو سړی وي زه هم پلار يم زما او ستا د پلار په منځ کې د اسمان او ځمکې توپير دی !

ستا پلار څومره بې غيرته دی او زه د غيرت ساتلو په خاطر پدې دښتو او بيابانونو کې خپل اولادونه يتيمان او ميرمن کونډه کوم .

نجلۍ ووېل: زما هيڅ پلار نشته! ليدلی به مې وی خو په ياد مې ندی !

عطا الهاشمي وپوښتل : ايا مړ شويدی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی ووېل :دا مې هیڅ په یاد ندی!

عطا الهاشمي وپوښتل : مور دي چیری ده؟

انجلی ځواب ورکړ: دا می هم په یاد ندی! زما دا په یاد ندی چې ایا زه په کوم کور کې پیدا شوی یم او که په کومه خیمه کې! خو اوس د داسی بی خونده خبرو وخت ندی .

عطا الهاشمي ووېل : مونږ سپایان په همدا سی خبرو وخت تیروو! زه غواړم ستا په ذهن او تصور کې هم پخوانی یادونه راتازه کړم!

نجلی ووېل: زه پخپله یو ښکلی او حسین یاد او خاطره یم! زه چې لږ وخت هم د چا سره تیر کړم هغه می بیا د تل لپاره یادوی خو زما خپل کوم یاد نشته .

عطا الهاشمي ورته ووېل : خپل ځان حسین او ښکلی یاد نه بلکې بد او خراب یاد وګڼه! ستا ښځه ماته د صلیبیانو سوډانیانو او تش په نامه مسلمانانو د ګناهونو بدی بوی راځی!

ته چې ماته رانژدی کیږې نو ماته کانګی راځی، تا هیڅ نارینه نه یادوی، ستا پشان د ښځو ښکاریان نن دلته او سبا په بل ځای کې وي چې کله ورته دویم ښکار پلاس ورشي لومړی یې له یاده ووځی! ستا دا ښایست او حسن د څو ورځو میلمه دی! ته زما په واک او بند کې یې! زه ستا دا غولوونکی ځیره د تل لپاره بد شکله او بدرنګه کولای شم خو دی ته هیڅ اړتیا نشته! دا دښته، شراب او بدکاری به تا په یو کال کې وخوری او داسې مړاوی ګل به درځخه جوړ شی چې خلک به دی بیا لری غورځوی !

دا صلیبیان او سوډانیان به بیا تا لری غورځوی او ته به سوال او خیر غواړې! ته به بیا د ډېرو خرابو او بدو خلکو ښکار شي! عطا الهاشمي داسې اغیزناکی خبری کولی چې د نجلی په خیال ذهن او فکر کې طوفان او بدلون راپیدا شو.

مسلمان قوماندان ورته ویل: زما یوه لور ده چې ستا ځخه به دوه دری کاله کوچنی وي، د هغی واده به د یو عزت مند ځوان سره کیږې چې زما په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شان به یې په ملا کې توره تړې او په ښکلې آس به سپور وي . هغه به زما په شان د جګړې د میدان شهزاده وي او زما لور به ناوې کیږي، هغه به د خپل خاوند په زړه او کور حکومت کوي ، خلک به زما د لور لیدل غواړي خو هغه به نشي لیدلای، زه به هم په هغې ویاړ کوم، خاوند به یې د هغې سره داسې مینه او محبت کوي چې تر زوړ والي پورې به هم هغه نه ختمیږي بلکې زیاتوالی به پیدا کوي .

ستا د لیدلو لپاره په هیڅوک هم په تلوسه کې نه وي، ځکه چې ته یو لوڅ راز یې ، ستا عزت د هیچا په زړه کې نشته ! او هیڅوک تا د مینې او محبت وړ نه ګڼي.

نجلۍ وویل : ته ولې ما سره داسې خبرې کوې ؟

عطا الهاشمي وویل: زه تا پدې پوهوم چې ستا پشان نجونې او لوڼې پاکې او مقدسې وي! مونږ مسلمانان لورګانې د الله جل جلاله رحمت او پیغام ګڼو، که د عصمت او عفت په معنا پوه شې نو پر تا به د الله جّل جلاله رحمت راووریږي خو پدې نه پوهیږې ځکه ته په هغې مینه او محبت نه پوهیږې کوم چې د روح تل ته ښکته کیږي، ته بد مرغه او بد نصیبه یې ، تا د خلکو هوس لیدلی خو محبت او مینه دې نده لیدلې .

عطا الهاشمي ورو ورو غږیده، د هغه په اواز کې اثر او اغیزه وه، خو نجلۍ پدې حیرانه وه چې دا خو د نورو خلکو په شان نارینه دی او د دې ښکلا او حسن ته هیڅ اهمیت نه ورکوی .

عطا الهاشمي د کاڼې پشان سړی هم نه ؤ بلکې په ولولو او احساساتو کې ډوب ؤ .

انجلۍ بې هوسیلې شوه او ویې ویل: ستا په خبرو کې داسې خمار او نیشه ده چې ما په شرابو او حشیشو کې هم نده لیدلې، زه ستا په خبرو نه پوهیږم خو هره خبره زما زړه ته ښکته کیږي .

نجلۍ ډېره هوښیاره وه ځکه چې د ورانکارۍ لپاره هوښیار او ذهین انسانان غوره کیدل، نارینه یې په ګوتو نڅول او ګډول د هغوی د لاسونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه وه او د ماشوموالی څخه پدی هکله روزنه ورکړل شوی وه خو دی مؤمن نارینه د دی زهرجن مار زهر خنثی او بی اثر کړل .

نجلۍ د عطا الهاشمی څخه بیا ډیری پوښتنی وکړی چې څینی په دین پوری اړوندی وی، اوس د هغې په خبرو او پوښتنو کې ورانکاری نه وه او په طبعی توګه یې خبری کولی، هغې په اخر کې پوښتنه وکړه! تاسې به ماته څه سزا راکوی ؟

عطا الهاشمی وویل : زه تاته هیڅ ډول سزا نشم درکولای؟ سبا سهار به زه تاسې خپل مشر سالار ته استوم!

نجلۍ وپوښتل : هغه به زمونږ سره څه سلوک کوي؟

عطا الهاشمی وویل: هغه څه به درسره کوي چې کوم زمونږ په قانون او دین کي وی !

نجلۍ وپوښتل : تاسې زما څخه کرکه او نفرت کوی؟

عطا الهاشمی ځواب ورکړ نه هیڅکله کرکه نکوم!

نجلۍ وویل: ما اوریدلی دي چې مسلمانان د یوی څخه زیاتی میرمنی کولای شي! که تاسې ما خپله میرمن وګرځوی نو زه به ستا دین قبول کړم او تر اخری عُمره پوری به ستا خدمت کوم .

عطا الهاشمی وویل: زه تا خپله لور ګرځولای شم خو میرمن نه! ځکه چې ته زما په لاس کې مجبوره او بندی یې! ته زما هم په پناه کې یې او هم په بند کې، هغوی په خبرو کې بوخت ؤ .

د نجلۍ ملګری سړی د دری غازیانو په منځ کې پروت ؤ خو هغه ویده نه بلکې ویښ ؤ، هغه ولیدل چې قوماندان یوه نجلۍ له ځان سره راپورته کړه ورکړي هغه به ووژنی یا به یې له ځان سره بوځی. هغه همداسې په ځمکه د نجلۍ د راتللو په هیله پروت ؤ، ډېر وروسته هغه ولیدل چې د دی په شا او خوا کې پراته غازیان بی پروا او بی هوشه پراته دي - هغوی باید بی هوشه او بی سده وای ځکه چې ماښام هغه سپایانو ته په خبرو خبرو کې حشیش

(c) ketabton.com: The Digital Library

(چرس) ورکړې وه ، د هغه څخه یوه پوړۍ حشیش ویستل شوی وه خو لږ څه یې په خپله چپن کې پټ کړی وه، کله چې مسلمانو غازیانو هغه وڅښل نو د نه عادت په سبب یې ډېر کلک او سخت بې سده او بې هوشه کړل، سوډاني جاسوس د تیښتې کوښښ کاوه

چې ښه زیات وخت تیر شو او نجلۍ بیرته راتغله نو سړی پوه شو چې نجلۍ هغه لری نشي بیولای نو ځکه باید همدلته ځای پر ځای ووژلی شي، هغه د ویدو او بې سده غازیانو څخه یوه لینده او څو غشي راواخیستل او بیا د قوماندان په لوري ورغلو، د سړي په لوري د عطا الهاشمي شا وه خو د نجلۍ مخ په هماغه لوري و، هغې هم خپل ملګری نشو لیدلایی ځکه چې هغه د شګو د یوې غونډۍ شاته و، کله چې هغه سړی راښکاره شو او لینده یې معلومه شوه پداسې حال کې چې عطا الهاشمي د خپل مرګ څخه ناخبره ناست و، د هغه خنجر په تیکی او په ځمکه پروت و.

نجلۍ ناڅاپي خنجر له تیکی څخه راوویست او عطا الهاشمي په هغې ورټوپ کړ چې خنجر ورڅخه واخلي خو نجلۍ خنجر د خپل ملګري په لوري په ډېره چټکتیا سره وویشت .

واټن او فاصله څو ګزه وه. هلته د آه اواز پورته شو، خنجر د سوډاني جاسوس په شا رګ کې ونښت خو هغه د لیندۍ څخه غشی خوشې کړ، څرنګه چې غشي په ورخطا یې سره خوشې شوی و نو ځکه یې ښه خطا شوه او د عطا الهاشمي څخه بل لوري ته ولاړ او ونښت، هغه چې ولیدل نو غشی د نجلۍ په سینه کې نښتی و، هغه منډه کړه د غشي د ویشتلو په لوري ولاړ، هلته خنجر د سوډاني په شا رګ کې نښتی و او هغه د وتلو کوښښ کاوه. چې کله یې خنجر وویست نو راپورته شو، عطا الهاشمي د دې ویرې څخه چې په خنجر حمله ونکړي یو دم پورته شو او دواړه لتې یې د سوډاني په سینه ورخوشې کړې او هغه یې لرې پرمخ وغورځولو، پدې لتو سره عطا الهاشمي هم وغورځیده خو زر راپورته شو او ودریده، سوډاني بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپورته نشو څکه د رګ ځخه يې ويني راخوتيدي. عطا ورځخه خنجر واخيست او د نجلۍ په لوري ورغی، نجلۍ د خپل ملګري خوشي شوی غشي په سينه کې نيولی او قلاره پرته وه، هغه تر دی وخته پوري ژوندی وه خو د غشي ويستلو کوم بندوبست نه وٶ.

نجلۍ د عطا الهاشمي لاس ونيوه او په لړزيدلی اواز يې وويل: ما ستا ژوند بچ کړ، پدی خاطر خپل الله جل جلاله ته ووايه چې زما روح پخپله پناه کې واخلی ترڅو زما روح زما د بدن په شان پدی دښتو او بيابانو کې سرګردانه او لوغړن نشي، زما ټول عُمر په ګناهونو کې تير شوی، ماته داو راکړه چې الله جل جلاله به ستا د دی نيکۍ په بدل کې ستا ګناهونه وبښی، زما په سر باندی داسې لاس راکش کړه لکه څرنګه چې يې د خپلی لور په سر راکشوی.

عطا الهاشمي د هغې په سر لاس راکش کړ او بيا يې وويل: الله جل جلاله دی ستا ګناه معاف کړي، په تا باندی خلکو ګناه کړی ته بی ګناه يې، تا ته چا د نيکۍ لاره او روښنايي نه وه ښودلی.

نجلۍ په لړزيدلی او بند بند اواز زر او تيزی خبری پيل کړی او ويې ويل: د دی ځای ځخه لږ لری د سوډانيانو مرکز دی هغوی غواړی تاسې ټول ووژنی، نو ته په غور سره زما خبری واوره! ستاسې پوځ اوس دومره خپور شوی چې پرته د مرګ او بند ځخه بل څه درته نشي په برخه کيدای.

ستاسې د هر قوماندان پسی زما پشان نجونی او نارينه اچول شويدی، تر اوسه پوری ما ستاسې څلور قوماندان وژلی، تاسې د خپل مصر غم وخوری، صليبيانو هلته ډېر خطرناک او تباه کوونکی پلان جوړ کړی.

ستاسې په پوځ او ملکی چارواکو کې داسې کسان شته چې هغوی د صليبيانو غلامان او د هغوی ځخه کومک اخلی او د هغوی لپاره کار کوي، هغوی ته زما پشان نجونی او سره زر ورکول کيږي.

مصر خو ندی کړی او د سوډان ځخه ووځی، د خپل قوم خائنان او غداران او د بل چا غلامان ونيسی، زه د چا نوم نه پيژنم خو څه می چې يادوه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي درته وويل - تاسې لومړني نارينه ياستي چې ماته مو لور وويل: تا ماته د خپل پلار محبت او مينه راکړه، زه تاته د هغې دا بدله درکوم چې د خطرونو څخه دې خبر وم - خپل خواره ګروپونه راټول کړي او د حملې د بندولو کوښښ وکړي - په دوه درې ورځو کې به په تا حمله او بريد کيږي، د فاطميانو او فدايانو څخه ځان وساتې، هغوی په مصر کې د هغو چارواکو د وژلو پلان جوړ کړی کوم چې د صلاح الدين ملګري او پلويان دي .

د نجلۍ اواز په قلاره قلاره خپ کيده او بيا يې يوه ژوره سا وويستله او د تل لپاره چوپ شوه .

چې کله سهار شو عطا الهاشمي دواړه مړي او ژوندۍ نجلۍ د ځان سره کړل او د تقي الدين په لوري وخوځيده. هغه تقي الدين ته ټول حالات بيان کړل او د مړې نجلۍ اخريني خبرې يې هم ورته وکړې تقي الدين له مخکې څخه ورخطاء او انديښمن و او پدې خبرو نور هم ورخطاء شو خو وی ويل: زه د خپل ورور د اجازې څخه پرته شاته نشم تللی! ما يو هوښيار قوماندان کرک ته ليږلی دی، د هغه تر راتللو پورې ځانونه کلک کړي .

* **

کله چې سلطان صلاح الدين ايوبي د راغلی قوماندان په خبرو او راپور باندې ښه غور وکړ نو بيا يې خپل مرستيالان او سالاران راوغوښتل او ټول معلومات يې ورته بيان کړ هغه وويل: خپور شوی پوځ بيا راټولول او شاته راتلل هم آسان کار ندی ، دښمن به هغوی يو ځای کيدو ته نه پريږدي. پښا تلل به د مصر په پوځ او زما سره پدې پوځ باندې هم بد اثر وکړي او د قوم زړه به مات شي، خو د حقيقت څخه هم سترګې نشو پټولای، خپل ځان ته دوکه ورکول هم خطرناک کار دی ، د حقيقت غوښتنه دا ده چې تقي الدين خپل پوځ او لښکر راټول کړي او بيا پښا راشي ، موږ هغه ته مرسته نشو ورکولای .

موږ اوس د کرک محاصره نشو پريښودلای او سوډان ته هم نشو تللايی، زما ورور ډېره زياته غلطي کړې، ډېر غښتلی پوځ تباه او برباديږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو لوړ پوړي چارواکي وويل: دا بايد يوه شخصي خبره ونه ګڼل شي ! مونږ بايد په سوډان کې نور جنګ ختم کړو، د چارواکو او مشرانو د غلطو فيصلو په سبب غازيان بدناميږي، مونږ بايد قوم ته څرګنده خبره وکړو چې په سوډان کې زمونږ د ناکامي سبب پوځ ندی .

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: هو! دا زما د ورور غلطي ده او دا زما غلطي هم ده چې ما تقي الدين ته ويلي وه که چيری اړتيا پيښنه شي نو زما له اجازې څخه پرته هم عمليات کولای شي، هغه دومره لوی عمليات پرته د پوره معلومات او مکمل پلان جوړولو څخه کړی او خپل پوځ يې د دښمن پلاس کې غورځولی دی . زه خپله غلطي او د خپل ورور غلطي د خپل قوم او سلطان نور الدين زنګي څخه پټول نه غواړم - زه تاريخ ته هم دوکه نه ورکوم، زه به پخپلو ليکنو کې دا وليکم چې د دې ناکامي علت او سبب پوځ نه بلکې زه او زما ورور وه، که داسې ونه شي نو زما څخه وروسته واکمنان به تل تاريخ مسخه کوی ، زه د اسلامی امت راتلوونکو واکمنانو ته دا نمونه او مثال پريږدم چې خپلې غلطي او ګناهونه په بې ګناه خلکو ونه تپي او بې ګناه خلک ذليل او سپک نکړي. دا داسې غلطي او چل دی چې اسلام سپيڅلی دين به د ځمکې په کره کې د پراخوالی پر ځای راغونډ کړي .

د سلطان صلاح الدين ايوبي څيره تکه سره شوه، اواز يې په لړزا شو، داسې معلوميدل چې هغه پخپله خو له د شا تللو ويل نه غواړي، هغه هيڅکله شاته شوی نه وُ، هغه په ډېرو سختو حالاتو کې هم جنګيدلی وُ خو اوس حالاتو مجبور کړی وُ، هغه د تقي الدين قوماندان ته وويل : تقي الدين ته ووايه چې خپل پوځ راټول کړي او د کوچنيو ګروپونو په شکل يې خپل سرحد او پولې ته را ورسوی که څوک لاره درته ونيسي داسې جګړه ورسره وکړي چې دښمن درپسې تر خپل سرحدی پولې او مصر ته را داخل نشي - کوم ګروپونه چې مصر ته را ورسيږي هغوی ټول سره يو ځای کړه که دښمن حمله وکړه چې ټول يو ځای مقابله وکړي. د خوندې پشاتګ لپاره کماندويان پکار واچوه، هيڅ ګروپ د دښمن په محاصره کې مه خوشی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه، زه پښا تلل په اسانه نشم زغملی خو دا اوریدل نه غواړم چې زمونږ کوم ګروپ وسله غورځولی او تسلیم شوی وی.

پښا تلل آسانه کار ندی ځکه د پر مختګ څخه په عزت شاته تلل ګران وی، حالات په نظر کې ساته، د استازو تکړه ټولګی تل د ځان سره ساته، زه لیکلی پیغام نشم دراستولی ځکه په لاره کې خطر دی که ستا استازی ونیول شو نو دښمن ته به معلومه شي چې تاسې تیښته کوی.

سلطان صلاح الدین ایوبی استازی قوماندان ته ډېری لارښوونی وکړی او بیا یې هغه رخصت کړ، د هغه د قدمونو آواز لا اوریدل کیده چې زاهدان خیمی ته راغی او سلطان ته یې وویل: چې له قاهری څخه استازی راغلی.

سلطان صلاح الدین ایوبی هغه خپلی خیمی ته راوبللو، هغه د جاسوسی اداری چارواکی ؤ، هغه د مصر څخه خطرناک او زړه ماتوونکی خبر راوړی ؤ، هغه وویل: چې په مصر کې صلیبیانو ډېر خطرناک پلانونه پیل کړي، علي بن سفیان شپه او ورځ په هغې کې بوخت وی، اوس حالات داسې شوی چې د پوځی بغاوت خطر پیدا شویدی، پدی خبره د سلطان د څیری رنګ والوت ځکه که یواځی د مصر غم وایی نو هغه یې پروا نکوله، هغه په ډېر خطر ناکو حالاتو کې مصر خوندی ساتلی ؤ، د صلیبیانو او فاطمیانو لوی لوی پلانونه یې خنثی او ختم کړي وه، د سمندر له لاری یې د صلیبیانو لوی لښکر ته ماتی ورکړی وه. د خلیفه د لری کولو ستر او خطرناک ګام یې په پوره کامیابی سره پورته کړی ؤ خو کله یې چې کرک محاصره کړ نو پښو ته یې ځنځیرونه پریوتل، که چیری هغه نه وي نو د جګړی نقشه بدلیدای شوه، د کلا څخه برسیره هغه د صلیبیانو لوی او خطرناک لښکر په هوار میدان کې کلا بند کړی ؤ، هغه پوځ هر وخت د محاصر د ختمولو کوښښ کاوه او پرله پسی بریدونه یې کول، هلته خونړی جنګونه کیدل.

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ویارلو تاکتیکونو په برکت د صلیبیانو لپاره افت او بلا جوړ شوی وه، د ده څخه پرته د دی جګړی مخ په وړاندی بیول امکان نه درلوده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل لوري ته د سوډان حالاتو هم مصر ته خطر پيدا کړی او دا يوه اضافي مسئله پيدا شوی وه، سلطان صلاح الدين ايوبي پدی انديښمن ؤ چې که تقي الدين د تيښتي په حالت کې له سوډان څخه راووت نو صليبي او سوډاني پوځ به د هغه پسې مصر ته هم راشي او هغه به د مرکز څخه مخکې په لاره کې ختم کړي او مصر به تر خپل کنترول لاندې راولي. په مصر کې چې کوم پوځ موجود ؤ هغه د حملې د منع کولو لپاره بس نه ؤ، د کرک فتح او کاميابي هم ډېر زر امکان نه درلوده، په دواړو خبروکې د قاهرې د پوځ د بغاوت خبر په هغه بابندی داسې دروند تمام شو چې د هغه پښې يې ولړځولې، هغه تر ډېر وخته پورې په خيمه کې سر ټيټ نيولی او ګرځيده بيا يې وويل: زه د ټولو صليبي لښکرو مقابله کولای شم، هغه لښکر هم چې په اروپا کې هغوی ساتلي دي، خو د خپل قوم څو خائنان او غداران ماته ماتي راکوي .

د کفارو دا غلامان او پلويان ولی ځان ته مسلمان وايي؟

شايد هغوی به پدی نه پوهيږي که خپل دين بدل کړي نو بيا به هم صليبيان هغوی تيل وهی چې تاسې وطن خرڅوونکي ياستې، تاسې پخپل قوم کې اوسی زمونږ څخه کومک اخلی او خپل قوم ته دوکه ورکوی .

بيا هغه غلی شو، د هغه سره چې په خيمه کې کوم کسان ناست وه هغه هم چوپ وه. سلطان ټولو ته په وار وار وکتل او بيا يې وويل: الله تعالی زمونږ څخه ډېر سخت امتحان اخلي! که مونږ ټول په خپله خبره او لاره کلک پاتي شو د قيامت په ورځ به کامياب ؤ. هغه د خپلو ملګرو د ډاډ لپاره دا خبری وکړی خو د هغه څيری داسی څرګندوله چې هغه ورخطاء او انديښمن دی خو خپله ورخطائی او انديښنه پټوی .

***

سلطان صلاح الدين ايوبي ته دومره ويل شوی وه چې په مصر کې حالات خراب دي خو اصل حالات ورته څرګند نه ؤ کوم چې ډېر خطرناک او بوګتوونکي وه. د هغه د نشتوالي څخه صليبيانو دا ګټه پورته کره چې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر دری څلور لوړ پوړي چارواکي یې پخپل لاس کې ونیول او د هغوی ځخه یې پخپله ګټه کار اخیستلو.

تقی الدین چې کله په سوډان حمله وکړه نو دری څلور ورځې وروسته یې سامان وغوښت، استازی وویل: چې باید ډېر زیات سامان زر تر زره واستول شي خو تر دوه ورځو پورې هیڅ کار هم ونشو، کله چې د سامان استولو د مسئول شخه وپوښتل شول نو هغه دا ګوت نیونه وکړه چې په یو وخت کې د دوه محاذونو خلاصول غلط کار دی او دواړو ته سامان له کومه کیږي. یوه لاره دا ده چې د مصر پوځ وړی وساتل شي، د بازار څخه ټول شیان راټول شي او په قاهره کې ګرانی او قیمتی پیدا شی.

دا د لوړی پوړی چارواکی مسلمان ؤ، د سلطان صلاح الدین ایوبی د کابینی څخه هم وه، د هغه په نیت باندی چا شک نشو کولایی، د هغه خبره ومنل شوه چې ریښتیا هم غله دانه په بازار کې کمه ده، خو هغه ته وویل: شول چې هر څرنګه کیږي باید محاذ ته سامان واستول ښي، هغه کار پیل کړ خو دوه ورځې نوری هم پری تیری شوی، په پنځمه ورځ کاروان روان شو، دا د اوښانو او کچرو لوی کاروان وه، مشوره او سلا ورکړل شوه چې د کاروان سره دی یو ګروپ سپاره واستول شي چې دښمن پری په لاره کې حمله ونکړي خو د سامان لیږونکی چارواکی وویل: چې لاره خوندی ده، ځکه په مصر کې پوځ ته اړتیا ده، نو سامان پرته د ساتوونکو څخه واستول شو، شپږمه ورځ احوال راغی چې د سامان کاروان دښمن تالا کړي، سامان ورڅخه سوډانیانو اخیستی او د سپرلیو ساتوونکی یې ټول وژلی.

په قاهره کې ټول چاوراکی ډېر اندیښمن شول ځکه د سامان لوټیدل څه عادی خبره نه وه، هلته پوځ ته د سامان اړتیا وه نو د سامان برابرونکی چارواکی ته وویل: شول چې همدومره سامان بیا برابر کړي، هغه وویل: اوس په بازار کې سامان نه پیدا کیږي، سوداګرو ته باید وویل: شي چې غلې دانې راپیدا کړي، سوداګر راوغوښتل شول نو هغوی خپل ګودامونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص کړل چې ټول خالي او تش وه، د غوښې لپاره یوه وزه، پسه، غوی او غواوې نه پیدا کیدې.

دا هم معلومه شوه چې د مصر پوځ ته هم پوره خوراک او څښاک نه ورکول کیږي او پدې توګه په مصري پوځ کې هم اندیښنه پیدا شوې.

سوداګرو وویل: چې د اطراف او کلو څخه هیڅ شی هم بازار ته نه راځي، د علي بن سفیان جاسوسي اداره ډیره فعاله وه، ډیر زر دا څرګنده شوه چې د بهر څخه خلک راځي او د مصر څخه د خوراک او څښاک شیان په لوړ نرخ اخلي د دې څخه څرګنده شوه چې د خوراک او څښاک شیان ټول د هیواد څخه بهر ته ځي، ټولو ته ورپه یاد شول چې څو کاله مخکې چې سلطان صلاح الدین ایوبی د مصر سوډاني پوځ مات کړی وُ د هغوی زیات کسان یې سرحدي سیمو ته ولیږل او هلته یې د کرهنې کار ورباندې پیل کړ، هغوی اوس مصر ته خوراکي شیان نه ورکول ځکه چې هغوی په سوډان باندې د حملې کولو سره مخالف وه، دا بدلون په پنځه شپږو ورځو کې راغلی وُ، د دې څخه وروسته د سامان استولو کار پوځ ته وسپارل شو، د ډیر کوښښ څخه وروسته څه سامان برابر او د پوځ په ساتنه او حفاظت کې د سوډان محاذ ته واستول شو.

د لوړ پوړو چارواکو لپاره د سامان مسئله ډیره ستونزمنه شوه ځکه د دې څخه مخکې داسې حال کله نه وُ راغلی، هغوی پدې ویریدل چې که سلطان صلاح الدین ایوبی سامان وغواړي نو مونږ به څه ځواب ورکوو ځکه هغه دا کله منلایي شي چې په مصر کې سامان نه پیدا کیږي، د دې ستونزې د حل لپاره درې کسیزه پلاوی وټاکل شو چې په هغې کې یو لوړ پوړی چارواکی سلیم الادریس د پلاوي د مشر په توګه وګمارل شو.

د شپې درې واړه د غونډې لپاره کیناستل نو دواړو وویل: چې سلطان صلاح الدین ایوبی په یو وخت کې د دوه محاذونو په خلاصولو سره لویه غلطي کړې او تقی الدین بایللی جنګ روان کړیدی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الادریس وویل: فلسطین د مسلمانانو خاوره ده! د هغه ځای څخه د صلیبیانو ویستل ضروري دي، هلته مسلمانان د چنجیو او طفیلیو پشان ژوند کوي، هلته د مسلمانو میرمنو عزت او حیا خوندي نده، جوماتونه د آسونو طبلې شویدي.

یو کس یې وویل: دا ټول دروغ او بهتان دي! ایا تا پخپلو سترګو لیدلي دي چې صلیبیان په مسلمانانو زور او زیاتي کوي؟

سلیم الادریس وویل: زه یو څرګند او معلوم حقیقت بیانوم!

دویم یې وویل: زمونږ څخه حقیقت پټول کیږي! دویم یې وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي د عزت او درناوي سړی دی خو پخپل منځ کې د ریښتیا خبرو څخه باید ونه ویریږو، هغه د خاورې او ملکونو د نیولو حرص نیولی دی.

که صلیبیان زمونږ دښمنان وای نو هغوی به په مصر باندې برید او فلسطین به یې خوشې کړی وای، هغوی یو طوفان دی چې مونږ ورته یوه ورځ هم نشو ټینګیدای، هغوی زمونږ نه بلکې د سلطان صلاح الدین ایوبي دښمنان دي.

سلیم الادریس وویل: ستاسې خبرې ماته د منلو او زغملو وړ ندي! ښه خبره دا ده چې داړوندې موضوع په هکله خبرې وکړو.

یو یې وویل: ستا خبرې هم زما لپاره د منلو او زغملو وړ ندي! خو د یو سړي له خواهش څخه ټول قوم نشي قربانیدای، تاسې دواړو محاذونو ته د سامان لیږلو خبره کوی، د سامان حالت تا خپله لیدلی دی، چې نه پیدا کیږي، د سوډان محاذ ماتیدونکی دی، زما نظر دا دی چې د سوډاني محاذ سامان بند کړو، د دې به دا فایده شي چې تقی الدین به شاته راشي او پوځ به د وژلو څخه وساتل شي.

سلیم الادریس وویل: داسې هم کیدای شي چې مونږ سامان ور ونه لیږو نو تقی الدین به راګیر او ونیول شي! داسې هم کیدای شي چې زمونږ پوځ دښمن ته وسله وغورځوي!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلا کار وويل : ودی غورځوئ! مونږ به تور په پوځ پوری وتړو.
سليم الادريس وويل: تاسې څه فكر كړى چې داسې خبرى كوئ؟
هغه ځواب وركړ: زما فكر او نظر ډېر ځرګند او روښانه دى - سلطان صلاح الدين ايوبى په مونږ باندى د پوځ حكومت چلوى .
هغه پرله پسى د صليبيانو سره جګړى كوي او قوم ته داځرګندوى چې د مصر او قوم ساتوونكى يوازى پوځ دى .
كه سلطان صلاح الدين ايوبى امن او قلاري غوښتلى نو د صليبيانو او سوډانيانو سره به يې جګړى نكولى بلكې د روغى جوړى او سولى تړون به يې كړې واى .
سليم الادريس ډېر برګ شو ځكه هغه د صلاح الدين په خلاف او د صليبيانو په پلوئ خبرى اوريدل نه غوښتل په غونډه كې سختى خبرى وشوى، د پلاوى دوه كسانو هغه خبرو ته هم نه پريښودلو، هغه اخر په تنګ شو او وى ويل: زه غونډه ختموم، سبا به ستاسې نظريات او خبرى سلطان صلاح الدين ايوبى ته واستوم! بيا په غصه راپورته شو او ودريده .
يو ورځخه ولاړ او بل د سليم الادريس سره ودريده چې د هغه نوم ارسلان وه، ارسلان د نسب په لحاظ سوډانيانو ته نژدى وُ، هغه الادريس ته وويل: ته شخصيت پالوونكى او افراطى يې، ما درته حقيقت بيان كړ او بيا تاسې پرى خفه شوى. زه اوس تاته دا سلا او مشوره دركوم چې سلطان صلاح الدين ايوبى ته هيڅ مه ليكه كنه دا به ستا لپاره تاوان ورسوى! د هغه په خبرو كې ګوتې ځنډنه او چيلنج وُ، ، سليم الادريس هغه ته د پوښتنى په توګه وكتل نو ارسلان ورته وويل: كه ته نه خفه كيږې نو زه ستا سره په يوازى ځاى كې خبرى كول غواړم.
سليم الادريس وويل: همدلته يې راسره وكړه!
ارسلان ورته وويل: زما كورته ولاړ شه! خوراک او څښاک زما سره وكړه خو دا ليدنه به يو راز وى .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم الادریس د هغه سره کورته ولاړ، کله چې کورته ننوتلو نو داسې گمان یې وکړ چې د کوم پادشاه کورته ننوتي دي، ارسلان دومره لوړ پوړی چاروا کی نه و. دواړه چې څرنگه په کوټه کې کیناستل نو یوی ډېرې ښایسته او ښکلی نجلۍ په یو گرد پتنوس کې دوه د سپینو زرو پیالی او یو صراحی راوړ او د دوی په وړاندی یې کیښوده، سلیم الادریس د بوی څخه وپوهیده چې دا شراب دي نو د ارسلان څخه یې وپوښتل: ارسلان! ته خو مسلمان یې او شراب څښی؟ ارسلان وخندل او بیا یې ځواب ورکړ: یو غرېب وخښی بیا به تاسی هم په هغه حقیقت پوه شی په کوم چې زه تا پوهول غواړم.

د دی څخه وروسته دوه سوډانیان راغلل چې د دواړو په لاسونو کې ځلیدونکی پتنوسونه وه چې خوراک پکې ایښودل شوی و، کله چې په دسترخوان باندی خوراک او څښاک کیښودل شوه نو سلیم الادریس په حیرانو سترگو ارسلان ته وکتل، ارسلان وویل: حیرانیږه مه ښاغلی سلیم الادریس! دا عزت او شان و شوکت تاته هم پلاس درتلایی شي! زه هم ستا پشان متقی او پرهیزگار ووم خو اوس .... دوه نجونی زما په کور کې شته! د دمشق او بغداد د امیرانو او وزیرانو کورونه وگوره! هغوی خپل حرمونه د دی پشان زیاتو نجونو څخه ډک کړیدی، هلته شراب بهیږي.

سلیم الادریس وویل: دا نجونی، شراب او دولت د صلیبیانو کرم او پیرزوینه ده! ښځو او شرابو د اسلامی امت ریښی او ډډ خوسا کړیدی.

ارسلان وویل: ته خو د سلطان صلاح الدین ایوبی په خوله خبری کوی! همدا ستا بد مرغی ده!

سلیم الادریس وویل: ته څه ویل غواړې! ما ته شک پیدا شوی چې ته د صلیبیانو په جال او لومه کې پریوتی یې!

ارسلان وویل: زه د پوخ غلام کیدل نه غواړم! زه پوخ غلام گرځول غواړم.

د دی یوه لاره دا ده چې تقی الدین ته هیڅ سامان ونه لیږل شی بلکی هغه ته دوکه ورکړل شي چې هغه دی سامان راځی. هغه په دروغو همداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګوی ترڅو مجبور شي او وسله وغورځوي. ښکاره ده چې سوډانیان به هغه وژني او پوځ به یې د تل لپاره هلته ختم شي، مونږ به دا تور په پوځ پوري کړو او د قوم په سترګو کې به یې سپک کړو، نو بیا به سلطان صلاح الدین ایوبي هم د خلکو په وړاندي سپک او ذلیل شي تاسې زما خبره په غور سره نه اوري، تاسې ته به هیڅ تاوان او زیان نه رسیږي، تاسې ته به د دې په بدل کې دومره شیان درکړل شي چې هغه به په تصور کې هم نشي راوستلایي.

سلیم الادریس وویل: زه اوس ستا په مقصد او مطلب پوه شوم! ته ما ایمان خرڅولو ته رابولې، دا کار زه نشم کولایي!

د ډیر بحث او خبرو څخه وروسته سلیم الادریس وویل: د ته دومره خطرناکې خبرې پداسې بې پروایې ولې کوې؟ ایا ته پدې نه پوهیږې چې زه به دې بندي کړم او د خیانت سزا به درکړم؟

ارسلان ځواب ورکړ: نو ایا زه دا نشم ویلایي چې ته پر ما دروغ پوري کوې؟ سلطان صلاح الدین ایوبي زما په خلاف هیڅ شی هم نه اوري .

سلیم الادریس حیران شو چې دومره غټ او لوی حکومتي چارواکي پدې درجه شیطان شویدي او په څومره زړورتیا سره خبرې کوي.

سلیم الادریس یو حقیقي مؤمن او مسلمان و، هغه پدې خبره نه پوهیده چې ایمان خرڅول انسان د سپکاوي او ذلت کومې کندې ته غورځوي. د هغه سره د ارسلا د شیطانت یوازې یوه لاره وه ځکه هغه د ارسلان څخه لوړ پوړي چارواکي و، نو ارسلان ته یې وویل: زه پوه شوم چې ته څه ویل غواړې تاته اووه ورځې وخت درکوم چې خپل ځان او خپل فکر سم کړه او د اسلام د دښمنانو سره خپل اړیکې وشلوه او ماته داډ راکړه چې زه د اسلامي امت او اسلام ړینښتنی بچی یم! زه نور تا د سامان برابرولو څخه لرې کوم زه خپله دا کار په غاړه اخلم! که اړتیا پیښه شوه نو زه تا پدې خپل جوړ کړی صلیبي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت کې بندي کوم! او اوه ورځې د هر وخت دی، داسې نه چې په اتمه ورځ تا جلاد لدی کور څخه وباسي!

سلیم الادریس پاڅیده خو ارسلان خندل او بیا یې ځواب ورکړ: ښاغلی سلیم الادریس! ستا دوه ځامن دي او دواړه ځوانان دي؟

سلیم الدریس وویل: هو! څه کوی زما زامن!

ارسلان وویل: هیڅ یې نکوم! زه دا در په ګوته کوم چې ستا دوه ځوان زامن دی او همدا ستا ټول اولاد دی !

سلیم الادریس پدی کنایه او اشاره پوه نشو هغه وویل: شرابو ستا دماغ خراب کړي! د دی وینا څخه وروسته هغه د باندی ووت .

***

د ارسلان د کور څخه چې کله سلیم الادریس ووتلو نو نیغ علی بن سفیان ته ولاړ او هغه ته یې د ارسلان ټولی خبری وکړی. علی بن سفیان ورته وویل: چې ارسلان زما سره هم په شکمن لست کې شته خو د هغه په هکله هیڅ ثبوت مونږ ندی پیدا کړی خو زمونږ تر څارنی لاندی دی .

سلیم الادریس ډېر اندیښمن او حیران وه چې د ارسلان پشان سړی په دومره زړورتیا سره خیانت او غداري کوي نو علی بن سفیان ورته وویل: چې پدی کار کې هغه یوازی ندی بلکې څو کسان پدی پلان او پروګرام کې شامل دي، دا میکروبونه اوس پوخ ته هم رسیدلی او هلته خپاره شویدی. پدی ورځو کې مهمه مسئله سوډان ته د سامان لیږلو وه، سلیم الادریس علی بن سفیان ته وویل: چې ما ارسلان له کاره ګوښه کړی اوس به خپله دا کار کوو. علی بن سفیان هغه ته وویل: چې د یو منظم پلان او دسیسی په توګه خوراکې شیان د هیواد څخه د باندی استول کیږي او دلته یو جبری قحط او کموالی منځ ته راغلی .

علی ورته وویل: چې ما خپل څارونکی خپاره کړي چې شکمن کسان ونیسی او د مسئلی اصلی علت څرګند کړي، هر چیری چې یوه بوری غله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیسي هغه دی ورڅخه سرکاري کړي. د ډېر غور او فکر څخه وروسته هغوی د سامان لپاره لاره برابره کړه.

سلیم الادریس پخپلو اداري او جهادي کارونو کې دومره بوخت او مصروف شو چې د ارسلان هغه اشاره یې له یاده ووتله چې ستا دوه ځوان زامن دي او همدا دي ټول اولاد دي.

سلیم الادریس پخپلو زامنو باندې پوره باور درلوده خو ځواني لیونتوب او ړوندوالي وي.

په قاهره کې د سلطان صلاح الدین ایوبي د نشتوالي په وخت کې د بد اخلاقي او بد کارۍ یو طوفان را الوتی وُ چې ځوانان یې رانغاړلي وه. دوه دري کاله مخکې هم همداسې یو باد را الوتی وُ خو ډېر زر تر کنټرول لاندې راغی، دا ځل دا باد او هوا د ځمکې لاندې څخه را پورته شوه نو ځکه یې کار وکړ پدې کې لوبې، مداري توب او قمار (جواري) رواج پیدا کړ، په ښکاره خو داسې شي نه ښکاریده چې چا پرې ګوت نیونه کړې وای خو په پټه پدې لوب ځایونو کې د بد اخلاقۍ اډې او مرکزونه جوړ شوي وه.

په لوب ځایونو کې په پټه توګه داسې تصویرونه ایښودل شوي وه چې بالکل لوڅ او بربنډ وه او بیا دا ښودنه او نمایش د ځوانو او ښکلو نجونو پوسیله ځوانانو ته ښودل کیده چې هغوی د خپلو خنداګانو او اداګانو پوسیله ګناه او بد اخلاقي ته تشویق کیدل.

هلته به ځوانانو ته حشیش هم ورکول کیدل تر څو د ځمکې څخه هوا ته پورته شي، دا کار د ځمکې لاندې کیده خو داسې څوک نه وُ چې ګواهي او شهادت ورکړي ځکه چې چا به یو ځل دا شیان ولیدل او حشیش به یې وڅښل نو بیا به یې خپله ګناه پټوله، پدې ګناه کې داسې خوند وه چې بیا به هر وخت هغې ته په تلوسه کې وه. هغوی دا خبره د دې لپاره هم پټه ساتله که دا خبره ښکاره شي نو حکومت به بیا د دې مخنیوی کوي او مونږ به لدې مزو او چرچو څخه بې برخې شو. پدې اخلاقي فساد کې ځوانان او پوځیان زیات راګیریدل، هلته په پټه د زنا اډې او مرکزونه هم جوړ شوي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، دا د بد اخلاقي او فساد فعاليت او ورانكاري څومره كاميابه وه؟ د دي خواب په كرك كې د صليبيانو د ورانكاري استاذ هرمن جرمني خپلو ملګرو ته داسې وركاوه :

د هسپانيا تصوير جوړونكو چې دا تصويرونه جوړ كړي، هغوى د انسانانو بتان د خاورى څخه هم جوړولاى شي، هغه د يوى ښځى او سړى لغړ تصوير خپلو صليبى ملګرو ته وښودلو، دا ډېر لوى تصوير وه چې په رنګه برس باندى په څو ښكلو رنګونو جوړ شوى ؤ.

صليبى چارواكو چې دا تصوير وليده نو پخپلو كې يې سره لوڅى او بى چوكاټه ټوكى پيل كړى .

هرمن وويل: ما داسې ډېر تصويرونه جوړ كړي او مصر ته مى استولى او د هغې د ښودلو لپاره مى پټ ځايونه هم برابر كړي، د هغه ځاى څخه زمونږ د برى او كاميابى راپوررونه راځى، ما د قاهرى په ځوانانو كې د بد اخلاقى او فحاشى آور بل كړيدى .

دا داسې غريزه دى چې يو ځل دا پورته شي بيا ټولى غريزى احساسات او ولولى ختموى كه هغه د وطن مينه وى او كه د دين او اخرت ، دى تصويرونو په قاهره كې د ځوانانو او پوځيانو احساسات او ولولى بيكاره كړى، د دى تصويرونو خوند نيشه هم غواړي چې د نيشى شيان مو هم ورته برابر كړي .

زما ملګرو په قاهره او نورو كلو كې د اطرافى او صحرايى نجونو په شكل كې د ځوانو نجونو پوره لښكر ځاى پر ځاى كړى- دا ښځينه ورانكارى د سلطان صلاح الدين ايوبى پوځ او قوم دوينا او چينجى په شان خورى مخكې چې زما كسان نيول شوى وه د هغې نور علتونه وه، اوس ما نوى لارى او طريقى راويستلى چې هم كاميابى او هم نه نيول كيږي. اوس خپله مسلمانان زما د ملګرو ساتنه او حفاظت كوي او هغې ته نور هم زور وركوى .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی د دی فکری او ذهنی عیاشی عادی شویدی ، لږ وخت وروسته به زه د هغوی په فکر او ذهن کې د هغوی د خپل قوم، وطن او دین په خلاف زهر اچوم.

غونډی ته یو کس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر هوښیار سړی دی هغه چې څرنګه مصر ته راشي نو ستا ټول پلانونه به له خاورو سره برابر کړی .

هرمن وویل: که هغه مصر ته ورسیږي نو. . . د دی ځواب باید تاسې ووایی چې د هغه محاصره بریالی کوی او که نه؟ بیشکه هغه د ریمانډ پوځ د کلا څخه د باندی محاصره کړی او کلا خو لا له مخکې څخه محاصره ده خو زه وایم چې دا دواړه د هغه لپاره زیاتمن کیدای شي. تاسې دلته فیصله کوونکې جګړه مه کوی، هغه همداسې د محاصرې په حالت کې وساتی چې مصر ته ولاړ نشي - په سوډان کې زمونږ ملګرو د تقی الدین پوځ بالکل تیت پترک کړی، نه هغه اوس جنګیدای شي او نه بیرته راوتلی شی ، د مصر د بازار او مارکیټ څخه ما غله او نور خوراکي شیان ورک کړیدي، ستاسې ورکړی دولت او مال اوس په بریالی توګه کار ورکوي، د سلطان صلاح الدین ایوبی یو نژدی ملګری او حکومتی چارواکی ارسلان اوس ستاسې پلوی او ملګری دی، هغه په ټولو کارونو کې زمونږ سره مرسته کوي، د هغه نور ملګری هم زمونږ سره ملګری شویدی .

فلیپ اګستس وپوښتل : ارسلان ته څومره شی ورکوی؟

هرمن ځواب ورکړ: څومره چې د یو مسلمان چارواکی د دماغ خرابولو لپاره بس وي! ښځه، شراب، مال، د حکومت او څوکی نیشه د هر مسلمان ایمان اخیستلای شي، او مونږ ورڅخه اوس ایمان اخیستی دی، ما تاسې ته ویل چې که اوس سلطان صلاح الدین ایوبی مصر ته ولاړ شي نو هلته به دنیا بدله وګوری - هغه چې په کومو ځوانانو ویاړ کاوه او هغه یې د اسلامی امت لپاره سرمایه بلله هغه اوس تش په نامه مسلمانان دي، د هغوی فکر او ذهن اوس زمونږ په کنترول او واک کې دی، دا نوی نسل به د جنسی خواهشاتو غلام وی ، همدا حال به د هغه پوځ هم وي کوم چې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر کې پاتې دی - پدې پوځ کې زما ملګرو دومره کار کړیدی چې اوس هغوی بغاوت او پاڅون ته هم تیار او چمتو دي زه اوس په پوره ډاډ سره تاسې ته ویلی شم چې ستاسې ښځه مخکې به ما خپل محاذ ختم کړی او فتح کړی وی. کله چې د دښمن عقیده او اخلاق تباه شي نو بیا جګړی او حملو ته اړتیا نه وی.

د هرمن پدی راپور باندی صلیبی واکمنان ډېر زیات خوشحاله شول، فلیپ اګستس بیا خپله هغه اراده ښکاره کړه چې څو ځله مخکې یې ښکاره کړی وه، هغه وویل: زمونږ جګړه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره نه بلکې د اسلام سره ده، سلطان صلاح الدین ایوبی به هم مړ شي او مونږ هم، خو زمونږ پلان او پروګرام باید همداسې ژوندی وی تر څو اسلام مړ او ختم شي او په ټوله نړۍ باندې د صلیب واکمنی او حکومت شی د دې نړیوالی فتحې او بری لپاره همداسې کارونو ته اړتیا ده تر څو د مسلمانانو اخلاق، عادات او عقاید خراب شی، زه هرمن ته شاباسی او آفرین وایم چې هغه نه یوازې دا کار پیل کړی بلکې تر زیاتې اندازه پورې یې بری هم تر لاسه کړی.

***

د سلیم الادریس دوه ځامن هم ځوانان وه، د یو عُمر اوه لس او د بل عُمر یوویشت کاله وُ، دا ندی څرګند چې ایا دوی دواړه هم پدی طوفان کې رانغاړل شوی وه کنه کوم چې صلیبیانو په قاهره کې پیدا کړی وُ، خو وروسته بیا دا ثبوت برابر شو چې دی دواړو نوی ځوانانو د یوی ورانکاری صلیبی نجلۍ سره پټ اړیکی او لاره درلوده - هغې نجلی ځان مسلمان بللو خو بی پرده ګرځیده، هغه د یو لویی کورنۍ ښځه وه او لیدنی کتنی به یې پټې کولی، هغه ورځ چې ارسلان سلیم الادریس ته ویلی وه چې ستا دوه ځامن ځوانان دي د هماغه په سبا نجلۍ د سلیم الادریس مشر زوی ته وویل: چې زه یو بل تنګی ځوان ډېره تنګه کړی یم، زه چې په کوم لوری ځم هغه راپسې وي او ځینی وخت د تښتولو اخطارونه هم راکوي.
هلک ورڅخه وپوښتل چې هغه څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ خبره یوې او بلې خواته کړه او هغه ته یې وویل: چې کله خبره بالکل خرابه شوه بیا به درته ووایم.

وروسته بیا ښکاره شوه چې هیڅ ځوان هغه نه تنګوله بلکې هغې ځوانان تنګول او د هغوی اخلاق یې خرابول.

د دې ورځې په سبا همدې نجلۍ د سلیم الادریس د کشر زوی سره اړیکې ونیول او د هغه سره یې داسې محبت او مینه ښکاره کړه چې هغه یې هم پخپل جال او لومه کې راګیر کړ.

د څه لیدنو څخه وروسته یې هغه ته هم وویل: چې ما یو ځوان تنګوي او د تښتولو اخطارونه راکوي، د هلک وینه په جوش راغله نو هغې ته یې وویل: چې دا څوک دی؟

نجلۍ هغه ته هم کړه وړه خبره وکړه چې زه به یې وروسته درته بیا ووایم.

په هماغه ماښام یې د هلک مشر ورور ته وویل: چې ما هغه تنکی ځوان ډېره تنګوي او وایي چې زه به دا ځلمی ځوان داسې وژنم چې هیڅاته ښکاره نشي نو ته له ځان سره خنجر ګرځوه چې ناڅاپي درباندې برید او حمله ونشي.

په دویمه شپه یې کشر ورور ته وویل: چې هغه ځوان ما تنګوي او ستا د وژلو پلان لري نو له ځان سره خنجر ګرځوه.

دواړه وروڼه د دې څخه ناخبره وه چې یوې نجلۍ دواړه په خپل جال او لومه کې راګیر کړي او یو د بل په خلاف یې استعمالوي، نجلۍ به د هغه دواړو سره جلا جلا لیدل او هغوی یې یو د بل په خلاف راپارول تر دې چې هغوی د حیواناتو پشان شول.

یو ماښام هغې مشر ورور ته وویل: چې د بازار څخه د باندې فلانی ځای ته په تیاره کې راشه چې هلته سره وګورو خو هغه بل ځوان وایي چې زه به ستا پسې ووم او خپل دښمن به وژنم نو خیال کوه چې هغه کیدای شي هلته زما پسې راشي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشر ورور ته يې هم همداسې وویل: چې نن ماښام د بازار څخه د باندی راشه خو کیدای شي هغه بل ځوان زما پسی راشي او ستا د وژلو هڅه وکړي نو چې د خطر لپاره ځان تیار او چمتو کړي. دواړه ورونه په بی خبری کې یو د بل وژلو ته تیار شول.

ماښام مشر ورور سره د خنجره هغه ځای ته ورسیده چې نجلۍ ورته په ګوته کړی وُ، هغې داسې کمال وکړ چې ځای يې تیار غوره کړ چې دواړه ورونه سره یو بل ونه ګوري او سره ونه پیژنی چې توله ډرامه به خرابه شي، کله چې نجلۍ هلته ورسیده نو مشر هلک هلته ولاړ وُ.

هغه ته يې وویل: چې زما پسی هغه بل هلک را روان دی او ستا د وژلو پلان لری.

مشر ورور خنجر راوویستلو چې پدی کې کشر ورور يې راښکاره شو، نجلۍ مشر ته وویل: هغه دی راغی! زه نه غواړم چې وینی توی شی زه به هغه منع کړم چې بیرته ولاړ شی.

نو سمدستی د کشر هلک په لوری ورغله او هغه ته يې وویل: چې بل ځوان راغلی او خنجر يې پلاس کې تیار نیولی ولاړ دی. کشر او مشر دواړه تنکی ځوانان وه، د هغوی په عقل د ځوانی او نجلۍ پرده پرته وه چې فکر او سوچ وکړی نو کشر خنجر پلاس د مشر په لوری په منډه شو، کله چې مشر خپل دښمن حمله کوونکی ولیده نو هغه هم رامنډه کړه، دواړو ورونو يو پر بل سخت او کلک ګذارونه وکړل، ولویدل او بیا راپورته شول او یو پر بل يې همداسې د خنجرونه ګذارونه کول، نجلۍ دواړه راپارول تر دی چې دواړه له کاره ولویدل په همدی وخت کې د علی بن سفیان څارونکی پدی لاره برابر شول نو نجلۍ تیښته وکړه خو څارونکو هغه راګیر کړه، ګوری چې دوه ځوانان په وینو کې لت پت پراته او اخری سلګۍ وهی.

نجلۍ ډېری بانی او پلمی وکړی خو څارونکی هغه خوشی نکړه، هغه څارونکی ته د ډېرو شیانو وړاندیز وکړ خو هغه یو هم ونه منلو، هغه چیغی کړی او پیره کوونکی يې راوغوښتل، پدی وخت کې دواړه ورونه مړه شوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، نجلی سمدستي علی بن سفیان ته ورسول شوه، مړي هم راوړل شول چې په روښنایي کې یې وکتل نو دواړه د سلیم الادریس زامن وه. سمدستي سلیم الادریس ته احوال ورکړل شو څه فکر کیدای شي چې د هغه به پدې وخت کې څه ډول حالت وه چې کله یې دواړه ځامن مړه ولیدل.

نجلی ګډه وډه بیان او خبري وکړي خو دا یې ونه ویل چې د چا لور او چیرې اوسیږي.

سلیم الادریس ډېر په بد حالت کې ؤ هغه علی بن سفیان ته وویل: علی! دا د عذاب ځای ته بوځه کنه اصلي خبره نه کوي!

د ویلو لپاره نور څه شته! نجلی هم په غصه سره د مشر هلک لوري ته اشاره وکړه چې ده زه رابللی وم او زه ورغلم، د بل لوري پرې کشر ورور راغی او دواړو سره په خنجرونو یو پر بل ګذارونه وکړل. زه د ویرې څخه وتښتیدم خو په لاره کې یو سپور راګیر کړم، ما د خپل پلار نوم ورته ځکه وانخست چې هغه به هم رسوا او سپک شي.

د علی بن سفیان دماغ ډېر قوي وه هغه ته سمدستي د ارسلان او سلیم الادریس هغه خبري ورپه یاد شوي چې څو ورځې مخکې یې کړې وې، ارسلان د علی بن سفیان په تور لست کې ؤ او پدې هم پوهیده چې اوس د هغه په کور کې څه روان دي.

علی بن سفیان سلیم الادریس ته اشاره وکړه او ویې ویل: دا نجلی که هر څوک ده خو قاتله او وژونکې نده! ځکه دوه ځوانان دا یو ځای نشي وژلی، دا سمه خبره کوي او زه د دې په خلاف هیڅ نشم کولای!

بیا یې نجلی ته وویل: ته ولاړه شه ته ازاده یې خو بیا داسې ونکړې کنه وبه وژل شي.

نجلی په ډېره چټکتیا سره له خوني ووته او روانه شوه، علی بن سفیان خپلو دوه څارونکو ته سمدستي وویل: چې یو د نجلی پسې شي او بل د ارسلان د کور د دروازې په مخ کې یو ځای پټ شي چې څوک مو ونه ګوري او د نجلی ځای او لاره معلومه کړي. دواړه څارونکي ورپسې شول.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ تیزه تیزه روانه وه خو د هغې پسې څارونکي هم روان وُ، د علي بن سفیان شک ریښتیا شو، نجلۍ دا ارسلان کورته ننوته. هلته له مخکې څخه یو څارونکی رسیدلی وه هغه سمدستي احوال راوړ چې نجلۍ د ارسلان کورته ننوته. کله چې سلیم الادریس خبر شو چې نجلۍ د ارسلان سره اړیکې لري نو بیا یې علي بن سفیان ته وویل: ماته ارسلان په خبرو کې هغه ورځ ویلی وه چې ستا خو دوه ځوانان زامن دي خو زه پدې کنایه او اشاره پوه نشوم، څرګنده خبره ده چې زما د زامنو د وژلو مسئول ارسلان دی. هغه په حیرانوونکې توګه دواړه هلکان پخپلو کې سره ووژل، سلیم الادریس لوړ پوړي او تر ټولو مشر چارواکي ته خبر ورکړ، پدې وخت کې د پولیسو د امنیه عمومي قوماندان عیاث بلبیس هم را ورسیده. ټولو فیصله وکړه چې د ارسلان کور تالاشي او هغه هم بندي شي.

زه به اوس سلیم الادریس ته ووایم چې ولې زه په دومره زړورتیا سره داسې خبرې کولای شم!

ارسلان چې کله د نجلۍ کامیاب راپور واوریده! زه به دا هم ورته ووایم چې ستا په خلاف زه څه نشم کولای! ارسلان د دې بري او کامیابۍ په خاطر نجلۍ ته ښکلې شراب وړاندې کړل او بیا دواړو د خوشحالۍ جشن لمانځل پیل کړل.

د هغوی د خوشحالۍ جشن لا ختم شوی نه وُچې سلیم الادریس بې له اجازې خونې ته ورننوت، ، هغه ارسلان او نجلۍ په لوڅ، لغړ او د نیشې په حالت کې بیاموندل او نجلۍ یې سمدستي وپیژندله.

ارسلان د نیشې په حالت کې وویل: تا خپل زامن پخپلو کې سره ووژل او اوس غواړې خپل ځان هم په ما ووژنې؟ پیره کوونکي چیرې دي؟

دا سړی زما د اجازې پرته څرنګه زما جنت ته راغی؟

سلیم الادریس ځواب ورکړ تا جهنم ته د رسولو لپاره راغلی یم- زه د خپلو زامنو د غچ اخیستلو لپاره نه یم راغلی! زه غدارانو او خاینانو ته د سزا ورکولو لپاره راغلی یم!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وخت کې د مصر تر ټولو لوړ پوړي واکمن هم را ورسیده کوم چې د تقي الدین او سلطان صلاح الدین ایوبي په نشتوالی کې کم د مصر واکمن وه، د هغه سره د امنیه عمومي قوماندان غیاث بلبیس او علي بن سفیان هم ملګري وه، نجلی سمدستي ونیوله شوه، د ارسلان د کور ټول کسان له کوره وویستل شول او په کور باندې د پوځ پیره ودریده په کور کې تالاشي او لټون پیل شو، هلته یوه تاکاوي او د ځمکې لاندې لوی ځای پیدا شو چې ښه پراخه وه، د هغه ځای څخه د غشو، نیزو، لیندو او پوځي وسایلو پراخه زیرمه او ذخیره راووته، آور غورځوونکي مواد هم پراته وه، له یو بکس او صندوق څخه حشیش او زهر هم راووتل، له یوې بلې خونې څخه د سرو زرو خښتې او د اشرفیو کڅوړې راپیدا شوې، هغه خپلې دوه پخوانۍ میرمنې او بچیان بل ځای ته استولي وه، په کور کې درې نجونې هم پیدا شوې، درې واړه یو له بلې ښکلې ، ښایسته او مسلمانې نه وې. شپه په شپه د ټولو کار کوونکو څخه پوښتنې وشوې چې په هغوی کې درې د صلیبیانو جاسوسانې وختلې .

لوړ پوړي چارواکي له ارسلان څخه وپوښتل: ایا ته خپله دا ویلې شې چې ستا قصد او اراده څه وه؟ دا ټول پلاس راغلي شیان ستا د مرګ او وژلو لپاره بس او کافي دي!

ارسلان د نیشې په حالت کې وویل: نو بیا د مرګ سزا راکړې ! که زما وژل حتمي وي نو بیا همداسې چوپ باید مړ شم.

لوړ پوړي چارواکي وویل : د الله جل جلاله په وړاندې به دا ډېره لوی نیکي وي چې ته مونږ د خطرونو څخه خبر کړې! زما هیله ده چې پدې نیکي به ستا دا لوی ګناهونه وبښل شي .

ارسلان وویل : تاسې خو ما نه بښئ!

علي بن سفیان وویل: الله تعالی د دې څخه لوی ګناهونه هم بښي! ستا د ژوند پاتې کیدو چانس پیدا کیدای شي ، تاسې ووایې چې دلته کومه کومه ورانکاري کارونه کیږي، نور کسان هم په ګوته کړې .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارسلان په کوټه کې ګرځیده، نور تول چارواکي یو او بل لوري ته ناست وو، هغه سلیم الادریس ته ورغی او د هغه د ملا څخه یې د برښنا په شان توره را واخیستله او په خپله ګیډه کې یې ننباسله، مخکې لدې چې نور خلک څه وکړي هغه توره له ځان څخه بلې خواته وویستله، هغه پخپله بستره راپریوت، بل سړي د هغه د ګیډې څخه توره ویستله خو ده ورته وویل: دا خوشې کړه خو زما دوه دري خبري په غور سره واوره! کله چې مړ شوم نو توره را څخه وباسي، ما خپل ځان ته سزا ورکړه، زه ژوندي د سلطان صلاح الدین ایوبي سره مخامخ کیدلی نشوم ځکه چې هغه پر ما باور او اعتماد کړی و، زه ستاسې هیڅ پوښتنې ته ځواب نه درکوم، توري خپل کار کړیدی، مصر باندې توره وریځ خپروونکی پوځ د بغاوت او پاځون لپاره تیار او چمتو دی. د پوځیانو خوراک او څښاک ما بند کړی و، سپاهیانو ته هیڅ نه ورکول کیدل، صلیبي ورانکارو په پوځ کې دا اوازه خپره کړې وه چې د سلطان صلاح الدین ایوبي سره او تقی الدین سره همسنګره غوښې خوری او شراب څښي او هلته هر څه پریمانه دي، د مجاهدین په غنیمتونو باندې عیاشي او مزې چرچې کوي . زما ډیر چارواکي ملګري دي خو زه د چا نوم نه اخلم، په عام ډول فدایانو او فاطمیانو د مسلمانانو د تباه کولو لپاره پوره تیاری کړی، تاسې د بغاوت او پاځون مخه نشی نیولای ، نوی پوځ راولی، حالات ستاسی له کنترول څخه .... نوری خبری بندی شوی او ساه یې ورکړه .

د هغه په کور کې چې کومې دری نجونې پیدا شوی وی هغوی هم لدې څخه زیات څه ونه ویل، هغوی یوازې دومره وویل: چې مونږ ته د مسلمانانو د بی لاری کولو او پخپلو کې د جنګولو دنده او مسئولیت راکړل شوی و، د شپې به دلته غونډې او مجلسونه جوړیدل چې ډیر چارواکي به پکې وه، هغوی به زمونږ څخه پرته غونډې او خبری کولی. نجونو دا خبره هم وکړه چې په مصر کې د پاځون او بغاوت لپاره لاره هواره شویده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه نجلۍ چې د سليم الادريس دواړه زامن يې پخپلو کې سره جنګولي او وژلي وه هغې خپله ټوله کيسه بيان کړه، هغې وويل: چې ما د سليم الادريس مشر زوی لومړی پخپل جال کې راګير کړ ځکه ارسلان غوښتل هغه د خپل پلار الادريس په خلاف استعمال کړي خو وروسته يې پلان بدل کړ او بيا يې وويل: چې دواړه ورونه پخپلو کې سره ووژني.

په يوه شپه کې نژدې يو نيم سل په غله او سامان بار اوښان د لوی دفتر مخې ته راوستل شول، دا اوښان د مختلفو ځايونو څخه نيول شوی وه چې غله او نور شيان يې له بازار څخه ويستل.

د قاهرې څخه د خوراکي شيانو د ويستلو د مخنيوی لپاره ګزمې ټاکل شوې وې، دا د هغوی لومړنۍ کاميابي وه، نيول شوی کسانو د څو سوداګرو نومونه واخيستل چې هغوی غلې او دانې د ځمکې لاندې ګودامونو کې زيرمه او ذخيره کړيدې - هغوی به دا پټ ساتلي سامان د شپې په بهرني خلکو خرڅولو. دی نيول شوو کسانو د قاهرې څخه د باندې هم څو کسان وښودل چې هغوی غلې او دانې پټې ساتي او بيا يې په بهرنيو سوداګرو خرڅوي.

نيول شوو کسانو د مصر او سوډان په پوله هم يو ځای په ګوته کړ چې د هغې څخه غله او دانه سوډان ته رسول کيږي. هلته يو سرحدي څوکۍ هم وه چې د هغې مشر لدی کاروانونو څخه رشوت او بدله اخيستله، بيا د دی خبرې ثبوت هم وشو چې دا ټول کاروانه د ارسلان تر مشرۍ لاندې سرته رسيدل.

***

پدی توګه په لس ګونو پلانونه او پروګرامونه صليبيانو په مصر کې روان کړي وه چې د سلطان صلاح الدين ايوبی هلته نه و.

سليم الادريس او نورو لوړو پوړو چارواکو سمدستي پدی حالاتو د غور کولو لپاره غونډه جوړه کړه.

علي بن سفيان او غياث بلبيس دا سلا او مشوره ورکړه چې اوس حالات دومره خراب شوي چې د دوی وسه هم پرې نه رسيږي. هغوی وويل: مخکې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لدې څخه چې په مصر کې بغاوت وشي یا کوم لوړ پوړي چارواکی ووژل شي او قاهره د دښمن د جګړې میدان وګرځي باید د سلطان صلاح الدین ایوبي د دې ټولو حالاتو څخه خبر شي، که کیدای شي هغه د کرک محاصره پرېږدي او خپلو مرستیالانو ته پرېږدي او خپله قاهرې ته راشي.

دوی یو استازی مخکې استولی وُ خو هغه ته پوره معلومات نه وُ ورکړل شوي. اوس چې لویه پیښه مینځ ته راغله نو فیصله پدې وشوه چې باید خپله علي بن سفیان کرک ته ولاړ شي او هلته سلطان صلاح الدین له ټولو حالاتو څخه خبر کړي.

د کرک د محاصرې دوه میاشتې پوره شوې وې خو د برې هیڅ درک نه معلومیده، صلیبیانو پوره دفاعي پلان جوړ کړی وُ، هغوی ښه پوره سامان او خوراکي شیان ذخیره کړي وه، د سلطان صلاح الدین ایوبي څارونکو له دلې څخه یو غازي په غشي پورې پیغام تړلی او راویشتلی وُ چې په کلا کې د خوراک او څښاک هیڅ کمی نشته، په مسلمانانو باندې دومره سخت بندیز لګیدلی دی چې د هغوی دیوالونه هم اوس جاسوس کوي نو ځکه د کلا دننه هیڅ ډول کار هم نشي کیدای کنه د خوراک او سامان ذخیره تباه کیدای شوه.

په کلا کې د ایوبي څارونکو کموالي پیدا شوی وُ کوم چې ژوندي وه هغوی به کله نا کله د شپې په غشي کې پیغام وتړلو او بیا به یې د باندې ویشتلو، پوځیانو ته حکم شوی وه که چیرې کوم داسې غشی راشي هغه خپل قوماندان ته ورسوي، صلیبیانو د هرمن د پلان د عملي کیدو لپاره د محاصرې ختمولو کوښښ پریښی وُ ترڅو د سلطان صلاح الدین ایوبي همدلته پاتې شي، هغوی غوښتل همدلته د هغوی قوت او ځواک ختم شي.

مسلمانان د هغوی پدې پلان او چل باندې پوه شوي وُ نو ځکه یې خپل پلان بدل کړ.

د صلیبیانو دا کوښښ ناکام شوی وُ چې د بهر څخه په محاصروي پوځ باندې برید وکړي ځکه چې د سلطان صلاح الدین ایوبي د مخې حملـ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برید لپاره تیار او چمتو وُ او هغوی یې په ډېره هوښیاری سره هم محاصره کړل، د دې بهرني پوځ د محاصره کېدو هم یوه نیمه میاشت تېره شوی وه، بهرني لښکر د محاصرې ماتولو لپاره کوښښ کاوه خو غازیانو د هغوی هره حمله پښا تمبوله خو محاصره ډېره پراخه شوې وه، هغه سیمه شنه او د اوبو لرونکې وه نو ځکه صلیبیانو ته واښه او اوبه پلاس ورتللې. کوم څاروي به چې مړه کېدل هغه به دوی خوړل خو دې ورته بس والي نکولو، همدا رنګه د زرګونو سپرلیو او څارویو لپاره واښه بس نه وه. هلته کوم سیند یا بند نه وُ بلکې څو چینې وې چې ځینې پکې وچې هم شوې.

په صلیبي سپاپانو کې غم او اندیښنې زور کړي وُ، هغوی ته خوراک او څښاک ډېر کم ورکول کېده او د اوبو لپاره به ډېر لرې تلل، د شپې به پرې د سلطان صلاح الدین ایوبي کماندویانو حملې کولې او هغوی به یې وژل، په یوه نیمه میاشت کې نیمایي پوځ ختم شو، د هغوی څاروی هم نور له کاره لوېدلی وه، د دې لښکر قوماندان ریمانډ هم ډېر خفه او اندیښمن وُ او مرستې ته سترګې په لاره وُ چې کېدای شي نور صلیبي واکمنان راشي او هغه لدې عذاب څخه خلاص کړي خو د هیچا درک نه معلومېده.

که د سلطان صلاح الدین ایوبي غوښتلې نو د څلورو لورو څخه یې برید پرې کولو او دوی یې ختمول خو پدې سره هغه ته هم ډېر زیان رسېده او د جګړې اوښتل او بدلېدل هم امکان درلوده، د سلطان صلاح الدین ایوبي خپل څواک ختمول نه غوښتل، هغه صلیبیان په قلاره قلاره ختمول، هغه ته دا زیان هم رسېدلی وه چې د پوځ درېمه برخه یې د دې لښکر په محاصره کولو کې بوخته شوه نو ځکه هغه د کلا د نیولو لپاره دا ډله نشوه استعمالولایی.

د هغه سره احتیاطي پوځ موجود وُ او هغه غوښتل د همدې پوځ څخه کار واخلي او مسئله زر تر زره ختمه کړي په هغه وخت کې به په محاصرې کلونه کلونه تېرېدل، د شپږ اوو میاشتو محاصره زیاته نه بلل کېده خو د سلطان صلاح الدین ایوبي د دومره محاصرې پلوی او غوښتوونکی نه وُ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه میړنی انسان د هغه حمله کوونکو څخه هم نه وُ چې د محاصرې څخه وروسته اوسیدونکو ته خبر ورکړی چې دومره سره زر، دومره سپین زر او دومره شیان راکړئ، مونږ بیرته درڅخه ځو.

د سلطان صلاح الدین ایوبی صلیبیان له خپلې اسلامي خاورې او هیواد څخه ویستل، هغه به ویل دا خاوره د مسلمانانو ده او لدې ځای څخه به ټولې نړۍ ته اسلام خپرېږي

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل عمر لنډ بللو او پدې لنډ عُمر کې یې د یرغلګرو صلیبیانو ویستل غوښتل، هغه ویل چې زه پدې ویریږم چې د ازادۍ وروسته به د هغوی تر سیوری لاندې ژوند کوی [لکه اوس چې ټول عربي هیوادنه د نصرانیانو او یهودانو تر ولکې لاندې خپل د ذلت شپې ورځې تیروی] یا د مسلمانانو واکمنان دا مقدس ځایونه په صلیبیانو پلوري .

یوه شپه هغه پخپله خیمه کې په ژور فکر او سوچ کې ډوب وُ، هغه پدې فکر کاوه که چیرې له لرې څخه کلا ته تونلونه وکیندل شي او بیا د هغې تونلونو له لارې مجاهدین کلا ته ننوځي نو کیدای شي کلا ونیول شي ، څه نوری لارې چارې یې هم سنجولې ځکه هغه غوښتل پدې څو ورځو کې کرک ونیسي. په همدې وخت کې علی بن سفیان د هغه خیمې ته ورننوت ، خو سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه په لیدلو خوشحاله نشو ځکه هغه ته مخکې خبر ورکړل شوی وُچې د قاهرې حالات خراب دي. په څیره کې یې خفګان ښکاره شو او د علی بن سفیان سره یې روغبړ وکړ بیا یې وویل: یقیناً تا زما لپاره کوم ښه خبر ندی راوړی؟

علی بن سفیان وویل: په ښکاره خو څه خلصه خبره نشته خیریت دی! خو د زیرې او خوښې خبره هم راسره نشته .

علی بن سفیان ورته د قاهرې او مصر حالات بیانول پیل کړل، هغه نه غوښتل د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه څه شیان او خبرې پټې کړي او نه یې هغه پۀ دوکه کې ساتلو، د حالاتو غوښتنه دا وه چې ټول حالات باید په زغرده او په ډاګه ورته وړاندې کړي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان د تقی الدین غلطی په ګوته کړی او بیا یې د سلطان صلاح الدین ایوبی دوه دری غلطی هم پرته د کومی ویری څخه بیان کړی، کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د ارسلان او سلیم الادریس د دوه زامنو څخه خبر شو نو د سترګو څخه یې اوښکی روانی شوی، که ارسلان خپل ځان نه وای وژلی نو سلطان صلاح الدین ایوبی به دا کله هم نه وی منلی چې هغه خائن او غدار دی، د دی څخه مخکې هم دوه کسانو ورسره همداسی خیانت او غداری کړی وه .

علی بن سفیان وویل: که ارسلان لږ ژوندی پاتی وی نو ډېر شیان به یې رسوا کړی وایی! د هغه د اخری خبری څخه داسې څرګندیده چې په قاهره کې پاځون او بغاوت کیدونکی دی، په مصر کې چې زمونږ کوم پوځ پروت دی هغه په ذهنی او عقیدوی لحاظ فلج شویدی. زما څارونکی وایی چې تر قوماندانانو پوری خلک په شک او اندیښنه کې پراته دي پوځ ته د غلی او غوښې د کموالی په پیدا کولو سره دا اوازی خپری شوی چې ټول شیان محاذ ته استول کیږي او پاتی برخه یې چارواکی خوری، د دښمنانو پلانونه او دسیسې مخ په کامیابیدو دی .

د دښمن پلانونه او دسیسې هلته کامیابیږي چیری چې څو کسان د هغوی سره لاسونه یو ځای کړی!

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: کله چې زمونږ ورونه د دښمن مرستیالان شي نو بیا به مونږ دښمن ته څه زیان ورسولی شو.

لکه څرنګه چې زه دغه سربښندونکی غازیان د کفر او بی لاری په خلاف استعمالوم او زما چارواکی هم همداسی وای نو اوس به د مسلمانانو لومړی قبله ازاده او خپلواکه وای اذانونه به د اروپا په کلیسا ګانو کې اوریدل کیدل. .. ر زه د دی غدارانو او خائنانو له لاسه تر اوسه پوری په مصر کې بندی یم. زما قصد او اراده په مصر کې ترلی شوی ده .

علی بن سفیان وویل: زه د دی لپاره راغلی یم که تاسې ته محاذ اجازه درکوي نو د څه وخت لپاره به مصر ته ولاړ شی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه د حقیقت څخه سترګې نشم پټولایی علي! خو زه دا هم نه پټوم چې د صلیبیانو ژغورونکي او د فلسطین خاوره د کفارو په لاس خرڅوونکي زمونږ خپل تش په نامه مسلمانان دي.

علي! که چیرې مونږ اوس د مسلمانانو سره خیانت کوونکي د صلیبیانو غلامان او تالي څټي ختم نکړل نو بیا به هیڅکله هم ختم نشي، دوی به تل زمونږ ویاړلې تاریخ سپک او سپانده کړي.

په قوم او ملت کې دا ډول ډلې ټپلې هر وخت موجوې وی چې د الله جل جلالـه او رسـول الله صلی الله علیـه وسـلم د سر سختو دښمنـانو سره دوستي او د مسلمانانو سره دښمني کوي.

بیا سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل چې د سوډان حالات اوس څه ډول شوي؟ ما خو تقی الدین ته خبر استولی ؤ چې خپل پوځ لـه هغه ځایه راټول او بیا یې شاته راشه!

علي بن سفیان وویـل: پـه مصر کې خو دا حالـت هیچاتـه ندی معلوم چې تاسې څه فرمان ورکړی؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: باید هم هلته خلکو ته معلوم نه وي بیا یې پیره کوونکي ته وویل: چې کاتب او لیکوونکي راوغواړه.

کاتب د قلم او رنګ سره راغی نو سلطان صلاح الدین ایوبی ورتـه وویـل: د قدر او درناوی وړ سلطان نور الدین زنګي ته ولیکه....

***

هغه استازی ډېر تیز او چټک روان ؤ کوم چې د کرک څخه یې دمشق ته د صلاح الدین ایوبی پیغام سلطان نورالدین زنګي ته رسولو. سلطان صلاح الدین ایوبی ورته ویلي وه چې هغه به له هره څوکی چې په لاره دی تازه آس اخلـی او آرام او دمـه بـه نکـوی، هیـڅ ځـای کې اس پـه قـلاره نکړی بلکې خـومره چـې کیـدای شـی زر تـر زره ځـان هلتـه ورسـوه. کـه د شـپې سلطان نورالدین زنګي ته ورسیدی نو پیره کوونکي ته ووایه چې سلطان راپاڅوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چیرې پدې کار سلطان خفګان ښکاره کړ نو ورته ووایه چې صلاح الدین وویل: چې مونږ ټول بیدار او ویښ یو.

استازی چې کله د سلطان نورالدین زنګی دروازې ته ورسیده نو د پیره کوونکو مشر وویل: چې سهار باید هغه ته پیغام ورسول شي اوس شپه ده! استازی څو آسونه بدل کړي وه خو په لاره کې یې یو غړپ اوبه هم نوې څښلې. دوه شپو او ورځو ستړتیا، لوږې او تندې هغه بې حاله کړی وُ، د هغه ژبه وچه شوې وه او په پښو نشو ودریدایې، د هغه د خولې څخه خبرې نه راوتې، هغه په اشارو سره وویل: چې پیغام ډېر ضروري دی. نور الدین زنګی هم د صلاح الدین په شان خپلو ساتوونکو او پیره کوونکو ته ویلې وه چې که پیغام ضروري او مهم وي نو ما راپاڅوی او زما د خوب او آرام غم مه کوی.

د استازی حالت چې د ساتوونکو مشر ولیده نو د سلطان نورالدین زنګی د خوب خونې ته ورغی او دروازه یې وټکوله، بیا هغه ډیر ژر د باندې راغی، استازی یې له ځان سره د لیدلو او میلمنو خونې ته بوتللو. استازی کوونکو پوسیله هغه سمبال کړ او بیا یې د پیغام په لوستلو پیل وکړ، صلاح الدین ایوبی ورته لیکلی و :

د قدر او درناوې وړ سلطان نورالدین زنګی! په تا دې د الله جل جلاله رحمتونه وي! زما پیغام به تا خوشحاله نکړي، ستا لپاره د خوښۍ پیغام دا پوره کوم، تاسې به زما ځای ته تشریف راوړی نو ټول حالات به درته له نږدې نه ووایم، ما کرک محاصره کړیدی، تر اوسه پورې برې پلاس ندی راغلی، دومره کامیابی مې پلاس راوړې چې د صلیبیانو یو لښکر چې ریمانډ یې مشرې کوله او پر ما یې له بهر څخه برید کولو هغه مې اوس محاصره کړی او نیمایی پوځ مې ورته ختم کړی، وړې صلیبیان اوس هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیره او اوښان خوری کوم چې دوی یې تر دی ځایه پوری را رسولی وه. زما پلاز دا دی چې ریماند ژوندی ونیسم خو د کرک محاصره به اوږدیږي.

صلیبیان اوس د پخوا څخه په ښه طریقه جګړه کوي، ما د محاصری د کامیابی په هکله فکر کولو او زه پدی هیله وم چې زما سرښندونکی به د کلا دیوالونه مات کړي، هغوی چې په کومه طریقه دیوالونه ماتوی هغه به تاسې هم حیران کړي، خو زما ورور تقی الدین په سوډان کې ناکام شویدی، هغه دا غلطی کړی چې د سوډان په دښتو کې یې خپل پوځ خپور کړی، اوس هغه مرسته غواړي، ما ورته د پوځ د یو ځای کیدو او بیرته پشا راتللو حکم کړیدی، د مصر څخه بد او خراب احوال راغلی.

غدارانو، خائنانو او ایمان پلورونکو هلته د صلیبی طوفان لپاره لاره هواره کړی او د بغاوت امکانات یې پیدا کړیدی. علی بن سفیان تاسې ښه پیژنی، هغه خپله کرک ته راغلی دی، زه د هغه مشوره نشم ماتولای، هغه وایې چې تاسې باید زر تر زره مصر ته ولاړ شی.

ښاغلیه! زه د کرک محاصره پریښودل نه غواړم څکه چې بیا به صلیبیان وایی چې صلاح الدین پشا کیدای هم شي، د دښمن ورمیږ اوس زما په پنجو کې ده، راشی او د یرغلګرو دا مری په خپل لاس کې ونیسی، خپل پوځ له ځان سره راولی څکه زه خپل پوځ مصر ته له ځان سره بیول غواړم په مصر کې د بغاوت خطر دی، هیله ده چې تاسې به زما دویم پیغام ته ځنډ ونکړ ی.

سلطان نورالدین زنګی لږ ځنډ هم ونکړ، د شپی په جامو کې په کار بوخت شو، پوځی مشران یې راوغوښتل، هغوی ته یې حکمونه او لارښوونی وکړی، نیمه ورځ لا هم نه وه تیره شوی چې د هغه لښکر د کرک په لوری وخوځیده. سلطان نورالدین زنګی! هغه مؤمن او مجاهد شخصیت وه چې صلیبیان د هغه د نامه څخه لړزیدل د هغه په سینه کې د ایمان ډیوه او شمع روښانه وه، هغه د جګړی د میدان شهزاده وه، هغه په لاره کې ډېره کمه دمه او ځنډ هم ونه کړ ، دومره زر کرک ته ورسیده چې صلاح الدین ایوبی حیران شو. که چیری استازی هغه ته له مخکې څخه خبر نه وای

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړي نو هغه د دوړو او ګرد په ليدلو فکر کولو چې د صليبيانو لښکر را روان دی.

صلاح الدين ايوبي خپل آس په منډه کړ او هر کلي ته ور وړاندی شو، سلطان نورالدين زنګی چې کله هغه وليده نو د آس څخه يې راټوپ کړل، کله چې د اسلام دا دواړه ساتونکی غازيان او مجاهدين سره غاړه په غاړه شول نو د ډېرو ولولو او احساساتو څخه د صلاح الدين ايوبی د سترګو اوښکی روانی شوی.

***

صلاح الدين ايوبي سلطان نور الدين زنګی ته د صليبيانو او ايمان پلورونکو چاروا کو ټول حالات او پيښې بيان کړې، نو سلطان نور الدين زنګی ورته په ځواب کې وويل: صلاح الدينه! ستا لا تر اوسه دومره عُمر نه دی تير شوی چې ته ځينو حقايقو ته تسليم شی، دا د مسلمانانو بد مرغی ده چې په هغوی کې هر وخت غداران، ايمان پلورونکی او ځتميسن پيدا کيږي او دوی هيڅ وخت د دی ناولی ميکروب څخه پاک نشول. ماته داسي ښکاريږي چې يو وخت به همدا غداران او ايمان پلورونکی په اسلامی امت باندی حکومت کوي، د دښمن په خلاف به خبری کوي، لوئی لوئی ژمنی او خبری به له خپلی تې همتی او بی وجدانی سره سره به کوي، د دښمن د ختمولو چيغی به وهي، خو قوم به پدی نه پوهيږي چې د دوی واکمنان او چاروا کی د دوی دښمنان او د کفارو او د اسلام د دښمنانو پلويان او ملګری دي. دښمن به د هغوی څخه توری او سپرونه جوړوي، او د همدوی په لاسونو به خپل قوم ختموی (لکه اوس اوس چې په ټوله اسلامی نړۍ کې کټ مټ همداسی حالت روان دی).

خفه کيږه مه صلاح الدينه! مونږ حالات سمبالوو، ته سمدستی مصر ته ولاړ شه! تقی الدين ته مرسته وليږه او هغه د سوډان څخه روغ رمټ راوباسه! ښی او چپ لوری ته حملی پيل کړه او دښمن د ځان سره ونښلوه، تر څو پوری چې تقی الدين د هغوی د محاصری څخه راووځی او هيڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ یې ګیر نشي، په مصر کې چې کوم پوځ دی هغه ټول راټول کړه، هغه پوځ چې په قاهره کې دی هغه سمدستي ماته راولیږه زه به د هغوی د دماغونو څخه د بغاوت چنجي وباسم.

د ماښام په مهال سلطان نور الدین زنګي خپل پوځ د کلا په محاصره کې بوخت کړ چې پدې سره د صلاح الدین ایوبي پوځ را شاته شو. هغوی ته سمدستي د قاهرې په لوري د تللو حکم وشو هلته یوه غلطي رامنځ ته شوه کله چې د سلطان نور الدین زنګي او صلاح الدین ایوبي پوځونه سره بدلیدل او کسان مخکې وروسته کیدل، ناڅاپي په هماغه لوري ریمانډ حمله وکړه ځکه چې هغه لوري ورته کمزوري ښکاره شو. کله یې چې هغه حمله وکړه نو د صلاح الدین سپایان تللي او د سلطان نور الدین زنګي کسان نه وه را رسیدلي، ریمانډ د هماغې لارې څخه سره د خپلو څه پوځیانو ژوندي وتښتیده، پاتي برخه پوځ پرته د قوماندان څخه راګیر شو.

هغوی ته سبا څرګنده شوه چې قوماندان پښې سپکې کړې او د وی یې د قرباني لپاره پریښي دي. پدې خبر سره صلیبي پوځیانو د تیښتې لپاره هر لوري ته منډې کړې چې پدې سره ځیني ووژل شول او ځیني ژوندي ونیول شول.

تاوان دا وشو چې ریمانډ ژوندي د جنګ له میدان څخه وتښتیده، خو ګټه دا وشوه چې د ریمانډ لښکر ختم او ټول پوځ د کلا محاصرې ته وزګار شو.

کله چې صلاح الدین ایوبي د کرک څخه د قاهرې په لوري روان شو نو کرک ته یې د افسوس څخه په ډکو سترګو وکتل او بیا یې سلطان نور الدین زنګي ته وویل: تاریخ خو به دا نه وایي چې صلاح الدین ایوبي پښا ولاړ! ما خو محاصره نده ماته کړې.

سلطان نور الدین زنګي د هغه په اوږو باندې لاسونه کینښودل ویې ویل: نه صلاح الدینه! تا ماتي نده خوړلې - ته هسې احساساتي شوی یې! جنګ په احساساتو نه کیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی کرک ته په کتلو کتلو کې وویل: زه راځم زما فلسطینه! زه به انشاء لله بیا راځم ! بیا یې خپل آس ته پونده ورکړه نور یې شاته راونه کتل .

سلطان نور الدین زنګی هغه ته کتل، کله چې هغه د خپل پوځ سره په ګرد او دوړو کې پټ شو نو سلطان نور الدین زنګی خپل یو مرستیال ته وویل: اسلام ته په هر وخت کې د یو صلاح الدین ایوبی اړتیا وی !

دا پیښه په۱۱۷۳میلادی او ۵۶۹ هجری کال کې وشوه چې تاریخونو به بار بار یادونه کړیده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مړي يې ژوندي كول

د مصر كلي والو او اطرافي خلكو د هغه لاره څارله ، د هر چا په ژبه دا خبره وه چې هغه د اسمان څخه رالېږل شوی، د الله جل جلاله دين يې راوړی ، د زړه خبری خلكو ته په ډاګه كوي، په راتلوونكې تورو تيارو كې روښنايي ښيي او مړي بيا را ژوندي كوي .

هغه څوك و؟ چا چې هغه ليدلی و نو د هغه د كراماتو څخه دومره اغيزمن شوي وه چې هيچا هم دا اړتيا نه ګڼله چې آخر دا سړی څوك دی ؟

هغوی دا منله چې له اسمان څخه راغلی دی - د الله جل جلاله دين يې راوړی دی، چا چې د ده لاره څارله هغوی هيڅ د دی اړتيا نه محسوسوله چې هغه څوك دی؟ كاروانونه چې تيريدل هغوی به د دی نوی شخصيت كرامتونه خلكو ته بيانول، كوم يو مسافر او لاروی به چې كوم كلی ته ولاړنو هلته به يې كلي والو ته د نوی شخصيت د كرامتونه قصی كولی ، ځينو خلكو به هغه پيغمبر او نبی ګڼلو، ځينو خلكو هغه د الله تعالی باران بللو او د هغه د خوشحالولو لپاره انسانی قربانی وركولو ته هم تيار وه .

هغوی يو هم پدی فكر نه كاوه چې دا سړی د كوم مذهب او دين خاوند دی؟ كومه عقيده يې له ځان سره راوړی ده، خلك ډېر ساده زړی و بی سواده وه، هغوی ته به چې كوم ځای كې د مشكلاتو د حل لاره پيدا شو ه هلته به ورتلل او سجدی به يې كولی .

هغوی مسلمانان وه او اسلام هغوی ته د پلورنو څخه په ميراث پاتی وُ، مسلمانانو هلته جوماتونه هم جوړ كړی وه، پنځه وخته لمونځونه هم كيدل، خو د اسلامی عقيدی او ايمان د پخوالی لپاره هيڅ كوښښ نه كيده. د هغوی امامان بی علمه وه نو ځكه يې د خپل امامت د ساتلو لپاره خلكو ته داسې كيسی بيانولی چې هغو به هيڅ حقيقت نه درلوده. هغوی قرآن مجيد يوازی د تعويذونو كتاب جوړ كړی او دا يې خلكو ته ويل چې پدی يوازی امامان پوهيږي او بس، نور څوك كه په هغه ځان پوهول غواړي نو كافر كيږي، په همدی خاطر عوامو قرآن مجيد ته لاس هم نه نژدی كولو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو امامانو د خلکو په ذهنونو او فکرونو کې غیب ځای پر ځای کړی ؤ چې په هغه پرته له امام څخه بل څوک نه پوهیږي، آمامانو عام خلک او انسانان کمزوري معرفي کول. د همدې عقیدې او ښوونې څخه د وسوسو او وهمونو لړۍ را ولاړه شوه، هغوی به چې د باد آواز اوریده نو فکر به یې کاوه چې پدې کې یو نالیدونکی مخلوق دی چې کمزوري خلک هغه نشي لیدلای، ناروغي د پیریانو او جنیانو اثر وګڼل شو چې د هغې علاج او درملنه یوازې د امامانو لخوا څخه کیدله نو ځکه امامان د خلکو د ژوند واکمنان وګرځیدل .

هغوی ویل جنیات او پیریان د هغوی په واک کې دي، عام خلک د غیب او د هغې د اسرارو څخه دومره وویرول شول چې په هغوی کې د اسلام اصلي او ریښتني عقیده کمزوري شوه، پدې سبب هغوی هر هغه چاته سجدې کولې چې په غیب پوهیدلو دعوه یې کوله، ځکه نو دی خلکو د هغه لاره خارله چې له اسمان څخه راغلي او مړي ژوندي کولای شي .

دا نوی شخصیت د مصر په جنوب لویدیځ سیمه کې پیدا شوی ؤ، په هغه وخت کې دهیوادنو تر مینځه کوم څرګند سرحد او پوله نه وه .

صلاح الدین ایوبي په کاغذونو باندې کرښه کش کړې وه خو هغه به ویل چې اسلام پوله او سرحد نلري .

اصلي سرحد د عقیدو تر منځ وی نه په خاوره او منطقه کې ، په کومه خاوره چې د مسلمانانو واکمني وه هغه اسلامي خاوره او کومه چې د هغوی د واکمنۍ څخه د باندې وه هغه بهرنۍ سیمه بلل کیده. د مصر په کوم کلي کې چې د مسلمانانو اکثریت وه هغه د مصر آخري پوله او سرحد بلل کیده. صلیبي ورانکارو به پدې کلو باندې فکري او عقیدوي حملې کولې تر څو خپل غلط عقاید پکې ځای پر ځای کړي، د دې څخه داسې څرګندیږي چې هغه وخت جغرافیوي پولې کمې او عقیدوي پولې زیاتې وې. د هغه وخت لیکنو څخه دا څرګندیږي چې کفارو او صلیبیانو په مسلمانانو باندې د فکر او عقیدې له لارې حملې کولې ځکه هغوی پوهیدل چې د مسلمانانو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری او فتح علت د هغوی عقیده او ایمان دی ځکه هغوی د الله جل جلاله په لاره جنګ کول جهاد بولی او قران مجید جهاد د نورو عباداتو پشان فرض کړیدی او ځینی وخت د نورو عباداتو څخه غوره او افضل هم دی، کله چې تیری وشی او یا په مسلمانانو ظلم زیاتی کیږي نو په نورو مسلمانانو جهاد فرض عین ګرځی ترڅو مظلوم مسلمانان د کفارو له ظلم او تیری څخه وژغوری که پدی لاره کې جګړی ته اړتیا پیښه شي هم به یې سرته رسوی.

همدی قرآنی احکامو په مسلمانانو کې عسکری او پوځی احساس او جذبه راپیدا کړی او د همدی اثر دی چې کله په کوم لوری باندی هغوی جنګیږي مقصد او موخه یې څرګند او روښانه وي - سره د دی چې د غنیمت مال ورته حلال دی خو د جنګ مقصد او هدف د مال لاس ته راوړل او پیدا کول ندي او نه د غنیمت لپاره هغوی جنګیږي، د دی برعکس د صلیبیانو هدف او مقصد د هیوادونو او ملکونو نیول او د مال لاس ته راوړل وه ځکه نو هغوی دی شیانو ته زیات اهمیت ورکاوه. لکه مخکې چې وویل شول صلیبیانو د مسلمانانو د کاروانونو لوټول خپل پوځ ته سپارلی وه. صلیبیانو ته د دی جذبی او احساس زیان را رسیده چې هغوی به د مسلمانانو څخه ځلور، پنځه چنده زیات وه خو د یو موټی مسلمانانو په مقابل کې به یې ماتی خوړله او که ماتی به یې هم نه خوړله خو کامیابی او بری به په لاس نه ورتللو. هغوی پدی پوهیدل چې قرآنی احکامو په مسلمانانو کې او چته عسکری او جهادی جذبه را پیدا کړی.

هغوی د خپل الله په نامه جنګیږي او خپل ځانونه قربانوی، ځینی صلیبی جنرالان داسې هم وه چې هغوی په مسلمانانو کې د دینی او مذهبی جذبی د کمزوری کولو کوښښ کاوه، هغوی پدی هم پوهیدل چې یو مسلمان په لسو کفارو بریالی کیږي دا پیریان او پربښتی ندی بلکې هغوی په خپل ځان کې ایمانی قوت او د خپلی عقیدی ځواک پیدا کړیدی کوم چې دوی د مال، دنیا او خپل ځان څخه هم بی پروا کوي، په همدی خاطر یهودیانو او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایانو له پخوا څخه د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابوالی لپاره کوښښونه پیل کړي وه ترڅو د هغوی عسکري، پوځي او جهادي روحیه او جذبه په دوی کې ختمه کړي - هغوی د دین او عقیدې په نامه داسې خرافات او غلط شیان راویستل چې په ښکاره به دین خو په اصل کې به بې لارې او بې دیني وه .

د سلطان صلاح الدین ایوبي او سلطان نور الدین زنګي بد نصیبي دا وه چې کله هغوی د صلیبیانو په خلاف راپورته شول نو صلیبیانو په اسلامي امت کې خپل زهرجن تبلیغات پیل کړي او تر یو ځای پورې کامیاب شوي هم وه. د اسلام قسم خوړلو دښمنانو دا برید او یرغل هر لوري ته استعمالاوه، په مسلمانانو کې چې کومه طبقه لوړه وه یعنی امیران، وزیران، چارواکي او شتمن خلک وه هغوی یې د شرابو، ښځو، او سرو زرو لیوني او حریصان وګرځول او په هر یو کې یې د لوړې څوکۍ لاس ته راوړلو حرص پیدا کړو ترڅو پدې توګه هغوی د نورو د ختمولو او کمزوري کولو سبب او لامل وګرځي .

هغه طبقه چې لاندې او د عوامو وه په هغوی کې یې وسوسې، غلطې عقیدې او د دین په خلاف شکونه پیدا کړل ترڅو د اصیل او حقیقي اسلام څخه لرې او په غلطو لارو سر شي چې بیا په اسانه د دوی ښکار ګرځیدای شي .

لکه څرنګه چې سلطان نور الدین زنګي او سلطان صلاح الدین ایوبي د جنګ او جګړې په میدان کې نوې لارې او طریقې را پیدا کړې په همدې توګه صلیبي شیطانانو د بد اخلاقي او بې لارې لپاره نوې نوې طریقې او لارې راوویستلې ، پدې معنی چې دوو جبهو کې جنګیدل .

درې څلور اروپایي تاریخ لیکوونکو دا هم لیکلي دي چې ځینې صلیبي واکمنانو د جګړې میدان ته اهمیت نه ورکاوه بلکې هغوی پدې، خبره کلک ولاړ وه چې د مسلمانانو په خلاف داسې جګړه وکړه چې د هغوی ایمان کمزوری شي او عسکري جذبه پکې ختمه او ورکه شي. د هغوی په اخلاقو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او عقایدو بریدونه وکړي او د هغوی په زړونو کې داسې شکونه راپیدا کړي چې د عوامو، واکمنانو او مجاهدینو تر منځ بې باورۍ او بې اعتمادي راشي.
پدې پلانونو او پروګرامونو کې تر ټولو مهم سړی فلیپ اګستس و، ده د اسلام دښمنی خپله دیني دنده او وظیفه ګڼله، هغه به ویل چې زمونږ جګړه د سلطان نور الدین زنګي او سلطان صلاح الدین ایوبي سره نه بلکې د اسلام له دین سره ده، دا د اسلام او صلیب جنګ دی، دا که زمونږ په ژوند کې کامیاب نشو نو په راتلونکي کې به خامخا بریالي کیږي. د دې لپاره پکار دي چې د مسلمانانو په راتلوونکي نسل کې د دیني احساس پر ځای جنسي او شهواني احساس رابیدار شي تر څو هغوی په عیاشۍ او فحاشۍ کې خپل ځواک له لاسه ورکړي.
فلیپ اګستس د جګړې په میدان کې په وسله غورځولو او تسلمیدلو هم ډیل نده کړې او دا یې څه بده خبره نه بلله د کوم وخت کیسه چې مونږ واندې کوو د ۱۱۶۹ میلادي کال ریښتنې کیسه وه په هغه وخت کې فلیپ اګستس د سلطان نور الدین زنګي له لوري ماتې خوړلې او خپلې ځمکې او سیمې یې هم له لاسه ورکړې وې، هغه سلطان نور الدین زنګي ته ذد جنګ تاوان هم ورکړی وواو د جنګ نه کولو تړون یې هم لاس لیک کړی او جزیه یې ورکوله خو د بندیانو په بدلون کې هغه یوازې څو معیوب مسلمانان خلاص کړل ځکه نور د کار مسلمانان یې لا دمخه وژلي وه.
اوس هغه د کرک په کلا کې د اسلامي بنیادونو د ختمولو او د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابولو په خاطر په پلانونو جوړولو بوخت و، د هغه په فکر او ذهن کې د اسلام دښمنی د لیونتوب درجې ته رسیدلې وه. د هغه ځینې پروګرامونه او پلانونه به دومره پټ او خطرناک وه چې خپله صلیبي واکمنان به پرې شکمن کیدل. په هغه صلیبیانو دا تور لګولو چې په پټه هغه د مسلمانانو دوست او ملګری دی او د هغوی سره راکړه ورکړه کوي. د یو اروپايي تاریخ لیکوونکي اندري ازون په وینا یو ځلې فلیپ اګستس د دې تور په هکله دا رنګه ویلي وه: د یو مسلمان واکمن د بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارې کولو لپاره زه د خپلو پېغلو لورګانو قرباني کولو ته هم چمتو يم-
تاسې د مسلمانانو سره له ترون او روغې جوړې څخه ويرېږئ ځکه تاسې په
هغې کې خپل سپکاوی ګورئ خو تاسې پدې نه پوهيږئ چې مسلمانان د
جګړې په ميدان کې ماتې نه خوري بلکې د سولې په ډګر کې ماتې ورکول
کېږي، که ارتيا شوه نو هغوی ته وسله وغورځوئ او سوله ورسره وکړئ،
ترون وکړئ او بيا په ګور کې د هماغه ترون تر سيوري لاندې د مسلمانانو
په وړاندې سرچپه کار نامه وکړئ!

ايا زه همداسې کارونه نکوم؟

ايا تاسې پدې خبر نه ياستې چې زما دوه خپلوانې نجونې په دمشق کې د
يو شيخ په حرم کې ناستې دي؟

ايا تاسې د هماغه شيخ څخه پرته له جګړې ډېره سيمه ونه ګټله؟

ايا هغه د دوستې حق اداء نکړ؟

هغه اوس هم ما خپل ملګرې او دوست ګڼي خو زه د هغه ځانې دښمن
يم، زه هر غير مسلمان ته وايم چې د مسلمانانو سره روغه جوړه وکړې او
بيا هم هغوی د لړم په شان په نيش باندې ووهې !!!

***

دا ؤ هغه صليبي فکر او عقيده چې د يو کامياب او برياليې پلان لاندې
يې د اسلامې امت ريښې د چنجې او وينې په شان خوړلې - د همدې فکر
او عقيدې په نتيجه کې په قاهرې او مصر کې د بغاوت شکل جوړ شوی ؤ
او سلطان صلاح الدين ايوبې مجبور شو چې برياوو ته نژدې محاصره
خوشې کړې او ځان قاهرې ته ورسوی - هغه محاصره سلطان نور الدين
زنګې ته پرېښودله او د خپل پوځ سره رخصت شو، هغه بې زړه شوی نه ؤ
خو په زړه يې داسې دروند بار پرېوتې ؤ چې اثار يې په څېره باندې له ورايه
ځرګنديدل - عام غازيان پدې خوښ وه چې د ډېرې مسافرې څخه وروسته
اوس کورونو ته روان دي خو قوماندانان او سر ګروپان پدې حيران وه چې
ځرنګه محاصره پرېښودل شوه او سمدستې د قاهرې په لورې ناڅاپې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت وشو ځکه هغه د فتحی یا ناکامی پوری جنګیدونکی وُ، یوازی دوه دری سالارانو ته ځرګنده وه چې په قاهره کې حالات ډېر خراب دی او د تقی الدین پوځ په سوډان کې ماتی خوړلی ده اوس د هغه په خیریت سره بیرته راویستل ضروری دی. د سلطان صلاح الدین ایوبی سره علی بن سفیان هم ملګری وُ کوم چې د قاهری د حالاتو راپور یې راوړی وُ.

سلطان صلاح الدین ایوبی د کرک څخه د حرکت په وخت کې ویلی وه چې په لاره کې به ډېر کم وخت آرام کیږي او حرکت به ډېر تیز او چټک وي. د دی حکم څخه غازیانو ته دا شک پیدا شوی وُ چې په قاهره کې څه ګډ وډی شته.

کله چې د لومړۍ ورځی ماښام راغی نو پوځ د ټولی شپی لپاره تم شو، د سلطان صلاح الدین ایوبی لپاره خیمه ودرول شوه وروسته هغه ټول سالاران او مرستیالان راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: په تاسې کې ډېر داسې کسان دي چې هغوی ته معلومات نشته چې ولی ما محاصره خوشی کړه او قاهری ته روان یم! بیشکه محاصره ماته نده او نه مونږ پښا شوی یو خو که دا ماتی نه وی نو پښا تګ خو حتمًا دی زما ملګرو! مونږ پښا کیږو او ستاسې پښا کوونکی ستاسې خپل ورونه دی ! هغوی د صلیبیانو ملګری شویدی، د پاځون او بغاوت پلان یې جوړ کړیدی.

که چیری علی بن سفیان او غیاث بلبیس ویښ او بیدار نه وای نو اوس به تاسې مصر او قاهری ته نشوای تللی اوس به هلته د صلیبیانو او سوډانیانو واکمنی وه، د ارسلان پشان سړی د صلیبیانو ملګری او غلام وختلو، هغه د سلیم الادریس دوه زامن مړه کړل او بیا یې خپل ځان هم ووژلو، که ارسلان خائن وي نو بیا تاسې په چا باور کولای شی.

په ناستو غازیانو او مجاهدینو باندی چوپتیا خپره شوه او ټول بی سده شول، خفګان او اندیښنه د هغوی د څیرو څخه ځرګندیده، سلطان صلاح الدین ایوبی غلی شو او بیا یې ټولو ته وکتل.

د هغه وخت د حالاتو لیکوونکی قاضی بهاؤ الدین شداد د سترګو لیدلی حال دارنګه بیانوی: د دوه ریپدونکو شمعو په رڼا کې د ټولو څیری

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاریدی لکه چې یو بل هیڅ نه پیژني، هغوی سترګی هم نه رپولی، د سلطان صلاح الدین ایوبی خبرو او د هغې طریقی ټول تر اثر لاندی راوستی وه، د هغه په اواز کې زورنه بلکې لرزه وه چې ټول یې ویرول هغه بیا وویل: زه پدی خبره ښښنه نه غواړم چې په تاسې کې غداران شته! زه دا هم درته نه وایم چې تاسې په قران مجید باندی قسم وخوری چې د اسلام او وطن سره به وفاداری کوو، ایمان پلورونکی قران پلاس کې نیسی، قسمونه خوری او ځان دوست او ملګری ښکاروی ، زه یوازی دا خبره تاسې ته کول غواړم چې څوک مسلمان نه وی هغه ستاسې دښمن دی، دښمن چې کله هم ستاسې دوستی ځرګندوی نو په هغې کې به هرومرو دښمنی نغښتی وي. هغه تاسې د خپل دین، خپل قوم او خپلو خلکو په خلاف استعمالوی او کله چې په مسلمانانو باندی ورته د واکمنی وخت پلاس ورشی نو بیا د مسلمانو میرمنو بی حیایی او بی عزتی کوي او اسلام له منځه وړی .

همدا د هغوی مقصد او هدف دی کوم جنګ چې مونږ پیل کړی دا زمونږ شخصی جنګ ندی، دا د خپل ځان د واکمن کولو کوښښ ندی، دا د دوه عقیدو حق او باطل جګړه ده، دا د اسلام او کفر جګړه ده، دا جګړه به تر هغې پوری روانه وي چې یا اسلام یا کفر ختم نشی .

یو سالار وویل: د سپین سترګی ښښنه غواړم ستر سالار! مونږ دا ثابتول غواړو چې مونږ خو غداران نه یو نو مونږ ته د مصر او قاهری ټول حالات بیان کړی! مونږ به پخپل عمل او کړو وړو دا ثابته کړو چې مونږ څوک یو! ارسلان د پوځ سړی نه بلکې یو اداری چارواکی دی، تاسې به په پوځ کې غدار پیدا نکړی .

د کرک محاصره تاسې پورته کړی مونږ نده پورته کړی!
سلطان نور الدین زنګی تاسې رابللی دی مونږ ندی رابللی!
زمونږ امتحان به د جګړی په میدان کې اخیستل کیږي، په لاره کې څه معلومیږي!
په مصر کې څه روان دي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی د علی بن سفیان په لوری سترګی راواړولی او هغهٔ ته یې وویل! علی! دوی ته وواپه چې هلته څه روان دي!
علی بن سفیان وویل: غدارانو د دښمن سره لاس یو کړی او د سوډان د محاذ سامان یې بند کړی، د مارکیټ او بازار څخه غله او خوراکی شیان ورک کړل شویدی، کلو او بانډو ته بهرنی کسان راځی، غله او خوراکی شیان په لوړه بیه اخلی او بیا یې بهرته استوی ، غوښه ورکه شویده، سامان چې کله لیږل کیږي نو قصداً په هغې کې ځنډ راوستل کیږي، داسې هم شوی چې سامان استول شوی او بیا دښمن ته هم خبر ورکړل شوی ، دښمن د سامان ټول شیان ولکه کړی په ښار کې بد کاری او بد اخلاقی عامه شویده، د قیمار او جواری داسې په زړه پوری طریقی را پیدا شوی چې زمونږ ځوانان یې ټول خپل ځان ته راکش کړی .
په پوځ کې خفګان او شکونه راپیدا شویدی، زمونږ د دینی او ملی احساس د مړه کولو کوښښ روان دی، چارواکو ته له بهر څخه بی دریغه مال او دولت ورکول کیږي څرنګه چې د حکومت واګی او اختیارات د همدوی پلاس کې دي نو هغوی داسی حالات او شرایط برابر کړي چې ټول د دښمن په ګټه دي، د ټولو څخه خطر ناکه خبره دا ده چې په اطرافونو کې غلطی خبری او عقیدی خپرول کیږی - خلک د غیر اسلامی اصولو پابند ګرځی، د خطر خبره دا ده چې د همدی سیمو څخه مونږ ته پوځیان پلاس راځی، اوسنی پوځ د هماغو سیمو اوسیدونکی دی .
بی بنسته او غلطی عقیدی په پوځ کې هم خپری شویدی .
د غونډی د کسانو څخه یو وپوښتل : ایا تاسې د هغې څه چاره نده کړی؟
علی بن سفیان وویل: هو! زما ټوله اداره د مجرمانو په لټون او نیولو باندی لګیا ده او کار کوي، ما خپل څارونکی بانډو او سرحدی سیمو او پولو ته هم لیږلی دي خو د دښمن ورانکاری دومره زیاته شوی چې د هغوی نیول اوس ګران کار دی . خطرناکه خبره دا ده چې زمونږ خپل کسان هغوی ته ځای او پناه ورکوی .

Scanned by CamScanner

(c) keta... Digital Library

ایا تاسې به پدې خبره حیران نشې چې زمونږ د اطرافی او کلیوالی سیمومسجدونو امامان هم د دښمن ملګري او جاسوسان شوی دي؟
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : داسې هم نشي کیدای چې زه اداری چاری پوځ ته تسلیم کړم! پوځ چې د کوم هدف او مقصد لپاره روزل شوی هغه په پوره توګه سره سرته رسوی او په هغې کې بوخت دي چې دا د پوځ او ملت دواړو لپاره غوره ده لکه څرنګه چې یو اداری چارواکی سالار نشی کیدای همداسې یو سالار اداری چاری په ښه توګه مخ په وړاندې نشی بیولای خو دا باید هر سالار ته څرګنده وی چې اداری چارواکی کوم کارونه سرته رسوی او په خپلو کارونو کې خو غلطی او ورانی نه کوی ؟
زما ملګرو! الله پاک جل جلاله مونږ د تاریخ په یو سخت ازمیښت کې اچولی یو! د مصر حالات تاسې پخپله واوریدل، د سوډان حمله ناکامه شویده، تقی الدین د خپلو غلطیو په سبب د سوډان په دښتو او بیابانو کې هغه پشا تلل هم ممکن نه ښکاري - زه دا هم نشم ویلایی چې ښاغلی نور الدین زنګی به کرک فتح کړی او که نه؟ نو هغه هم زه خپله ناکامی بولم! تاسې په دې بدرو خرابو حالاتو کې هم دښمن ته ماتی ورکولای شی خو په کوم محاذ چې دښمن حمله کړی هغه تاسې ته فتح کول آسان نه ښکاري.
تاسې توریالی یاستی د دښتو سینی څیرولی شی خو زه دا خطر احساسوم چې پدی محاذ کې به تاسې وسله وغورځوی .
د دی خبرو په څواب کې د غونډې څخه څو احساساتی اوازونه راغلل چې بیا سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: کله چې د قاهری اوسنی پوځ مخکې په شوبک او کرک کې و د هغوی ولولی او احساسات هم ستاسې پشان تاوده او ګرم وه خو کله چې په قاهره کې هغوی ته دښمن شنه باغونه وښودل شوه نو د بغاوت لپاره تیار او چمتو شول اوس هغوی داسې حالت ته رسیدلی چې تاسې پری باور نشی کولای .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو سالار وویل: مونږ به د داسې قوماندانانو او چارواکو په وژلو باندې خپل کار پرمخ بیا یو!
بل سالار وویل : مونږ به تر ټولو د مخه خپل صفونه له غدارانو څخه پاکوو!
یو بوډا سالار وویل : که زما زوی هم د دښمن پلوی او ملګری شي نو زه به یې سر پری کړم او ستا په قدمونو کې به یې واچوم او زه به دا ثابته کړم! خو زه د داسې احساساتی او جذباتی خبرو پلوی نه یم!
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: د غونډی کسان ټول په جوش کې راغلل، هغوی داسې خلک وه چې د صلاح الدین په وړاندی د خبرو کولو څخه هم ویریدل خو اوس چې هغوی دا واوریدل چې د پوځ ځینی کسان د دښمن پلویان شوی او پوځ یې بغاوت ته چمتو کړی نو د آور بځرکی ورڅخه جوړ شول، یو پکې سلطان صلاح الدین ایوبی ته دا هم وویل: تاسې تل مونږ ته د صبر او حوصلی خبره کوی خو ځینی حالات داسې وی چې صبر او تحمل نور هم کار خرابوی، مونږ ته اجازه راکړه چې تر قاهری پوری هیڅ دمه ونکړو، د خوراک ، څښاک او دمی څخه پرته سفر وکړو، مونږ به هغه پوځ بی وسلی کړو.
سلطان صلاح الدین ایوبی ته نور پدی خلکو کنترول کول ګران شول، هغه ځو خبری نوری وکړی او غونډه یې ختمه کړه، سهار وختی پوځ حرکت وکړ چې په پوځی نظم او ترتیب باندی برابر ؤ سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ساتوونکو سره جلا روان ؤ، هغه ولیدل چې علی بن سفیان د هغه سره ملګری ندی، تر ماښام پوری دوه ځلی پوځ تم شو، د ماښام څخه وروسته هم پوځ روان ؤ او د شپی تر اولی برخی پوری همداسې مخکې تلل. کله چې شپه نیمه شوه نو صلاح الدین ایوبی پوځ ته د تم کیدو حکم وکړ، کله چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزګار شو نو علی بن سفیان هم راپیدا شو.
سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل : ټوله ورځ چیری وی علی!
علی بن سفیان وویل: تیره شپه زما په زړه کې یو شک پیدا شوی ؤ د هغې شک د لری کولو یا باوری کولو لپاره ټوله ورځ په پوځ کې وګرځیدم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل : څه شک!

علي بن سفیان وویل: تا د شپې ونه لیدل چې ټول قوماندانان، سالاران او مرستیالان د قاهرې د پوځ په خلاف راپاریدلي! ماته شک پیدا شو چې دوی به خپل لاندې کسان هم راوپاروي او زما همدا شک ریښتیا شو! دوی ټول پوځ ته د قاهرې د پوځیانو په هکله داسې خبرې کړې چې ټول لښکر راپاریدلی، ځیني غازیانو دا هم ویل چې مونږ په محاذ کې زخیمان او شهیدان کیږو او زمونږ ملګرې په قاهره کې عیش او مزې چړچې کوي او بیا د اسلامي نظام په خلاف بغاوت هم کوي. مونږ به د رسیدو سره هغوی ټول ختموو، بیا به د سوډان نښتې او راګیر شوي پوځ ته مرسته ورکوو، ښاغلي آمیره! که مونږ د دې خلکو مخه ونه نیوله نو په قاهره کې به خپل منځي جګړه پیل شي، زمونږ دا لښکر په احساساتو او ولولو کې دی، او د قاهرې پوځ خو لا مخکې د بغاوت لپاره پلمې لټولې.

زه پدې خوشحاله یم چې د محاذ په ستړې او ستومانه پوځ کې کې دومره قوي جذبه او اسلامي احساس شته!

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : خو زمونږ دښمن همدا غواړې چې پوځ په دوه ډلو وویشي او پخپلو کې یې سره بیا ووژني.

سلطان صلاح الدین ایوبي په ژور غور او فکر کې ډوب شو، بیا یې علي بن سفیان ته وویل: کله چې مونږ له قاهرې څخه لږ لرې شو، نو زه به قاهرې ته یو هوښیار استازی واستوم او د قاهرې پوځ او لښکر به د بلې لارې څخه کرک ته ولیږم، یا به خپله ولاړ شم او هغه پوځ به کرک ته نو هیڅوک به پلاس ورنشي، تا ډېر ښه کار وکړ علي! زه دې کار ته هیڅ متوجې نشوم.

***

هغه نوې شخصیت چې د غیب خبرې یې کولې، نوی دین یې راوړی، د اسمان څخه راښکته شوی او مړی ژوندې کولایې شي د خپلو ملګرو سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان کې په سفر بوخت وُ، چا چې لیدلی وه هغوی ویل چې عُمر یې زیات ندی بلکې سور سپین ځوان دی، ږیره یې خړ رنګ لری او د سر ویښتان یې لوی په اوږو پراته دي، خلکو به ویل چې د هغه په سرو سترګو کې د پوره او مکملې سپوږمی پشان روښنایي وي، غاښونه یې د ستوری پشان ځلیږي، ونه یې لوړه او بدن یې قوی او مضبوط دي، کله به یې چې خبری کولی نو خلک به یې تر اثر لاندې راوستل.

د هغه سره ډېر ملګری، خدمت کوونکي او ډېری سپرلی وی، په اوښانو باندې غټې غټې متکی بار وه، هغه به د کلو او بانډو څخه لری په دښته کې تیریدلو او هلته به یې اړول او د خلکو سره به یې په هماغه ځای کې لیدل. هیڅ کلی ته نه تللو، په کوم لوری به چې تللو د هغه څخه مخکې به څه اوښ سپاره او آسپ سپاره په منډه تلل او په کلو کې به یې خلکو ته ویل چې اسمانی شخصیت را روان دی، هغوی به خلکو ته د هغه کرامتونه او نا اشنا شیان بیانول، خلک به د څو څو ورځو څخه هغه ته سترګې په لار ناست وه.

په هغه شپه چې علی بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل چې د محاذ پوځ د قاهری د پوځ په خلاف را پاریدلی په همدې شپه نوی غیب ویوونکی د قاهری څخه ډېر لری د خرماؤ په یو بڼ کې دیره اچولی وه. د هغه یو اصل دا وُ چې د سپوږمی په شپه به یې د چا سره نه لیدل، د ورځی خو یې د چا سره خبری هم نکولی، تیاره شپې د هغه خوښې وی، د هغه په مجلسونو او محفلونو کې به داسې رڼاګانی بلیدلی چې د یوی رنګ به د بلې څخه توپیر درلوده، دی رڼاګانو خپله یو اثر درلوده چې خلک به یې اغیز من کول. هغه چې د خرماؤ په کوم بڼ کې دیره لګولی وه د هغه سره نژدې یو کلی وه چې زیات اوسیدونکی یې مسلمانان وه چې ځینی پکې حبش او سوډانیان وه، په هغه کلي کې یو جومات هم وه چې امام یې د چوپ او غلی طبعیت خښتن وه. د یوی یا یوی نیمی میاشتی څخه د هغه سره یو ځوان د زده کړی لپاره هم اوسیده دا ځوان چې خپل نوم یې محمود بن احمد ښودلو د بل کلی څخه د زده کړې لپاره راتللو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ځوان کار یوازې په زده کړې پورې اړه درلوده خو هغه یو بل په زړه پورې کار هم پیدا کړې و، په هغه کلي کې یوه پېغله نجلۍ اوسېده چې نوم یې سعدیه وه، د سعدیې محمود دومره خوښ شوی وه چې څو ځلې یې پرې د خپلو وزو شیدې هم څښلي وې په لومړي ځل د محمود او سعدیې لیدل په هغه دښته کې شوی وه چې هلته به یې خپلې وزې او دوه اوښان څرول او اوبه یې ورکولې. یو ځلې سعدیې خپل څاروي د اوبو لپاره چینې ته بوتلل چې هلته محمود بن احمد هم د اوبو لپاره راغلی وه، سعدیې ورڅخه وپوښتل له کوم ځای څخه راغلی او چیرې روان یې؟

محمود ورته وویل چې زه نه د کوم ځای څخه راغلی او نه چیرې ځم!

سعدیه په دې خبره وخندل ځکه ځواب د خندا وړ و، نو سعدیې د محمود څخه وپوښتل: مسلمان که ...

محمود بن احمد ورته وویل : زه مسلمان یم نو سعدیه ډېر خوشحاله او په خندا شوه.

محمود هغې ته خپل اصلي ځای نښودلو، هغه د سعدیې سره داسې خبرې وکړې چې د هغې خوښ شو، هغې ورڅخه د سوډان د جګړې په هکله وپوښتل ځکه هغې ورسره مینه درلوده چې مسلمانان په څه حالت کې دي، کله چې هغې د صلاح الدین په هکله وپوښتل نو محمود ورته داسې خبرې وکړې چې د هغې په نظر کې سلطان صلاح الدین ایوبي یوه پرښته او آسماني انسان معلوم شو.

سعدیه وپوښتل: ایا سلطان صلاح الدین ایوبي د هغه چا څخه هم ډېر مقدس او سپیڅلی دی چې له اسمان څخه راښکته شوی، په غیب پوهیږي او مړي را ژوندي کوي؟

سلطان صلاح الدین ایوبي مړي نشي را ژوندي کولای په غیبو یوازې یو الله جل جلاله پوهیږي !

سعدیه وویل: خلک وایي چې هغه هم مسلمان دی او زمونږ پشان لمونځ او روژه نیسي خو هغه ژوندي خلک وژني!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد وپوښتل: تاته چا ویلی دي چې سلطان صلاح الدین ایوبی خلک وژنی؟

سعدیه وویل: زمونږ له کلی څخه ځینی مسافر تیریږي، هغوی وایی چې سلطان صلاح الدین ایوبی د ډېر بد انسان دی

محمود ورڅخه وپوښتل: ستاسې د جومات آمام څه وایی؟

سعدیه وویل: هغه د ډېرې ښې او ښکلی خبری کوی! هغه وایې چې سلطان صلاح الدین ایوبی د اسلام روښنایی په ټول مصر او سوډان کې خپرول غواړي، او اسلام یوازی د الله پاک جل جلاله ریښتنی دین او قانون دی.

محمود د سعدیه سره په همدی موضوع باندی خبری کولی، محمود ته د سعدیه له خبرو څخه څرګنده شوه چې دی کلو ته داسې کسان راځی چې ځان ته مسلمان وایی خو خلکو ته د اسلام په هکله شکونه پیدا کوي.

محمود سعیده ته داسې خبری وکړی چې د هغی شکونه یې ختم کړل او د خپل شخصیت او خبرو په وسیله یې په هغې دومره آثر وغورځولو چې هغې ورڅخه غوښتنه وکړه چې زه دلته هر وخت خپل ځاروی راولم نو تاسې هم دلته راځی او زما سره ګوری.

محمود هغه د ولولو او احساساتو په منځ کې پریښوده او کلی ته روان شو. سعدیی فکر کولو چې دا څوک دي؟ له کومه راغلی او چیری روان دي؟ د هغه جامی د دی سیمی ښکاری خو رنګ، خبری او حال یې د دی ځای ندی د بلی سیمی اوسیدونکی معلومیږی.

د سعدیه شک ریښتیا وه، محمود بن احمد د دی کلو او سیمی اوسیدونکی نه ؤ بلکې دا سکندریی د ښار اوسیدونکی وه، هغه د علی بن سفیان د اداری یو هوښیار کار کوونکی او تکړه غړی ؤ، هغه له څو میاشتو څخه د خپلی دندی او مسئولیت د سرته رسولو لپاره په سرحدی سیمی او کلو کې ګرځیده، هغه خپل ځای پټ ساتلی ؤ، د هغه سره خپل نور ملګری هم وه چې پدی کلو او باندو کې خپاره شوی وه، هغوی به کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله سره یو ځای کېدل او خپل معلوماتونه به يې سره شریکول چې په هغې کې به يې ضروري او مهم شیان قاهري ته استول.

د همدې راپورونو څخه علي بن سفیان ته څرګندیدله چې په سرحدي سیمو کې څه څه کارونه کیږي.

کله چې محمود ته سعدیه په مخه ورغله نو د هغې سره يې هم همداسې خبرې وکړې چې د هغې څخه يې د کلي او خلکو په هکله معلومات راټول کړل هغه د جومات د آمام په هکله ځکه پوښتنه وکړه چې هغه ته د نورو دوه جوماتونو آمامان ښکمن ښکاره شوي وه او د خلکو څخه ورته څرګنده شوې وه چې هغوی دواړه نوی نوی راغلي. په هغې جوماتونو کې مخکې آمامان نه وه، هغوی دواړو د جهاد په خلاف خبرې کولې او د قرآن مجید ایاتونه به يې غلط ترجمه او تفسیرول. هغې دواړو نوی غیب پوهیدونکي او مړي ژوندي کوونکي برحق پیغمبر بللو او خلکو ته يې د هغه په هکله ترغیب ورکولو، محمود بن احمد د دې دواړو آمامانو په هکله قاهرې ته پوره معلومات استولي وه او اوس يې غوښتل د سعديي کلي ته ولاړ شي او د هغوی د امام او کلي په هکله معلومات راټول کړي. هغه پدې خبره ډېر خوشحاله شو چې د هغوی آمام حقیقي مؤمن او مسلمان دی او د اسلام خدمت کوونکی دی نو له ځان سره يې فیصله وکړه چې پس لدې په همدې کلي کې د زده کړې په پلمه پاتې شي.

***

هغه جومات ته ولاړ او د آمام سره يې ولیدل، هغه خپل بدل نوم او ځای امام ته وښودلو او دا يې ورته وویل چې د علم په زده کولو پسې سرګردانه او لوغړن ګرځي.

آمام د هغه سره ژمنه وکړه چې علم به ورته زده کړوي، امام ورته دا هم وویل چې په همدې جومات کې اوسیږه هم. محمود په جومات کې ځان بندي کول نو غوښتل نو آمام ته يې وویل چې زه به دوه درې ورځې وروسته کورته ځم، هغه آمام ته خپل نوم او ځای وښوده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا آمام ورځخه د ځای او نوم پوښتنه وکړه نو ده ورته هماغه پخوانی خبره وکړه!

امام په خندا شو او په خپ اواز یې ورته وویل : محمود بن احمد! زه پدی خوشحاله یم چې ته د خپلی دندی او مسئولیت ځخه بی پروا نه یې، د اسکندریې مسلمانان وظیفه پیژندونکی خلک دی .

پدی خبره محمود ناځاپې وشوریده لکه چې ټوکر یې خوړلی وي، هغه پدی شک کې شو چې دا آمام د صلیبیانو جاسوس دی خو آمام هغه سمدستی پوه کړ او شک یې ورته لری کړ ویی ویل: زه اوس اړین بولم چې تاته خپل ځان ځرګند کړم، زه ستاسې د اداری غړی یم، زه ستا ټول ملګری چې پدی سیمه کې اوسیږی پیژنم.

خو تاسې یو هم ما نه پیژنی، زه د علی بن سفیان د هغې اداری غړی یم چې د دښمن د حالاتو ځخه د خبریدو سره سره پخپلو غړو او کسانو باندی هم نظر ساتی، زه دلته د امام په حیث اوسیږم او خپل کار کوم .

محمود بن احمد وویل: بیا زه تاته هوښیار سړی نشم ویلایی! تاسې چې ماته خپل ځان ځرګند کړ کیدای شي کوم صلیبی جاسوس ته هم همداسې ځان ځرګند کړی .

امام وویل: زه پدی باوری وم چې ته زمونږ د اداری غړی یې! ما دا اړین وبلل چې تاته خپل ځان ځرګند کړم، زما سره دوه ساتوونکی دی چې دلته په کلي کې د کلی والو په شکل اوسیږي، ماته د ډیرو کسانو اړتیا ده، ښه شوه چې ته هم راغلی، دی کلی ته د دښمن ورانکاری راځی، تا به د هغه سړی په هکله هم اوریدلی وي چې نوی را پیدا شوی، مړی ژوندی کوي او د راتلوونکی په هکله معلومات ورکوی . دا کلی هم د هغه د نا لیدلی کراماتو تر اثر لاندی راغلی. ما لومړی دی خلکو ته ویلی وه چې دا ټول دروغ دي او په مړو کې ځوک روح نشي اچولی خو د هغه د جادو زور دومره دی چې خلک اوس زما سره مخالف شوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ما ځان سمبال کړ څکه ما لدې جومات څخه وتل نه غوښتل، ما ته د

یو مرکز او ځای اړتیا وه، دلته خلکو ته رینښتنی اسلام ښودل او د هغوی لاربښودنه هم اړینه ده، شل ورځی مخکې ماته دوه کسان د شپې راغلل او زه یې وازی ووم، هغوی مخونه پټ کړی وه، هغوی ماته اخطار راکړ چې لدې جومات څخه ولاړ شم، ما هغوی ته وویل چې زه پرته لدې جومات څخه بل ځای نلرم، هغوی وویل که دلته اوسیدل غواړی نو درس او سبق بنده کړه او د نوی شخصیت چې له اسمان څخه راکوز شوی او مړی ژوندی کوی خبری او ستاینه پیل کړه، ما د هغوی مقابله کولای شوه، د هغوی وژل او ځان وژل راته ګران کار نه ښکاریده خو پدی شکل ما خپل مسئولیت نشو سرته رسولی، ما هغوی ته دا ډاډ ورکړ چې سر له نن څخه ما خپل دوست او ملګری وبولی، هغوی راته وویل که دا کار دی وکړ نو هم به نه وژل کیږي او هم به درته د سپینو زرو سکی په تحفه کې درکول کیږي .

محمود بن احمد وویل: نو بیا تا د خپل وعظ او خطبی رنګ او شکل بدل کړی ؟

امام ځواب ورکړ: تر یوی اندازی پوری! زه اوس دوه ډوله خبری کوم، ماته د سپینو زرو اړتیا نشته خو د خپل ځان اړتیا راته شته! زه د خپل مسئولیت د پوره کیدلو څخه مخکې مړ کیدل نه غواړم ما نه غوښتل چې ستاسې ملګری ولتوم او هغوی هم په خطر کې واچوم .

الله پاک جل جلاله اوس ته خپله راوستی؟ په هغه شپه زما ساتوونکی زما سره نه وه، اوس به ته زما سره اوسیږي ته به زما د شاګرد په صفت دلته پاتی کیږي، ته به د ساده او بې سواده خلکو په شان خبری کوی، پدی کلی کې خلور پنځه کسان داسې دي چې زمونږ ملګرتیا کولای شي. که چیری پدی نژدی برخو کې زمونږ د پوځ کوم تولی پیدا شي نو دا به زمونږ کار نور هم آسانه کړي خو زمونږ د ګروپونو په قوماندانانو باور کول هم خطر لری دښمن هغوی د ښځو او اشرفیو پوسیله د ځان ملګری کړیدی، هغوی تنخوا زمونږ څخه اخلی خو کار دښمن ته کوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد له هماغې ورځې څخه د امام سره اوسېده، آمام هغه ته خپل دواړه ساتوونکي وښودل او پخپلو کې يې سره پيژندګلوي وشوه.

ماښام چې کله سعديه آمام ته خوراک او څښاک راوړله نو محمود يې هم هلته وليده ډېره حيرانه شوه او بيا په مسکا شوله.

محمود ورته وويل: زما لپاره خوراک او څښاک نه راوړې؟

سعديې خوراک او څښاک د آمام په خونه کې کيښودل او بيا په منډه کور ته ولاړه، له ځان سره يې د شيدو پياله او ډوډۍ راوړله. چې کله سعديه ولاړه نو آمام محمود ته وويل: دا د دې سيمې تر ټولو ښکلې او ښايسته نجلۍ ده، هوښياره او تنکۍ ځوانه ده! د هغې سودا اوس روانه ده.

محمود وپوښتل :سودا که واده؟

آمام وويل: سودا! ته پوهيږې چې د دې خلکو واده هم سودا ده خو د سعديې بالکل سودا روانه ده، مونږ بايد د هغې په هکله انديښمن نه واي خو سوداګر شکمن خلک ښکاري، هغوی د دې سيمې اوسيدونکي نه ښکاري، ماته دا کسان هغه معلوميږي چې ماته يې ګوت خنډنی کړی وی، ته پدې ښه پوهيږې چې دا خلک به دا نجلۍ په خپل رنګ کې رنګوی او بيا به يې زمونږ په خلاف استعمالوي- اوس د دې نجلۍ ساتل او بچکول د دې لپاره اړين دي چې دا به زمونږ په خلاف استعماليږي او د دې لپاره هم چې دا مسلمانه پيغله ده، مونږ د خاورې، دين او ملت د ساتلو په خوا کې د خپلو لوڼو او خويندو پت، عزت او حيا هم خوندي کوو، زه هيله من يم چې دا سودا به نه کيږي ځکه د سعديې پلار ما خپل ملګرې او پلوی کړيدی خو هغه غريب او يوازې دی، هغه د رسم او رواج څخه هم نشي تښتيدای.

په هر صورت دلته د سعديې پرته له مونږ څخه بل څوک ساتوونکي او محافظ نشته.

د دې څخه وروسته محمود د آمام شاګرد شو، شپې او ورځې تيريدې، د محمود او سعديه ليدنې کتنې سره کيدې، نجلۍ به ځرځای ته تلله او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود به هم هلته ورتللو. کله چې د محمود او سعدیه تر منځ خبرې ازادې شوی نو هغه ورځخه وپوښتل چې هغه څوک دي چې ستا سودا کول غواړي؟
سعدیه خو هغوی نه پیژندل، ځکه هغې کله نه وه لیدلي او یو ځل هغوی د ښاروی د لیدلو پسې راغلل او هغه یې لاندې باندې وکتله او بیا بیرته ولاړل.
سعدیې ته ښه معلومه وه چې هغه به د چا میرمن کیږي نه، هغه که کوم شتمن یا مالدار سړي واخلي او په خپل حرم کې به یې بندي کړي پرته له کور او کورنۍ جوړولو به بوډۍ او بیا مړه شي. یا به ورته نڅا کول و رزده کړي او د خلکو د وخت تیرولو لپاره به ورځخه کار اخلي. هغې د خپلو کلي والو پوځیانو څخه د داسې نجونو او میرمنو ډیرې کیسې اوریدلې وې، هغه پداسې لرې او پس پاتې سیمه کې اوسیده خو په ډېرو شیانو پوهیدله او فکر یې پرې کولای شو. له کومې ورځې څخه چې هغې محمود بن احمد لیدلی نو پخپل زړه کې یې ځای ورکړی ؤ، او کله چې هغه پدې پوه شوه چې محمود هم د دې سره مینه او محبت لري نو بیا یې په زړه کې دا اراده پخه شوه چې اوس به نو نه خرځیږي ځکه هغه پدې پوهیده چې په یوازې توګه خپله ځان د سوداګرو څخه نشي خلاصولای. یوه ورځ یې له محمود څخه وپوښتل ایا ته ما نشي اخیستلای؟
محمود ورته وویل: اخیستلایی دی شم! خو کوم قیمت او بیه چې زه درکوم هغه به ستا پلار ونه مني!
سعدیې وپوښتل : څومره قیمت او بیه به ورکړې؟
محمود ورته ځواب ورکړ: زما سره ستا لپاره د زړه څخه پرته بل څه نشته! زه نه پوهیږم چې ته د زړه په قیمت او بیه پوهیږې کنه؟
سعدیه وویل: که چیرې ستا په زړه کې زما لپاره مینه او محبت وي نو دا زما لپاره تر ټولو زیات دي! ته ریښتیا وایې چې زما پلار به دا قیمت قبول نکړي خو زه تا ته دا وایم چې زما پلار ما خرخول نه غواړي، د هغه مجبوریت دا دی چې هم بې وزلی او هم یوازې دی، زما هیڅ ورور نشته !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوداګرو زما پلار ته اخطار ورکړی که قیمت وانخلی نو مونږ هغه در څخه په زور تښتوو .

محمود وپوښتل: د نجونو خرڅول خو دلته رواج دی ستا پلار ولی دومره زيات قيمت ونه منلو؟

سعدیه وویل: پلار می وایی چې هغه سوداګر مسلمانان نه معلومیږي! ما هم پلار ته ویلی چې زه د غیر مسلمان سره تلل نه غواړم - بیا یې په ورخطایی سره وویل: که ته ما له څان سره ساتلی شی نو زه سمدستی ستا سره تللو ته چمتو یم .

محمود وویل : زه بالکل تیار یم !

سعدیه وویل: همدا نن شپه باید ولاړ شو!

د محمود د خولی څخه ووتل : نه! زه د خپل مسئولیت د پوره کولو څخه مخکې نشم تلای .

سعدیه په حیرانتیا سره وپوښتل : څه مسئولیت !

محمود را بیدار شو څکه هغه سعدیی ته ویل نه غوښتل چې هغه څه مسئولیت لری، هغه د خولی څخه په وتلی خبره پرده اچول غوښتل خو سعدیه ورپسی شوه خو هغه ته خپله پخوانی خبره ور په یاد شوه نو ویی ویل: زه د دینی تعلیم او زده کړی لپاره راغلی یم او د هغې د پوره کیدو څخه مخکې چیری تللی نشم .

سعدیی په افسوس سره وویل : تر هغه وخت پوری به یې زه تر کوم ځای پوری رسولی ووم!

محمود د یوی نجلی لپاره د دندی او مسئولیت پریښودلو ته تیار نه ؤ، هغه ته دا شک هم پیدا شو چې کیدای شي دا د دښمن جاسوسه نه وی چې د هغه د بی کاره کولو لپاره پکار ګمارل شوی، نو هغه د سعدیه په هکله لتون او پوښتنی کول اړین وبلل .

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ د قاهرې څخه اته ميله لرې و، هغه ته ويل شوي وه چې پوځ احساساتي شوی او د قاهرې په پوځ حمله کوي، سلطان صلاح الدين ايوبي هلته د تم کيدو حکم ورکړ او د هغوی په منځ کې يوې او بلې خواته وګرځيده، هغه خپله د پوځيانو معلومات اخيستلو، هغه يو سپور ته ورغی نو نور پوځيان هم راټول شول، هغه ورسره يوې او بلې خوا خبرې پيل کړې نو يو سپاره وويل: سپين سترګی وبښه لوی سالاره! دلته تم کيدو ته اړتيا نه وه مونږ تر ماښام پورې قاهرې ته رسيدلو!

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: تاسي جنګيدلي او ستړي راغلی ياستی! زه تاسې ته پدې پراخه دښته د دمې وخت درکوم.

سپاره وويل : مونږ جګړه کوونکی راغلی يو او جګړې ته تلوونکی يو!

سلطان صلاح الدين ايوبي په حيرانتيا سره وپوښتل: ايا جګړې ته تلوونکی ياستی؟ زه خو تاسي قاهرې ته بيا يم، چې هلته د خپلو ملګرو او دوستانو سره وګورې !

سپاره وويل: هغوی زمونږ دښمنان دي! که دا خبره سمه وي چې د قاهرې پوځ بغاوت ته چمتو دی نو بيا هغوی زمونږ ملګری نه بلکې دښمنان دی .

يو بل سپاره وويل : د صليبيانو څخه هم کلک او سخت دښمنان! ايا دا سمه نده چې هغوی بغاوت ته چمتو دی! يو بل يې د سلطان صلاح الدين ايوبي څخه وپوښتل .

سلطان صلاح الدين ايوبي ځواب ورکړ: څه ګډوډی شته! خو زه به خائنانو ته سزا ورکوم .

يو سپاره وپوښتل: تاسي به ټول پوځ ته څه سزا ورکړې ! سزا به مونږ ورکوو، مونږ ته قوماندانانو د قاهرې ټول حالات بيان کړې، زمونږ ملګرې په شوبک او کرک کې شهيدان شوی، په دوارو ښارونو کې زمونږ د خويندو او لوڼو بې عزتي او بې آبروی کيږي، زمونږ ملګرې د کلا څخه په راغورځيدونکی آور کې لولپه کيږي، په لومړنی قبله باندې د صليبيانو واکمنی ده، او زمونږ پوځ په قاهره کې مزې چړچې کوي او د بغاوت لپاره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چمتو دي! څوک چې د شهیدانو پروا نه ساتي، د خپلو خویندو د عصمت او او آبرو فکر نکوي هغوی د ژوندون حق نلري! مونږ پوهیږو چې هغوی د اسلام د قسم خوړلو دښمنان ملګري او دوستان شوي، ترڅو پوري چې مونږ د دې غدارانو ښتونه غوڅ نکړو تر هغې به د شهیدانو روحونه مونږ ونه ښښي! لږ خو دې زخمیانو ته وګوره چې مونږ له ځان سره راوستي! د چا پښه نشته د چا لاس! ایا د دوی غړي د دې لپاره غوڅ شوي چې زمونږ ملګري د دښمنانو په لاسونو کې ولوېول شي.

مونږ به هغوی ته پخپل لاس سزا ورکوو! یو دم ټولو پوځیانو چیغې او ناري کړې، سلطان صلاح الدین ایوبي ته ګرانه شوه چې دا خلک راکنترول کړي هغه د غازیانو جوش، جذبه، احساسات او ولولې سړول هم نه غوښتل، هغه ورته د صبر او زغم نصیحت وکړ، هیڅ حکم یې ونکړ بیا خپلې خیمې ته ولاړ.

سلا کاران او مرستیالان یې راوغوښتل او دا یې ورته وویل چې تر دویم حکم پوري به پوځ همدلته پروت او تم وي.

ځکه زه ګورم چې خپل منځي جګړه کیږي، د پوځ خپل منځي جنګ د دښمن په ګټه دی، زه همدا نن شپه قاهرې ته ځم، هیڅ‌چاته ځرګنده نشي چې زه دلته نه یم، د غازیانو ولولې او جوش سوړ نکړي.

هغه اړینې لارښوونې ورکړې او بیا یې وویل: د قاهرې پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغه ملامت ندی، زمونږ ځوانان چې د قمار او بد اخلاقي عادي کیږي هغوی هم ملامت ندي، پوځ ته زمونږ چارواکو غلطې خبرې کړې او هغوی یې راپارولي! د همدې چارواکو په کومک دښمن زمونږ په لوی او ستر ښار کې فکري او ذهني ورانکاري پیل کړي. دې بد اخلاقي او ورانکارۍ ځکه دومره زور اخیستی چې د دې کارونو بندونکي چارواکي د هغې د خپرولو کوښښ کوي. دښمن هغوی ته مزدوري او بدله ورکوي، د کوم قوم او ملت چې آمیران او چارواکي د نورو غلامان او تالي څټي شي د هغې قوم او ملت همداسې حالت وي، زمونږ پوځ د سوډان په دښتو کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوغړن جنګیږي! مړه کیږي، زخمیان کیږي، په لوږه او تنده یوي او بلي خواته ګرځي خو زمونږ چارواکي د هغوی سامان او خوراکي شیان ورځخه منع کوي. ایا دا د دښمن دسیسه نده چې زمونږ خپل ورونه هغه بریالي کوي؟ دښمن د دی ځخه دوه ګټې اخلي چې تقی الدین د خپل پوځ سره ختم او یا تسلیم شي، دویمه ګټه دا اخلي چې قوم ته وایي چې ستاسې پوځ ماتي وخوړه او باید هغه ختم شي. زمونږ ځیني دوستان او چارواکي د مصر په تخت او ځوکی باندي ځان کینول غواړي، هغوی د ټولو ځخه وړاندي پوځ د خلکو په سترګو کې سپکوي ترځو خپلي غوښتني او خواهشات پري پوره کړي.

زه د امارت وړي نه یم او نه د هغې غوښتونکی یم، که هر ځوک ما ته داړ راکوي چې زما مقصد به پوره کوي نو زه به د هغه په پوځ کې د یو غازي پشان وجنګیږم خو دا به ځوک وي؟ د دی راتلوونکی ژوند د پاشاهانو پشان تیرول غواړي سره د دی که دا ځوکۍ ورته د دښمن سره په سودا کولو هم پلاس ورځي، خو زه خپل قوم او ملت داسې درجی ته رسول غواړم چې د دښمن په سر پښې کیږدي او حکومت وکړي. د دی حریصو واکمنانو او چارواکو سترګې یوازي ځانته او نن ورځی ته دي خو زه د قوم راتلوونکي ته ګورم.

هغه خبري بس کړي خو بیا یې وویل: زما آس سمدستي چمتو او تیار کړی! د هغو ټولو کسانو نومونه یې واخیستل چې د ده سره تلل. هغوی ټول په پټه راوغواړي او قاهري ته د تللو ورته ووایی.

زما خیمه همداسې ولاړه پریږدی چې چا ته شک پیدا نشي چې زه دلته نه یم! بیا یې ژور نفس وویستلو او ویې ویل: زه په کلکه تاسې ته وایم! کوم پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغې ته زه هیڅ سزا نه ورکوم، تاسې هم د هغوی په ضد په زړه کې کینه مه ساتی! همدارنګه خپل ځوانان هم ملامت او ګرم مه بولی، زه به د هغه چا په خلاف سخت ګام پورته کوم چا چې د قوم، ملت د ځوانانو او پوځ د بی لاری کولو کوښښ کړی - کله چې دا پوځ د دښمن سره مخامخ شي او هغوی یې په غشو او نیزو هر کلي وکړی نو دوی به بیا پوه شي چې مونږ د الله جل جلاله او اسلام پوځ یو! د دماغ ځخه به یې د بغاوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنجي ووځي. تاسې چې کله خپلو بچیانو ته دښمن ځرګند کړی نو هغوی په خپله د قمار او بد اخلاقی څخه د جهاد میدان ته راوګرځي. زه تاسې ته په زغرده وایم چې د قوم، خاوري او دین ساتنه او حفاظت د پوځ څخه پرته امکان نلري، زه چې د یهودیانو او صلیبیانو پلانونو او ورانکاریو ته ګورم نو دا په ځرګنده ویلی شم چې هغوی د اسلام پوځ کمزوری کوی ترڅو پدی توګه اسلام ختم کړي.

په هر وخت او هر ځای کې چې د کوم هیواد پوځ کمزوری شي د هغې ازادي او خپلواکي به په غلامی باندی بدلیږي. په هیڅ وخت کې هیڅ اسلامی هیواد د پوځ څخه پرته ژوندی نشی پاتی کیدای.

زمونږ ننی غلط کار به د اسلام راتلوونکی تور تم کړي، زه نشم ویلایی چې راتلوونکی نسل به زمونږ د غلطیو، ناکامیو او کامیابیو څخه ګټه پورته کړي او کنه!

یو سلا کار وویل: ښاغلی د مصر امیره! که زمونږ ورونه په غداری کې تجربه لاس ته راوړی نو زمونږ راتلوونکی نسل به خامخا غلام وي، هغوی به پدی هیڅ نه پوهیږي چې ازادي څه شی ته وایی! قومی او ملی عزت څه شی دی! ایا زمونږ سره د دی څه علاج شته؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: د قوم او ملت فکر او ذهن رابیدار او ویښ کړي ! قوم او ملت ته رعیت مه وایی، د ملت هر سړی پخپل ذات کې پادشاه دی، هیڅوک د ملی وقار او عزت څخه مه بی برخی کوی !

زمونږ په خلکو باندی د پادشاه او خلیفه کیدو لیونتوب سپور دی ځکه نو هغوی خلکو ته رعیت وایی او د خپلی واکمنی لپاره یې استعمالوي، په یاد ولری، چې ملت د بدنونو او جسمونو ټولګه نده چې تاسې یې د خارویو پشان هر لوری ته کش کړی، په ملت کې دماغ هم شته! روح هم شته ! ملی حیثیت هم! د قوم دا استعدادونه راویښ او بیدار کړی، ترڅو ملت خپله فکر وکړی چې څه ښه دي او څه بد ، څوک ښه دي او څوک بد! که قوم پوه شو چې د صلاح الدین څخه غوره امیر شته چې د اسلامی هیواد د ساتلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غاړه هم ازادي راکوي نو هر څوک سره سره مونږ ته د سمندر څخه پورې غاړه هم ازادي راکوي نو هر څوک کولای شي زما مخې ته ودرېږي او په پوره زړورتیا سره راته ووایي چې مونږ له تا څخه غوره انسان پیدا کړی ته خپله څوکۍ خالي کړه، په قوم او ملت کې باید فکر وی او دا زړورتیا هم او په ما کې باید دا فرعونیت نه وی چې د ځان په مقابل کې ګوت نیوونکي پرنیږدم - زه په همدې ویره کې یم چې زمونږ ملت به د داسې فرعونیانو ښکار شي، د ملت څخه به څاروی جوړ شي، بیا به مسلمان مسلمان نه وی ، که وی هم نو تش په نامه به وي .

دین به یې په نامه وی خو کلتور، دود او رواج به د صلیبیانو سرته رسوی . پدې وخت کې یو ساتونکی راغی چې آسپ تیار دی، کوم دری څلور کسان چې راغوښتل شوی وه هغوی هم راغلي دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل ځان سره څلور ساتوونکي ملګري کړل، نورو ساتوونکو ته یې وویل چې هغوی د ده په خیمه کلکه پیره وکړی او هیچا ته معلومه نشي چې زه دلته نه یم! هغه خپلو ملګرو ته وویل چې یو یو فلانی ځای ته ځانونه ورسوی، هغه به ورسره هلته یو ځای کیږي، بیا یې خپل ځای ناستی وټاکلو او روان شو.

***

دښته تیاره او چوپه وه، څوارلس آسونه ځغلیدل، صلاح الدین ایوبی د سهار راختلو څخه مخکې ځان قاهرې ته رسول غوښتل، علي بن سفیان د هغه سره ملګری وه، د هغه پوځ په دښته کې په درانه خوب ویده وه، پیره کوونکو ته هم څرګنده نه وه چې د هغوی ستر سالار وتلی دی، د قاهرې د قاهرې ته را روان دی، د شپې په اخرینی برخه کې هغه د خپل کوچنی کاروان سره د قاهرې ښار ته ننوت، هغه هیڅ پیره کوونکي ونه درولو، پدې معنی چې اصلاً هلته هیڅ پیره کوونکی نه وُ، سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو ملګرو ته وویل: همدا د بغاوت پیل دی چې په ښار کې هیڅ پیره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوونکی نشته! ټول پوځ ویده شویدی، بی پروا بی غمه! حال دا چې مونږ په دوه محاذونو کې جنګیږو، د دښمن د حملې او برید امکان هر وخت شته.

خپل ځای ته په رسیدو یې پرته له ځنډ څخه د مصر لوړی پوړی چارواکی چې د ده پر ځای ناست وه سمدستی را وغوښت، سلیم الادریس یې هم راوبللو کوم چې دوه زامن یې غدارانو په چل او دوکه سره یو پر بل وژلی وه، لوړ پوړی چارواکی چې سلطان صلاح الدین ایوبی ولیدلو نو وویریدلو، سلطان صلاح الدین ایوبی سلیم الادریس ته ډاډ او تسلی ورکړه خو هغه ورته وویل: که زما زامن د جګړې په میدان کې وژل شوی وایی نو زه به ډیر خوشحاله ووم، هغه په چل باندی ووژل شول، دا وخت زما د زامنو د ماتم او ویر کولو ندی، تاسې زه د کوم بل کار لپاره رابللی یم حکم وکړی!

لوړ پوړی چارواکی ریښتنی مؤمن او مسلمان وه د هغوی څخه سلطان صلاح الدین ایوبی د قاهری په هکله مکمل معلومات وغوښت او ویی پوښتل چې ستا په وړاندی کوم کوم کسان شکمن دی؟ هغه د پوځی مشرانو په هکله په ځانګړی توګه وپوښتل.

سلطان صلاح الدین ایوبی ته څو نومونه په ګوته شول، هغه لارښوونی پیل کړی چې شکمن کسان دي په قاهره کې پاتی شی او نور ټول پوځ دی د سهار د لمر ختو څخه مخکی د رخصت کیدو ځای ته راټول کړای شی، نوری ډیری لارښوونی یې هم وکړی او بیا یې یو پلان جوړ کړ.

لږ ځنډ وروسته د پوځ په کیمپ کې غال مغال جوړ شو، پوځ له وخته مخکې راپاڅول شو، ټول شکمن کسان د سلطان صلاح الدین ایوبی دفتر ته راوغوښتل شول، هغوی حیران وه چې دا څه پیښه شویده! هغوی یوازی دومره پوه شوی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی خپله راغلی دی، هغوی یې آس هم لیدلی ؤ، خو په هغه یې لا سترګی نه وی لګیدلی ځکه چې هغه اوس سمدستی ورسره کتل نه غوښتل.

هغه د پوځیانو تر حرکت پوری دوی ورڅخه جلا ساتل او همدا د هغه مقصد او هدف وه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

له د سهار روښنايي نه وه خوره شوې چې پوځ په ترتيب او نظم سره ودرول شو، د سپرو او پياده پوځيانو شاته د سامان اوښان هم ولاړ وه. سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ ته داسې روزنه او تړينګ ورکړې وچې کله حکم وشي بايد په يو ساعت کې خپل ځانونه حرکت ته چمتو او تيار کړي .

د همدې روزنې او تړينګ برکت و چې هغوی سهار وختې حرکت ته چمتو او تيار شول، سلطان صلاح الدين ايوبي په خپل آس باندې سپور شو او خپل مرستيالان هم ورسره وُ، هغه ټول پوځ ته وکتل او بيا د يوې ليکې په مخکې تير شو، هغه په خندا او مسکا وُ، د هغه د خولې څخه بيا بيا دا خبرې وتلې: آفرين ، سل آفرين! د اسلام ساتونکو! پر تاسې دې د الله جل جلاله رحمت وي .

د صلاح الدين ايوبي د شخصيت خپل يو اثر وُ چې هر غازي به هغه حس کولو، د بل لوري د هغه خندا او د آفرين ويل سپايان ټول تر اغيز لاندې راوستي وه، د آمير او ستر سالار دومره نږدې کيدل سپايانو ته ډېره غټه او لويه خبره وه. هغه ټول پوځ وکتلو او بيا يې په لوړ اواز هغوی ته وينا وکړه:

د هغې وخت په ليکنو کې چې کوم شيان راغلي هغه پدې ډول دي: د الله جل جلاله په نامه قربانيدونکو مجاهدينو! د اسلام ناموس ستاسې توري غواړي! تاسې د شوبک کلا چې د کفر تر ټولو قوي مورچه وه د شګو د غونډۍ په شان له خاورو سره برابره کړه، تاسې صليبيان په دښتو او بيابانو کې خواره واره کړل، او په جنت فردوس کې مو ځانته ځای پيدا کړ، ستاسې ملګري او ستاسې خواږه دوستان ستاسې په وړاندې شهيدان شول، تاسې پخپلو لاسونو هغوی ښخ کړل، هغه کماندو شهيدان ياد کړئ چې د دښمن د پوځ شاته شهيدان شول، تاسې د هغوی جنازې ونشوی کړای، د هغوی مړي هم تاسې ونه ليدل، ايا تاسې تصور کولايې شئ چې د هغوی سره به دښمن څه کړي وي، د نو هغو شهيدان يتيم بچيان راپه ياد کړئ، د هغوی کونډې را يادې کړئ، د چا چې د سر تاج د الله تعالی په لاره کې قربان شول، نن د هماغو شهيدانو روحونه تاسې ته بلنه درکوي، ستاسې غيرت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسي نارينتوب ته بلنه ورکوي، دښمن کرک دومره قوي کړی چې ستاسي د هر ملګري د ديوالونو لاندي په آور باندي لولپه شول، که تاسي هغه حالت ليدلايی وايی نو د سر په هډوکو به مو هغه ديوال نړولی وايی، هغوي په اور لولپه کيدل خو ديوال يې هم کيندلو خو مرګ هغوي ته وخت ورنکړ.

د اسلامی عزت او عظمت ساتونکو! د کرک په ښار کې ستاسي د خويندو او لونو بی آبرو يې او بی عزتی کيږي، د بوډاګانو ځخه د ځاريو پښان کار اخيستل کيږي، ځوانان په بند او چوپالونو کې اچول شوی، مورګانی د بچيو ځخه جلا کړی شويدی، ما چې د هرو کلا ګانی نړولی د خاورو دا کلا مې فتح نکړايی شوه، زما زور او ځواک تاسی ياستی! زما نا کامی ستاسي ناکامی ده!

پدی سره د هغه اواز نور هم لوړ او اوچت شو، هغه خپل لاس پورته کړ او وی ويل: زما سينه په غشو سوري او غلبيل کړی، زه ناکام راستون شوی يم! خو د مړکيدو ځخه مخکی زما په غوږ کې دا زيری وکړی چې تاسي کرک فتح کړيدی، او خپل بی اسری لورګانی مو پخپلو سينو پوری ونيسی.

د هغه وخت يو حالات ليکونکی الاسدی ليکی چې سپرليو داسي حرکتونه کول لکه چې هغوی د خپلو سپرو احساسات او ولولی حس کړی وی، سپاره چوپ وه خو زيات آسونه شنيدل او خپلی پښنی يې په ځمکه وهلی سپرو واګی راکش کولی او د خپلو ولولو او احساساتو ځرګندونه يې کوله.

د هغوی ژبی چوپ وی خو د هغوی مخونه او ځيری تکی سری شوی وی چې د هغوی د زړه حالت يې ځرګندولو، د سلطان صلاح الدين ايوبی خبری لکه د غشو پشان د هغوی زړونو ته ننوتلی، د بغاوت سپرغی مړی شوی او د سلطان صلاح الدين ايوبی مقصد او هدف پوره شوی وُ.

د اسلامی هيواد د عزت ساتونکو! تاسي د کفارو لپاره هيبت، ويره او دهشت ګرځيدلی ياستی، ستاسي د تورو د پخولو لپاره صليبی يرغلګر خپلی لونی او حشيش استعمالوی، تاسي پدی نه پوهيږی چې هغوی د يوی پيغلی د عصمت او آبرو تويولو په بدل کې زر کسه مجاهدين بی کاره کوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د دی یوی لور د بی پته کیدو په بدل کې پخپلو لاس لاندی سیمو کې د زرګونو مسلمانو پیغلو بی پتی او بی آبرویی کوی - ستاسې منځ ته یوه فاحشه رالیږي او په هغې باندی زمونږ زر میرمنی فاحشه کوي، ولاړ شی او د خپلو خویندو او لورګانو عصمت، آبرو او پت وساتی، تاسې به هغه کرک ته انشاء الله ځی چې د هغې د دیوالونو لاندی قران مجید توتی توتی پروت دی، هلته د جوماتونو څخه کنارابونه جوړ شویدی، هغه صلیبیان چې ستاسې له نومونو څخه ویریږي، نن ورځ دربانده پر کرس کرس خاندی، شویک تاسې فتح کړی ؤ اوس به کرک هم تاسې فتح کوی.

صلاح الدین ایوبی پوځیانو ته دا هیڅ ونه ویل چې تاسې بی لاری شوی یاست او بغاوت ته مو ملا تړلی وه، هغه د هیچا په خلاف یوه خبره هم ونکړه، د هغې پر ځای یې د هغوی غیرت او احساسات راوپارول، هغوی چې مخکې پدی حیران وه چې ولی مونږ دومره وختی راپاځول شو اوس پدی حیران وه چې مونږ ته د کرک په لوری د تللو حکم نه کیږي، تول پوځ په احساساتو راغلی ؤ، سلطان صلاح الدین ایوبی تول قوماندانان راوغوښتل او د حرکت په هکله یې لارښوونی ورته وکړی، هغوی ته یې د حرکت بله لاره په ګوته کړه، دا نوی لاره د هغې لاری څخه ډیره لری وه چې په کومه لاره له محاذ څخه پوځ راتللو، د دی پوځ سره سلطان صلاح الدین ایوبی هغه قوماندانان واستول کوم چې ده له ځان سره راوستی وه او هغوی ته یې پتی لارښوونی وکړی، کله چې پوځ ته د حرکت حکم وشو نو هغوی دومره د تکبیر ناری پورته کړی چې د قاهری دیوالونه یې ولړځول، د سلطان صلاح الدین ایوبی څیره د احساساتو څخه ځلیدله .

کله چې د قاهری پوځ حرکت وکړ او د سلطان صلاح الدین ایوبی له سترګو پناه شول نو هغه یو استازی راوغوښت او د هغه پوځ په لوری یې ولیږلو چې له محاذ څخه راغلی او په لاره کې تم شوی ؤ. استازی ته وویل شول چې ډیر زر ځان ورسوی، فاصله کمه وه استازی زر هلته ورسیده، او د سلطان صلاح الدین ایوبی پیغام یې د مرستالانو غوږو ته ورساوه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي دي پوځ د قاهرې په لورې را روان شي هغوی ته د حرکت حکم وشو، ماښام د پوځ مخکې ګروپ قاهرې ته رانښوت چې وروسته ورپسې نور پوځ هم را ورسيده. هغوی ته هماغه بارکونه ورکړل شول چې تر پرون شپې پکې د قاهرې پوځ اوسيده، پوځيانو ته قوماندانانو وويل چې د قاهرې پوځ محاذ ته استول شويدي، نوی راغلی پوځ ډېر په جوش راغلی وه، علي بن سفيان د هغوی د سرولو لپاره ترتيب نيولی ؤ.

سلطان صلاح الدين ايوبي د سرحدي پوستو معلومات هم څانته وکړی وه او بيا يې سهار سمدستي د هغوی د بدليدو حکم ورکړ، هغه ته ويل شوی وه چې پخوانی سرحدي پوځيان غله او خوراکی شيان په پټه سوډان ته ليږي او د دښمن سره مرسته کوي، هغه نوی تلونکو قوماندانانو ته لارښوونې وکړی او د پخوانيو ګروپونو په هکله يې حکم وکړ چې له هماغه ځای څخه بايد محاذ ته واستول شي.

د کورنی جنګ او د پوځ بغاوت مخه يې ونيوله هغه ټول پوځی سالاران او قوماندانان يې راوغوښتل او هغه قوماندان يې هم چې د قاهرې له پوځ څخه جلا کينول شوی وه..

***

سعديه به دوه ځلی د خوراک او څښاک ورلو لپاره جومات ته تلله، محمود بن احمد د شاګرد په توګه ديني زده کړه کوله. هغه به ځرځای ته هم تللو چيرې چې سعديې خپل څاروی څرول. هلته غونډۍ وی او ځای شين وه څکه چې هلته اوبه وی، هغه چمن او شين ځای له کلی څخه لرې ؤ، سعديه اوس محمود خپل ساتونکی ګڼلو، او پدې باوری وه چې هغه به د کفارو له منګلو څخه راخلاصوی.

سعديې محمود ته وويل چې خپل کلی خوشی کړی او همدلته واړوی ترڅو چې زده کړه پوره کړی، محمود هغې ته نشول ويلايی چې د هغه کور د مصر په بل سر کې دی چې هلته دومره زر نشی تللی، هغه د خپل فن په وسيله دا معلومه کړه چې سعديې د دښمنانو پلوی او ملګری نده، که د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندي او مسئولیت خبره نه وايي نو محمود به لا مخکې هغه له ځان سره بیولی وای. د دندي څخه برسیره آمام د هغوی د اداری آفسر ؤ، چې د هغه په شتوالي کې يې وظیفه نشوه خوشي کولای، آمام هغه ته ویلي وه چې باید له ما سره به وی، د هغه وینا د حکم او آمر حیثیت درلوده.

یوه ورځ ناڅاپي په کلي کې خلک زیات شول، نوی خیری تر سترګو شوی، د هر چا په ژبه همدا یوه خبره وه: هغه راتلوونکی دی، هغه له آسمان څخه راغلی دی، مړی ژوندی کوونکی راځی!

د کلي هر اوسیدونکی خوشحاله ؤ، هغوی ویل چې زمونږ مطلب او مشکلات حل کوونکی را روان دی.

سعدیه په منډه راغله او محمود بن احمد ته یې وویل: تا هم اوریدلی دي چې هغه را روان دی ته پوهیږې چې زه به د هغه څخه څه غواړم؟

زه به هغه ته ووایم چې محمود ما سمدستي لدی ځای څخه وباسی، نو بیا به ته ما درسره بوځی.

محمود هیڅ ځواب ورنکړایی شو، هغه تر اوسه پوری دا د رازونو څخه ډک سخصیت نه ؤ لیدلی کوم چې عامو خلکو خدای او پیغمبر بللو، د محمود سیمې ته هغه په لومړی ځل را روان ؤ، د هغه د کرامتونو احوال او خبرې لا مخکې را رسیدلی وی، محمود د باندی ووت نو خپل دوه ملګری یې ولیدل، د هغوی سیمه بله وه، محمود هغوی ته وویل چې تاسې ولی له خپلې سیمې څخه دلته راغلي یاست؟ هغوی ورته وویل چې مونږ په غیبو پوهیدونکی سړی ته راغلي یو، هغوی د ښارنی لپاره نه وه راغلي بلکې د هغه څخه پوره آغیز من شوی وه، مونږ دواړو یې کرامات لیدلی دی.

محمود فکر وکړ چې د علي بن سفیان تربیه شوی کسان چې د ده څخه آغیز من شویدی نو دا سړی په حق دی.

محمود هغه شین ځای ته ولاړ چیری چې سعدیه خپل ښاروی څرول او ده به ورسره لیدل خو هلته بل ډول کارونه پیل شوی وه، هغه له لری دوه کسانو رامنع کړ چې دلته د خدای استازی راځی، دا ځای د هغه لپاره پاکیږي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به دلته پاتې کیږي، هغه له لرې ولیدل چې په یوه غونډۍ کې غار او تونل جوړیږي او ځای هواریږي. هلته اوس هیچاته د تللو اجازه نه وه .

د کلو خلکو خپل کارونه پرېښودل او هلته راټولیدل، نوي او نا اشنا خلک به راتلل او د کلي خلکو ته به یې د نوي شخصیت په هکله معلومات ورکول، د هغه کرامتونه به یې هم بیانول خلک تر اثر او اغیزې لاندې راتلل، د شپې خلک خپلو کورونو ته هم ولاړ نشول او هلته پاتې شول، د هغه سره د خلکو مینه دومره زیاته وه چې جومات ته هیڅوک ولاړ نشول .

سبا سهار وختې بیا خلک هلته نژدې ورغلل، هغوی لرې ودرول شول، د شپې نا بلد خلک نور هم زیات شول، هغو خلکو هلته کندې هم ویستلې، د هغوی سره څو اوښان وه چې ډېر زیات سامان پرې بار وُ، کله چې سامان خلاص شو نو ډېرې خیمې پکې ښکاره شوې، چې وروسته یې هغه ودرولې.

ماښام تیاره شو، دا شپې تیاره وې، شپوږمۍ د شپې په اخرې برخه کې راپورته کیدله، د دې غیب پوهیدونکي په هکله ویل کیدل چې هغه یوازې په تیاره شپو کې خلکو ته ځان ښکاره کوي، د ماښام څخه وروسته هم خلک هلته پاتې شول. یو لوری ته د کلي میرمنې هم ولاړې وې چې سعدیه هم پکې وه .

هغه ځای چې د راتلونکي شخصیت لپاره پاکول کیده هلته مشعلونه لګیدلې وه، دوه کسان د میرمنو تر شا راتاو شول چیرې چې سعدیه ولاړه وه، انجونو هغوی ونه لیدل، د مخې څخه هم څلور پنځه کسان راغلل او نجونو ته یې وویل تاسې ولې د دې ځای څخه نه ځئ، هغوی د ویرولو په خاطر په نجونو پسې منډې کړې نو هغوی په منډه شوې او هر لوري ته خپرې شوې، د شا لخوا یو کس په سعدیې باندې کمپله واچوله او بل کس کلکه ونیوله، په یو لاس یې ورته خوله بنده کړه، هغه یو کس په اوږه کړه او په منډه شو، یو خو تیاره وه بله دا چې نجونو منډې کړې نو هیچا هم ونه لیدل چې سعدیه چا له ځان سره وتښتوله .

سبا سهار لکه سیلاب چې راغلی وي د کلي خلک د چمن او نوي جوړ شوي ځای په لوري په منډه شول، یو کاروان را روان وه چې د هغې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې شپاړس او لس اوښان روان وه، په هر اوښ باندې ښکلی او ډولی ډولۍ ایښودل شوي وې چې پردې یې پرې بندې وې.

هغه شخصیت پدې اوښانو کې په یو سپور و، مخکې مخکې ساز او موسیقي غږول کېده، ځینې کسانو په خمارونکې اواز سره څه زمزمه کول، د اوښانو په غاړو کې غټو غټو ګونګرو ګانو داسې اواز او غږ پیدا کاوه لکه چې د دې ساز او موسیقۍ برخه وي.

په ټول کاروان کې هیڅ بې نظمي او ګډوډي نه وه، په هر چا د تقدس او سپېځلتیا ویره او رعب پروت و، دا د مریدانو او مخلصینو کاروان وه چې د مختلفو ځایونو څخه ورسره یو ځای شوي وه، کاروان داسې حرکت کاوه لکه اوښان او د هغې سپاره چې له آسمان څخه راښکته شوي وي.

کاروان هماغه جوړ کړی او شین چمن ته ولاړ، هلته کوچنۍ غونډۍ وې، په یو ځای کې ډېرې خیمې ودرېدلې وې چې یوه پکې ښه لوی او پراخه وه، د کلي خلک په شا وتمبول شول.

بیا چا ونه لیدل چې د اوښانو څخه څوک راښکته شول او چیرې چیرې غیب شول، د مریدانو او مخلصینو سیلاب پښا ولاړ او هلته ټول خلک په اخلاص او احترام سره کیناستل.

د سعدیې د کلي خلکو د دې سپېځلي شخصیت په هکله خبرې اوریدې، خومره چې انسان ناپوهه او بې علمه وي په هماغه اندازه د پټو شیانو معلومولو ته په تلوسه کې وي، هغه په خبرو کې د راز شی پیدا کوي او هلته همدا ډول حالت منځ ته راغلی وه.

امام او محمود دواړو د خلکو سیلاب لیدلو، هغوی تر دې وخته پورې هیڅ هم نشول ویلایی چې دا څه دي، هغوی ته د قاهرې له لورې ویل شوي وه چې په سرحدي سیمو کې نوی عقیده خپرول کیږي، تاسې هغه معلومه کړی او دا پته ولګوی چې د دې تر شا څوک ولاړ دي څکه قاهرې ته تر اوسه پورې پدې هکله کوم معلومات نه و استول شوي او د دې اصلي علت دا و چې کوم کسان د قاهرې څخه د څارنې لپاره لیږل شوي وه هغوی ټول د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی نوی غیب پوهیدونکی مریدان او مخلصین شوی وه، هغوی د دی ښځه ویریدل چې د داسې سپیڅلې شخصیت په هکله څرنګه خبره وکړی، سرحدی پوستو او پوځیانو هم همدا اغیزه منلی وه، اوس نو یوازی د آمام خبره پاتی وه چې هغه دا خبره څرګنده کړی چې دا جادو دی، مداری توب دی او که بل کوم کار هغه ته دا خبره په ډاګه شوی وه چې خلک د دی نوی سړی ښځه دومره اغیزمن شوی چې جومات ته تلل یې هم بند کړي. ټول د هغه یو نظر لیدلو لپاره راټول شوی او د هغو خیمو مخی ته ناست وه چیری چې هغه غیب شوی وه .

امام او محمود هم په خلکو کې ولاړ وه، د سعدیی پلار راغی او د هغوی په څنګ کې ودریده، هغه د غم او خفګان په حالت کې آمام او محمود ته وویل چې سعدیه د شپی ښځه لا درکه ده! نجونو هغه ته ویلی چې څو کسان له مخی ښځه راغلل او مونږ یې وډار کړو بیا ټولی یوی او بلی خواته خپری شوی یوی نجلۍ وویل چې ما شاته دوه کسان ولیدل خو نوره پوه نشوم .

پلار یې د سعدیی په لټون پسی روان شو نو محمود هم ورسره ملګری شو، سعدیه هلته چیری هغوی ته پلاس ورتلله خو هغه پلار ؤ زړه یې کله صبریده، په بی صبری، سره یوی او بلی خواته لوغړن ګرځیده، محمود هم ورسره وه، هغوی یو نا بلد سړی رامنع کړل او پوښتنه یې ځینی وکړه: ایا تاسې څوک لټوی؟

د سعدیی پلار ورته وویل چې د شپی ښځه زما لور ورکه شویده!

نا بلد سړی د سعدیی نښې وویلی او بیا یې د هغې پلار ته وویل: اوس اوس ماته چا وویل چې ته د هغې نجلۍ پلار یې! که تاسې هغه دلته ګوری نو پلاس نه درځی! هغه به اوس د مصر د پولی ښځه ډېره لری رسیدلی وي، بیګاه ماښام ما یو سپور ولیده چې د نورو نجونو ښځه یوه نجلۍ هغه لوری ته ورغله چې سپور د آس سره ولاړ ؤ، نجلۍ د هغه سړی سره څه خبری وکړی سپور څو ګامه وړاندی ولاړ، نجلۍ یوی او بلی خواته وکتل او بیا په سپور پسی روانه شوه، بیا پخپله د سپاره په مخکې په آسپ سپره شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپور آسپ ته پونده ورکړه او په چټکتیا سره روان شو. ما فکر کاوه چې دا نجلۍ به څوک وي چې د یو سپاره سره پخپله خوښه ولاړه، نن ماته چا وویل چې هغه د دې سړي لور ده، اوس د هغې لټون هیڅ ګټه نلري.

هغه نا بلد سړی ولاړ او د سعدیې د پلار اوښکې روانې شوې ځکه چې د هغه همدا یوه لور وه، خو محمود بل شان فکر کاوه، هغه څارونکی وه، هغه پدې پوه شوه چې دې سړي سوچه درواغ وویل، د هغه بیان او ټول شیان غلط وه، هغه ته چا دا ویل چې هغه نجلۍ د ده لور ده؟

پداسې حال کې چې صحنې لیدونکې یوازې همدې دي. هغوی ته همداسې روزنه ورکړل شوې ده چې د چا په خبره به سمدستي باور نکوي بلکې هر چاته به د شک په سترګه ګوري.

محمود سمدستي د هغه نا بلد سړي پسې شو، هغه د خلکو په منځ کې ولاړ او غونډیو ته ننوت او بیا په خیمو کې غیب شو، د دې څخه محمود پوه شو چې سعدیه په همدې خیمو کې ساتل شوې او د هغې په تښتولو کې د دې سړي لاس خامخا شته. کیدای شي دا به هماغه سوداګر وي چې د سعدیې پلار ورسره سودا ونکړه نو هغه ته یې ویلی وه چې لور به دې تښتوو، د سعدیې پلار دا سړی ونه پیژندلو او هغه داسې دروغ وویل چې پلار نور د خپلې لور پسې لټون ونکړي.

د سعدیه سره د محمود دومره مینه او محبت پیدا شوی ؤ چې د هغې د راخلاصولو قصد یې وکړ، هغه ولاړ او آمام ته یې ټوله خبره وکړه، آمام د څارونکو د ډلې مشر او هوښیار سړی ؤ، هغه هم همدا وویل چې هغه غریب ته درواغ ویل شویدي چې لور یې د چا سره پخپله خوښه ولاړه.

محمود د آمام هغه دوه ملګرو ته وویل چې د ده سره په کلي کې اوسیدل چې سعدیه باید د دې ځای څخه راخلاصه کړي او پدې کار کې ستاسې مرستې ته اړتیا ده خو د غونډیو منځ ته اوس هیڅوک هم نشول تللایې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان نور الدین زنګي د کرک محاصره کلکه کړې او خپل لښکر يې هلته ځای پر ځای کړی و، هغه د دیوالونو د ماتولو په هکله فکر او سوچ کولو، هغه په لومړنۍ ورځ خپلو قوماندانو او سالارانو ته ویلي وه چې کومه کلا صلاح الدین ایوبي ونشوه نیولای هغه تاسې هم په اسانۍ سره نشۍ نیولای ځکه هغه یو ناشونی کار شونی کوي، هغه ماته ټولې طریقې ښودلي چې دلته ازمیل شویدي، او هغه يې هم راته ویلي چې د کلا په دننه کې څه څه دي، سامان او څاروي چیرې دي او عام خلک په کوم لوري کې اوسیږي، هغه ته دا معلوماتونه خپلو جاسوسانو او څارونکو ورکړیدي.

هغه د کلا دننه آور غورځول غوښتل خو منجنیقونه کوچني وه، بله دا چې د صلیبیانو سره لوی لوی لیندې دي چې تر لرې يې پورې غشي ویشتلي شول، دغو غشو منجنیقونه نژدې نه راپرېښودل، په همدې خاطر د کلا په دروازه آور نشو غورځیدلي، کوم لوري ته به چې مجاهدینو د دیوال نړولو کوښښ کاوه هلته به د کلا د دیوال څخه پرې د آور سکروټې راتویول کیدې.

سلطان نور الدین زنګي د خپلو سالارانو او مرستیالانو غونډه راوغوښتله او هغوی ته يې وویل: صلاح الدین ایوبي ماته ویلي وه که دوه لوی منجنیقونه راوغواړې او د کلا دننه آور واچوې خو هلته د مسلمانانو کورونه هم دي که د هغوی څخه یو هم وسوځیده نو دا به د تل لپاره پښیماني وي، زه نن د صلاح الدین ایوبي د فکر او سوچ په خلاف فیصله کوم، ما د یو لوی منجنیق جوړولو فیصله کړې چې تر لرې پورې ډبرې او کاڼي ورسولایي شي، تاسې به دا هم قبلوې چې ستاسې په آور او ډبرو به څو مسلمانانو ته زیان هم رسیږي.

زما ملګرو! که تاسې د کلا په دننه کې د مسلمانانو د حال څخه خبر شۍ نو دا به غوره وګڼۍ چې هغوی مړه شي ښه ده ځکه هلته د هیڅ مسلمان عزت، حیا او آبرو خوندي نده، د مسلمانانو بچیان د صلیبیانو په واک کې دي او نارینه په یو خلاص میدان کې بندیان شوي او د بیګار کارونه کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی به دُعا ګانې کوي چې الله جل جلاله ورته مرګ ورکړي، ستاسې
محاصره چې څومره اوږدېږي په هماغه اندازه د کلا په مسلمانانو باندې
کړاونه زیاتیږي، او دا خو حتمي خبره نده چې خامخا دې پدې اور کې
مسلمانان وسوځي، که یو څو پکې مړ شي نو دا قرباني به مونږ ورکوو،
تاسې هم د مرګ لپاره راغلي یاستې، که اسلام ژوندی ساتل دي نو زمونږ
هر یو به قرباني ورکوي، زه دا خبرې ځکه درته کوم چې بیا پر ما باندې تور
پوري نکړې چې سلطان نورالدین زنګی د کلا په نیونې کې مسلمانان ووژل.
په مونږ کې هیڅ یو هم داسې فکر نکوي!
یو سالار وویل: مونږ دلته د خپلې پادشاهۍ قایمولو لپاره نه یو راغلي!
فلسطین د مسلمانانو خاوره ده! مونږ دلته د خپل رسول صلی الله علیه وسلم نظام
ځای پر ځای کوو، لومړۍ قبله زمونږ ده د صلیبیانو او یهودیانو نده.
یو بل سالار وویل: مونږ هیڅکله دا نشو منلی چې فلسطین د یهودیانو
دی! مونږ ټول د سوځیدو او مړه کیدو لپاره چمتو یو! مونږ د خپلو بچیانو
قرباني کولو ته هم تیار یو.
د نورالدین زنګی په شونډو مسکا راغله چې په هغې کې خوشحالي نه
وه، هغه وویل: تاسې پدې ښه پوهیږئ چې یهودیان د فلسطین د خپلولو
لپاره په کوم محاذ او میدان کې جګړه کوي ؟
یهودیانو خپلې لوڼې او خپل مال او شتمني د صلیبیانو پلاس کې
ورکړي ترڅو هغه زمونږ په خلاف استعمال کړي، د خپل مال، دولت او
نجونو پوسیله زمونږ په لیکو کې غداران راپیدا کړي، د هغوی ستر هدف
مصر دی، د مصر په لویو لویو ښارونو کې د فاحشه او بد اخلاقه میرمنو
شمیر ورځ په ورځ زیاتیږي چې دا ټولې فاحشې، بد کاري او بد اخلاقه
ښځې یهودیانې دي. د افسوس خبره دا ده چې زمونږ د اسلامي هیوادو،
مشران، سوداګر او آمیران د یهودیانو په ښکلې جال کې نښتي دي، په
هغوی کې بې اتفاقي او اختلاف پیدا شوی، کفارو اوس هغوی سره پخپلو
کې جنګوي، که مونږ بیدار او راویښ نشو نو حتمًا به یهودیان د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو لمرنی قبله خپل وطن گرځوي، او مسلمان هیوادونه به پخپلو کې سره جنګوي خو مسلمانان به پدې نه پوهیږي چې د دې خپل منځي جګړو تر شا د یهودیانو او صلیبیانو لاسونه دي. دا به د مال، ښځو، شرابو او ښځو پوسیله کیږي چې اوس یې پیل شویدی. که مونږ خپل راتلوونکی نسل ته د قدر او عزت ژوند غواړونو باید اوس خپل ځانونه او اولادونه قرباني ته وړاندې کړو، زه د نوي میاشت تر راختلو پوري کرک نیول غواړم، که د کلا کندوالي هم پلاس راشي.

مونږ نور ځنډ نشو کولایی، مونږ به یهودیان او صلیبیان د روم په بحیره کې ډوبو وو، دا کار به پخپل ژوند کې سرته رسوو، زه داسې محسوسوم چې زمونږ ځخه به وروسته د اسلام بیرغ د غدارانو او د صلیبي غلامانو او تالي څټو لاس ته ورځي.

سلطان نور الدین زنګي د ځان سره د کسب کارانو یوه ډله ساتلې وه، هغه کسب کارانو ته ویلي وه چې د خرماو اوږدې ونې راووهي او د هغې څخه غټې منجنیقونه جوړ کړي، هغه د کسب کارانو په سلا او مشوره باندې څه نوري ونې هم ووهلې ترڅو د هغوي څخه تر وچوالي مخکې کار هم واخلي- کسب کاران شپه او ورځ په کار بوخت وو، د دې په خوا کې هغوي د غټو ډبرو انبارونه جوړ کړي وه، د هغه سره د صلاح الدین ایوبی څخه پاتي اور غورځوونکي مواد هم وه، سلطان نور الدین زنګي له ځان سره هم اور اچوونکي او بلن مواد راوړي وه، هغه د آور ګولۍ جوړې کړې، په همدې ورځو کې د صلاح الدین ایوبی رالیږل شوي لښکر او پوځ هم محاذ ته را ورسیدل. سلطان نور الدین زنګي ته ویل شوي وه چې د قاهري پوځ بغاوت ته تیار دی خو چې کله هغه پوځ او لښکر معاینه کړ نو په هغوي کې د بغاوت هیڅ اثر هم نه ښکاریده، سلطان نور الدین زنګي د صلاح الدین ایوبی پشان هوښیار او لرې لیدونکي انسان وه، هغه پخپلو مؤثرو خبرو باندې هغوي نور هم راوپارول، هغوي لا مخکې صلاح الدین ایوبی راپارولی وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ لمر پريوتی وه، صليبي واكمنان او قوماندانان د كلا په منځ كې په يوه غونډه او كانفرانس كې ګډون كړی ؤ، د هغوی د خبرو څخه ښكاریده چې د محاصرې په هكله هيڅ اندېښنه نلري.

هغوی ته دا هم معلومه شوې وه چې صلاح الدين ايوبي مصر ته تللی دی او د هغه پر ځای سلطان نور الدين زنګي اوس راغلی دی، د كانفرانس او غونډې په ورځ هغوی ته سهار خبر را ورسيده چې د مصر څخه نوی لښكر هم صلاح الدين را استولی دی، د همدې حالاتو په هكله د خبرو كولو لپاره ټول سره يو ځای كيناستل، هغوی خبرې پيل كړې وې چې يو دم چاودنه وشوه او خاورې يوې او بلې خواته خپرې شوې، صليبي واكمنان په منډه د باندې راووتل، د ځنګ كوټې برنډه رانړيدلې او ډېره غټه درنده ډبره وه خو ديوال نه ؤ سوری شوی، په همدې وخت كې بيا اواز پورته شو او چاودنه وشوه په هماغه ځای كې نژدې بله غټه ډبره ولويده، صليبيان د هغه ځای څخه وتښتيدل، هغوی پوه شول چې مسلمانانو په منجنيقونو ډبرې ويشتل پيل كړې، هغه وخت تياره شو او هيڅ شی نه معلوميدل.

دا د سلطان نور الدين زنګي نوی جوړ شوی لوی منجنيق ؤ چې د تجربې په توګه يې څو ډبرې استعمال كړې.

دا ډېر لرې ويشتوونكی وه خو د هغه چلول او استعمالول خورا ګران كار ؤ، د يوې غټې او اوږدې ونې په منځ كې به يې رسۍ بنده كړه او بيا به يې د اسونو پواسطه كشكوله چې هغې به كوږوالی پيدا كړ، په كوږ ځای كې به يې ډبره كيښودله، چې كله به يې ونه ډېره كږه كړه نو رسۍ به يې غوڅې كړې، زيان دا كيده چې دا رسۍ به بيا په سختۍ سره استعماليده، دويم زيان دا وه چې كله به رسۍ پرې شوې نو آسونه به په ډېر سخت ډول ټيله شول چې پدې سره آسونه يو پر بل پريوتل، دوه سپاره هم پدې آسونو لويدلو كې زخميان شول، سلطان نور الدين زنګي تر نيمې شپې پورې د ډبرو ويشتل روان وساتل چې پدې سره د صليبيانو مركزي دفتر او نورې دوه كوټې خرابې شوې دا زيان او تاوان ډېر نه ؤ خو د صليبيانو زړونه يې مات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل ، د مرکزي دفتر او نورو نژدې ودانیو څخه صلیبیان وتښتیدل او سهار په تول ښار کې د شپې د بمبارۍ اوازې خپرې شوې او په خلکو کې ویره خپره شوه .
خو د نیمې شپې څخه وروسته لمړۍ لوی منجنیق په ملا باندې مات شو او ناکاره شو، اخرۍ ډبره د کلا د منځ پر ځای د کلا په دیوال ولګیده، سلطان نور الدین زنګي د ډبرو ویشتل بند کړل. خو دا تجربه ناکامه نه بلکې کامیابه شوه، په کسب کارو کې دوه کسان ډېر هوښیار او تکړه وه، هغوی تجربه ولیده او اصول ورته څرګند شول نو ځکه هغوی اوس نوی لرې ویشتوونکی منجنیق جوړولی شو. هغوی پدې فکر پیل کړل چې رسۍ باید غوځه نشي او یا آسونه د رسۍ غوځولو څخه مخکې خلاص شي چې هغوی ته زیان ونه رسیږي. سلطان نور الدین زنګي هغوی ته وویل چې هر څه کوی خو وخت به پرې ډېر نه تیروې، هغوی کار پیل کړ، د دې په خوا کې سلطان نور الدین زنګي کسب کارو ته وویل چې لرې ویشتوونکی لیندې جوړې کړې، هغه خپلو قوماندانانو ته وویل چې په خپلو ګروپونو کې ډېر تکړه او قوي ځوانان وګورې او د دې غشو ویشتلو لپاره یې تیار کړې .

***

د سعدیه د کلي څخه د باندې په کوم ځای کې چې هغې ښاروې ځرول او د محمود بن احمد سره به یې لیده کاته کول هلته اوس داسې دنیا اباده شوې وه چې د ځمکې نه بلکې د آسمان څخه راښکته شوې ښکاریده چې هغې خلکو لدې څخه مخکې د هغې تصور هم نشو کولایی. لمر پریوتی او ماښام ښه تیاره شوې وه نو خلکو ته د غونډیو په لورې اجازه وشوه چې نژدې ولاړ شي او هلته په یو هوار میدان کې کیني، هیچاته هم د غونډیو په سر د پورته کیدلو اجازه نه وه، په کوم ځای کې چې خلک کینول شوي وه د هغه ځای څخه د پورته کیدو اجازه نه ورکول کیده.
هغوی ته امر او حکم نه کیدلو بلکې د هغه شخصیت څخه ویرول کیدل چې ګوندې په مصیبت به مو اخته کړي، هغوی ته ویل کیدل که د چا د کوم غلط حرکت په سبب هغه خفه شو نو په ټولو به یو لوی مصیبت راشي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک بالکل چوپ او غلي ناست وه هیچا هم حرکت نکولو او هر یو سترګې په هماغه لوري خښې کړي وې، د هغوی څخه لږ مخکې ښکلې سطرنجې او قالینې غوړول شوي وې او شاته یې لوی لوی ښایسته پردې ځوړندې او ستورې ځلیدل.

وی چې په هغې کې ستوری ځلیدل د هغو مشعلونو د رڼا ګانو څخه پیدا کیدل چې په یو خاص ترتیب سره هلته ایښودل شوي وه، د هر دو تر شا یوه نیغه او عمومي غونډۍ وه چې نا اشنا خلکو هلته غارونه او سوري کیندل، د دې غونډۍ شاته هواره میدان او زیاتې خیمې پکې ولاړې وې.

په خلکو او سیلا نیانو باندې داسې ویره، ډار او چوپتیا خپره شوي وه چې هیچا هم د بل سره پس پسک هم نه کولو، دا هغه شپه وه چې مخکې شپه پکې سعدیه تښتول شوې وه یعنی د سعدیه د تښتولو په دویمه شپه ځوړندې پردې لږ شانته وښوریدې، د پردو ستورې د اسمان د ستورو پشان وریپیدل. سمدستي داسې خمارونکي ساز پیل شو چې هغه چا کله په خوب کې هم نه ؤ اوریدلی. دا یوه زمزمه وه چې د جادو په شان یې اثر کولو، پدې دښته او بیابان کې د خمارونکي ساز او نغمه د انسان باطن ته ننوتله، خلکو داسې احساس کاوه چې د دې خمارونکي ساز او نغمې څپې او موجونه د دوی په سرونو تیریږي او دوی یې محسوسولې او لمس کولې هم شي، په همدې خاطر خلکو پورته پورته کتل تر څو دا څپې او موجونه وګوري خو هیڅ هم نه لیدل کیدل، پدې ساز کې یوه بله خمارونکې نغمه او ترانه هم ورګډه شوه چې د زیاتو کسانو لخوا څخه په ګډه زمزمه کیده، پدې نغمه او ترانه کې د نجونو اوازونه هم وه، د دې نغمې، ساز او ترانې سره سره به چې پردې او د هغې ستورې ښوریدل او ځلیدل نو یو ډول خمارونکې او مستي راوستوونکې حالت به یې راوستلو کله چې خلک پوره اغیزمن او تر اثر لاندې راغلل نو له یو لوري څخه انګازه کوونکې اواز پورته شو: هغه شخصیّت راغی کوم چې الله پاک له آسمان څخه رالیږلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، خپل زړه او دماغ د فكر او خيالونو څخه خالي او پاك كړي خو هغه به ستاسې په زړونو او دماغونه كې د الله پاك ريښتني خبرې خاى پر خاى كړي .

پر دو حركت وكړ او د هغې څخه يو انسان راښكاره شو، هغه خو خپله انسان وه خو پدې جادو يې چاپيريال كې يو آسماني او روحاني مخلوق معلوميده، د هغه د سر ويښتان خړ رنگي اوږده او د وريښمو پشان ځليدونكي وه، څيره يې سره سپينه او ډكه او ږيره يې په ډېر ښه توگه جوړه شوى وه، بدن يې قوى او شنه چپن يې اغوستي وه، په چپن باندي ستارى لگول شوى وى چې له ورايه ځليدلې، د ستارو په شان د هغه سترگې هم ځليدلې، په هغه كې داسې اثر، جادو او اغيزه وه چې خلك يې حيران او بې سده كړل .

سمدستي ساز، نغمې او تراني پيل شوى چې ډېرو كسانو په ترنم زمزمه كولې.

د دې ټولو څخه برسيره خلك هغه اوازو او خبرو تر اثر لاندې راغلي وه چې دوى د دې آسماني شخصيت په هكله مخكې اوريدلي وي، هغه معجزاتي اوازو خلك بالكل پخپله لمن كې رانغاړلي وه، كله يې چې د هغه شخصيت وليده نو لومړى يې سرونه ښكته كړل او بيا داسې لاس په نامه ودريدل لكه چې په لمانځه باندي ودريږي .

هغه آسماني شخصيت د پر دو مخې ته ودريده، بيا يې لاسونه پورته كړل او ويې ويل: په تاسې دى د هغه الله رحمت وي چې پدې نړۍ كې يې پيدا كړي ياستې، سترگې او غوږونه يې دركړي، چې په هغې ليدل او اوريدل وكړى، دماغ يې دركړى چې په هغې فكر وكړئ، تاسې ته يې ژبه دركړي چې په هغې خبرې وكړئ، خو ستاسې پشان د سترگو لرونكي، ستاسې په شان د غوږونو او بدن لرونكي په تاسې واكمنان شوى، هغوى تاسې غلامان گرځولي او د دنيا د نعمتونو څخه يې بې برخې كړي ياستې، اوس ستاسې داسې حال شوى چې سترگې مو شته خو څه پرې نشې ليدلايې، ستاسې غوږونه شته چې د حق خبره پرې نشې اوريدلې، تاسې پخپل دماغ فكر كولايې شې خو هغه د دروغو له كيسو څخه ډك دي، ستاسې ژبې شته خو په هغې باندي د خپلو بادارانو او واكمنانو په خلاف يوه خبره هم نشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولایی، هغوی ستاسي خاروی، ستاسي اولادونه او ستاسي خامن اخیستی، هغوی ستاسي ځوان زامن داسي جنګوی لکه چي څوک سپي جنګوی، هغوی ستاسي آسونه او اوښان په غشو سوری سوری او غلبیلوی. ستاسي زامن چي مړه کړی بیا یې په شګو کي وغورځوي چي ځناور او غوښه خوړونکی مرغان یې خوری .

زه هغه سترګه یم چي په هغې راتلوونکی وخت لیدل کیږي، د خلکو د زړه حال او راز پری معلومیږي، زه هغه غوږ یم چي په هغې د الله جل جلاله اواز اوریدل کیږي، زه هغه دماغ یم چي په هغې د انسانانو د خیر فکر او سوچ کیږي، او زه هغه ژبه یم چي د الله ریښتنی پیغام خلکو ته رسوی زه د خدای ژبه یم .

د خلکو د منځ څخه یو اواز پورته شو ایا ته تل پاتی او لا فانی هم یې چي مرګ او مړینه نلری؟

ټول یو دم لکه چي بی سده شوی وی. ځینی وویریدل چي دی بی آدبه سری خو د هغه آسمانی شخصیت خبره پری کړه چي مصیبت ته یې خپله بلنه ورکړه او په کلی به راپریوځی .

هغه شخصیت وویل: تاسي همدا کار امتحان کړی! زما په سینه باندی غشی وولی !

د هغه په اواز او اداء کي جادو و، هغه بیا وویل: ایا پدی خلکو کي څوک غشی ویشتونکی شته چي زما په سینه غشی وولی؟

په خلکو کي چوپتیا خپره شوه، هغه په غصه او لوړ اواز وویل: زه حکم کوم چي دلته څوک لینده او غشی لری هغه دی مخی ته راشی .

څلور غشی ویشتونکی چي د دی کلی اوسیدونکی نه وه په قلاره قلاره مخی ته راغلل، هغه شخصیت ورته وویل: دیرش ګامونه وشماری او بیا زما مخامخ ودریږی، هغوی دیرش ګامونه وشمارل او بیا د آسمانی شخصیت په وړاندی مخامخ ودریدل .

آسمانی شخصیت وویل: په لیندو کي غشی کیږدی او زما زړه په نښه کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلور واړو په خپلو لیندو کې غشي کېښودل لیندۍ یې نیغې ونیولې او د آسماني شخصیت زړه ي په نښه کړ.
آسماني شخصیت ووېل: پدې فکر مه کوې چې زه به مړ شم پخپل ټول زور او طاقت سره غشي پر ما راخوشي کړې.
هغوی خپلې لیندۍ ښکته کړې ځکه هغوی فکر کاوه چې دی به مړ شي.
آسماني شخصیت په برچ سره حکم وکړ: زما زړه په نښه کړې او غشي خوشې کړې! که داسې ونکړې نو پخپل ځای ولاړ به لوګیه او وسوځېږې.
غشي ویشتونکو د خپل مرګ له وېرې لیندۍ پورته کړې او زړه یې په نښه کړ، ناست خلک داسې چوپ او بې سده شول چې د هیڅا سترګې هم نه رپېدې، ساز او نغمې نورې هم خمارونکي شوې، پدې خوا کې د زیاتو خلکو لخوا ځخه خمارونکې نغمې پیل شوې چې نغمه وېوونکي یې نه معلومېدل.
په همدې جادو یې چاپېریال کې د ځلورو غشو ویشتل کېدو اواز واورېدل شو، ځلور واړه غشي د آسماني شخصیت په زړه باندې ونښتل هغه پخپل حال ولاړ وه، لاسونه یې غځولي او په خندا ؤ.
آسماني شخصیت ووېل: ځلور خنجر ویشتوونکي دې مخکې راشي! غشي ویشتوونکي دې ولاړ شي.
غشي ویشتوونکي حیران او اندېښمن ولاړل، د دې سره ځلور کسان د بل لوري ځخه راپورته شول، هغوی ته حکم وشو چې پنځلس ګامه مخکې د خنجرونو سره ودرېږې، هغوی پنځلس ګامه مخکې د هغه په وړاندې مخامخ ودرېدل.
آسماني شخصیت ورځخه پوښتنه وکړه: تاسې په نښه باندې خنجر سم ویشتلی شئ؟
ځلور واړو خواب ورکړ چې هو بالکل!
آسماني شخصیت شخصیت ورته ووېل نو بیا په یو ځل ځلور واړه زما په زړه باندې خنجرونه راخوشي کړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور وارو په پوره قوت او څواک سره په هغه باندې خنجرونه ورخوښي کړل، خنجرونه د هغه په سينه کې ونښتل او سرونه يې په سينه کې ننوتي وه خو هغه لا ولاړ او خندل يې، د خلکو له لورې اواز پورته شو : آفرين ... د ده پلاس کې د مرګ پرښتې دي .

آسماني شخصيت وويل:ايا هغه سړي ته ځواب ورکړل شو چې ويلي يې وه زه مرګ نلرم او تل پاتې ژوندی يم؟

پدې وخت کې يو اطرافي او صحرايي کوچي راپيدا شو، مخکې راغی او د هغه په پښو کې يې سجده وکړه، هغه سړي راپورته کړ او بيا يې ورته وويل: ولاړ شه په تا دې رحمت وي .

هغه صحرايي سړي وويل: د دې څخه معلومېږي چې تاسې مړي هم ژوندي کولايي شئ؟

يو بوډا سړي راوړاندې شو او په چيغو چيغو په ژړا شو ويې وويل: الله پاک ماته يو زوی راکړی و، هغه په ځوانۍ کې مړ شو، ماته چا وويل چې تاسې مړي هم ژوندي کولای شئ، ما د خپل زوی مړی له لرې ځای څخه راوړی دی، زما په بوډا توب باندې رحم وکړه او زما زوی راته را ژوندی کړه !

څلور کسانو يو مړی په اوږو ايښی را وړاندې شول، مړی د څو کړو وږو لرګيو په سر اچول شوی وه، څلور کسانو مړی د آسماني شخصيت په وړاندې کېښوده .

آسماني شخصيت وويل: يو مشعل راواخلئ او ټولو خلکو ته دا مړی وروښئ چې بيا څوک ونه وايي چې دا لا پخوا ژوند و، مړي ټولو خلکو ته وروښودل شو، کفن يې له مخ څخه لرې او د مشعل په رڼا کې خلکو وليده چې خيره يې د مړي پشان سپينه ده .

سترګې يې نيمې پټې او خوله يې هم وازه پاتې وه، چې کله ټولو خلکو وليده نو بيا يې د مقدس انسان مخې ته کېښوده، ساز او نغمې بدلې شوې او د مخکې څخه نوري هم خمارونکې وګرځېدې، مقدس انسان خپل لاسونه خلاص کړل او د آسمان په لورې يې وکتل او په لوړ اواز يې وويل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند او مرګ ستا پلاس کې دي، زه ستا د زوی زوی یم، تا خپل زوی د صلیب څخه راښکته کړ او ماته دی د صلیب تقدس راکړ، که ستا زوی او صلیب ریښتنی وي نو ماته ځواک راکړه چې د دې بد مرغه بوډا زوی را ژوندی کړم.

هغه په مړي راښکته شو او بیا یې څه وویل، بیا یې د مړي په سر لاندې باندې خپل لاسونه تیر کړل چې لاسونه یې رپیدل، کفن وښوریده، مقدس انسان خپل لاسونه هماغسې په هوا کې یوې او پلې خواته ورل راوړل، بیا یو دم کفن په زور سره وښوریده، خلک له ویرې یو بل ته نژدې شول، ځینې ښځې وویریدې او چیغې یې کړې دا حالت ځکه ویرونکې وه چې د مقدس انسان په سینه کې څلور غشي او څلور خنجرونه هماغسې ښتې وه، د دې سره کفن لرې شو او مړي راکیناست، هغه خپل مخ او سترګې پاکې کړې او بیا یې وویل: ایا زه اوس پاکې دنیا ته را ورسیدم؟

آسماني شخصیت وویل: نه!

ژوندي کوونکي انسان هغه ته تکیه ورکړه او راپورته یې کړ بیا یې ورته وویل: ته په همدې دنیا کې یې چیرې چې پیدا شوی وې، ولاړ شه د خپل پلار سره یو ځای شه!

پلار ور منډه کړه او زوی یې پخپله سینه پورې ونیوه، هغه یې ښکل کاوه او بیا یې ژوندي کوونکي انسان ته سجده وکړه، خلک راپورته شول، هغوی پخپلو کې سره خبرې پیل کړې، د هغوی په وړاندې مړي اوس پخپلو پښو روان و، مړي را ژوندی شوی و، پلار یې هغه د ټولو خلکو په مخکې تیر کړ چې ټول یې وګوري چې زوی را ژوندی شویدی.

مقدس آنسان وویل: خو زه نور خلک او مړي نه را ژوندي کوم! ژوند او مرګ د الله تعالی په لاس کې دي، ما دا مړي د دې لپاره را ژوندی کړ چې تاسې پدې پوه شئ چې زه د الله تعالی استازی یم او د معجزې لپاره یې د خپل پلار څخه اجازه وغوښتله چې دا مړي را ژوندی کړم، الله تعالی ماته اجازه راکړه او ځواک یې هم راکړه چې دا مړي را ژوندی کړم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایا ته په جنګ کې وژل شوي خلک هم د خلکو د ډلې څخه یوه ویوښتل

را ژوندي کولای شي؟

مقدس انسان ځواب ورکړ: نه! په جنګ کې د وژل شوو خلکو څخه الله تعالی دومره خفه او ناخوښه وي چې هغوی ته بیا ژوند نه ورکوي، په بله دنیا کې به هغوی د جهنم آور ته غورځول کیږي، انسان د دې لپاره نه دی پیدا شوی چې نور انسانان ووژني، بلکې د دې لپاره پیدا شویدی چې هغه اولادونه پیدا کړي لکه څرنګه چې دی پیدا شویدی، په همدې خاطر تاسې ته اجازه شویده چې څلور څلور میرمنې په نکاح کړئ، د سړي او ښځې همدا کار دی چې بچې وزیږوي او چې بچیان لوی شي هغوی هم بچیان وزیږوي او همدا اصل عبادت دی.

***

هغه وخت چې مقدس شخصیت خپل کرامات خلکو ته ښودل په هماغه وخت کې دوه کسان د هغه غونډۍ تر شا پټ وه چې هلته خیمې لګیدلې وې، د یوې خیمې څخه د نجونو اوازونه او خنداګانې هم راتللې، دا دوه پټ شوي کسان آمام او محمود بن احمد وه، محمود پدې باوري ؤ چې سعدیه همدلته پدې خیمو کې پټه ساتلې شوې ده، په محمود کې دومره مذهبي پوهه او معلومات نه ؤ، هغه د دې نوي آسماني شخصیت په هکله کومه فیصله نشوه کولایی خو آمام ورته ویلي وه چې هیڅ انسان مړي نشي ژوندي کولایی، هغه پدې هیڅ فکر نه ؤ کړی چې دا نوی آسماني انسان خلکو ته څه ورانډې کوي، هغه د دې څخه یوازې دومره ګټه پورته کړه چې ټول خلک په هغې کې بوخت شول نو دی د غونډۍ تر شا ولاړ تر څو اصل حقیقت ځانته څرګند کړي، د هغه فکر او توجه یوازې په سعدیې باندې وه، او هماغه یې لټوله، د خیمو په ځای کې تیاره وه، یوازې په درې خیمو کې رڼا وه چې د هغې پردې هم بندې وې، هلته د پیرې او څارنې هیڅ ترتیب نه ؤ نیولی شوی، دوه درې کسان په یو ځای کې ناست او خبرې یې کولې، د دې خطر هر وخت موجود ؤ که چیرې هغوی دواړه چا لیدلي وای نو حتماً به

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژل کیدل ، د غونډۍ د بلې خوا څخه د مقدس انسان اواز اوریدل کیده، چې د هغې سره ساز او نغمې هم وې خو د نغمو او ساز کوونکي هیڅ نه معلومیدل چې چیرې ناست دی .

امام او محمود هغې خیمې ته نژدې شول د کومې څخه چې د نجونو اوازونه راتلل، د هغوی خبرو د دوی زړونه راپورته کړل ځکه یو ښځینه اواز داسې اوریدل کیده: دلته هم زمونږ ډرامه او لوبه کامیابه ده!

یوې بلې نجلۍ وویل: دا ډېر احمق او ناپوه خلک دي .

د مسلمانانو د بې لارې طریقه همدا ده چې هغوی ته ډرامې او مداری توب وښودل شي! دا د یوې میرمنې آواز وه .

یوې نجلۍ وویل : معلومه نده چې د هغې به څه حال وي ؟

بلې ورڅخه وپوښتل : د چا حال ؟

لومړنۍ په ځواب کې وویل: د نوې مرغۍ! تاسې ټول باید دا ومنئ چې هغه زمونږ ټولو څخه ښکلې او ښایسته ده، هغې نن توله ورځ ژړل .

یوې نجلۍ وویل: نن شپه به د هغې ژړل بند شي! هغه د الله تعالی د زوی لپاره چمتو کیږي .

نجونو په کړس کړس وخندل، الله تعالی به څه وایې چې هغه ته څه ډول زوی ورکړل شویدی، ډېر بلا او چالاک سړی دی .

د دې څخه وروسته نجونو پخپلو کې سره بد اخلاقه او فحشې خبرې او ټوکې پیل کړې، آمام او محمود پدې پوه شول چې د نوې مرغۍ څخه مطلب سعدیه ده، اوس هغوی پدې بالکل باوري شول چې دا ډرامې ، مداری توب او لوبې د ناپوهه مسلمانانو د بې لارې کولو او غولولو لپاره سرته رسول کیږي .

امام د محمود په غوږ کې پټ وویل : د دې نجونو لوڅې او لغړې خبرې او ټوکې د دې ثبوت وړاندې کوي چې دا څه ډول خلک او ډله ده! مونږ بې ځایه دلته نه ګرځو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی دواړه لوی خیمې ته نژدې ورغلل، دا لویه خیمه د غونډۍ په څنګ کې ولاړه وه چې نیغه او عمودي وه، د خیمې او شاته غونډۍ ترمنځ نیم ګز فاصله وه، هغوی هماغه خالي ځای ته ولاړل او هلته یې وکتل، د خیمې پردې د پړو پوسیله تړل شوي وې. د سترګو په اندازه ځای پکې سوری ؤ، هغوی په هماغه سوري کې وکتل نو شک یې ختم شو، په خیمه کې یوه لوی او غټ تخت پروت ؤ چې قیمتي قالینه پرې پرته وه او دوه رڼا ګانې بلیدې، یو لوري ته صراحي او د شرابو پیالې ایښودل شوي وې، د دې خیمې د شان او شوکت څخه څرګندیده چې دا د دې شکمنې ډلې د سردار او مشر خیمه ده، د سعدیې سره یوه ښځه او یو نارینه ناست وه، سعدیه د ناوې په شان جوړیده .

یوې میرمنې سعدیه ته وویل: نن خو تاډیر وژړل! لږ وروسته به ته خاندې او خپل ځان به هم نه پیژنې، ته خو بختوره یې ځکه ته هغه چا خوښه کړې یې چې د آسمان څخه خدای زمکې ته رالیږلی دی! هغه یوازې ستا په خاطر دلته راغلی دی، هغه د شل ورځو په فاصله د غیب په سترګو لیدلی وي، ستاسې کلي ته هغه خدای رالیږلی دی ، که هغه نه وای راغلی نو ته به د کوم شپون سره واده کیدې، یا به ته په غلامانو باندې خرڅول کیدې .

په سعدیه باندې د دې میرمنې جادو اثر کولو، هغه چوپ ناسته او خبرې یې اوریدې، محمود په جوش او جذبه کې راغی خو آمام هغه رامنع کړ، آمام د دې کوښښ کاوه چې دا د چا لپاره تیارول کیږي. ډیر څنډ نه ؤ تیر شوی چې د غونډۍ شاته اعلان وشو: هغه څوک چې د خدای له لوري پیغمبر رالیږلی شویدی، او د هغه په لاس کې زمونږ ژوند او مرګ دی، د هغه سترګه راتلوونکې پټ او غیب شیان ګوري، په توره شپه کې اسمان ته ګوري، د چا ستوري چې د آسمان د ستورو پشان ځلیږي، تاسې هیڅوک هغه لوري ته ونه ګورئ، کوم ځای کې چې خیمې لګیدلې دي، غونډیو ته به هیڅوک هم نه ځي، چا چې هغې لوري ته د کتلو یا تللو کوښښ وکړ هغه به د تل لپاره ړوند شي، سبا شپه به هغه ستاسې هیلې، ارزوګانې او امیدونه اوري .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمام او محمود پخپل ځای ولاړ وه، په خیمه کې نارینه او میرمنې سعدیه ته یو ځل بیا نصیحت وکړ چې د مقدس انسان په وړاندې سپین سترګی او بی احترامي ونکړی، هغه راغی او د مخی له لوری خیمی ته ننوت، آمام او محمود پدی ډېر حیران شول چې د هغه په سینه کې لا تر اوسه پوری څلور غشی او څلور خنجرونه ننوتی وه .

سعدیې چې کله غشی او خنجرونه ولیدل نو له ویری او ډار څخه یې خپل لاسونه په سترګو کیښودل او د خولی څخه یې چیغه ووتله، مقدس انسان په خندا شو او ویې ویل: مه ویریږه نجلۍ! دا کرامات ماته الله تعالی راکړیدی ، زه په غشو او خنجرونو نه مړ کیږم هغه د سعدیه سره خان ونښلولو او کیناست .

امام محمود ته په غوږ کې وویل: ما دا ډرامه او مداری توب یو ځل په قاهره کې لیدلی ؤ! ته به هم نه ویریږې. ته پوهیږې چې غشی او خنجرونه چیری نښتی دی ؟

مقدس انسان پورته شو او د خیمی پردی یې په پړو کلکی وتړلی، امام او محمود پخپل لوری کې د خیمی پردی خلاصی کړی، هغوی د دی پروا ونکړه چې څه به کیږي، په خپو پښو خیمی ته ننوتل، کله چې مقدس انسان شاته وکتل نو د امام او محمود په پنجو کې راګیر شوی ؤ، محمود په خپ اواز سعدیه ته وویل : په کوم ټوکر چې ته ناسته یې هغه د ده په مخ او خوله باندی واچوه، سعدیه لکه چې بی سده شوی وی، هغه د تخت څخه ټوکر راټول کړ او د سړی په مخ او سر یې ور واچولو، سړی ډېر قوی او ځواکمن ؤ خو آمام او محمود دومره کلک نیولی ؤ چې هیڅ یې نشول کولایی، بیا یې په ټوکر کې وتړلو او کلک یې کړ، رڼاګانی یې مړی کړی، د امام د خبری په آساس لومړی سعدیه له خیمی څخه ووتله، بندی او تړلی مقدس انسان محمود په خپله اوږه واړولو، آمام پخپل لاس کې خنجر نیولی مخکی مخکی روان ؤ، له کوم لوری چې دی خیمی ته راغلی وه له هماغه لوری څخه ووتل او ولاړل د نیولو خطر په هر ګام کې موجود ؤ خو هغوی داسی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د هغوی سره ډېره لاره ونیوله چې سمدستي د خطر ښځه ووتل ، مرسته وکړه .

***

هغوی د لرې لارې ښځه کلي ته ننوتل او خپل جومات ته ولاړل کله چې خپلې خونې ته ورسیدل نو مداری یې خلاص کړ، تر اوسه پورې غشي او خنجرونه د هغه په سینه کې ننبتي وه خو په اوږه باندې د پورته کولو په سبب هغه کاږه شوی وه، سعدیه یې هم د جومات په خونه کې وساتله ، د دې لپاره که ددې نجلۍ د ورکیدو معلومات خلکو ته وشي نو کیدایی شي د هغې د پلار په کور به برید او حمله وکړي اصلاً حمله کوونکی او برید کوونکی داسې مست او خمار شوی وه چې هغوی ته دا هم څرګنده نه وه چې د هغوی د خدای زوی چیرې ورل شوی او ورک دی.

هغوی دا تصور هم نشو کولایی چې د هغوی سردار به د نوی مرغی سره تښتول کیږي .

امام او محمود مداری ته وویل چې چپن وباسی، هغه لومړی غشی او خنجرونه راوویستل، بیا یې چپن را وویستله، هغه لاندې جامې هم وویستلې، په همدې جامو کې د کارک پشان لرګی اینبودل شوی وه چې په هغې څرمن سرښن شوی وه، هغه تخته دومره لویه وه چې د هغه ښځه د ده سینه ټوله پټیدله، غشي او خنجرونه په همدې تخته باندې لګیدلی او ننبتي وی - هغه آمام او محمود ته وویل: خپل قیمت بیان کړی، که سره زر غواړی، که آسونه غواړی، که اوښان غواړی هر څه چې غواړی سمدستي یې درکوم خو ما خلاص او ازاد کړی .

آمام ورته وویل: ته اوس نښی خلاصیدای ! مونږ هم د خلکو پشان تاته سترګې پلار وُ.

آمام محمود ته وویل: تاته به معلومه وي چې زمونږ د پوخ نژدې څوکی او پوسته چیری ده! سمدستي ولاړه شه او ټول پوځیان درسره را ورسوه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته د پوستې لوري، فاصله او پټ شفر هم وویلو چې هغوی یو بل وپیژنی بیا یې هغه ته د خپلو دوه ملګرو ځایونه په ګوته کړل چې هغه سمدستي جومات ته راولیږي.

محمود سمدستي د آمام په آسپ پښه واړوله او روان شو، په لاره کې ورسره د آمام دواړه ملګري مخامخ شول نو هغوی یې د جومات په لوري واستول او خپله د پوځي پوستې په لوري ولاړ، کله چې د کلي څخه لرې شو نو آس یې چار ګام کړ، پوسته یو نیم ساعت لرې پرته وه، هغه په لاره کې په اندیښنه کې وه، د دې پوستې قوماندان هغه پیژندلو ، هغه بې پروا سړی و، سوډانیانو او صلیبیانو هغه ته رشوت ورکولو او هغه یې د ځان سره ملګرې کړی و، محمود د هغه په هکله قاهري ته راپور هم استولی و خو تر اوسه پورې د هغه په خلاف کوم ګام نو پورته شوی.

محمود فکر کاوه چې هغه به ورسره خپل پوځیان ونه لیږي او یا دا چې وخت به هسې تیر کړي تر دې چې دښمن له لاسه ووځي محمود په همدې فکر او سوچ کې و چې که د پوستې پوځیان ورسره ملګرې نشي نو څه به کوي.

د سهار څخه مخکې پوځیان کلي ته رسول اړین وه، که پوځیان هلته ورنشي نو د آمام، محمود او دوه نورو ملګرو ژوند په خطر کې و څکه چې د دې مداري سړي سره د هر خلک ملګري وه او نورو د سیمې ځلکو یې هم مرسته کوله څکه هغه یې خپل مریدان کړي وه.

د آمام سره خنجر و، د هغه دوه ملګري هم ورسره یو ځای شول هغوی هم خنجرونه درلودل، هغوی مقدس مداري بندي کړی و، هغه دومره زیات قیمت ورکولو چې د آمام او د هغه د ملګرو په تصور او خیال کې هم نه راتللو.

آمام هغه ته وویل: زه په جومات کې ناست یم، دا د هغه الله پاک کور دی چې ته یې د ریښتني دین سره له آسمانه را استولی یې، ایا همدا ستا ریښتني دین او عقیده ده؟

ګوره مداري! زه د قاهري د حکومت غړی یم زه تا نشم خوشې کولایې او نه خپل ایمان خرڅولایې شم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد چې کله د پوستي خیمو ته ورسیده نو د قوماندان په خیمه کې یې رڼا ولیده، د آس د قدمونو آواز چې هغه واوریده نو د خیمې څخه راووت، محمود خپل ځان ور وپیژانده او د قوماندان سره خیمې ته ولاړ، محمود دا قوماندان نه پیژندلو، هغه ورته وویل چې پرون ماښام پخوانی کسان ولاړل او مونږ دلته راغلو، مونږ اوس د کرک له محاذ څخه راغلی یو.

محمود قوماندان ته ټوله کیسه بیان کړه او هغه ته یې وویل چې مونږ د هر لوی ښکار نیولی دی، نو د هغې ټولو د نیولو لپاره د پوستي ټولو غازیانو ته اړتیا ده چې زمونږ سره هلته ولاړ شي ځکه دا کسان باید شپه په شپه ونیول شي.

قوماندان سمدستي خپلو غازیانو ته چې تر پنځو سویو شمیر زیات ؤ حکم وکړ چې پخپلو آسونو سپاره شي، د هغوی سره توري، نیزې، برچې او لیندۍ هم وې، اته، لس کسان یې په پوسته کې پریښودل. څرنګه چې دوی نوي د محاذ څخه راغلي وه نو ځکه یې احساسات د مجاهدینو په شان تازه وه، قوماندان ټول آسونه په منډه کړل او محمود د هغوی لار ښونه کوله، کله چې خپل هدف ته نژدې شول نو آسونه یې سست کړل ترڅو غداران خبر نشي، حال دا چې هغوی یو هم پداسې حالت کې نه وه چې خبر شوي وایې، شرابو او خوب هغوی بې سده کړې وه.

قوماندان د محمود په لارښونه هغه ځای محاصره کړ خو عملیات یې تر سهار پورې وځنډول، محمود آمام ته خبر ورکړ چې غازیان را ورسیدل، سعدیه لا تر اوسه پورې د امام په خونه کې وه، آمام د هغې پلار هم د خپل ملګري پوسیله راوغوښتلو.

مخلصین، مریدان او زیارت کوونکي چې د مقدس او آسماني شخصیت د کرامتونو او راتلوونکي خبرونو د لیدلو لپاره راغلي وه ټول په رانه میدان باندې پراته وه ځکه هغه شخصیت ورته ویلي وه چې راتلوونکي شپه به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسي هیلي، ارزوګاني او امیدونه اوري او هغه به پوره کوي. دا خلک پداسي وخت کې راویښ شول چې لا روښنایي نه وه خپره شوې .

هغوی پدی لړ رڼا کې ډېر آسونه ولیدل، په هغې آسونو سپاره پوځیان معلومیدل . خلک هیڅ پوه نشول، هغوی پدی نه وه خبر چې آسماني شخصیت . د مرو ژوندي کوونکي، د خدای لمسي او استازي په جومات کې بندي او لاس تړلي پروت دی، هغه اوس د مسلمانانو د ریښتني خدای په پنجو کې راګیر وه، د غازیانو قوماندان د دمشق اوسیدونکي رُشد بن مسلم وه، هغه خپلو غازیانو ته ویلي وه چې ټول اسلامي هیواد ستاسې په ډاډ خوب کوي، سلطان صلاح الدین ایوبي هر وخت ستاسې سره وي، که هغه تاسې ته نه ښکاري نو زما په سترګو هغه ته وګورئ، مونږ ټول ایوبیان یو، که د دی ګروپ کوم کس د پخوانیو پشان خپل ایمان خرڅ کړ نو زه به یې ړېښي او لاسونه وروتړم او پدی لویه دښته کې به یې وغورځوم، د داسي خلکو د سزا او جزا حکم زه د قاهري څخه نه اخلم بلکې د خپل الله جل جلاله څخه یې اخلم .

رُشد بن مسلم سهار ولیدل چې په خیمو کې هیڅ حرکت او خوځښت نشته، د خیمو اوسیدونکي زر راپورته کیدونکي نه وه، رشد بن مسلم عامو خلکو ته وویل چې شاته ولاړ شي او هلته ودریږي ځکه اوس به هغوی ته مقدس او آسماني انسان وښودل شي، کله چې عام خلک لرې شول نو بیا قوماندان څلور پنځه سپاره د غونډیو په سرونو ودرول چې پیره او څارنه وکړي تر څو هیڅ بهرني سړي ونه تښتي، نور سپاره یې د آسونو څخه پلي کړل او هغوی ته یې حکم وکړ چې خیمو ته ننوځي او خلک راوباسي، که څوک مقابله وکړي او یا د تیښتي کوښښ وکړي هغه باید ووژني، هلته د تیښتي سوال نه پیدا کیده ځکه چې ټول بی سده او نیشه پراته وه، رشد بن مسلم لوڅه توره پلاس کې ونیوله او یو خیمي ته ننوت هلته یې ولیدل چې یوه نجلۍ لوڅه لغړه پرته ده او دوه نارینه هم په څنګ کې ورسره پراته دي، هغه د توري څوکه ور وړاندي کړه او د راپورته کیدو لپاره ی ورته اواز وکړ، هغوی د راپورته کیدو پر ځای راپورته کوونکي ته کنځلي او بد رد وویل بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې اړخونه بدل کړل او ویده شول، رشد د خپلې توري ځوکه زور کړه نو د هغوی په پوستکی کې ورننوته، دری واړه وبریدل او راپورته شول، هغوی دری واړه د خیمی څخه د باندی میدان ته راوستل شول، په ټولو خیمو کې لوڅې نجونی او نارینه سره ګډ وډ پراته وه او په یوه خیمه کې ډېر د موسیقی او ساز وسایل پراته وه .

د ټولو خیمو څخه کسان میدان ته راوستل شول او پیره وربانډی ودرول شوه، اوښان او نور سامان غازیانو پخپل واک او کنترول کې واخیستل ، آمام د رشد بن مسلم سره وو، آمام هغه سړی هم راوست چې خپل ځان یې د الله تعالی زوی یعنی لمسی بللو، د هغه لاسونه شاته تړلی شوی وه، هغه يې په هغه میدان کې ودرولو چې بیګاه شپه یې خلکو ته کرامات ښودلی وه، د هغه شاته هماغه پرونۍ پردی ځوړندی وی، نور ملګری یې د هغه په مخکې کښینول چې د ټولو لاسونه شاته تړل شوی وه ټول ساز سامان د هغوی په وړاندی کیښودل شو چې د خیمی څخه پلاس ورغلی وه، آمام خلکو ته اعلان وکړ چې ښه نژدی راشی نو خلک ټول رانژدی شول بیا آمام وویل: تاسې دی سړی ته ووایی چې ځان د الله تعالی زوی او یا استازی ګڼی چې خپل لاسونه د رسۍ او پړی څخه خلاص کړی، دا خو مړی ژوندی کولی شی نو زه به د ده یو ملګری ووژنم، هغه دی راژوندی کړی، آمام د رشد څخه توره واخیستله او د هغه د ملګرو څخه یې یو راپورته کړ، چې کله یې توره پورته کړه نو هغه سړی چیغی کړی : ما وبښی، دا سړی ما نشی ژوندی کولایی، دا ډېر غټ ګنګار دی ، د الله تعالی د زوی په خاطر ما مه مړ کوی .

خلکو چې دا لوبه ولیده نو حیران شول خو لا شک یې نه وو لری شوی، آمام د هغه مقدس سړی چپن او جامی هم له ځان سره راوړی وی، آمام سمدستی د هغه جامی او چپن واغوستل، چاته د ښودلو پرته یې تخته د جامو لاندی کیښودله او چپن یې پری راکش کړه، بیا یې رشد ته وویل چې خپل څلور غشی ویشتوونکی را وړاندی کړی، کله چې غشی ویشتوونکی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل نو آمام ورته وویل: دیرش ګامه وړاندي ودرېږه او بیا زما زړه په نښه کړه او غشي راخوشي کړه، غشي ویشتونکو خپل قوماندان ته وکتل.

محمود هغه ته د شپې تړوله کیسه کړې وه، رشد بن مسلم غشي ویشتونکو ته حکم وکړ چې غشي ورخوشي کړي، څلور واړو یو ځل څلور غشي خوشي کړل څلور واړه د امام د زړه په برخه کې ونښتل، آمام بیا وویل: اوس څلور کسان راشي زما په زړه باندي څلور خنجرونه په پوره زور سره راخوشي کړي څلور خنجرونه په پوره زور سره ور ویشتل شول او د امام په سینه کې ونښتل.

آمام غشي ویشتوونکو ته وویل: هر یو پخپله لینده کې یو یو غشي کېږدئ، پدې وخت کې یې مقدس مداري رامخې ته کړ بیا یې خلکو ته په لوړ اواز وویل: دا سړی ځان ته تل پاتي او نه فنا کیدونکی وايي، اوس به یې زه تاسې ته څرګند کړم چې دا په اصل کې څوک دی.

آمام غشي ویشتوونکو ته وویل: د ده زړه په نښه کړه او غشي پرې ورخوشي کړي.

کله چې لیندۍ راپورته شوې، هغه منډه کړه او د آمام شاته پټ شوه، هغه د مرګ له ویرې رپیدلو، د سوال کوونکو په شان یې د خپل ژوند غوښتنه کوله، آمام هغه ته وویل: را وړاندې شه او دې خلکو ته ووایه چې زه د صلیبیانو ورانکاري او مداري یم، آمام د خپلې تورې څوکه د هغه په ګیډه کېښوده.

خلکو! مقدس انسان رامخې ته شو او په لوړ اواز یې وویل: زه تل پاتي او نه فنا کیدونکی نه یم، زه ستاسې پشان انسان یم، زه صلیبیانو را لیږلی یم ترڅو ستاسې ایمان خراب کړم، پدې کار ماته ډېر مال راکول کیږي.

آمام وویل: د شمعون لور سعدیه همدې د جال غلا کړې وه! اوس مونږ هغه راخوشي کړي.

امام چپن لرې کړه، جامې یې وویستلې، د لرګي تخته یې جلا کړه، د رشد یو غازي ته یې ورکړه او ترڅو هغه په ټولو خلکو وګرځوي، آمام خلکو ته وویل چې غشي او خنجرونه پدې تخته باندې نښتل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ډرامې د رسوا کېدو څخه وروسته عوامو خلکو ته وويل شول چې ټول ځايونه او خيمې پخپلو سترګو وګورې، خلک په منډه په ټولو ځايونو کې خپاره شول، د پردو شاته يو غار جوړ شوی وُ چې هلته د شپې سازنده ګان ناست وه او ساز يې غږولو، خلک چې خيمو ته ولاړل نو هلته د شرابو بدبوی خپره شوې وه، کله چې خلک ښه پوره وګرځېدل نو بيا ټول راټول کړې شول او دا ورته وويل شول چې دا ټول څه وه او د څه لپاره سرته رسېدل.

هغه دا هم معلوم کړې وه چې بيګانې مړې څوک وه نو هغه يې په رسيو تړلې وه، هغه يې خلکو ته وښودلو، بل سړی يې هم خلکو ته وښودلو چې د بودا سړی په جامه کې د مړې سره راغلی وه، څلور غشي ويشتوونکې او خنجر ويشتونکې هم را وړاندې کړې شول او خلکو ته وښودل شول لنډه دا چې ټول راز خلکو ته رسوا شو.

امام خلکو ته وويل: د اسلام زامنو! په غور سره واورئ! دا ټول د صليب عبادت کوونکې دي، ستاسې د ايمان او عقيدې د خرابولو لپاره راغلي، تاسې پدې پوهيږئ چې هيڅ انسان بل انسان نشي ژوندی کولای، د ځمکې پر مخ دا د الله تعالی قانون دی چې انسانان به نه ژوندي کيږي، د الله جل جلاله ذات يو او واحد لا شريک دی، هغه هيڅ زوی او اولاد نلري، صليبيان دا ډرامې او چلونه د اسلام د نړولو او بربادولو لپاره پکار اچوي.

دا د باطل او کفر بچيان ستاسې د زړورتيا، باتورۍ او جهاد څخه په وېره کې دي، ستاسې مقابله د جګړې په ميدان کې نشي کولايی، په همدې خاطر ستاسې په زړونو کې شيطاني وسوسې اچوي ترڅو تاسې د اسلام د ساتنې لپاره د صليبيانو په خلاف توره راپورته نکړئ، په همدې مصر کې فرعون خبيث خپل ځان الله بللو، حضرت موسی عليه السلام د فرعون جعلي خدايي د نيل په درياب کې ډوبه کړه، خپل عزت، خپل شان او خپل عظمت وپيژنئ! خپل اصلي دښمن په ښه توګه وپيژنئ!

خلک چې ټول مسلمانان وه يو دم راوپارېدل، هغوی بې علمه او ناپوهه وه نو آور پکې او سخت دريزه وه، هغوی چې دا لوی خبيث او شيطان انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیده نو هغه یې د الله تعالی په زوی والی ومنلو خو کله چې د هغه حقیقت او اصلیت ورته څرګند شو نو دومره راوپاریدل چې په هغه شیطان او نوره ډله باندې یې برید او حمله وکړه .

آمام غوښتل دا شیطانان له ځان سره قاهری ته ژوندی بوځی تر څو د هغوی څخه ډېر معلومات واخلی خو د دی لوی ډلی څخه یې راویستل شونی نه بریښیدل .

رشد بن مسلم وویل چې دا خلک باید رامنع کړو چې دوی ونه وژنی خو امام وویل چې د دی خلکو په خلاف زور استعمالول زیان لری ځکه دا ساده خلک دي او زیات به پکې مړه شي.

آمام رشد ته وویل: پریږده چې دا خلک پخپل لاس هغه شیطان ووژنی کوم چې ځان ته یې د الله جل جلاله زوی ویلی تر څو هغوی پدی پوه شی چې دا ګنهګار دی .

آمام، رشد او محمود د خلکو له مخی څخه لری شول، رشد یوی غونډۍ ته پورته شو او خپلو غازیانو ته یې وویل : تاسې چې چیری یاستی همالته ودریږی، دا خلک مه رامنع کوی.

لږ څنډ وروسته هلته یوازی آمام، رشد، محمود او د هغوی د ډلی کسان پاتی شول او نور خلک ټول پخپله مخه ولاړل، د شپی چې په کوم میدان کې مداری توب ښودل کیده هلته اوس لوی مداری او شیطان سره د خپلو ملګرو ټوټه ټوټه او میده میده پراته وو، نجونی هم خلکو وژلی وی، هیڅ مړی هم نه پیژندل کیده، ټول کوفته شوی وه، خلکو خیمی، سامان او ټول شیان چور کړی وه، خلکو د هغه شیطانانو اوښان هم له ځان سره بوتلل، پداسې حال کې چې د رشد د غازیانو نهه آسونه هم ورک وه، ځکه هغوی آسونه خلاص پرینښی وه او خپله پلی ګرځیدل، خلکو ته دا څرګنده نه وه چې دا زمونږ د خپل پوځ آسونه دي، داسې څرګندیدله لکه چې سیلی راغلی او هر څه یې له ځان سره وړی وی. اوس باید مونږ قاهری ته ولاړ شو، آمام رشد او محمود ته وویل: دا معامله باید حکومت ته وړاندې شی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

پدې څو ورځو کې چې سلطان صلاح الدین ایوبي کوم احکام نافذ او عملي کړل هغه انقلابي وه، هومره انقلابي چې د هغه نژدې ملګري او دوستان هم حیران شول، تر ټولو لومړی یې د ټولو هغو چارواکو کورونه ولټول چې د علي بن سفیان او غیاث بلبیس په شکمن لست کې وه، چې په هغوی کې دوه دری لوړ پوړي چارواکي هم وه، د هغوی د کورونو څخه زر، ملغلرې، مال او ډېرې حسینې او ښکلې نجونې راووتلې، له ځینو کورونو نه داسې کسان هم ونیول شو چې د سوډان تکړه جاسوسان وه، څه نور ثبتونه او بیلګې هم پیدا شو، سلطان صلاح الدین ایوبي د چا د رتبې او مقام په نظر کې نیولو څخه پرته حکم وکړ چې دا ټول تر نا معلوم وخت پورې په بند کې واچول او د مجرمانو پشان سلوک ورسره وکړی، د دې ګام په پورته کولو سره څو لوړ پوړي چارواکي کم او ځایونه یې خالي شول.

سلطان صلاح الدین ایوبي دویم برید په هغې ډلې وکړ چې ځان یې د دین او مذهب اجاره دار بلل.

سلطان صلاح الدین ایوبي ته خپلو سلا کارانو مشوره ورکړه چې د دین او مذهب معامله ډېره نازکه او خطري وي، خلک د جومات د امامانو او خطیبانو مریدان وي.

سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل: پدې کې څومره کسان د مذهب او دین په روح باندې پوهیږي؟

زه پوهیږم دا ډول امامان یوازې د خپل ځان لپاره کار کوي او خلک د دین او مذهب څخه لرې ساتي - د خلکو لپاره د زده کړې غوره ځای جومات دی، ځکه په مسجد او جومات کې دومره اثر وي چې د دین خبره د خلکو زړه ته ښکته کیږي، او دا د جومات د پاکوالي او تقدس اثر دی، خو دلته جوماتونه په غلطه توګه استعمالیږي، په جومات کې اوس امامان خپل ځانونه پیران او مرشدان جوړوي، که زه په جوماتونو کې باعمله علماء ونه ټاکم نو څه وخت وروسته به ټول خلک د امامانو او پیرانو عبادت پیل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، دا بې علمه او بې عمله امامان او پيران ځان د خلکو او الله پاک تر منځ رابطه او واسطه ګڼي او د صليبيانو په شان عقيده په خلکو کې خپروي او راوجوي پدې توګه هغوی د اصيل اسلام بيخ او بنسټ وباسي .

سلطان صلاح الدين ايوبې خپل يو لوی عالم او پوه انسان علامه زين الدين علی بن نجاالواعظ د سلا او مشوری لپاره راوغبښتلو، دی باعمله انسان خپل ځان ته د څارنی او پلټنی يوه اداره جوړه کړی وه، هغه يو ځلی د صليبيانو يو لوی پلان خنثی کړی او ډېر جاسوسان يې نيولی وه، هغه په مذهب او د دين په نامه ورانکاری ښه پيژندل ، هغه سلطان صلاح الدين ايوبی ته سلا ورکړه که نن تاسی د هغوی په ضد قدم پورته نه کړو نو ډېر زر به پدی پوه شی چې خلک به د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله عليه وسلم په حکم باندی د عمل کولو اجازه له امامانو څخه غواړی او د هغوی خبره به ورته لومړنی او مخکې ښکاری، اوس صليبيانو د دين خبری د غلطو عقايدو سره ګډی وډی کړی ، خلکو ته شکونه ، وسوسی او وهمونه په زړه کې اچوی .

سلطان صلاح الدين ايوبی سمدستی يو ليکلی حکم وليکلو چې د اسلامی هيواد د ټولو جوماتونو د امامانو څخه به د ټولو شيانو امتحان او معلومات علامه زين الدين علی کسان اخلي او هغوی به د علميت ، اهليت او تقوی په اساس ټاکی .

سلطان صلاح الدين ايوبی چې د نوی امامانو لپاره کوم شرايط وړاندی کړل هغه دا وه چې هر امام بايد د الله تعالی کتاب فرقان حميد او د هغه د پيغمبر حضرت محمد صلی الله عليه وسلم احاديث لوستلی وی ، عسکری پوهه او روزنه ولری .

سلطان صلاح الدين ايوبی ويل کوم انسان چې د اسلام په سپيڅلی دين پوهيږی هغه کولی شی د قوم قيادت وکړی .

سلطان صلاح الدين ايوبی په ټول هيواد کې هغه لوبی، ډرامی او د ساعت تيری شيان منع کړل چې په هغې کې به جواري کيدله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفیان لاس لاندي غړو د لوبو او نورو ساعت تیریو په مرکزونو باندې حملې وکړي چې له هغو ځایونو څخه د ایطالیا د تصویر جوړونکي هغه تصویرونه د نجونو او ځوانانو چې لوڅ و راوویستل .

سلطان صلاح الدین ایوبي دا بد اخلاقه لوبې او ډرامو پر ځای توری وهل، خنجر غورځول ، غشي ویشتل ، د آس سپرلی، پرته د وسلې څخه جګړه، پالواني او لامبو ته رواج ورکړ او د دې د څارنې لپاره حکومتي چارواکي وټاکل .

په لومړۍ مسابقه کې سلطان صلاح الدین ایوبي خپله ګډون وکړ او لومړۍ درجه ګټونکو ته يې ښکلي او تکړه آسونه ورکړل، هغه په مدرسو او جوماتونو کې د علمي او ديني مسابقو لپاره هم ترتيبات ونيول .

سرحدي پوستو او ګروپونو ته يې ځانګړي پاملرنه وکړه، هغه پدې پوهیده چې اطرافي او صحرای اوسيدونکي ډېر زر د وسوسو او تبليغاتو تر اثر لاندې راځي او تر ټولو د مخه د دښمن تر بريد او حملې لاندې هم راځي، د دې پوستو د غازيانو لپاره هغه د بدني او معنوي خوندې توب ترتيبات ونيول - هغه چې کله د سرحدي ګروپونو ويش او تقسيم کولو نو خپله يې قوماندانانو ته لارښووني کولې او ډېر سخت او کلک اصول يې ورته وښودل .

د دې پوستو قوماندانان ډېر هوښيار او چالاک خلک او د ټول پوځ څخه غوره شوي غازيان او افسران وه .

رشد بن مسلم هم د همدې غوره شوو قوماندانانو له ډلې څخه يو ؤ، کله چې محمود بن احمد ورته اشاره وکړه نو سمدستي هغه د خپل ګروپ غازيانو سره د صليبي شيطانانو پسې ورغی او هغوی يې د خپل جرم په سزا ورسول که چيرې پخواني قوماندان وايې نو هغه به په صليبي شرابو کې خمار او مست پروت ؤ او صليبي ورانکارو به د خپل لوی شيطان د خلاصون لپاره ور ورانډې شوي وای او هغه به يې د امام يوسف بن آرز او محمود بن احمد له منګلو راخلاص کړی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشد بن مسلم، محمود بن احمد او امام یوسف بن آرز پخپله خونه کې ناست وه، هغوی د لوی مداری او شیطان کیسه کوله چې د کلی خلکو پخپلو لاسونو کوفته کړی وه، پدی خونه کې علی بن سفیان هم ناست وُ، هغه د دری واړو څخه معلومات او راپور اخیستی وه، بیا یې هغوی سلطان صلاح الدین ایوبی ته بوتلل، هغه ډېر خوشحاله وه چې دومره لوی شیطانی پلان ختم او برباد شو، خوعلی بن سفیان وویل : یوازی برید او حمله شویده د هغې د اثر ختمولو لپاره ډېر وخت پکار دی، ماته چې څه معلوم دي هغه دا دي چې په خلکو کې د جهاد جذبه ختمه شویده ځکه مونږ ته د سرحدی سیمو څخه پوځیان نه راځی، هغوی مونږ ته غله او څاروی نه راکوي بلکې د مسلمان دښمنانو ته یې ورکوی جوماتونه ړنګ او ویجاړ شویدي، خلک د وسوسو او وهمونو ښکار شوی اوس هغوی د مداری پیرانو په هدایاتو عمل کوی مونږ باید د دی خلکو نیغی لاری ته د راوستو لپاره پوره او مکمل پروګرام پیل کړو، که دا ډله نه وی وژل شوی، نو مونږ به په ټولو سیمو کې هغوی ګرځولی او خلک به خپله پوه شوی وایی .

سلطان صلاح الدین په وړاندی تر ټولو ضروری او مهمه مسئله د سوډان څخه د تقی الدین او د هغه د پوځ راویستل وه، هغه چې د کومی ورځی څخه قاهری ته را رسیدلی وه نو پلانونه یې جوړول ، هغه د سوډان جګړی ته پخپله نشو تللی ځکه چې په مصر کې حالاتو ته پام لرل پکار وه، هغه چې کله قاهری ته را ورسیده نو سمدستی یې تقی الدین ته استازی واستولو چې زه اوس قاهری ته را رسیدلی یم - استازی لاړ بیرته راستون شوی وه .

استازی وویل چې تقی الدین ته ډېر زیات زیان رسیدلی او ځینی کسان د دښمن لخوا څخه نیول شوی او ځینی په دښتو او بیابانونو کې ورک دی - اوس یې خپل پاتی پوځ سره یو ځای کړی خو دښمن هر وخت د هغوی په سر موجود وی، هغه ته د برید او حملی وخت هیڅ نه برابریږي، هغه ته د څو ګروپونو اړتیا ده چې په دښمن حملی وکړی او هغوی ته لاره ازاده کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی خو ګروپونه کماندویان او خو هغه سپاره ګروپونه چې په ځوابی حملو کې یې پوره پوهه لرله د سوډان په لوری د تقی الدین مرستی ته واستول، هغوی به حملې کولې او دښمن به یې په ځان پسې خپرا وه او زیات زیان به یې ورساوه، کماندویانو لاری تشی کړی او مخه یې بلی خواته واړوله .

هغوی ډېر زر بریالی شولد هغوی د پوره قربانۍ او سربښندنی څخه برسیره دا خبره هم وه چې دښمن هم ښه ستومانه او ستړی شو. دښته او بیابان ډېر ګرم او سخت ځنو آسونه او اوښان یې له کاره وولیدل .

په سوډان برید سخت ناکام شو، بری یوازی دا وشو چې تقی الدین سره د خپلولوړ پوړو پوځی افسرانو او پوځ سره مصر ته راغی او د پوره ختمیدو څخه وژغورل شول، کله چې تقی الدین د مصر خاوری ته راننوت نو ورته څرګنده شوه چې خپل نیمائی پوځ یې له لاسه ورکړی دی .

***

د سلطان نور الدین زنګی کسب کارانو د اړتیا سره سم لری ویشتوونکی منجنیقونه جوړ کړی وه، چې په هغوی باندی کلا ته ډبری او د اور غونډاری غورځول کیدل .

صلاح الدین ایوبی هغوی ته په کلا کې مهم ځایونه په ګوته کړی وه، پدی مهمو ځایونو کې د سامان زیرمی هم وی، د اور لومړنی غونډاری په هماغه ځای وروغورځول شول چیری چې د سامان زیرمی وی، کله چې اور خپل اصلی ځای ته ورسیده نو لمبی پورته شوی چې دی لمبو د زنګی د غازیانو مورال او حوصله لوړه کړه، غازیانو لری ویشتونکی غشی هم جوړ کړی وه، د هغو د ویشتلو لپاره یې ښه تکړه غازیان غوره کړی وه .

خو د اته، لس غشو څخه وروسته به هغه غازی بیا له کره لویدلو. سلطان نور الدین زنګی یو بل زړور کار وکړ، هغه د خپل پوځ څخه ډېر زړور سرتیری راټول کړل او بیا یې ورته حکم وکړ چې په دروازه برید وکړی ، هغوی ته یې د دروازی د ماتولو اړین وسایل ورکړل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د سربښندونکو دا ډله د دروازې په لوري په منډه شوه نو د دیوال څخه پرې صلیبیانو د غشو باران پیل کړ چې څو سربښندونکي زخمیان او څو شهیدان شول. زنګي سمدستي لرې ویشتونکي غشي او نور عام غشي ویشتونکي هلته راوغوښتل، هغوی یې هلته نژدې ځای پر ځای کړل او د دروازې په شا او خوا دیوال باندې یې د غشي ویشتلو حکم وکړ، دومره زیات غشي ویشتل پیل شول چې د دیوال سر پکې پټ شو، پدې وخت کې د دروازې ماتوونکو یو بل ګروپ د دروازې په لوري په منډه شو، زنګي د غشو ویشتل نور هم زیات کړل، لږ څنډ وروسته د دیوال په سر باندې د آور څخه ډک بیلرونه را څرګند شول، کله چې د دې بیلرونو د راپورته کوونکو سرونه راښکاره شول هغوی د غشو ښکار وګرځیدل، یو، دوه بیلرونه د باندې راتوی شول نور ټول د دیوال په سر چپه شول، هلته لمبې پورته شوې چې د هغې څخه څرګندیده چې اور غورځوونکي پخپل اور کې وسوځیدل.

د سلطان نور الدین زنګي یو قوماندان چې کله دا طریقه ولیدله هغه پخپل اس پښنه واړوله او د کلا بلې دروازې ته ولاړ او هلته یې اړوند قوماندان ته وویل چې په بل لوري کې څه ډول لوبه روانه ده ، دواړو قوماندانانو په بله دروازه کې هم همدا کار پیل کړ، په لومړنی برید کې د غازیانو زیات زیان وشو. څومره چې سربښندونکي شهیدان کیدل په هماغه اندازه به یې ملګري تیزیدل او د دروازې په لوري به په منډه کیدل، زنګي غشو ویشتوونکو آور غورځوونکو ته وخت نه ورکاوه، سلطان نور الدین زنګي حکم وکړ چې منجنیقونه باید په کلا کې پرله پسې آور وغورځوي ، کله چې د سلطان نور الدین زنګي سربښندونکو په دوه دروازو برید او حملې ولیدلې نو پرته د حکم څخه په دوه برخو تقسیم شول، یوه برخه د لومړنی دروازې او بله شاتنی دروازې ته ولاړله، په دواړو دیوالونو باندې دومره ډېرې ویشتل کیدې چې مقاومت یې ختم کړ، پدې وخت کې دواړه دروازې ماتې شوې او ټول سربښندونکي یو دم کلاته ننوتل ، په کلا کې خونړۍ جګړه پیل شوه د کلا په اوسیدونکو کې ګډ وډي او بې نظمي پیل شوه - په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګډ وډۍ کې صلیبي چارواکي له کلا څخه ووتل ، تر ماښام پورې صلیبي پوځ وسله وغورځوله، سلطان نور الدین زنګي ټول مسلمان بندیان له بند څخه راخلاص کړل ، د دې څخه يې وروسته په ټوله کلا کې د صلیبي چارواکو لټون پیل کړ خو هیڅ یو هم پیدا نشو. دا جګړه او فتح د ۱۱۷۳ میلادي کال په آخري دري میاشتو کې سرته ورسیده او کرک فتح شو چې د دې څخه وروسته مسلمانانو ته بیت المقدس ښکاره شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې خزانه پیدا شوه

د صلیبیانو دا کانفرانس ډېر احساساتي او جذباتي وه، هغوی د هري ماتې، هري فتح، هر پشاتګ او هر کامیاب پرمختګ څخه وروسته سره کیناستل، پخپلو کې به یې نظریات او معلومات تبادله کول او شراب به یې څښل، هغوی فکر کاوه چې پرته د شرابو او انجونو جنګ نه ګټل کیږي ، هغوی به خپلې لوڼې او ناموسونه د مسلمانانو سیمو ته د دې لپاره استول چې د مسلمانانو اخلاق پرې خراب کړي ، جاسوسي او ورانکاري وکړي. د خپل لاس لاندې سیمو څخه به یې مسلماني انجوني راتښتولي او د وخت تیرولو لپاره به یې ورڅخه کار اخیستلو.

جاسوسانو چې کله هغوی ته وویل چې صلاح الدین ایوبي وایي : صلیبیان د ناموسونو سوداګر او مسلمانان یې ساتوونکي دي نو پدې خبره صلیبي چارواکو ډېر وخندل، په هغوی کې یو په صلاح الدین ایوبي پوري مسخره او ټوکه وکړه چې صلاح الدین ایوبي پدې ساده خبره هم نه پوهیږي چې صلیبي ځوانان د دښمن په مقابل کې خپل ځان او بدن سرښندنې او قربانۍ ته وړاندې کوي نو ایا صلیبي نجونې د خپل دښمن د ماتولو لپاره له خپل بدن څخه کار وانخلي ؟

یو بل چارواکي وویل: صلاح الدین ایوبي خوارکي لا پدې اوس هم ندی پوه شوی چې زمونږ سرښندونکو نجونو او د سرو زرو سکو څومره مسلمانو واکمنانو ته ماتې ورکړې او هغوی پدې ماتو باندې ویاړ او فخر هم کوي او د هغې څخه خوند اخلي، هغه به زمونږ څخه د اسلام ناموس او عصمت څه ډول خوندي وساتي چې نور مسلمان واکمنان زمونږ ملګري او پلویان وي .

دا د صلیبیانو د یو کانفرانس حالات او پیښې وې خو (۱۱۷۳) میلادي کال په آخر کې چې کوم کانفرانس د کرک تر فتحې وروسته په بیت المقدس کې وشو د هغه بیا یو بل شان او حالت و، هغوی دا ځل په سلطان صلاح الدین ایوبي پوري ټوکې او مسخرې ونکړې ، د هیچا په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شونډو مسکا نه ښکارېد، هیڅاته دا هم یاد نه وه چې کله به هغوی کیناستل نو شراب به بادیدل.
د کرک څخه هغوی ډېر په شرم او بې عزتۍ سره راتښتیدلی وه، پدی تښتیدونکو کې ریجنالډ هم ؤ کوم چې د کرک د کلا مشر بلکې واکدار ؤ، هغه ډېر جګړه مار او جنګی سړی ؤ، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره د خپل زغری لرونکی پوځ سره یو ځای څو ځله جګړې کړې وې، پدی کانفرانس کې ریمانډ هم ؤ چې د کرک د محاصرې په وخت کې یې پوځ د کلا څخه د باندې د سلطان صلاح الدین ایوبی لخوا محاصره شوی وه، ریجنالډ او ریمانډ دواړو داسې پلان جوړ کړی ؤ چې هغوی پرې ویاړ او افتخار کولو خو سلطان صلاح الدین ایوبی پرله پسې کرک محاصره کړ او ریمانډ یې داسې راګیر کړ چې خپله محاصره شو او د پلان عملی کیدل ممکن نه شو. د ریمانډ سامان تباه شو او پوځ یې دومره مجبور شو چې مړه آسونه او اوښان به یې خوړل.
په آخر کې نیمایی پوځ ختم شو، څه ژوندی ونیول شول او څه وتښتیدل.
ریجنالډ نیک مرغه ؤ چې د کرک په فتح کې د خلکو د ګڼ وډې په وخت کې ژوندی راوتښتیده او نورالدین زنګی ته ژوندی پلاس ورنغی چې اوس به پدی کانفرانس کې د ګډون لپاره ژوندی نه وای پاتی، پدی کانفرانس کې د هغو صلیبی سردارانو شمیر هم کم نه ؤ کوم چې د نایټ لقب یې ګټلی وه، دا لقب به پادشاه هغو خلکو ته ورکولو چې په جګړه کې به یې تر ټولو زیاته میړانه ښکاره کړه بیا به یې هغه ته د سر څخه تر پښو پورې د اوسپنې جامې ورکولې او د نایټ په نامه به یادیده.
پدی کانفرانس کې د عکری لوی بطریق هم ګډون کړی ؤ چې د صلیب د ساتوونکی په نوم یادیده، د دوی برسیره ګایی او د هغه ورور المارک هم وه، د اسلام قسم خوړلی دښمن فلیپ اګستس هم راغلی وه، د صلیبی جاسوسی اداری مشر هرمن او د هغه دوه مرستیالان هم وه، په لومړی وخت کې هغوی ټول چوپ وه ځکه هر یو د بل څخه شرمیدلو خو بیا فلیپ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اګستس د عکری بطریق اعظم د دې غونډې او کانفرانس د مشر په حیث وټاکلو او د هغه څخه یې د لومړۍ خبرو کولو غوښتنه وکړه .
د عکرې پادرۍ لوی بطریق وویل : زه چې د دې خلکو سره خبرې کوم نو ماته شرم راځي ځکه چې دوی ټولو څو څو ځلې خپل قسمونه مات کړي ، ژمنې یې ندي پر ځای کړي او اوس د هغو ټولو سره سره ژوندي او روغ رمټ په بیت المقدس کې ناست دي!
زه د عیسی مسیح په وړاندې شرمیدلی یم، چې کله صلیب ته ګورم نو سترګې می ښکته شي، ایا تاسې ټولو په صلیب باندې خپل لاسونه نه وه ایښي او قسمونه مو نه وه خوړلي چې دښمن به له منځه وړو سره د دې که زمونږ سر پکې قربان شي؟
ایا تاسې ټولو دا قسم نه وُ خوړلي چې مونږ به د اسلام نوم او نښان ورکوو؟
ایا په تاسې کې څو کسانو زخمونه خوړلي او یا ګیریدلي هم یاستي؟
تاسې شوبک مسلمانانو ته ورکړ او خپله ورځخه راوتښتیدلي بیا مو کرک درته وسپارلو ، زه پدې پوهیږم چې څوک میدان ته وړاندې کیږي هغه ماتې هم خوري، د کامیابیو څخه وروسته ماتې څه معنا نلري خو پرله پسې دوه ځلې ماتې دا فکر پیدا کړي چې صلیب یوازې په اروپا کې پاتې او که همداسې حالت وي نو ډېر زر به د اروپا په کلیساګانو کې د مسلمانانو اذانونه واوریدل شي .
فلیپ اګستس په زوره وویل : داسې به هیڅکله هم نه کیږي! د صلیب اعظم ساتوونکیه! داسې به هیڅکله هم نه کیږي، د ماتې څه لاملونه وه چې مونږ په هغې غور او فکر کړیدی، اوس به ستاسې په وړاندې بیا پرې غور وکړو.
د عکری بطریق اعظم ورته د طنز په توګه وویل : شاید تاسې به پدې غور ونکړې، چې اوس به د مسلمانانو هدف بیت المقدس وي ؟
آیا تاسې د دې څخه ناخبره یاستی چې صلاح الدین ایوبی د بیت المقدس د نیولو قسم خوړلی دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسلمانانو لومړی قبله بیت المقدس ده ؟
آیا تاسې پدی نه پوهیږۍ چې د دی ځای د تر لاسه کولو لپاره خپل ځانونه هم قربانوی؟
او هغوی به د دی ځای د تر لاسه کولو لپاره خپل ځانونه هم قربانوی؟
فلیپ اګستس وویل: مونږ په مسلمانانو کې د خیانت او غداری تخم کرلی دی؟ مونږ په مسلمانانو کې دومره خائنان او غداران پیدا کړیدی چې د نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبی په لاره کې به خنډونه اچوی او هغوی به په لوړه او تنده ختموی.
د صلیب اعظم ساتوونکی وویل: بیا نو دا کوم مسلمان دی چې ستاسې څخه یې دا دوه کلکی او قوی کلاګانی ونیولی؟
دا له یاده مه باسی چې مسلمانان احساساتی دی! کله چې مسلمان غدار شي د خپل ورور په غاړه چاړه راکاږي، خو چې کله په هغه کې دینی او ملی جذبه او ولوله راوپاریږي نو بیا خپلی غاړی او سرونه سرښندنی ته وړاندی کوي او کفاره وربانډی اداء کوی ، که مسلمان غدار او خائن شي نو هم به پری باور مه کوی! ډېر لری مه ځی، پدی لسو کلنو کې چې څه وشول هغو ته وګوری! د اسلام غدارانو تاسې ته څومره سیمی درکړی؟
ایا په تاسې کې دا همت شته چې مصر ته ولاړ شی؟ نن ورځ مسلمانان د فلسطین په خاوره کې پراته دی ، سبا به ستاسې په سینو باندی ناست وی!
یاد ولری زما دوستانو! که نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبی ستاسې څخه بیت المقدس ونیولو نو بیا اروپا هم درڅخه نیولی شی! یوازی د فلسطین خبره نده، د ځمکی د کومی ټوټی خبره هم نده، اصل مسئله او لانجه د اسلام او صلیب تر منځ ده! دا د دوه دینونو او مذهبونو، فکری او نظریاتی جګړه ده، په دواړو کې د یو ختمول دی ، ایا تاسې د صلیب ختمیدل زغملی شی؟
په غونډه کې جوش او جذبه راپیدا شوه ټولو په یوه خوله وویل : نه مقدس پلاره! داسې هیڅکله هم نشی کیدای! دومره ناهیلی کیدل نه دی پکار.
د عکری بطریق اعظم وویل : بیا نو تاسې په هغو لاملونو غور او فکر وکړۍ چې ستاسې د پشاتګ سبب شول زه د جګړی په هکله تاسې ته سبق

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او روزنه نشم درکولايي، زه د فکر او عقيدې د ميدان ساتوونکی يم، زه د کليسا ساتوونکی يم، زما د کليسا په پاکو نجونو قسم چې که ماته لس پاخه او کلک مسلمانان راوسپاري زه به ورځخه د صليب عبادت کوونکي جوړ کړم!

تاسې پدې خبره غور وکړه چې ولې ستاسې لوی زغره لرونکی پوځ د مسلمانانو د کم پوځ په مقابل کې ماتې خوري؟ ستاسې پنځه سوه سپاره د سلو پياده مسلمانانو لخوا څخه ولې ماتې خوري؟

د دې لامل دا دی چې مسلمانان د دين په جذبه او جوش سره جنګيږي! هغوی چې کله ستاسې سره مخامخ کيږي نو د ټولو په ژبه يوه خبره وی فتح يا شهادت! ما اوريدلی دي چې د هغوی کماندويان ستاسې شاته راتاويږي ، ستاسې ملا ماتوی او خپله په غشو سوری سوری کيږي يا ژوندی بيرته خپل ځايونو ته ګرځی! فکر وکړه چې ولی د هغوی لس، لس کسان ستاسې په زرګونی لښکر کې راننوځی؟ دا يوازې دينی او مذهبی ليونتوب دی! هغوی پدی باور لري چې الله تعالی د هغوی سره ملګری دی! د الله جل جلاله رسول هم د هغوی سره دی! هغوی پداسې سختو حالاتو کې د خپلو مشرانو څخه نه بلکې له قران څخه هدايات اخلی! ما قران په غور سره مطالعه کړی، زمونږ په خلاف جګړه قران جهاد بللی چې په هر مسلمان باندی جهاد فرض شوی دی - ان تر دې چې جهاد په لمانځه او نورو عبادتونو غوره او افضل بلل شويدی... تر څو پورې چې تاسې پخپل ځان کې داسې جذبه او جوش راپيدا نکړی د اسلام هيڅ شی نشی خرابولايی .

***

څه جذباتی او احساساتی خبری او کلمات وه چې د عکری لوی پادری او بطريق صليبی چارواکی ټول په جوش او جذبه راوستل او يو ځل بيا يې په هغوی کې ژوند راپيدا کړ، هغه د دی وينا څخه وروسته رخصت شو او وی ويل : اوس تاسې پخپل منځ کې غور او فکر وکړی چې ستاسې د ناکامی لاملونه څه او څوک پکی ملامت دی؟ څه ډول دا ناکامی په فتحی او بری بدلولای شی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیت المقدس د خپل ژوند او مرګ مسئله وبولي! صلاح الدین ایوبي پرښته نده! ستاسې پشان یو انسان دی، هغه پدې ځواکمن او قوي دی چې ایمان او عقیده یې پخه او کلکه ده!

په غونډه او کانفرانس کې چې کومه ګرمي او ژوندي توب راغی هغه پدې سبب وُ چې څه ځانګړې فیصلې وشوې.

یوه پریکړه دا وه چې ځوابي برید ونشي بلکې صلاح الدین ایوبي او نورالدین زنګي ته د پرمختګ وخت ورکړای شي تر څو هغوی د خپلو ځایونو څخه بې لرې شي، بیا خپاره او ګډ وډ شي. پدې توګه به د هغوی د سامان لارې لرې او غیر خوندي شي.

دویمه پریکړه دا وشوه چې یونانیان، بازنطنیان او فرنګیان دې ته چمتو کړایی شي چې د سمندر له لارې په مصر باندې برید وکړي، د مصر په شمال ختیځ باندې خپل پوځونه ښکته کړي او هلته پوځي او عسکري مرکز جوړ کړي، دا مرکز به د فلسطین د دفاع او په مصر باندې د یرغل لپاره پکار اچول کیږي.

مهمه پریکړه دا وشوه چې په اسلامي سیمو کې د بد اخلاقۍ لپاره کار نور هم تیز شي او هم د خرابو او غلطو عقایدو خپرول پیل شي.

مخکې وویل شول چې د مصر په سرحدي سیمو کې د صلیبیانو یو تخریبي او ورانکاري پلان رسوا او ټول کار کوونکي یې تباه او کوفته شول کوم چې د بد اخلاقۍ او اسلامي عقایدو د خرابولو لپاره یې کول.

صلیبي جاسوسانو خپلو چارواکو ته خبر راوړ چې صلیبي پلان ناکام او کوم کسان چې د دې کار کوونکي وه هغوی ټول د خپلو مریدانو او مخلصینو لخوا څخه کوفته او ټوټه ټوټه شول.

په کانفرانس کې دا راپور هم وړاندې شو چې د صلیبیانو تر لاس لاندې سیمو کې د مسلمانانو ژوند تنګ شویدی، هغوی د کاروانونو په شکل هجرت کوي چې په لاره کې پرې حملې کیږي - مال، دولت او نجوني یې تښتول کیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کانفرانس کې پريکړه وشوه چې د مسلمانانو د ختمولو کار دی همداسې روان وي بلکې هغه دی نور هم تيز شي او هم د هغوی د انجونو څخه د مسلمانانو په خلاف کار واخيستل شي.

په غونډه کې دا پريکړه هم وشوه چې په مسلمانانو کې دی د عيسايت تبليغ او دعوت زيات شي، د دی لپاره زيات مال او دولت ته اړتيا ليدل کيده چې هغه صليبي واکمنانو ورکوله خو پدی لاره کې څه ستونزی راپيدا شوی .

يو دا چې مال او دولت به په اوښانو بار وړل کيده نو په لاره کې به غازيانو هغه نيول او يا به د غلو او ډاکوانو له لوری لوټ او تالا کيده.

هغوی دا اړتيا حس کړه چې مال او دولت د هماغه سيمو څخه پلاس راشي تر څو وړلو ته يې اړتيا پيدا نشي .

د ډېر وخت څخه پدی خبره غور کيده، د صليبي جاسوسی اداری مشر جرمنی نژاد هرمن د علی بن سفيان پشان تکړه استاذ او ذهين سړی وه، هغه پدی پوهيده چې د مصر په خاوره کې دومره خزانی شته چې په هغې باندی ټوله دنيا اخيستل کيدای شي خو هغې ته ځان رسول او پلاس راوړل گران معلوميدل .

دا خزانی د فرعونيانو په قبرونو کې پټی او خښی شوی وي، تاريخ د دی خزانو څخه ناخبره نه وُ ځکه چې کله به کوم فرعون مړ کيده نو د هغه سره به بی شماره مال او سامان هم په لوی قبر کې کيښودل کيده چې هر قبر د يوی پادشاه مانۍ پشان لوی او غټ وه .

فرعونيانو به پخپل ژوندانه کې د ځان لپاره داسې قبرونه جوړول چې هغه به د هغه د شان او شوکت سره برابر وه او هغه ته به هيڅوک هم نشو رسيدايی، د مرگ څخه وروسته به د هغې ودانۍ دروازی او خوله پداسې توگه بنديدله چې پرته له جوړونکو څخه به بل چاته څرگنده نه وه چې څرنگه خلاصيدای شي، د فرعون تر خښيدو وروسته به يې خپلوانو هغه کسب کاران وژل چې قبر به يې چا جوړ کړی وُ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرعونيانو دا ګڼله چې دوی خدايان دي او د مرګ څخه وروسته به همداسې شان او شوکت ورته په نصيب وي، هغوی به غرونه او غونډۍ سوري کولې او د هغې لاندې به يې د پادشاهۍ مانۍ پښان خونې، دهليزونه او برنډې جوړولې چې په هغې کې به ډېر زيات سره زر، سپين زر، ملغلرې، قيمتي ډبرې، د خوراک شيان، شراب او شهد کېښودل کېدل او هم به يې د فرعونيانو مړي موميايي کول چې خراب نشي. پدې قبرونو بلکې ماڼيو کې به بګۍ سره د آسونو او ګاډۍ وانانو، کشتۍ سره د کشتۍ وانانو هم وو - د خدمت لپاره به يې غلامان، وينځې او خپلې ميرمنې ساتلې .

داسې عادت ، رواج او دود شوی وٚ چې د يو انسان د مرګ سره به بې شماره مال، دولت، څاروی، کشتۍ، او بې شماره انسانان يو ځای قبر ته ننباسل کېدل او بيا به په ټولو پسې په ژوندانه د لوی قبر خوله بنديدله، نو هغوی به په څه حالت کې د سا بنديدلو څخه مړه کېدل، د فرعونيانو ځينې مړي اوس هم په لندن او نورو موزيمونو کې ساتل شويدي .

د فرعونيانو دوره چې ختمه شوه، د هغوی څخه وروسته چې څومره حکومتونه راغلل او راځي هغوی ټولو د فرعونيانو هديرې او قبرونه ولټول او دا لټون لاهم روان دی چې په ځينې سيمو کې دا کار ناشونی بريښيده او بريښي .

مصر پخپل تاريخ کې ډېر پادشاهان ليدلي دي، هر يو قبر لټولی چې څه پلاس ورغلي هغه يې لوټ کړي. تر ټولو زياته برخه انګريزانو ته پلاس ورغله ځکه چې هلته د هغوی خپل حکومت او نظام وه. نوی وسايلو پدې کار کې د انګريزانو هم سره ډېره مرسته وکړه، اوس هم ويل کيږي چې د مصر خاوره د فرعونيانو د خزانو څخه ډکه ده، که د مصر تاريخ ته په غور سره وکتل شي نو هلته داسې خطرناکې پيښې شوي چې د انسان غونې پرې زيږيږي.

د صليبيانو څخه کسان پخپل پروګرام د فرعونيانو قبرونو ته ورسيدل، هغې ته ننوتل خو بيا معلومه نشوه چې کوم لوري ته غيب شول. کوم چې ژوندي راووتل، هغوی د نورو خلکو لپاره د عبرت درس وګرځيده. نن هم د ځينو خلکو سره دا عقيده ده چې فرعونيان خدايان ندي خو د هغوی سره د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړی څخه وروسته هم داسې څواک شته چې څوک هلته ورننژدی شي نو سخته سزا ورکوي، پدی ځکه خلک عقیده ساتی چې هر پادشاه د فرعونیانو د خزانی هیله او قصد کړی او هغې ته يې لاس اچولی د هغه پادشاهی او حکومت ختم شوی ځینی خلک بیا دا د فرعونیانو سپره توب او نحوست ګنی.

د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه مخکې صلیبیانو ته څرګنده وه چې مصر د فرعونی خزانو خاوره او مرکز دی، په همدی خاطر هغوی د مصر په خاوره خپل حکومت جوړول غوښتل، کله چې هغوی پدی پوه شول چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته ماتی ورکول آسان کار ندی نو دا پریکړه يې وکړه چې پخپله د مصریانو پلاس دا خزانی راوباسي او بیا هغه د مسلمانانو په خلاف پکار واچوی. هغوی ته دا معلومات شوی و چې د مصر د حکومت په پخوانیو کاغذونو او پاڼو کې داسې نقشی او اسناد شته چې په هغو کې د فرعونی خزانی معلومات او ځایونه په ګوته شویدی هغه کاغذونو او اسنادو ته ځان رسول څه اسانه کار نه ؤ، صلیبیانو تکړه او هوښیار جاسوسان مصر ته استولی وه چې هغوی د کاغذونو ځایونه په ګوته کړی، او بیا د هغې د تښتولو پلان جوړ کړی.

هغه وخت چې سلطان صلاح الدین ایوبی د شوبک او کرک په جګړو کې بوخت ؤ نو د صلیبیانو د جاسوسی اداری مشر هرمن پدی بریالی شو چې د قاهری یو چارواکی احمر درویش خپل ملګری او پلوی وګرځوی.

احمر درویش سوډانی وه او د هغه په خلاف هیڅ ډول شک او شکایت نه ؤ چې هغه غدار یا خائن دی، سلطان صلاح الدین ایوبی په هغه باور او اعتماد لرلو، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره په بی شمیره جګړو کې برخه اخیستی او نوم يې پیدا کړی ؤ.

وروسته څرګنده شوه چې دا د یوی صلیبی نجلی میریا ایستینا کمال وه چې هغه د احمر درویش په دماغو کې د سوډان د خاوری محبت، د سلطان صلاح الدین ایوبی مخالفت او د مصر سوډان په پوله د یو ازاد حکومت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیشه پیدا کړه، هغه پخپله مسلمان وُ خو صلیبیانو د هغه په دماغ کې دا خبره اچولې وه چې هغه لومړی سوډاني او بیا مسلمان دی. هغه وخت چې نورالدین زنګي د کرک کلا نیولې وه، احمر درویش د صلیبي جاسوسانو سره ډېر ځلې لیده کاته کړي وه، هغه په دومره پټه توګه لیده کاته کول چې هیچاته هم څرګنده نه وه چې هغه ګوندي د دښمن سره اړیکې لري. هغه په دفترونو کې دومره اثر پیدا کړ چې پخوانی اسنادو او کاغذونو ته ورسیده، هغه چې کوم کاغذونه راپټ کړل په هغې کې څو کرښې او لیکې موجودې وې، هغه نقشې یوازې کاغذونه نه بلکې د کاغذ او ټوکر ځخه جوړه شوې وې په هغې کې کرښې، لیکنې او څه یاداشتونه وه چې لوستل یې شونې نه وه، هغه کاغذونه او اسناد بل چاته ښودل کېدل هم نه ځکه چې د رسوا کېدو امکان یې زیات وه. څه وخت وروسته د هغې لیکنو څخه مطلب واخیستل شو او دا څرګنده شوه چې د قاهرې څخه لرې یوه غرنۍ سیمه ده چې هلته ځناور هم نه ځي‌خو په هغه ځای کې د کوم فرعون قبر شته دی.

دا هم څرګندنه وه چې دا لیکنه سمه او صحیح ده او که هسې کرښې ښکل شویدي. پدې کاغذونو کې څه تصویرونه هم ښکل شوي وه چې د هغو څخه ټوله کیسه څرګندیدله.

احمر د خپل قسمت ازمیلو نیت او قصد کړی وُ، د دې فرعون نوم دویم ریمینس وه، صلیبیانو د دې هدیرې د کیندلو لپاره څو تکړه او هوښیار جاسوسان قاهرې ته استولي وه، د دې ګروپ مشر ایتالوی مارکوني وُ چې په ګرځندوی کې یې پوره تجربه لرله، احمر درویش دې جاسوسانو ته داسې ځیرې جوړې کړې وې چې هیچا هم نه پیژندل، دوه کسان یې پخپل کور کې نوکران کړي وه، د دې په بدله کې دا پریکړه شوې وه چې د خزانې څخه چې څه پلاس راځي هغه به د احمر درویش په کور کې زیرمه کیږي. هغه به د سلطان صلاح الدین ایوبي په خلاف استعمالیږي، فدایانو ته به ښه پریمانه مال ورکول کیږي کله چې سلطان صلاح الدین ایوبي ووژل شي او مصر ونیول شي نو هغه به یو ازاد حکومت جوړ شي، چې څه برخه به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر او څه برخه به د سوډان وي، که پدې وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبی په صلیبیانو برید وکړي نو باید احمر درویش خپل اړوند پوځ د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف استعمال کړی.

د احمر درویش دماغ د دومره لويي خزانی په حرص کې راګیر شوی وُ، هغه مارکونی د خپلو دوه جاسوس نوکرانو سره د خزانې په لټون پسی د غرونو سیمی ته واستول. د جاسوس پوسیله یې هرمن ته هم خبر استولی وه چې کار پیل شویدی.

هرمن د صلیبیانو په کانفرانس کې چارواکو ته ویلی وه که دا خزانه راپیدا شوه نو هغه مال او دولت به د مسلمانانو په خلاف پکار اچول کیږي چې پدی باندی به د مصریانو ریښی د مصریانو پوسیله وچی شی.

د ۱۱۷۴ میلادی کال آخری دری میاشتی وی، د قاهری څخه اتلس میله لری یو ځای دری اوښان ولاړ وه چې په هر یو باندی یو یو سړی سپور وُ، د هغوی څیری او مخونه پټ وه، یو سپور د خپلی چپنی څخه تاوْ شوی کاغذ راوویستلو، هغه یې خلاص کړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل: ځای همدا دی! د هغه په اشاره ټول روان شول، دوه غونډۍ د دیوالونو په شان یو بل ته مخامخ ولاړی وی چې د دواړو تر منځ د یو اوښ تیریدو لاره وه، دری واړه یو پر بل پسی هغې تنګی ته ننوتل، د غونډیو شکل او صورت داسې وُ لکه چې خونی او ودانۍ خو چتونه یې نه وي، د شګو پدی لوی سمندر کې د غرونو دا لړۍ دری څلور کیلو متره پراخه پرته وه، د دی څخه د باندی غونډۍ او کمرونه وه، د هغوی تر شا د سختی خاوری غونډۍ او بیا وریسی د ماتو ګوډو دیوالونو په شان غونډۍ وی چې په هغی کې ځینی ډیری ډبلی او ځینی ګردی د ستنو پشان تر زر فټو پوری پورته ختلی وی.

د لمر پریوتو څخه وروسته چې ماښام لا نه وُ تیاره شوی، دا سیمه لکه د پیریانو او جنیاتو په شان ښکاریده، دی سیمی ته هیچا د ننوتو کوښښ نه وُ کړی، چا به د څه لپاره هلته زړه کولو ځکه چې هلته تللو ته هیڅ اړتیا نه وه، د دښتی او بیابانونو مسافرو ته یوازی اوبه پکاریدی، دا لوړ او وچ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونه چې له لرې څخه په ورځ کې د اور د لمبو پشان بریښیدل د اوبو ذ یو څاڅکي شک هم پکې نه لیدل کیده، دا ځای د هیڅ لارې په سر نه و پروت، د ډېر لرې څخه خلکو ته ځرګندیده، خلکو د دې ځای په هکله ډارونکې کیسې اوریدلې، یوه کیسه پکې دا وه چې دا د شیطانانو او بدو روحونو ځای دی، کله چې الله جل جلاله شیطان د آسمان څخه راوشړلو نو په همدې ځای کې راښکته شو، ځرنګه چې پوځې یې اهمیت هم یې نه درلوده نو ځکه پوځیان هم هلته نه ورتلل، پدې سیمه کې پرته د شګو، ډبرو او صحرای ځناورو څخه بل څه نه وه ؟

ښایي په تاریخ کې تر ټولو لومړني انسانان همدا درې کسان وې چې دې سیمې ته له بهر څخه راغلي وه. هغوی همدې ځای ته راتلل ځکه چې د دې سیمې نقشه د هغوی سره وه، یوازې یوی کربښې شک پیدا کولو چې هلته یوه ویاله ښکل شوې وه حال دا چې هلته د ویالې هیڅ اثر هم نه و، هلته د ویالې پر ځای یوه ژوره کنده وه چې د هغې پلن والې لس دولس ګزه وه، د هغه ځای شګو داسې ښودله چې هلته په پخوا وختونو کې اوبه وې ، دا ژوره کنده همداسې د نیل دریاب ته رسیدلې وه، اوښ سپرو ته ډاډ ورکړل شو چې د نقشې سره سم زمونږ مقصدی ځای همدا دی .

پدې سپرو کې یو مارکونی ایتالوی نژاد او دوه نور د هغه ملګری وه چې درې واړه صلیبیان وه، هغوی درې واړه د سلطان صلاح الدین ایوبی یو قوماندان احمر درویش د دویم ریمینس د هدیرې راسپړلو لپاره استولې وه، د نقشې سره سم هغوی سم او صحیح ځای ته راغلی وه، اوس خبره دا وه چې هغوی باید د غرونو د لړې منځ ته ننوځې چې اصلي ځای همدا دی او که غلط شوی .

مارکونی خپلو ملګرو ته وویل چې فرعون پداسې ځای کې ځانته هیڅکله هم هدیره نه جوړوي، ځکه چې دا ځای خو تیار جهنم دی، احمر او هرمن مونږ هسې په یو امتحان او ازمیښت کې اچولې یو، دوه نور کسان چې مارکونی یې خپل قوماندان بللو هغه ته هیڅ ونه ویل، ځکه چې هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حکم تابع وه، مارکوني ډېر تکړه صليبي وه، د همت بايللو سړی نه وُ، همداسې مخ په وړاندې روان وُ، هغوی چې څومره تلل په هماغه اندازه د ډېرو او کمرونو شکل بدليدلو، هغه کمرونه، ډبرې او غونډۍ رنګارنګ وې، ځينې سرې، ځينې بادامي او ځينې خړې وې - هلته د تختو څخه جوړ شوي غونډۍ هم وې او نيغ ولاړې هم، ځينې مايلې وې چې شګې ورڅخه لاندې راتوی شوي معلوميدې.

چې کله هغوی ښه وړاندې ولاړل نو لاره بنده شوه، مارکوني ښي لوري ته وکتل نو يوه غونډۍ په منځ کې داسې بيله شوې وه لکه زلزله چې ديوال سره جلا کړي، هغه د درز او بېل شوي ځای څخه وکتل، يوه کوڅه وه چې تر لرې ځای پورې تللې وه، د دې درز څخه د اوښ تيرول ګران وه، مارکوني پخپل اوښ سپور پدې کوڅه کې ورننوت خو دواړه پښې يې د ديوالونو سره لګيدلې، هغه دواړه پښې راټولې کړې او د اوښ په شا کيناستلو، شاتنې دواړو سپرو هم همداسې وکړل، د اوښانو بدنونه د ديوالونو سره لګيدل نو خاورې به راتويدې، غونډۍ په دوه برخو ويشل شوې وه او مخ پورته ولاړه وه، او ډېر لرې د دواړو غونډيو څوکې سره نښتې او يو ځای شوې وې. پدې برخه کې تياره وه خو مخکې روښنايي ښکاريده چې د دې څخه دا هيله پيدا کيده چې کوڅه هلته ختميدونکې ښکاري او بيا به پراخه ميدان وي.

کوڅې اوس د تونل شکل غوره کړی وُ چې د اوښانو د پښو اواز يو ډول ويرونکې انګازه خپروله، مارکوني همداسې مخ په وړاندې روان وُ، هلته يوازې همدا يوه لاره وه څکه نو د لارې د غلطيدو امکان کم وُ، د روښنايي ننبه لږ لږ زياتيده او پراخيده چې کوڅه مخ په ختميدو وه. کله چې هغوی د کوڅې اخري سر او خولې ته ورسيدل نو اوښ سره د سپرو نشو تيريدای، درې واړه سپاره د اوښانو غاړو ته رامخکې او راښکته شول څکه چې د ارخونو څخه نشول ښکته کيدای، اوښان په ډېره سختۍ سره راوويستل شول، کله چې وړاندې ولاړل نو د يوې کلا پشان لوړ لوړ ديوالونه يې وليدل دا کلا طبعي وه، غونډۍ تر درې څلور سوه ګزه پورې مايلې وې او بيا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې نیغې پورته تللې وې. ځینې لوړې او ځینې د هغې څخه ښکته وې، داسې معلومیده چې دا ځای د هر لورې څخه بند دی، هغوی یوې او بلې خواته وګرځیدل آخر یې داسې یوه لاره پیدا کړه چې پیاده پرې تللی شول.

مارکوني او ښان هلته چو کړل او خپله روان شول، غونډۍ راتاؤ شوې وه، پښې کلکې لګول پکار وه ځکه چې هلته شګې او خاورې وې او د ښویدو امکان یې لاره، هلته لاره نه وه بلکې د تللو لپاره ځای وه، د ځمکې او غونډیو څخه داسې معلومیده چې دلته د پیړیو پیړیو څخه څوک ندي تیر شوي. هغوی چې کله وړاندې ولاړل نو غونډۍ ښکته تللې وه او لاندې لورې ته یې بله غونډۍ وه، هغوی خپل قدمونه کلک کلک کیښودل، خو چپ لورې ته ځمکه وار په وار ژوره کیده. دا یوه ډېره ژوره کنده وه، د هغه ځای څخه د ښویدو نتیجه مرګ ؤ، د لارې په خوا کې لوړ غر ؤ چې دوی ورسره په خوا کې روان وه.

دی خطرناک ګرنګ ته چې را ورسیدل نو د مارکوني څخه یې یو ملګري وپوښتل: ایا پدې باور لرې چې د فرعون جنازه او مړی به لدې لارو څخه تیر شوی وی؟

مارکوني وویل: احمر درویش همدا لاره راښودلې وه! څومره چې زه په نقشه پوه شوی یم خو د تیریدو لاره همدا ده، د فرعون تابوت خامخا له بلې لارې څخه تللې دی نو هغه لاره باید مونږ پیدا کړو، هغه به پټه لاره وي چې سیلیو، ګرد او دوړو به اوس بنده کړې وې، که هغه لاره پیدا شوه نو مونږ فرعوني هدیرې ته رسیدلای شو.

د مارکوني یو ملګري وویل :که ژوندي پاتې شو نو!

مارکوني وویل: زه پدې هکله تاسې ته ډاډ نشم درکولایی! دومره درته ویلی شم که خزانه پیدا شوه نو تاسې دواړه به ښه مالا مال کړم.

وروسته لاره پراخه او ژوره کنده ختمه شوه ، اوس هغوی د داسې غونډیو په منځ کې تلل چې لمنې یې سره نښتې وې خو لږ وړاندې دواړه سره بالکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شوی وه، کله چې هلته ورسیدل نو مخ پورته روان شول چې سل ګزه وړاندې ولاړل نو یوه کوڅه ورته راغله چې مخ ښکته تللې وه .
هغوی چې ولیدل نو د غرونو څوکې نیغې نیغې پورته تللې وې، ډېر ویرونکې ښکاریدل، هغوی ښکته روان شول، هغوی پدې کوڅه کې څو ځلې تاو راتاو شول او بیا یو پراخه ګرد میدان ته ورسیدل، د دې ځای هوا د زغملو نه وه، په غرونو کې یو ډول ځلا معلومیده ځکه چې هلته په خاوره کې ګوم فلز ګډ شوی وه په همدې خاطر ګرمي زیاته وه، هر لوري ته غونډۍ او غرونه وه یوازې څو ګزه ځای هوار معلومیده. هغوی چې څو ګزه مخکې ولاړل نو بیرته له ویرې پښا راغلل، هلته یوه لویه پراخه کنده وه چې شګې پکې ځلیدې. شګه دومره ګرمه وه چې دود ورڅخه پورته کیده او لړزیدلو چې د هغې څخه د کندې ژوروالی نه معلومیدل، د دې طبعي ژورې کندې دواړو خواؤ ته طبعي دیوالونه معلومیده چې نیغ ولاړ وه، دا د شګو او خاورو غونډۍ چې نیغه ولاړه وه، د هغې پلن والی د یو ګز څخه کم ؤ.
ځینې برخې ډېرې نرۍ وې چې تیریدل وراندې ګران وه، که مارکوني بلې غاړې ته تیریدل غوښتل نو همدا یواځنۍ لاره وه چې د پل صراط پشان وه. د هغې اوږدوالی تر پنځوس ګزو پورې او پلن والی یې تر یو ګز کم وه او لاندې ورڅخه ډېره ژوره ګړنګ وه .
د مارکوني یو ملګري وویل: د دې دیوال په سر د تیریدلو څخه برسیره د ځان وژنې نورې آسانه لارې هم شته !
مارکوني وویل: خزانې په لارو کې پرتې نه وي! مونږ به د همدې لارې څخه بلې غاړې ته ځان رسوؤ.
د مارکوني دویم ملګري وویل: که وښویدو نو جهنم ته به ورسیږو!
مارکوني وویل: ایا مونږ او تاسې په صلیب باندې قسم نه ؤ خوړلی چې د صلیب د عزت ساتلو او د اسلام د بیخ ویستلو لپاره به هر ډول قرباني او سربښندنې ته چمتو کیږو ! ایا د جګړې په میدان کې زمونږ ملګري خپل ځانونه نه قربانوي؟ زه د بې زړه خلکو په ځیر احمر درویش ته بیرته ورتللی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغه ته ویلی شم چې، د خو پیړیو په تیریدو سره اوس تولی لاری گودری بندی شوی، کوم ځای چې ویاله وه اوس هغه کمرونه او ډبری دی، نقشه چې کوم ځای کې کمرونه او ډبری ښکاره کوی هلته اوس هیڅ هم نشته خو زه هم ویریږم ، زه بی زړه توب نبایم ، زه درواغ نه وایم!

زه د خپل زړه په مقابل کې جګړه کوم. زما ویره زیاته نکړی ملګرو! که تاسې زما سره ملګرتیا نکوی نو تاسې د صلیب سره خیانت کوی ، چې د دی سزا به ډېره خطرناکه وي، زه اوس ستاسې څخه مخکې مخکې روان یم، په کوم ځای کې چې د ښویدلو خطر وی هلته لکه د آس په شا چې کینی همداسی کینی او مخ په وړاندی حرکت کوی .

***

هلته پلن والی دومره کم و چې تلل وریاندی شونی نه وه، مارکونی کیناسته لکه د آس په شا چې ناست وی، بیا هغه لږ لږ مخ په وړاندی ځان ښویولو، د دیوال پلن والی کم او ګریدلو، مارکونی لاندی وښویده، د هغه پسی یې دویم ملګری هم لاندی راښکته شو، ناځاپی د دریم ملګری خطرناک او ډارونکی اواز راغی، مارکونی ما ونیسه! خو هغه ته هیڅوک ونه رسیدل، هغه یو لوری ته ځوړند شوی و، د تکیا د نشتوالی په سبب هغه لاندی پریوت، د هغه چیغی اوریدل کیدی چې وار په وار لری کیدی، بیا یو ډب غونډی واوریدل شو او چیغی بندی شوی .

نتیجه څرګنده وه، مارکونی لاندی وکتل خو هیڅ ورته نه ښکاریدل، د مړ کیدونکی صلیبی اوازونه اوس هم په هغه کمرونو کې انګازه کیدل.

دویم ملګری یې وویل : زه پداسې مرګ ځان وژل نه غواړم .

مارکونی هغه ډاډه کړ او مخ په وړاندی ولاړل، دیوال مخ پورته جګیده، مارکونی په ناسته ناسته ښویده، د ژړا اوازونه هلته اوریدل کیدل، د لویدلی او مړه شوی ملګری چیغی هم د کمرونو او غرونو په منځ کې داسې زمزمه کیدی لکه چې د مرګ سوری په دوی هم راخپروی، لږ وروسته دیوال بیا پلن شو، مارکونی شاته د خپل ملګری لاس ونیوه ، د دی څخه مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی نورداده تللی شول خو د هوا څپې دومره تیزې وې چې ځان کنترولو یکې ګران وه.

هغوی په قلاره قلاره روان وه تر دې چې دیوال ختم شو. مځکې ډبرې او کمرونه سخت وه، د دوه کمرونو تر منځ تنګه لاره وه چې دواړه پکې ورننوتل، د مارکوني څخه خپل ملګرې وپوښتل: جیفر بیا هیڅکله لیدلی نشو هغه به ضرور مړ شوی وي؟

مارکوني هغه ته وکتل، افسوس یې وکړ او بیا یې سر وښورولو چې نه! د مارکوني په سترګو کې اوښکې ډنډ شوې، هغه د ځه ویلو څخه پرته د خپل ملګرې په اوږه لاس وټپولو او مخ په وړاندې روان شول، دا هم یوه کوڅه وه چې لږ لږ پراخیدله مارکوني خپل ملګرې ته وویل: مونږ نیک مرغه یو، هر څیرې چې ځو یوه لاره مخې ته راځي که ډېرې لارې وایی نو بیا د غلطیدو امکان زیات وه، دا کوڅه هم ختمه شوه، مځکې ځای پراخیده او ډېر زیات پراخه شو، ځکه نوره پورته ختلی وه، هوا تر اوسه پورې تیزه چلیده، مارکوني پدې نه پوهیده چې دوې دې خطرناکې سیمې ته څومره ننوتي دي، هغه دومره پوهیدلوچې د نورې دنیا سره د ده اړیکې شلیدلې دي، هغه د صلیب لپاره لیوني شوی وه، د فرعون د خزانې څخه د هغه یواځنی مقصد دا وُ چې پدې دولت باندې مسلمانان واخلي او اسلامي هیواد پرې تباه او برباد کړي، په ټوله نړۍ باندې د صلیب حکومت او واکمنې راشي -
هغه د خپل ویریدلي ملګرې سره مخ په وړاندې روان وُ، د هوا څپې له هماغه لورې څخه راتللې، د غرونو څوکې یو له بل څخه لرې کیدې او اسمان ځرګندیده، هغوی همداسې پورته روان وه، هغه ودریده او بیا یې خپل ملګرې ته وویل: په هوا کې چې کوم بوی دې هغه د دښتې او صحرا نه ښکاري!

ملګرې یې مارکوني ته وویل: ستا دماغ خراب شویدی! په دښته کې چې د دښتې او صحرا بوی نه وي نو د څه وي ؟ ته ایتالوی یې شاید تا به د خپل کور بوی حس کړی وي ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی په بل فکر کې وُ، هغه هوا بوی کوله! هغه خپل ملګري ته وویل:
ته رښتیا وایې، شاید دښتې زما دماغ خراب کړی وي، دلته او به نشته،
زه دلته د شین چمن، د خرما د ونو او اوبو بوی حس کوم، زه د داسې بوی
سره بالکل بلد او اشنا یم! دا زما تجربه ده، داسې ښکاري چې ماته د خپلې
شامې حس دوکه راکوي، دلته د اوبو یو څاڅکی هم پیدا کیدایی نشي.
ملګري یې لاس ونیوه او بیا یې ورته وویل: مارکونی! زه هم یو بوی حس
کوم، د مرګ بوی، ماته مرګ نژدې کیدونکی ښکاري، راځه چې په کومه
لاره راغلي یو په هماغه لاره بیرته ولاړ شو! که ته دا فکر کوې چې زه ډارن
او ویریدونکی یم نو ما د جګړې میدان ته ولیږه، د سل مسلمانانو د وژلو
څخه مخکې نه مړ کیږم.
مارکونی زیاتی خبرې کوونکی سړی نه وُ، هغه د خپل ملګري په اوږه
لاس کیښوده او وېي ویل : مونږ سل مسلمانان نه بلکې په زرګونو
مسلمانان وژنو خو خپله به ژوندي پاتي وُ.
هغه خپل ملګري له ځان سره یو ځای کړ او بیا مخ پورته روان شول،
څمکه په قلاره قلاره پورته کیدله ، لمر سترګه وړاندې تللې وه، سوري
اوږده شوي وه، هغوی ډېر زیات ستړي شوي وه، هغوی همداسې مخ په
وړاندې تلل چې بلاخره لوړې څوکې ته ورسیدل، شکو د هغوی سترګې
پټې کړې وې، مارکوني خپلې سترګې ومښلې او بیا یې ولیدل، مخکې
لاره ښکته شوې وه او کوچنی غونډیانی وې.
هغه خپل ملګري ته اواز وکړ او کیناسته، بیا یې ووېل: که ته د شګلنې
دښتې په اړه څه معلومات لرې نو تاته به څرګنده وي چې په دښته کې
سراب معلومیږي، مخامخ وګوره چې دلته خو سراب نه ښکاري؟
د هغه ملګري وکتل، سترګې یې پټې کړې، بیا یې خلاصې کړې او په
غورسره یې وکتل، وېي ویل: دا سراب نشي کیدایی! هغه رښتیا هم
سراب نه وُ، هغوی د څو خرماوُ سرونه او څوکې ولیدې، پاڼې یې شنې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر سترګه د غرونو سرونه ته نژدې شوه، د مارکوني نفس وسوځیده، د هغه ملګري خپلې پښې په ځان پسې راښکولې، مارکوني یو دم په شا را روان شو لکه یو ډارونکې شی یې چې لیدلی وي، ملګري یې ورسره ونښتلو او په حیرانتیا سره یې ورته لیدل.

***

هغوی پخپلو سترګو باور نشو کولایی، هلته یې یو لوی او پراخه میدان ولیده چې یو میل یې پلن والی و، د هغې شا او خوا طبعي دیوالونه وه، دا میدان تک شین وه چې لوړ او ژور و، هلته د خرماو ډېرې ونې او اوبو ښه پریماني وی، پدې جهنم کې دا شین ځای غولوونکی معلومیده.

د همدې برخې او سیمې بوی مارکوني حس کړی و، مارکوني ته د دې ځخه وړاندې داسې غونډۍ ځرګندیدې چې د ډبرینو تختو ځخه جوړې شوی وی چې تور رنګ یې درلوده، د لرې ځخه دا غرونه نه ښکاریدل او د شنې سیمې خو چا تصور هم نشو کولایی.

مارکوني سمدستي کیناسته او خپل ملګری یې هم کینولو، هغه حیرانوونکی شیان ولیدل، دا دوه انسانان وه چې په لاندې میدان کې پدې لوری را روان وه، هغوی بالکل لوڅ او لغړه وه، د هغوی رنګونه بادامي وه، بل لوری نه یوه ښځه راپیدا شوه چې مخلف لور ته روانه وه، هغه هم لوڅه او لغړه ، د هغې ویښتان خپاره او تر ملا پورې رسیدل، د شکل او صورت ځخه دا انسانان وحشي او ځنګلي نه معلومیدل.

مارکوني خپل ملګري ته وویل : دا بد روحونه دي! دا انسانان نشي کیدای !

ملګري یې وویل :مارکوني! راځه چې د دې ځای ځخه وتښتو، دوی مونږ ژوندي نه پرېږدي!

مارکوني سره لدې چې هغوی یې بد روحونه بلل خو بیا یې هم ویل چې کیدایې شي انسانان وي، هغه دا خبره باوري کوله چې ایا دا انسانان دي کنه؟

مارکوني درې ماشومان ترسترګوشول چې یو په بل پسې یې منډې وهلې نو د هغوی د حرکتونو ځخه داسې ځرګندیدله چې انسانان دي، نو خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرې ته یې وویل : دا انسانان دې ځکه زمونږ په شان په ځمکه روان دي ، مارکوني ځملاست او په سینه هغې لورې ته ورو ښویده، د هغه ملګرې هم ورسره ځملاسته، هغوی چې له کوم لورې کتل هغه دیوال عمودي نه بلکې مایل غوندې وُ، د مارکوني ملګرې د مخکې کیدو کوښښ کاوه چې یو دم وښویده او ښکته ولویده، د هغه ځای ځخه بیرته راپورته کیدل شوني نه وه، مارکوني شاته وښویده او د داسې غونډۍ شاته پټ شو چې لاندې یې ښه لیدلې شول .

صلیبي چې کوم ځای ته لویدلی وه هغه څه دیرش څلویښت ګزه لاندې وه چې مایل او خو هغه میلان وه کنده نه وه، مارکوني خپل ملګرې لیدلو چې د راختلو کوښښ کوي خو مارکوني د هغه سره هیڅ ډول مرسته نشوه کولای .

هغه دوه لغړ انسانان چې دې لورې ته را روان وه اوس را په منډه شول، مارکوني هغوی دواړه په منډه باندې ولیدل، ملګرې یې هغوی نه لیدل، مارکوني هغه ته اواز نشو کولایی ځکه هغه نه غوښتل خپل ځان رسوا کړي. لغړو انسانانو د مارکوني ملګرې د شا له لورې کلک ونیولو، د هغه سره توره او یو خنجر وُ خو د هغې د راویستلو وخت ورته پیدا نشو، هغوی راچپه کړ، هغه ښځه چې بل لورې ته تلله هغې هم رامنډه کړه، ماشومان هم را ورسیدل، هغوی پخپله ژبه چاته اوازونه وکړل، د نامعلوم ځای ځخه لس دولس لغړ انسانان راپه منډه شول ، یو د مارکوني د ملګرې څخه توره واخیستله او د هغه غاړه یې پرې کړه، ټول لغړ انسانان په ګډا او نڅا شول، هغوی هم خندل او هم یې څه زمزمه کول، پدې وخت کې یو بوډا سړی راپیدا شو، د هغه سره د خپل قد په اندازه امساء وه، کله چې نورو هغه ولیده ټول یو نورې ته شول دا بوډا هم لغړ وُ، د هغه د امساء په څوکه باندې د دوه مارانو سرونه جوړ شوي وه، دا د فرعونیانو ځانګړې نښاني وه، بوډا د مارکوني د ملګرې په بدن لاس کیښوده، هغه اوس نه ریدلو، ځکه مړ شوی وُ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا خپل یو لاس په هوا کې پورته کړ او څه یې وویل، د دې سره تول کسان چې هلته راټول شوي وه په سجده پریوتل، بوډا لا هماغسې څه ویل هغه بیا لاس پورته کړ نو ټول د سجدې څخه راپورته شول او ودریدل.

هغې خلکو بوډا ته اشاره وکړه چې دا د دې ځای څخه رابنویدلی دی بیا یې مړی پورته کړ او ولاړل.

مارکونی پدې ویریده چې دا خلک پورته رانشي او زما د نیولو کوښښ ونکړي، بیا نو لمر سترګه پریوتله.

مارکونی مرګ ومنلو او دا پریکړه یې وکړه چې د دې خلکو راز معلوم کړي، څو ساعته وروسته هغه په یو لاس کې توره او په بل لاس کې خنجر روان شو هغه همداسې په پورته او لوړه برخه په هغه لوري روان وه په کوم لوري یې چې د هغه د ملګري مړی وړلو، هلته پاس هیڅ خبره هم نه وه، هر لوري ته ویرونکې چوپتیا وه، هغه بنې، چپ او شاته کتل او مخ په وړاندې روان و، هغه خپ خپ اوازونه واوریدل، چې کله هغه اوازونه پورته شول نو ترانې او نغمې زمزمه کیدې.

مارکونی د اوازونو په لوري ورغی نو هلته یې بل شان حالت ولیده.

هلته یو لوی شین چمن وه چې مشعلونه او رڼاګانې بلې وې، په هغې کې نژدې شل، پنځه ویشت نارینه، ښځې او ماشومان په قلاره قلاره نڅیدل او نغمې یې ویلې، د هغوی په منځ کې ډېر زیات اور لمبې وهلې. د دې اور په خوا کې د یو انسان مړی د ځمکې سره موازي ځوړند شوی وٌ چې هغه یې اور ته د کباب کولو لپاره تاؤولو. دا مړی د مارکونی ملګری وٌ چې هغوانسانانو کبابولو، مارکونی دې زړه بوګنوونکې حالت ته همداسې حیران حیران کتل، بیا هغه ولیدل چې بوډا سړي د کباب شوی مړي څخه غوښه راپرې کړه او په نورو خلکو یې وویشله.

د دې بوګنوونکې حالت تر لیدلو وروسته د مارکونی زړه مات شو او بیرته هغه لوري ته وګرځیده د کوم لوري چې راغلی وٌ. هغه ته اوس لاره معلومه وه خو په احتیاط سره روان وٌ، هغه بیا هماغه دیوال ته ورسیده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تصور څخه د زیات کندی په غاړه ولاړ وُ په کوم کې چې د هغه یو ملګری مخکې لویدلی وُ، کله چې هغه د خپل ملګری د لویدلو ځای ته راورسید نو لاندې یې د غوریدلو اواز واوریده. هغه پدې پوه شو چې لیوان او ځناور د هغه د ملګری مړی خوری، د هغه بل ملګری انسانانو وخوړ، اوس هوا تیزه نه وه، هغه په ښویدو، ښویدو مخکې ولاړ او له دیوال څخه تیر شو، د شپې په اخری برخه کې هغه ځای ته ورسیده چیری چې د هغوی دری واړه اوښان ولاړ وه، هغه دومره هم ونکړل چې اوبه یې څښلې وایی، سمدستي په یو اوښ سپور شو او دوه نور اوښان یې د ځان سره روان کړل.

***

سبا ماښام مارکوني د یو لوی سوداګر په شکل په قاهره کې د احمر درویش کورته ننوت، احمر چې کله هغه ولیده نو پوښتنه یې ځینی وکړه؟ ته یوازی راغلی دوه نور ملګری دی څه شول؟

مارکوني د ځواب پر ځای په قلاره کیناسته، د هغه حواس پر ځای نه وه، هغه احمر درویش په خپل وړاندې کینولو، بیا یې ورته تړوله کیسه تکی په تکي وکړه، احمر د مارکوني په دوه ملګرو هیڅ افسوس او غم ونکړ، کله چې هغه دا واوریدل چې یو ملګری سړی خورو وخوړلو نو هغه د خوشحالی څخه په ګډا شواو وی پوښتل: ایا تا پخپله ولیدل چې د هغوی په بدن جامی نه وی اود بوډا په امساء باندې د دوه مارانو سرونه جوړ شوی وه؟ ایا تا ښه په غور سره وکتل چې هغوی زمونږ د یو کس غوښه وخوړله؟

مارکوني ووېل: زه د خوب خبری نه درته کوم! په ما چې څه تیر شوی هغه درته بیانوم او ته راته خاندې!

احمر درویش راپورته شو او د ډیری خوشحالی څخه یې د مارکوني په اوږه لاس کیښوده، هغه یې وښوراوه او بیا یې ووېل: نقشی همدا بیانوی! کوم چې ته بیانوی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا راز پیدا کړی مارکوني! همدا خلک دي چې زه وروسی لوغړن وم، دا قوم او اولس له پیړيو څخه همدلته پراته دي، د هغوی په خیال کې به هم دا نه ګرځیدل چې دوی به یو وخت د انسان غوښې خوړلو ته هم اړ شي .

ته دا لیکنی نشی لوستلی، ما لوستی دی ، وایي چې د خزانو ساتنه ماران کوي، خو زما د هدیری ساتنه به انسانان کوي چې د پیړیو څخه وروسته به ځناور او ځیرونکی وګرځی .

زما د هدیری سیمی ته چې هر څوک ننوځی هغه به د همدی ساتوونکو انسانانو لخوا څخه خوړل کیږي، د وخت په تیریدو به هغوی لوڅ او لغړ شي، خو کوم ځای چې ما خوښکړی هغه به يې سترونه پټوی- د باندی انسانان به د هغوی ښځی نشی لیدلایی، څوک چې ورته وګوری هغه به ژوندی نه خلاصیږي .

مارکونی وویل : زه خو ژوندی راغلی یم!

احمر درویش وویل: ددی په خاطر چې ته لاندی نه وی تللی! تا چې هلته د تورو تختو غرونه لیدلی په همدی ځای کې د فرعون مړی او خزانه ځای پر ځای شویده، او دا لغړ انسانان د فرعون له وخت څخه د دی ځای پیره او ساتنه کوي! هغوی پیدا کیږي او مړه کیږي، د اولس پیړیو څخه دوی همدلته اوسیږي، زه پدی نه پوهیږم چې دوی څه ډول ژوندی پاتی کیږي، شاید هغوی به د دښتی او ځیرونکو ځناورو په شان د انسانانو ښکار کوي او بیا به يې خوری؟ هلته اوبه زیاتی دی ، خرماګانی ښی پریمانه شته، د هغوی ژوندی پاتی کیدل حیرانوونکی ندی! هغوی اوس هم فرعونیان خپل خدایان ګڼی، که د هغوی عقیده بدله شوی وای نو هلته بیا نه پاتی کیدل ... ایا تا د هغوی سره کومه وسله ولیدله؟

مارکونی وویل : ما هیڅ ورسره ونه لیدل! د شپی چې کله هغوی سره یو ځای شول نو پنځه ویشت کسان برابریدل .

احمر درویش وویل :د دی څخه هغوی زیات نشی کیدایی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماركوني وويل: هوا ما د هغوی سره دوه اوښان هم وليدل، كيداى شي چې ډېر به وي خو ما ورسره يوازې دوه وليدل .
احمر درويش وويل: نو بيا هغوی حتمًا د باندې هم راوځي! هغوی خامخا د باندې راوځي، هغوی به د مسافرانو د نيولو او ښكار كولو لپاره راوځي!
ماركوني! هلته كومه نيغه او هواره لاره شته چې هغوی پرې راوځي او بيا بيرته ځي ، دا به د غرونو پټه لاره وي ، ما چې تاته كومه لاره وښودله، هغه د تللو راتللو لاره نده، هلته كومه روغه او آسانه لاره شته چې د دې سړي خورر ځخه معلوميداى شي - ما د دې لپاره لاره او چل برابر كړيدى، لاره دا ده چې هلته بريد او حمله وشي، د هغه كمر ځخه بايد څو كسان ښكته واچوو او قرباني وركړو! ايا د دې كسانو د وژلو او ژوندي نيولو لپاره ستا څومره كسان پكاريږي؟ تر ټولو لږ كسان ووايه! ته به د هغوی لارښود وی !
ماركوني وويل : زه په پلان باندې پوه شوم! يو پلان زما په ذهن كې هم شته! مونږ هغوی وژلي شو، دوه، درې پكې ژوندي نيولي هم شو، خو زه تاته دا نشم ويلى چې مونږ ته به هغوی هر ډول راز ووايي، هغوی چې د خپلې قبيلې مړی وګوري نو مرګ ته به تيار شي او راز به ونه وايي، زه داسې چل جوړوم چې د هغوی دوه درې كسان وتښتي او مونږ د هغوی پسې شو، پدې توګه به لاره معلومه كړو .
احمر درويش وويل : ته ډېر هوښيار يې ماركوني! ووايه څومره كسان دركړم! .
ماركوني وويل: پنځوس! خو زيات كسان به زه پخپله خوښوم، زه به هغوی لټوم، خو د كار پيل كولو ځخه مخكې زه خپل شرايط درته وړاندې كوم !
احمر درويش وويل : تاته به د خپلې خوښې سره سم بدله او انعام دركول كيږي!
ماركوني وويل: دومره خطرناک كار زما په مسئوليت او وظيفه كې داخل ندی، زه جاسوس او ورانكاری يم، زه يې د خزانې د لټون لپاره نه يم را استولى، دا ستا شخصي كار دی ، زه بدل او انعام نه غواړم، زه برخه او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصه غوارم، که دا پلان کامیاب شي نو ته به د یو ازاد حکومت مشر او واکمن شي او زه به همداسې جاسوس پاتې وم.

احمر درویش وویل: دا پلان او دا کار شخصي ندی مارکوني! دا د مصر، صلیب او سوډان د واکمنی پلان دی.

مارکوني پخپله خبره کلک ولاړ و، احمر درویش اړ شو څکه چې هغه پدې پوهیده چې پرته له مارکوني څخه بل څوک د فرعون خزانې ته نشي رسیدایی، د هغه د غوښتنې د پوره کیدو څخه پرته بله چاره نه وه،

مارکوني بیا وویل: زه پدې نه پوهیږم چې په دښته او بیابان کې به څومره ورځې پاتې کیږم نو زه خراب خوراک څښاک نشم کولی، ماته دوه درې اوښان زیات راکړی چې هلته یې کباب کوؤ او خورو یې او هم به قدومی نڅا کوونکی زمونږ سره ملګرتیا کوي.

احمر درویش په حیرانتیا سره وویل: قدومی! دومره نازکه او نازولی نڅا کوونکی پداسې خطرناک کار کې ستا سره ولیږم؟ هغه به داسې ځای ته د تللو لپاره د لاسه او راضي نشي؟

مارکوني وویل : هغې ته زیات شی ومنی حتمًا را سره ځی زه به د هغې لپاره داسې شرایط برابر کړم چې هیڅ فکر ونکړی چې مونږ په دښته او خطرناک کار کې بوخت یو، زه د هغې د قدر او قیمت څخه خبر یم.

مونږ د هغه وخت حالات بیانوؤ چې کله به پوځی مشرانو ، شتمنو او مالدارو خلکو له ځان سره ډیرې محبوبې او ګرانې میرمنې په سفر کې ملګرې کولې او که میرمن به یې خوښه نه وه نو یوه نڅا کوونکې به یې له ځان سره ملګرې کوله.

په هغه وخت کې حسینو او ښایسته ښځو د سرو زرو څخه هم زیات قیمت او ارزښت لرلو- په همدې خاطر یهودیانو او صلیبیانو د اسلامي امت د ختمولو لپاره د ښځو او شرابو څخه کار اخیستلو.

د مارکوني دا غوښتنه چې هغه به له ځان سره یوه سندر غاړې او نڅا کوونکې ملګرې کوی څه حیرانوونکې غوښتنه نه وه خو دا چې قدومی به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاې سره کوي حیرانوونکې بریښیده، ځکه قدومي یوه ځوانه نڅا کوونکې وه چې یوازې شتمنو او مالدارو خلکو ته ورتلله، هغه د سوډان اوسېدونکې او د مسلماني کورنۍ ښځه وه، هغه ښایسته او ښکلې وه خو د هغې ناز، نخرې او اداګانې داسې وې چې غټ غټ خلک به یې د خپل تاثیر لاندې راوستل.

دا په تصور کې هم نه راتلله چې د قدومي غوندې نازکه نڅاکوونکې به د مارکوني سره پدې مرګوني او خطرناک صحرايي سفر کې ملګرتیا وکړي، مارکوني د قدومي ښځه پرته تللو ته نه چمتو کېدو، احمر درویش بلاخره اړ شو او ژمنه یې وکړه چې قدومي به ورسره ملګرې کوي.

په هماغه ورځ د پنځوسو کسانو لټول پیل شو، په قاهره کې د صلیبي جاسوسانو او ورانکارو کمی نه و، مارکوني همدا ورانکاري صلیبیان له ځان سره ملګري کول، ځکه چې هغه یې باوري ملګري وه احمر درویش هم غوښتل چې همدا کسان له ځان سره بوځي که څه هغه هم یوه ورانکاري ډله جوړه کړې وه.

احمر درویش خپل ایمان پلورلی و او هغه کسان یې هم ایمان پلورنې ته برابر کړي وه، دوی ټول د صلاح الدین دښمنان ګرځیدلي او د حسن بن صباح د فدایانو سره یې ناسته پاسته وه.

مارکوني خپله د احمر درویش غوښتنه قدومي ته وړاندې کړه، هغه څه عادي سړی نه و بلکې عسکري او پوځي چارواکی وه، قدومي د احمر درویش تر اثر لاندې وه، هغې زړه نازړه هو وکړه خو چې کله ورته مارکوني د خزانې خبرې وکړې نو هغه سمدستي تللو ته چمتو او تیاره شوه.

مارکوني ډېر هوښیار، تجربه کاراو چالاک جاسوس او سیلاني و، هغه د قدومي ښځه د مصر مشهوره پخوانۍ ملکه قلوپطره جوړه کړه، هغې خپل څه احساس او جذبه نلرله، بلکې هغې د خپل ښایست، ځوانۍ ، نڅا او سرو زرو سره مینه او محبت درلوده، قدومي د هغو ښځو له ډلې ځخه وه چې فکر یې کاوه ځوانۍ او ښایست تل پاتې شي دي، مارکوني قدومي ته ونه ویل چې پدې خزانه به څه کېږي ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنځوس کسانو لټون پیل شو چې پدې کار کې پنځلس شل ورځې تیرې شوې، پدې کسانو کې زیات صلیبي ورانکاري وه خو څو په کې ایمان پلورونکي مسلمانان هم وه. ټول په اوښانو سپاره شول خو یو ځای ونه وتل بلکې درې، درې، څلور، څلور ولاړل چې ټول د مسافرو او سوداګرو په شکل ښکاریدل.

قدومي د یوې پردې لرونکي میرمنې په توګه روانه شوه، مارکوني د هغې خاوند وګرځیده، د هغوی سره دوه نور کسان ملګري شول چې هغه د ساتونکو په حیث ورسره ملګري وه، پدې دوه کسانو کې یو صلیبي او بل مسلمان وه چې اسماعیل نومیده، اسماعیل د احمر درویش نژدې او باوري سړی ؤ، هغه د خپل ځان په خاطر او د مال په خاطر هر ډول ګناه او جرم ته بډې راوهلې، هغه د کرایي قاتلانو له ډلې څخه ؤ، په ټولنه کې د هغه هیڅ حیثیت او عزت نه ؤ خو د عزت خلکو هغه ته سلامونه کول، مارکوني هم هغه ښه پیژندلو، په هغه یې پوره باور کاوه، دوی ټول د جلا جلا لارو څخه روان شوي وه، هغوی ته اتلس میله لرې هغه ځای په ګوته شوی وه چې هلته به ټول سره راټولیدل، د هغوی سره توري، لیندۍ او غشي هم وه، پړي او د کیندلو سامان هم ورسره ؤ.

د ټولو څخه د مخه مارکوني، قدومي ، اسماعیل او د هغه صلیبي انډیوال خپل ټاکلي شوي ځای ته ورسیدل.

مارکوني هغوی د غرونو منځ ته بوتلل، لمر پریوتی ؤ، هغوی سمدستي خیمې ولګولې، په همدې شپه د هغوی نور ملګري هم راورسیدل اسماعیل قدومي پیژندله خو قدومي هغه نه پیژندلو.

***

یو محاذ هغه وه چې په هغې کې سلطان نورالدین زنګي جنګیدلو، هغه د کرک کلا نیولې او شا خوا سیمې یې تر خپل واک او کنترول لاندې راوستې وې، هغه څو ګروپونه جوړ کړي وه چې لرې لرې یې ګزمې کولې تر څو صلیبیان ناڅاپي برید ونکړي، دې ګروپونو به د صلیبیانو سره جګړې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتل چې د سیمې واک کولی، نورالدین زنګي د کرک تر فتحې وروسته غوښتل چې د سیمې واک او اختیار د صلاح الدین ایوبي پوځ ته وسپاري، هغه په همدې هیله په کرک کې شپې ورځې تیرولی چې صلاح الدین ایوبي راشي او واک پلاس کې واخلي خو صلاح الدین ایوبي په بل محاذ کې جنګیده کوم چې صلیبي ورانکارو او غدارانو په مصر او قاهره کې خلاص کړي وُ، دا محاذ او میدان ډېر خطرناک وُ، صلاح الدین ایوبي پدې پټ میدان کې هم د جنګیدلو استعداد او اهلیت درلود، هغه پدې میدان کې ښه جنګیده او بریالی هم وُ خو د نوی خلاص شوی محاذ څخه نه وُ خبر کوم چې احمر درویش، قدومي او مارکوني جوړ کړي وُ.

د ماښام خوراک او څښاک څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبي هغه سالون ته ولاړ په کوم کې به چې هغه خپلو چارواکو ته لارښوونې کولې، هلته د پوځي سالارانو سره علي بن سفیان او غیاث بلبیس هم ناست وه، په همدې ورځ صلاح الدین ایوبي ته د سلطان نورالدین زنګي یو لوی او ستر لیکلی پیغام را رسیدلی وُ، صلاح الدین ایوبي د پیغام ضروري برخې خپلو کسانو ته ولوستلې، هغه لیکلي وه :

ګرانه صلاح الدینه! الله تعالی دې ژوندی او روغ رامټ لره، مسلمانان تاته ډېره اړتیا لري، کرک او شا او خوا سیمې د دښمنانو څخه پاکې شویدې، زمونږ ګروپونه یوې او بلې خواته ګرځي او کله نا کله ورسره صلیبي ورانکاري جګړې هم کوي. صلیبیان مونږ ته دا څرګندوي چې مونږ دلته یو، ستا کماندوي ګروپونه د ستاینې وړ کار کوي، هغوی ډېر لږ لري ځي، په هغوی چې تا څومره کار کړی هغوی یې پوره پوره قدر اداء کوي. ستا څارونکي ډېر هوښیار، زړور او سرښندونکي کسان دي، زه د دښمن څخه دومره لرې هم د هغوی د حالاتو او د هغوی د هر حرکت څخه خبرېږم.

نوې خبره دا ده چې صلیبیان څوابي حمله او برید نکوي، هغوی مونږ راپاروي چې هلته ورشو او حمله پرې وکړو، ته پوهېږې چې د مسلمانانو لومړی قبله بیت المقدس څومره لرې پروت دی- زه پوهېږم چې ته د خطرونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لری والی څخه ویریدونکی انسان نه یې، لاری لری ندی خو خنډونه او ستونزی زیاتی دی.

تر بیت المقدس پوری ډیری کلاګانی باید مونږ فتح کړو تر څو بیت المقدس ته ورسیږو، پدی کلاګانو کې څو ډیری قوی او کلکی دی، هغوی د لومړی قبلی د ساتلو لپاره هر لوری ته دفاعی ترتیبات نیولی دی، صلیبیان پدی کوښښ کې دي چې یونانیان، بازنطنیان او فرنګیان دي ته وهڅوی چې د اوبو او سمندر له لاری په مصر حمله وکړي او د مصر په شمال ختیځ برخه کې خپل پوځونه ځای پر ځای کړی، تاسې باید داسې حالاتو ته بالکل چمتو اوسی او د دی حملی د ناکامولو لپاره ترتیبات ونیسی ، تاسې سره باید لری ویشتونکی منجینقونه او آور غورځوونکی غونډاری زیات وي. زما مشوره دا ده که د مصر شمال ختیځ ځمکه او سیمه اجازه درکوی نو دښمن راخوشی کړه چې ساحل ته راشي، په لاره کې ورسره جګړه مه کوه، هغوی ته داسې څرګنده کړه چې مونږ په هیڅ هم خبر نه یو، کله چې پوځونه راښکته شي په کشتیو باندی آور واچوه، بیا پیاده پوځ داسې ځای ته بوځه چې ستا د خوښی وی.

زه ستا د ستونزو څخه ناخبره نه یم، ستاسې استازی ماته ټول حالات بیان کړل، د کعبې په رب مې دی قسم وي! که د صلیبیانو ټولی لښکری او پادشاهان راشي نو د اسلامی امت هیڅ هم نشی کولی، اسلامی امت وینه ورکول پیژنی، دا د سربښندونکو امت دی خو ایمان پلورونکو زمونږ پښو ته ځنځیرونه اچولی دی.

ته په قاهره کې بندی یې او زه د دمشق څخه بلی خواته تللی نشم! ښځی، شرابو او زرو زمونږ په لیکو کې درز اچولی ، که چیری زمونږ په کورونو کې قلاری وای اوس زه او ته دواړه د صلیبیانو په خلاف جنګیدو خو کفارو داسې لاری چاری او طریقی پیدا کړی چې مسلمانان هم کافران شول.

دا کافر مسلمانان دومره بی غیرته او بی حسه شویدی چې د هغوی د لونو او خویندو په حیا ، عزت - عفت او عصمت باندی صلیبیان لویی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي. د کرک مسلمانان په ډېر بد حالت کې وه، د کرک صلیبیانو چې په هغوی کوم ظلمونه کړي وه که د هغې څخه خبر شی نو د وینی اوښکی به توی کړي، زه د قوم خائنان او غداران په څه ډول پوه کړم چې د صلیبیانو د دښمنۍ څخه دوستی ډېره خطرناکه ده .

تا افسوس کړی چې زما پلاس زمونږ خپل ډېر چارواکی ووژل شول .

صلاح الدینه! پدی آفسوس ندی چې ستا پلاس هغوی وژل شویدی، آفسوس پدی خبره دی چې د خیانت او غداری په سبب ووژل شول او پدی کار باندی زمونږ دښمنان صلیبیان خوشحالیږي ځکه چې مسلمان د مسلمان پلاس وژل کیږي تاسې غداران معاف کولی نشی ځکه چې د هغوی سزا وژل دی، زه ستا لپاره سترګی په لار یم! دا ځل چې راځی باید پوځ درسره زیات وي. صلیبیان تا په محاصرو باندی بوختوی او پدی توګه ستا پوځ ختموي، داسې ونشی چې د بیت المقدس په لاره کې بی لاس او پښو شی! ته چې کله راځی نو باید د مصر حالات پوره کنترول کړی بیا راشی، د سوډانیانو په لوری هم خپله پوره توجه او پاملرنه وکړه، ماته ځرګندہ ده چې ته مالی ستونزی هم لری، زه به ستا سره د مرستی کوښښ کوم، ښه خبره دا ده چې خپلی ستونزی پخپلو وسایلو باندی حل کړې، دا کوښښ هم وکړه چې زر تر زره له قاهری څخه راووځی خو داخلی او بهرنی حالات په نظر کې ساته، الله پاک جل جلاله دی مرسته کوونکی او ناصر شه!

***

صلاح الدین ایوبی په غونډه کې د سلطان نورالدین زنګی پیغام خلکو ته واورولو او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل چې د لرو او اطرافی سیمو څخه اوس مونږ ته پوځیان را روان دي، صلیبیانو چې کوم عقیدوی او فکری سیلاب جوړ کړی ؤ هغه اوس ختم شویدی خو په ځینو سیمو کې یې لا اوس هم اثرات لیدل کیږي یو سیلاب د جوماتونو څخه هم را روان شوی وه چې هغه هم تر کنټرول لاندی راغی، صلیبیانو د خپلو ګوډاګیانو پوسیله جوماتونه هم نیولی وه او هلته یې د اسلام په خلاف پروپاګند او تبلیغات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول - درې ځلور صليب پلوی امامانو دا کار پيل کړی وه، ځينو خپل ځانونه د الله پاک استازی معرفي کولو، داسې خلک هم شته چې هغوی نيغ په نيغ د الله تعالی څخه ځه نه غواړي بلکې آمامانو ته نذرانی ورکوي او بيا د هغوی پوسيله شيان غواړي ، هغوی داسې تبليغات کړی چې عام خلک له الله جل جلاله څخه نيغ په نيغ څه نشي غوښتلی ځکه الله پاک د هغوی خبری نه اوري .

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل: ما دا گمراه او بی لاری امامان د جوماتونو څخه لری کړل او پر ځای مو داسې آمامان وټاکل چې عقيده يې د قران او حديث سره برابری وي، هغوی اوس خلکو ته دا تعليم او زده کړه ورکوي چې الله جل جلاله د مالدار او غريب، حاکم او رعيت، عالم او بی علم ټولو خبره اوري او د ټولو سره اړيکی ټينگوی - د ښه او بد عمل سزا او جزا ورکوي زه پخپل قوم او ملت کې همدا ډول عقيده او فکر ليدل غواړم، هغوی بايد خپل خالق او پالوونکی وپيژنی .

دوستانو! تاسې وليدل چې زمونږ دښمن يوازی په ميدان کې جگړه نکوی، بلکې هغوی ستاسې په زړونو کې وسوسی او غلطی خبری اچوی ، يهوديان پدی کار کې تر ټولو مخکې دی .

يهوديان ستاسې سره مخامخ نه جنگيږي، هغوی ستاسې د ايمان خرابولو او کمزوری کولو کوښښ کوی - هغوی پدی کار کې زر نه کاميابيږي خو ناکامی يې هم نشته، داسې وخت به راشي چې دا ذليل او سپک شوی قوم به مسلمانان په کمزوری حالت کې وگوری او بيا به داسې کار وکړی چې خپل هدف او مقصد ته ورسيږی، د هغوی خنجر به د اسلامی امت په سينه او زړه کې ننوتی وی که خپل تاريخ د دی ذليل قوم څخه خوندی ساتی نو همدا اوس د هغه فکر وکړی ، خپل قوم ته ورشی ، خپل ځان بادار او نور غلامان مه گنی، په هغوی کې داسې جذبه او احساس راپيدا کړی چې پخپل عزت او ملی وقار باندی ځانونه قربان کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل چې د یهودیانو او صلیبیانو سره ښځې او شتمنی ده او زمونږ سره د دې دواړو حرص او امید ، زمونږ یو کار دا هم دی چې د قوم او ملت د زړونو څخه د ښځې، شرابو او دولت محبت او حرص ختم کړو، د دې لپاره د ایمان قوت او کلکوالی پکار دی .

یو سالار وویل: ښاغلی امیر! مونږ ته هم د دولت او مال اړتیا ده، خرڅونه زیات شویدی، مونږ ته په ډېرو کارونو کې ستونزې پیدا کیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : مونږ به یو بل ته لاس ورکړو او ستونزه به حل کړو! تاسې به دا حقیقت قبلوی چې تل د مسلمانانو سره د مال او پوځ کمبود وی زمونږ محبوب پیغمبر لومړنی جنګ د ۳۱۳ غازیانو پواسطه سرته رسولی وه، د دې څخه وروسته مسلمانان د کفارو سره په همدې تناسب جنګیدل، مسلمانان د مال او دولت د کموالی سره ندی مخامخ بلکې مال او دولت د څو کسانو په لاسونو کې لویدلی دی، زمونږ په قوم کې هم همداسی کار دی، د کوچنیو کوچنیو ریاستونو د واکمنانو سره د مال او دولت لوی لوی زیرمی او ذخیری پرتی دی .

غیاث بلبیس وویل: د مال او دولت ذخیری او زیرمی دلته هم شته! که ستاسې اجازه وي مونږ یو نوی کار پیل کوو .

تاسې ته څرګنده ده چې مصر د خزانو هیواد دی، دلته چې څومره فرعونیان مړه شوی د هغوی سره په هدیرو کې تهوله خزانه خښه شویده، دا خزانی د چا وی؟ دا د هغه قوم او ملت خزانه وه چې هغوی په لوږه او تنده پریښی وه او خپل ځان ته یې پری سجدی کولی.

د هغه وخت انسانانو فرعون ځکه الله بللو چې هغوی وږی او تږی وه، د هغوی قسمت د فرعونیانو پلاس کې ؤ، د هغوی ژوند او مرګ فرعونیانو په خپل واک اخیستی وه، فرعونیانو پدی غریبو او بی وزلی خلکو غرونه او غونډۍ کندلی او په هغې کې یې ځانته هدیری جوړولی، هغه هدیری نه بلکې پادشاهی مانۍ وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی پخپلو هدیرو کې د مال او دولت خزانې جوړې کړې کوم چې د ملت او قوم حق و، که ستاسې اجازه وي مونږ به د فرعونیانو هدیرې ولټوو او لاس ته راغلې دولت به د خلکو او عوامو د خدمت په لاره کې مصرف کړو.

د غیاث بلبیس په پلوۍ ډېرو کسانو خپل اوازونه پورته کړل، هغوی ټولو وویل: دا سمه خبره ده ښاغلی آمیر!

مونږ مخکې پدې باندې غور او فکر نه و کړی، مونږ د دې د راویستلو لپاره پوځ هم استعمالولی شو، د ښارد خلکو څخه هم پوځ برابرولی شو، هو! هو! غیر پوځی کسان استعمال کړی او هغوی ته مزدوري ورکړی .

په غونډه کې غال مغال جوړ شو او هر چا هر څه ویل، یوازې سلطان صلاح الدین ایوبی چوپ او غلی ناست و، په غونډه کې ډېر وروسته خلک پوه شول چې د هغوی آمیر او سالار چوپ او غلی ناست دی .

په غونډه باندې چوپتیا شوه، سلطان صلاح الدین ایوبی ټولو ته وکتل او بیا یې وویل: زه د دې کار اجازه نشم ورکولایی کوم چې غیاث بلبیس د هغې په هکله غوښتنه وړاندې کړه .

په غونډه بیا چوپتیا خپره شوه، هیچا هم تصور نه کاوه چې سلطان صلاح الدین ایوبی به دا غوښتنه رد کړي .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه نه غواړم چې له مرګ څخه وروسته تاریخ ماته د قبرونو او هدیرو غل او ډاکو ووایی، که تاریخ زه سپک کړم نو دا سپکاوی ستاسې هم دی، راتلونکی څوځات به وایی چې د صلاح الدین ایوبی سلا کاران او وزیران هم د قبرونو او هدیرو ډاکوان وه، صلیبیان به دا تور نور هم ډېر پورته ښکته کړی، ستاسې د ازادۍ جنګ به غلا او ډاکې وګرځوی او د راتلوونکی څوځات په وړاندې به یوازې دلته ناست کسان نه بلکې ټول مسلمانان رسوا کړی .

علی بن سفیان وویل : سپین سترګی وبښه ښاغلی آمیرا! د لږ وخت لپاره مصر د صلیبیانو په واک کې راغلی و، د ټولو څخه تر مخه هغوی د خزانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاوخوا کې چې مونږ د پخوانیو کنډوالو څخه لټول پیل کړل ، د قاهرې په اطراف کې چې مونږ د پخوانیو کنډوالو څخه صلیبي او فدای ورانکاري ونیول هغه د پخواني فرعون قبر او هدیره وه . هغوی ورڅخه هر څه وړي وه، د صلیبیانو حکومت د هر پاتې نشو ګنې هغوی به ټولې خزانې وړې وې .

غیاث بلبیس ربنتیا وایي چې دا خزانې د فرعونیانو نه بلکې د دې ملت حق او مال دی .

زه د دې خبرې کولو اجازه غواړم چې دا خزانې راویستل شي او دننې خلکو په ګټه استعمال شي .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: او زه به دا هم درته ووایم! که دا خزانې ستاسې مخې ته راغلې نو تاسې به هم فرعونیان شئ، انسان ته دا اجازه چا ورکړې وه چې هغه دې ځانته الله ووایي؟ یوازې مال او د مال حرص! د انسان په وړاندې چا سجده کړې وه؟ بې وزلې او غریبي!

تاسې وایئ چې صلیبیانو د فرعون یوه خزانه لوټ کړې ده، زه تاسې ته وایم چې له کله څخه د فرعونیانو مړي د خزانې سره یو ځای خښیدل پیل شول له هماغې وخت څخه د قبرونو غلا او لوټ پیل شو. انسانان د ځناورو په شان د فرعونیانو په قبرونو ور پریوتل، د هغوی دین او ایمان یوازې مال او شتمنې وګرځیده، فرعونیانو هم له خپل مړي سره مال قبر ته وړلو او د قبر غلا همداسې کسب ورځیدلو، وروسته فرعونیانو پداسې ځایونو کې خپل قبرونه او هدیرې جوړې کړې چې هلته څوک ونه رسیږي، د مړي وارثانو هغه داسې بند کړل چې هیڅوک یې خلاص نشي کړې .

د فرعونیانو څخه وروسته چې کوم حکومت راغلی هغوی د دې خزانو لټون پیل کړی- زه پوهیږم چې د ځینو فرعونیانو قبرونه هیڅ معلوم ندي . هغه د ځمکې لاندې ماني دي، تر قیامت پورې به خلک دا هدیرې او قبرونه لټوي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ټول حکومتونه ولې ختم شول- ځکه چې د هغوی ټوله پاملرنه خزانو ته شوې وه! عامو خلکو ته ویل شوي وه چې مال او دولت عزت دی، که لاس خالي وی نو تاسې او ستاسې اولادونه ټول د هغې خلکو دی چې شتمنی لری !

زما دوستانو! صلاح الدین پدې ډله کې مه ودروی ، زه خپل قوم ته وایم چې اصل عزت دولت او مال نه بلکې ملی وقار او ملی عزت او ایمان دی! دا عزت او عظمت هلته پیدا کیدای شي چې کله زه او د حکومت ټول چارواکی د زړه څخه د مال او دولت حرص او خواهش لری کړو.

یو قوماندان وویل: مونږ د دی خزانو لټون د شخصی کار لپاره نه کوو! مونږ د ملی اړتیاؤ لپاره دا کار سرته رسوؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه پدی پوهیږم چې زما انکار کول به ستاسې خوښ نوی! زما په خبره د پوهیدو لپاره باید تاسې خپل ذهنونه خالي او صفا کړی، ماته خپل عقل وایی چې د باندی څخه راغلی مال او دولت چې د قومی او ملی اړتیاؤ لپاره راځی هغه د چارواکو ایمانونه لړځوی، دا د دولت لعنت دی، که زما سره د آس اخیستلو لپاره مال نه وي نو زه د پوخ سره پلی هم بیت المقدس ته ځم! زه د مړو د قبرونو څخه په راویستلی مال خپل ځان ته شیان اخیستل نه غواړم، زما مقصد او هدف د صلیبیانو څخه بیت المقدس ازادول دی نه د قبرونو په مال باندی آسونه اخیستل .

که تاسې د ملی اړتیاؤ لپاره د فرعونیانو خزانی لټول پیل کړل نو خلک به ټول قبرونه او هدیری رنګی او خرابی کړی، که د دی خزانو مال ستاسی په وړاندی راغی نو بیا به یو د بل دښمنان شي که دښمنان نشی نو یو بل ته به د شک په سترګه ګوری، چیری چې خزانی پیدا شي هلته انسانی مینه او محبت ختم شي، د حقوق العباد احساس ختم شي، همدی زرو او ملغلرو د انسانانو څخه خدایان جوړ کړي ، هغه خدایان څه شول؟ په آسمانونو کې نه بلکې د ځمکی لاندی دی !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دوستانو! زه د يو نوي ګناه او جرم بنسټ اواساس نږدم! د دې خزانو شخه ځان وساتئ! دا د همدې خزانو بد مرغي ده چې ستاسې په منځ کې بيا بيا غداران او ملي خائنان پيدا کيږي.

تاسې چې دوه مړه کوي د هغې پر ځای شلور نور پيدا کيږي، خپل راتلونکي پخپل تدبير سره جوړ کړي، تاسې مسلمانان ياستئ، خپل قسمت کفارو ته پلاس کې مه ورکوئ، ګنې ټول به غداران شي ، فرعون مړ شويدی، هغه همداسې د ځمکې لاندې خښ پريږدی .

د غونډې يو ګډون کوونکي ووېل : ستاسې د حکم او خوښې شخه پرته مونږ داسې کار نه پيل کوو!

سلطان صلاح الدين ايوبي په خندا غياث بلبيس ته ووېل: تاته نن څرنګه د دې پټو خزانو فکر او خيال پيدا شو! زه خو دلته شلور کاله کيږي چې راغلی يم! مخکې دې ولې دا پلان وړاندې نکړ؟

غياث بلبيس ووېل: ما هيڅکله هم داسې فکر نه وُ کړی! ښاغلی آميرا " نږدې دوه مياشتې وړاندې ماته يو مامور ووېل چې د کتابتون شخه شه پخوانۍ کاغذونه ورک شويدي، ما ورته ووېل چې شه ډول کاغذونه دي ، هغه ووېل چې د اهميت وړ ندي چې ولټول شي، شه نقشې وې چې په هغې کې د فرعون د وخت ليکلی شيان وه، ډېرې پخوانې د ټوکر او کاغذ شخه جوړ شوي وې. هغه چې د فرعون نوم واخيست نو زه پوه شوم چې پدې کې به د فرعون د هديرو او قبرونو اړوند معلومات وي. ما هغه کڅوړې وليدې چې کاغذونه ورڅخه ورک شوي وه، ما ځکه ورته پاملرنه ونکړه چې پدې پخوانيو ليکنو شوک شه پوهيږي .

سلطان صلاح الدين ايوبي ووېل : تا سم او صحيح فکر ندی کړی! په مصر کې داسې خلک شته چې پدې ليکنو او اشارو باندې پوهيږي، د دې کاغذونه ورکيدل حيرانوونکی ندي، دا کاغذونه به د خزانې کوم حريص او مينوال پټ کړي وي، زه د هغه کاغذونو سره شه کار نلرم خو زه غل پيدا کول غواړم، ته د دې لټون پيل کړه چې ستاسې کوم ملګري او مامور نه وي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفیان وویل : ماته شک پیدا شوی چې د دي کاغذونو خامخا څه اهمیت شته! زه به د غیاث بلبیس سره پدی هکله خبره وکړم، د ډېرو ورځو څخه زمونږ څارونکي ماته د یوی نامعلومی ډرامی او لوبی راپور راکوی- قدومی یو نامتو نڅا کوونکي ده چې د آمیرانو او شتمنو خلکو د غونډو او مجلسونو د شمعی په نامه شهرت لري، د دري څلور ورځو څخه ورکه ده، د ښار څخه د یوی نڅاکوونکي ورکیدل دومره غټه خبره نده، خو ما قدومی تر نظر لاندي ساتلی وه، ما ته خپلو څارونکو ویلی وه چې هغی ته دوه شکمن کسان ډېر تلل راتلل، یوه ورځ د قدومی د کور څخه پرده لرونکي ښځه ووتله، هغه د یو نا بلد او نا اشنا سوداګر سره ولاړه، زه پدی شکمن یم چې هغې به خپله څیره او شکل بدل کړی وي، ځینو څارونکو خبر راکړیدی چې د جنوب په لوری ځینی شکمن کسان لیدل شویدی، ماته شک پیدا شویدی چې د دی شکمنو کسانو کار به د دی ورک شوی کاغذونو پوری اړه ولری، دا هم کیدای شي چې دا به صلیبی ورانکاری وي، که دا هر څوک وي خو مونږ به د هغوی راز راسپړو.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : خامخا یې معلومات واخلی! دا خزانی د خپل ذهن څخه وباسی، زه پدی پوهیږم چې د خلکو د خدمت او هم د صلیبیانو سره د پریګنده جګړی لپاره مونږ مالی وسایلو ته اړتیا لرو خو زه د هیچا څخه هم مرسته نه غواړم.

ښاغلی نورالدین زنګی د مرستی ځمنه کړیده، خو زه د هغه څخه هم مرسته نه قبلوم!

که مرسته او کومک د سکه ورور څخه هم پلاس راشي دا د سړی عزت، استعداد او ایمان ته خلل رسوی، بیا انسان د خزانو په لټون کې لوګړن ګرځی، د مصر ځمکه شنډه نده! کوښښ وکړه چې همدا ځمکه حاصل درکړی، قوم ته ووایی چې هغوی په حکومت باندی کوم کوم حقوق لری، تر څو هغوی خپل ځانونه غلامان ونه ګڼی، او قوم ته دا په ګوته کړه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څه مسئولیتونه لري، که قوم د خپلې دندې او مسئولیت څخه مخ وګرځولو نو حقوق بیا پایمالیږي.
ته چې د کومې ځمکې د ساتنې او عزت لپاره خولې او وینې توې نکړې هغه ستا حق نه اداء کوې.
بیا به د دې هیواد واکمنان د باندنیو خزانو په لټون پسې ګرځې، د قوم خلک به ګډ وډ او د کفارو غلامان شي.

***

کومې خزانې ته چې سلطان صلاح الدین ایوبي لاس وروړل هم نه غوښتل د ده یو قوماندان احمر درویش د هغې د لاس ته راوړلو لپاره پنځوس کسان استولي وه.
مارکوني، اسماعیل، قدومي او یو صلیبي ماښام هلته رسیدلي وه، نور ملګري یې هم یو یو راورسیدل، تر نیمې شپې پورې ټول پنځوس کسان راپوره شول، دوی داسې ځای غوره کړې وه چې هلته هیڅ مسافر او لاروی نه راتللو ځکه چې دا ځای هم ویرونکی او هم د لارې څخه یو لورې ته پروت و، دا ځای د پولې او سرحد څخه هم ډېر لرې پروت و نو د سرحدي ساتونکو له نظره هم لویدلی و، مارکوني خپل ټول کسان د شپې دې ځای ته ننباسل چې بل څوک هغوی ونه ګوري، بیا یې هغوی ته وویل چې پوره دمه او ارام وکړې ځکه چې د دې څخه وروسته نور پیاده او پلې تلل دي، دا سفر او وړاندې تګ د بدن پر ځای دماغ ستړې کوونکي و، مارکوني د قدومي سره خپلې خیمې ته ولاړ.
دوی ټول سبا داسې وخت راپورته شول چې لمر په غونډیو باندې راپورته شوی وه، مارکوني هغوی ټولو ته وویل چې کوم سامان، وسایل او شیان له ځان سره وړل او کوم د پریښودلو دي، هغوی له ځان سره توري، لیندۍ، غشي، مضبوطې او کلکې رسۍ او پړي، کولنګان او قوي جبلونه واخیستل.
مارکوني ټولو ته د لارې د ستونزو او مشکلاتو په هکله هم پوره معلومات ورکړ، د هغه خطرناک دیوال په هکله یې هغوی په ذهني او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکری لحاظ چمتو او تیار کړل د کوم شخه چې د ده یو ملګری ته لویدلی او د تل لپاره ورک شوی وُ، مارکونی هغوی ته وویل چې پدی غرونو او تونلونو کې د ښځو د ژړا اوازونه هم شته چې باید ورته ورخطا نشی. هغوی خپل اوښان هم له ځان سره نشول ورلایی ځکه لاره ډېره تنګه او سخته وه.

مارکونی د اوښانو د ساتلو لپاره یو سړی پریښووده، قدومی هم پدی لارو نشوه تللایی، هغه دا فکر کاوه چې اسانه لاره به خزانی ته پیدا کړی او بیا به قدومی له ځان سره هلته بوځی، د قدومی د ساتنی لپاره هم یو کَس ته اړتیا وه چې هغه یوازی اسماعیل کیدای شو.

مارکونی اسماعیل ته وویل: ته به د قدومی سره دلته پاتی کیږې خو فکر دی وی چې ستا حیثیت د هغې په وړاندی د هیڅ سره برابر دی، د دی د ساتنی او خوښی مسئولیت ستا په غاړه دی، زه ډېر زر بیرته راځم بیا به تاسې دواړه د ځان سره بوځم.

مارکونی خپله ډله له ځان سره ملګری کړه او روان شو، هغه دا لاره مخکې لیدلی وه، پرته له ویری او ډار شخه مخ په وړاندی روان وُ، څومره چې دا کسان وړاندی تلل ویره او ډار پری راتللو، هغوی د دښتو او صحراګانو سره پوره بلدتیا لرله خو داسې ځای یې هیڅکله هم نه وُ لیدلی.

کله چې هغوی د ژړا ځای ته ورسیدل نو وتریدل او پورته یې کتل، پرته د کوم شک شخه میرمنو او ښځو ژړل، پدی خلکو کې دری شلور کسان داسې هم وه چې هغوی د دی سیمی په هکله ډارونکی کیسی اوریدلی وی چې کومی په خلکو کې مشهوری وی. هغه خپلو صلیبی ملګرو بیان کړی او هغوی یې هم وویرول. هغوی ټول د ویری او ډار تر اثر لاندی راغلی وه خو د کوم شی او دولت چې د دوی سره ژمنه شوی وه هغه د دی ټولو ویرو لری کوونکی او ختموونکی وُ- بله دا چې دوی د صلیب تنخوا خوړونکی او مارکونی د هغوی مشر او قوماندان وُ، هغوی د مال، دولت او حکم تر اثر لاندی روان وه، کله چې هغوی د ښځو د ژړا په شان اوازونه واوریدل نو مارکونی ورته وویل چې دا د ښځو ژړا نده او نه بد روحونه دي بلکې هوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې ځایو کې همداسې اوازونه پیدا کوي. هغوی ټول ودریدل او له ویرې یې یو بل ته کتل خو مخ په وړاندې روان وه، هغوی ایله ماښام هغه کندې او ژور ځای ته ورسیدل چې هلته په نرۍ دیوال باندې بلې خواته تیریدل او تلل ضروري وه، مارکوني ته هلته ستونزه پیدا شوه، په دیوال باندې د پښو کیښودلو څخه هر یو ویریدلو، مارکوني د ټولو څخه مخکې روان وُ، هغه د دې خطر څخه یو ځل مخکې تیر شوی وُ ، د مارکوني تر شا دویم سړی هم قدم کیښودلو او بیا ټول پسې را روان شول.

د لمر سترګه پدې جهنم کې ډوبه شوی وه، د دې ګټه دا شوه چې خلکو ته د کندې ژور والی نه معلومیده، مارکوني د دیوال څخه تیر شو، ناڅاپه هغه یوه چیغه واوریده چې مخ لاندې روانه وه، د هغې څخه وروسته دویمه چیغه هم واوریدل شوه چې ښکته روانه وه، د دې پسې نورې چیغې هم واوریدل شوې .

کله چې هغوی ټول د دیوال څخه تیر شول او بیا وشمارل شول نو پنځه کسان پکې کم وه، مارکوني هغوی ته وویل چې د دې څخه مخکې نو داسې خطرناک ځای نشته او مونږ خپل مقصدي ځای ته را رسیدلي یو، هغه خپلو ملګرو ته وویل چې بیا به پدې لاره نه راځو بلکې د اسانه لارې څخه به ځو، شپه زیاته تیره شوې وه چې هغوی هماغه ځای ته ورسیدل چې کرل، هغه دوه کسان د ځان سره ملګر کړل او نورو ته یې وویل چې تاسې لاندې یې شین چمن او ونې وې. مارکوني خپل ټول کسان هلته غلي او پټ خپل خوراک وخورئ او ویده شئ .

هغه د خپلو دوه کسانو سره د ځای او حالاتو لیدلو لپاره ولاړ، لاندې په ژوره کې مرکوني چپوالي وُ، هیڅ رڼا او روښنایي نه ښکاریده، هغه د نژدې تللو څخه ویریده، هغه حمله تر سهار پورې وځنډوله، بیا خپلو ملګرې ته ورغی .

***

اسماعیل او قدومي یوازې پاتې شوي وه، قدومي د داسې مجلسونو او غونډو سره عادت وه چې هلته به شراب او دولت د اوبو پشان بهیدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مارکوني هغه داسې مرکوني ځای ته راوستی او د يو سړي سره يې يوازي پريښی وه.

اسماعيل هغه پيژندله خو قدومي اسماعيل نه پيژندلو، اسماعيل د ګناه او جرمونو د دنيا انسان و، هغه په ښکاره خو دومره ښه سلوک او رويه لرله چې قدومي هغه د هر قدرمن سړی ګڼلو اسماعيل د هغې سره له خبرو کولو څخه ډډه کوله.

ماښام اسماعيل قدومي ته وريته غوښه ګرمه کړه او شراب يې هم ورته وړاندی کړل بيا يې ورته وويل چې خپل خوراک وکړی او بيا ويده شی، که کله خدمت پيدا شي نو ماته اواز وکړه، بيا د قدومي له خيمی څخه ووت.

قدومي خپله خوراک وکړاوشراب يې هم وڅښل خو يوازي والي هغه زوروله، هغې پخپل حسن، ښکلا او ځوانی باندی فخر او وياړ کاوه نو ځکه يې دا هيله لرله چې اسماعيل به هغې ته ځان نژدی کړی، پدی وياړ کې کبر او غرور زيات و، اسماعيل هغې ته هيڅ داسې پاملرنه ونکړه چې قدومي يې هيله لرله، قدومي ته خوب نه ورتللو، هغه د خپلی خيمی څخه ووتله او د اسماعيل خيمی ته ورغله، هغه هم لا ويښ و، د قدومي لپاره يې ډيوه ولګوله ، بيا يې ورڅخه وپوښتل چې څه ته دی اړتيا پيښه شوه ؟ قدومي وويل چې زه ويريږم، بيا د اسماعيل خواته کيناسته او ورڅخه وی پوښتل: ته شايد مسلمان وی ؟

اسماعيل ورته وويل: زما نوم اسماعيل دی خو زه د هيڅ دين پيرونه يم خو ته دا پوښتنه ولی کوی ستا خو د انسانانو سره کار دی ؟

قدومي وويل: هوا ته رښتيا وايې.

د څو شيبو وروسته قدومي بيا په حيرانتيا سره وويل : ته اسماعيل د احمر درويش خاص او ځانګړی سړی؟

قدومي د مارکوني په هکله له اسماعيل څخه وپوښتل چې دا څوک دی او له کوم ځای څخه راغلی دی، ماته مسلمان هم نه ښکاری خو نوم يې سليمان سکندر دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوډان اوسیدونکی

اسماعیل ورته وویل: هغه نه مسلمان او نه د مصر ، سوډان اوسیدونکی دی او نوم یې هم سلیمان سکندر ندی .

قدومي وپوښتل: نو بیا دا څوک او د هغه اصلي نوم څه دی؟

اسماعیل وویل: زه د هغه نوم نشم ښودلایی! د دی راز د ساتلو لپاره ماته مال راکول کیږي، ته باید د هغه په هکله هیڅ هم ونه پوښتی، ته د مال او دولت په بدل کې د دی سړی د خوشحالي او ساعت تیری لپاره رالیږلی شوی یې، دا ستا کسب دی، هغه به تاته د خزانی څخه برخه هم معلومه کړی وی !

قدومي وویل : هغه چې زما سره د کوم شی ژمنه کړی هغه پدی دښته او بیابان کې ډېره کمه ده، زه خو په خزانه کې د برخی په هیله راغلی یم .

اسماعیل وپوښتل: ایا ته پدی ډاډه یې چې هغه خزانه به ده ته پلاس ورشي د کومی په هیله چې ته هم ورسره راغلی یې او بیا به تا ته په هغی برخه پکې درکړي؟

قدومي په کبر سره وویل: زه دومره ارزښناکه نجلی یم چې ما خلک د خزانو په بدل کې اخلی دا سړی خو زما قیمت هم نشی پوره کولای .

اسماعیل په خندا وویل: ترڅو پوری؟

واوره قدومي! دومره کبر مه کوه! د چا سره چې خزانه وي هغه ته به بله قدومي پیدا شي او ته به د لیونیانو پشان په کوڅو کې لوغړنه ګرځی خو هیڅوک به دی هم پوښتنه نکوي.

قدومي وویل : ولی به یې نه کوم؟ دا سړی چې ځان سلیمان سکندر بولی زما د مینی او محبت په جال او لومه کې داسې نښتی چې ماته یې قسمونه خوړل چې زه خزانه یوازی ستا په خاطر راوباسم، هغه ما سکندریی ته له ځان سره بیایی، هلته به د سمندر په غاړه لوی مانۍ او قصر جوړ وی ، بیا به زه نځا کوونکی نه وم! ایا ته پدی کې څه شک لری؟

اسماعیل قدومي ته وویل: شک ندی بلکې زه په یقین سره دا وایم چې هغه ډېر لوی دروغ ویلی دی - زه د مزدوری لپاره د هغه سره راغلی یم! د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمر درویش خبره زما لپاره د حکم حیثیت لري، هغه ماته وویل چې د ده سره ولاړ شه نو زه ورسره راغلم! دا زما کسب دی، زه کرایی ګنهګار یم، زه په مال او دولت باندې خلک وژنم خو زه دروغ نه وایم، زه هیڅ وخت هم نیولی شوی نه یم، احمر درویش ما هر وخت ساتی، په ما کې بله خرابی یا خوبی دا ده چې زه د میرمنو قدر او درناوی کوم، زه پدې نه پوهیږم چې زه ولی داسې کوم، که ښځه پرده لرونکې وي او که بې پردې زه د دواړو درناوی او عزت کوم، زه ښځې ته دوکه نشم ورکولای، زه تا هم په ناخبرۍ کې پاتې کیدل نه غواړم، زه تاته د دې راز ویل خپل مسئولیت ګڼم چې دا خزانه تاته د قصر او مانۍ جوړلو لپاره نه راباسل کیږي بلکې دا د مصر د ختمولو او غلامولو لپاره پکار اچول کیږي، پدې به په مصر کې صلیبی حکومت جوړ وی او د جوماتونو ځخه به کلیساوی جوړیږي، که دا کارونه پری ونشول نو بیا به د مصر ځخه د باندې ورل کیږي، زه پدې ښه پوهیږم چې ته د مصر سره هیڅ مینه نلرې، زه هم ورسره مینه نلرم، ځکه موږ دواړه کسب کار یو، ګناه زموږ کسب او عادت ګرځیدلی، زه تاته یوازې دوه خبرې کوم : ستا د ځوانۍ او حسن وخت ډېر لږ پاتې دی، دویمه خبره دا ده چې دی سړی ته د خپل ځان لپاره راوستی یې او په تا ساعت تیروی ، د هغه په نظر ته یوه فاحشه او بدکاره ښځه یې، که هغه په تا رحم او کرم وکړ نو دوه تنکی به په لاس کې درکړي، که هغه د چا لپاره قصر او مانۍ جوړوی نو هغه به کومه ځوانه نجلۍ وی ته به نه وی، ستا په ځیره باندې اوس د ویښتانو په شان نری او نازک خطونه ښکاري چې اوس خو ښایسته او ښکلې ښکارې، لږ وخت وروسته به دا ژور او زیات شي چې د هغې سره به ستا قیمت او ارزښت ختم شی .

اسماعیل په مسکا و او د هغه په خبرو کې ټوکې او طنز نه هم و، دوکه او غولول نه وه بلکې د دوستۍ او خپلوۍ احساس پکې و، داسې حقیقت چې قدومې مخکې نه و اوریدلی، هغې دا خیال کولو چې اسماعیل به په هغې حمله وکړي خو اسماعیل هغې ته هیڅ اهمیت او ارزښت ورنکر بلکې هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې څه ورته په ګوته کړه چې دا ټول ستا د څو ورځو لپاره میلمانه دي -
قدومي خو د خپل ځان د ستاینې اوریدلو عادي وه، هغې ځان د مصر
نامتو ملکه قلو فطره ګڼله، اسماعیل په هغې کې داسې احساس راپیدا کړ
چې هغه یې وزنګوله، د اسماعیل خبرې د قدومي زړه ته ښکته شوې، شپه
تیریدله او د قدومي د سترګو څخه خوب تښتیده، هغې د اسماعیل سره په
خبرو خبرو کې شپه تیرول غوښتل، هغې خپله دا هیله پټه نشوه کړای ،
اسماعیل هم هغه ناهیلې نکړه، د شپې تر اخري برخې پورې دواړو خبرې
کولې خو په آخر کې د قدومي سترګې پټې شوې .

کله چې د هغې سترګې خلاص شوې نو د اسماعیل په خیمه کې پرته وه
خو اسماعیل د خیمې څخه د باندې په کمپله باندې پروت و، قدومي هغه
راپاڅولو او ورته وې ویل: ما خوب لیدلی دی، ډېر حیرانوونکی دی، ټول
مې په یاد ندي ، چا راته ویل چې د سلیمان سکندر د خزانې څخه د
اسماعیل خبرې ډېرې قیمتي او ارزښتناکې دي .

قدومي وخندل چې خندا یې د یوې نڅا کوونکې په شان نه بلکې د یوې
معصومې نجلۍ په شان وه .

***

د لمر په راختلو کې لا څه وخت پاتې و، مارکوني د خپل پلان سره سم
خپل کسان د شین ځای په سر باندې په مناسبو ځایونو کې ځای پر ځای
کړي وه، کله چې سهار روښنایي خپره شوه نو لاندې په شین ځای کې لغړ
او لوڅ انسانان راښکاره شول ، مارکوني د خپلو ملګرو څخه یو زړور او
باتور سړی غوره کړی و چې په هماغه مایل ځای باندې ځان ښکته وغورځوي په
کوم چې د هغه یو ملګری ښویدلی او د ځنګلي خلکو خوراک شوی و.

مارکوني خپل غوره شوي ملګري ته اشاره وکړه چې ځان ښکته
وښویوي، هغه په ښوي ځای باندې کیناسته او ښکته وښویده، چې کله لږ
لاندې ولاړ نو څو ملاقونه یې وخوړل او په ځمکه پړ مخ پریوتو، بیا راپورته
او روان شو، درې، څلور ځنګلي کسانو هغه ولیده نو د هغه پسې یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رامنډې کړې، هغوی د خوشحالۍ څخه چیغې وهلې، کله چې ځنګلي کسان هغه ته رانژدې شول نو څلور غشي په یو ځل له لیندو څخه د هغوی په لوري ووتل او د هغوی په سینو کې ونښتل، دوه نور لغړ کسان هم راپه منډه شول.

هغه هم د غشو ښکار شول. مارکوني د یوې غټې او لوی ډبرې پورې ډېبله رسۍ وتړله او بیا یې لاندې وغورځوله، خپلو ملګرو ته یې وویل چې یو یو تول لاندې ښکته شول، مارکوني رسۍ راخلاصه کړه او ښکته یې وغورځوله، بیا خپله هم ښکته شو، ټولو توري په لاسونو کې ونیولې او مخ په وړاندې روان شول، څو لوڅ او لغړ کسان ورته په مخ راغلل چې هغوی ووژل، کوم چې لږ لرې وه هغوی په منډه شاته ولاړل، د مارکوني کسان ورپسې شول، هغه د تښتیدونکو چیغې اوریدلې نو ځکه د همغو چیغو پسې روان شول، لږ وړاندې یې درې کسان ولیدل، هغوی درې واړه په یو کمر باندې پورته کېدل، مارکوني هم د هغوی پسې په منډه روان ؤ، هغه درې واړه د کمر بل لوري ته واوښتل، مارکوني هم په کمر ور پورته شو، بل لوري ته هغه د تورو ډېرو غرونه ولیدل، هلته د غار او تونل خوله ښکاریده چې یو سړی پکې کړوپ تللی شو، مارکوني په همدې تونل کې ننوت او توره یې پلاس کې نیولې وه، غار او تونل پراخیدلو، هغه د ځینو کسانو د منډو اوازونه واوریدل، هغه هم پسې په منډه شو، دا غار نه بلکې کیندل شوی تونل وه چې فرعون د مړینې څخه مخکې کیندلی وه، تونل څو موړونه لرل چې توره تیاره پکې وه، مارکوني د خلکو خبرې هم واوریدلې، هغه همداسې په منډه روان وه چې مخکې یې روښنایي ولیدله چې درې کسان پکې روان معلومیدل، دا د تونل بله خوله وه، مارکوني هغوی وژل نه غوښتل، د هغه پلان ډېر کامیاب ؤ، درې لغړ انسانان د تونل څخه ووتل، مارکوني هم پسې ورووت، د درې کسانو څخه یو ولویده، دا لویدلی سړی هماغه زوړ بوډا وه چې مارکوني په لومړنۍ سفر کې لیدلی وه، هغه ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ژنو زيات نشو تنبتيدلاى ، د تونل په خوله کې ډبرى او کانى وه ، مخامخ يو تور غر مخ پورته تللى ؤ، مارکونى بوډا سرى راپورته کړ او په اشارو باندى يې پوه کړ چې هغه دوه کسان راوګرځوى، بوډا هغوى ته اواز وکړ نو دواړه ودريدل بوډا دواړه ځان ته راوبلل، هغه د مارکونى سره په مصرى ژبه خبرى پيل کړى او ويې ويل : زه ستا په ژبه پوهيږم او خبرى پرى کولايى شم! که ته ما ووژنى نو تاته څه پلاس نه درځى!

مارکونى هم په مصرى ژبه پوهيده او خبرى يې پرى کولاى شوى هغه بوډا ته وويل : زه تاسې وژل نه غواړم! زه هغه نور کسان هم وژل نه غواړم، ماته د دى ځاى څخه د.وتلو لاره په ګوته کړه!

بوډا د مارکونى څخه وپوښتل : ايا ته د دى ځاى څخه وتل غواړى؟

مارکونى وويل: هو! زه ستاسى له پادشاهى څخه وتل غواړم .

بوډا د خپلو ملګرو سره څه وويل، هغوى ډېر ويريدلى وه، بوډا مارکونى ته اشاره وکړه چې ته د دى دواړو سره ولاړ شه دوى به دى نيغى او سمى لارى ته برابر کړى .

بوډا هم ورسره روان شو، د دوه غونډيو په منځ کې روان شول، هغوى د کږو وږو لارو څخه تير شول او يو لوى ميدان ته ورسيدل، مارکونى حيران شو چې پدى ځاى کې هم داسې لاره شته دى چې هيڅ پيچومى نلرى .

بوډا مارکونى ته وويل: څه اوس په خپله مخ ولاړ شه کنه دلته به لولپه شى: مارکونى هغوى درى واړو ته وويل چې زه بيرته ځم چې هغه نور کسان هم د ځان سره راوباسم! د مارکونى پلاس کې لوڅه توره وه چې هغوى درى واړه ورڅخه ويريدل، هغوى درى واړه ورسره بيرته را روان شول.

مارکونى لاره ښه وليدله چې بيا پکې غلط نشى، هغوى د تونل څخه تير شول او شين ځاى ته ورسيدل، بوډا مارکونى هغه.ځاى ته بوتللو چې د ده يو ملګرى پکې مخکې همدى خلکو کباب کړى ؤ، مارکونى خپلو ملګرو لټولو، هلته څو لغړ او لوڅ مړى هم پراته وه، ماشومان يې هم وژلى وه، بوډا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی داسې عام وژنه کله نه وه لیدلی، هغه ودریده او په زغم سره یې له مارکونی څخه وپوښتل : دا بې ګناه چې مو ووژل څه پلاس درغلل؟
مارکونی ورته وویل : تاسې زمونږ یو ملګری کباب کړ او ومو خوړ! هغه ستاسې څه خراب کړی وه ؟
بوډا وویل : هغه د ګنهکاری دنیا انسان وُ! هغه زمونږ مقدسې دنیا ته راغلی وه او هغه یې ناپاکه کړه!
مارکونی وپوښتل: تاسې دلته د څه لپاره اوسیږی - د فرعون قبر او هدیره چیری ده؟
بوډا وویل : زه د دی دواړو پوښتنو ځواب نشم درکولای !
مارکونی خپلو ملګرو ته وویل چې د دوی ښځی دلته راولی هغوی ونه وژنی!
د مارکونی ملګرو لس، دولس ښځی نژدی راوستی، چې دوه دری پکی زړی او نوری ځوانی وی! دوه، دری پکی ماشومان هم وه، ټول لوڅ او لغړ وه، هغوی غنم رنګی او تور وه، شکل او صورت یې هم ښه وُ، د هغوی ویښتان تر ملا ګانو رسیدلی او ځلیدونکی وه .
مارکونی بوډا سړی ته وویل:ایا تاسې دا خوښوی چې ستاسې په وړاندی ستاسې د ښځو بی عزتی وشي او بیا ووژل شی؟
بوډا وویل :ایا تاسې د دوی څخه مخکی مانه وژنی؟
مارکونی وویل : نه !
بوډا وویل: واوره د ګنګاری دنیا اوسیدونکیه! ستاسې ښځی په جامو کې پټی وی ، تاسې هغه په پردو کې پټی ساتی خو هغه د بد اخلاقی او بی حیایی څخه نه منع کیږي، تاسې د ښځو په خاطر حکومتونه او هیوادونه قربانوی ښځی نځوی او هغه د ګناهونو وسیله ګرځوی، زمونږ ښځی سره د دی چې لوڅی او لغړی دی خو ستاسی د ښځو پشان بداخلاقه او بی حیا ندی ، زمونږ هیڅ نارینه د بل چا ښځی ته په هغه سترګه نه ګوري لکه تاسې چې په کوم بد نظر باندی ښځو ته ګوری ، زه ستاسې کتل هم زمونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځو ته نشم زغملی، تاسې د فرعون خزانه ټوله له ځان سره یوسی خو زما لوڼو ته به نه ورنژدي کیږي .

مارکونی وویل : زه ستاسي سره ژمنه کوم که د دی غرونو راز مو راته ځرګند کړ! نو ستاسې عزت به ستاسې پلاس کې درکړم!

بوډا په طنز سره وویل : د ډاکو په وعدو او ژمنو باور نشی کیدای - د چا په سترګو کې چې حرص وي د هغه په وړاندی عزت اهمیت نلری! د هغوی په ژبه ژمنی کیږي خو بیا د همدی ژبو پوسیله ماتیږي، ته د داسې دنیا سړی یې چې په مال او دولت باندی ښځی قربانیږي، واوره ای نا بلد او نا اشنا! ته مصری نه یې، ستا په سترګو کې د سمندر ځلا ښکاری د نیل روښنایی پکی نشته، ستا له بدن څخه ماته د بلی دنیا بوی راځی .

مارکونی وویل : زه د فرعون د هدیری په لټولو پسی راغلی یم! ماته هماغه ځای په ګوته کړی .

بوډا وویل: زه یې درته ښایم ! زه درته یوه خبره مخکې ویل هم غواړم هغه دا چې د خزانی څخه ته ژوندی نشی راوتلی او هغه پلاس نه درځی .

مارکونی وپوښتل : ایا ستاسې ملګری هلته پټ شوی چې ما وژنی؟

بوډا وویل: نه! ستا د وژلو لپاره نور زما سره څوک ندی پاتی، ستا خپل ملګری به تا ووژنی، ستا مړی به هیڅوک لدی ځای څخه ونه باسی .

مارکونی وپوښتل: ته په غیبو پوهیږی او د راتلوونکی وخت خبر ورکولای شی ؟

بوډا ځواب ورکړ: نه! ما تیر شوی وخت لیدلی دی ، چا چې مخکې وخت د زړه په سترګو او د عقل په رڼا کې لیدلی وی هغه په راتلوونکی باندی ښه پوهیږي، مرګ ستا په سترګو کې بریښی .

مارکونی په کرس کرس وخندل او وی ویل : ته وحشی او ځنګلی بوډا یې! ماته ووایه چې هغه هدیره چیری ده، زه د هغې د لټولو پسی دومره لری راغلی یم .

بوډا وویل : ستا په وړاندی ده! هغه مخاخ لوړ ځای کې !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکوني څه فکر وکړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل : دا ښځې په عزت او درناوي سره وساتئ، د دې بوډا خبرې اثرې کوي، د ده دوه ملګرو ته هم څه ونه وایئ، د هغوی سره ملګرتیا پیدا کړئ ، زه به تر هغې پورې قدومي او اسماعیل راولم، مارکوني په هغه لاره ولاړ چې د تونل له لارې بهرته وتلې وه .

***

مارکوني د هغې لارې څخه ووتلو کومه چې ورته بوډا سړي ښودلې وه، هغه ته دا معلومات وُ چې د دې لارې قدومي او اسماعیل ته څه ډول رسیدای شي، هغه په هماغه لورې روان شو، چې کله یې دوه میله سفر وکړ نو هماغه ځای ته ورسیده چېرې چې دې د خپلو ملګرو سره دې خطرناک ځای ته ننوتی وُ، هغه خپلې خیمې ته ولاړ. هغه اسماعیل او قدومي دواړه په یوه خیمه کې ناست ولیدل ، د هغه د څېرې رنګ بدل شو.

د حکم په څېرې اسماعیل ته وویل: ما تاته ویلي نه وه چې ته به د خپل حیثیت په چوکات کې اوسیږې، ته د دې سره څه کار لرې چې ورسره ناست یې؟

قدومي وویل: ایا زه به پدې دښته او بیابان کې همداسې یوازې ناسته وای؟ ما هغه خپله ځان ته راغوښتی دی !

مارکوني قدومي ته وویل: ته ما یوازې د خپل ځان لپاره راوستې یې! زه تاته بدله او مزدوري درکوم، زه تا د بل چا سره لیدل نه غواړم ! پخپل کور کې سل کسان هم راغوښتلی شي خو دلته ته زما وینځه او خادمه یې !

مخکې شپه اسماعیل قدومي ته د مارکوني په هکله داسې څه ویلي وه چې د هغې په زړه کې شک پیدا شوی وُ، اوس هغې ته څرګنده شوه چې دا هسې سوداګر دی، کله چې مارکوني هغې ته خپله وینځه او خدمت کوونکې وویله نو د هغې په زړه کې کرکه ، حسد او نفرت په جوش راغی، هغه د ښه او بد انسان په توپیر او فرق باندې پوه شو ، حال دا چې اسماعیل هغې ته نه وُ ویلي چې زه ښه سړی یم بلکې هغه ورته ویلي وه چې زه د کرایې قاتل او وژونکی یم، قدومي مارکوني پرېښودلی هم نشو ځکه چې هغه د بدلې او مزدورۍ په اخیستلو سره راغلې وه، هغه خپله مزدوري لا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې له مارکوني څخه اخیستی او په کور کې یې ایښی وه، مارکوني د مزدورۍ څخه برسیره د هغې سره په خزانه کې د برخی ژمنه هم کړی وه، خو اوس داسې معلومیده چې مارکوني له خپلی ژمنی څخه ګرځیدونکی دی! قدومی دا ونه زغملی شول چې مارکوني د اسماعیل سره بد سلوک وکړي.

اسماعیل مارکوني ته په حیرانتیا سره کتل، هغه مارکوني له مټ څخه ونیولو او لږ لرې یې بوتللو بیا یې ورته په خپ اواز وویل : احمر درویش شاید تاته زما په هکله څه نه وي ویلی، ته ما نه پیژني خو زه تا ښه پیژنم! ته زما د هیواد او مملکت ریښی غوڅوی، زه دومره لوی ګونګار یم چې ستا سره په کرایه باندی راغلی یم؟ زه تا خپل پادشاه او مشر نشم منلی! زه به خپله پوره مزدوری او بدله اخلم! که خزانه راووتله نو په هغې که به هم برخه درڅخه غوارم.

مارکوني هغه ته د یو قوماندان په توګه وویل: ته به دا خبری د آحمر درویش سره کوی ! ته دلته زما تر لاس لاندی راغلی یې، خزانه چې راوځی هغه به زما پلاس کې وی ! زه چې چیری غوارم هغه ورلای شم.

اسماعیل د مخکې په شان په خپ اواز او مسکا سره مارکوني ته وویل: سلیمان سکندره ! زه پوهیږم چې ته مارکوني یې سلیمان سکندر نه یې، زه یو عادی مجرم یم، زه تاته وایم چې ستا سلوک او رویه به زما څخه د مجرم پر ځای یو مصری مسلمان جوړ کړی ، او دا درته هم وایم چې یو مسلمان بیا د مذهبی او دینی احساس تر اثر لاندی دومره راځی چې که هغه جذبه په مړی کې پیدا شي نو هم راپاڅیږي او خپل کار کوي، ستا فایده پدی کې ده چې ما همداسی پخپل حال مجرم پریږدی او احساس می راژوندی نکړی.

مارکوني پدی پوه شو چې اسماعیل خطرناک او پټ رازی سړی دی ، د هغه سره پدی وخت کې دښمنی کول خطرناک کار دی. هغه د اسماعیل په اوږه لاس کیښوده او ورته وی ویل: ته هسې ورخطا شوی ، ما دا ویل غوښتل چې داسې فاحشی باید زما او ستا په دماغو باندی سپری نشی، دا ډیره چالاکه ښځه ده، دا زما او ستا په منځ کې اختلاف پیدا کوي او بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوله خزانه ځانته وړی ! ما خپل دښمن مه بوله، احمر درویش تاته ندی ویلی چې هغه ستا په هکله څه فکر کړی!

اسماعیل د مارکونی څخه وپوښتل : ایا ته پدی باور لری چې خزانه به پلاس درشي؟.پلاس راغلی ده! مارکونی ځواب ورکړ: زه ستاسې دواړو پسی راغلی یم!

اسماعیل په ژور نظر هغه ته کتل! قدومی هم ورته په ژور نظر کتل پیل کړل، د هغوی په څیرو باندی خفګان او ناخوښی څرګندیدلی، مارکونی هغه ملګری ته اواز وکړ چې د آوښانو ساتلو لپاره یې ساتلی ؤ.

هغه ته یې وویل چې خیمې راټولی کړی او هم ټول اوښان یو په بل پسی وتړی .

***

مارکونی، اسماعیل، قدومی، آوښان او خیمې ټول هغه ځای ته ورسول چیری چې د هغه نور ملګری د ځنګلی خلکو سره د خزانی تر څنګ ناست وه، هلته د فرعون هدیره او قبر ؤ، قدومی چې شین چمن او سموره سیمه ولیده نو ډیره حیرانه شوه، دا د یو غره په لمن کې شین او سمسوره ځای وه، د غره د لمنی څخه اوبه راخوټیدی، دا طبعی چینه وه، مارکونی د لوڅ او لغړ بوډا څنګ ته ورغی، هغه د قبر او هدیری ځای معلومول غوښتل .

قدومی د اسماعیل سره یوی او بلی خواته ګرځیده، هغې د یو کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده، هغه کوچنی مړی او په وینو کې ډوب ؤ، قدومی له ویری څخه ولړځیده، لږ مخکې چې ولاړه نو څو مړی یې یو ځای ولیدل دا د لویانو مړی وه، په هغوی کې غشی نښتی وه کله چې هغه د اسماعیل سره لږ وړاندی ولاړه نو څو نور مړی یې هم ولیدل چې په وینو کې لت پت پراته دی، په هغوی کې د څلور، پنځو ماشومانو مړی هم وه، د ټولو مړو خولی او سترګی خلاصی او په څیرو یې د غم او خفګان اثار څرګندیدل، قدومی خو د یوی حسینی او خوږی دنیا ښځه وه هغې داسې هیبت ناک او بوګنوونکی حالت په خوب کې هم نه ؤ لیدلی. هغې چې کله د یو ډیر کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده نو د خولی څخه یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چيغه ووته- د مارکوني ملګرو چې چيغه واوريدله نو هغې لورى ته يې ورمنډه کړه، په قدومي بې سدې او بې هوشي راغلى او اسماعيل هغه په دوارو لاسونو را نيولى وه .

د مارکوني ملګرو ته وويل شول چې قدومي د مړو په ليدلو باندې چيغې کړې .

يو کس د قدومي لپاره د اوبو پسې منډه کړه، قدومي ډېر زر راپه خود شوه، هغې وپوښتل: دا وژل شوي څوک دي او ولې وژل شويدي؟

اسماعيل ته خو دا حالات هيڅ څرګند نه وه، د مارکوني ملګري هغې ته وويل چې دا خلک څوک دي او ولې وژل شويدي !

قدومي د اسماعيل په لوري وکتل! د هغه رنګ هم تک زيړ شوی ؤ.

اسماعيل وويل: زمونږ څخه دا خلک غوره وه چې د دې خزانې ساتنه يې کوله، دا لغړ او لوڅ سړي خواره د امانت ساتوونکي وه چې خپل ځان يې قربان کړ خو راز يې رسوا نکړ، که هغوی د فرعون خزانه راويستلی وای نو چا هغوی ليدل خو دوی د دې امانت ساتونکي وه او مونږ ډاکوان يو، هغوی ځنګليان او مونږ خپل ځان پر مخ تللي ګڼو، دا ټوله د مارکوني بد مرغي ده .

زه د دې خزانې څخه هيڅ شی هم نه اخلم د کومې لپاره چې دومره بې ګناه انسانان وژل شويدي! قدومي وويل : د هغوی سره هيڅ ډول وسله نه ليدل کيږي، دا ټول بې وسلې او خالي لاس ښکاري.

پدې وخت کې مارکوني د بوډا سړي سره د يو کمر شاته تللی ؤ، بوډا هغه ته ويلي وه: پورته ولاړ شه، هلته به تاته يوه لويه ډبره ښکاره شي چې ته به پرې د کمر ګمان کوې، که هغه ډبره دې لرې کړه نو تاته به د فرعون د هديرې او قبر دروازه ښکاره شي چيرې چې د فرعون مړي او خزانه هر څه پراته دي .

دا ډبره د کيښودلو د ورځې څخه را پدخوا تر نن ورځې پورې چا نده بې ځايه کړې ، د پنځلس پيړيو څخه راپديخوا چا لاس هم ندی پرې لګولی.

مونږ د پنځلس پيړيو څخه د دې هديرې او خزانې ساتنه کوو، زه د فرعون د مړينې پيښې داسې درته بيانولی شم لکه چې زما په وړاندې مړ شوی وي ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کیسی ماته پلار او نیکه اورولی دي، هغه ته خپل پلار نیکه اورولی وي، پدی توګه د پنځلس پیړیو پیښی زما په سینه کې ساتلی شوی او ما خپل راتلوونکی نسل ته بیان کړی.

مارکونی په ورخطایی سره وویل: زه دا خبری بیا وروسته اوریدل غواړم! په ډبره باندی ور وخوت، د هغه پدی هیڅ باوری نه وُ چې ګوندی دا مخروطی ډبره به راجدا کیدای شي، هغه د یو او بل لوری څخه کتل خو هیڅ درز پکې نه معلومیده، نو بیرته لاندی راښکته شو.

زه پوهیږم چې ته پدی باور نشی کولایی چې دا ډبره دوه برخی لري! بوډا مارکونی ته وویل: پاسنی برخه چې د غره سره نښتی د غره برخه معلومیږي خو داسې نده بلکې دا د انسانی لاس کمال دی، د دی جوړښت طبعی معلومیږي خو دا انسانانو برابره کړیده، فرعون د خپلو سترګو لاندی جوړه کړی وه، د دی غره لاندی چې کومه دنیا اباده شویده هغه ټوله د فرعون تر سترګو لاندی اباده شوی. هغه د بهرنی نړی د خلکو د سترګو څخه د پټ ساتلو لپاره دا ډبره جوړه کړی، هغه کسانو چې دا ځایونه جوړ کړي وه هغه یې ټول بندیان کړل، کله چې فرعون مړ شو، د هغه تابوت یې دلته راوړ، نور ټول شیان او خزانه یې هم راوړله بیا یې خوله وریسی بنده کړه، وروسته یې وارثانو هغه ټول کسب کار خلک ووژل چې دلته یې کار کړی او په راز باندی خبر وه د مصر دولس کسان یې دلته په غارونو باندی میشته کړل او هغوی ته یې د مصر ښکلی او ښایسته نجونی ورکړی، هغوی یې د دی لپاره دلته میشته کړل چې د دی هدیری او خزانی ساتنه وکړی، زه او هغه کسان چې تاسې ووژل د دی دولس ساتونکو له نسل څخه یو.

مارکونی له بوډا څخه وپوښتل: مونږ دا ډبره لدی ځایه څه ډول لری کولایی شو؟

بوډا وویل: ستا سترګی چیری دی- ستا عقل چیری دی؟ د ډبری څوکه وګوره! ته د هغی سره رسی نشی تړلایی؟ که ستا په ملګرو کې قوت او زور وی نو رسی راکش کړی، ډبره به د خپل ځای څخه راجلا شی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکوني د خزانې راویستلو ته ډېر ورخطاء او په تلوسه کې وُ، هغه خپل ملګرې راوغوښتل، پرې او رسۍ یې راوړلې، هغه یې د ډبرې د څوکې سره کلکې وتړلې، هغه خپلو کسانو ته وویل چې په پوره زور سره پرې او رسۍ راکش کړې ، کله چې هغه زور ولګولو نو ډبره په ښوریدو شوه، یو ځل هغه دومره وښوریده چې لاندې خالیګاه ورڅخه ښکاره شوه، هغه خپلو ملګرو ته چیغې پیل کړې نو هغوی نور هم زور ولګولو، پدې سره ډبره له خپل ځای څخه وښوریده او روانه شوه، مارکوني خپلو ملګرو ته وویل چې لږه دمه وکړې، د لمر سترګه د تور غر شاته پټه شوه، د مارکوني سره د شرابو ذخیره وه، هغه ټولو ته شراب ورکړل او بیا یې ورته وویل دا وخښې او بیا دا ډبره د شګو پشان له خپل ځای څخه لرې وغورځوی .

ټول په شرابو ورپریوتل، مارکوني په جذباتي شکل وویل: زه به نن شپه دوه آوښان درته کباب کړم، لږ ځنډ وروسته شرابو د ټولو سترګې لرې کړه او بیا کار کولو ته تیار شول .

پدې وخت کې لمر سترګه پریوتله، مشعلونه بل شول ، یو ځل بیا ټولو زور لګول پیل کړل. مارکوني پاس ولاړ وُ، هغه د مشعلونو په رڼا کې ولیدل چې لویه ډبره مخ لاندې ښویږي او روانه ده، هغه نورې چیغې هم پیل کړې چې زور زیات کړې ، ناڅاپې ډبره د خپل ځای څخه راجدا او د چاودنې په شکل له خپل ځای څخه روانه شوه، هغه ځای چې د مارکوني کسانو پرې کشکول هغه ډېر تنګ ځای وُ او شاته یې هم کمرونه او ډبرې وې، ډبره په دومره چټکتیا سره لاندې ولاړه چې هیچاته د تیښتې وخت پیدا نشو، د ډبرو او کمرونو تر منځ دا دنیا یو دم د څو چیغو او نارو څخه ولړځیده او بیا سمدستي چوپه شوه، هلته ډېره روښنایي هم نه وه، مارکوني په منډه لاندې ښکته شو، د یو مشعل په رڼا کې یې ولیدل، د ډبرې لاندې وینې روانې وې ، د چا لاس معلومیده، د چا پښه او د چا سر او داسې هم وه چې بدن یې د ډبرې لاندې وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی د چا د منډې او قدمونو اواز واوریده، فکر یې وکړل چې څوک به ژوندی پاتې وی نو یوه غونډۍ ته پورته شو ګوری چې څلور کسان ولاړ دي، یو بوډا، بل اسماعیل، دریمه قدومی او څلورم د مارکونی ملګری چې ټول له ویرې څخه رپیدل .

مارکونی په قلاره قلاره غونډۍ ته راپورته شو، هغه څلور واړو ته وار په وار وکتل ، ټول چوپ ولاړ وه .

تر ټولو د مخه بوډا وویل : ما تاته ویلی وه چې مرګ ستا په سترګو کې ښکاري، ما خپل مسئولیت له یاده وویست او تاته مې راز څرګند کړ، زه پوهیدم چې دا د مرګ راز دی ، مرګ به زما مسئولیت پوره کوی ، ایا اوس هم بیرته تللی شی .

مارکونی په خپ اواز وویل: نه! زما دا ملګری زما سره دی! دا به زما سره ملګرتیا کوی!

بیا یې د بوډا څخه وپوښتل: معلومیږي چې څوک وتښتیدل، هغه څوک وه؟

بوډا وویل: ستا څلور ملګری زما د دوه ملګرو سره وتښتیدل، زما ملګری هغوی ته د بهر تللو لاره نه په ګوته کوی، اوس به هغوی په همدی کندو کې مړه کیږي، ښه خبره دا وه چې هغوی د همدی ډبری لاندی مړه شوی وایی، دا مرګ ورته اسانه دی ، د نن شپې لپاره دا کار بند کړه، زه به سبا سهار تا دننه بوځم .

***

مارکونی پدی مرګونی حالت او پیښې هیڅ غمجن نه ؤ ځکه هغه د خزانی په غم کې ؤ او اوس د خزانی خوله هم خلاصه شوی وه ، هغه بوډا له ځان سره په خوراک اوڅښاک کینولو او یو ځای یې ورسره خوراک اوڅښاک وکړ ، اسماعیل بوډا ته یو څادر ورکړ چې هغه په ځان باندی راتاو کړی ، قدومی بالکل چوپه وه، قدومی هغه ښځې او میرمنی هم ولیدی چې مارکونی برمته کړی وی، هغوی اوس بل ځای ته وړل شوی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکوني بوډا ته وویل: تاسې زما یو سړی خوړلی وُ! د دی څخه مخکې تاسې څومره انسانان خوړلي دي؟
بوډا وویل: څومره چې پلاس راغلي! زه پدی نه پوهیږم چې په مونږ کې د انسان غوښه خوړل د څه وخت څخه پیل شوی، ماته چې څه ویل شوی هغه د پنځلس پیړیو مخکې یوه وړاندی وینه ده چې چا ویلي وه: څوک چې د فرعون د مړي ساتنه کوي هغه به الله تعالی پخپل سره غیږ کې ساتي، هغوی به د سیوري او اوبو څخه بی برخی نشي، هغوی به د نړۍ د حرص څخه ازاد او خلاص وي، هغوی به د شرابو، ښځو، سرو او سپینو غم او اندیښنه نکوي، هغوی ته به د دی اړتیا هم نه وي چې خپل ستر او عورت پټ کړي، د هغوی په زړونو کې به د یو بل مینه او محبت وي، په هغوی کې به هیڅ حرص نه وي، حرص انسان ډاکو، غل او خیانت کوونکی جوړوی ځکه هغه ځیني وخت د ښځی او ځیني وخت د مال حرص کوي، حرص د فساد ریښه ده ، د حریص انسان دین او مذهب نه وی، مونږ د دی لعنت څخه ازاد یو خو دا ویل شوی وه چې د فرعون ساتونکی به یو وخت د انسانانو غوښی هم خوری، د دی ځای څخه به د باندی وځی، انسانان به ښکار کوی ، که کوم ځناور یا څاروی پلاس ورشي هغه به هم خوری، که دا کار ونکړي نو د دوی نسل به ختم شی .

قدومی : بوډا څخه وپوښتل ایا تاسې اوس هم فرعونیان خدایان بولی !
بوډا وویل: انسان ډېر کمزوری دی، خپل خدای هر وخت بدلوی! ځیني وخت خپله انسان هم خپل ځان خدای بولی، اوس تاسې زما خدایان یاستی ځکه چې زما عزت او زما حیا ستاسې پلاس کې ده، ما دا راز ځکه تاسې ته درکړ چې ما تاسې خدایان وبللی، ځکه زه د مرګ او خپلو بچیانو د بی عزتی څخه ویریږم، فرعون هم ستاسی پشان د خلکو په څټونو باندی د لوږی او غریبی چاره اېښی وه او خپل ځان یې خدایی بللو، انسانانو هم له مجبوریت څخه منلو، ځکه چې بی وزلی او غریبی انسان د حقیقت څخه ډېر لری بیایی، د هغه انساني حقیقت او انسانیت مړ کیږي ، چا ته چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله پاک اشرف المخلوقات ویلی وه هغه ورڅخه ختم او یوازی کالبد او اسکلیټ پاتی شی، کله چې د هغه ګیډه په لمبوشی نو بیا د هر کس او ناکس په وړاندی سجدی لګوی ، د انسان همدی بد مرغی پادشاهان پیدا کړل، ډاکوان او غله یې پیدا کړل، انسان یې حاکم او محکوم، ظالم او مظلوم وګرځولو.

وایی چې لوړی انسان د بدی سره بلد او اشنا کړ، دا خبره غلطه ده، انسانان زړو بد کاری کړل ، تاسې څوک یاستی او څه یې؟

بوډا ته څرګنده شوی وه چې قدومی د قاهری نامتو نڅاکوونکی ده بیا یې له قدومی څخه وپوښتل: ته د چا میرمن یې؟ ته پدی کې کوم یو ته خپل خاوند وایی؟

قدومی د بوډا د پوښتنی څخه اندیښمنه شوه ځکه هغه لا له مخکې څخه اندیښمنه وه، د بوډا پوښتنی د هغې څخه خولې روانی کړی، بوډا چې کله هغه چوپه ولیده نو وی ویل: ته د خپل ښایست او ځوانی په سبب خان خدای بولی، او ستا غوښتونکی هم تا خدای ګڼی، ما ځنګلی او وحشی مه ګڼه ! زما سره جامی شته چې زه یې کله اغوندم او بیا قاهری ته ځم، ستاسې پر مختللی دنیا ګورم، چې کله بیرته راشم نو خپلی جامی وباسم، ما ستاسې په دنیا کې شهزادګیانی لیدلی چې په بګیو کې سپری ګرځی، ستا پشان شهزادګیانی نڅاکوونکی او سندر غاړی لیدلی دی، هغه می هم لیدلی چې نجونی نځوی، ما د فرعونیانو د وخت کیسی او پیښی اوریدلی دی، او دننی وخت فرعونیان می هم لیدلی دی، د هغوی تولو پای او آخرمی هم لیدلی دی، ستا پای او آخر هم ګورم چې تاته اوس نه ښکاری، تاسې د خزانی په حرص کې دومره بی ګناه انسانان په وینو لت پت کړل، د دی ګناه د سزا څخه به بچ پاتی نشی، فرعون هم بچ نه ؤ پاتی شوی، سبا سهار به تاسې دننه دنیا ته بوځم، د هغوی پای وګوری، که هغوی خدایان وایی نو پای او آخر به یې داسې نه وای ، الله تعالی هغه ذات دی چې دوی تول یې دی ځای ته ورسول، ما هیڅکله هغه څوک په ربوبیت باندی ندی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

منلی څوک چې د څاورو لاندې د هډوکو په شکل پروت دی، مونږ د دې هدیرې او قبر ساتنه نه کوو بلکې د دنیا د حرص څخه د ځان ساتنې په خاطر مو یوه عقیده منلې ده چې د هغې ساتنه او حفاظت کوو.

بوډا بندی بندی خبرې کولې، قدومی هغه ته کتل او د بوډا په خبرو کې ورته خپل پای او آخر ښکاریده، مارکونی مسکی مسکی کیده، هغه شراب څښل، هغه بوډا ته وویل: ته خپلو ښځو ته ولاړ شه، سهار وختي راپورته شه، مونږ د ننه ننوتل غواړو!

بوډا ولاړ نو مارکونی قدومی ته وویل : راځی چې اوس مونږ او تاسې هم ویده شو.

قدومی مارکونی ته وویل: زه نوره ستا سره نه ځم!

مارکونی وړمنده کړه نو قدومی په شا ولاړه، مارکونی هغې ته اخطار او ګوت څنډنه ورکړه، اسماعیل د مارکونی مخې ته ودریده، هغه څه ونه ویل خو د مارکونی په سترګو کې یې سترګې واچولې نو مارکونی پشا ولاړ، کله چې مارکونی ولاړ نو قدومی د اسماعیل په سینه سر کیښوده او د کوچنیانو پشان یې وژړل .

***

سبا سهار مارکونی بوډا ولټولو، د بوډا هیڅ درک نه و، هغه ښځې ولټولې، هغوی هم نه وې، هغوی ته یې اوازونه او چیغې وکړې، یوې او هیچاته اړتیا نلرله ځکه د هدیرې خوله خلاصه شوې وه، که بوډا هلته وی هم نو څه ګټه یې ځکه نه وه چې د هدیرې د داخل څخه هغه هم خبر نه و.

مارکونی اسماعیل ، قدومی او خپل ملګری د ځان سره یو ځای کړل او بیا هغې دبرې ته پورته شول چېرې چې د هدیرې خوله راخلاصه شوې وه، لومړی مارکونی ښکته شو ځکه هلته کنده وه چې په تونل بدله شوې وه. هغوی د ځان سره مشعلونه اخیستي وه ځکه چې په داخل کې تیاره وه، چې کله وړاندې ولاړل نو تونل بند و، مارکونی په مار تور باندې هغه ځای په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زور سره ووهلو معلومه شوه چې د دې ځای شا خالي وه، دا د ډبرې دروازه وه، کله چې يې هغه ډبره ښه ووهله نو خالیګاه پکې پیدا شوه، کله چې هغوی ښه زور پرې واچولو نو د چاودنې په شکل یې اواز وکړ او په شا ولویده چې د هغې د لویدو په سبب په تونل کې د زلزلې په شان جټکې راپیدا شوې، د دروازې د خلاصیدو سره سم د هدیرې څخه د بد بوی داسې څپه راغله چې ټول شاته راوټښتیدل، خپلې خولې او پوزې یې بندې او ټوکران یې ورڅخه تاؤ کړل، لږ ځنډ وروسته د مشعلونو سره یو ځای تونل او بیا هدیرې ته ننوتل، د دروازې څخه وروسته د زینې پټه پاڼې ښکته شوې وې.

په زینه باندې د انسانانو هډوکي او کوپړې پرتې وې، د هډوکو په خوا کې توري، برچې او ډالونه هم پراته وه، دا د پیره کوونکو هډوکي وه، هغوی یې په ژوندانه باندې د دروازه پیرې ته ودرولې او بیا یې ورپسې د تونل خوله بنده کړې وه، د زینو څخه وروسته هغوی لویې خونې ته ښکته شول، خونه د غره په تل کې کیندل او تراشل شوې وه، داسې معلومیده لکه چې اوس جوړه شوې وي، هلته یوه ښکلې کشتۍ هم اېښودل شوې وه چې بادبان یې نغښتل شوي وُ، په کشتۍ کې هم د انسانانو هډوکي او کوپړۍ پرتې وې، دا د کښتۍ وانانو هډوکي او کوپړۍ وې، یوه بله تیاره لاره بلې خونې ته تللې وه چې هلته یوه ډېره ښکلې او سينګار شوې بګۍ ولاړه وه، د دې بګۍ په مخکې د اتو آسونو هډوکي او کوپړۍ پرتې وې، د بګۍ په سیټ باندې د یو انسان هډوکي او د سر کوپړۍ پرته وه، پدې خونه کې د څو نورو انسانانو هډوکي او کوپړۍ هم پرتې وې، د دې څخه مخکې یوه بله خونه وه چې هغه د ماڼۍ او قصر په شان جوړه شوې وه، چت یې لوړ او په دیوالونو باندې قیمتي ډبرې لګول شوې وې - د یو دیوال سره زینه او په هغې باندې د ډبرې څوکۍ اېښودل شوې وه چې په څوکۍ باندې د فرعون ډبرین بت ناست وُ.

په زینو باندې د انسانانو هډوکي او کوپړې پرتې وې، قدومې د یوې کوپړۍ سره د سرو زرو او قیمتي ډبرو امیل او هار ولیده چې په هغې کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شین غمی لګیدلی ؤ، غوږوالۍ او ګوتې هم پرتې وې، د څو نورو هډوکو سره هم کاڼي او امیلونه پراته وه، مارکوني یو امیل او هار راپورته کړ، د یو نیم زر کلنو په تیریدو سره بیا هم د دې هار او امیل ځلا هماغسې برښیدله، د مشعل په رڼا کې هغې رنګا رنګ وړانګې غورځولې .

مارکوني امیل د قدومي په غاړه کې اچولو چې هغې چیغې کړې او د اسماعیل شاته پټه شوه، مارکوني په کړس کړس وخندل او وې ویل: ما درته ویلي وه چې زه ستا څخه د مصر نامتو ملکه قلو پطره جوړوم، ویرېږه مه قدومي! دا ټول امیلونه ستا دي .

قدومي په لړزیدلی اواز سره وویل:نه! ما پدې هډوکو او کوپړیو کې خپل پای او آخر ولیده، دا هم زما پشان وې، دا د هغه خدای محبوبه وه چې اوس یې هډوکي پراته دي ، ما د هغوی اخر او پای ولیده، هغوی کبر او غرور خدایان ګرځولي وه، اوس ما خپل الله ولیدلو! هغه دومره ویریدلې وه چې اسماعیل یې راکش کولو او هغه ته یې ویل: ما د دې ځای څخه وباسه! ما زر تر زره وباسه! زه د هډوکو پنجره یم .

د قدومي په غاړه کې هم امیل وه، هغه یې د غاړې څخه راوویست او په هډوکي یې ور وویشت، د ګوتو څخه یې قیمتي ګوتې راوویستې او په هډوکي یې ورغورځولې او بیا یې چیغې کړې: ما خپل پای او آخر ولیده، ما خپل الله ولیده، ما د دې ځای څخه وباسئ .

مارکوني یوې بلې خونې ته ولاړ ، اسماعیل قدومي ته وویل: په سد شه که زه او ته لدې ځایه ولاړو نو دا ټوله خزانه به دا دوه صلیبیان یوسي، اسماعیل یوه بله لاره ولیده، مشعل د هغه پلاس کې وه، هغه قدومي هماغه لوري ته بوتلله چې هغه ډیره پراخه خونه وه، د خونې په منځ کې په یوه چوتره باندې تابوت ایښی وه، خیره یې لوڅه وه، دا د دویم ریمنیس فرعون مړی ؤ چې خلکو به د هغه په وړاندې سجدې کولې، مړی مو میایي شوی وه، خیره یې بالکل روغه پاتې وه، سترګې یې خلاصې وې، اسماعیل د هغه خیرې ته تر ډېره پورې کتل، قدومي هم ورته کتل، بیا دواړو یو بل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته وکتل ، هغوی چې يوی او بلی خواته وکتل نو د هر هډوکی پراته وه، هلته ښکلی او ښايسته بکسونه هم ايښودل شوی وه، د يو بکس ګنډه خلاصه وه، اسماعيل چې بکس خلاص کړ نو د سرو زرو او قيمتی ملغلرو څخه ډک وُ، په هغه باندی د انسان هډوکی پراته وه، د بکس په خوا کې هډوکی او کوپړه هم پرتی وی .

اسماعيل وويل : آه انسانه ! د مرګ څخه مخکې مخکې دی انسان د دی سرو زرو او قيمتی ملغلرو د پورته کولو کوښښ کړی وُ، هغه فکر کاوه چې د دی ځای څخه به ژوندی ووځی، خو د نفس بنديدو په سبب همدلته د خزانی په خوا کې مړ شو، بوډا ريښتيا ويلی وه چې د انسان دښمن لوږه نه بلکې حرص دی .

اسماعيل بکس ته لاس کړ او بيا يې قدومی ته وويل: ته هم د دی شيانو په حرص او هيله دلته راغلی وی واخله چې څه تاته هم درکړم!

قدومی د هغه لاس ونيوه او وی ويل:اسماعيل! زما حرص او هيله مړه شوی، اوس قدومی مړه وشميره .

اسماعيل بيا پـه بکس کې لاس ښکته کړ نو قدومی پری چيغه کړه ! ځان ساته اسماعيل!

اسماعيل هم استاذ وُ، هغه يو لوری ته ځان وغورځولو، او بيا سمدستی راپورته شو، ګوری چې مارکونی توره پلاس په هغه حمله کوي، د مارکونی توره په بکس ولګيده او بيا يې چيغه کړه: دا خزانه زما ده !

پدی وخت کې د مارکونی صليبی ملګری هم را ورسيده، د اسماعيل سره خنجر وُ چې هغه پری د توری مقابله نشوه کولايی، قدومی هلته نژدی يوه برچه وليده، مارکونی په اسماعيل باندی ګذار کولو او هغه په مشعل باندی منع کولو، د مارکونی صليبی ملګری هم په اسماعيل باندی حمله پيل کړه، دواړو صليبيانو چې کله خزانه وليده نو ليونيان شول، قدومی ته د هغوی دواړو پام نه وُ چې هغه څه کوی، کله چې د مارکونی شا قدومی ته واوښته نو هغې پری په پوره قوت او زور سره د برچی وار وکړ، بيا يې برچه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوویستله او بیا یې پری ووهلو چې پدی سره مارکونی وغورځیده، د مارکونی صلیبی ملګری پاتی شو هغه په قدومی باندی د توری وار کولو چې اسماعیل په خپل خنجر د هغه ګیډه څیری کړه .

قدومی چې په خزانه کې د برخی اخیستلو لپاره تللی وه اوس یې خپل امیل، قیمتی ګوتی، غوږوالی او هر څه هلته وغورځول او د اسماعیل سره یو ځای د فرعون د هدیری څخه د باندی راووتل. اسماعیل چې کله د هدیری د دروازی څخه راوتلو نو بل شوی مشعل یې هلته وغورځولو او راووت، په قدومی چې کله د باندی تازه هوا ولګیده نو اسماعیل ته یې وویل: مونږ د کوم ځای څخه راغلی یو؟ ایا ته ما پیژنی؟ زه څوک یم؟

اسماعیل وویل : زه هم همداسی احساسوم! شاید مونږ خپله تولهٔ ګناه دننه غورځولی وی ؟

د دی سیمی څخه د وتلو لاره دواړو ته معلومه وه، هغوی د باندی راووتل د باندی یوازی څو اوښان ولاړ وه د نورو درک نه لګیده، هغوی په دوه اوښانو باندی سپاره شول او د قاهری په لوری ولاړل .

***

راتلوونکی شپه نیمه تیره شوی وه، غیاث بلبیس د قدومی او اسماعیل تولهٔ کیسه د لومړی سر څخه تر اخره پوری واوریدله او بیا یې سوړ اوسیلی وویست، ویی ویل: ماته د سلطان صلاح الدین ایوبی خبری رینښتنی ښکاره شوی ځکه هغه ویلی وه چې تاسې د دی خزانو څخه ځانونه لری وساتی !

غیاث بلبیس د امنیه عمومی قوماندان ؤ، اسماعیل او قدومی دواړو هغه پوره پیژندلو، هغوی اوس د خپلو کړو ګناهونو کفاره اداء کوله، هغوی چې کله د دښتی څخه راغلل نو د احمر درویش پر ځای غیاث ته ورغلل ، هغه ته یې تولهٔ کیسه بیان کړه، او دا یې هم ورته وویل چې د دی تول کار پلان جوړونکی احمر درویش دی .

غیاث بلبیس سمدستی علی بن سفیان راوغوښت هغه ته یې هم دا کیسه وکړه، احمر درویش څه عادی سړی نه ؤ ، هغوی دواړو سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی راوېښ کړ او اجازه یې ورځخه وغوښتله چې احمر درویش ونیسی، هغوی ته اجازه وشوه، هغوی د پوځ ځخه څه کسان راخیستل او د احمر درویش کور یې تالا شي کړ، هلته هغه کاغذونه پیدا شول چې د دفتر ځخه مخکې ورک شوی وه .

سهار د علی بن سفیان او غیاث بلبیس په مشری کې د پوځ یو ګروپ غازیان د فرعون د هدیری په لوری ولاړل. سلطان صلاح الدین ایوبی هغوی نه ویلی وه چې هدیره د پخوا پشان بیرته بنده کړی، هیڅوک هم دننه مه پرېږدی، اسماعیل ورته لاربنودنه کوله، هلته چې ورسیدل نو د وینی کیسه او داستان معلومیده، هغوی د پوځیانو په مرسته د تونل خوله د پخوا پشان بنده کړه، رالویدلی ډبره په زور سره بیا خپل ځای ته ورسول شوه او هلته کیښودل شو، یو ځل بیا فرعون د خلکو د سترګو ځخه پناه شو!.

سبحانک اللهم وبحمدک اشهدان لا اله الا انت استغفرک او اتوب الیک

خُبیب "احمد"

عبدالرحمن "نوری"

1398/11/13

محترمو لوستونکو! ددی کتاب دریم ټوک د چاپ لاندی دی .

BCS = 4th

5

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذهب او تمــــدن

لیکوال : سید ابوالحسن علـی " ندوی "

ژباړن : سید فضل مـــــــولا " لتون "

* * *

عیسایت یعنی څه ؟

لیکوال : علامه محمد تقي "عثماني "

ژباړن : حافظ محمد شریف " راشد

* * *

د صحابو د ژوند پلوشی

لیکوال : دکتور رافت الباشــا

ژبـاړن : محمـد ګلاب " بشـار"

* * *

اسان فقه [د مذاهبو په رڼا کې]

لیکوال : مولانا عاصم الحداد

ژباړن : مولانا خلیل

* * *

پرده

لیکوال : سید ابوالاعلی " مودودی "

ژبـاړن : قریب الـــرحمن " سعید "

* * *

اسلامی سیاست

لیکوال : مولانا ګوهر رحمان

ژبـاړن : قریب الـــرحمن " سعید

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیغام خپرندوی مرکز

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library